

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018

VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 6. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 5/ - druhé čtení
2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - první čtení
3. Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 15/ - první čtení podle § 90 odst. 2
4. Návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - první čtení podle § 90 odst. 2
5. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, ve znění zákona č. 370/2017 Sb. /sněmovní tisk 27/ - první čtení podle § 90 odst. 2
6. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 18/ - první čtení podle § 90 odst. 2

7. Návrh poslanců Pavla Blažka, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 19/ - první čtení
8. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 20/ - první čtení
9. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 21/ - první čtení
10. Návrh poslanců Víta Kaňkovského a Patrika Nachera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 22/ - první čtení podle § 90 odst. 2
11. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují zákony č. 112/2016 Sb., o elektronické evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů a č. 113/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb /sněmovní tisk 23/ - první čtení podle § 90 odst. 2
12. Návrh poslance Jana Chvojky na vydání zákona o změně některých zákonů upravujících počet členů zvláštních kontrolních orgánů Poslanecké sněmovny /sněmovní tisk 24/ - první čtení podle § 90 odst. 2
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/ - první čtení
14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb., o razbě československých dukátů /sněmovní tisk 46/ - první čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - první čtení podle § 90 odst. 2

16. Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - první čtení
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 49/ - první čtení
18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/ - první čtení
19. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. června 2017 v Hanoji /sněmovní tisk 37/ - první čtení
20. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Trestněprávní úmluvě o korupci (Štrasburk, 15. 5. 2003) /sněmovní tisk 43/ - první čtení
21. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Japonska o vízech k pracovní dovolené, podepsaná v Tokiu dne 27. června 2017 /sněmovní tisk 44/ - první čtení
22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 5/ - třetí čtení
23. Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace
24. Změna azylové politiky Evropské unie a revize tzv. Dublinského protokolu
25. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD
26. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů
27. Návrh na odvolání členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

28. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
29. Návrh na volbu členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
30. Návrh na volbu členů a náhradníků Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky
31. Návrh na volbu členů Národní rozpočtové rady
32. Návrh na volbu předsedy Národní rozpočtové rady
33. Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu
34. Návrh na volbu členů nebo ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace
35. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace
36. Zpráva o životním prostředí České republiky 2016 /sněmovní tisk 16/
37. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2016 /sněmovní tisk 28/
38. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 29/
39. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Pavla Růžičky
40. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka
41. Ústní interpelace
42. Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2018 /sněmovní dokument 231/
43. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2018
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 6. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 17. až 26. ledna 2018

Obsah:

17. ledna 2018

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 75).

Řeč poslance Ivana Bartoše	32
Řeč poslance Jana Bartoška	33
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	33
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	34
Řeč poslance Miroslava Kalouska	34
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	35
Řeč poslance Radima Fialy	35
Řeč poslance Stanislava Grospiče	36
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	36
Řeč poslance Martina Kolovratníka	37
Řeč poslance Ondřeje Benešika	37
Řeč poslance Radima Fialy	38
Řeč poslance Karla Schwarzenberga	39
Řeč poslance Ondřeje Benešika	39
Řeč poslance Pavla Kováčka	40
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	41

Schválen pořad schůze.

23. Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace

Usnesení schváleno (č. 76).

24. Změna azylové politiky Evropské unie a revize tzv. Dublinského protokolu

Řeč poslance Jana Bartoška	43
Řeč poslance Miroslava Kalouska	43

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslance Radima Fialy	44
Řeč poslance Mikuláše Peksy	46
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	47
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	50
Řeč poslance Milana Chovance	53
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	55
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	57
Řeč poslance Jana Hrnčíře	58
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	58
Řeč poslance Jiřího Kobzy	59

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Ondřeje Veselého	60
Řeč poslance Radima Fialy	60
Řeč poslance Mikuláše Peksy	61
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	61
Řeč poslance Mikuláše Peksy	62
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	62
Řeč poslance Radovana Vicha	63
Řeč poslankyně Jany Levové	63
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	64
Řeč poslankyně Jany Černochové	64
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	65
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	65

Projednávání bodu bylo přerušeno.

25. Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD

Řeč poslance Martina Kolovratníka	67
---	----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

26. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

	Řeč poslance Martina Kolovratníka	68
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
31.	Návrh na volbu členů Národní rozpočtové rady	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	69
	Řeč poslance Jana Skopečka	70
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	70
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
32.	Návrh na volbu předsedy Národní rozpočtové rady	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	71
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	72
33.	Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	73
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	73
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	74
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	75
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	76
	Projednávání bodu bylo přerušeno.	
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	76
	Pokračování v projednávání bodu	
25.	Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD	
	Usnesení schváleno (č. 77).	
	Pokračování v projednávání bodu	
26.	Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů	
	Pokračování v projednávání bodu	

31. Návrh na volbu členů Národní rozpočtové rady

Usnesení schváleno (č. 78).

Pokračování v projednávání bodu

33. Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Usnesení schváleno (č. 79).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Pokračování v projednávání bodu

24. Změna azylové politiky Evropské unie a revize tzv. Dublinského protokolu

Řeč poslance Radka Rozvorala	79
Řeč poslance Radka Kotena	80
Řeč poslance Lubomíra Volného	81
Řeč poslance Vlastimila Válka	82
Řeč poslance Ondřeje Veselého	83
Řeč poslance Mikuláše Peksy	83
Řeč poslance Jaroslava Holíka	83
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	83
Řeč poslance Lubomíra Volného	84
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	85
Řeč poslance Jiřího Kobzy	85
Řeč poslance Františka Kopřivy	86
Řeč poslance Radima Fialy	86
Řeč poslance Lubomíra Volného	86
Řeč poslance Mariana Jurečky	87
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	87
Řeč poslance Radima Fialy	88
Řeč poslance Lubomíra Volného	89
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	89
Řeč poslankyně Ivany Nevludové	90
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	91
Řeč poslance Ondřeje Benešíka	92
Řeč poslance Františka Kopřivy	92
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	92
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	93
Řeč poslance Lubomíra Volného	93
Řeč poslance Radima Fialy	94
Řeč poslance Lubomíra Španěla	94

Řeč poslance Karla Schwarzenberga	94
Řeč poslance Jiřího Dolejše	95
Řeč poslance Radima Fialy	96
Řeč poslankyně Ivany Nevřudové	97
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	97
Řeč poslance Miroslava Kalouska	97
Řeč poslance Pavla Kováčka	98
Řeč poslance Miroslava Kalouska	98
Řeč poslance Pavla Kováčka	98
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	99
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	99

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Jana Bauera	102
Řeč poslance Václava Klause	104
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	105
Řeč poslance Václava Klause	106
Řeč poslance Jiřího Valenty	106
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	108
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	108
Řeč poslance Jana Skopečka	110
Řeč poslance Václava Klause	111
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	112
Řeč poslance Václava Klause	112
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	112
Řeč poslance Jaroslava Holíka	113
Řeč poslance Lea Luzara	113
Řeč poslance Radima Fialy	118

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Pavla Bělobrádka	118
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	121
Řeč poslance Miroslava Kalouska	122
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	122
Řeč poslance Radima Fialy	123
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	123
Řeč poslance Ondřeje Benešika	124
Řeč poslance Lea Luzara	124
Řeč poslance Václava Klause	124
Řeč poslance Jaroslava Bžocha	125
Řeč poslance Ondřeje Benešika	125
Řeč poslance Mikuláše Peksy	126
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	126
Řeč poslance Jiřího Kobzy	127

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	127
Usnesení schváleno (č. 80).	

18. ledna 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	130
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	130

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 5/- druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	131
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	132
Řeč poslance Patrika Nachera	133
Řeč poslance Milana Brázdila	134
Řeč poslance Bohuslava Svobody	134
Řeč poslankyně Věry Adámkové	135
Řeč poslance Víta Kaňkovského	136
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	138
Řeč poslance Davida Kasala	138
Řeč poslance Vlastimila Válka	138
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	142
Řeč poslance Patrika Nachera	143

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Vlastimila Válka	144
Řeč poslance Stanislava Berkovce	145
Řeč poslance Jaroslava Dvořáka	145
Řeč poslance Petra Třešňáka	145
Řeč poslance Patrika Nachera	146
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	146
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	146
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	149

Usnesení schváleno (č. 81).

2. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - první čtení

Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce	150
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	151
Řeč poslance Jana Zahradníka	152
Řeč poslance Františka Elfmarka	156
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce	157
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	157

Usnesení schváleno (č. 82).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

41. Ústní interpelace

Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	159
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	160
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	161
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	162
Řeč poslankyně Věry Kovářové	163
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	163
Řeč poslance Jiřího Valenty	164
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	165
Řeč poslance Františka Elfmarka	166
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	167
Řeč poslance Jana Čížinského	169
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	170
Řeč poslance Jana Zahradníka	171
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce	172
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	173
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	174
Řeč poslance Františka Váchy	175
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	176
Řeč poslankyně Věry Kovářové	177
Řeč ministra vnitra ČR Lubomíra Metnara	178
Řeč poslance Víta Rakušana	179
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	179
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	180
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	181
Řeč poslance Radka Holomčíka	183
Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce	184
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	185

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	186
Řeč poslankyně Jany Krutákové	187
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	187
Řeč poslance Jakuba Michálka	189
Řeč poslankyně Věry Kovářové	189
Řeč ministra kultury ČR Ilji Šmída	190
Řeč poslance Víta Rakušana	191
Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	192

19. ledna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Martina Kolovratníka	195
---	-----

34. Návrh na volbu členů nebo ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace

Řeč poslance Martina Kolovratníka	196
---	-----

Usnesení schváleno (č. 83).

Řeč poslance Martina Kolovratníka	197
---	-----

40. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka

Řeč poslance Stanislava Grospiče	198
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	199
Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	203

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Ondřeje Veselého	211
Řeč poslance Pavla Blažka	212
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	213
Řeč poslance Marka Výborného	213
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	213
Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	214
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	214
Řeč poslance Pavla Blažka	214
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	214
Řeč poslance Jana Birkeho	215
Řeč poslance Jana Bartoška	216

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	216
Řeč poslance Vladimíra Koníčka	216
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	217

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Marka Výborného	228
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	228
Řeč poslance Miroslava Kalouska	228
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	229
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	230
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	230
Řeč poslankyně Věry Procházkové	231
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	232
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	233
Řeč poslance Jiřího Bláhy	233
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	234
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	234
Řeč poslance Josefa Hájka	235
Řeč poslance Jiřího Bláhy	235
Řeč poslance Ivana Bartoše	236
Řeč poslance Petra Třešňáka	236
Řeč poslance Pavla Blažka	237
Řeč poslance Jana Bartoška	237
Řeč poslance Jiřího Bláhy	238
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	238
Řeč poslankyně Taťány Malé	238

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Marka Výborného	241
Řeč poslance Petra Gazdika	241
Řeč poslance Lubomíra Zaorálka	242
Řeč poslance Pavla Blažka	242
Řeč poslance Romana Onderky	243
Řeč poslance Jana Bartoška	243
Řeč poslance Stanislava Grospiče	244
Řeč poslankyně Moniky Oborné	244
Řeč poslankyně Heleny Válkové	245
Řeč poslance Jana Farského	249
Řeč poslankyně Heleny Válkové	249
Řeč poslance Pavla Blažka	249
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	250
Řeč poslance Jana Chvojky	250
Řeč poslance Martina Kolovratníka	251
Řeč poslance Marka Výborného	252
Řeč poslance Radka Rozvorala	253

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
Řeč poslance Miloslava Roznera	254
Řeč poslance Jakuba Michálka	255
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	258
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	258
Řeč poslance Jakuba Michálka	259
Řeč poslance Jana Farského	259
Řeč poslance Miroslava Kalouska	260
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	261
Řeč poslance Radima Fialy	261
Řeč poslance Miroslava Kalouska	262
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	262

Usnesení schválena (č. 84 a č. 85).

23. ledna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Stanislava Grospiče	265
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	266

10. Návrh poslanců Víta Kaňkovského a Patrika Nachera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 22/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Víta Kaňkovského	267
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	269
Řeč poslance Jana Bartoška	270
Řeč poslance Jana Chvojky	270
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	270
Řeč poslance Ivana Adamce	271
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	271
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	273
Řeč poslankyně Olgy Richterové	273
Řeč poslance Patrika Nachera	274
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	274
Řeč poslance Josefa Hájka	274

Usnesení schváleno (č. 86).

42.	Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2018 /sněmovní dokument 231/	
	Řeč poslance Jana Richtera	276
	Usnesení schváleno (č. 87).	
3.	Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 15/- první čtení podle § 90 odst. 2	
	Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce	277
	Usnesení schváleno (č. 88 - 1. část).	
	Řeč poslance Bohuslava Sobotky	279
	Řeč poslance Františka Váchy	279
	Řeč poslance Jana Zahradníka	281
	Řeč poslance Romana Kubíčka	283
	Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce	283
	Usnesení schváleno (č. 88 - 2. část).	
	Řeč poslance Františka Váchy	284
	Usnesení schváleno (č. 88 - 3. část).	
7.	Návrh poslanců Pavla Blažka, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 19/- první čtení	
	Řeč poslance Pavla Blažka	285
	Řeč poslance Ondřeje Profanta	286
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	286
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.	
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	287
	Řeč poslance Martina Kupky	287
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	287
	Řeč poslankyně Heleny Válkové	288
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	288
	Řeč poslance Pavla Plzáka	289
	Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	289
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	289

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	290
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	290
Řeč poslance Miroslava Kalouska	291
Řeč poslance Ondřeje Veselého	291
Řeč poslance Jana Kubíka	292
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	293

Usnesení schváleno (č. 89 - 1. část).

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	293
--	-----

Usnesení schváleno (č. 89 - 2. část).

8. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 20/- první čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	294
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	296
Řeč poslance Romana Kubíčka	296
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	297
Řeč poslance Romana Kubíčka	298
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	298
Řeč poslance Ivana Adamce	298
Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	299
Řeč poslance Miloslava Janulíka	300
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	300
Řeč poslance Ivana Adamce	301
Řeč poslance Miroslava Kalouska	301
Řeč poslance Jakuba Michálka	303
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	304
Řeč poslance Miroslava Kalouska	304
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	305
Řeč poslance Jakuba Michálka	305
Řeč poslance Václava Klause	306
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	306

Usnesení schváleno (č. 90).

9. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 21/- první čtení

Řeč poslance Martina Kupky	307
Řeč poslance Jiřího Bláhy	308
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	309
Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.	

Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové	310
Řeč poslance Milana Brázdila	311
Řeč poslankyně Heleny Válkové	311
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	312
Řeč poslance Martina Kupky	312
Řeč poslance Romana Onderky	313
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	313
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	314
Řeč poslance Jana Bauera	314
Řeč poslance Jiřího Miholy	316
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	318
Řeč poslankyně Květy Matušovské	320
Řeč poslance Mariana Jurečky	321
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	322
Řeč poslance Ivana Adamce	322
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	324
Řeč poslance Jiřího Bláhy	325
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	325

Usnesení schváleno (č. 91).

11. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují zákony č. 112/2016 Sb., o elektronické evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů a č. 113/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb /sněmovní tisk 23/- první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	326
Řeč poslankyně Ilony Mauritzové	330

Usnesení schváleno (č. 92 - 1. část).

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	331
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	331
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	333

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa 335

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Jana Volného 335

Řeč poslance Stanislava Fridricha 336

Řeč poslance Jana Bauera 336

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka 338

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 339

Řeč poslance Mariana Jurečky 340

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 341

Usnesení schváleno (č. 92 - 2. část).

24. ledna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

4. Návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Jany Černochové 343

Řeč poslance Josefa Hájka 346

Řeč poslankyně Jany Černochové 347

Řeč poslance Karla Krejzy 349

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 350

Řeč poslance Mikuláše Peksy 351

Řeč poslance Ondřeje Benešíka 351

Řeč poslance Víta Rakušana 351

Řeč poslance Pavla Juříčka 352

Řeč poslankyně Jany Černochové 352

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy 353

Řeč poslance Karla Schwarzenberga 353

Řeč poslance Milana Brázdila 354

Řeč poslankyně Veroniky Vrecionové 354

Řeč poslance Jana Farského 355

Řeč poslance Víta Rakušana 355

Řeč poslance Jana Bartoška 356

Řeč poslance Mikuláše Peksy 356

Řeč poslance Radovana Vícha 356

Řeč poslance Pavla Žáčka	357
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	357
Řeč poslance Alexandra Černého	360
Řeč poslance Josefa Hájka	360
Řeč poslance Mikuláše Peksy	361
Řeč poslance Alexandra Černého	361
Řeč poslankyně Jany Černochové	362
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	363
Řeč poslance Alexandra Černého	363

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové	364
Řeč poslance Alexandra Černého	366
Řeč poslance Jiřího Maška	367
Řeč poslance Alexandra Černého	368
Řeč poslankyně Jany Černochové	368
Řeč poslance Alexandra Černého	369
Řeč poslance Jiřího Maška	369
Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové	370
Řeč poslance Alexandra Černého	370
Řeč poslankyně Jany Černochové	371
Řeč poslance Roberta Králíčka	371
Řeč poslance Alexandra Černého	372
Řeč poslance Jana Bartoška	372
Řeč poslance Alexandra Černého	373
Řeč poslance Jana Řehounka	373
Řeč poslance Josefa Hájka	374
Řeč poslance Alexandra Černého	374
Řeč poslankyně Jany Černochové	378
Řeč poslance Josefa Hájka	381

Usnesení schváleno (č. 93).

12. Návrh poslance Jana Chvojky na vydání zákona o změně některých zákonů upravujících počet členů zvláštních kontrolních orgánů Poslanecké sněmovny /sněmovní tisk 24/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jana Chvojky	383
Řeč poslance Jakuba Michálka	384

Usnesení schváleno (č. 94).

Řeč poslance Jana Chvojky	385
---------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 45/ - první čtení

Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce	386
Řeč poslance Karla Turečka	387
Řeč poslance Jana Zahradníka	387
Řeč poslance Radka Holomčíka	390
Řeč poslance Karla Turečka	390

Usnesení schváleno (č. 95).

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/ - první čtení

Řeč ministra dopravy ČR Dana Ťoka	391
Řeč poslankyně Zuzany Ožanové	392

Projednávání bodu bylo přerušeno.

27. Návrh na odvolání členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka	393
Řeč poslance Petra Třešňáka	394
Řeč poslance Jiřího Běhouňka	394
Řeč poslance Martina Kolovratníka	395

Usnesení schváleno (č. 96).

28. Návrh na odvolání členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka	395
---	-----

Usnesení schváleno (č. 97).

29. Návrh na volbu členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka	396
Řeč poslance Tomáše Martínka	397
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	397
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	398
Řeč poslance Martina Kolovratníka	398

Usnesení schváleno (č. 98).

30. Návrh na volbu členů a náhradníků Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Řeč poslance Martina Kolovratníka	399
Řeč poslance Radima Fialy	399
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	399
Řeč poslance Miloslava Janulíka	400
Řeč poslance Radima Fialy	400
Řeč poslankyně Olgy Richterové	400
Řeč poslance Miroslava Kalouska	400
Řeč poslance Jiřího Běhoučka	401
Řeč poslance Martina Kolovratníka	401

Usnesení schváleno (č. 99).

35. Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace

Řeč poslance Martina Kolovratníka	402
---	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	403
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 100).

5. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, ve znění zákona č. 370/2017 Sb. /sněmovní tisk 27/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč senátora Vladimíra Plačka	404
Řeč poslance Bohuslava Svobody	406
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	407
Řeč poslance Davida Kasala	410
Řeč poslance Milana Brázdila	411
Řeč senátora Vladimíra Plačka	411
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	412
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	412
Řeč poslance Davida Kasala	413
Řeč poslance Bohuslava Svobody	413
Řeč senátora Vladimíra Plačka	414
Řeč poslance Václava Klause	414
Řeč poslance Jakuba Michálka	415
Řeč poslance Davida Kasala	415
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	416
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	416
Řeč poslance Vlastimila Válka	417
Řeč poslance Davida Kasala	418
Řeč poslance Vlastimila Válka	418
Řeč senátora Vladimíra Plačka	419

Usnesení schváleno (č. 101).

43. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody

Řeč poslance Stanislava Grospiče	420
Řeč poslance Petra Gazdika	421
Řeč poslance Marka Výborného	423
Řeč poslance Milana Ferance	424
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	425
Řeč poslance Jakuba Michálka	425
Řeč poslankyně Heleny Válkové	426

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Miroslava Kalouska	428
---------------------------------------	-----

Řeč poslance Iva Vondráka	430
Řeč poslance Pavla Blažka	430
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	432
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	433
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	433
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	434
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	434
Řeč poslance Iva Vondráka	435
Řeč poslance Marka Výborného	435
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	435
Řeč poslance Pavla Blažka	436
Řeč poslance Jana Zahradníka	436
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	437
Řeč poslance Petra Gazdika	438
Řeč poslance Marka Výborného	438
Řeč poslankyně Heleny Válkové	439
Řeč poslance Jakuba Michálka	439
Řeč poslance Romana Onderky	440
Řeč poslance Milana Ferance	440
Řeč poslance Lea Luzara	441
Řeč poslance Marka Bendy	444
Řeč poslance Petra Gazdika	445
Řeč poslance Marka Bendy	446
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	446

39. Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Pavla Růžičky

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	447
Řeč poslance Stanislava Grospiče	447
Řeč poslance Marka Bendy	448
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	449
Řeč poslance Ivana Adamce	450

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.

Řeč poslankyně Heleny Válkové	451
Řeč poslankyně Jany Černochové	452
Řeč poslance Patrika Nachera	454
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	454
Řeč poslankyně Jany Černochové	454
Řeč poslance Ivana Adamce	455
Řeč poslance Ladislava Oklešťka	456
Řeč poslance Patrika Nachera	456
Řeč poslance Josefa Hájka	456

Řeč poslankyně Heleny Válkové	457
Řeč poslankyně Jany Černochové	457
Řeč poslance Milana Ferance	458
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	459
Řeč poslankyně Jany Černochové	459
Řeč poslance Petra Třešňáka	460
Řeč poslance Ivana Adamce	460
Řeč poslance Martina Kupky	461
Řeč poslance Marka Bendy	461

Pokračování v projednávání bodu

18. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/- první čtení

Řeč poslance Lea Luzara 463

Usnesení schváleno (č. 102).

14. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb., o razbě československých dukátů /sněmovní tisk 46/- první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 465

Usnesení schváleno (č. 103 - 1. část).

Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	466
Řeč poslance Pavla Plzáka	467
Řeč poslance Romana Kubíčka	468
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	468

Usnesení schváleno (č. 103 - 2. část).

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/- první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	469
Řeč poslance Jana Bartoška	470

Usnesení schváleno (č. 104).

Řeč poslance Karla Raise	470
Řeč poslance Dominika Feriho	471
Řeč poslance Marka Výborného	471
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	471
Řeč poslance Marka Bendy	472

Projednávání bodu bylo přerušeno.

25. ledna 2018

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 105).

19. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. června 2017 v Hanoji /sněmovní tisk 37/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	477
Řeč poslance Roberta Králíčka	477
Usnesení schváleno (č. 106).	

20. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Trestněprávní úmluvě o korupci (Štrasburk, 15. 5. 2003) /sněmovní tisk 43/ - první čtení

Řeč ministra spravedlnosti ČR Roberta Pelikána	478
Řeč poslance Jiřího Strýčka	479

Usnesení schváleno (č. 107).

21. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Japonska o vízech k pracovní dovolené, podepsaná v Tokiu dne 27. června 2017 /sněmovní tisk 44/ - první čtení

Řeč mpř. vlády a ministra zahr. věcí Martina Stropnického	480
Řeč poslance Víta Rakušana	480

Usnesení schváleno (č. 108).

Pokračování v projednávání bodu

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Marka Bendy	481
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	481
Řeč poslance Marka Bendy	483
Řeč poslance Karla Raise	486

Usnesení schváleno (č. 109).

16. Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	487
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Jan Hamáček.

Řeč poslance Jana Bartoška	489
Řeč poslance Pavla Juřička	489

Projednávání bodu bylo přerušeno.

17. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 49/ - první čtení

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	490
Řeč poslance Pavla Juřička	491

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 16 a 17 /sněmovní tisky 48 a 49/

Řeč poslance Romana Kubíčka	491
Řeč poslance Marka Bendy	491

Pokračování v projednávání bodu

16. Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - první čtení
- Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové 493
 Řeč poslance Pavla Juřička 493
- Usnesení schváleno (č. 110).
- Pokračování v projednávání bodu
17. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 49/ - první čtení
- Usnesení schváleno (č. 111).
36. Zpráva o životním prostředí České republiky 2016 /sněmovní tisk 16/ - první čtení
- Řeč mpř. vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce 494
 Řeč poslance Jana Zahradníka 497
 Řeč poslance Ladislava Oklešťka 500
 Řeč poslance Jana Zahradníka 500
- Usnesení schváleno (č. 112).
38. Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 29/ - první čtení
- Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové 501
 Řeč poslankyně Jany Černochové 502
- Usnesení schváleno (č. 113).
- Řeč poslance Marka Bendy 503
- Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.
41. Ústní interpelace
- Řeč poslance Dominika Feriho 505
 Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 505
 Řeč poslankyně Věry Kovářové 506
 Řeč poslance Ivana Bartoše 507
 Řeč poslankyně Věry Kovářové 508
 Řeč poslance Ondřeje Profanta 508

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	509
Řeč poslankyně Olgy Richterové	510
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	511
Řeč poslance Jakuba Michálka	512
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	517
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	518
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	519
Řeč poslankyně Věry Kovářové	519
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	520
Řeč poslance Dominika Feriho	521
Řeč poslance Radka Holomčíka	521
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	522
Řeč poslance Jiřího Valenty	524
Řeč ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera	525
Řeč poslance Víta Rakušana	527
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	527
Řeč poslance Jana Bartoška	529
Řeč poslance Jana Bauera	529
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	530
Řeč poslance Jana Bauera	531
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslavy Němcové	531
Řeč poslance Ondřeje Profanta	531

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	532
Řeč poslance Ondřeje Profanta	532
Řeč poslance Jakuba Michálka	533
Řeč ministryně financí ČR Aleny Schillerové	533
Řeč poslance Petra Gazdika	535
Řeč ministra kultury ČR Ilji Šmída	536
Řeč poslankyně Věry Kovářové	538
Řeč ministryně obrany ČR Karly Šlechtové	539
Řeč poslankyně Věry Kovářové	540
Řeč poslance Jakuba Michálka	540
Řeč poslankyně Věry Kovářové	540
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	542
Řeč poslankyně Věry Kovářové	544

26. ledna 2018

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

22. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 5/ - třetí čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	547
Řeč poslance Rostislava Vyzuly	549

Usnesení schváleno (č. 114).

Řeč poslance Marka Bendy	551
Řeč poslance Stanislava Berkovce	551
Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Píkala	

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
17. ledna 2018
Přítomno: 190 poslanců

(Schůze zahájena v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já vás tady všechny vítám. Poprosím vás, abyste se již usadili na svých místech a pokud možno snížili hladinu hluku v sále, abychom se nemuseli překřikovat. Čeká nás 6. schůze Poslanecké sněmovny. (Velký hluk v sále neutichá.) Já vám ještě dám chvilíčku.

Zahajuji 6. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám. Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 6. schůze dne 4. ledna 2018. Pozvánka vám byla rozeslána v pátek 5. ledna 2018.

Poprosím vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi sdělili, kdo žádá o vydání karty náhradní. Pan místopředseda Hamáček bude hlasovat s náhradní kartou číslo 2. Pan předseda Stanjura hlasuje s kartou číslo 1.

Nejdříve přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze jako na začátku každé schůze. Já vás ještě jednou poprosím o klid v sále.

Navrhuji, abychom určili za ověřovatele pana poslance Františka Kopřivu a pana poslance Jiřího Miholu. Má někdo jiný návrh na určení ověřovatelů? (Nemá.) Ještě jednou prosím o klid v sále! Budeme hlasovat.

Jestliže nikdo jiný nemá žádný návrh, zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto navržené osoby ověřovatelů. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno 144 poslanců, pro 139, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli 6. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Františka Kopřivu a poslance Jiřího Miholu.

Nyní sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvu své neúčasti na jednání tito poslanci: Ivan Adamec bez udání důvodu, Dana Balcarová ze zdravotních důvodů, Marian Bojko ze zdravotních důvodů, Pavel Jelínek z rodinných důvodů, Přemysl Mališ z rodinných důvodů, Květa Matušovská z osobních důvodů, David Pražák ze zdravotních důvodů, Antonín Staněk bez udání důvodu. Martin Jiránek do 10.00 z osobních důvodů.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Jiří Mílek od 9 do 13.00 z pracovních důvodů a pan ministr Martin Stropnický od 9.00 do 11.00 z pracovních důvodů.

Dále čtu omluvu paní poslankyně Olgy Richtrové v době mezi 9.00 a 9.30 z důvodu návštěvy lékaře. Tím jsme se vypořádali s omluvami.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 6. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Pokud jde o celkový průběh projednávání návrhu pořadu schůze, mám z grémia několik informací. Navrhujeme zařadit nové body do návrhu pořadu schůze, a to

1. změna azylové politiky Evropské unie a revize takzvaného Dublinského protokolu,

2. návrh na volbu členů nebo ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace,

3. návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace,

4. vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, sněmovní tisk 51, první čtení.

Dále navrhuje tento postup: bod 22 návrhu pořadu, to je zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace, zařadit pevně na středu 17. 1., tedy dnes, jako první bod, bod 10 návrhu pořadu, sněmovní tisk 22, zákoník práce, zařadit napevno na úterý 23. 1. jako první bod a bod 5 návrhu pořadu, sněmovní tisk 27, senátní návrh týkající se léčiv, zařadit na středu 24. 1. ve 14.30 hodin.

Mám pro vás ještě informaci. V souladu s naším jednacím řádem máme do pořadu 6. schůze zařazen bod 36 – Odpovědi na písemné interpelace. K dnešnímu dni není tento bod naplněn, můžete si jej škrtnout.

Nyní vás poprosím, paní poslankyně a páni poslanci, abyste se případně k návrhu pořadu vyjádřili vy. Já pro tuto chvíli jako první přednostní přihlášku eviduji přihlášku pana předsedy Bartoše, poté bude následovat pan předseda Bartošek, poté s přednostním právem pan místopředseda Okamura, z místa se hlásí pan předseda Faltýnek. Beru na vědomí. Prosím, pan předseda jako první.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré ráno, pane předsedající, dámy a pánové. Ačkoliv z grémba vycházela jakási původní dohoda pokračovat v přerušeném bodu hlasování Sněmovny o vydání pana Babiše a pana Faltýnka, my si myslíme – a já jsem včera pro to hledal podporu – že by toto jednání vzhledem k tomu, že již máme doporučení mandátového a imunitního výboru, mohlo proběhnout už dnes. Já jsem včera pro tento svůj návrh sháněl podporu. Psal jsem si i nějaké zprávy. Já bych proto chtěl navrhnout – a tam by mohla být i širší podpora, jak jsem se dozvěděl ve večerních hodinách – zařadit i tento bod na jednání Poslanecké sněmovny dnešní den, a to v pořadí – pokud dojde k zařazení těchto bodů – ihned po projednání bodu týkajícího se Dublinu IV. Můj návrh je tento bod jednání Sněmovny a hlasování o zbavení imunity pana Babiše a pana Faltýnka zařadit již na dnešní jednání. Není žádný důvod k tomu otálet, doporučení máme. Zařadil bych to, pokud bude schválen program schůze, po jednání Dublin IV, kde by měla být širší podpora, jak jsem se dozvěděl včera po mé komunikaci.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jenom abych to nějakým způsobem procesně ukotvil, tento bod není na pořadu schůze, tudíž jedná se napřed o návrh, aby byl vůbec zařazen. Za tímto účelem se už přihlásil pan předseda Grospič,

předseda mandátového a imunitního výboru. Pak se s tím samozřejmě nějakým způsobem vypořádáme. Eviduji váš návrh.

Nyní bych ještě rád přečetl omluvu paní poslankyně Jany Krutákové mezi 9.00 a 9.45 bez udání důvodu. Tak... (Domluva mimo mikrofon.) No, myslím, že jsme to tam nechali, odkázali na pana předsedu.

Další s přednostním právem je přihlášen pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Byť to zde zazní ještě jednou, já také navrhuji na program schůze zařadit žádost o vydání pana premiéra Babiše a pana Faltýnka a navrhuji, aby tento bod byl projednán dnes jako bod druhý, pevně zařazený po zřízení komise ÚZSI, tak jak je v návrhu grémia. Dále ještě navrhuji ohledně Dublinské úmluvy, aby tento bod byl zařazen na pátek jako první bod jednání. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Další přednostní právo pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, navrhuji zařadit bod s názvem Změna azylové politiky Evropské unie a revize takzvaného Dublinského protokolu jako druhý bod dnešního jednání. Dovolte mi krátké zdůvodnění.

Orgány Evropské unie připravily zásadní revizi azylové politiky. V rámci této revize azylové politiky přebírá Evropská unie kompetence k centrálnímu přerozdělování žadatelů o azyl, kteří přijdou na území Evropské unie. Tím je zásadním způsobem omezena suverenity členských zemí Evropské unie, tedy i České republiky.

Centrální přerozdělování migrantů žádajících o azyl je spojeno s přiznáním práva na scelení rodiny po obdržení azylu, to znamená tedy příliv dalších migrujících osob do členské země, kam byl migrant přidělen. V případě odmítání žadatelů o azyl hrozí České republice na základě této revize finanční postih ve výši 200 tis. eur za nepřijatého migranta, což je v přepočtu přibližně 5 mil. korun za každého odmítnutého migranta. Tento finanční postih může znamenat vzhledem k předpokládanému počtu migrantů značnou finanční zátěž pro rozpočet České republiky.

Z těchto zásadních důvodů žádáme o zařazení tohoto bodu na program této schůze. Myslím, že by bylo skutečně velice dobré, kdybychom se v Poslanecké sněmovně usnesli, že považujeme revizi azylové politiky, tak jak ji připravily orgány Evropské unie, za narušení suverenity České republiky, a bylo by dobré v této souvislosti vyzvat usnesením vládu České republiky k odmítnutí takto připravené revize Dublinského protokolu.

Dovolte mi ještě na závěr poděkovat poslancům jiných politických stran, protože jsme tady sbírali podpisy pro mimořádnou schůzi o tomto tématu. Ty podpisy se nám

díky poslancům jiných politických stran podařilo sesbírat, takže jsem rád, že jsme se tady dokázali všichni domluvit. Je to ukázka toho, že Sněmovna je schopna se domluvit na důležitých tématech.

Konkrétněji bych chtěl poděkovat – pro to případné vyhlášení mimořádné schůze máme podpisy poslanců KSČM, máme tam tři podpisy poslanců ČSSD, máme tam 15 podpisů ODS, máme tam i jeden podpis poslance ANO a máme tam samozřejmě všech 22 podpisů za SPD. To znamená, že je to průřezem politických stran. Je skvělé, že se na takto důležitém tématu, které by nadobro ovlivnilo společenskou atmosféru v České republice, dokážeme dohodnout a že to tady všichni projednáme. Chtěl jsem všem těmto stranám, které jsem jmenoval, všem, nejen jednotlivcům, poděkovat za vstřícné postoje, a že to tady můžeme projednat. Děkuji moc.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pane místopředsedo, já se jenom ujistím, omlouvám se. Navrhujete to jako první dnešní bod, druhý za zřízením komise? (Poslanec Okamura: Ano.)

Jako další je přihlášen k pořadu jednání pan poslanec Grospič. (Poslanec Faltýnek se hlásí, že je na řadě.) Pardon, omlouvám se svému předsedovi klubu. Pan Faltýnek s přednostním právem. Dodržíme. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo. Dovolte, abych navrhl nově zařazený bod schůze Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslanců Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka pevně zařadit na pátek 19. ledna jako první bod jednacího dne. Důvodem je to, abychom se já s panem Babišem mohli k tomu dostatečně vyjádřit a tuto věc ze svého pohledu okomentovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní eviduji z místa přihlášku pana předsedy Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, prosím, abyste zvážili jednu věc. A je to samozřejmě na vaší úvaze. Máme tady několik návrhů, kam pevně zařadíme bod vydání nebo nevydání našich dvou kolegů k trestnímu stíhání. Buď, když to zestručním, to bude dneska, nebo to bude v pátek. Vzhledem k tomu, že se ta věc protahovala dva měsíce, tak se zdá, že by to mohlo být úplně jedno, jestli to bude ve středu, nebo v pátek. Přesto prosím o úvahu, že to úplně jedno není. Kromě toho, že máme jednat zcela bezodkladně o těchto věcech, tak když sledujeme mediální výstupy z toho, co se teď děje ve Sněmovně, může jít také částečně o naši věrohodnost.

Chci věřit, že nešťastnou shodou okolností zazněly ve veřejném prostoru dvě informace, které řekl pan předseda Faltýnek. Obě jsou pravdivé. Ve čtvrtek budeme jednat s SPD a v pátek chceme hlasovat o vydání. Nechceme ve středu, chceme v pátek. A ve čtvrtek budeme jednat s SPD. Prostě ty informace se spojily. Já si nemyslím, že to tak je. Chci věřit, že tomu tak není. Ale pokud si dnes odhlasujeme

pátek, tak kolegové z SPD prosím o úvahu, že to možné podezření některých škarohlídů – já si nařídím, že k nim nebudu patřit (pobavení v sále) – ale že to možné podezření některých škarohlídů, že budete celý čtvrtek licitovat o cenu za nevydání, to prostě neodstraníte. Jediný způsob, jak tomu předejít, je hlasovat ještě dnes. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda Faltýnek, poté pan předseda Fiala.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Já se moc omlouvám. Většinou na bláboly a nesmysly – ale vezmu si tu modrou knihu, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Už jsme z ní dlouho necitovali ty vaše slavné padáky, casy, pandury a další věci. Takže ať už to bude dneska, nebo v pátek. Nicméně nerozumím moc tady této hysterii kolegy Kalouska, když my dva s panem Babišem jsme jasně řekli, že chceme být vydáni, že budeme sami aktivně pro vydání hlasovat. A mimo hnutí ANO neznám subjekt ve Sněmovně, který by byl pro nevydání. Neznám takový subjekt. Takže je to pouze technická záležitost, kdy jsme chtěli prostě mít prostor a čas se k té kauze vyjádřit a říct na to svůj vlastní názor. Ale pokud Sněmovna rozhodne jinak, tak to samozřejmě budeme respektovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Dobré ráno, dámy a pánové. Já jenom chci trochu s úsměvem reagovat na vystoupení mého předřečníka Mirka Kalouska, a to z toho důvodu, že si myslím, že případ Faltýnek – Babiš pro českou Poslaneckou sněmovnu skončil. Oni řekli, že se chtějí nechat vydat. Mandátový a imunitní výbor řekl, že ho vydá, a my všichni ho chceme vydat. A vždycky jsme říkali, že ho chceme vydat. Ale pan poslanec Kalousek do toho zase dneska zanesl jakousi trochu detektivní zápletku. A celý příběh se znovu začíná zaplétat a já si myslím, že Agatha Christie a další by určitě měli velkou radost. Bohužel jediný, kdo na to skočí, budou čeští novináři, kteří tuto zápletku začnou dnes okamžitě rozvíjet, a v pátek se všichni dozvíme, že prostě budou vydáni. Ale já si myslím, že nehrozí žádné nebezpečí z prodlení.

A teď budu mluvit za SPD. Dámy a pánové, pro nás je důležitý Dublin IV. My nechceme předat imigrační a azylovou politiku do kompetence orgánů Evropské unie. Já teď znovu zopakuji, že budu mluvit za SPD. Já prostě nevyměním Dublin IV a bezpečnostní riziko České republiky za Faltýnka a Babiše. Prostě tam už nehrozí žádné nebezpečí z prodlení u Faltýnka a Babiše. Kdežto tady si myslím, že to je důležitá věc. A někdy mám pocit, jako by ostatní politické strany neměly jiný politický program, než je Faltýnek a Babiš. Tak SPD ho má! (Silný potlesk, výkřiky v sále.) A to je vlastně všechno, děkuji. (Smích a další potlesk+.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, myslím, že máme vyčerpána pro tuto chvíli přednostní práva. Takže pan poslanec Grospič s řádnou přihláškou k návrhu pořadu jednání.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, možná že teď řeknu věc, od které se měly odvíjet všechny ty procedurální návrhy, které tady byly přede mnou, protože se asi čeká na oficiální sdělení mandátového a imunitního výboru, že ukončil projednávání žádosti policejního orgánu o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka, která byla doručena do Poslanecké sněmovny 20. listopadu roku 2017. Projednávání této žádosti jsme zahájili na 3. schůzi výboru, za zpravodaje výboru byla určena paní poslankyně Kateřina Valachová. Poslanecká sněmovna projednání žádosti v souladu s jednácím řádem Sněmovny zařadila na 2. schůzi Poslanecké sněmovny jako bod 31. Projednávání tohoto bodu bylo usnesením Sněmovny číslo 33 z 30. listopadu 2017 přerušeno a odročeno do doby projednání tohoto bodu mandátovým a imunitním výborem. A já zde mohu sdělit, že mandátový a imunitní výbor včera, 16. ledna, věc projednal, přijal usnesení, které vám bylo ještě téhož dne rozdáno na lavice, a prosím proto o zařazení tohoto přerušného bodu číslo 31 na jednání schůze Poslanecké sněmovny, a to na tuto 6. schůzi. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jenom abych to zde možná trochu uvedl do pořádku. Existuje i dopis pana předsedy Stanislava Grospiče, který byl doručen v úterý ve 12.29, to jest včera, kde byla žádost o zařazení tohoto bodu, poté následoval návrh pana Bartoše na jeho pevné zařazení a pan Bartošek také navrhuje jeho zařazení vlastně teď na mikrofon, to znamená když to sečtu, tak už tu máme tři návrhy na zařazení. Budeme to hlasovat jedním hlasováním. Myslím, že tím se s tím vypořádáme. Bude to jako první hlasování.

Tak, s přednostním právem pan předseda Bělobrádek.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, vážená vládo, kolegyně a kolegové, já myslím, že bychom měli nechat makat i policii a je zbytečné, když už máme rozhodnutí mandátového a imunitního výboru, aby policie nemohla činit. Ať tím dříve vyvrátí všechny ty lži a pomluvy o kauze Čapí hnízdo, tak ať mají čas, ať mohou pracovat, ať je nezdržujeme od práce. Takže nevidím žádný důvod, proč bychom během několika minut nemohli oba pány vydat, ať policie rozhodne o jejich nevině, a může to tady fungovat dobře. Já myslím, že to je jasná věc.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak, děkuji. Jestliže s přednostním právem nikdo další... (Poslanec se hlásí v sále.) K pořadu schůze? Bohužel, nejsme v rozpravě, nemohu vám dát faktickou. Eviduji vaši přihlášku k pořadu schůze.

Jako další vystoupí pan předseda volební komise poslanec Kolovratník k návrhu pořadu schůze. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, i ode mě dobré ráno, teď už dopoledne. Já bych vás rád požádal o pevně zařazení volebních bodů jak jménem volební komise, tak i v návaznosti na informace, které jsem obdržel ze včerejšího jednání grémia. Poprosím vás o hlasování o dvou návrzích na volební body, nebo o dvou takových blocích.

Ten první by byl blok tajných voleb, které jsou k dnešnímu datu technicky připraveny k provedení. A je to za prvé bod číslo 23, Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD, je to druhé kolo první volby. Dále bod 24, Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů, to bude to opakované druhé kolo první volby, a potom bod 29, Návrh na volbu členů Národní rozpočtové rady, 30, Návrh na volbu předsedy Národní rozpočtové rady, a konečně 31, Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu. Všech těchto pět volebních bodů, tento blok je tedy ze strany volební komise technicky připraven a tak jak většinou hlasujeme nebo provádíme volby ve středu, tak žádám o zařazení i já dnes, tedy na středu, pevně na 12.30 hodin. To je první návrh za volební komisi.

A potom ten druhý návrh se týká bloku čtyř volebních bodů, správní a dozorčí rady VZP. Jsou to body 25, 26, 27 a 28. Je to tedy série návrhů na odvolání členů správní rady a potom dozorčí rady, poté návrh na volbu členů a náhradníků správní a dozorčí rady. Tady připomenu, že tyto body jsou v souladu se zákonem, kdy Poslanecká sněmovna od ustavující schůze do 90 dnů ze zákona musí správní a dozorčí radu VZP obměnit. Takže druhá naše prosba je body 25, 26, 27 a 28 zařadit pevně na příští týden na středu 24. ledna od 12.30. Ta příští středa je z toho důvodu, že ještě nebyla vyčerpána desetidenní lhůta mezi podáním nominací, projednáním ve volební komisi a samotnou volbou.

A teď ještě pro pana předsedajícího doplnění, prosba. Je to po konzultaci s legislativním odborem. Prosil bych ještě o drobné, jenom formální doplnění názvů těch bodů. Bod číslo 27 aby přesně zněl i v souladu se svým obsahem Návrh na volbu členů a náhradníků správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny ČR a bod číslo 28 aby zněl Návrh na volbu členů a náhradníků dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Takže to je vše. Pro jistotu rekapitulace: body 23, 24, 29, 30 a 31, tedy tajné volby, pevně zařadit dnes ve 12.30 hodin a body 25, 26, 27 a 28, to bude hlasováno aklamací, pevně zařadit na středu 24. ledna ve 12.30 hodin. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Jako další se hlásil pan poslanec Benešík.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedo, vážený pane premiére, vážená vládo, dámy a pánové, já bych se chtěl stručně vyjádřit k návrhu na zařazení na program diskuse o Dublinu IV. KDU-ČSL tuto diskusi vítá a KDU-ČSL ji také dlouhodobě vede, nicméně tyto záležitosti byly projednány před necelým měsícem ve výboru pro evropské záležitosti, protože byly součástí mandátu premiéra. Výbor pro evropské záležitosti vyzval premiéra, aby o závěrech informoval Poslaneckou

sněmovnu, pokud možno plénium nebo alespoň výbor, který supluje plénium, jak už jsem zde několikrát vzpomenu. Pan premiér vyhověl. Pan premiér mě požádal, abych na čtvrtek svolal mimořádný výbor, kde se vyjádří k závěrům Rady, kde toto, předpokládám, bude stěžejní téma. Na tomto výboru na rozdíl od pléna Sněmovny budou schopni vystoupit i odborníci z Ministerstva vnitra a podobných institucí, tak abychom byli informačně vybaveni, abychom přesně věděli, o čem jednáme, a aby naše diskuse, kterou já navrhuji, nebo resp. byla navržena, a já se k tomu připojuji, na pátek, byla skutečně odpovědná a skutečně v zájmu bezpečí a bezpečnosti občanů České republiky, ne aby se zvrhla v bramboračku.

Proto navrhuji, nebo přidávám se k návrhu, abychom diskusi o Dublinu IV zařadili na pátek jako první bod. Myslím, že ten návrh už tady je, že to jenom opakují, z tohoto důvodu: aby to zítra mohl s odborníky probrat výbor, který je otevřený všem poslancům. Tam můžete přijít samozřejmě, to není uzavřené, a potom abychom na základě i takto získaných informací mohli vést diskuzi.

Pro mě je to zásadní záležitost. Jenom abyste věděli, že nemluvím do větru a že si tady nehoním body, tak my jsme toto probrali ještě ve starém složení na výboru 22. září 2017. Zpravodajem tohoto materiálu jsem byl já, tedy Ondřej Benešík, a mimo jiné jsme přijali tato usnesení: důrazně však odmítá návrh Komise na zavedení tzv. korekčního přidělovacího mechanismu a na něj navázaného finančního příspěvku solidarity, jež považuje za rozporný se zásadou subsidiarity ve smyslu atd., atd.

A další část usnesení, jenom abyste věděli, že jsme to nepodceňovali: s odkazem na výše uvedené vyzývá vládu České republiky, aby při projednávání reformy Dublinského nařízení na úrovni EU usilovala o vypuštění korekčního přidělovacího mechanismu z textu návrhu a v krajním případě blokovala jeho celkové přijetí.

Takže úvahy o tom, že jsme vítáči, že vláda nic neřeší, že nic nedělala, nejsou prostě pravdivé. Není to tak, a myslím si, že k těmto usnesením, k těmto záměrům, alespoň tak jsem to já pochopil po zasedání našeho výboru s novým premiérem Andrejem Babišem, ten se k tomuto plně přihlásil a toto hájil. Takže já si myslím, že tady v této Sněmovně se shodneme. Jenom vás prosím o to, abychom tento bod odhlasovali jako první až na pátek, kdy zasedne výbor, na který máte přístup a na který na rozdíl od pléna Sněmovny mohou přijít i odborníci. Prosím vás o uvažování podle zdravého selského rozumu. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL, TOP 09).

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S přednostním právem pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Dámy a pánové, já si myslím, že je velmi důležité to probrat na výboru pro evropské záležitosti, o tom nepochybuji. Nicméně ten výbor proběhl, já si myslím, že to bylo někdy 13., 14. prosince. V ten den odjížděl pan premiér Babiš do Bruselu na jednání. A my jsme chtěli, aby už v ten den byl tímto usnesením vybaven. Někteří naši poslanci na tom výboru už navrhovali jistá usnesení, samozřejmě všechna byla zamítnuta. Já chápu, že mohla být zamítnuta, protože byla nevhodně formulována a protože cokoliv. Ale ten výbor se k žádnému novému

usnesení neměl. Prostě ten výbor pana premiéra Babiše nevybavil žádným usnesením tak, aby věděl, jaký je názor toho výboru, jaký je názor našich poslanců na Dublin VI. Takže já chápu pana Benešika, ale já tomu příliš nevěřím.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Upozorňuji kolegy, že se nenacházíme v rozpravě, takže mám tady nějakou faktickou poznámku, které nemohu vyhovět. (K nejmenovanému poslanci.) To nebylo na vás, pane kolego, vy už jste k pořadu vystoupil, vidím, že byste měl jiný, další návrh k pořadu schůze. Opakuji, nejedná se o rozpravu.

Potom vím, že se mi z místa hlásil pan poslanec Schwarzenberg, jenom se chci ujistit, jestli to bylo k pořadu schůze. (Reakce mimo mikrofon.) Platí vaše přihláška k pořadu schůze? Ano. Takže pan poslanec Schwarzenberg. Poté s přednostním právem pan předseda Bělobrádek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, bylo zde řečeno, že máme nejenom pana Babiše jako problém, že máme spoustu jiných problémů. Naprosto s tím souhlasím. Máme velké problémy k řešení. Ale jiný problém není zároveň také premiérem této země, v tom je ten rozdíl mezi ostatními problémy, které máme, a problémy, které musíme teď řešit. Děkuji mnohokrát. Na tuto skutečnost je nutné upozornit. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já se omlouvám, pane kolego, pouze upozorňuji, že skutečně jednáme o pořadu a že ten příspěvek byl mimo rámec jednacího řádu.

S přednostním právem pan předseda Bělobrádek je přihlášen do diskuse. Ruší svoji přihlášku. Pan Benešik chce navrhnout nový bod.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane předsedo, zcela překvapivě bych doporučil Sněmovně, aby přehodila bod č. 8 a 9. A u té příležitosti bych chtěl říct, že co se týče programu jednání o diskusi o Dublinu IV, že výbor pro evropské záležitosti schválil premiérovi mandát, který obsahoval přesně to, co jsem tady četl. Takže ne že jsme premiéra nevybavili žádným usnesením, ale potvrdili jsme mu, doporučili jsme mu a vyzvali jsme ho k tomu, aby prosazoval přesně to, co já jsem tady četl, a mnohé další. Což si myslím, že i kolegy z SPD může uspokojit. Takže neslovičkařme tady, nesnažme se občany balamutit, že jsme nevybavili, neprojednali, projednali –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já bych vás rád vedl k tomu, že opravdu nejsme v rozpravě. (Poslanec Benešik: A bylo to tak.) A váš návrh, přehodit body č. 8 a 9? (Pobavení v sále. – Navrhovatel souhlasí.) Dobře, беру на ведомі. Jestliže se nikdo další nehlásí k pořadu schůze – pan předseda Kováčik.

Poslanec Pavel Kováčik: Dámy a pánové, přeji hezký, dobrý den. Mám pocit, že se programem zabýváme opět v jakémsi podivném cyklu. Ne, nebudu vás nabádat, abychom pracovali, od toho tady jsme skutečně, to si musí asi uvědomit každý sám. Já chci jenom upozornit velmi jemně, už to tady říkal tuším pan předseda Fiala, myslím předseda klubu SPD. My jsme chtěli tu věc dostat na jednání Sněmovny, nikoli pouze na jednání výboru. Jdeme vstřícně kupředu, chceme to zařadit jako pouhý bod jednání této schůze Poslanecké sněmovny, nikoli jako svolanou mimořádnou schůzi, na kterou máme dostatek a dostatek podpisů. Jenom upozorňuji při hlasování o zařazení toho bodu, že je tady seznam dostatku podpisů k tomu, aby mohla být svolána mimořádná schůze. Efektivnější podle mě bude projednat to zde na této schůzi dnes. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Ptám se, jestli ještě někdo chce vystoupit k pořadu schůze. Není tomu tak, takže teď se vypořádáme se všemi návrhy hlasováním.

Nejprve budeme hlasovat o návrhu, tak jak jsem jej přednesl z grémia Poslanecké sněmovny.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno je 188 poslanců, pro 178, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní budeme jako o prvním hlasovat o návrhu pana předsedy Bartoše, který sice nenavrhoval zařazení nového bodu vydání, ale je zde předchozí návrh pana Grospiče, který přišel písemně na vedení Sněmovny, totéž navrhoval pan předseda Bartošek.

Já bych tedy jako první nechal hlasovat vůbec o zařazení toho bodu do pořadu schůze, jestli souhlasíte, samostatným hlasováním.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno 188, pro 187, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále pan předseda Bartoš navrhoval pevné zařazení tohoto bodu, on to specifikoval jako po Dublinském protokolu. My v tuto chvíli ale ještě nemáme zařazen pevně Dublinský protokol a jsou zde dva různé návrhy. Souhlasíte s tím, že bychom hlasovali o tom, aby to byl druhý bod dnešního jednání? První je ta komise, připomínám. (Připomínky z pléna.) Já bych měl nechat hlasovat o těch návrzích tak, jak byly postupně předkládány. Kdyby k mému postupu byla větší námitka, mohli bychom teoreticky ještě provést orientační hlasování.

Vnímám ze sálu, že by byl zájem o orientační hlasování. Takže v orientačním hlasování budeme hlasovat pouze pro, a to o tom, zda upřednostňujeme dnešní termín hlasování o vydání či nevydání, nebo v pátek jako první bod.

S přednostním právem pan Stanjura. Doufám, že se domluvíme. Kdyby diskuse měla nějak extendovat, poprosil bych předsedy klubů, ať se poradíme o dalším postupu. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, zazněly tři návrhy. Proto jsem chtěl orientační, kdyby byly dva, tak to rozhodneme poměrně jednoduše. Jeden návrh přednesl pan předseda Bartošek dnes jako druhý bod, jeden návrh pan předseda Faltýnek v pátek jako první bod a třetí návrh přednesl pan předseda Bartoš, aby to bylo dnes po bodu Dublin. Mně přijde nejlepší, že bychom teď hlasovali o Dublinu, tam byly dvě varianty. Díky tomu se nám zprůchodní všechny tři varianty, které padly k termínu bodu projednávání. Není to úplně obvyklé, ale pokud by nebyla námitka, mohli bychom se nejdřív vypořádat s dvěma návrhy, kam zařadit Dublin, a potom se vypořádat s návrhy, kam zařadit vydávání. Pokud byla námitka, tak o tom vydávání musíme hlasovat třikrát.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jestliže by proti tomu nebyla námitka, nemám problém postupovat tímto způsobem. Nehlasovali bychom tím pádem o pořadu tak, jak byly jednotlivé návrhy předkládány, nechali bychom hlasování až třeba na závěr, a nyní bychom tedy přistoupili k návrhům pana předsedy Bartoška týkajícím se Dublinského protokolu, který ho navrhoval v pátek jako první bod.

Dublinský protokol byl zařazen z grémia. Nyní budeme hlasovat o tom, jestli bude projednáván v pátek jak první bod.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 4 přihlášeno 187 poslanců, pro 74, proti 103. Návrh nebyl přijat.

A nyní budeme tedy postupovat v pořadí, jak byly jednotlivé návrhy předkládány. Další je návrh pana místopředsedy Okamury, abychom Dublin zařadili dnes jako druhý bod jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 5 přihlášeno 188 poslanců, pro 120, proti 4. Návrh byl přijat.

Ted' zde máme návrh pana Faltýnka, který navrhoval, aby bylo vydání či nevydání zařazeno v pátek 19. 1. jako první bod. Je tu návrh ze strany pana Bartoše, aby tento bod byl zařazen dnes v podstatě jako třetí bod. První je komise, druhý je Dublin a třetí by bylo vydání. Jestli jsou to pouze dvě hlasování? Pan Bartoš vystoupil jako první. Měli bychom o jeho návrhu hlasovat jako o prvním.

Návrh pana Bartoše, aby vydání či nevydání k trestnímu stíhání poslanců Faltýnka a Babiše bylo zařazeno jako třetí bod dnešního jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 6 přihlášeno 187, pro 79, proti 83. Tento návrh nebyl přijat.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana předsedy Faltýnka, aby tento bod byl zařazen v pátek 19. 1. jako první bod jednání.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 7 přihlášeno 188 poslanců, pro 182, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrzích předsedy volební komise pana poslance Kolovratníka, aby byly volební body tajných voleb, jak je přednesl, zařazeny pevně na dnešní den středu 17. 1. ve 12.30.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 8 přihlášeno 187 poslanců, pro 182, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále pan poslanec Kolovratník navrhoval, aby body 25, 26, 27, 28, tedy body týkající se Správní a Dozorčí rady VZP, byly zařazeny pevně na středu 24. 1. od 12.30. Ještě jednou na mikrofon zdůrazňuji, že se jedná o volbu členů a náhradníků jak do Správní, tak Dozorčí rady.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 9 přihlášeno 187 poslanců, pro 184, proti nikdo. Návrh byl také přijat.

A nakonec tu máme návrh pana poslance Benešika, aby bod 9 o prodejní době v maloobchodě byl předřazen před bod 8 týkající se daně z nabytí nemovitosti.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 10 přihlášeno 187 poslanců, pro 45, proti 17. Tento návrh nebyl přijat. (V sále je velký hluk a neklid.)

Vypořádali jsme se s jednotlivými návrhy. Nyní budeme hlasovat o pořadu ve znění schválených změn jako celku. Poprosím o klid v sále. I toto je velmi důležité hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro schválení pořadu jako celku ve znění přijatých změn. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 11 přihlášeno 187 poslanců, pro 186, proti nikdo. Pořad 6. schůze Poslanecké sněmovny byl tímto schválen. Já vám děkuji.

Budeme tedy pokračovat v souladu s přijatým pořadem. Jako první otevírám bod

23.

Návrh na zřízení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace

Podle § 12a zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, zřizuje Poslanecká sněmovna kontrolní orgán pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace skládající se ze sedmi poslanců. Podle § 47 jednacího řádu navrhuji, aby tento kontrolní orgán měl postavení stálé komise Poslanecké sněmovny. Dále bychom měli rozhodnout v souladu s § 115 odst. 3 jednacího řádu, zda tuto komisi ustavíme podle zásady poměrného zastoupení, případně aby členové této komise byli voleni většinovým systémem. Jenom pro úplnost dodávám, že

v předcházejícím volebním období tato komise zřízena nebyla, ale účinností novely zákona od 1. 1. 2018.

Já v této věci zahajuji rozpravu a ptám se, kdo má zájem o vystoupení k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Končím všeobecnou rozpravu k tomuto bodu a přistoupíme k rozpravě podrobně. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v podrobné rozpravě? Není tomu tak. Končím podrobnou rozpravu.

Přednesu návrh usnesení: Poslanecká sněmovna

I. zřizuje stálou komisi Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace skládající se ze sedmi poslanců;

II. stanoví, že komise se ustavuje podle zásady poměrného zastoupení.

Přistoupíme k hlasování o předneseném návrhu usnesení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro takto přednesené usnesení. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12. Přihlášeno je 187 poslanců, pro 183, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já konstatuji, že návrh usnesení byl přijat, a končím tento bod.

Sděluji, že se omlouvá paní ministryně Klára Dostálová, a to dnešního dne od 14. 30 hodin z důvodu setkání se zástupci Svazu měst a obcí.

Otevírám další bod, který má název

24.

Změna azylové politiky Evropské unie a revize tzv. Dublinského protokolu

Poprosím, aby se ujal slova zástupce navrhovatelů pan poslanec Tomio Okamura, který byl první, který navrhoval tento bod.

S přednostním právem pan předseda Bartošek. V tuto chvíli jste v postavení předkladatele. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Pane předsedo, vážená vládo, vážené poslankyně a poslanci, vzhledem k tomu, o jak zásadní bod se jedná, a velice dobře jsme věděli, proč chceme, aby se o tomto bodu mluvilo až v pátek, tak je potřeba, abychom v rámci poslaneckého klubu tuto záležitost dobře prodiskutovali, a za klub KDU-ČSL si беру hodinu přestávku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Kolik prosím? Jednu hodinu. (Rozruch v sále.) Takže já bez rozpravy vyhovím tomuto návrhu.

S přednostním právem pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Chtěl jsem jen zneužít mikrofon, abych svolal klub k nám do komůrky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Konstatuji, že bod jsme otevřeli, nacházíme se před úvodním slovem a budeme pokračovat v 10.52 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.52 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.53 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je 10.53 hodin, přestávka skončila. Prosím všechny poslance do sálu. Vidím tady najednou spoustu přihlášek, takže se vrátíme k předřazenému bodu Změna azylové politiky Evropské unie a revize takzvaného Dublinského protokolu. Nedostali jsme se ani k úvodnímu slovu navrhovatelů.

Mám informaci, že za zástupce navrhovatelů nevystoupí pan poslanec Tomio Okamura, ale pan poslanec Radim Fiala. Ptám se, jestli nejsou nějaké námitky. V tom případě prosím pana navrhovatele o úvodní slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslanečny, poslanci, vážená vládo, vážený pane premiére, předem bych chtěl říci, že jsem velmi rád, že se tento bod dostal na dnešní program a že o něm budeme jednat. Já tento bod považuji za jeden z nejdůležitějších bodů letošního jara. Já myslím, že možná nebude žádný důležitější bod, než je tento, protože tento bod opravdu podle mého názoru ohrožuje suverenitu České republiky.

Vážené dámy a pánové, za dobu, kterou jsem strávil v této Sněmovně, jsem zažil dva superpodvody zorganizované v Bruselu proti vůli evropských národních států a jejich občanů.

Ten první podvod se jmenoval Lisabonská smlouva. Nejdříve to samozřejmě nebyla smlouva, ale takzvaná Evropská ústava. Tuto takzvanou Evropskou ústavu propagovali, ohlupovali lidi a věřili, že evropské národy ji schválí v referendu. Nestalo se tak. Evropské národy se postavily proti. Jasně odmítly ústavu jako atribut jednotného evropského státu. Bylo to velké štěstí, neboť dnes bychom zde měli Evropskou unii jako stát, který by řídili – jak se o to stále snaží – bývalí eurokomunisté a maoisté.

Zajisté si pamatujete, a ti, kteří by to brali na lehkou váhu, zajisté si pamatujete například předsedu Evropské rady José Manuela Barrosa. Jenom abych vám řekl, kdo to byl. To byl – a teď cituji doslova – to byl předseda portugalské komunistické strany a jejího revolučního předvoje. A mohl bych jmenovat další. Koneckonců "ministryně zahraničí" Evropské unie, komunistka paní Mogherini, nebo ani paní Merkel k nim nemá daleko.

Když neprošlo referendum o Evropské ústavě, vymysleli v Bruselu podvod Lisabonská smlouva. Je to v zásadě podobné, pouze to nevyžaduje referendum. Schválení Lisabonské smlouvy na půdě této Sněmovny byla zrada národních zájmů České republiky. Jednou se bude historie naléhavě ptát, kdo je za tuto lumpárnu zodpovědný.

Dnes řešíme druhý podvod. Podvod, který má zbavit Českou republiku rozhodnutí, kdo bude žít na jejím území. Tento podvod se jmenuje modifikace neboli revize Dublinského protokolu a jde o změnu azylové politiky v rámci Evropské unie.

Systém kvót narazil na odpor a v Bruselu se začali obávat politických otřesů, které tento odpor vyvolá, takže vymysleli nový systém azylové politiky. Už se nebude mluvit o kvótách pro jednotlivé země. Zkrátka a dobře, pravomoci k poskytnutí azylu se přenesou do Bruselu. Tam se bude rozhodovat, kdo dostane azyl, a tam se bude rozhodovat, kde azylant skončí. Vlády národních států se budou tvářit, že za nic nemůžou a že je to věc, se kterou nemůžeme nic dělat. Je to stejné, jako teď brečíme nad tím, že se rozhoduje v Evropě většinově a menší státy jako Česká republika přišly o možnost vetovat nebo zablokovat rozhodnutí, která ohrožují jejich suverenitu.

Teď brečíme nad tím, co jsme si sami schválili v podobě Lisabonské smlouvy. Tuto chybu prostě už nesmíme opakovat. Musíme říci jasné ne. Prostě to nebudeme respektovat. A nejsme sami. Polsko, Maďarsko a zřejmě i další země budou mít v této věci jasný názor. Musíme se postavit na jejich stranu a neuhnout.

Česká republika není žádná multikulturní provincie. Je to národní stát a je to dědictví, které máme opatrovat a ochraňovat. Dnešní jednání je zásadní zkouškou o tom, kdo je smířen s faktickou ztrátou suverenity České republiky, anebo kdo v souladu se svým slibem poslance bude hájit její právo vystupovat jako suverén v nejzákladnější věci, a to v otázce, kdo bude žít na tomto území.

Dámy a pánové, já bych si ještě dovolil vystoupit v podrobné rozpravě a navrhnout usnesení, kterým bychom vybavili premiéra Babiše při jeho cestě do Bruselu, aby tam jasně zazněl názor české Poslanecké sněmovny, české části českého parlamentu (?), aby nikdo, ani pan Juncker, ani nikdo jiný, nemohl říci, že je to jen názor pana premiéra v demisi nebo že na tento názor nemusí brát ohledy. Proto jsme toto jednání vyvolali a proto chceme, abychom dnes přijali usnesení, které bychom prostřednictvím pana premiéra poslali do Bruselu.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Než se dostaneme dál, tak tady mám nějaké omluvy. Omlouvá se pan poslanec Špičák od 11 do 13 hodin z osobních důvodů a omlouvá se pan poslanec Ivo Vondrák od 16 do 19 hodin z pracovních důvodů.

Dále mám informaci od klubu Pirátů, že jejich pověřeným řečníkem k tomuto bodu je Mikuláš Peksa.

Dále bych rád konstatoval, než otevřeme rozpravu, že k této věci není určen výborem zpravodaj. Pokud jsem pochopil, zvyk je takový, že první, kdo vystoupí, za Sněmovnu, nikoliv za navrhovatele bývá zpravodajem, takže bych potom případné vystupující požádal, jestli s tím jsou srozuměni.

Mám tady s přednostním právem nejdříve přihlášku pana poslance Okamury. (Poslanec Okamura namítá mimo mikrofon.) Takže se nehlásíte do rozpravy, ale chcete vystoupit ještě před rozpravou, než otevřu rozpravu? (Odpověď poslance

Okamury mimo mikrofon.) Nechcete být zpravodajem. Dobře, takže se když tak vzdejte svého přednostního práva a budeme pokračovat dál.

Pak tedy mám s přednostním právem přihlášku pana poslance Peksy. Chtěl bych se zeptat, jestli pan poslanec Peksa bude zpravodajem. (Poslanci Okamura a Peksa se domlouvají mimo mikrofon.) Ne. V tom případě se zeptám, jestli se vzdává svého přednostního práva. Tak pojďte hovořit a pak se dostaneme k tomu, že Sněmovna musí určit zpravodaje.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré dopoledne, dámy a pánové, vážení kolegové. Já jsem si přečetl návrh toho usnesení a bohužel jsem z něj trošičku zklamán, protože to přesně navazuje na tu předchozí tradici, kterou česká a evropská politika měla v minulých letech. My se tady jasně negativně vymezujeme vůči nějakému konkrétnímu mechanismu, který Evropská komise předkládá, ale zároveň nenabízíme žádnou konstruktivní alternativu. To bohužel není možné a já se obávám, že to skončí tak, jako to skončilo v těch minulých letech, že budeme přehlasováni.

Chtěl bych vás upozornit, že o tom rozhoduje společně s Evropským parlamentem Rada ministrů, kde se hlasuje příslušně kvalifikovanou většinou. To znamená, že se bude skutečně hlasovat. A my musíme postavit v případě, že chceme nějaké rozhodnutí blokovat, příslušnou blokační menšinu. Obávám se, že tohle ani ve spolupráci s Polskem a Maďarskem nebude možné. Takže musíme hledat nějaké konstruktivní řešení, které by bylo přijatelné i pro ty ostatní evropské státy. My totiž v současné situaci v tom problému nejsme sami. Česká republika je součástí Evropské unie, součástí schengenského prostoru, a pokud se chceme po Evropě pohybovat svobodně, jako tomu bylo doposud, tak musíme dodržovat společná pravidla. Protože svoboda je i o odpovědnosti. A my se ta společná pravidla musíme snažit dohodnout s těmi ostatními. Česká republika nikdy nebude mít sílu, aby zbytku Evropy diktovala. V této pozici jsme nikdy nebyli za posledních tisíc let a myslím si, že následujících tisíc let nebudeme.

Proto bych chtěl navrhnout alternativní usnesení k tomu, které tady bylo. Já bych vám ho teď rád přečetl.

Konkrétně tedy: "Pozice vlády České republiky pro jednání Rady ministrů Evropské unie.

Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu, aby

předložila konstruktivní alternativní návrh k navrhovanému automatickému korekčnímu mechanismu v podobě automatického relokování žadatelů o mezinárodní ochranu mezi členskými státy;

dále, podpořila efektivnější fungování evropských informačních systémů, a snížila tak administrativní zátěž na správní orgány členských států;

dále, podpořila tvorbu funkční společné evropské politiky pro navracení neúspěšných žadatelů o azyl do zemí původu a podpořila zlepšení ochrany vnější schengenské hranice."

Myslím, že tohle je skutečně důležité, protože tak jak to v současnosti funguje, jak to vytvářejí ty stávající tradiční strany, které nejsou schopné efektivně

zdigitalizovat a automatizovat ta azylová řízení, prostě nemůžeme fungovat. A my jako Česká republika se společně s dalšími státy musíme Evropskou unii snažit modernizovat.

To je z mé strany všechno. Prosím, abyste podpořili toto alternativní usnesení. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců pirátské strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pokud to chápu, pan poslanec Peksa se nechce stát zpravodajem. A nyní se mi do rozpravy hlásil pan předseda vlády Babiš. Takže ho poprosím, jestli chce s přednostním... Vzdává se ve prospěch poslance Okamury. (Dohady mimo mikrofon, kdo nyní vystoupí.) Tak se pánové domluvte. Tak pan poslanec Okamura. (poslence Okamura mimo mikrofon: Tak já budu tím zpravodajem klidně.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jsem rád, že jsme se tady domluvili na pořadí s panem premiérem.

Debata o revizi Dublinských dohod, které se týkají udělování azylu migrantům v Evropě, by měla mít na základě návrhu Evropské unie několik rovin. Protože popravdě řečeno jde jen o vrcholek ledovce, který jednou potopí celou Evropu. Dublinské dohody původně řeší mechanismus udělování azylu uprchlíkům, a to tak, aby uprchlíci necestovali po Evropě a nežádali o azyl ve vícero zemích naráz. Jejich principem bylo, že žadatel žádá v první bezpečné zemi a tato země jeho případ řeší. Žadatelem se tu miní žádost o mezinárodní ochranu lidí, kteří jsou nějak pronásledováni. Rozhodně se nejedná o ekonomické a sociální migranty. Jak víme, nikdo toto nařízení nedodržoval. Za azylanty dnes považujeme i ekonomické migranty a ti běhají po Evropě, jak se jim zlíbí, přesněji podle toho, co která země výhodného migrantům nabízí.

Evropská unie na to zareagovala pokusem zavést povinné kvóty, které by donutily země jako Česká republika, aby začaly přijímat migranty. Některé země, jak víme, ani přes nátlak kvóty nepřijaly. A dnes tu máme další pokus Evropské unie, jak nám vnutit kvóty, ale jinou cestou. V případě Bruselu by se dal použít krásný bonmot Karla Kryla: "Nevěř ostatnému drátu, ani kdyby se stokrát tvářil jako růže." Brusel zůstane Bruselem a pařez pařezem, napsal by jiný náš klasik.

Taky by mě zajímalo, co dělala naše diplomacie. Vždyť tyhle plány se pekly celý loňský rok. Naše diplomacie spala? Anebo souhlasila? Netuším. Víme jen jedno. Opět hanebně selhala. Selhala reprezentace států jak v Bruselu, tak i v Černínském paláci.

Nyní si dovoluji zopakovat ta nově navrhovaná kritéria k přerozdělování takzvaných uprchlíků. Uprchlík bude v rámci tohoto systému přesunut do jedné ze čtyř zemí, které dosud přijaly nejmenší procento žadatelů o azyl ze svého objemu kvót. Výše kvót se bude stanovovat podle počtu obyvatel jednotlivých zemí EU a jejich ekonomické síly vyjádřené v HDP, tedy v hrubém domácím produktu. Podle návrhu Evropské unie by se noví uprchlíci měli přednostně umisťovat v těch státech, které mají v poměru k počtu obyvatel imigrantů nejméně. V praxi by tedy na naši

republiku nepřipadly tisícovky, ale minimálně 100 až 150 tisíc uprchlíků, tak aby se jejich podíl vyrovnal státům jako Německo nebo Švédsko.

Všichni se teď můžeme uklidňovat slovy bývalých ministrů, kteří nám lhali, když říkali: Vždyť oni ti migranti k nám nechtějí a nebudou u nás. No, tak tuhle věc se těsně před svou demisí pokusil vyřešit jistý pan Bohuslav Sobotka z ČSSD, který podepsal za Česko dokument, který k nám migranty pozval, když v listopadu podepsal takzvaný evropský pilíř sociálních práv, v němž se počítá s tím, že sociální, zdravotnická a školská politika se bude v Evropské unii postupně sblížovat. Neboli imigrant nalákaný německou štědrá sociální politikou do Evropy, chycený v Itálii na základě její lajdácké ochrany hranic a přerozdělení na základě kvót navrhovaného systému Dublin IV do České republiky má podpisem Bohuslava Sobotky dostat stejnou sociální dávku, jakou by dostal v Německu, takže najednou získá dost dobrý motiv u nás zůstat.

Děravé hranice, dovoz migrantů z pobřežních vod Libye až do Itálie, povinné přerozdělení do států Evropské unie a finanční motivace migrantů. Tak vypadá v praxi migrační politika Evropské unie. Připomínám, že už samotný princip přerozdělování migrantů je motivační faktor pro migranty a pašeráky lidí, protože ti dostávají jasný signál, že místa je dost a že Evropská unie nemíní lidi vyhazovat, ale naopak přerozdělovat si je. A dokonce se blíží i jednotný sociální systém, takže už není třeba, aby se migranti v další fázi pachtili až do Švédska nebo do Německa.

A je stále hůř. Evropský soud pro lidská práva vydává verdikty zakazující vracet nelegální migranty zpátky do zemí původu, pokud je překročí ilegálně, jako tomu bylo např. ve španělské Melille. A co je nejhorší, takováto rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva jsou právně závazná pro státy, které jsou členy Rady Evropy, což jsou všechny státy Evropské unie včetně České republiky, a mají tak za následek záměrné neřešení problémů nelegální migrace.

A co na to naši europoslanci? Určitě vás pobaví názor lidoveckého poslance pana Svobody, přičemž víme, že je to otevřeně proimigrační strana. Problém je podle něj v tom, že nikdo nepřišel s lepším řešením. Cituji: "Jsme v pasti. Víme, že stávající systém moc nefunguje, ale lepší nikdo nevymyslel." Konec citátu. Takže ve zvrácené logice těchto pseudohumanistů mají nelegální migranti jen práva, kdežto povinnosti má většinová společnost, která je musí nedobrovolně přijmout.

No, lidovcům, Pirátům, kalouskovcům a hnutí STAN a dalším proimigračním stranám tady v parlamentu bych zopakoval, co s těmi migranty, co hranici překonají, a zopakuji náš návrh: šup s nimi zase ven, za hranici! Je pozoruhodné, že Evropská unie nemá problém s tím, šoupnout násilím migranty zemím Evropské unie, které o migranty nestojí, ale nedokáže je vrátit do jejich vlasti nebo do země, z níž do Evropské unie nelegálně vešli. Neumí, anebo nechceme, dámy a pánové?

Vše, co jsme výše uvedli, dokládá, že tady není ani stín snahy vážně řešit kolonizaci Evropy Afričany a muslimy. Popravdě řečeno, mělo by nás to přestat zajímat, zda Evropa chce, či neumí, a pouze trvat na tom, že nikdy nepřipustíme, aby kdokoli cizí nám diktoval, zda a kolik cizinců máme přijmout do své země, do České republiky. Všem migrantofilům, tedy lidovcům, topkařům, Pirátům, hnutí STAN, mnohým sociálním demokratům – ne všem – a dalším, kteří budou tvrdit, že nás pár

migrantů nezruinuje, doporučuji navštívit muslimská nebo africká ghetta v západní Evropě a zamysleme se, zda je tu chceme také. My za SPD říkáme jasně, že to u nás nechceme a uděláme všechno pro to, abychom zachovali bezpečnou Českou republiku i do budoucna. V každé z těch zemí si zprvu mysleli, že pár muslimů je nezabije. Byl to tragický omyl. Pár z nich už pozabíjelo stovky nevinných Evropanů. A nejde jen o teroristy. Zabíjejí drogoví dealeri, pasáci a další statisíce páchají denně tu běžnou kriminální činnost. Statistiky přitom jasně ukazují, že zvýšení bezpečnostních rizik je s přibývajícími migranty násobné. Já bych to definoval jako hrůznásobné.

Někdo tu stále opakuje mantru, že tu máme dvanáct migrantů a jsme bezpečná země. Obojí není v praxi samozřejmě pravda. Každý na ulici, třeba v centru Prahy na Václavském náměstí, večer vidí, že migrantů tady jsou tisíce. Ostatně nepotřebujeme to vidět jenom takto vizuálně, ale hovoří za to jasná čísla. Vláda k tomu zřídila totiž i čtyři azylová zařízení – a neříkám, že předešlá vláda, ta už jsou tady delší dobu – čtyři azylová zařízení, která celoročně fungují a o migranty, kterým byl udělen v České republice trvalý pobyt, se tam za peníze našich daňových poplatníků starají. A jsou tam i muslimové.

Co se týče bezpečnosti, všichni na vlastní oči vidíme, že přibývají na ulicích betonové protiteroristické zátarasy, a již minimálně rok chodí po ulicích policisté se samopaly. To přece není standardní stav, který tady chceme mít, a takový stav tady ani před několika lety nebyl. My v SPD se na to velice dobře pamatujeme. My v SPD ze všech sil bojujeme za to, aby se Česká republika vrátila do normálu a bylo tady zase opravdu bezpečno. Modleme se za to usilovně, věfčí, neznabozi i kacíři, aby to tak bylo. Skutečnost je přece taková, že od roku 2016 u nás nepřetržitě platí oficiálně první stupeň ohrožení terorismem, což znamená existenci obecného ohrožení terorismem. To tady také přece dříve nebylo a je to jasné, černé na bílém. Je to sice lepší než ve Francii, kde už léta mají výjimečný stav, ale v principu jsme i my přešli do režimu trvalého ohrožení.

Dámy a pánové, zeptejte se upřímně, proč tomu tak je. Je to proto, že straší terorismem Okamura nebo jiní poslanci? Nebo je to tak, že vládu straší opravdoví teroristé, a proto nainstalovali zátarasy a poslali do ulic policisty se samopaly? Vše, co sníží bezpečnostní rizika v naší zemi, je dobré a my jsme povinni pro bezpečnost našich občanů udělat maximum. My v SPD prosazujeme systémová řešení. Nedělejme ohledně bezpečnosti občanů jen polovičaté kroky, kterými jen oddalujeme řešení podstaty problému. Myslím, že Sněmovna by se měla shodnout na usnesení, kterým odmítne jakýkoli princip přerozdělování migrantů, který by porušoval naši suverenitu a právo svobodně rozhodovat, koho naše země přijme. Problémům světa nepomůžeme tím, že zlikvidujeme vlastní zemi tím, že mezinárodní problém zavlečeme k nám domů. Naše vláda, náš prezident, naši europoslanci a česká paní komisařka, všichni by měli v Bruselu tláčit na taková řešení, která zabrání eskalaci problému v České republice. Nechceme přece ohrozit naše nevinné občany a naši budoucnost.

Je třeba dodržovat to, co bylo dohodnuto, tedy střežit vnější hranici Schengenu, zabavit lodě neziskovkám vozícím migranty do Evropy a postavit je mimo zákon, nařídit Frontexu, aby posbírané migranty vrátil zpět do Afriky, vyhostit všechny ty,

kteří přišli nelegálně a bez dokladů, a bez milosti vyhostit také každého legitimizovaného migranta, který tady v Evropě poruší zákon. A samozřejmě první, na co je třeba sáhnout, je štědrý sociální systém vůči migrantům, na kterém migranti parazitují a který je popravdě pro ně jedním z hlavních taháků do Evropy.

Vážené kolegyně a kolegové, migrace je jako sůl. Špetka soli může polévku dochutit. Když do ní ale vysypete celou slánku, nadobro ji zničíte a uděláte ji nepoživatelnou. Polévka našich přátel na západě se už dávno jíst nedá a stává se z ní smrtící koktejl. Řešením ovšem není odlít něco jedu do jídla, které není otrávené, ale ideální forma je vypumpovat okamžitě žaludek a vyvrhnout vše nebezpečné tam, odkud to přišlo. Ale určitě ne do sousedova talíře.

A já bych rád předem avizoval, že – tady už probíhá diskuse – že bychom si před závěrem diskuse ohledně tohoto bodu vzali pauzu, aby ty strany, které mají zájem, a projevíly o to zájem vesměs všechny politické strany, jejichž podpisy poslanců jsou pod tím návrhem na tu mimořádnou schůzi, tak že bychom se sešli na nějakých 30 minut – určitě to tady ještě padne – a že bychom se mohli dohodnout na společném znění usnesení, všechny ty strany včetně hnutí ANO, včetně ČSSD, včetně ODS, včetně SPD a včetně KSČM, aby to usnesení bylo ve všeobecném konsenzu. Není potřeba z toho dělat nějaké politikum. Je to závažná věc pro celou Českou republiku. Budu velice rád, když se té schůzky zúčastní i pan premiér, abychom skutečně dali společný signál o konsenzu Poslanecké sněmovně, jakým způsobem tento problém vidíme, abychom společně mohli postupovat. Děkuji za pozornost. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a chtěl bych se tedy zeptat, jestli se pan Tomio chce ujmout role zpravodaje. Pokud proti tomu není námitek nebo jiných návrhů, tak bych ho určil jako zpravodaje. Tím pádem můžeme přistoupit k otevření rozpravy.

Než vyzvu... Ne, pardon, ještě se s přednostním právem vlastně hlásil pan premiér Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, pro vládu, která dnes ráno podala demisi a která byla jmenována 13. prosince, samozřejmě problematika azylového systému a kvót je prioritní. Proto jsem požádal pana prezidenta, aby jmenoval vládu 13. prosince, abych se mohl zúčastnit Evropské rady 14. prosince. A ještě jsem navštívil výbor pro evropské záležitosti 13. prosince, vlastně ještě ani vláda oficiálně nebyla jmenována panem prezidentem, a myslím si, že jsme tam debatovali asi hodinu a půl. A ve čtvrtek se tam znovu odeberu, abych informoval o tom, jaký je vývoj a co vlastně děláme.

My to skutečně považujeme za prioritu, věnujeme tomu zvýšenou pozornost. Já myslím, že je zbytečné, aby pan kolega Okamura – prostřednictvím pana předsedajícího – tady vlastně strašil naše občany. Protože my nejsme skutečně v trvalém ohrožení. Nejsme. My jsme šestá nejbezpečnější země na světě, kriminalita klesá. A k těm zátarasům? Prosím vás, ty zátarasy tam samozřejmě dala samospráva.

Ano, po diskuzi i s Ministerstvem vnitra. Ale ty zátarasy tam jsou od roku 2015. Bylo to nějaké opatření, protože se může stát leccos, a pokud po Pařížské pojede někdo nadrogovaný nebo pod vlivem alkoholu a nezvládne tu... a vjede na ten Staromák, tak samozřejmě priorita je bezpečnost našich občanů.

My děláme všechno pro to, aby to, co se stalo, že jsme byli přehlasováni, aby se to nemohlo opakovat. Proto já jsem už 14. prosince na Evropské radě, a ještě předtím jsem měl schůzku s předsedou Evropské rady Donaldem Tuskem, který potvrdil naši pozici, že kvóty jsou neefektivní, nefungují a rozdělují Evropu, ano. A to je jednoznačné. A proto samozřejmě my máme jasnou strategii. Proto i prioritně se tomu věnujeme. Já jsem na Evropské radě vystoupil, ta vystoupení byla různá. Samozřejmě Evropská rada o tom nehlasuje, to je politický orgán, hlasuje o tom samozřejmě Rada na úrovni ministrů vnitra a spravedlnosti. My jsme jednoznačně vystoupili velice konkrétně, i premiér Maďarska, Slovenska, Polska, samozřejmě i já, a jasně jsme řekli, že to je cesta pro další rozdělování Evropy a je to cesta do pekel.

Já myslím, že my máme jasný plán. My máme jasný plán, jak tomu zabránit, a to je jednoznačně se soustředit na to, když to bude na pořadu Rady ministrů vnitra, aby se nestalo to, co se stalo, abychom nebyli přehlasováni. My musíme samozřejmě přesvědčovat jednotlivé premiéry členských států a já to samozřejmě dělám. Já o tom s nimi mluvím, telefonuji, 22. ledna – teď má předsednictví Bulharsko – letím za bulharským premiérem. Určitě to je priorita, 26. je V4, 24., 25. jsem v Davosu, kde potkám vícero evropských politiků, má tam být i oběd, který organizuje předseda Evropské komise, a 29. ledna mám termín u předsedy Evropské komise v Bruselu a s dalšími reprezentanty Evropské komise. Takže my děláme maximum a je to pro nás priorita. Je to pro nás priorita, aby se to nestalo.

Já jsem dlouhodobě kritický k přístupu Evropské komise k migraci. Dlouhodobě to kritizuji. Jasně jsem řekl, že máme ve světě systémy, jako Ellis Island, všichni přistěhovalci do Ameriky šli přes Ellis Island, kanadský systém, australský, ano, a v podstatě také kritizuji to, jak vlastně bráníme evropský kontinent, proč je v Schengenu Řecko a státy kolem nejsou. Teď byl pan Juncker na návštěvě v Bulharsku a prohlásil, že Bulharsko patří do Schengenu. To je skvělé, já o tom mluvím už dávno. Nejenom Bulharsko, ale i Chorvatsko a další, celá Evropa má být jeden Schengen.

Když jsem 1. ledna jel z Rakouska autem do Prahy, tak na hranici s Německem byly dva proudy a nevím, asi dvacet policistů, každé auto bylo vizuálně kontrolováno. Ano, já říkám – fajn, škoda, že to nemáme v Catanii, aby to tam někdo kontroloval. A na druhé straně je také absurdní, že teď jsem seděl s lidmi z vnitra a řešili jsme vůbec nedostatek pracovních sil u nás – sestřičky, doktoři. A když si u nás někdo najde na Ukrajině sestřičku, tak čeká i rok a musí mít povolení. A tady to nefunguje. Takže já mám na to jednoznačný názor.

Jasně jsem řekl na Evropské radě, že řešení je boj proti pašerákům. Boj proti pašerákům, kteří vydělali v roce 2017 podle Eurostatu – ne, podle Europolu 5,7 miliardy eur. Neuvěřitelné! Ano, je pravda, že migranti, kteří přicházejí z Afriky, většinou za to zaplatili. Takže to není to, o čem se tady dlouhodobě mluvilo. A to, že Evropa zaspala, nevyřešila ani problém v Sýrii, že jsme to přenechali vlivu prezidenta

Putina, který se tam domlouvá s Erdoganem, a v Egyptě, v Libyi, tak já to říkám nahlas. My jsme jasně řekli, že to chceme řešit mimo Evropu. V4 se domluvila, že dáme 35 milionů eur vlastně do italského fondu. Já jsem se původně domníval, že v Libyi jsou nějaké jednotky italské, které tam pomáhají chránit hranici. Údajně to tak není. A také jsem se zajímal, kam vlastně ty peníze jdou. A bylo dost těžké to vůbec zjistit. Také bych chtěl nějakým způsobem to vidět, protože je to dost peněz a potřebujeme samozřejmě vědět, že to přistálo ne u pašeráků, ale skutečně tam, kde je třeba, že máme chránit tu hranici.

Já jsem se v srpnu 2015 kriticky ptal, byl jsem kritizován, že co to NATO (?), co v tom Středozemním moři, kde se utopilo 25 tisíc lidí, děláme, co dělá ten Frontex. Ano, já jsem to kritizoval. A je potřeba, abychom tohle prosazovali, abychom řekli: Evropa je jeden kontinent, musí být celá Evropa Schengen. Musíme bránit Evropu a musíme skutečně udělat všechno pro to. Ano, argumenty, že se snížil počet migrantů, jasně, ale systémově to není řešeno.

Samozřejmě systém kvót je nepřijatelný. A já znovu opakuji, že z naší pozice určitě uděláme maximum pro to, a máme na to plán, ale já nechci ho teď říkat, koho a jak oslovíme, kdo by nám mohl pomoci, ale máme na to plán. Máme na to plán, abychom se nějakým způsobem snažili získat i tu blokaci, kdyby se náhodou něco stalo. Protože pravda, že na té Evropské radě jeden z premiérů tím vlastně víceméně vyhrožoval, a stále mluví o solidaritě, ale my říkáme o zodpovědnosti. Takže my uděláme pro to maximum, abychom to vysvětlovali. A já bych poprosil pana kolegu Okamuru prostřednictvím pana předsedajícího, aby skutečně tady neříkal, že jsme v trvalém ohrožení a že vlastně nic neděláme, že nás tady straší teroristi atd. To skutečně tak není a myslím, že i Bezpečnostní rada států to několikrát projednávala i za minulé vlády, že služby vědí, co mají dělat, dělají to dobře a mají i konkrétní výsledky.

Takže my jsme skutečně bezpečná země a je to priorita, starat se o bezpečnost našich lidí.

Takže já bych chtěl jenom říct, že Dublin IV nerovná se povinné kvóty. My máme jasný plán, to není o tom, že to je nějaký vztah Brusel – Praha. Některé velké státy nás podporují, jsou s námi na jedné lodi. Bohužel na té Evropské radě ještě nebyl nový rakouský premiér, byl tam vlastně bývalý premiér.

Takže prosím vás, návrh nového Dublinu, toho nařízení, tzv. Dublin IV, je to součástí balíčku sedmi legislativních návrhů reformy společného evropského azylového systému z března a května 2016. Takže je to vlastně novela Dublinu III. A cílem té novelizace je také primárně zjednodušit postupy pro určení členského státu odpovědného za posouzení žádosti o udělení azylu. Především jde o určení země prvního vstupu migranta na území EU a jeho případný další transfer. Zkrácení lhůt, zamezení zneužívání azylového řízení. Například explicitní stanovení povinnosti žadatele o azyl. Takže velká část návrhu Dublinu je pro členské státy akceptovatelná i přináší to plus. Ale zásadní pozice rozdílné jsou u toho zavedení permanentního povinného systému přerozdělování žadatelů o azyl, ty tzv. kvóty jako stálý prvek systému.

Takže my určitě uděláme všechno proti těm kvótám. A ta debata samozřejmě bude hlavní téma i na Evropské radě, myslím v březnu. A samozřejmě nějaké finále by mělo být v červnu. Takže věřte mi, my určitě budeme rádi, pokud nám Sněmovna řekne něco nového, co bychom měli dělat. A já myslím, že my děláme pro to maximum. Jsme v kontaktu s výborem pro evropské záležitosti, jsme transparentní, není to problém. Já se tomu věnuji osobně na úrovni expertů a myslím, že paní ředitelka Novotná, která dělá 13 let tuhle problematiku, i náměstek zahraničních věcí Dürř, bohužel pan Stropnický se omluvil, má nějaký menší zdravotní problém, tak my to koordinujeme a ten cíl je jasný: zamezit tomu, aby se stalo to, co se už jednou stalo.

To, že nás někdo zažaloval – ano, je to absurdní, protože některé... ale to nemá nic společného s tím Dublinem, že někdo přijal nějakých 20 migrantů a není na něj žaloba a na nás je, tak samozřejmě to je separátní agenda, o které budu taky jednat, a udělám všechno pro to, abych přesvědčil Evropskou komisi, jaký je to nesmysl. A Evropská komise samozřejmě může tu žalobu stáhnout.

Takže my s tím tématem Dublinu nemáme problém. Ale fakt vás prosím, nestrašte lidi, není důvod. My jsme bezpečná země a uděláme maximum pro to, abychom byli ještě bezpečnější a aby skutečně bylo naše rozhodnutí, kdo v naší zemi, a hlavně tedy – naše, myslím jako vlády, ale firem a institucí – kdo v naší zemi bude pracovat a kdo bude v naší zemi žít. Že to nebude skutečně Brusel, který nám bude říkat v tomhle směru, co máme dělat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji panu premiérovi, a než se posuneme dál, tak tady dáme opět dvě omluvy. Pan ministr Dan Ťok se nám omlouvám od 16. hodiny z pracovních důvodů. A pan poslanec Běhounek se nám také omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne.

Než se posuneme ke všeobecné rozpravě, tak tady mám ještě s přednostním právem přihlášeného pana poslance Chovance jako konajícího předsedu ČSSD. Tak poprosím.

Poslanec Milan Chovanec: Vážený pane předsedající, vážený pane premiére, vážené dámy, vážení pánové, z funkce bývalého ministra vnitra mi dovolte pár postřehů k tomuto tématu. Já bych si nedovolil tvrdit, a je to nepravda, že minulá vláda s tímto tématem nepracovala, nebojovala, nesnažila se, neřešila ho a hlavně, že v tom nebyla úspěšná. Když se vrátíme do historie, a tady především odpověď panu předsedovi Okamurovi prostřednictvím pana předsedajícího, první systém kvót, dámy a pánové, byl zaveden na Maltě. Malta byla dotčena krizí, byla ve vleklých problémech a tehdy Evropská komise přišla se systémem kvót. Ten systém kvót na Maltě selhal. Se vším všudy. Když se podíváte následně na zavedení systému kvót pro období našeho vládního angažmá, dělali jsme všechno pro to, abychom nebyli přehlasováni. Do poslední chvíle V4 vypadalo, že budeme jednotní, že Poláci udělají stanovisko s námi. V poslední fázi se rozhodli jít jinou cestou. Přes to všechno, ta jednání jsme vedli, vedli jsme je velmi důkladně, velmi precizně, ta vůle k tomu nebyla.

K té vlastní žalobě, o které hovořil pan premiér Babiš. Víte, když my jsme přijali 12 migrantů, opravdu je jich tady 12, tak nebylo jich 14, 15, 20 ani 30 proto, že jsme je nebyli schopni bezpečnostně prověřit. A ať se na nás někdo zlobí nebo nezlobí, Spojené státy v současné době, pokud prověřují migrující osobu, ta prověrka trvá někdy rok a půl. Po nás se chtělo, abychom tyto lidi byli schopni prověřit v řádu dnů, maximálně týdnů. To jsou prostě bezpečnostní precedenty, na které nemůžeme přistoupit. A já jsem velmi rád, že i vláda Andreje Babiše v tomto trendu pokračuje.

Já jsem taky přesvědčen, že Ministerstvo vnitra má dost důkazů a dost nástrojů k tomu, aby se spolu s experty Ministerstva zahraničí a Úřadem vlády té žalobě bránilo, bude-li k tomu vůle. Na druhou stranu je potřeba se podívat na ten dokument, o kterém tady hovoříme, a ten má dvě polohy. Jedna poloha je materiál, který schválil Evropský parlament, a tam opravdu je systém stálých, permanentních kvót v podobě, která není přijatelná. Když se podíváme na návrh, který jde do Komise a o kterém se nehlasovalo, a já jsem přesvědčen, že vláda, která řídí de facto mandát premiéra nebo ministra vnitra, bude o této věci rozhodovat, tak vybaví oba pány stejným mandátem jako v minulosti, že systém kvót je nepřijatelný.

Podíváte-li se na tu revizi ve druhé části, tak tam je návratová politika. A s touto částí přeci bychom měli souhlasit. Jediná cesta, jak řešit migraci, je návratová politika. Protože pokud ti lidé, kteří jsou ekonomickými migranty a migrují především z Afriky, nabudou jistoty, že budou vráceni, tak jejich tendence a snaha si platit převaděče bude limitně blízka nule. Cesta k řešení migrace pro budoucnost je návratová politika. A to v tom Dublinu je obsaženo. A minimálně s tou částí návratové politiky bychom měli souhlasit.

Pokud se neujmeme návratové politiky jako celoevropského tématu, nebudeme držet společně – a cesta ke společnému řešení je trošku kacířská, a to jsou společná detenční centra v Evropě, vedle nichž bude dejme tomu letiště, z něhož půjde ta návratová politika dělat – pokud se neposuneme k tomuto centrálnímu řešení, tak to bude pro národní státy velmi náročné, velmi drahé a velmi neefektivní. Česká republika v rámci návratové politiky, pokud navracíme jednu takovou migrující osobu, tak to znamená, že s tímto člověkem jedou čtyři, tři lidé, letí v komerčním letu a ta návratová politika je téměř neproveditelná.

Já bych vás moc poprosil, abyste požádali dotčené výbory, Ministerstvo vnitra, jmenovitě pana ministra Metnara, aby přišli specialisté Ministerstva vnitra tuto problematiku do detailu vysvětlit. Myslím, že Ministerstvo vnitra je opravdu plné lidí, kteří se tomu léta věnují, jsou to odborníci na slovo vzatí a byla by velká škoda, abychom neměli šanci slyšet pravdu v té věci, protože tady se o tom hodně hovoří, ale hovoří se o věcech, které pravdivé prostě a jednoduše nejsou.

Já jsem připraven tu debatu vést, jsem připraven debatovat s Piráty, viděl jsem jejich alternativní návrh. Samozřejmě ta digitalizace je potřebná, aby tady bylo možné ty lidi zachytit, evidovat, aby bylo možné se v tom lépe orientovat. Na druhou stranu je také potřebné mít síť informací napříč světem, spolupráci tajných služeb. Protože pokud nejsme schopni ty lidi zaregistrovat a nejsme schopni to dejme tomu s něčím porovnat, tak šance dobrat se pravdy je limitně blízka nule.

Když jsem jezdil na Evropské rady, říkali jsme: Nám nevádí, pokud přijde uprchlík, pokud přijde syrská žena se třemi dětmi, pokud přijde potřebný člověk. Postaráme se o něj. Dodržujeme evropské právo. Dodržujeme standardy. Ale mně prostě vadí, pokud sem proudí mladí lidé, mladí muži bez jakékoli kontroly. A když se podíváte na ten minulý stav, tak pouze zhruba 30 % lidí, kteří protékli Evropou, prošli z Řecka do Švédska, tak pouze 30 % lidí bylo zaevidováno. A to se musí změnit. Ochrana společného schengenského prostoru je cesta k tomu, abychom byli schopni eliminovat bezpečnostní rizika.

Dámy a pánové, k těm věcem, že jsou tady betonové zátarasy a policisté se samopaly. Já chci ještě jednou z tohoto místa poděkovat Policii České republiky za výbornou práci při zvládání migrační krize nejenom na území České republiky, ale v Makedonii, v Řecku, v Itálii, v Maďarsku, v Chorvatsku. Všude tam, kde naši lidé byli, byli jedni z nejlepších. A naše kontingenty byly jedny z největších. A to je ten přínos České republiky k řešení migrační krize. Když má nějaký stát problémy, tak tam posíláme naše specialisty. Okamžitě, v maximálním možném rozsahu. To je cesta z mého pohledu, a ne že tedy nebudeme bránit schengenský prostor společně.

Dámy a pánové, cesta určitě není, že budeme strašit veřejnost. Cesta určitě není, že zavřeme hranice České republiky. Já jsem v roce 1988 mířil do Spolkové republiky Německo a nepřál bych svému synovi ani žádnému českému mladému chlapci nebo dívce, aby měli samopal u hlavy z jedné strany a psa ze strany druhé. Braňme společný schengenský prostor a nenechme si vzít svobodu pohybu a svobodu osob. A nestrašme se. Já si myslím, že k tomu není důvod. Jsme sebevědomý národ, který se ke všem výzvám vždycky postavil čelem. Děkuji. (Potlesk poslanců sociální demokracie.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A než přistoupíme k otevření rozpravy, tak se mi ještě s přednostním právem přihlásil pan místopředseda Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, slyšeli jsme tady do značné míry uklidňující slova pana předsedy vlády, slyšeli jsme tu i obhajobu postupu minulé vlády z úst bývalého pana ministra. To všechno by nás mohlo do jisté míry uklidnit. Ale právě ta zkušenost s tím, jak Česká republika byla vystavena přijetí kvót a jak tehdy česká vláda postupovala, je podle mě varující a měla by nás nabádat k určité opatrnosti a k jinému postupu právě v případě návrhu nových dublinských pravidel.

Já si jenom dovoluji připomenout, že v minulém období česká vláda dlouho předpokládala, že v otázce kvót nebude moci být Česká republika přehlasována, protože přece se to bude rozhodovat jednomyslně na Evropské radě. Já jsem v minulém volebním období zasedal ve výboru pro evropské záležitosti, a protože jsem četl zahraniční tisk a protože jsem sledoval, co se děje v Bruselu, tak jsem tuto jistotu tehdejších členů vlády nesdílel. Abych byl tedy spravedlivý, s tímto nevystupoval pan bývalý ministr vnitra Chovanec, ale podobně nás na výboru pro evropské záležitosti ujišťoval jak pan tehdejší předseda vlády Sobotka, tak tehdejší ministr zahraničí Zorálek: V žádném případě nebudeme přehlasováni. Co nás tady

strašíte, pane poslanče? To je přece jasné, bude se rozhodovat jednomyslně. Česká republika se nemá čeho bát... A co se stalo? No stalo se to, co se prostě dalo předpokládat, kdybychom se neuchlácholili tady v České republice takovouto, nevím odkud se beroucí jistotou, která byla nepravdivá. Stalo se to, že jsme byli přehlasováni, že jsme ztratili i spojence v rámci V4, takže jsme nebyli schopni vytvořit nějakou koalici, která by se kvótám postavila.

A musím říct, že postup vlády, nekoordinovaný postup v evropské politice, který se dá dokumentovat i na tom, že ministr financí, když odjížděl na jednání Rady, neměl informace, které už v té době měl premiér a ministr zahraničních věcí, že např. Polsko nebude držet tu pozici, na které byly původně státy V4 domluveny, právě tento postoj vlády vedl k tomuto výsledku a k tomu, že Česká republika tady byla přehlasována a zaskočena.

Teď jsme v situaci, kdy zdánlivě – zdánlivě tato věc nehrozí, protože státy Evropské unie se dohodly na podzim, že tato věc by neměla být hlasována tím způsobem, aby nedošlo k jednomyslnosti, a že tedy pokud nějaký stát nebude souhlasit, tak se dá přijetí nových pravidel zabránit. Nicméně my musíme být v této věci znovu opatrní, protože, jak už tu zaznělo, existují tu dva návrhy a dvě pozice. Jeden ten návrh je přece ten, který šel z Evropské komise a který tady koluje už někdy od dubna 2016, a trošku jiná je pozice Evropského parlamentu, která byla schválena v listopadu 2017 a se kterou se také členské státy musí nějakým způsobem vyrovnávat. A existuje tu nebezpečí, že se to všechno zase nějak překllopí tak, že se nakonec bude hlasovat v Radě ministrů, aniž si toho česká diplomacie, česká zahraniční politika všimne. A my bychom měli zavázat vládu k tomu, aby dělala všechno pro to, aby trvala na tom, že se tato nová pravidla budou schvalovat pouze jednomyslně a budou se projednávat na Evropské radě a nebude moci dojít k tomu, že by nějaký stát měl být přehlasován.

No a když se podíváme na návrh, který musíme v té debatě taky mít na paměti, nejenom návrh Evropské komise, ale i tu pozici Evropského parlamentu, no tak co zjistíme? Že se tam mluví o stálém automatickém mechanismu relokace migrantů bez horního limitu, o výpočtu kvót na základě HDP a populace, rozmisťování žadatelů, kteří dostanou na výběr ze čtyř států, které zatím přijaly nejméně žadatelů, atd. atd.. Všimněme si zajímavé věci, že ten návrh předpokládá, že žadatelé o azyl si do jisté míry budou moci vybrat, zatímco stát, který je přijímá, si prostě vybrat nebude moci. A to si myslím, že z hlediska principu mezinárodního práva, evropské politiky, hodnot, na kterých je postavena Evropa, ale i z principu suverenity jednotlivých zemí je naprosto nepřijatelné.

A druhá věc, které si taky všimněme, která se tady opakuje pořád dokola v těch různých návrzích, je, že státům, které se na přerozdělování odmítnou podílet, může být omezen přístup k evropským fondům a k podpoře na navracení migrantů do zemí původu. A toto je záležitost, na kterou musíme být taky opatrní a kterou musíme velmi důsledně odmítat. A nejenom proto, že bychom mohli být kráceni v čerpání evropských fondů. To bychom jistě přežili, byť by to bylo nespravedlivé. Ale musíme být proti tomu, protože to je princip, který jde zcela jednoznačně proti základním hodnotám spolupráce evropských zemí. Nelze prostě směšovat otázku přerozdělování migrantů s kohezní politikou, s fondy a dalšími věcmi. To je naprosto nepřiměřené

způsob nátlaku, já bych to nazval i vydíráním, které česká vláda musí jednoznačně odmítnout.

Kongres Občanské demokratické strany o tomto víkendu přijal usnesení, ve kterém varujeme před implementací evropské směrnice Dublin IV, která – cituji – by sloužila k automatickému přerozdělování migrantů z třetích zemí a znamenala by omezení národní suverenity České republiky. Já myslím, že toto je odpovědný postoj, který by měly zastávat všechny klíčové politické síly v České republice. Je to postoj, ke kterému by tato Sněmovna měla vybavit mandátem vládu České republiky a vyzvat vládu k tomu, aby velmi důsledně hájila zájmy České republiky, stavěla se proti nesmyslným návrhům, které obsahuje reforma dublinských pravidel, a hlavně všemi prostředky se snažila zabránit dvěma věcem, a to je, aby nový Dublin obsahoval návrh na přerozdělení migrantů, a taky to, aby odmítání takového principu mohlo vést k jakýmkoli finančním sankcím a postihům těch zemí, které dělají to jediné, na co mají vlastně právo – brání svoji suverenitu a brání hodnoty, na kterých je společná Evropa založená. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní se tedy snad konečně posuneme k otevření rozpravy. A jako první, než se dostaneme k přihlášeným, tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Benešíka. Prosím, dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešík: Pane místopředsedo, děkuji za slovo. Myslím si, že před začátkem té diskuse by bylo dobré, aby nám předkladatelé vyjasnili, o kterém návrhu se budeme bavit, jestli se budeme bavit o návrhu Evropského parlamentu, nebo o návrhu Evropské komise, který se momentálně projednává v Radě. To jsou dva poměrně odlišné návrhy. A pokud se tady máme bavit sofistikovaně, tak bychom potřebovali od předkladatelů vědět, o kterém návrhu se bavíme. Děkuji. Doufám, že mi to předkladatelé zodpovědí. (U zpravodajského stolku v tuto chvíli nikdo nesedí.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A tímto bych chtěl vyzvat pana zástupce navrhovatelů a pana zpravodaje, aby se ujali svých míst, protože je v sále nevidím a nepříjde mi to důstojné vůči Sněmovně. Nicméně pokud nikdo není proti, tak bychom pokračovali přihláškami do obecně... (Ohlasy z pléna: To nejde!) Přerušit? Tak v tom případě asi dáme pět minut přestávky a počkáme, jestli se navrhovatel a zpravodaj ujmou svých míst, nebo jestli budeme postupovat jinak.

Přerušuji jednání Sněmovny na pět minut. Budeme tedy pokračovat v 11.56.

(Jednání bylo přerušeno od 11.51 do 11.56 hodin.)

Je 11.56 a můžeme pokračovat. Paní poslankyně Balaštíková se mi omlouvá od 15 hodin do konce. To jenom oznamuji.

Vidím, že oba dva zpravodajové tady jsou, i navrhovatel. Můžeme tedy přistoupit k přihláškám. První přihlášený je prosím pan poslanec Hrnčář a připraví se pan poslanec Kobza do rozpravy.

Poslanec Jan Hrnčič: Vážené dámy a pánové, Donald Trump nedávno oznámil, že Spojené státy ukončí svoji účast v tzv. globálním paktu o migraci pod kuratelou OSN. Své stanovisko zdůvodnil slovy – cituji: "Amerika tímto rozhodnutím nekončí svůj štedrý přístup k migraci, ale její rozhodnutí o migrační politice musí být vždy činěno pouze Američany a nikým jiným než Američany." Myslím, že Donald Trump to vystihl naprosto přesně. Takto zodpovědně bychom se měli chovat ke své zemi i my, vážení.

Směrnici stanovující kritéria a mechanismy povinné pro každý členský stát Evropské unie v otázce přijímání a usazování migrantů na svých územích, tzv. Dublin IV, kterou navrhuje Evropská komise, je třeba se bránit za každou cenu. Tato směrnice není vedena nějakými ušlechtilými cíli, ale je z ní cítit cynická snaha Západu vytvářet multikulturní ghetta i v zemích bývalého východního bloku, které ještě nemají problémy související s imigrací neprizpůsobivých kultur, imigrací, kterou představitelé západních států sami nezvládli.

Součástí této směrnice je přerozdělovací mechanismus, který bude automaticky spuštěn v případě, že se některá ze zemí Evropské unie bude potýkat s vysokým počtem žádostí o azyl. Členský stát má sice možnost se dočasně tohoto relokačního mechanismu neúčastnit, ovšem v takovém případě musí za každého migranta zaplatit ve prospěch státu, který žadatele na místo něho žadatele přijal, neuvěřitelných 250 000 eur, tedy cca 6 300 000 korun. Je zřejmé, že tato drakonická pokuta má jediný cíl: ekonomicky zlikvidovat a ponížít odbojné národy.

Je navrhováno i tříleté období, po které budou přednostně vytěžovány ty státy, které se doposud na přijímání migrantů nepodíleli. Samozřejmě je ustanovena i povinnost přijmout na své území ostatní členy rodiny migranta, který byl v daném členském státě přijat. Celou tuto zrádnou agendu má zajišťovat nově zřízená agentura EU pro azyl, která se nemusí nikomu zodpovídat, pouze jedenkrát ročně má povinnost podat zprávu Evropské komisi.

Tyto vražedné návrhy ve svých důsledcích tragicky ohrožují nejen státní suverenitu, ale vůbec budoucnost naší země. Vážené kolegyně a kolegové, tuto zhoubnou směrnici je třeba jednoznačně odmítnout, pokud vám osud naší vlasti není lhostejný. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní se mi s faktickou hlásil pan poslanec Benešík znovu.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, když jsem vznášel dotazy, které považuji za velmi důležité, a věřím tomu, že i všichni ostatní, tak byt' tedy pro SPD je to životně důležité, potřebovali to zařadit hned teď, aby zachránili ČR, tak jak pan Okamura, tak pan Fiala prostě bloumali po Sněmovně a nebyli tady. Takže já jim tu otázku zopakuji. To je velmi důležité pro dnešní diskuzi. Existují dva návrhy. Jeden je návrh Komise, který je momentálně projednáván v Radě. Druhý, poměrně odlišný návrh, je z Evropského parlamentu. Ptám se, o kterém dneska mluvíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní je na řadě pan poslanec Jiří Kobza.

Poslanec Jiří Kobza: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dámy a pánové. Já bych v první řadě prostřednictvím pana předsedajícího rád odpověděl panu předsedovi Benešikovi na jeho dotaz. Protože ve stávající situaci my považujeme jakékoliv navrhované změny za změny k horšímu, tak odmítáme změnu stávajícího systému jako takového. A pokud si dobře vzpomínám, tak Evropský parlament nemá zákonodárnou iniciativu. Děkuji.

Nyní bych přešel ke svému příspěvku.

Dámy a pánové, stojím zde v pokoře před našimi voliči, kteří nám dali svoji důvěru a dočasně nás zavázali, že budeme dbát o jejich dobro a o jejich bezpečí. Ano, zejména bezpečí se stává stále důležitějším faktorem dnešní doby. My nestrašíme, my varujeme před reálnou situací. Já jsem strávil mnoho let v zemích Blízkého východu a v černé Africe a vždycky jsem se snažil poučit z toho, co jsem viděl okolo sebe, a z toho, co jsem zažil, proto je mi nepochopitelné, jak je možné nepoučit se z toho, co se děje na západ od našich hranic. Po blouznivém přijímání milionů nekontrolovaných a neidentifikovaných migrantů se země propadají do chaosu a násilí bez ohledu na to, jak intenzivně se snaží tamější média a vládcí tuto skutečnost bagatelizovat, nebo dokonce zamlčovat. Naštěstí v dnešní době již – zatím s ohledem na nastupující cenzuru cítí – není technicky možné zabránit syrové a holé pravdě, aby se dostala na povrch.

Západní Evropa nezvládla přísun milionů nepřizpůsobitelných migrantů, a je tedy jasné, že se jich snaží zbavit. Kupodivu nikoliv repatriací, v čemž jí brání velmi účinně stovky podivných neziskovek, agentur a aktivistů, ale jejich vnucováním do sousedních zemí. S tím se nemůžeme ztotožnit. Nemůžeme přistoupit na další změny stávajícího systému jenom proto, že především země západní Evropy nedodrží ten současný. To jsme našim voličům opravdu neslibovali. Proto o tom, kdo bude žít v naší zemi, nesmí rozhodovat nějaký Řek v Bruselu, ale může to být jen a jen Parlament ČR a příslušné orgány. Je naší nezadatelnou povinností zákonodárců napříč politickým spektrem chránit naše občany a s plnou silou Sněmovny se zasadit o to, aby jejich rodiny a jejich ženy a děti mohly žít v bezpečí a prosperitě. Musíme tedy chránit naši zemi a naše občany před vnucováním byť jakkoliv pofidérně legalizovaných nelegálních migrantů bez rozdílu, přes kterou zemi k nám přišli. České království, Československo a nyní Česká republika byly historicky vždy multietnické, ale nikdy multikulturní. Proto zde nedocházelo ke střetu kultur a až na válečná období zde bylo bezpečno. Je naším společným úkolem, aby tomu tak bylo i nadále.

Vyzývám vás tedy, kolegyně a kolegové, aby Sněmovna odmítla přistoupit na jakékoliv úpravy stávajícího migračního systému, aby naopak se zasadila a požádala vládu, aby se ona sama zasadila o přesné, přísné a nesmlouvané vyžadování všech podmínek stávajících dublinských a schengenských smluv, tak jak to dělají v Maďarsku, protože teď v tento moment je to nejrychlejší řešení, které asi můžeme použít. Máme zodpovědnost za naše občany a je nutné, abychom této povinnosti

dostáli s veškerou důstojností. Protože pokud slyšíme argumenty, že ČR je šestá nejbezpečnější země, a současně se podíváme na to, co se děje na západ od našich hranic, tak nemohu se zbavit dojmu, že to je poměrně laciné vítězství. Děkuji vám. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré poledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Budeme pokračovat v rozpravě. Ještě než udělím slovo dalšímu přihlášenému, tak mi dovolu, abych přečetl omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se ministr zahraničních věcí Martin Stropnický, a to po zbytek dne od 11 hodin ze zdravotních důvodů, a mezi 16.30 a koncem zasedání se omlouvá paní poslankyně Taťána Malá.

Ještě před panem poslancem Radovanem Víchem se hlásí s faktickou poznámkou pan poslanec Ondřej Veselý. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, vážené kolegyně, kolegové. Kolegové z SPD, mě samozřejmě nepřekvapuje, že nechcete kvóty. To je srozumitelná věc a myslím, že pro tento návrh najdete podporu napříč spektrem. Ovšem udivuje mě, že odmítáte, a tím reaguji na pana kolegu Kobzu prostřednictvím pana předsedajícího, že odmítáte Dublin IV jako celek, protože tam přece jeho součástí je zrychlení vracení neoprávněných žadatelů o azyl. Co na tom odmítáte, nechápu. Samozřejmě připouštím možnost, že jste liberálnější než já a že chcete, aby žadatelé o azyl tady byli stále dlouho a déle a déle. Ale o tom silně pochybuji.

Prosím, zamyslete se nad tím, co všechno odmítáte. Když odmítnete Dublin IV jako celek, tak odmítnete i tu část, která navrhuje zrychlit azylové řízení tak, aby se rychleji vraceli migranti, kteří neoprávněně žádají o azyl, zpět do svých zemí. Děkuji. (Potlesk povětšinou v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Vích ještě posečká, s přednostním právem zpravodaj pan poslanec Radim Fiala. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radim Fiala: Jenom krátká reakce na mého předřečníka. Já tomu rozumím. Princip – my odmítáme princip. My neodmítáme – nebo odmítáme celou tu věc, ale na základě principu. A ten princip znamená přenesení kompetence z národního parlamentu na orgány EU. To je princip Dublinu IV, který odmítáme. A potom tam de facto už může být napsáno cokoliv.

Takže jinými slovy, když to přeložím, tak my odmítáme to, že uděláme nějakou další špatnou, negativní věc, a já to řeknu sám za sebe, další zločin na Českou republiku, který potom budeme něčím napravovat, a my odmítáme i to napravování toho špatného, co v té první části uděláme. Ano? My odmítáme i to napravování toho špatného, co v té první části uděláme, protože pro nás je prioritní ten princip. My prostě nechceme přenést tu kompetenci z ČR někam jinam a to je pro nás to

nejdůležitější. Proto je to pro nás důležité odmítnout jako celek. Ale když někdo přijde s tím, co vy říkáte, a prostě půjde o zrychlenou repatriaci, půjde o zrychlené vrácení, o zlepšení podmínek pro navracení uprchlíků zpátky tam, odkud přišli, tak my se tomu samozřejmě bránit nebudeme. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolegu Vícha požádám o posečkání. Mám faktickou poznámku pana poslance Mikuláše Peksy. (Hlásí se i posl. Benešík.) Pane předsedo, také s faktickou. Dobře. Poté pan kolega Benešík také s faktickou poznámkou. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Peksa: Já bych měl prostřednictvím pana předsedajícího jenom upřesnění k tomu, co tady říkal pan kolega Fiala. Tady se nejedná o žádný přenášení kompetencí. Ty kompetence, jak teď jsou, jsou přeneseny na Evropskou unii smlouvami, které už byly uzavřeny. Evropská unie z logiky věci některé věci už teď musí řešit, protože máme společný schengenský prostor a v tom musí platit společná pravidla. Ta pravidla, která v prostoru jsou, musí platit stejně a pro všechny, a proto se musí dohadovat společně. To není žádná ztráta suverenity České republiky. Česká republika se mezinárodní smlouvou dohodla s ostatními státy, že to bude řešit společně. Ale v principu tuto pravomoc stále má, ta vyplývá z Ústavy České republiky. Nedochází tady k žádnému přenosu kompetencí. To už se stalo ve chvíli, kdy jsme do Evropské unie vstoupili a souhlasili jsme s tím, že společné problémy budeme řešit společně. Děkuji. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Benešík se přihlásil z místa, musí posečkat, protože elektronická přihláška má přednost, takže má slovo pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Dámy a pánové, já bych zareagoval prostřednictvím pana předsedajícího právě na to, co bylo řečeno panem kolegou Peksou, který se tady projevil spíše jako zástupce Evropské unie v českém parlamentu, a ne jako zástupce českých občanů v našem parlamentu.

Vy tady mluvíte o tom, že kompetence byla přenesena a že je to společná odpovědnost a že bychom měli hledat spojence pro hlasování. Ale kdo se ptal české reprezentace na to, že pozve takové množství migrantů do Evropy? Bohužel nikdo. My tady bohužel hasíme požár. Musíme ho hasit správně, musíme ho hasit ve spolupráci s Evropskou unií, ale musíme chtít výjimku ze společné azylové politiky. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci. Kolega Peksa se hlásí opět elektronicky, takže má zase přednost. Kolega Benešík si ještě počká. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Peksa: Já bych řekl ke stávající úpravě pro pana předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího, tam je problém v tom, že Německo, případně jiná země má právo lidi, kteří žádali o azyl v jiné zemi a jsou na území Německa, nechat požádat i na svém území. Ono to není zakázané. Němci to nemusí, ale můžou udělat. A v tomto případě prostě využili svého práva a udělali to, což se ukázalo jako taktická chyba. Ale to jenom ukazuje, že systém Dublin III, jak je teď nastavený, není nastavený dobře a musíme skutečně mluvit o tom, jak ho zlepšit. To není o tom, jak to rozbít, my to potřebujeme opravit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka předsedy výboru pro evropské záležitosti pana Ondřeje Benešika. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem konzervativní, hlásím se klasicky a Piráti zásadně elektronicky. Mě to vůbec nepřekvapuje.

Já vám to všem ulehčím. O čem dneska chceme jednat? Samozřejmě Evropský parlament nemá zákonodárnou iniciativu, ale ta kostra šla z Evropské komise do Evropského parlamentu a do Rady. Evropský parlament si vytvořil vlastní stanovisko, které jde ale brutálně nad rámec toho, co navrhla Komise. Toto je veřejné a na to se zřejmě v dnešní debatě odvoláváme. To, co je v Evropské radě, je neveřejné, ale to je zásadní, protože Evropský parlament nic neprosadí bez členských států. A my dneska máme říkat premiérovi a vládě, jak se má chovat na klíčových jednáních na Radě, a to samozřejmě říkáme. A říkal jí to i ten lidovec, který taď byl naprosto nepravdivě nazván nějakým eurofilem, na ta slova si nevzpomenu.

Rychle vám přečtu usnesení, která prošla na můj návrh jako místopředsedy KDU-ČSL a předsedy výboru pro evropské záležitosti: důrazně odmítá návrh Komise na zavedení takzvaného korekčního přidělovacího mechanismu a na něj navázaného finančního příspěvku solidarity, jež považuje za rozporný se zásadou subsidiarity; s odkazem na výše uvedené vyzývá vládu ČR, aby při projednávání reformy Dublinského nařízení na úrovni EU usilovala o vypuštění korekčního přidělovacího mechanismu z textu a návrhu a v krajním případě blokovala jeho celkové přijetí.

Jak řekl správně pan předseda Fiala, návrh obsahuje pro Českou republiku spoustu pozitivních věcí, jako například rychlejší navrácení uprchlíků a podobně. Proto jsme toto celé nechtěli zabít. Naše diskuse je odpovědná, vybavená fakty, nikoliv pro efekt na facebooku. A takhle bude i KDU-ČSL nadále pokračovat, ale samozřejmě nepravdivým útokům se bude bránit. (Potlesk z řad poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji i za konzervativní dodržení časového rozmezí pro faktickou poznámku. Pokračujeme vystoupením pana poslance Radovana Vícha. Ještě než přistoupí k pultíku, jenom oznámím dodatečnou omluvu paní poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové z jednání mezi 9. a 10. hodinou. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, vážená vládo, soubor směrnic a nařízení Evropské unie týkající se azylového systému, nazývaný jako Dublin IV, řeší problém zcela opačně, než by bylo potřeba. Je špatný a je potřeba ho principiálně odmítnout. Je zcela evidentní, že migrační vlna přešla z fáze akutní do fáze chronické a Evropská unie páchá sebevraždu v přímém přenosu a nutí nás, abychom se zúčastnili. Dublin IV není pro státy dosud nepostižené nelegální imigrací nebezpečný. Je pouze viditelným trvalým relokačním mechanismem. Je zde další ustanovení, které navrhuje závaznou harmonizaci a sjednocení azylových předpisů a procedur pro všechny členské státy EU, čímž upírají národním státům samostatně rozhodovat a provozovat azylovou a přístěhovaleckou politiku. Je zde navrhován takzvaný společný evropský azylový systém, včetně návrhu společné podoby azylového řízení, a zřízení dohledové instituce agentury Evropské unie pro otázky azylu bez ohledu na názory jednotlivých států. Dublin IV má omezit zodpovědnost prvních vstupních států za ochranu vnějších hranic Evropské unie a za pomoci trvalého relokačního mechanismu ji má v podstatě násilím přenést na jiné státy Evropské unie, jež ale ochranu vnějších hranic zajistit ani ovlivnit nemohou, a navíc na ni těm prvním státům finančně přispívají.

Méně známá ustanovení návrhu Dublinu IV jsou i ta, že migrant bude v rámci tohoto systému přesunut zejména do zemí, které dosud přijaly nejmenší procento žadatelů o azyl, týká se to tedy především států Visegrádské čtyřky. Kolik jich má být, se bude stanovovat podle počtu obyvatel jednotlivých zemí Evropské unie a jejich ekonomické síly vyjádřené v HDP a zejména podle počtu migrantů, které dosud státy přijaly. Jedná se z mého pohledu jednoznačně o brutální zasahování do kompetencí národních států ze strany Evropské unie.

Co se týká návrhu alternativy, co má navrhnout vláda, co tady navrhoval pan poslanec Peksa, prostřednictvím pana předsedajícího, my žádnou alternativu nepotřebujeme. Potřebujeme, aby každý dodržoval to, co dodržovat má.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, žádám vás, aby Sněmovna odmítla veškeré úpravy stávajícího migračního mechanismu označovaného souhrnně jako Dublin IV, a to jako celek. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Radovanu Víchovi. Nyní paní poslankyně Jana Levová, řádně přihlášená do rozpravy. Připraví se paní poslankyně Jarošová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Levová: Vážený pane předsedající, vážení poslanci a poslankyně, SPD je hnutí hájící české občany a zájmy, naše tradice a kulturu. Proto zásadně nesouhlasím se záměrem Evropské komise prosadit nařízení Dublin IV. Evropská unie je seskupení států, které nemají společný jazyk, písmo, měnu, národní hrdiny a historické zkušenosti. Jednou ze základních funkcí státu je právo rozhodnout, koho vpustí na své území. Když to vezmu do důsledku a vzdali bychom se práva rozhodnout, koho vpustíme do své země, tak zde můžeme hovořit o jednotném evropském státě, v takovém případě bychom ale měli mít i jednu společnou měnu, jazyk a písmo. Jak už zmínil kolega Hrnčíř, nařízení Dublin IV.

obsahuje povinnost přijmout na své území ostatní členy rodiny migranta a to může vést k nárůstu počtu migrantů do nevidaných čísel.

Závěrem mám dvě otázky. Opravdu jsme došli tak daleko, že pod nátlakem sankcí budeme nuceni přijímat migranty? Všichni bychom se měli vážně zamyslet, k čemu budeme dále nuceni. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Levové, nyní paní poslankyně Jarošová, připraví se pan poslanec Radek Rozvoral. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, otázka územní suverenity je základní charakteristikou svobodného a nezávislého státu. Doposud jsem měla pocit, že Česká republika k takovým státům patří. V poslední době však o tom začínám silně pochybovat.

Co mě k pochybnostem přivádí? Jsou to v první řadě nesmyslná nařízení přicházející z Evropské unie. Tím nejčerstvějším a jedním pro naši zemi nejnebezpečnějším je připravovaná dohoda označovaná jako Dublin IV. Oč v tomto dokumentu jde? Mimo jiné o přeměnu nezávislých evropských států v nesvéprávné regiony podobné jakýmsi protektorátům. Jestli považujete tato slova za drsná a přehnaná, jak si tedy mám vysvětlit toto? Cituji: Členský stát má možnost se dočasně relokačního mechanismu neúčastnit. V takovém případě musí za každého migranta zaplatit ve prospěch státu, který žadatele na místo něho přijal, 250 tisíc eur. Máme to chápat jako jakési výpalné?

Chápu důležitost solidarity a pomoci potřebným, bohužel primárním poskytovatelem této pomoci mají být ty státy, které prostřednictvím svých kolonií ožebračovaly po staletí domovské země migrantů. My jsme nikdy žádnou kolonii nevlastnili ani jsme žádnou zemi nikdy nerozvrátili. Máme tedy plné právo rozhodovat si, kdo u nás bude žít, komu jsme ochotni pomáhat, a nikdo nás v tomto právu nemůže nahrazovat ani nám vnucovat svou vůli a své pohledy, které mohou v konečném důsledku zcela změnit naši bezpečnostní situaci.

Apeluji tedy na Poslaneckou sněmovnu, aby co nejrozhodněji odmítla snahy o zavedení podobných praktik do právního řádu České republiky, a nenajdeme-li k tomuto kroku sami odvahu, pak o této záležitosti nechejme rozhodnout naše občany v referendu. Děkuji. (Potlesk části poslanců z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jarošové, nyní s faktickou poznámkou paní kolegyně Černochová. Pan kolega Rozvoral ještě posečká. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Chtěla bych z tohoto místa poprosit, požádat pana ministra vnitra, který tady s námi sedí, jestli by byl tak laskav, vystoupil a řekl, jak to tedy je, protože

kolegové z SPD tady zastávají nějaký názor na to, co všechno bude mít dopad pro Českou republiku v případě, že se přijme Dublin IV, a ostatní kolegové, včetně členů výboru pro evropské záležitosti, ten názor mají jiný. Myslím, že pokud tady vystoupí pan ministr vnitra, který jistě ví, jaká je skutečnost, že si tady ušetříme některé ty debaty, některé ty příspěvky. Víím, že je chvilku v pozici, na druhou stranu si myslím, že ty dva měsíce jsou poměrně dlouhou dobou na to, aby se s takto zásadním dokumentem on mohl seznámit a mohl na něj mít nějaký názor. Takže tímto vyzývám pana ministra vnitra, aby se v rámci této diskuse přihlásil a aby nám řekl jasné stanovisko Ministerstva vnitra v této věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, paní poslankyně, za dodržení času k faktické poznámce. Pan ministr vás vyslyšel a chce vystoupit s přednostním právem, ale ještě je tady faktická poznámka pana kolegy Benešika, kterému dám slovo k faktické poznámce. Potom s přednostním právem pan ministr vnitra. Prosím, pane poslanče, máto slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Já se omlouvám, já se od Pirátů učím rychle. No není pravda, že členové evropského výboru jsou nadšeni z té reformy, ale my nevíme, jaká bude. Pokud ta reforma bude stát na tom, že se zrychlí navrácení nelegálů, pokud se jim omezí sociální a materiální pomoc v zemích a migrace za těmito dávkami v rámci Evropské unie, no tak je to dobře. Ale pokud se zavede trvalý přerozdělovací mechanismus, anebo dokonce sankce za odmítnutí, no tak je to špatně. To prostě není černobílé, jak se to dočtete na Aeronetu. To je prostě jinak. A my nevíme, jaký bude konečný návrh, proto vedeme tuto diskusi.

Ale mně se strašně líbil ten příspěvek o tom, že Evropská unie je souručenstvím států, suverénních států, které části svých pravomocí někam přenesly, protože si myslí, že je to účinnější. No, SPD podpořilo Miloše Zemana do funkce prezidenta. Miloš Zeman je otevřený eurofederalista. A mimo jiné, my jsme nebyli v Unii a on byl premiérem v roce 1998 až 2002, tak v České republice požádalo o azyl na 50 tisíc lidí. To jsme nebyli v Evropské unii. Dneska máme ročně 1 200, 1 500 lidí.

Rozmyslete si, koho podporujete. Asi v tom nemáte úplně jasno. (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já jsem, kolego, tolerance sama. Za prvé jste překročil čas k faktické poznámce, za druhé si myslím, že se bavíme o něčem trochu jiném.

Nyní s přednostním právem pan ministr vnitra České republiky Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře, máte slovo, ale jenom pět minut, protože ve třicet je zařazen jiný bod. Máte slovo.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, už tady zaznělo mnohé. Než se dostanu k tomu konkrétnímu, jenom na úvod řeknu takovou faktickou poznámku. Usnesení, kdy i

v minulých obdobích už Poslanecká sněmovna drtivou většinu přijala, už jich máme tento problém popsany asi deset, kde se tady tohle opakuje.

Další věc. Chtěl bych se k tomu teď vyjádřit, řekněme, komplexně. V reakci na migraci z let 2015–2016 Evropská komise předložila návrh na reformu již společného evropského azylového systému. Budu se možná opakovat, ale ze sedmi legislativních návrhů je rovněž reforma dublinského systému. Dublinský systém je mechanismus Evropské unie, který je v rámci členských států EU určován na základě objektivních kritérií. Jediný stát, který projedná žádost příslušného cizince o azyl a ve věci rozhodne, ať je žádost o azyl podána kdekoliv na území těchto států. V rámci předloženého návrhu jsou projednávána opatření jak k posílení bezpečnosti a efektivit evropského azylového systému, tak i k posílení solidarity, včetně povinného přerozdělovacího mechanismu pro případ velké migrační vlny. Návrh Evropské komise se v tomto bodě nicméně týká pouze osob majících nárok na udělení azylu.

Česká republika svou pozici prosazuje v rámci jednání v Radě EU v souladu s rámcovou pozicí schválenou vládou a parlamentem, a aby změny dublinského systému neobsahovaly pravidla pro automaticky spuštěný povinný přerozdělovací mechanismus a aby tyto změny s ohledem na citlivost otázky přijaly jednomyslně. Evropský parlament svou pozici pro jednání s Evropskou radou schválil již v říjnu loňského roku, což už tady také zaznělo, přičemž tento návrh je pro řadu členských států nepřijatelný, a Česká republika bude prosazovat blokaci těchto návrhů v Radě Evropy.

Za sebe bych ještě řekl, že chystáme a už mám celou řadu schůzek s kolegy, protějšky z okolních států, kdy jsme ve shodě. Tato vláda se chová velice aktivně, pracuje na tomto názoru, který není v rozporu, který tady zaznívá, který tady je navrhován. Proto bych se i kolikrát ohradil i proti tomu, že to nejsou lehce získané body, že Česká republika je šestou nejbezpečnější zemí. To je celá řada informací, které jsou v utajovaných režimech a kdy neustále na tom pracujeme.

Co se týče prvního bezpečnostního stupně proti terorismu, je to opět systém, který je pečlivě vyhodnocován, a v současné době je to systém preventivního charakteru.

Jenom bych zareagoval na ty zábrany a ty samopaly. Bohužel ta doba a ta bezpečnostní situace se vyvíjejí. My jsme ještě v roce 2016 neměli zábrany. Zábrany se dělaly z policejních vozidel, mění se technologie, teď už tam jsou mechanické zábrany. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru vnitra Lubomíru Metnarovi a omluvím se panu poslanci Radku Rozvoralovi, že už mu neudělím slovo, protože by to do 12.30 nemělo smysl. Zatím přerušuji tento bod naší schůze s tím, že budeme pokračovat ve 14.30 řádnými přihláškami. Jako první to bude pan poslanec Radek Rozvoral, druhý pan poslanec Radek Koteň a dalších, myslím, jedenáct přihlášených. Uvidíme, jaké to bude.

Nyní tedy podle rozhodnutí Poslanecké sněmovny vezmeme pevně zařazené body, a to body 25, 26, 31, 32 a 33.

Otevírám bod

25.

Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD

Tímto bodem jsme se zabývali 19. prosince loňského roku na 4. schůzi Poslanecké sněmovny, kdy proběhlo první kolo volby. Šlo o volbu tajnou, čili forma volby je rozhodnuta usnesením Poslanecké sněmovny č. 73. Potom jsme bod přerušili. Žádám předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby zopakoval kandidáty, kteří postupují do druhého kola. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Provedu vás, kolegyně a kolegové, co nejstručněji sérií mých vystoupení k jednotlivým volebním bodům, které jinak, jak už jste zvyklí, jsou v tuto chvíli připraveny ve Státních aktech k provedení tajné volby.

V tuto chvíli tedy první bod, návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise k OKD. Jak už řekl pan předsedající, první kolo proběhlo 19. prosince. Z nominovaných poslanců postoupili do druhého kola Lukáš Černošský za Piráty s 93 hlasy a paní poslankyně Pavla Golasowaká za KDU-ČSL s 50 hlasy z prvního kola.

Za malou chvíli nás tedy čeká provedení druhého kola té první volby u tohoto bodu. Protože jsme v této fázi, není otevřena a neprobíhá rozprava.

V této souvislosti vás, kolegyně a kolegové, znovu slušně poprosím o pečlivost a opatrnost při vyplňování volebních lístků. Připomenu moji informaci z 19. prosince. Právě u této volby předseda nebyl zvolen velmi těsně o tři hlasy a bylo tam, pokud si správně pamatuji, devět špatně vyplněných hlasovacích lístků. Takže opět prosím, a platí to samozřejmě pro všechny volby a všechny volební body, u jednotlivých kandidátů označit kroužkem číslo před jménem toho nebo té, kterého nebo kterou volíte, a poté označit křížkem číslo zbývajících kandidátů, pro které jste se nerozhodli.

Nyní u tohoto bodu prosím, pane předsedající, o přerušení projednávání bodu a zahájení dalšího volebního bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Přerušuji bod číslo 25. Rozprava se nevede, protože byla k tomuto bodu ukončena.

Zahajuji bod

26.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

Na 4. schůzi Poslanecké sněmovny 19. prosince loňského roku jsme při projednávání bodů návrh na volbu předsedů stálých komisí rozhodli o přerušení a odročení tohoto bodu do zahájení 6. schůze Poslanecké sněmovny. V rámci tohoto bodu byli zvoleni všichni předsedové stálých komisí kromě předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů, a proto se touto volbou budeme zabývat nyní. Jde tedy o usnesení. Rozprava se nevede, byla ukončena.

Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Jak bylo zmíněno, uvedená volba předsedy stálé komise, dovolím si zkratku, GIBS ve druhém kole, mohu říci v opakovaném druhém kole první volby, byl nominován jediný kandidát, pan poslanec Zdeněk Ondráček za KSČM, a bylo to onoho 19. prosince. Vzhledem k tomu, že došlo k rozporu o platnosti té první volby, prvního kola, a předseda Poslanecké sněmovny prohlásil toto kolo zmatečné, plénum poté procedurálním návrhem rozhodlo o přerušení bodu až do dneška, do 6. schůze Poslanecké sněmovny.

Já bych ještě, kolegyně a kolegové, rád velmi věcně a velmi stručně pro stenozáznam upřesnil, že toho 19. prosince – teď tedy mluvím za volební komisi – nebyl rozpor v tom, kolik poslanců si lístky k této volbě nevyzvedlo, jaký byl počet těch lístků, ale kteří přesně nebo kteří jmenovitě to byli. Ty lístky vydané a nevydané, jak jsem informoval, a já jsem nemohl, protože jsme byli uprostřed jiného bodu, státního rozpočtu, už to vysvětlovat více na mikrofon, takže využívám tuto chvíli. My jsme ten počet lístků vydaných a nevydaných, proti sobě sečtených na volební komisi měli, ale nebylo označeno u těch seznamů, kde se poslanci účastní voleb, kdo přesně se té které volby zúčastnil a neúčastnil, takže pouze rozpor, kteří to byli.

A tady bych ještě do budoucna, a už vlastně za malou chvíli to sami uvidíte, za volební komisi vás rád informoval, jaká jsme provedli nápravná opatření, jak jsme se pro tyto případy, pokud se do budoucna budou stávat, jak jsme se připravili. Za prvé, u těch seznamů, kde si vyzvedáváte lístky, bude exaktně označena účast, resp. vyzvednutí každého jednotlivého lístku, takže pracovnice označí nejen to, že jste přišli k té volbě, ale označí, ať už to bude blok dvou, tří, pěti nebo více volebních bodů, každý jeden lístek, jestli vámi byl vyzvednut nebo nebyl vyzvednut. Pro jistotu, aby byla ta volba nebo ten výdej lístků nezpochybnitelný, tak nebudou ty lístky vydávat pouze pracovnice Sněmovny, sekretariátu, ale budou u toho střídavě přítomni i členové volební komise, aby byla dodržena i ta objektivní kontrola ze strany členů volební komise.

Tolik k tomuto bodu. Jenom zopakuji, je to tedy opakované druhé kolo první volby. Bylo řečeno, rozprava v tuto chvíli není otevřena, takže já za sebe mohu teď pouze požádat o přerušení projednávání bodu a otevření dalšího volebního bodu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Přerušuji bod číslo 26.

Zahajuji bod

31.

Návrh na volbu členů Národní rozpočtové rady

Požádám pana předsedu volební komise, aby tento bod uvedl.

Poslanec Martin Kolovratník: U tohoto bodu konstatuji, že na základě zákona č. 23/2017 Sb., o pravidlech rozpočtové zodpovědnosti, volí Sněmovna dva členy této rady. Jednoho člena volíme na návrh Senátu a druhého na návrh České národní banky. Dále volíme předsedu navrženého předsedou vlády, tedy premiérem.

Nominace Senátu na člena Národní rozpočtové rady – ze Senátu jsme obdrželi nominaci prof. Ing. Richarda Hindlse. Teď musím vysvětlit časové souslednosti.

Nominaci jsme obdrželi poměrně brzy, resp. od tohoto momentu před dlouhou dobou. Bylo to 30. října 2017. Ten zákon zároveň říká, že uplynutím lhůty 60 dnů od doručení nominace podle § 25 odst. 4 se nominovaný stává automaticky členem, pokud tedy ta nominace nebyla do 60 dnů Poslaneckou sněmovnou potvrzena. A protože sami si jistě pamatujete, jak zhruba probíhaly listopadové a prosincové týdny, my jsme se na přelomu listopadu a prosince věnovali nejdříve ustavení orgánů Poslanecké sněmovny, na volební komisi jsme tuto nominaci prof. Hindlse projednávali až 14. prosince, museli jsme dodržet tu desetidenní zákonnou lhůtu mezi volební komisí a samotnou volbou, což teoreticky matematicky vycházelo na Štědrý den, takže vlastně první příležitost k samotné volbě by byla opravdu až dnes. Z tohoto důvodu u nominace prof. Hindlse konstatuji, že už se stal automaticky v souladu se zákonem členem této Národní rozpočtové rady a v tuto chvíli ho Poslanecká sněmovna volit nebude.

Věnovat se ale budeme druhému návrhu. Je to nominace člena, kterého navrhla Česká národní banka, pan profesor Ing. Jan Pavel. Jeho nominace byla Sněmovně doručena až 28. listopadu 2017. Jsme tedy uvnitř této šedesátidenní lhůty a dnes projednáme tuto zmíněnou nominaci.

Jinak funkční období člena navrženého národní bankou je podle zákona v první volbě dva roky a počíná dnem volby. Při další volbě, tedy po uplynutí prvního funkčního období, už bude období všech členů šest let.

Oba členové i předseda Národní rozpočtové rady se ujmou funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny. Jejich nominační dopisy i životopisy jsme vám včas po obdržení toho návrhu jak ze Senátu, tak z České národní banky na jednotlivé poslanecké kluby zaslali.

Zvláštní zákon způsob volby nestanoví. Volební komise dlouhodobě a konzistentně – v tomto případě je to vlastně potvrzení nominace od jiného subjektu – navrhuje provedení volby tajné jednokolové.

Já nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k navrženému kandidátovi i ke způsobu volby, a poté poprosím, abychom hlasováním rozhodli o navrženém způsobu volby. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedo. Otevírám rozpravu. Ptám se, jestli se do ní někdo hlásí. Ano, vidím přihlášku. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji. Já se jenom chci zeptat na hlubší vysvětlení toho, že se tady někdo stává automaticky členem jakéhokoliv orgánu. Myslím si, že jsme volili spoustu sněmovních komisí, výborů a že ta volba bezesporu mohla být zařazena. Tak se chci zeptat, kdo to neposlal a jak je možné, že dostáváme tato jména až po uplynutí lhůty, kdy se ti lidé stávají automaticky členy jakéhokoliv orgánu. Já to považuji do budoucna za naprosto neakceptovatelné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci za jeho stanovisko. Je to tak, žel, v zákoně stanoveno a musíme si dát pozor na to, jaké jednotlivé kroky bude dělat samozřejmě volební komise.

Ještě někdo další do rozpravy? (Hlásí se poslanec Kolovratník.) Vy teď jenom v rozpravě, pane předsedo. (Poslanec Kolovratník: Já se tedy do rozpravy hlásím.) Do rozpravy se hlásíte? Tak...

Poslanec Martin Kolovratník: Můžeme to tak zařídit? Já se přihlásím do rozpravy, abych na tu výtku reagoval. Rozumím tomu a tady to opravdu není žádný záměr nebo úhybný manévr. Spíš kolegyně prosím o jistou míru vstřícnosti, nebo pochopení. Tu Národní rozpočtovou radu teď vlastně naplňujeme poprvé. Je to po novele zákona, kdy se obsazuje poprvé. Ta volební komise, respektive sekretariát, standardně neustále průběžně v čase aktualizuje jednotlivé seznamy, kdy ve všech orgánech, které jsou mimo Sněmovnu, končí funkční období, kdy máme dopředu avizovat lhůtu pro nominaci, ať se to tedy týká vlády, České národní banky, Senátu a dalších institucí, tak, aby se vše včas stihlo v těch zákonných lhůtách.

A tady opravdu jediné na omluvu kolegyně ze sekretariátu. Já jsem to možná řekl zkráceně. Ta nominace tady byla, nebo obdrželi jsme ji od Senátu 30. října, ale věnovali jsme se – a víte to kolegyně, kolegové, moc dobře, že nás na tisíc procent vytížilo to poměrně složité obsazování interních orgánů tady ve Sněmovně. Takže my jsme technicky opravdu byli schopni to projednat na komisi, připravit to na komisi, až tedy v tom termínu 14. prosince a bohužel, to přiznávám, jsme tam nepočítali s tím, že musíme dodržet těch deset dnů. U těch externích voleb jednacích řád prostě nemůžeme nějak ohnout. Takže mezi samotným projednáním na komisi a tou volbou je deset dnů. Tím jsme se de facto překlopili k dnešku, kdy až vlastně dnes je první reálná možnost, aby k té volbě došlo.

Opakuji, do budoucna – on ten seznam je dokonce k dispozici na intranetu. Takže ho mohu vám nebo kolegům z volební komise i představit, ukázat. Neustále ho

aktualizujeme, sledujeme. Považuji toto opravdu za výjimečný moment, ale věřím, že by v tom snad neměl být žádný problém. Tak děkuji, jestli takhle to vysvětlení stačí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. Nevím, jestli je kolega Skopeczek úplně spokojen? Pravděpodobně není. Ještě se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopeczek: Já chápu, že už toho teď příliš říct a vysvětlit nemůžete. Nicméně si myslím, že bez ohledu na to, kolik jsme tady prožili voleb a volebních martýrií, kdybychom do toho volebního martýria zařadili ještě jednu volbu navíc, a to volbu Národní rozpočtové rady, že by se vůbec nic nestalo a že bychom tu byli o hodinu déle, než bychom tu byli. Já prostě považuji Poslaneckou sněmovnu za orgán, který se má vyjádřit k volbě členů, a toto považuji skutečně za pochybení. Je možné omluvit sekretariát kohokoliv, že prostě opomněl toto zařadit, nicméně není to možné odůvodňovat tím, že nebyl čas. Prostě na to bychom si čas bezesporu udělali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál do rozpravy? Pokud nikdo, rozpravu končím a přerušuji bod číslo 31. (Poslanec Kolovratník upozorňuje, že se ještě nehlasovalo.) Pardon, omlouvám se. Tak přijměte moji omluvu. Po ukončení rozpravy je potřeba, abychom hlasovali o způsobu volby. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Tak jak jsem řekl, volební komise u tohoto druhu voleb, kdy potvrzujeme nominaci od jiné instituce, navrhuje volbu tajnou a jednokolovou.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Má někdo jiný návrh? Pokud tomu tak není, budeme hlasovat.

Je to hlasování číslo 13, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 13. Z přítomných 184 poslanců pro 146, proti nikdo. Forma volby byla schválena.

Můžeme tedy bod přerušit a budeme pokračovat bodem číslo

32.

Návrh na volbu předsedy Národní rozpočtové rady

Prosím pana předsedu Kolovratníka, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Tady je situace obdobná jako v předchozím bodě. Volební komise doručení návrh na předsedu Národní rozpočtové rady projednala na stejném zasedání, tedy 14. prosince. Přijala k tomu svoje usnesení

číslo 31. Nominace na předsedu Národní rozpočtové rady byla sem do Poslanecké sněmovny doručena o trochu později, 6. listopadu, ještě tedy z rukou premiéra Bohuslava Sobotky. V tom návrhu je navržena paní doc. Ing. Eva Zamrazilová. Nominační dopis a životopis kandidátky byl také doručen na poslanecké kluby.

A stejně jako před malou chvílí u kandidáta nominovaného Senátem, tak i v tomto případě dnem 5. ledna uplynula lhůta 60 dnů a paní docentka Eva Zamrazilová se uvedeným dnem stala předsedkyní Národní rozpočtové rady na funkční období šesti let. Všichni členové rady se ujímají své funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny.

Tím by tento bod měl být vyčerpán a já pouze mohu poprosit o ukončení tohoto bodu a otevření bodu následujícího.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To udělat nemohu, protože musím nejdříve otevřít rozpravu. A potom, když se nikdo nepřihlásí do rozpravy, tak to mohu ukončit. Otevírám tedy rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí? Pan předseda klubu ODS. Já kdybych neřídil, tak se taky přihlásím. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: No, já se s tím nemůžu úplně smířit. Místo abychom svobodně volili, tak se tady dozvíme, že 5. ledna uplynula 60denní lhůta, a tudíž paní docentka Zamrazilová, pro kterou bych hlasoval, kdybych měl možnost – tak já tomu vůbec nerozumím. Nejsme na ustavující schůzi. Nestalo se to, že by se ustavující schůze vlekla, trvala měsíce a měsíce a nemohli jsme projednávat. Já to považuji na naprosté selhání volební komise, ať se na mě pan předseda nezlobí. Vůbec tomu nerozumím. Nejsme na první schůzi, ale už na druhé schůzi jsme to mohli volit. A myslím si, že i pro předsedkyni Národní rozpočtové rady je mnohem cennější, když je zvolena Poslaneckou sněmovnou, než takové to úřední: protože uběhla lhůta, tak tam automaticky tu funkci má.

Tak já doufám, že to bylo naposled. Protože to nebylo jednoduché, prosadit vznik Národní rozpočtové rady. První návrh tady byl někdy v roce 2011. Jsme v lednu 2018, a ještě jsme byli schopni prosvihnout termín a vůbec o tom nehlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kdo dál do rozpravy? Pokud nikdo, rozpravu končím a konstatuji, že doc. Ing. Eva Zamrazilová, CSc., se ze zákona stala uplynutím lhůty předsedkyní Národní rozpočtové rady. Alespoň tak, abychom učinili zákonu o jednacím řádu zadost. Končím bod číslo 32. Tedy nepřerušuji, ale končím bod číslo 32.

Otevírám bod číslo

33.

Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Žádám pana předsedu Kolovratníka, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Je to poslední z té série volebních bodů. V tomto případě žádné lhůty neuplynuly.

Jak už jsem se v předchozím vystoupení vyjadřoval právě k tomu průběžně aktualizovanému seznamu, tak návrh na volbu členů NKÚ tady ve Sněmovně probíhá průběžně a je volební komisi sledován a dodržován v těch zákonných lhůtách. Tady připomenu, že už 5. června 2016 skončilo funkční období panu Ing. Antonínu Macháčkovi a 19. července 2016 panu Ing. Karlovi Sehořovi. V minulém volebním období minulá Sněmovna provedla čtyři volby na tato neobsazená místa a všechny čtyři volby byly neúspěšné. Jedná se tedy na daná zmíněná dvě místa vlastně už o pátou volbu, samozřejmě v tomto funkčním volebním období této Sněmovny o volbu první.

V našem novém volebním období zaslal pan prezident Kala 13. prosince nominaci pana Ing. Jana Kinšta a pana Ing. Romana Procházky. Opět tyto nominace jsme postoupili na všechny poslanecké kluby a volební komise je projednala 14. prosince a přijala usnesení číslo 33. Zákonná desetidenní lhůta podle jednacího řádu je splněna.

I zde zákon způsob volby nestanoví a volební komise konzistentně navrhuje u této nominace volbu tajnou a jednokolovou. Nově zvolení členové se poté, pokud budou zvoleni, ujmou funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny.

Já nyní, pane předsedající, prosím, abyste k tomuto bodu otevřel rozpravu, a poté poprosím o hlasování o způsobu volby.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám rozpravu. Ptám se, kdo se do ní hlásí. Nikoho nevidím, rozpravu končím. A pardon, tak to se omlouvám. Pánové, kdybyste nestáli před lavicemi, tak bych viděl i na kolegyni. (Hlasy: Je i na tabuli.) Aha, já se omlouvám, protože jsem nečekal takovou aktivitu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. Paní poslankyně Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Já jsem doufala, že už tady bude stupínek, tak se zase pokusím, abych viděla.

Vážené dámy, vážení pánové, já jsem ráda, že se teď věnujeme něčemu, co můžeme skutečně ovlivnit jenom my. Tohle je jenom na nás, jak proběhne volba do NKÚ, a je na nás, jak hodně nezávislý bude. Už jsme slyšeli, že tady byly ty čtyři neúspěšné volby, a ještě jsme neslyšeli, jak to s těmi předchozími kandidáty bylo. Já si myslím, že je hodně důležité si to připomenout, protože skutečně jde o to, jestli budou dnes zvoleni kandidáti s odborností, nebo podle politického klíče.

V podstatě ta hrozně důležitá věc je, že členem kolegia NKÚ je člověk až do 65 let věku, je to funkce, kde zkrátka zůstane až do důchodu. Současně je velmi pravděpodobné, že NKÚ už ke svým dnešním velkým pravomocem dostane i rozšíření pravomocí, aby dosáhl i na města a obce. Pokud vím, tak to včera zaznělo i od pana Babiše, takže je to výjimečně důležitá pozice.

Možná si tady mnozí pamatujete to poslední hlasování. Vlastně v lednu 2017, před rokem, byl zvolen pan Adolf Beznoska, což byl tehdy poslanec za ODS. Ten byl jediný zvolen ze tří tehdy hlasovaných kandidátů a v podstatě od té doby je v kolegiu NKÚ místo 15 plných členů pouze 13. Jenže když půjdeme ještě maličko zpátky, tak už v říjnu 2016 bylo hlasování, kde byli navrženi odborníci, pan Jan Kinšt a pan Stanislav Koucký a pan Roman Kubíček, poslanec. Tehdy neprošel ani jeden. Pak byla v listopadu předána nová nominace a tehdy právě byl k panu Kinštovi a panu Kouckému přidán jiný poslanec, a to ten následně zvolený pan Beznoska. Co ale bylo pikantní, pan Kinšt ani pan Koucký jakožto, řekněme, nominanti výsostně odborní zvolení nebyli. A následovaly takové trošku mediální přestřelky a v únoru 2017 byla zase další nominace. Pan prezident NKÚ nominoval ředitelky dvou odborů, čili zase odbornice s dlouholetými zkušenostmi, paní Vorbovou, paní Schenkovou, v březnu 2017 opět nebyly zvoleny.

A teď my zase stojíme před v něčem hodně podobnou situací. Máme dva nominanty, pana Kinšta, a kterého teda ti z vás, kteří tady už byli, dobře znáte jeho životopis. Na mě udělal obrovský dojem, 12 let pracovních zkušeností na Evropském účetním dvoře, působil tam i jako předseda auditního výboru u Europolu a jako předseda a člen auditního výboru toho Účetního dvora, člověk s obrovskými mezinárodními zkušenostmi a renomé. A vedle toho máme jako kandidáta pana Romana Procházku, který je bývalým poslancem a komunálním politikem, čili někým, kdo dnes aktivně nakládá se státním majetkem. Vlastně ta funkce NKÚ je definovaná v Ústavě v hlavě pět, v hlavě páté, a říká se, že to má být nezávislý orgán. Nejvyšší kontrolní úřad vykonává kontrolu hospodaření se státním majetkem a plnění státního rozpočtu.

My jsme tady v situaci, kdy v prosinci, před měsícem, vyšel na Seznamu článěk, že pan Faltýnek poprosil pana Kalu – a teď bych si to dovolila ocitovat: zda by nenavrl našeho bývalého poslance, tedy poslance za ANO, který si myslím, že je vhodný pro tuto funkci. A já bych nyní prostřednictvím pana předsedajícího ráda požádala pana Faltýnka, jestli by mně osobně a nám pirátům doplnil to CV, ten životopis, který máme, protože nám z toho není zřejmé, jaká je kvalifikace pana krajského zastupitele Procházky pro funkci člena kolegia NKÚ. Takže mám tuhle prosbu. V souladu s Ústavou za Piráty chceme opravdu nezávislý NKÚ, nechceme, aby to byla teplá místa, a zajímá nás kvalifikace pana Procházky. Prostřednictvím předsedajícího pokud by mi svůj názor sdělil pan Faltýnek, budu moc ráda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, kdo dál v rozpravě? Pan předseda klubu ODS se hlásí do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezký den. Já se musím zastat svého bývalého kolegy Adolfa Beznosky, protože to dělení, paní poslankyně, tak jak jste to řekla takhle jednoduše, že jsou buď odborníci, nebo politici, já musím odmítnout. Jsou politici takoví, kteří mají odbornost, myslím, že i ve vašem klubu. Nebo jste všichni laici a jste jenom politici? Taky jednou budete bývalí poslanci. Nevím kdy, jestli za dvacet let, šestnáct, dvacet čtyři, uvidíme, kolik volebních období tady vydržíte, a

taky nechcete říkat: tomu nedáme práci, ten ničemu nerozumí, to není odborník, to je politik. Takže bychom měli posuzovat kandidáty podle toho, zda mají, nebo nemají předpoklady.

Adolf Beznoska tam už pár měsíců funguje. Podle zpráv, které mám k dispozici, protože jsem se dotazoval, jak se zapracoval, se stal platným členem kolegia. A chci říct, že zrovna on měl zkušenosti jak z privátní, tak z veřejné správy. Vybudoval soukromou školu na zelené louce, ta funguje do dneška, i když tam dávno nepůsobí. Byl taky náměstkem primátora, který měl na starosti finance, ekonomiku, rozpočty, a právě jeho odborné předpoklady byly pro to, abychom ho do toho kolegia navrhli.

Já myslím, že máme svobodnou volbu, každý z nás se může rozhodnout, koho podpoří. Jenom musím protestovat proti tomu jednoduchému řešení, že jsou buď odborníci, nebo politici. Bavme se o tom, jestli ten člověk, který je členem politické strany nebo je třeba poslancem, zastupitelem, zda má odborné předpoklady pro tu funkci, do které je navržen. Já jsem si jistý, že Adolf Beznoska ty předpoklady má, a pevně věřím, že to dokáže i svým působením v kolegiu NKÚ, a až budeme projednávat, nebo až vláda bude projednávat některé kontrolní závěry NKÚ, které má na starosti právě Adolf Beznoska, věřím, že ty zprávy budou profesionální, přesné, věcné, odborně velmi dobře zvládnuté. A to je to jediné kritérium, podle kterého se já a moji kolegové rozhodujeme. Ne jestli je ten člověk členem politické strany nebo nějaký funkcionář, zda působil nebo nepůsobil ve volených funkcích, ale zda má nebo nemá odborné předpoklady k té funkci. A já tady opakuji na mikrofon už potřetí a naposled: Adolf Beznoska ty kompetence má, já jsem rád, že ho Poslanecká sněmovna zvolila. Podotýkám, že v té době jsme měli 16 poslanců a potřeboval nadpoloviční většinu hlasů, takže nemůžeme ani říct, že to bylo rozhodnutí pouze jedné politické strany. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Paní kolegyně Richterová se hlásí ještě jednou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Je to jednoduché. My právě proto, že si chceme být jisti, že tam je ta odborná způsobilost, tak jsme se tady na plénu zeptali za Piráty. Samozřejmě i bývalý politik má právo se hlásit do takových úřadů, ale tady je ten odstup velice malý. Pan Procházka stále je komunálním politikem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Paní kolegyně Richterová se hlásí ještě jednou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Je to jednoduché. My právě proto, že si chceme být jisti, že tam je ta odborná způsobilost, tak jsme se tady na plénu zeptali za Piráty. Samozřejmě i bývalý politik má právo se hlásit do takových úřadů, ale tady je ten odstup velice malý. Pan Procházka stále je komunálním politikem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Kdo dál? Pokud nikdo, rozpravu končím a budeme hlasovat o tom, jaký bude způsob volby. Pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Jak už jsem řekl, návrh volební komise je, tak jako u ostatních voleb tohoto typu, provést volbu tajnou a jednokolovou, tak jak je připraveno ve Státních aktech, a prosím o hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 14. Ptám se, kdo je pro tajnou volbu. Kdo je proti?

Děkuji vám. Hlasování pořadové číslo 14, z přítomných 184, pro 128, proti 1. Návrh byl přijat. Bude tedy provedena tajná volba.

Máme v tuhle chvíli přerušeny body 25, 26, 31, 33 k provedení tajné volby. Pane předsedo, vyhlaste tedy lhůty, do kterých se bude volit, a požádám kolegyně a kolegy o to, aby umožnili členům organizačního výboru, aby mohli odvolit přednostně, protože na 13.10 hodin svolávám organizační výbor podle původní pozvánky. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Já prosím navrhu na vydávání volebních lístků 20 minut, takže volební místnosti budou otevřeny od 13.20 hodin, a pokud bude souhlas, ve 14.30 hodin před zahájením odpolední části Sněmovny bych oznámil plénu výsledky voleb.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Čili přerušuji jednání schůze do 14.30 hodin. Ve 14.30 oznámí předseda volební komise výsledky voleb a budeme pokračovat v přerušném bodu. Opakuji – 13.10 hodin organizační výbor.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují odpolední jednání 6. schůze Poslanecké sněmovny. Než budeme pokračovat v projednávání přerušného bodu 24, tedy Změna azylové politiky EU a revize takzvaného dublinského protokolu, a dalších bodů schváleného pořadu, požádám předsedu volební komise pana poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly před polední přestávkou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vám, kolegyně, kolegové, přeji dobré odpoledne. Jak bylo avizováno, teď vás seznámím s výsledky voleb.

Než tak učiním, tak mi dovolu, abych předeslal poděkování členům a členkám volební komise. My jsme se i v návaznosti na tu vypjatou situaci před Vánoci

dohodli, že nebudeme zveřejňovat, oznamovat, pouštět do médií výsledky, tak aby opravdu vše proběhlo důstojně a aby první, kdo bude s výsledky seznámen, byla Poslanecká sněmovna tady na plénu. Z informací, které mám, se nám opravdu tu dohodu podařilo dodržet. Za sebe chci říci, že si toho moc vážím. Není to žádné utajování informací, ale je to čestná kolegiální dohoda, že oficiálně – a chci tak činit i do budoucna – vždy s výsledky tajných voleb budeme nejdříve seznamovat jako první vás, plénum Poslanecké sněmovny, na základě odsouhlasených a podepsaných protokolů volební komise.

25.

Návrh na volbu předsedy vyšetřovací komise Poslanecké sněmovny k OKD

V této volbě bylo vydáno 188 hlasovacích lístků. Počet odevzdaných platných i neplatných lístků byl o něco nižší, 186. Znamená to, že konstatujeme dva neodevzdané hlasovací lístky. Kворum nutné pro zvolení v této volbě bylo 95. Byli tam dva kandidáti, Lukáš Černožský za Piráty obdržel 95 hlasů, kolegyně Pavla Golasowská 49 hlasů. Konstatuji, že tedy nejtěsnější možnou většinou pan poslanec Černožský byl zvolen předsedou této komise. (Potlesk zprava.)

Tady možná krátké doplnění. Je to opravdu 95, a to kворum nutné pro zvolení bylo 95, za prvé opět u této volby bylo poměrně dost neplatných nebo špatně označených hlasovacích lístků – já to trpělivě budu vždy opakovat a prosit, abyste byli u volby pozorní, ale hlavně i pro ostatní kluby, dohodli jsme se na komisi, že všechny lístky jsou v tuto chvíli archivovány na sekretariátu volební komise. Bylo to, tuším, třikrát přepočítáno. Pokud by přesto někdo z vás si chtěl ty lístky překontrolovat nebo se na ně podívat, tak samozřejmě po dohodě s volební komisí případná další kontrola by byla možná.

26.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Generální inspekce bezpečnostních sborů

U této volby bylo vydáno o něco méně hlasovacích lístků, 186. Kворum nutné pro zvolení tedy bylo 94. Tady chci říci, jak jsem avizoval, že máme k dispozici zkontrolované a ověřené seznamy poslanců, kteří se zúčastnili nebo nezúčastnili této volby. Opět tedy pro případnou kontrolu jsou samozřejmě jmenné seznamy k dispozici.

V této volbě bylo odevzdáno platných i neplatných hlasovacích lístků méně, pouze 128. Konstatuji, že tedy bylo neodevzdáno celkem 58 hlasovacích lístků. Kворum nutné pro zvolení bylo 94 a pan poslanec Zdeněk Ondráček obdržel 83 hlasů a já tedy konstatuji, že nebyl zvolen předsedou této komise, a tímto ta volba v tuto chvíli končí. (Potlesk z pravé strany.)

Pro vaše případné dotazy, bylo to tedy druhé kolo první volby, to znamená, že ta volba v tuto chvíli končí a volební komise bude vyhlášovat novou lhůtu na podání

nových návrhů na předsedu této komise. Necháme dohodu o termínu – zatím ho v tuto chvíli nevím a nebudu komentovat – na předsedech politických frakcí tady v Poslanecké sněmovně.

31.

Návrh na volbu členů Národní rozpočtové rady

Zde bylo vydáno 188 hlasovacích lístků, odevzdáno bylo 187, máme tedy jeden neodevzdaný lístek. I tady je kvorum nutné pro zvolení – 95. Navržený kandidát pan Jan Pavel obdržel 154 hlasů a byl zvolen členem Národní rozpočtové rady.

33.

Návrh na volbu členů Nejvyššího kontrolního úřadu

Poslední volba, kterou jsme dnes realizovali, byla volba dvou členů Nejvyššího kontrolního úřadu. I tady volební komise vydala 188 lístků. Při součtu z volebních uren bylo odevzdáno 187 lístků, jeden lístek tedy zůstal neodevzdán. Navržený kandidát pan Jan Kinšt obdržel 139 hlasů a druhý kandidát Roman Procházka 128 hlasů. Konstatuji, že tedy oba kandidáti, které navrhl pan prezident Kala, byli Poslaneckou sněmovnou zvoleni a mohou se stát členy Nejvyššího kontrolního úřadu. V souladu se zákonem jejich funkční období začíná dnem složení slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny.

Tolik všechny volební body. Pane předsedající, konstatuji, že všechny volby, ať úspěšné, tak neúspěšné, tímto končí, a můžeme tedy tyto body ukončit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu předsedovi volební komise a končím projednávání bodů 25, 26, 31 a 33.

Než se vrátíme k přerušenému bodu změna azylové politiky, tak vás seznámím s došlými omluvami. Z dnešního jednání se mezi 15. a 22. hodinou z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Vít Rakušan, z dnešního jednání se od 15 hodin do konce jednání omlouvá pan poslanec Stanislav Berkovec z důvodu zasedání Rady královského města Slaný a z dnešního jednání se také od 15 hodin do konce jednání dne omlouvá paní poslankyně Margita Balaščíková.

Nyní se vracíme k přerušenému bodu

24.

Změna azylové politiky Evropské unie a revize tzv. Dublinského protokolu

Prosím pana navrhovatele i pana zpravodaje, aby zaujali svá místa. Jsme – jenom připomínám – uprostřed všeobecné rozpravy, do které je v tuto chvíli přihlášeno 11

poslanců. Tím, kdo je na řadě, je pan poslanec Rozvoral. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, výbor Evropského parlamentu pro občanské svobody odsouhlasil 19. října minulého roku návrh nové směrnice o přerozdělování imigrantů v Evropské unii, který se má stát reformou Dublinského protokolu. Tato připravovaná reforma ukotvuje povinné přerozdělování imigrantů a nově určuje, že všechny členské země Evropské unie jsou povinny přijímat imigranty podle přerozdělovacího mechanismu, který určí Evropská komise podle klíče HDP a populace. Strašákem této novely je hlavně to, že jednotlivé členské země nebudou mít kontrolu a možnost výběru nad tím, jaké imigranty dostanou přiděleny.

Klíčovou zásadou návrhu směrnice je to, že všechny členské státy se musí účastnit a sdílet odpovědnost za žadatele o azyl a snížit nepřiměřené zatížení členských států na takzvané frontové linii. Pokud se při kontrole a identifikaci zjistí, že nemá imigrant v Evropské unii své rodinné příslušníky nebo že tu dříve žil nebo není držitelem diplomu ze země EU, bude mít tento možnost volby mezi čtyřmi zeměmi, které mají v tom kterém okamžiku nejnižší poměr žadatelů o azyl ve srovnání s ostatními. Pokud umíme počítat, tak nám musí být zcela jasné, že to budou státy V4, což je Polsko, Maďarsko, Slovensko a Česká republika.

Nejvíce mě na tom znepokojuje to, že takto připravovaná hanebnost byla a je připravována potichu a všechna média hlavního proudu o tom informují pouze okrajově, pokud vůbec. O takovýchto hanebnostech se vždy mlčí, aby občané nic nevěděli. A vzhledem k tomu, že například o České televizi se ví, že má Evropskou unii určen takzvaný úhel pohledu, není se ani moc čemu divit.

S tím samozřejmě souvisí i žaloba Evropské komise proti České republice, Maďarsku a Polsku kvůli kvótám podaná začátkem ledna k Soudnímu dvoru Evropské unie. Nikým nevolení úředníci Evropské komise tím potvrzují svou nadvládu nad jakýmkoli členským státem, který neuposlechne jejich nařízení. Dávají tím za pravdu všem kritikům Evropské unie, kteří jejich jednání nazývají diktátem a návratem k totalitním praktikám.

Je vidět, jak je Evropská komise svou novolevicovou politikou multikulturalismu, genderismu, feminismu, postdemokratismu, ekofanatismu a eurofederalismu nebezpečná. Touto politikou potlačuje svobodu, demokracii, národní tradice a zvyky, a třetími pohlavími útočí dokonce i na tradiční rodinu, která musí být základem každého státu. Národní státy jejím počínáním ztrácejí svou suverenitu a svobodné rozhodování o tom, koho si do své země pustí a s kým budou chtít v budoucnu žít. Politický projekt Evropské unie si těmito rozhodnutími stále více podkopává svůj hrob a potvrzuje tím, že je nereformovatelný a spěje ke své záhubě.

Další nehoráznosti, která se z Bruselu ústy předsedy Evropské komise J. C. Junckera ozývá, je legalizace ekonomických imigrantů, kteří vnikají do Evropy za lepším životem. Tento samozvaný elitář totiž přímo pro Deutsche Welle řekl – cituji: "Evropa imigranty potřebuje, a proto je třeba podpořit legální migraci. Lidé, kteří mají pocit, že je v Africe nečeká žádná budoucnost, do Evropy stejně přijdou. Pokud

jím zavřeme hlavní dveře, přijdou těmi zadními." Pan Juncker tímto legalizuje nelegální činnost ekonomických imigrantů, ale už nám neřekl, kam je chce umístit. Dá se to ale odvodit od slov prvního místopředsedy Evropské komise Franse Timmermanse, který oznámil tu nehoráznost ohledně posláni České republiky, Maďarska a Polska k unijnímu soudu ohledně imigrantských kvót. Ano, je to tak. Evropská komise bude chtít jimi zlegalizované ekonomické imigranty nacpat k nám, do Maďarska a do Polska.

Počínání úředníků Evropské komise je čím dál tím více hanebnější. Vnucují členským státům multikulturní ideologii, která propaguje islám a islámskou kulturu, po které nikdo netouží. Pohrdají národními státy, pohrdají jejich suverenitou, pohrdají jejich svobodou, demokracií, kulturou a zvyky.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dalším přihlášeným je pan poslanec Koteň, po něm vystoupí pan poslanec Lubomír Volný.

Poslanec Radek Koteň: Dobrý den. Děkuji za slovo panu předsedajícím. Vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající, návrh Dublin IV vznikl v dílně nikým nevolené Evropské komise bez konzultace a možnosti orgánů České republiky se na něm jakkoliv podílet. Možnosti vyjádření přichází až ke konci procesu, kdy je vysoké riziko přehlasování stejně tak jako v roce 2015 ohledně kvót. Vznik nového úřadu na evropské úrovni nadnárodního typu, který opět převezme část pravomocí národních orgánů, bohužel vidím jako historickou paralelu, která mi připomíná rok 1938 – mnichovskou zradu. No a rok 1939 – okupaci.

Z pohledu předsedy bezpečnostního výboru je klíčové, aby všechny azylové, přístěhovalecké, vízové a cizinecké kompetence byly plně v rukou českých soudních a exekutivních orgánů, protože jde o rizika českého státu a českých občanů, které zastupují. Kromě ohrožení bezpečnosti státu migranti se jedná i o bezpečnost pracovníků detenčních a azylových zařízení, kteří s příslušníky policejních složek jako první přicházejí do styku s nelegálními migranty, a to zejména z důvodu nemožnosti stoprocentně prověřit jejich rizikovost po stránce zdravotní.

Proto navrhuji naprosto kategoricky odmítnout tuto bezprecedentní doktrínu ze strany Evropské unie na suverenitu České republiky. SPD zásadně odmítá jakékoliv přesuny kompetencí v této oblasti na orgány Evropské unie. O azylu, vízech a pobytu cizinců v České republice mohou a musí rozhodovat pouze naše státní orgány. Při hlasování v orgánech Evropské unie musíme toto nařízení odmítnout v celém jeho rozsahu. Nejen v oblasti přidělování migrantů, ale i ve snahách o společnou podobu azylových řízení, spojování rodin a podobně.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dalším přihlášeným je pan poslanec Lubomír Volný, připraví se paní poslankyně Nevřudová. Pane poslanče, prosím máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Dobrý den, dámy a pánové. Já osobě vnímám Dublin IV tak, jak byl navržen, jako jednoznačně nepřátelský akt, útok na naši státní suverenitu, jako vydírání a prakticky ultimátum. Vnučuje nám legalizaci nelegální migrace v typicky fašizujícím evrouijním stylu, který EU předvedla již při prosazování Evropské ústavy, posléze prakticky pouze přebalené a přejmenované na Lisabonskou smlouvu.

Podpis Lisabonské smlouvy byl prozatím nejtragičtější chybou v historii české státnosti. Tehdy se vláda, která k takovému zásadnímu rozhodnutí podle mě nezískala mandát od voličů dobrovolně, a opět bez referenda, zřekla za nás za všechny významného podílu své suverenity. Dnes mnozí členové strany, která v té době měla vládní zodpovědnost, tuto chybu uznávají a litují ji. A dnes nám vysvětlují, že jsou jiní. Ti, kteří za to mohou, již nejsou jejími členy a oni by Lisabon nikdy neschválili. Já jim věřím. Nicméně je pozdě. Lisabon platí a umožňuje EU, aby nám doslova a do písmene diktovala své podmínky.

Jak už tady zaznělo, máme pár historických přelomových okamžiků v historii české státnosti – 1918, 1938, 1948 a 1968. Jeden rok získání státní suverenity a svobody a posléze tragické roky, kdy jsme o ni nadlouho přišli. Také rok 2018 se zcela jednoznačně zapíše do dějin naší země. Buďto jako další tragický rok, kdy jsme kapitulovali, anebo jako rok, kdy jsme se ubránili. My opravdu dnes stojíme před dalším historickým milníkem v naší historii. V sázce dnes, v magickém roce 2018, v roce stého výročí vzniku samostatného Československa, není nic menšího než prakticky definitivní ztráta suverenity naší země. Protože pokud Dublin IV vstoupí v platnost tak, jak je sepsán, tím, že budeme opět přehlasováni díky Lisabonské smlouvě takzvanou kvalifikovanou většinou, tak v tomto případě budou prakticky zrušeny hranice České republiky a tolik proklamovaná ochrana před nelegální imigrací na těchto hranicích se stane pouhou fikcí. Budou to Evropskou unií – a nikoliv námi – zlegalizovaní, podle našich vlastních současných pravidel nelegální ekonomičtí migranti z kulturně a ideologicky nepřátelských zemí, kteří s sebou přinesou vše to, co již díky sebevražedné imigrační politice zemí, jako je Německo, Francie, Švédsko, Itálie a Řecko, na vlastní kůži poznali jejich občané, a to ono nechvalně slavné multikulturní obohacení pomocí džihádu realizované jak v no go zónách i mimo ně pomocí primitivního pouličního násilí a teroru, ale i sofistikované s dopomocí domácích fanatiků multikultifašismu i zneužitých naivistů na naší politické scéně. Lidi, kteří buďto z důvodu politikaření, osobního prospěchu, ideologické zaslepenosti nebo naivistického strachu z toho, aby nebyli onálepkováni jako ti zlí lidé, aktivně podporují reálně hrozící islamizaci a afrikanizaci České republiky.

Doufám, že rok 2018 se nestane začátkem konce krví a utrpením našich předků vykoupené a doslova a do písmene vybojované samostatnosti a suverenity.

Pan premiér nám slíbil, že vyjedná takové podmínky, které neohrozí naši suverenitu. Víím, že pan premiér je určitě schopen vyjednat mnohé, ale obávám se, že tady tváří v tvář globální síle nebude ve stejné pozici jako ve svých firmách anebo ve své menšinové vládě. S radostí proto vybavíme pana premiéra silným mandátem v podobě usnesení Sněmovny, a nikoliv pouze výboru, tak aby bylo jasné, že má

jednoznačnou podporu většiny občanů České republiky v tom, že jednoznačně odmítáme případný diktát EU ve formě Dublin IV.

S velkou skepsí a nedůvěrou sleduji vyjádření kolegů, kteří si myslí, že v Dublinu IV jsou obsaženy i části, které povedou k lepší návratové politice. Osobně jsem přesvědčen, že nepovedou, protože jestliže v něčem EU a její členské země dlouhodobě selhává, tak je to schopnost deportovat odmítnuté žadatele o ochranu. Než EU se svou typickou rychlostí cokoli podobného zavede, budou v Evropě dávno miliony dalších ekonomických migrantů s právní podporou soukromých ziskových organizací, tak dobře maskovaných jako neziskovky, a pravděpodobnost deportace odmítnutého žadatele se bude rovnat nule. Evropská unie již dnes nemá a ani nebude mít nejen prostředky, ale ani odvahu deportovat statisíce odmítnutých žadatelů o azyl a naopak budeme dobrovolně importovat další pomoci programu na slučování rodin. Dublin I nezachránil Evropu, ani Dublin II nebo III. Evropu zachránil Viktor Orbán a jeho plot. Evropu neochrání ani Dublin IV. A my místo toho, abychom reálně fyzicky chránili hranice schengenského prostoru, tak jak to dělá Maďarsko, budeme schvalovat Dublin V, VI, VII, VIII, IX, X – a můžeme počítat donekonečna.

Evropu zachrání pouze maďarský, australský a v současné době i americký přístup nulové tolerance k nelegální ekonomické migraci. Zachraňme životy, zastavme lodě. Můžeme pomáhat Africe v Africe, Blízkému východu na Blízkém východě, Asii v Asii. Ano, to můžeme, pokud budeme chtít. Ale nemáme povinnost spáchat sebevraždu a islamizovat a afrikanizovat ani Evropu, ani svou vlast.

Na závěr si dovolím s radostí konstatovat, že rétorika SPD o nutnosti ochrany hranic, boje s pašeráky lidí a také o nebezpečí, které pramení přímo z politiky a přímo z návrhu orgánů a některých členských zemí Evropské unie, ta rétorika, za kterou jsme byli nálepkováni jako nacisté, fašisté, rasisté a xenofobové, tak že tato naše rétorika, založená naopak na racionálním hodnocení situace a na správném odhadu vývoje věci, se stala většinou rétorikou v této Sněmovně.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Než dám slovo paní poslankyni Nevludové, tak musíme dát přednost faktickým poznámkám. V tuto chvíli jsou přihlášení k faktické poznámce tři páni poslanci – pan poslanec Válek, pan poslanec Veselý a pan poslanec Peksa, v tomto pořadí. Takže se svou faktickou poznámkou nyní přichází pan poslanec Válek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já rozhodně nechci zdržovat, jenom bych si ústy pana předsedy dovolil jako lékař a přednosta Radiologické kliniky Fakultní nemocnice Brno pana poslance Kotenu uklidnit, že v uplynulých třech letech všech 13 uprchlíků, kteří byli v uprchlickém táboře Zastávka u Brna, což je jeden z velkých uprchlických táborů, bylo zdrávo, nemělo žádnou chorobu a byli v pořádku jak na duchu, tak na těle. Tak snad aspoň tuto obavu bych si dovolil tímto vyjádřením eliminovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Veselý. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já musím reagovat opět na pana předřečníka, na pana kolegu. Je zajímavé, že oba dva kolegové, kteří jsou v evropském výboru, a tedy měli možnost diskutovat o Dublinu a jeho jednotlivých částech, tak oba dva pořád odmítají tu část, která zrychlí azylovou politiku. Vy na jedné straně říkáte "Evropa je špatná, strašně se zrychlí přijímání uprchlíků", a na druhé straně říkáte "no jo, ale když oni budou chtít vracet azylanty zpět, tak v tom už rychlí nebudou, v tom už budou pomalí, to se zasekne, to nebude fungovat". Prosím vás, Dublin IV má části, které určitě nechceme, ale zrychlení azylového systému přece snad chceme. Já tomu pořád nerozumím, a zvlášť nerozumím u kolegů, kteří jsou za SPD ve výboru pro evropské záležitosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Peksa se svou faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já jsem velmi rád, že tady z úst pana kolegy Volného prostřednictvím pana předsedajícího slyším ty poznámky o tom, že je třeba pomáhat na místě, protože to byla právě SPD, která před Vánoci navrhovala redukcí výdajů na rozvojovou spolupráci o 200 milionů korun. Tak já jsem rád, že teď už tuto politiku opouštíte a budete nám příště pomáhat ty výdaje naopak zvýšit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Holíka. Máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a vážení kolegové, já nevím, proč se tady stále omílá, že v České republice je 12, popřípadě 13 uprchlíků. Patřím k lidem, kteří si všechno kontrolují na vlastní oči. Navštívil jsem na rozdíl od vás většinu uprchlických táborů. Když jsem byl poprvé v Bělé pod Bezdězem, bylo tam 560 převážně mladých černých pánů. Když jsem tam byl podruhé, bylo jich 65. Kam se ztratili, to si odpovězte. Když jsem byl ve Vyšných Lhotách, bylo tam 199 pouze mladých pánů. Když jsem tam byl podruhé, bylo jich 18. Ale máme tady prosím 12 uprchlíků. Takže zvažujte a počítejte.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak abyste měli stejné informace, jako mám já, tak k faktickým poznámkám jsou přihlášení v tomto pořadí pan poslanec Benešík, Volný, paní poslankyně Langšádlová, pan poslanec Kobza, Feri a Kopřiva. Na řadě je pan poslanec Benešík. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Žadatelů o azyl je v České republice zhruba 1 450, pokud vím, za letošní, nebo za minulý rok. To je

pravda. Těch 13, to jsou ti, kteří sem přišli nebo byli přinuceni přijít na základě kvót. V době Miloše Zemana, kterého vy podporujete na prezidenta republiky, jsme jich tady měli za ty čtyři roky skoro 50 tisíc. Taková je realita, to jsou statistiky Ministerstva vnitra.

A já bych poprosil pana Okamuru, aby mi do toho nekecal, neskákal mi do řeči a choval se slušně! Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, prostřednictvím pana předsedajícího. K tomu, abych přiměl poslance k pořádku, jsem tu já, tak to prosím respektujte.

Poslanec Ondřej Benešík: Výborně, děkuji vám. Jenom jsem chtěl říct, že tady zaznělo slovo multikulti fašista. Já jsem odpůrcem multikulturalismu. Moje kultura stojí na základech, které jsem tady mockrát jmenoval, a to vyznává i moje strana. V roce 2008, kdy Evropská unie slavila rok multikulturalismu, tak jednou z tváří multikulturalismu v České republice byl Tomio Okamura. Já si myslím – nevím, jestli ho tedy považujete za fašistu, za multikulti fašistu nebo jenom za multikulti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka, pan poslanec Volný, tedy pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Já bych si dovilil zareagovat na slova kolegy z ČSSD, z výboru pro evropské záležitosti. Já už jsem to vysvětloval na tom výboru. My v SPD prostě nevěříme v to, že Dublin IV povede k jakémukoli urychlení čehokoli, co se týká jakékoli byrokracie spojené s imigranty v Evropské unii. Nepovede. Prosím vás, mohl byste mi říct nějakou ukázkou toho, kdy Evropská unie dokázala něco zjednodušit a zefektivnit? Já si kromě toho, že zefektivnila a zlegalizovala nelegální imigraci, nedovedu vzpomenout vůbec na nic. Takže my odmítáme Dublin IV jako celek, protože to, co vy říkáte, že bude mít pozitivní přínos, je prostě fikce a v rámci historické zkušenosti s Evropskou unií to je science fiction.

Potom tady ke kolegovi pirátovi. Já jsem řekl ano, pomáháme, pomáhat můžeme, pokud chceme. Takže já bych vás poprosil, abyste poslouchal všechno, co vaši kolegové říkají, abyste se tady potom nemusel usmívat. Ano, pomáháme, pokud chceme, a v míře, ve které pomáhat chceme.

Ke kolegovi předsedovi komise pro evropské záležitosti. Ano – prostřednictvím pana předsedajícího, omlouvám se – za vlády pana Miloše Zemana tady bylo 50 tisíc imigrantů, skutečných evropských uprchlíků před evropskou válkou, skutečných uprchlíků. Byli to lidé převážně z území, kde skutečně probíhal nějaký válečný konflikt. Neplatilo v té době ještě – nebo nebyli to lidé, kteří po statisících a po milionech nelegálně překračovali moře, aby v první bezpečné zemi, kde jim mohl být poskytnut azyl, nezůstávali a hrnuli se k nám, do naší republiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktická poznámka – paní poslankyně Langšádlová. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Já musím reagovat už na to, co tady padlo od mého předřečníka. Bylo to několikrát řečeno i na výboru pro evropské záležitosti. V době, kdy jsme nebyli v Evropské unii, v době, kdy jsme nebyli součástí Schengenu, Českou republikou prošlo, a kolega to tady říkal a říkal to i na výboru, prosím, poslouvejme se, 50 tisíc lidí. To nebyli lidé z Jugoslávie, to nebyli lidé z Evropy, to byli převážně lidé z Čechenska. Opravdu moc prosím zkusme... Dublin je opravdu – Dublin IV právě proto, že má přerozdělovací mechanismus, který víme, že nefunguje, tak je nepříjemný. Je nepříjemný i pro nás. Ale na druhou stranu zkusme se o tomto komplexním problému bavit věcně. Řekněme si, co všechno se na úrovni Evropy povedlo. A já jsem přesvědčena, že řešení migrace není na žádné národní úrovni, že je jenom na evropské úrovni, protože jenom Evropská unie jako celek může vyjednávat například s těmi africkými státy. Jenom Evropská unie jako celek může vyjednávat – a vyjednala dobře – s Tureckem.

Vždyť bavme se o tom, co už se tady za ty roky, kdy tady vypukla migrační krize, a byl to problém, byla to krize, co všechno se už podařilo. Nezavírejme před problémy oči, ale také nezkreslujme – nezkreslujme! – ta fakta. Vždyť to, co tady je neustále opakováno, neleží na faktech. Zkrátka neleží! Zkuste se s tím seznámit. Zkuste se s tím seznámit! Vždyť těch kroků, které se udělaly, jako společná pobřežní pohraniční stráž a další věci, těch už je celá řada. A opravdu, věřte mi, neexistuje jednoduché české řešení. Řešení je společné na evropské úrovni a řešení migrace je mimo hranice Evropy. Tam se musíme zaměřit.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Váš čas, paní poslankyně, uplynul. Děkuji. Další faktická poznámka – pan poslanec Kobza. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Kopřiva, po něm pan předseda Benešík. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Rád bych vaším prostřednictvím reagoval na kolegu Peksu v otázce rozvojové pomoci. Já nevím, kolika projektů rozvojové pomoci se pan Peksa zúčastnil. Já několika osobně, několik jsem jich řídil. Je taková premisa: budeme pomáhat tam, kde to bude mít smysl, a tam, kde prostředky, které na to budou vynaloženy, budou vynaloženy účelně. Takže pokud budeme podporovat na úkor našich invalidů výrobu tradičních sýrů v Bosně a Hercegovině, to pro mne není smysluplný projekt. Takže v první řadě se chceme postarat o vlastní lidi, o vlastní bezpečnost, a pokud budeme například stavět učňovská střediska pro výuku v dotyčných zemích, v Africe, kde jsem také strávil dost času, tak samozřejmě to smysl má. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kopřiva a jeho faktická poznámka.

Poslanec František Kopřiva: Pane předsedající, díky za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych tak trochu navázal na pana kolegu Veselého a pozval bych kolegy ze SPD na výbor pro evropské záležitosti, protože já mám z těch výstupů pocit, že vytvářejí dojem, že jsou jediní, kdo tu problematiku řeší. Ale my jsme například 11. a 12. ledna měli výjezdní zasedání výboru pro evropské záležitosti a neviděli jsme tam kolegy z SPD. Tak bych tady také chtěl zalobbovat trochu za to, ať to jdeme řešit věcně na výbor a nezatěžujeme tady několikahodinou rozpravou plénem. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: K faktické poznámce se přihlásil také pan předseda Radim Fiala, ale přednost mají elektronické přihlášky. Takže pan předseda Benešik. Po něm s faktickou poznámkou pan poslanec Volný a pan poslanec Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Ty statistiky se dají dohledat. Procento udělených žádostí, resp. vyhověných žádostí je v České republice dlouhodobě velmi malé. To znamená, že opravdu Česká republika dlouhodobě, a to i v době Miloše Zemana, to přiznávám, vyhodnocovala tyto lidi jako ekonomické migranty nebo jako ty, kteří si nezaslouží mezinárodní právní ochranu, a tomu je tak dodnes. Ale my se bavíme o nelegální migraci, že vlastně v té době, pokud vezmu množství těch utečenců, kteří mířili do České republiky nebo procházeli Českou republikou a kterým byl udělen azyl, které bylo velmi malé, tak z toho si můžeme velmi jednoduše odvodit, že tady byla daleko větší nelegální migrace v té době. Prostě byla, jenom z těch čísel.

Takže nepřeme se o to, ti lidé byli různí, tam, kde je válečný konflikt, tak číslo těch národností se zvyšuje, to je pravda, ale struktura zůstala víceméně stejná. Prostě nejvíc a opravdu žadatelů o azyl tady máme z Ukrajiny, Ruska a těchto zemí. Pokud byla válka v Čečensku nebo v Bosně, a tam moc katolíků nebo pravoslavných nenajdete, v Čečensku už vůbec ne, tak tady byli lidé z těchto zemí. Samozřejmě že ty válečné konflikty se do toho odrážejí. Ale český azylový systém podle mého názoru funguje dobře. Já jsem o tom přesvědčen. Myslím si, že vláda České republiky v tom má naprosto jasno. Ta předešla i tato. A myslím si, že tato dnešní tato diskuse je spíše méně velký piárko. Ale dobrá, když si ho chceme dělat, tak ho dělejme. Možná trochu ztrácíme čas. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Lubomír Volný s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Já bych chtěl jenom s paní kolegyní Langšádlovou možná potom odborně probrat, jestli Čečensko je součástí Evropy, nebo není, protože podle informací, které jsem teď získal od odborníků v této Poslanecké sněmovně, Čečensko je evropskou zemí, a tím pádem uprchlíci z Čečenska jsou uprchlíci z Evropy. To je jedna věc.

A druhá věc. Pro více kolegů z výboru pro evropské záležitosti si dovolím poznamenat, že jsem společně s kolegou Kobzou byl řádně omluven z výjezdního zasedání tohoto výboru, protože jsme měli dlouhodobě plánovanou stranickou akci. Děkuji. Takže řekl bych, že považuji za velice nesportovní a nefér něco takového tady říkat na mikrofón.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka – pan poslanec Jurečka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, protože se tady začalo mluvit o české rozvojové spolupráci a o tom, jak Česká republika se snaží pomáhat v zemích, kde právě jsou problémy, které mohou ústít potom v migraci a v to, že ti lidé odcházejí z těchto zemí například i do Evropy, tak tady zaznělo pohrdavě, že nechápe někdo z poslanců, samozřejmě to tady přímo řekl, ze strany SPD, proč někde podporujeme v Bosně a Hercegovině projekt výroby sýrů.

Tak prosím pěkně, milé kolegyně a poslanci SPD, rozvojová spolupráce je o tom, že se snažíme v té zemi budovat zázemí pro to, aby lidé v té zemi mohli dlouhodobě žít. To znamená, pomáháme jak v oblasti školství, zdravotnictví, tak v oblasti budování základních sociálních potřeb a služeb, ale také pomáháme v tom, aby ti lidé tam mohli mít práci a pracovní příležitosti. Proto v mnoha zemích máme kromě škol také právě i tyto projekty, kde je učíme věcem, které třeba my považujeme za naprosto samozřejmé, ale díky tomu, že přineseme technologie a know-how, tak ti lidé mohou být v komoditách, ve kterých třeba nejsou soběstační, tak mohou si budovat svou soběstačnost, mohou mít své pracovní příležitosti, mohou mít životní perspektivu, aby nemuseli právě odcházet do Evropské unie, potažmo do České republiky. A toto všechno děláme.

Musím říci, že když jsem před dvěma lety na vládě podporoval návrh na zvýšení rozpočtu České rozvojové agentury o 200 milionů korun, tak bohužel to tehdy bylo odmítnuto hlasy kolegů ministrů a ministryň za hnutí ANO. Myslím, že tato spolupráce rozvojová má velký efekt. Mimochodem má i také jeden efekt v tom, že dost často ty kontakty, které se naváží v rámci této spolupráce, ústí třeba i v byznysové kontakty, že potom tam české firmy dodávají technologie, dodávají tam i své produkty do části těch výrobních procesů. Zeptejte se na to lidi, kteří v těch firmách pracují a těchto projektů se v rámci B2B účastní. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka, paní poslankyně Langšádlová, po ní pan poslanec Radim Fiala. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Tady bylo celou dobu argumentováno kulturní, někdy i náboženskou blízkostí. Mně jsou známa geografická fakta. Ale opravdu ti lidé, kteří sem přicházeli celá 90. léta, a dokonce přicházeli ještě okolo roku 2000, tak to byli lidé, kteří opravdu byli z Čečenska, byli z Bosny a

Hercegoviny, z Kosova. A opravdu, byť na území Evropy jsou to velmi často lidé, kteří mají úplně jiné hodnotové zázemí – vy ostatně velmi často, promiňte, ale manipulujete, protože když byste měli varovat, jak to rádi děláte, např. před islámem, tak prosím, uvědomte si, že např. v Bulharsku jako v blízkém státě žije téměř, a historicky, milion muslimů.

Zkuste se opravdu bavit o té otázce migrace trochu věcněji. Zkusme si dát na stůl fakta, zkusme si opravdu věcně říct, co se odehrálo, co na tom bylo špatně, a na tom, co se odehrálo, bylo mnohé špatně, to nikdo nepopírá, a jaká jsou dlouhodobá věcná řešení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Radim Fiala a jeho faktická poznámka. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji. Já bych prostřednictvím předsedajícího chtěl k Heleně Langšádlové, ale i k tomu jejímu předcházejícímu vystoupení, které podle mě bylo velmi důležité, protože řekla, že přece Evropská unie má řešení, že to prostě musí vyřešit, že jí musíme věřit, nebo že bychom jí měli věřit, ale já prostě – pokud jsem to necítoval úplně přesně, tak se omlouvám, ale bylo to v tomto pozitivním smyslu. Já prostě tvrdím, že Evropská unie nemá řešení, protože Evropská unie řeší přece migraci, migraci do Evropy už velmi dlouho. Ted' nechci říct přesně, jak dlouho, ale žádné řešení není. Existuje pohraniční stráž Frontex, která na svých lodích vozí imigranty do Itálie a do Řecka. Evropská unie tam posílá peníze a jediné, co Evropská unie vlastně řeší, je až ten důsledek, to znamená to, proč jsme se my dneska sešli a proč nechceme Dublin. Protože Dublin ohrožuje především Českou republiku tím, že bude Evropská unie relokovat ty běžence, které nasbírali v Itálii, v Řecku, kteří odcházeli do Německa, a budou je relokovat do dalších středoevropských a východoevropských zemí. A o to přece jde.

Takže já tvrdím, že Evropská unie nemá řešení, že řeší jenom důsledek. Důsledek je nahromadění těchto imigrantů v Německu a v některých dalších zemích, jako je Itálie a Řecko, a ten důsledek je právě relokace těch imigrantů do středoevropských zemí. Takže mrzí mě, že spousta lidí věří tomu, že Evropská unie říká, že má řešení. Já tvrdím, že nemá řešení, a dokonce si dovoluji i tvrdit, že posílá peníze těm běžencům, eura, posílá do Itálie, do Řecka a že svým způsobem tento projekt podporuje.

Na druhou stranu bych se ještě chtěl prostřednictvím předsedajícího vyjádřit k panu Benešíkovi, který tady říkal, že to, co tady teď děláme a o čem mluvíme –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Uplynul váš čas, pane poslanče, pro faktickou poznámku.

Poslední v tuto chvíli přihlášený s faktickou poznámkou je pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedo. Chtěl bych se prostřednictvím pana předsedy důrazně ohradit vůči paní kolegyni Langšádlové, že tady nediskutujeme věcně a že nějakým způsobem manipulujeme.

Tady zaznělo, že v době vlády pana Miloše Zemana prošlo přes naše území 50 tisíc uprchlíků, a já jsem na to řekl, že to byli skuteční uprchlíci před skutečnými evropskými vojenskými konflikty. Takže jsem nic nemanipuloval, nic jsem nezamlčel a věcně jsem argumentoval na ten předcházející argument mých předřečníků.

Ano, za vlády současného prezidenta pana Miloše Zemana prošlo přes naše území 50 tisíc skutečných uprchlíků před skutečnými evropskými vojenskými konflikty a neporušovali v té době žádnou Dublinskou smlouvu, protože v té době neexistovala. Jejich cílovou zemí bylo Německo, většina z nich se tam zřejmě nedostala. Nicméně mě by opravdu zajímalo konkrétní číslo, kolik těch lidí tedy zůstalo žít na území České republiky, abychom si věcně toto číslo porovnali s číslem, kolik nových zlegalizovaných, původně nelegálních ekonomických imigrantů nám tady pošle povinně Evropská unie, až našeho pana premiéra přehlasují kvalifikovanou většinou, což je jedna z možností, jak tento spor bude zakončen, což bylo potvrzeno na zasedání výboru pro evropské záležitosti, kterého jsem se zúčastnil. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě máme s faktickou poznámkou přihlášeného pana předsedu Benešika. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Ondřej Benešik: Já bych jen trochu oponoval tomu, že byli skuteční váleční uprchlíci. Oni možná byli, ale českým azylovým systémem takhle nebyli vyhodnoceni, protože když se dívám na statistiku z roku např. 1998, počátek vlády Miloše Zemana, tak jich tady bylo registrováno nebo požádalo o azyl, jich bylo daleko víc, ale těch, co požádali o azyl, bylo 4 085 a žádostem bylo vyhověno 78. V roce 2001, to byl totální vrchol, jich požádalo o azyl 18 094 a žádostem o azyl bylo vyhověno 83. Čili tehdejší azylový systém, který je v podstatě stejný dneska, jak byl tehdy v České republice, tyto lidi nevyhodnotil jako skutečné uprchlíky před válečným konfliktem, ale vašimi slovy jako migranty, možná ekonomické migranty.

Čili toto jsou jasná čísla, to je statistika Ministerstva vnitra. Já vám tady nelžu. Čili neříkejme, že... Prostě drtivě většině z nich nebyl přiznán status uprchlíka. Prostě nebyl. Možná jim byla přiznána doplňková ochrana, to je možné, ta čísla nemám, ale z těch čísel je jasné, že to byly naprosté zlomky. Takže držme se faktů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Lubomíra Volného.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji panu předsedovi prostřednictvím pana předsedy, panu předsedovi výboru pro evropské záležitosti, za přesná čísla. V tom případě opravuji své tvrzení. Byli to uprchlíci, kteří přechali z evropských zemí, kde skutečně probíhal ozbrojený konflikt. Jsem rád, že je vidět, že vláda pana současného prezidenta Miloše Zemana se nenechala ošálit desetitisíci falešnými žadateli –

současného prezidenta, který v té době předsedal vládě – se nenechala ošálit těmi desetitisíci falešnými žadateli o azyl a o nějaký stupeň ochrany, což jenom potvrzuje mé předchozí domněnky v tom smyslu, že jich tady zůstal opravdu jenom zlomek z těch 50 tisíc, a řekl bych, že naopak jste to vy, kteří to číslo 50 tisíc imigrantů, kteří v té době prošli přes Českou republiku, používáte zavádějícím a manipulativním způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan předseda Benešík s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Já se opravdu snažím argumentovat. To není žádný zavádějící způsob. Máte i legální migraci. Pokud prostě někdo z Ukrajiny tady požádal o trvalý pobyt a po nějakých letech ho dostal, tak je tady. My se bavíme o azylové politice, tzn. o lidech, o kterých si myslíme, a oni si myslí, někdy, že jsou v ohrožení života nebo že jim hrozí perzekuce, a proto požádají o azyl. Prosím, rozlišujme to. Jako když se sem nastěhuje někdo z Ameriky nebo z Austrálie, tak je taky migrant a dostane nějaký status a třeba časem se může stát českým občanem. Ale já se bavím o těch, kteří skutečně potřebují mezinárodní právní ochranu, a ten azylový systém toto vyhodnocuje. A on to vyhodnocuje procentuálně zhruba plus minus stejně.

Ale já na tom čísle ukazuji něco jiného. My mluvíme o ekonomické migraci. Pokud ten systém tehdy vyhodnotil, že 50 tisíc lidí, kteří tady fyzicky byli a požádali o azyl, že drtivá většina z nich není hodna mezinárodní právní ochrany, tak prostě není, to znamená, byli to obyčejní migranti, zřejmě tedy ekonomičtí migranti. No a já se ptám, co nám pomůže, když vystoupíme z Unie? Tehdy jsme v Unii nebyli a ty hranice jsme byli schopni ochránit tak, že jsme jich tady měli prostě několikanásobně víc, než jich máme dnes. V tomto se já snažím argumentovat. Rozumíme si? Ale opravdu, já se nesnažím používat zavádějící fakta. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Vrátime se k řádně přihlášeným do obecné rozpravy. Ale než dám slovo paní poslankyni Nevludové, tak vás seznámím s příslou omluvou. Paní poslankyně Jana Vildumetzová se omlouvá z dnešního jednání od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, kolegové, já bych se přestala už bavit o těch jednotkách nebo desítkách uprchlíků, jak nám tady bylo naznačováno, ale začala bych se bavit o dopadech přijetí Dublinu IV a tam už jde o tisíce lidí. Zajímá mě, jak důkladná bude zdravotní kontrola tisíců žadatelů o azyl, kteří budou do České republiky přicházet, jak rychle budou detekována možná onemocnění. Všichni snadno pochopíme, že taková latentní zbraň dokáže časem napáchat možná větší škody než tisícovky neregistrovaných džihádistů rozptýlených mezi imigranty po

Evropě. Mikrob či virus nepotřebuje propašovat žádnou výzbroj, pracuje dlouho a skrytě, těžko ho můžeme chytit, zavít a postavit před soud. Pracuje jako časovaná bomba.

Masivní vlna divoké imigrace, kdy úřady téměř vůbec nekontrolovaly ani identitu, ani doklady tzv. uprchlíků, natož aby zjišťovaly jejich zdravotní stav, přináší všem Evropanům vedle terorismu a sociálních problémů ještě další obrovské nebezpečí. Nejde o žádný planý poplach a strašení, protože jen za poslední tři roky se počet těchto nových příchozích odhaduje až snad na dva miliony lidí. Já se ptám: Kde vezmeme na vyšetření a ošetření těchto žadatelů o azyl, lékaře, sestřičky, další zdravotní personál, když v současné době se potýkáme s jeho nedostatkem, jak tady už zaznělo z úst kolegy Babiše?

Protože máme zodpovědnost za naše občany, uvědomme si prosím, že udělení statusu azylanta je vůči naší společnosti zodpovědné rozhodnutí. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní vystoupí paní poslankyně Hyťhová, připraví se paní poslankyně Šafránková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, nařízení přicházející z Evropské unie mi připadají jako nezvaný host. Dvěma ho vyhodíte, vleze k vám oknem. Jak si jinak mám vysvětlit fakt, že na jedné straně slyšíme, že tzv. kvóty jsou mrtvým projektem, abych na straně druhé zaznamenala snahy Evropské komise o prosazení dokumentu nesoucího název směrnice stanovující kritéria a mechanismy povinné pro každý členský stát Evropské unie v otázce přijímání a usazování migrantů na svých územích, známý pod nevinným názvem Dublin IV? Jsou-li opravdu kvóty mrtvé, proč jsme za jejich odmítání Evropskou unií žalováni? Anebo je to jinak a dvěma vyhozený nezvaný host k nám zpět vleze oknem? Není-li to tak, jak si mám vysvětlit jedno z ustanovení zmiňovaného dokumentu, ve kterém se píše "pokud jedna země přijme žádosti o azyl přesahující 150 % referenčního množství, budou další migranti povinně usidlováni v jiných státech Evropské unie"? Čtu-li tato slova správně, pak má tedy naše republika nést odpovědnost za nezodpovědně otevřenou náruč kancléřky Merkel?

Povšimněme si onoho na první pohled nevinného slovíčka povinně. To totiž znamená, že státy ztratí možnost rozhodovat o tom, kdo se bude moci usadit na jejich území, žít tam a pracovat. Je to asi tak absurdní, jako kdyby vám správce vašeho domu oznámil, že si pozval 30 příbuzných, které již nezvládá, a proto se je rozhodl umístit do vašeho bytu. A řečeno slovy našeho klasika Jára Cimrmana: Může se vám to nelíbit, můžete s tím i nesouhlasit, ale to je tak jediné, co s tím můžete udělat.

Nehodlám být v pozici člověka z citátu Jára Cimrmana a jsem přesvědčena, že v ní nehodlají být ani naši občané. Proto já a celé hnutí SPD důrazně odmítáme podobné snahy Evropské unie. Proto vás, vážené kolegyně a vážení kolegové, důrazně vyzývám, abychom veškeré snahy o přijímání takovýchto a jim podobných dokumentů důrazně odmítli! Spolupráce evropských národů musí být založena na

přátelství a dobrovolnosti. Není-li založena na přátelství a dobrovolnosti, pak se nejedná o spolupráci, ale diktát. A těch jsme v naší historii zažili nespočet.

Děkuju vám za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: K vystoupení paní poslankyně se s faktickou poznámkou přihlásil pan poslanec Benešík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Já jsem se možná v tom předešlém vstupu překl, když jsem řekl, že ten zbytek sem vstoupil nelegálně. Samozřejmě, část z nich mohla vstoupit legálně a požádat o azyl ex post, což se děje, takže to se omlouvám a koriguji svůj výrok.

Jinak paní kancléřka Německa se jmenuje Merkelová.

A ještě jsem chtěl říct, že já jsem to zažíval na vlastní kůži. Jsem z pohraniční obce Strání na moravsko-slovenském pomezí. Denní záchyty, byly to rekordy, vím, že to byly třeba rekordy denní, byly 70 lidí denně. A žádné velké téma to nebylo a bylo to samozřejmě na konci 90. let a na přelomu milénia. Takže já s tím mám osobní zkušenost. Já si nedávám na facebookový profil o tom, že jsem viděl někde u zatačky v Plzni autobus černých migrantů. Já jsem to opravdu zažíval, já jsem ty lidi potkával, viděl. A dokonce si vzpomínám, že lidé, kolikrát jsem byl třeba v obchodě a policisté přijeli do obchodu, brali banány, kojenecké vody a pleny, protože říkali: Máme tam děcka s maminkami, zadržené tady v lese. V šustřácích, v prosinci, v lednu. To byla realita konce 90. let a začátku milénia.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka, pan poslanec Kopřiva. Prosím, pane poslanče.

Poslanec František Kopřiva: Děkuji za slovo. Já bych chtěl jenom korigovat slova své předřečnice paní kolegyně Hyťhové, protože – a já s kvótami taky nesouhlasím stejně jako pirátská strana. Ale jde o to, že vy jste zmínila, že to nařizuje těm státům při překročení referenčního počtu přes 150 % usídlit a že by to snad mělo zavádět povinnost je tady trvale nechat nebo nechat pracovat. Ale naopak, ten Dublin IV oproti Dublinu III umožňuje naopak zkontrolovat, jestli ten žadatel nepochází z bezpečné třetí země, a navrátit ho tam a případně provést zrychlené azylové řízení. Takže to rozhodně nenařizuje ty lidi sem usídlovat nějak trvale. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. V obecné rozpravě je přihlášena paní poslankyně Šafránková, po ní vystoupí pan poslanec Španěl. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Lucie Šafránková: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně a kolegové, naprosto stěžejní a klíčové téma pro budoucnost Evropy, směrnice stanovující kritéria a mechanismy povinné pro každý členský stát Evropské unie

v otázce přijímání a usazování migrantů na svých územích, tzv. Dublin IV, je pro mě z nepochopitelných důvodů zcela opomíjeno nejen v našich médiích, ale hlavně na půdě Parlamentu České republiky. Proto mně dovoluťe krátkou rekapitulaci možných důsledků pro budoucnost našich občanů, kteří nevědí o těchto skandálních návrzích Bruselu téměř nic.

Dublin IV mimo jiné znamená, že v případě, že jedna ze zemí Evropské unie se bude potýkat s nepřiměřeně vysokým počtem žádostí o azyl, nastupuje tzv. opravný relokační mechanismus. V případě, že jedna ze zemí Evropské unie přijme žádosti o azyl přesahující 150 % referenčního množství, budou další migranti automaticky a povinně usídlováni do dalších států Evropské unie. Referenční množství bude stanoveno na základě klíče, v němž 50procentní váhu bude mít velikost populace země a 50procentní váhu bude mít celkový hrubý domácí produkt země. Aby se Evropská unie učinila lidštější, samozřejmě naoko, dává možnost členskému státu se dočasně relokačního mechanismu neúčastnit, ale musí v tomto případě za každého migranta zaplatit ve prospěch státu, který žadatele namísto něho přijal, 250 tisíc eur.

České republiky se velmi výrazně dotýká další z ustanovení Dublinu IV a tím je přechodné tříleté období, během kterého budou tímto ustanovením obohaceny ty členské státy, které se doposud na přijímání migrantů nepodílely.

Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího upozornit kolegy z SPD, že dnes o Dublinu IV píšou všechna velká média v České republice, takže si skutečně nemyslím, že vaše teze "médiá mlčí" je pravdivá – iDNES.cz, novinky.cz napsaly o tom články.

A druhá věc. Myslím, že by prospělo kultuře tohoto jednání, kdyby váš klub nepostupoval stylem "sice už bylo všechno řečeno, ale ještě to neřekli všichni". Děkuji. (Potlesk a smích poslanců z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan poslanec Lubomír Volný, elektronicky přihlášený, po něm pan předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji za slovo. Já bych chtěl svému předřečníkovi prostřednictvím pana předsedajícího říct, že jsme to nebyli my, kdo tady přesně tohle heslo plnil posledních několik zasedání této Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Poslanec Radim Fiala, faktická poznámka.

Poslanec Radim Fiala: Já taky fakticky prostřednictvím pana předsedajícího k panu Ferjenčíkovi. Pane kolego, nezlobte se, ale dovolte, aby každý poslanec, který byl zvolen ve volbách, mohl říct svobodně svůj politický názor, a neříkejte mu, jestli to má říkat, nebo nemá říkat. Je to na úvaze každého poslance této Poslanecké sněmovny, aby mohl vystoupit, pokud je to zrovna možné. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní se vracíme k přihlášeným k obecné rozpravě. Pan poslanec Španěl, po něm vystoupí pan poslanec Schwarzenberg. Prosím, pane poslance.

Poslanec Lubomír Španěl: Vážené dámy, vážení pánové, jsem si vědom, že jsem jedním z posledních vystupujících jménem hnutí SPD. Ano, všechno již tady bylo řečeno mými kolegy. Přesto bych chtěl svou řeč pojat jako takové malé opakování pro všechny, kteří si opravdu myslí, že Evropská unie je reformovatelná.

Návrhem směrnice Dublin IV se bruselská administrativa definitivně odkopala. V plné nahotě ukázala svou arogantní politiku vůči členským státům EU, obzvláště pak těm malým, tzv. východním. Kvóty na přerozdělování islámských migrantů se nedaří uplatnit, neboť jsou hloupé a nefunkční. Nevadí, říkají byrokraté z Bruselu, když to nejde silou, přijde to větší silou.

Dámy a pánové, pokud vzdáme schválení oné směrnice bez boje, bude to tečka za suverenitou naší země a jakási samozvaná bruselská komise nám sem přidělí tolik migrantů, kolik uzná za vhodné. To, že nám budou hrozit reálně vysoké pokuty, a to v řádech milionů korun za každého jednotlivě odmítnutého migranta, je jen třešničkou na dortu politiky doslova, odpusťte mi to slovo, šílenců z Bruselu. Islám je reálná hrozba a my v SPD odmítáme jakékoli multikulturní pokusy na našem mírumilovném obyvatelstvu.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Slovo má pan poslanec Schwarzenberg, po něm vystoupí pan poslanec Bauer.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, poté, co se tady každý otíral o Evropskou unii – a my jsme jejími členy a po pravdě řečeno, podíváme-li se na pozoruhodný blahobyt naší země, tak si musíme přiznat, že ze 70 % vděčíme členství v Evropské unii, že jsme se dopracovali do stavu dnešní České republiky, co se týká hospodářského úspěchu a také do jisté míry fungování našich demokratických institucí. Nicméně patří k českému folklóru, že každý musí na Evropskou unii nadávat. Přičemž bychom se měli více snažit najít politické řešení pro politické problémy.

Já jsem zcela názoru, že kvóty byrokraticky nařízené jsou nesmírná blbost a základní politický omyl Evropské unie. Bohužel se v tom tzv. Dublinu IV zase tento postoj opakuje. To neznamena ale, že bychom se měli nebo máme reálnou možnost se

odklonit od Evropské unie, protože bychom se zničili sami, celé naše hospodářství. To si musíme taky uvědomit. Je na čase, abychom začali vážně a seriózně jednat. Nechovat se jako malé dítě na nočníčku, které řve na maminku "ne, ne, ne, ne, ne, ne, ne, nechci udělat!", nýbrž jednat politicky.

My se chováme poněkud směšně, dámy a pánové. A když například, je mi líto, ale bývalý ministr vnitra prohlásí "žádný uprchlík nepřekročí české hranice do voleb" – co to znamená? Že po volbách se bude všechno měnit? Nebo to bylo čistě jenom populistické prohlášení? A bohužel celá debata o uprchlících – jak známo, na rozdíl od našich sousedních zemí sotva nějakého máme – se nese v tomto poněkud populistickém duchu.

Je nejvyšší čas, aby jakákoli vláda nám bude v příštích letech vládnout, konečně začala seriózně a politicky jednat. Ne vykfikovat, aby vyhověla doma voličům, "ted' máme ty volby konečně za sebou!", nýbrž aby byla brána jako seriózní partner Bruselu, což toho času nemůžeme ji bránit po těch prohlášeních, co děláme.

Měli bychom si brát příklad ve Slovácích. Bratři Slováci jsou politicky rozumnější než my, a jak známo, ve vši tichosti pustili myslím 1 200 nebo co uprchlíků na Slovensko, nikdo je tam ani nezaznamenal a vyhnuli se všem potížím s Evropskou unií. My ovšem se musíme předvádět.

Je nejvyšší čas, aby se ministr zahraničí a premiér zamyslel nad tím, co je životní zájem České republiky. Jestli je to otázka, jestli tisíc uprchlíků sem, nebo tam, nebo naše funkce v Evropské unii, naše působení v Evropské unii, naše postavení a respekt našimi sousedy. Přičemž tady zbytečně strašíme. Kdokoli má chuť, může se podívat do vedlejšího Rakouska, kde, jak známo, mají několik deset tisíc a sto tisíc uprchlíků. Rozdělili je a nemají velké potíže. Samozřejmě se nalhává sem a tam. Ale když se podíváte do pohraničních měst, jako Mistelbach nebo Horn nebo Schrems nebo kdekoli, uvidíte, jak v každém městečku je dvacet třicet umístěno, zdejší charitativní spolky, farář a jiní se o ně starají, děti jdou do školy a je klídek. My tady vyvádíme, jako kdyby byli Turci před Novými Zámky před 500 lety.

Prosím, abychom konečně začali o těchto problémech věcně mluvit. A uvědomit si, že jsme členy Evropské unie. A marná sláva, když jsme jejími členy a také nepodstatné částky od nich čerpáme, se musíme taky řídit pravidly tohoto spolku, která jsme přijali. Nemůžeme vstoupit do spolku, říct, že přijímáme pravidla, a pak se na ně vykašlat. To není seriózní postup. Já bych rád, kdyby konečně česká zahraniční politika i evropská politika se stala seriózní, ne populistická.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je zde přihlášen pan poslanec Dolejš, pan poslanec Fiala, paní poslankyně Nevludová, v tomto pořadí, s faktickými poznámkami. Prosím pana poslance Dolejše. Máte slovo.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Já bych v dobré víře rád staršího důstojného kolegu pana Schwarzenberga lehce korigoval. Nemyslím si, že všichni ti, kteří tady už nějakou dobu vystupují a snad ještě vystupovat budou, mají pouze

potřebu zanádat si na Evropskou unii. Myslím si, že máme na stole reálný problém. Například já jsem občanem Evropské unie uvědoměl a myslím si, že k občanství jakémukoli, tedy k občanství Evropské unie také, patří aktivní postoj a že nejde jenom o to respektovat pravidla, ale také ta pravidla aktivně tvořit. A jsou-li ta pravidla špatná, tak je také měnit. O nic víc v tuto chvíli nejde. Bylo by dobré, kdybychom se vrátili k tomu, co je podstatou, tedy co je v návrhu Dublinu IV, a také k tomu, že bychom byli rádi, aby vláda nejednala pouze spontánně ze dne na den a podle větru, ale aby se kromě exekutivního mandátu mohla opřít o nějaký explicitní mandát Sněmovny. O to jde.

To, že v Dublinu jsou dobré, ale i špatné věci, to už tady snad probiha zaznělo. Tak se pokusme tyto věci definovat a vytvořit prostor pro to, aby ta diplomacie, kterou tam musíte jako zástupci České republiky, vy exekutivou tedy zvolení, odvést, tak abychom se nevyčerpávali na gestech, která by pak mohla skončit jako v podobných minulých případech, to znamená, pozdě jsme plakali, když nás přehlasovali, když jsme nebyli schopni dát dohromady nejen tu blokační minoritu, ale nebyli jsme schopni ani nabídnout ostatním něco, k čemu by se v rámci rozumného a perspektivního kompromisu mohli přidat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana předsedy Fialy.

Poslanec Radim Fiala: Dámy a pánové, pan kolega Schwarzenberg tady řekl, že díky Evropské unii vzkvétáme, budujeme infrastrukturu, získáváme další miliardy korun na zkvalitnění našeho života. Já v této věci samozřejmě s panem kolegou Schwarzenbergem musím souhlasit. Nicméně se ptám, čím za to v budoucnu zaplatíme. A myslím, že to nebude penězi, ale může to být částí kompetencí, částí suverenity České republiky. Koneckonců pan Schulz přece přednedávnm řekl, a bylo to veřejně v médiích, že to spěje k federalizaci celé Evropské unie. To by znamenalo zánik jednotlivých států a vznik jednoho velkého superstátu Evropská unie. A to si myslím, že není dobré.

My prostě říkáme, že politický a ekonomický systém Evropské unie není dobrý. Ekonomický systém ve formě dotací, přerozdělování, regulací není dobrý. Politický systém parlamentu, který nemá zákonodárnou iniciativu a jeho ministři jsou jmenování, nikoli volení, to znamená členové Evropské komise, prostě není dobrý. A jestli má tato diskuse dneska k něčemu přispět, tak je to přece k tomu, že podle mého názoru je ten pravý čas začít hovořit o různých alternativách politického a ekonomického systému Evropy. Už záměrně neříkám Evropské unie, ale Evropy. My přece taky chceme volný pohyb zboží, služeb, kapitálu a osob. Ale je nejvyšší čas mluvit o alternativách. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka paní poslankyně Nevlundové. Prosim, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo. Jenom prostřednictvím pana předsedajícího k panu Schwarzenbergovi. My jsme v rámci předvolební kampaně pracovali v ulicích a víme, co více než půl milionu našich voličů chce, proč tady sedíme a proč ten mandát máme. My opravdu tady neječíme, neexhibujeme. My pracujeme pro naše voliče. Děkuju.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Bělobrádek. Prosím.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, k Evropské komisi. Myslím, že někteří asi nechápou, jak to je. Oni to nejsou žádní samozvanci. Přece vláda ve sboru rozhoduje, hlasuje, navrhuje. Pak jdou do Evropského parlamentu. Tam je grilují. To znamená, to nejsou žádní samozvanci. To je asi stejné, jako kdybychom řekli s určitou licencí, že pan místopředseda Sněmovny Okamura je taky nikým nevolený. Samozřejmě dostal nějakou nominaci a byl zvolen v nějakém sboru. Vždyť to přece není pravda. Tak to aspoň tady pořád nemelte dokola. Vždyť to není pravda! Evropská komise není nějaký soubor samozvanců. Tak to prostě není. A pan Schulz je ve svém názoru rozhodně ne ve většině. Evropská unie, to je i Maďarsko, Rakousko, Polsko. Ty názory jsou skutečně různé. A mohu vám to potvrdit. Já často osobně jednám, sedím u jednoho stolu na obědě s takovými lidmi, jako je Orbán, Kurz, Merkelová, Juncker. Skutečně to není jednoznačné. Evropská unie, to jsou především národní státy. A záleží, jak se k tomu staví národní státy. (Tleskají poslanci KDU-ČSL a TOP 09.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Kalouska. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, pane předsedající. Podle jednacího řádu reaguji na připomínku, nebo na vystoupení pana předsedy poslaneckého klubu SPD Fialy.

Zprvė vaším prostřednictvím bych chtěl panu předsedovi říct, že by opravdu nemusel pana poslance Schwarzenberga nazývat kolegou. To si zejména v jeho případě pan poslanec Schwarzenberg nezaslouží. Já jsem podstatně starší než pan poslanec Fiala, ale nikdy bych si takový výraz nezasloužil.

Zadruhé co se týče výhod, které požíváme v rámci členství v Evropské unii, zdaleka nejde jenom o transfery prostředků, kde jsme v čisté pozici přes 600 miliard, ale především jde o výhody vnitřního trhu, které kdyby proexportní česká politika neměla, tak by byla plajta ještě víc, než kdyby pan poslanec Fiala přišel o všechny zakázky u Agrofertu, které má jeho firma.

TOP 09 jasně říká, že nesouhlasí s nařízením Dublin IV, protože vychází z kvót, které jsou nefunkční, takže nefunkční musí být celé nařízení. Ale pojďme se o tom prosím bavit věcně. Neděsme se tady navzájem. Nestrašme se tím třináctým uprchlíkem, který sem nechce – já se mu ani nedivím, když slyším pana poslance

Okamuru –, a pojďme řešit problém, který tady věčně je. A především ho pojďme řešit aktivně. Protože ten problém, ve kterém jsme, v tom jsme proto, že minulá vláda nedělala vůbec nic. Uměla říkat jenom ne. Nebyla aktivní. Nedokázala nabízet řešení. Nedokázala přesvědčovat své kolegy o výhodách našeho řešení, protože žádné neměla. Budeme-li pokračovat v této zahraniční politice, tak nás nebude brát vážně vůbec nikdo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka – pan předseda Kováčík.

Poslanec Pavel Kováčík: Přeji dobré odpoledne všem. Jenom velmi krátce. Vaším prostřednictvím, pane předsedající, jenom dotaz předřečníkovi, panu kolegovi (s důrazem na slově kolegovi) Kalouskovi.

Možná jsem dost dobře nepochopil, nebo špatně slyšel vzhledem k tomu, že mám trochu chřipku a zalehlé uši, jak to myslel s tím kolegou, s tím oslovením. Jsme tady snad všichni kolegové a kolegyně. Tak mi to, možná se ale mylím, trochu zaváňelo kastováním, že někdo je holt lepší a někdo je holt horší, jenom obyčejný člověk a nemá právo kohokoli nazvat kolegou. Nebo je to snad jinak, pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího? Děkuji. (Tleskají poslanci hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Prostřednictvím pana předsedajícího kolego soudruhu Kováčíku, šlo mi o prostou úctu mladšího a hloupějšího vůči staršímu a moudřejšímu. O nic jiného mi nešlo. A myslím si, že tou úctou jsme povinováni všichni. Znovu opakuji, já bych si Karlu Schwarzenbergovi kolego nikdy říct nedovolil. Vám to klidně řeknu, samozřejmě. (Ohlasy v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan předseda Kováčík. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Děkuji za slovo. Pane kolego, předsedo Kalousku, prostou lidskou úctu mám ke všem kolegům a kolegyním a nikdy bych si nikoho nedovolil nálepkovat, že je hloupější. Připustím, že jsou tady, dokonce jich je většina, mladší než já, ale přesto i ti nejmladší považuji za kolegy, ke kterým mám hlubokou úctu. Děkuji. (Potlesk napříč sálem.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou pan předseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já se pochopitelně nebudu zapojovat do hádek s panem Kalouskem nebo Piráty, to neodpovídá tomu, co tady chci prosadit. Mluvím o vážných věcech.

Chtěl jsem jenom navrhnout, a je to po poradě s legislativou, jelikož od 16 hodin budu řídit schůzi Poslanecké sněmovny, zdali by s tím Sněmovna souhlasila, změnu zpravodaje. Když s tím budeme takto souhlasit a nebude protinámitka, tak o tom není potřeba dle legislativy hlasovat. Navrhuji, aby mě nahradil pan poslanec Jiří Kobza. Jestli s tím souhlasíte, tak bychom to změnili.

Děkuji a požádám tedy Jiřího Kobzu, aby mě vystřídal. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Byl jsem informován legislativou, že jelikož se nejedná o projednávání zákona ani mezinárodní smlouvy, není potřeba schvalovat zpravodaje hlasováním. Přesto se zeptám, zda někdo z poslanců, poslankyň požaduje jiný postup a zda máme schválit nového pana zpravodaje, poslance Kobzu, prostřednictvím hlasování, nebo můžeme akceptovat tento návrh pana předsedy Okamury. Nevidím žádnou námitku, takže zpravodajem pro tento bod bude pan poslanec Kobza.

Nyní poprosím pana poslance Bauera, aby chvíli počkal. Je nyní na řadě v řádně přihlášených do rozpravy, ale s přednostním právem se přihlásil pan místopředseda Filip. Ještě než pan místopředseda přijde k řečnickému pultu, tak vás seznámím se dvěma omluvami. Pan poslanec Pavel Staněk se omlouvá z dnešního dne mezi 16. a 18. hodinou z důvodu jednání. Dále se omlouvá paní ministryně Jaroslava Němcová z jednání Sněmovny od 15.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, nevystupuji, abychom se tady předváděli, dokonce ani nechci předvádět stanoviska takových skupin, jako je bilderberská skupina nebo Trilaterální komise, které nám ordinují některé věci.

Dovolím si říct, o jak vážný problém je. Začnu prostou statistikou. V roce 2015 požádalo 1,3 mil. lidí o mezinárodní ochranu v Evropské unii a je to údaj podle UNHCR, tedy podle Mezinárodní organizace pro uprchlíky pod OSN. V roce 2016 stejná organizace uvádí číslo 1,2 mil. žádostí a rok 2017 ještě není uzavřen. V současné době je kolem 23 mil. lidí po celém světě v pozici uprchlíků v cizí zemi a dalších 40 mil. je podle UNHCR uprchlíky ve své domovské zemi, to znamená, že byli vyhnáni ze svých domovů a přesunuli se dovnitř státu nebo nějaké jeho části. Evropa chrání 17 % globálních uprchlíků a v roce 2016 se konflikt v Sýrii stal největším světovým producentem uprchlíků s částkou 5,5 mil. lidí. Následuje Afghánistán – 2,5 mil. občanů, Jižní Súdán 1,4 mil. a mohl bych pokračovat Tureckem, Pákistánem, Libanem, Íránem, Ugandou. V loňském roce byla třetina žadatelů o azyl v Evropské unii ženského pohlaví a 32 % bylo dětí, 63 tis. bylo nezletilých bez doprovodu a také v těchto letech požádalo o azyl prostřednictvím

organizací. Německo bylo zemí Evropské unie, která obdržela nejvíce žádostí o azyl, a to 722 tis. z celkového počtu 1,2 mil. za uzavřený rok 2016.

Já bych přestal s citací dokumentů a zamyslel se nad tím, co je možné dělat. Ano, je jistě důležité, aby se lidé k sobě chovali jako lidé, a je třeba zabránit tomu, aby lidé na cestě umírali hladu, žízni a válečnými útrapami. Ale co je potřeba udělat pro to, abychom to mohli vůbec dokázat? Prvním předpokladem toho, aby se to povedlo, je, že skončí konflikty, které reprodukuje migrační krizi. Protože bez odstranění příčin nejsme schopni každoročně řešit tento problém, který se generuje v částech světa, kde jsou válečné konflikty. Co to znamená? Je primární solidarita v tom, že někoho přijmeme, anebo je primární solidarita v tom, že pomůžeme řešit konflikt v místě jeho vzniku?

Podílela se Česká republika na rozvrácení Libye? Nepodílela. Díky, že se nám podařilo, abychom se na tom nepodíleli. Nezneužili jsme žádným způsobem takzvané bezletové zóny nad Libyí, nebombardovali jsme žádná libyjská zařízení a možná bychom mohli přispět k tomu, že budeme s někým, kdo v Libyi bude legitimně fungovat, řešit to, jakým způsobem budeme vracet zpátky ty, kteří utekli skutečně před válkou. Bylo by to velmi důležité. Když nechcete někomu ublížit na moři nebo na cestě, tak potřebujete, aby se vrátil do bezpečného přístavu. Žel přístav Tripolis ani Bengházi příliš bezpečné nejsou.

Co udělala Evropská komise pro bezpečnost těchto přístavů? Co jsme udělali my jako Česká republika, když už jsme alespoň třemi členy z 281 parlamentářů v českém Parlamentu, tedy v Senátu i ve Sněmovně, členy stále delegace Středomořské iniciativy? Co jsme navrhli? V čem jsme pomohli?

Druhá otázka je, jestli jsme se podíleli nějakým způsobem na tom, abychom pomohli ukončit válečný konflikt v Sýrii. Tady si myslím, že si Česká republika zaslouží aspoň z mezinárodněpolitického hlediska určité uznání. Byli jsme jedna z mála zemí, která udržela velvyslanectví v Damašku. Dokonce jsme ještě v minulém roce poskytli humanitární pomoc, která byla rozdělována těmi, kteří k tomu mají mandát, a myslím si, že naše postavení v Sýrské arabské republice je dobré.

Ale co jsme udělali při jednání s našimi partnery? Souhlasím s tím, že jsme součástí Evropské unie, musíme jednat jako unijní stát a musíme předkládat nějaké návrhy. Máme pro to jistě nástroje. Můžeme postupovat společně v rámci Visegrádské skupiny, můžeme použít takzvaný slavkovský model a jednat s Francií o tom, aby se dál nepodílela na rozvrácení těchto států. Zeptali jsme se někdy na to, jestli zaplatilo Německo, Francie, Itálie za ropu, která nebyla zaplacená k datu pádu libyjského režimu? A jestli to bude započítáno ve prospěch těchto států, které takhle měly neoprávněný majetkový prospěch k tomu, aby se postaraly o migranty z tohoto území? Nevím o tom. A přitom dotazů tady na to bylo dostatek vůči minulé vládě a myslím si, že bude i vůči této vládě.

Je přece důležité, abychom byli schopni přispět k tomu, že ten konflikt bude ukončen, že přece se máme podílet jako Česká republika na dalším mírovém vývoji nejen v Evropě, ale i jinde ve světě jako, řekl bych, zakládající nebo právní nástupce zakládajícího člena Organizace spojených národů. Je to naše právo a je to dokonce naše povinnost, abychom se tak chovali.

A legitimní otázky na to, jestli je možné přijímat v Evropě směrnice, které zcela odporují základním principům výstavby Evropské unie, přece nemůžeme umlčovat. Jestliže platí v Evropě volný pohyb osob, řekněte mi, jaká je legitimita rozhodnutí – ať už jakkoli legitimní, nebo nelegitimní Komise – k tomu, aby nám řekli, že my musíme přijmout na základě kvót někoho. Odpověděla Komise někdy některému z ministrů české vlády na to, že když nám je sem přesune, jestli je máme zavřít do věznice nebo do detenčního zařízení a držet je tam pod zámek, protože když oni přišli do Evropské unie, tak přece – jak jim máme zabránit v tom, aby nevyužívali ten základní pilíř výstavby Unie, to znamená volný pohyb osob? To přece je zásadní problém.

Postavili jsme se někdy, nebo alespoň informovala vláda České republiky Poslaneckou sněmovnu o tom, že se postavila proti kvótám takovým způsobem, abychom tomu mohli zabránit? Nepřipadá vám to rozhodnutí od zeleného stolu – nebo možná byl hnědý, možná, já nevím, byl potažen nějakým bílým plátnem, nebo dokonce něčím jiným než jenom plátnem... Prosim vás, je to přece legitimní otázka, jestli stavíme Evropskou unii na tom, že byrokratické orgány mají větší pravomoc než volení zástupci! A teď nemluvím jenom o České republice. Starali jsme se o to někdy, aby síla národních parlamentů byla vyšší, abychom měli dostatek času podle jednacíh řádů k tomu, abychom mohli říci svůj vlastní názor k tomu, co Evropská komise přijímá, co navrhuje pro Evropský parlament, v podstatě jediný legitimní, od lidu vzešlý demokratický orgán této Unie?

Ale to je přece zásadní otázka. A tady nezáleží na tom, jestli jsme politicky orientovaní nalevo nebo napravo nebo ve středu, jestli jsme konzervativní nebo liberální. Přece je důležité, jestli platí základní princip. Protože každý stát se přece udržuje jenom na těch základních myšlenkách, na kterých byl vytvořen. A jestli se chceme podílet na vytváření nějakého nového společenství, zcela záměrně neříkám státu, jako je Evropská unie nebo nějaká evropská integrace, a nemusím do toho vůbec počítat pouze unijní státy, tak přece musím pořád dodržovat a mít na mysli základní principy výstavby, to znamená i ten volný pohyb osob.

Promiňte mi, politika cukru a biče, to znamená, když nepřijmete migranty, tak my vám dáme pokutu, my vás dáme před evropský soudní dvůr, a když neposlechnete, tak vám ještě dáme pokutu a zaplatíte o to víc. Já chápu solidaritu s Itálií, s Řeckem a dalšími státy. Podívejme se na Maltu, na Kypr a podobně. To není žádná jednoduchá situace. Ale přece primárně ta Komise, když na to byla v roce 2011 upozorněna předsedou tehdejší italské vlády na zasedání Evropské rady – na to existuje protokol, záznam –, který říkal, že po tom útoku na Libyi se množí počet těch lidí, že přístavy v Itálii praskají ve švech. Když v minulém volebním období tehdejší petiční výbor, který má na starosti lidská práva v českém parlamentu, chtěl navštívit Lampedusu, tak víte, jaká byla odpověď italské strany? To je pro vás, kteří tady jste první volební období. Že je tam tak nebezpečná situace, že neumějí zajistit ochranu českých zákonodárců v přístavu. To byla odpověď, proč jsme tam nejeli, proč ta cesta nebyla vykonána.

Bavme se o tom, jestli ta Evropská komise je zcela nekompetentní, protože od roku, kdy vznikla, od roku 2014, dělá jeden podraz po druhém právě vůči základním principům výstavby Evropy. A to nejde jenom o kvóty.

Já jsem přesvědčen, že v našem usnesení kromě toho, co je navrženo, musí být výzva vůči vládě České republiky k tomu, abychom jasně řekli, že to chce aktivní politiku pro řešení příčin té krize, aktivní politiku ve prospěch míru v Sýrii, ve prospěch mírového urovnání v Libyi, v Egyptě a v Iráku.

Ale my nemůžeme platit za rozhodnutí jiných s odůvodněním, že to je naše solidární povinnost. A já to odmítám. Odmítám hlasovat pro rozpočet, ve kterém bude napsáno, že my zaplatíme Spolkové republice Německo, Itálii, Francii, dalším státům, nebo Spojeným státům americkým za to, že rozvracely tyto státy. Já to vidím jako zásadní, protože aniž bychom vyřešili příčinu, tak ta čísla, která se podobají jako vejce vejci, to znamená 1,3 nebo 1,2 mil. ročně migrantů, se nám tady budou generovat. A pak už to nepůjde tak, jak říkal pan poslanec Karel Schwarzenberg – tak se podívejte do Spolkové republiky Německo, že tam ty migranty mají, že jich tam je pár, že to nikdo ani nevidí. Já mám jiný poznatek. Nakonec jsem z Českých Budějovic a do Rakouska i do Německa to mám stejně blízko jako pan Karel Schwarzenberg, takže znám tu situaci velmi dobře. Nepřejte si, abych vám tady četl záznam od jedné zdravotní sestry, která byla napadena v nejmenovaném – abych se tady nedopustil nějakého přestupku – německém městě, když šla z práce z nemocnice a byla napadena těmi migranty. Problém byl v tom, že ona požádala o ochranu český stát, protože německá policie řekla, že to řešit nebude, že není jejich občanka.

Víte, a já vidím ten nestejný metr, který tady máme. Je smutné, že se k tomu dostáváme až nyní, v podstatě tři roky poté, kdy migrační vlna začala, a jejíž následky tady řešíme. Proto moje výzva je k tomu, aby vláda České republiky měla dostatečný mandát od Poslanecké sněmovny k tomu, aby aktivně pracovala pro to, že namísto kvót se Evropská komise má starat o řešení příčin samotné migrační krize. To je náš úkol, to je náš cíl a to je způsob řešení.

Děkuji vám. (Potlesk z levé strany.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Děkuji panu předsedovi Filipovi. Faktickou poznámku nevidím žádnou, takže v obecné rozpravě mám připraveného pana poslance Jana Bauera. Připraví se poslanec Václav Klaus. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, na debatu o nové azylové politice Evropské unie není možná na první pohled nejvhodnější politická konstelace. Parlament sice může zaúkolovat vládu, ta je ale bez důvěry a již brzy se odporoučí. Nevíme, jaká vláda nakonec důvěru dostane, jaké budou její zahraničněpolitické priority a jak se bude stavět k migrační krizi v Evropě. Neznáme dokonce ani podobu finálního dokumentu, o kterém tady dnes tak plamenně hovoříme, protože, jak asi všichni víme, se nachází v prvním čtení v Evropském parlamentu.

Přesto je z mého pohledu už teď pozdě. Minulá vláda Bohuslava Sobotky selhala, když nebyla schopna jasně se postavit k povinným kvótám a následovat Slovensko a Maďarsko, které šly kvůli záměrům přerozdělovat migranty na základě automatického mechanismu do otevřeného sporu s Bruselem. Hlas těchto států mohl

být v rámci Evropské unie silnější a Brusel mohl závčas dostat varování, že s podobnými záměry ve státech Visegrádu narazí. Ale bohužel nestalo se. Chtěl bych v této chvíli upozornit, že to nebyla jen vláda Bohuslava Sobotky, ale také vláda Andreje Babiše. Andrej Babiš ve vládě seděl, hlasoval a spoluvytvářel její politiku.

V Evropské unii se teď namísto kvót šíjí nová a opět společná pravidla. Trvalý mechanismus přerozdělování migrantů nás ale vrací zpátky ke kvótám, jen v jiném kabátu a pod jiným, podle mého názoru evropstějším názvem Dublin IV. Něco takového není v zájmu České republiky.

V tuto chvíli by měla na nejvyšší diplomatické úrovni probíhat jednání, do kterých budou zapojeni premiér, prezident, zástupci Parlamentu a celý diplomatický sbor, a to s jediným cílem: najít v rámci Evropské unie spojení a nový evropský rámec azylové politiky zablokovat. Tím samozřejmě nijak nezpochybnouji naše závazky plynoucí ze Ženevských konvencí. O těch všichni víme, že dnes nedebatujeme.

Předpokladem pro úspěch je, že nejvyšší představitelé našeho státu budou jednat ve vzájemné shodě. Schopnost naší vlády uspět v jednáních s partnery v Evropské unii bude skutečně klíčová. Ta debata bude složitější a nelze ji vnímat jen jako spor odbojných a neposlušných nových členských států se zbytkem Evropské unie. Protože dokonce i ze samotného Německa zazněly poměrně silné obavy z dopadů nové azylové politiky, a to zejména z návrhu, který vznikl v Evropském parlamentu a který rozvolňuje definici rodinných příslušníků, kteří mají být v rámci nových azylových pravidel slučováni.

Prostor pro to prosadit naše představy a naopak vystavit stopku nepřijatelným návrhům nesporně máme. Premiéra však máme v demisi a na prezidenta čekáme. Právě proto je namístě, že se iniciativy ujímá parlament. Rád připomenu, že ten byl v minulosti mnohokrát velmi aktivní. Jako někdejší předseda výboru pro evropské záležitosti dobře vím, že na jeho půdě a poté i v plénu Poslanecké sněmovny v minulosti padala velmi jednoznačná doporučení vládě, jak postupovat při jednáních v Evropské unii. Bohužel vláda na ně často reagovala vlažně. Dovolím si připomenout prezírávý postoj premiéra Sobotky, který v roce 2016 v podstatě ignoroval Poslaneckou sněmovnu ve věci bezvívazového styku s Tureckem a dohody s ním. Na nesouhlasné stanovisko Poslanecké sněmovny tehdy dokonce reagoval slovy: "Nepotřebujeme plané řeči ve Sněmovně. Nic nevyřeší."

Situace se ale dramaticky změnila. Dublin IV. může zasáhnout přímo do suverenity České republiky. V tom si dovolím zásadně nesouhlasit s některými z kolegů, kteří ho za ohrožení suverenity nepovažují. Svět se vyvíjí. A když jsme v roce 2007 vstoupili do Schengenu, jen těžko mohl někdo předvídat, jak masivnímu náporu bude čelit jeho vnější hranice a jaká bezpečnostní rizika to Evropě přinese. A mám-li se rozhodovat mezi formálním plněním dřívějších závazků, které už stejně řada států porušila a permanentně porušuje, a na druhé straně obranou vlastních zájmů České republiky v krizové situaci, pak budu vždycky volit to druhé.

Dnešním hlasováním musíme dát vládě silný mandát. Mandát, který bude striktně dodržovat a chovat se podle něj. Ať už to bude vláda Andreje Babiše, nebo vláda kohokoli jiného.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Bauerovi za vystoupení. Předtím, než dám další slovo, tak tady mám tři písemné omluvy. Omlouvá se od 17 hodin paní poslankyně Kateřina Valachová do konce jednacího dne z pracovních důvodů, dále se omlouvá pan poslanec Ladislav Okleštěk mezi 16. a 19. hodinou z pracovních důvodů a poslední omluvou je paní poslankyně Helena Válková a to dnes od 16 do 18 hodin z pracovních důvodů.

Žádné faktické poznámky nevidím. Proto budeme pokračovat v řádně přihlášených poslancích. K mikrofonu tedy poprosím pana poslance Václava Klause a připraví se pan poslanec Jiří Valenta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Hezký den. Zvolím neutrální oslovení dámy a pánové. Snad je to v pořádku pro všechny zúčastněné ve Sněmovně.

Chtěl bych k problematice říci asi tolik. Co jsme ještě ochotni strpět? Nebo jinak – co jste ještě ochotni strpět? Oni nás ponižují. Říkají nám z tvrdého jádra Evropské unie například: propásli jste příležitost mlčet. Budoucí velice význačný člen německé vlády eurokrat Schulz už vyhrožuje zemím, které se nepodřídí, s pravým germánským řevem, který jsme zpoza západní hranice neslyšeli dobrých 80 let.

Ženou nás k soudu, chtějí na nás uvalit sankce – a za co? Za to, že chceme sami rozhodnout a rozhodovat, kdo v naší zemi bude žít, nebo tam žít nebude? Když ustoupíme v tomto bodě, co nám ještě zbude tady v českém parlamentu? Hádky Kalousek – Babiš? Nebo co tady budeme řešit?

Chtěl bych k této problematice říci, že samotná migrace je dílem Evropské unie, protože při existenci národních států by k ničemu takovému nedošlo. Když si představíme, že by se zničeonic objevilo 100 tisíc migrantů na hranicích České republiky, tak samozřejmě Česká republika by se za normálních okolností bránila, začala by tam posílat armádu, bezpečnost a nějak by tu situaci řešila, aby ochránila svoje hranice. Ve chvíli, kdy hranice neexistují, tak těm migrantům je jedno, do jakých zemí přicházejí. Je jim to jedno, protože doufají, že se posunou dále a dále do Německa a do Švédska, a žádná společná opatření neexistují. Frontex a další organizace dílem placené, dílem přímo řízené Evropskou unií fungují často jako cestovní kancelář, převáží migranty přes moře do Itálie a do dalších zemí a řešením nejsou.

Víte, já jsem táta čtyř dětí. Těm dvěma nejstarším je dvacet a devatenáct let, a když mi řeknou, že třeba na Silvestra půjdou do centra Prahy, tak se mi to nezdá jako úplně nejlepší nápad, dám jim nějaké ponaučení, ale v jádru je tam pustím. Jsem velice skeptický k tomu, co v této situaci řekne tatínek v Londýně, Paříži nebo v Kolíně nad Rýnem. Je vám jedno bezpečnost našich měst, naše tradice?

Často se říká, že jsou to uprchlíci, ale upřímně ti lidé většinou nezachraňují vlastní životy, protože nezůstávají v té zemi, kde je bezpečno, ať už jde o Turecko a další země. Míří dál. Většinou nejdou ani pracovat, jdou za sociálním systémem. Oponenti názoru, jako mám já – abych je nějak pejorativně nenazýval eurolidé, nebo

nějak podobně – často říkají: no vždyť i my jsme hodně emigrovali. Ano. I část mojí rodiny emigrovala po roce 1968 do Švýcarska, ale byl v tom drobný rozdíl. Oni tam šli pracovat. Nešli tam s vlajkou se srpem a kladivem, integrovali se a stali se součástí Švýcarska a svoje děti vychovávali jako Švýcary. Tady je rozdíl, že ta migrační vlna, která přichází, jsou často lidé, kteří si nesou svoji kulturu, nechtějí ji změnit a je jim naprosto lhostejné, jaké tradice máme my.

Další naši oponenti nám říkají: klid, vždyť ti migranti sem vůbec nechtějí, k nám, do České republiky. Ano, teď ne. Ale za předpokladu, že bude jednotná evropská sociální dávka a že jich tady bude více, tak samozřejmě Česká republika je nádherná, bezpečná, s příjemným klimatem, bude velkým lákadlem.

Další, co nám říkají, že je tady 12 migrantů v České republice. Pak si jenom dovolím vznést otázku, proč naše začleňovací a migrační agentury berou stamiliony korun ročně, jestli tedy je potřeba 20 milionů na migranta. Nebo jak to tedy přesně je? V realitě proti kvótám a těmto věcem hlasují v europarlamentu jen tři české subjekty, a sice ODS, komunisté a poslanec Mach. Všechny ostatní české politické strany tady rozšířené, které mají svého zástupce v europarlamentu, hlasují pro sankce, hlasují v hlavním evropském proudu. Každý člověk normálního selského rozumu ovšem vidí, že v této věci jde o hrozbu a existenci pro celou naši společnost, pro naši zemi, jak jsme ji zdědili od našich předků.

Je na čase, aby Česká republika, její vláda, Parlament začaly hájit naše základní zájmy alespoň tak, jako to dělá Polsko nebo Maďarsko. Proto bych si dovolil načíst usnesení, které jsem vypracoval společně s poslancem Skopečkem a s poslancem Bauerem, a můžete ho taky brát jako návrh usnesení Občanské demokratické strany.

Načítám: Poslanecká sněmovna vyjadřuje zásadní nesouhlas s tzv. Úmluvou Dublin IV, a to zejména s myšlenkou automatického přerozdělování migrantů bez ohledu na souhlas či nesouhlas dotčených států. Poslanecká sněmovna varuje před jednotnou sociální politikou Evropské unie. Za třetí, Poslanecká sněmovna zavazuje vládu České republiky, aby všemi prostředky bránila přijetí a implementaci tzv. Dublinu IV a hájila suverenitu České republiky v otázce migrační a azylové politiky.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Klausovi, nicméně vás poprosím, pane poslanče, jestli byste načel váš návrh usnesení v podrobné rozpravě, a potom samozřejmě by bylo ideální, kdybyste předal váš návrh také tady zpravodajovi, aby měl přehled.

Mám tady jednu faktickou poznámku a je to pan poslanec Pavel Bělobrádek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych chtěl pomoci vašeho prostřednictvím vyzvat pana kolegu Klause, aby se omluvil za to, co řekl, protože naši europoslanci nehlasovali pro uvalení sankcí na Česko za odmítnutí přerozdělování uprchlíků. Oficiální záznamy jsou k dispozici. Díky tomuto výroku, který tady už měl pan Okamura – je to lživý výrok, už na pana

kolegu Okamuru bylo podáno trestní oznámení. A tak jako jsem vyzval pana Okamuru, aby se za tento výrok omluvil, vyzývám i vás, pane kolego Klaus, prostřednictvím pana předsedajícího, abyste se za něj omluvil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já děkuji a mám tady další faktickou poznámku a je to pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Doložím zcela jasně, o jaké hlasování se jednalo, vám osobně, pane Bělobrádku. Je to i všeobecně dostupné, čili v žádném případě se vám omlouvat nebudu. (Potlesk v části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za vystoupení a mám tady – další faktickou poznámku nemám, takže se vrátíme do řádné rozpravy a poprosím pana poslance Jiřího Valentu o vystoupení a připraví se paní poslankyně Helena Langšádlová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem úplně v úžasu a ztratil jsem řeč, když jsem slyšel projev pana poslance Klause – nebudu říkat kolegyně, aby mi zase někdo nevyčítal – protože už dlouho jsem tak nesouhlasil s někým z ODS jako nyní, protože pan kolega Klaus má skutečně naprostou pravdu. Tím mu však nechci dávat nějakou černou známku u nich v klubu, nebo se také říká polibek smrti.

Ale dovolu mi jako místopředsedovi výboru pro evropské záležitosti, abych také přičinil pár poznámek a k tomu připojil jenom pár vět mého osobního názoru. Určitě vás nebudu dlouho zdržovat, protože vidím, že už se chystáte – že už vás dlouhá diskuse unavuje, víceméně se tady točíme v soustředných kruzích a tato diskuse nesměruje ke zdárnému cíli, ke kterému by směřovat měla.

Nejprve bych se vyjádřil k názorovému duelu pánů poslanců Peksy od Pirátů a pana poslance Fialy z SPD. Oba dva při té své argumentaci vystupovali poměrně nejednoznačně dopoledne, kdy se přeli o určování kompetencí Evropské unie či národních států souvisejících s migrací. A já se pokusím to teď uvést v krátkosti na pravou míru. Není to totiž vůbec složité. Při regulaci v oblasti azylové politiky se v dnešní době stále ještě vychází ze závěrů přijatých na zasedání Evropské rady v Tampere v roce 1999. Obecně lze konstatovat, že z hlediska rozdělení pravomocí doposud není – a to podtrhuji – Unii svěřena výlučná pravomoc v žádné oblasti migrační a azylové politiky. Otázky týkající se prostoru svobody a bezpečnosti a práva spadají do oblasti tzv. sdílených pravomocí, přičemž Evropská unie může přijímat vlastní opatření pouze do té míry, bude-li to v souladu s principy rozhodování pokud možno na co nejnižší úrovni rozhodovacího procesu, tedy subsidiarity a také principu proporcionality.

Ptám se ale tedy: jsou nyní naše národní principy skutečně v souladu s opatřeními Evropské komise a jí připravovaných migračních zásad Dublin IV? No nejsou, alespoň podle projevů občanské nespokojenosti u nás, které každý z nás je schopen

vnímat, ale také ani podle vyjadřování většiny z vás nebo většiny klíčových politiků v České republice.

Výstup z jednání v Tampere tehdy také zněl, že základní premisou pro fungování celého systému by měla být solidarita a spravedlivé rozdělování migrantů mezi členské státy. Ale o té dnes nám vnucované "bruselské spravedlnosti" bychom mohli tady předlouze diskutovat. Každému musí být jasné alespoň to, že naše země migrační vlny neinicizovala. Pohledem sociálně kulturního antropologa neživila ani nesmyslnou teorii multikulturalismu. A jsem za to rád, že ji nepodporuje ani dnes, přestože nám je vnucována četnými neziskovými organizacemi či lobbisty za koho ví co a koho.

Problému násilně propojovaných kultur bez ohledu na postoje místního obyvatelstva je ale třeba věnovat značnou pozornost, protože v zemích, kde zcela nepřiměřená a nezodpovědná aplikace zmíněné sociálněinženýrské teorie silně destruovala samotné stavební pilíře přijímající společnosti a upozadila autentické kulturní vzorce, již narůstají obrovské sebezáchovné tlaky na změnu, či alespoň na silnou redukci. A tyto tenze také potom často zneužívají některá pravicová extremistická hnutí a strany, čemuž ale lze inteligentní migrační a azylovou politikou předejít.

Někteří rádoby experti si myslí, že vhodnou metodou pro změnu ve prospěch té či oné migračně neúspěšné země se nabízí právě přerозdělující bruselský diktát zemím, které naopak svoji migrační politiku po dlouhá léta zvládaly. Takovému tlaku je třeba skutečně čelit, a to i přes hrozby některých významných, ale o to méně kvalifikovaných představitelů Evropské unie. Řešení migrace – a to už také zde dnes padlo – je třeba hledat především v zemích jejího původu a posléze také v zemích migračního tranzitu.

A na samotný závěr můj názor na dublinská nařízení a jejich vývoj. Osobně se domnívám, že se jedná o jakousi poloskrytou evoluci směřující postupnými kroky stále více k ještě silnější erozi zbylé suverenity národních států, a to ve zřejmý prospěch ekonomiky silných členů Evropské unie a dost možná i ve prospěch Spojených států amerických jako pro Evropskou unii významného hospodářského konkurenta. Zaznělo, a to z řad ODS – a já to osobně plně podporuji –, že je v této souvislosti nutno vyvinout silný tlak, aby v rámci příslušných orgánů se hlasovalo o nařízení Dublin IV konsenzuálně, tedy jednotně. I když někteří z Bruselu současně varují, že odpůrce nového nařízení, např. země V4 a v poslední době snad i Rakousko, jednoduše v orgánech, tedy např. v Radě ministrů, přehlasují prostou či kvalifikovanou většinou a zmíněné hlasování konsenzuální vůbec nepřipustí.

Obdobným mandátem, tedy prozatím jen jednorázovou vůlí k prosazování konsenzuálního hlasování v souvislosti s migrací, již vybavil předsedu vlády pana Babiše, a to na můj návrh, výbor pro evropské záležitosti, a to konkrétně na prosincové jednání Evropské rady. A takto by měla Sněmovna postupovat jako hlavní protagonista českého parlamentního systému nyní, tedy jasně nasměrovat vládu a jejího předsedu ke krokům, které nám do budoucna zajistí nejen bezpečnost, ale i prosperitu a v neposlední řadě i spokojenost občanů se životem ve vlastní zemi bez jakýchkoli zbytečných obav. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu poslanci Valentovi a mám tady jednu přihlášku a jednu faktickou poznámku. Takže poprosím pana poslance Pavla Bělobrádka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, já bych reagoval na pana poslance Klause, vaším prostřednictvím, a možná by bylo dobré, aby i on reagoval potom vaším prostřednictvím na mne, protože tak neučinil.

Tato informace, kterou tady tvrdí, je na základě nesmyslného blogu pana Macha – který už europoslancem není mimochodem. Je to lehce prokazatelné, že to není pravda. Z těch europoslanců, kteří hlasovali tak, jak tvrdíte, to byli pouze dva poslanci zvolení za TOP 09, nikoliv všichni ti, které tady označil. To znamená, bylo to na základě nesmyslného blogu, není to pravda, lze to dohledat z veřejně dostupných zdrojů, ze záznamu hlasování. Pouze Stanislav Polčák a Luděk Niedermayer hlasovali pro. Ostatní pro nehlasovali. A nemusíte se omlouvat mně – jak se koukám, tady ani nejste –, ale omluvte se těm ostatním, protože to prostě není pravda.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. Žádnou další faktickou nemáme, takže poprosím paní poslankyni Helenu Langšádlovou s řádnou přihláškou, připraví se pan poslanec Skopeček. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Dobré odpoledne ještě jednou, vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Nemá v tuto chvíli asi valného smyslu si znovu vysvětlovat, o čem Dublin je, o čem není. Opravdu jsou tam mnohá opatření na urychlení procesu azylových řízení, opravdu z toho nevyplyvá, že země musí poskytovat azyl, atd. Určitě bude ještě prostor pro věcnou diskuzi i na výboru.

Nicméně strana TOP 09 nesouhlasí s Dublinem právě proto, a již to tady bylo mnohokrát řečeno, že Dublin obsahuje přerozdělovací mechanismus a ukázalo se, že přerozdělovací mechanismus z mnoha důvodů není funkční. A co nám na tom návrhu nejvíc vadí, je opravdu otázka toho, že to rozděluje Evropskou unii a je to pro budoucí vývoj velmi nebezpečné. Já vnímám opravdu selhání minulé vlády, jehož i někteří současní představitelé vlády byli účastní, že se jim nepodařilo vyjednat jinou alternativu. Protože my potřebujeme dublinské nařízení, pokud chceme, aby byl Schengen. Takže rozhodně odmítáme Dublin IV, ale hledáme prosím jiné řešení. Protože fakt je ten, že jsme součástí Schengenu a že to má pro nás velký význam, a to z několika důvodů. Pro nás je zásadní, aby předseda vlády a vláda přijali taková opatření a přišli s takovými návrhy, které budou i pro ostatní evropské partnery přijatelné. Protože dneska je zátěž Řecko a Itálie a příště to může být třeba Bulharsko nebo Polsko. To totiž nejde jenom o nějakou migraci z Afriky. My můžeme mít jiné problémy v dohledné době a musíme mít nastavený systém, ale ten systém nemůže být, jsem přesvědčena, přerozdělování.

Také jsem ale přesvědčena, že Evropa do řešení otázek migrace musí dát víc peněz, že musíme více stabilizovat prostředí v okolí, a musí to být naší prioritou.

Nedovedu si představit, jak jednou budeme zodpovídat těm, kteří přijdou za námi, a našim dětem, že jsme v době řešení tohoto problému stavěli po Evropě rozhledny a golfová hřiště a nevyřešili otázku migrace.

Takže ano, řešení je mimo Evropu. Proto je potřeba také to, aby náš premiér naléhal na své kolegy, aby splnili své závazky ve vztahu k Světreneckého fondu pro Afriku, např. je potřeba nabídnout těm zemím, které budou i do budoucna třeba zatíženy migrací, aby zvládaly vyřizování azylových řízení a aby měly dostatečnou podporu. Není ale možné, abychom to řešili přerozdělovacím mechanismem. Tím cílem musí být řešit migraci mimo území Evropy.

A jenom proč je důležité pro nás, aby nějaký dublinský systém byl. Pokud nebude dublinský systém, tak spadne i schengenský systém. My jsme země, pro kterou by to mělo dalekosáhlé ekonomické dopady. My jsme země, která je výrazně závislá na exportu. A pokud spadne zkrátka dublinský systém, tak bude neudržitelný schengenský systém. Jsem zvědavá, jak byste vašim voličům pak vysvětlovali, že přišli o pracovní místa, protože pro nás by to znamenalo mimořádný ekonomický úpadek a opravdu výrazný nárůst nezaměstnanosti.

A pak samozřejmě ta situace, kterou dneska řešíme, má ještě jeden politický rozměr. A kolegové z SPD mi ho připomněli. Je to o tom, že my se tady dneska přeme o Dublin, přeme se i se svými evropskými partnery. Víte, a ono platí, že čím bude slabší, rozhádanější Evropská unie, rozhádanější evropské státy mezi sebou, tak tím bude silnější vliv Ruska, a to zejména u nás. Mě o tom přesvědčila ještě jedna věc. Když jsem byla dneska u východu z Malostranské ulice, tak k vám, kolegové, přicházela ruská televize. A já musím přiznat, že mě to jenom utvrzuje, že to, že se tato diskuze odehrává právě dneska, je právě proto, že máme před prezidentskými volbami, právě proto, že se tady hraje o to, jestli budeme prozápadní, prozápadně orientovanou zemí, anebo se dostaneme pod vliv Ruska. A to už vůbec nechci připouštět to, o čem se hovoří, že se tady mohou odehrát ještě nějaké výbuchy, které bude organizovat ten váš východní partner. A to bych si opravdu nepřála.

Chtěla bych říct, že máme velké štěstí, byť se nám to někdy možná nezdá. Žijeme na evropském kontinentu a každý z nás, kdo navštívil země v Asii, v Africe, tak ví, že máme velké štěstí, byť nejsme dokonalou společností. Žijeme totiž v nejbohatší části světa, žijeme v jedné z nejbezpečnějších zemí na světě a žijeme na kontinentě, na kterém je téměř 70 let mír. Možná vám to přijde jako samozřejmost. Mně to jako samozřejmost nepříjde a jsem přesvědčena, že si toho musíme vážit a že nemáme rozbíjet to, co je a co nefunguje dokonale, ale to, co zajišťuje ten mír a prosperitu na evropském kontinentu už po dlouhá desetiletí. Protože to není nějaká Evropská unie, někde v Bruselu nějakí úředníci. To jsme i my, protože i my jsme součástí Evropské unie.

A nakonec si dovolím jednu možná osobní poznámku. V souvislosti s migrací se velmi často hovoří o hodnotách, obhajobě hodnot, dokonce o modlitbách. A modlitby jsou určitě potřeba. Ale já bych vás chtěla ujistit o jedné věci. Česká republika je součástí evropského kulturního prostoru a evropský kulturní prostor vyrostl v křesťanství a já bych vás chtěla ujistit o jedné věci ještě jednou, že nenávisť a strach, který šíříte, je v rozporu s tím křesťanstvím, ke kterému já se hlásím. Protože

křesťanské hodnoty vyrůstaly z kultury, která je založena na lásce a milosrdenství. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji paní poslankyni Langšádlové. Poprosím pana poslance Jana Skopecčka, připraví se pan poslanec Jaroslav Bžoch. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopecček: Děkuji pěkně. Hezké odpoledne. Já jsem velmi rád, že dneska to téma tady takto probíráme. Byť bezesporu na výboru pro evropské záležitosti to budeme dělat častěji, tak si myslím, že to téma patří i sem na plénium, protože jednak považuji migrační krizi spolu s rozpadem tradičních hodnot za jednu z nejvážnějších hrozeb pro evropskou civilizaci, a za druhé je to prostor pro to dát našemu premiérovi a naší vládě opravdu silný mandát pro to, aby hájili v Evropě naše zájmy.

Já si myslím, že to nicméně znamená, že i migrace má svůj politický základ, a já ho vidím v ideologii multikulturalismu, který považuje cokoliv cizího za lepší, než je to domácí, a snaží se nabourat tradiční národní státy a tradiční společnosti, které ty národní státy dneska tvoří. Zároveň si myslím, že migrační krize sem nespadla z nebes. Myslím si, že za ten rozsah a důsledky migrační krize si Evropa z velké části může sama, protože dala světu aktivně vědět, že migranty zve. Místo toho, aby poslala jasný signál, že budeme migranty vracet, otevřela cestu a prostor pro to, aby se migrace chopily skupiny na hraně či za hranou zákona a stal se převoz migrantů do Evropy obrovským byznysem. Jsem přesvědčen, že tím Evropa páchá už několik let sebevraždu, a jsem přesvědčen, že neplatí teze, že se nás migrační krize netýká, protože tu aktuálně v České republice na našem území nemáme vysoké počty imigrantů.

Pokud platí, že každoročně do Německa proudily statisíce migrantů z jiných civilizačních okruhů a kultur, s jinými vzorci chování, s jinými hodnotami, tak to minimálně v delším období nemůže nemít vliv i na nás. Přece naše blízkost a navázanost na Německo nás odsuzuje k tomu nést důsledky německé politiky i v otázce migrace. Koneckonců i návrhy na sjednocení sociální politiky Evropské unie, které jsme mohli od západních sousedů už zaznamenat, jsou přece jasným důkazem toho, že se evropské státy budou snažit přenést náklady migrační krize na země, které tu migrační krizi nezpůsobily. V otázce sjednocení sociálních politik je to samozřejmě snaha udělat z naší země zemi stejně zajímavou svými sociálními benefity, jako jsou země Německa či severské země, kam dneska za těmi sociálními dávkami míří většina migrantů. Snaha přenášet náklady migrační krize na nás i v tzv. úmluvě Dublin IV, resp. v tzv. automatickém relokačním mechanismu, který tam byl přidán. To je opět to, že státy, které udělaly fatální historickou chybu a teď si ji uvědomují, teď nesou ty náklady, se tuto chybu snaží přenést na nás a my se podle mého názoru musíme bránit tomu, abychom takovéto chyby opakovali.

Samozřejmě, že musíme automatický mechanismus alokace migrantů odmítnout a věřím, že dospějeme k usnesení, které jasně tuto záležitost odmítne a zaváže, resp. dá mandát premiérovi a vládě, aby nepřipustila ratifikaci a implementaci Dublinu IV.

Dobře vím, že existují dvě verze Dublinu IV, jak ta Evropské komise, tak ta Evropského parlamentu, nicméně velmi bych varoval před tím hrát si hru na dvě verze Dublinu IV, protože podle mě se v tom skrývá nebezpečí, že nakonec z těchto dvou verzí vznikne jakýsi kočkoves, v němž se nakonec jakási kompromisní varianta, jakýsi kompromisní návrh relokačního mechanismu objeví. Proto bych velmi doporučoval, aby naše výsledné usnesení, usnesení Poslanecké sněmovny, bylo jasné, abychom v něm jasně Dublin IV odmítli jako takový, protože většina z nás, a myslím si, že i většina v Evropě, si stejně pod Dublínem IV dneska představuje a chápe pod ním právě ten relokační mechanismus.

Relokační mechanismus podle mého názoru musíme odmítnout za jakýchkoli okolností bez ohledu na to, jestli do Evropy přijde ještě mnoho, nebo mnohem méně migrantů než v minulých letech. To přece není hlavní argument pro to hlasovat a přijmout relokační mechanismus, nebo nikoliv. Přece tím nejdůležitějším argumentem je suverenita naší země. Patří přece k základním znakům suverenity každého státu, aby sám mohl rozhodovat o tom, koho na své území pustí, či nikoliv, komu dovolí na svém území kromě svých občanů žít a komu nikoliv.

Já o tento základní znak suverenity opravdu přijít nechci a udělám cokoli, aby o něj Česká republika a jeho občané nepřišli. Proto se přihlašuji k tomu usnesení, které tu už četl Václav Klaus, a věřím tomu, že nebudeme opakovat historické chyby západních zemí Evropské unie a že zůstaneme bezpečnou a suverénní zemí. Děkuji pěkně. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Skopečkovi. Vidím tady faktickou poznámku a prosím tedy pana poslance Václava Klause. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den ještě jednou. Já se omlouvám, nechci rozmělnovat tuto velice důležitou debatu nějakými osobními půtkami, jak je tady ve Sněmovně zvykem, nicméně k tomu, co tady řekl pan Bělobrádek, bych řekl asi tolik.

V tom úplně posledním hlasování už lidovci chytli ten správný vítr a skutečně pro to usnesení hlasovali jenom předseda TOP 09 pan Pospíšil a pan Niedermayer, nicméně několik předchozích hlasování, která vlastně spustila tu akci s kvótami, tak tam lidovci hlasovali pro. Tady máme duben 2015, europoslanci schválili rezoluci, ve které se mj. volá po přerozdělování uprchlíků mezi členské státy. Pro zvedli ruku europoslanci za ČSSD a KDU-ČSL. Za chvíli budu mít číslo hlasování a protokol. Čili jestli vám to takhle stačí, nebo jestli tou křížovou cestou si chcete procházet nadále, tak samozřejmě budeme citovat další vaše hlasování v Evropském parlamentu, projev paní Roithové, "Nestrašte uprchlíky", a další věci si tady můžeme pouštět. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Klausovi. Mám tu další faktickou poznámku, pan poslanec Pavel Bělobrádek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedo, vážená vládo, vážení kolegové, kolegyně. No ale to (nesrozumitelné) hlasování nebyly nikde žádné sankce, pokud se nepletu. Takže to zase trošku tady jako motáte některé věci dohromady. A jestli se chcete vracet dál a dál, tak si můžeme říct, kdo přivedl vyjednávání do vstupu do Evropské unie. Myslím, že tehdy to byl premiér Klaus. Chtěl bych říct, že ODS dlouhodobě i propagovala vstup Turecka do Evropské unie ještě, pokud se nepletu, za předsedy Klause, s tím, že se můžeme bavit o dalších věcech. Třeba KDU-ČSL celou dobu a od začátku odmítala vstup Turecka do Evropské unie na rozdíl od ODS. Takže jestli se chcete vracet dál, myslím, že to je zbytečné. Jsem rád, že jste uznal, že v tom hlasování, o kterém jsem mluvil, europoslanci KDU-ČSL nehlasovali pro potrestání a pro kvóty. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji panu poslanci Bělobrádkovi a máme tady další faktickou poznámku a je to pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Pardon, já se vzdávám, protože nechci touto debatou rozdmýčkovat věc, která je skutečně velice důležitá a týká se celé České republiky, takže to už se nebudu vracet, abychom tady spolu nediskutovali hodinu, kdo co kdy udělal za Rakouska-Uherska atd. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže děkuji panu poslanci Václavu Klausovi. Faktickou poznámku nikde nevidím, takže jdeme do řádné rozpravy a já poprosím pana poslance Jaroslava Bžocha a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Já vám děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, už budu velmi stručný, neboť vše tady většinou zaznělo. A nejpalčivější téma, o kterém se tady pořád bavíme, jsou kvóty, takže já přečtu jenom krátké shrnutí.

Za hnutí ANO podporujeme komplexní přístup k nelegální migraci založený především na prevenci a řešení jejich příčin v místě vzniku a v zemích tranzitu, v boji proti pašerákům a na funkční ochranu vnější hranice Evropské unie. Chceme, aby byl odstraněn povinný alokační mechanismus, zároveň ale podporujeme ty prvky návrhů, které urychlí a zefektivní azylové řízení.

Stejně tak se ale chceme bránit tomu, aby byl nějak zásadně narušen systém určení členských států příslušných k posuzování žádostí o mezinárodní ochranu a aby to nevedlo k omezení pravomoci členského státu v rozhodování o tom, kdo se nachází na jeho území. Podpoříme ty aspekty návrhu, které se snaží stávající systém zjednodušit a zavádět ta opatření vztahující se k prevenci a zabránění druhotných pohybů v rámci členských států, jako je jasná povinnost přijmout zpět osoby s udělenou mezinárodní ochranou, které se neoprávněně nacházejí v jiném členském

státě. Stejně tak podporujeme vládu v úsilí o zefektivnění a zrychlení návratových řízení.

Pro uklidnění bych tady rád ještě poukázal na stanovisko České republiky ze dne 7. března 2017, které je stále platné a kde se uvádí, že pokud jde o nejproblematičtější část tzv. Dublinu IV, kterým je automatický přerozdělovací mechanismus žadatelů o ochranu mezi členskými státy, je třeba zdůraznit, že Česká republika tento mechanismus odmítá a v současné době neexistuje mandát, který by opravňoval příslušné orgány ČR k vedení jednání o jeho případných kompromisních variantách. To jenom tak na uklidnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Bžochovi a mám tady jednu přihlášku faktickou. Poprosím pana poslance Jaroslava Holíka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážení kolegové, vážené kolegyně, narodil jsem se v polovině století, takže to znamená, že patřím k jedněm z nejstarších delegátů, kteří tady jsou, nebo poslanců. Velice dobře pamatuji RVHP s jejími negativními vlastnostmi a velkou část života jsem taky prožil v EU. V jednom i druhém uskupení jsme byli pod tlakem někoho, kdo nám přikazoval, co máme dělat. V současné době jsme v tzv. svobodném bloku, kdy můžeme, co chceme, ale musíme dodržovat jistá pravidla. A já se proto ptám, vážené kolegyně a kolegové: jsme ještě členy svobodného státu? Anebo jsme už jenom stádo ovcí, které někdo pustí na pastvu?

Prosím vás, přemýšlejte, až budeme hlasovat o přijetí Dublinu IV. Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a máme tady posledního přihlášeného do řádné rozpravy, je to pan poslanec Leo Luzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, dovolu mi, abych také svým dílem přispěl do dnešní debaty týkající se azylové a migrační politiky, tzv. Dublinu IV. Pokusím se neopakovat to, co zde již zaznělo, protože si myslím, že obsáhlá informace již zde byla poskytnuta a všichni asi tušíme, o co se jedná.

Velice mě těší, že i vláda si uvědomuje závažnost tohoto problému, který se týká občanů České republiky. Aspoň ta obava z tohoto problému se týká občanů České republiky a vláda to nechce nechat jen, jak se říká, na volný běh. Chce k tomu aktivně přistoupit. Proto jsme zde dneska, abychom i vládu vybavili nějakým mandátem, který by jí umožnil vystoupit v Radě tak, že je vybavena mandátem. Zvlášť když je to vláda v demisi. Bohužel základní problém je v tom, že tento problém nemá jenom česká vláda, tento problém má i vláda Německa, má i vláda Francie, má i vláda Itálie, má i vláda Řecka, má i vláda Švédska, Španělska a dalších zemí Evropské unie. Problém se svými vlastními občany, kteří začínají mít obavu. Začínají se bát toho, co přichází. A tyto vlády se snaží své občany uklidnit.

První pokusy zazněly v tom, že začaly hovořit o rychlejším vysídlování těch, kteří nemají nárok na azyl na území Evropské unie. Tyto pokusy bohužel ztroskotaly, protože pokusy přesunout uprchlíky do zemí původu, byť Evropská unie nabízela hrazení dopravy, nabízela leteckou přepravu do států Afriky, nabízela hospodářskou pomoc pro uprchlíky, jinými slovy určité výpalné pro ně, aby se vrátili do svých zemí, ztroskotaly na jejich nezájmu a hlavně na nezájmu zemí, do kterých měli být tito uprchlíci navraceni. Oni se prostě k těmto občanům nehlásili a řekli: To nejsou naši občané. A když jsou, tak to prokažte. Tady nastal ten problém Evropské unie, že neměla, jak to prokázat, že tito lidé pocházejí z těch zemí, protože ta evidence evidentně nebyla.

Tento problém samozřejmě si tyto státy a vlády těchto zemí začaly uvědomovat. Přesto jejich vlastní občané začali na ně tlačit, ať řeší ty problémy. Řešte je, milá vládo! Byly volby ve Francii, byly volby v Německu, slyšeli jste prohlášení těchto vrcholných představitelů, řešte je. Čili je důležité pro tyto vlády omezit ten tlak, který nastává jak na sociální systém v jejich zemích, tak na bezpečnost a rizika spojená s dlouhodobým pobytem těchto lidí, o kterých vlastně skoro nikdo nic neví, kde jsou, na území těchto států. Proto Evropská unie přišla s návrhem Dublinu IV. Je to určité řešení vnitrostátních problémů jednotlivých členských zemí Evropské unie. Hlavně těch velkých a silných, které mají obrovský nárůst počtu legálních i nelegálních migrantů. Já bych se tady nesnažil rozdělovat mezi těmi legálními a nelegálními, ten problém je obecný. Proto přišly s touto myšlenkou a problém té myšlenky je v tom, že jsou to silné a velké státy. A tyto silné a velké státy díky Lisabonu a smlouvy v Lisabonu jim umožňují nám slabším, menším státům, určitým stylem diktovat některé své postuláty a požadavky, abychom plnili. Mají k tomu dokonce i určité exekutivní možnosti, jak by tyto věci mohly realizovat a dělat.

Tyto státy se snaží otupit tu kritiku, která zaznívá z jejich států, poukazem na to, že v Evropské unii jsou státy, obvykle ty malé, které jsou nesolidární s nimi. A že bychom měli zvýšit míru solidarity. Tu míru solidarity jsou ochotni vymáhat až tak daleko, že ženou určité členské státy Evropské unie k soudu. Ženou nás proto, že neplníme kvóty, použijí-li ten výraz, přesto nejsme jediní, kdo je neplní. Ty kvóty se neuplatnily v žádném ze členských států Evropské unie v tom měřítku, jak byly naplánovány. Když se podíváte, my dokonce na tom nejsme až tak špatně s těmi 12 oficiálními, které máme z Řecka. Z Itálie nemáme nikoho, ale z Řecka máme 12. A když se podíváte na ostatní státy, Rakousko má naopak z Itálie 17 a z Řecka nemá nikoho. Když se podíváte na další státy, Estonsko má 6 z Itálie a 141 z Řecka. Když se podívám na Slovensko, tak má 16 z Řecka, my máme 12, oni mají 16, a přesto nejsou hnáni k soudu, jsme tam my, kteří jsme hnáni k soudu. Lichtenštejnsko má 10 z Řecka, nemá nikoho z Itálie, ale není hnáno k soudu. Čili jasně se ukazuje určité pokrytectví v Evropské unii spojené s tímto problémem.

Čili já to považuji za určitý zástupný problém, který nás má, jak se říká, zvýraznit v rámci Evropské unie jako ty státy, které jsou nesolidární. Toto bychom měli zásadně odmítnout, protože my přece solidární jsme. Na našem území je obrovské množství cizinců. Tady už to zaznělo z úst mých předřečníků, že Česká republika dlouhodobě přijímala migraci. Přijímala ji z bývalé Jugoslávie. Tady bych si připomenul, že 70 let míru v Evropě – já považuji Balkán za evropskou zemi a

bohužel tam ten mír tak dlouho nebyl. A my jsme se na tom také částečně podíleli, že jsme rozvrátili vcelku fungující stát s jeho problémy, národnostními problémy, a zapříčinili první velkou vlnu migrace v Evropě. Ano, je tady velká albánská menšina, setkáváme se s nimi, máme tady velkou srbskou menšinu, chorvatskou. Poslední dobou se v Evropě, také ne 70 let v míru, vyvíjí situace na Ukrajině docela špatně. A vlna migrace nesouvisí s nějakým pseudozásahem jiné mocnosti směrem k Ukrajině, ale spíše s chudobou na Ukrajině a se snahou ukrajinských občanů jít do bohaté Evropy. Čili ekonomická migrace v první řadě. A to si přiznáme. A máme tady velké množství občanů Ukrajiny, kteří se snaží fungovat v této zemi a snaží se pracovat a vydělávat.

Obava českých občanů není z migrace z Ukrajiny, není z migrace ze zemí bývalé Jugoslávie, ale je z migrace, která sem přichází od kulturně a nábožensky odlišného regionu, než je Evropa. To je ten problém. A když se podíváte na komentáře, které se objevují – a teď odmítám ty rasistické komentáře, ale spíše ty komentáře zvažující realitu, která přichází, a na základě odborných věcí, ano, vyjadřují se i odborníci, kteří se zabývají situací na Blízkém východě, zabývají se arabským světem, zabývají se situací v Africe a upozorňují, a jsou to vědecké kapacity, upozorňují na rizika a problémy, která jsou s tím spojená. S mixem té kultury a příchodem většího množství lidí z těchto oblastí na stávající stav Evropy popřípadě České republiky. Je třeba se nad tím zamyslet.

Proto je důležité, aby česká vláda zaujala svou pozici v rámci vyjednávání vlád Evropy. Co nás ale nutí a co nás přinutilo podepsat a jít do toho boje dneska, byť mnozí si tady říkáte, je to vlastně jenom mluvení, slova, slova a slova? Je to stav, který nastal po snaze našich europoslanců, teď hovořím europoslanců České republiky v europarlamentu, upozornit na názory občanů České republiky. Tam jsme byli, dámy a pánové, přehlasování. Tvrdě přehlasování. A není to evropská byrokracie, kdo nás přehlasoval. Jsou to kolegyně a kolegové z celé Evropy, kteří jsou řádně voleni, jinými slovy občané zvolení v těchto státech Evropské unie nevyslyšeli názor menšiny občanů Evropské unie a tvrdě nás přehlasovali. Je to velké memento, protože europarlament má váhu, má sílu. Dokonce my sami jsme o ni usilovali, aby volené orgány jako protiváha byrokracie v Bruselu měly tuto sílu a mohly jednat. Přesto se postavily proti. A v ten moment jsme se my ocitli ve velké menšině, velké menšině států, které mají nějakou shahu se postavit těmto krokům.

Je třeba tady říci, že se Evropská komise snaží revidovat své prvotní představy o Dublinu, ty, které byly pro nás absolutně nepřijatelné a narazily na odpor i jiných států než jenom třeba Visegrádu, popř. České republiky. Bylo tady zmiňováno Rakousko. Ale ta změna postoje Rakouska souvisí se změnou vlády. Ano, já vnímám slova pana premiéra, který našel souznění s rakouským premiérem, a hledají cestu v rámci Evropské unie. Je třeba si ale také říci, že to je nový směr v Rakousku, který tam doposud nebyl do těchto voleb, a reflektuje nějaké nálady, které se v Rakousku objevují. O to více bych si přál, abychom se obrátili směrem k Visegrádu a k Visegrádské čtyřce, i po těch určitých nuancích neshod, které mezi námi mohly být v některých záležitostech. Je velice důležité, abychom velice intenzivně spolupracovali, minimálně na té úrovni čtyřky, nebo když se nám teď nabízí možnost té pětky, popř. hledání dalších států – Slovinsko, Chorvatsko, jak tady zaznívá. To už

máme sedm států. A již se blížíme k hranici žluté karty. Již se blížíme k hranici toho, co tento parlament neumí využít.

A tady se obracím na ctěného kolegu Benešika, který tady dneska v rámci faktických poznámek hodně hovořil o praktické realizaci té politiky. A hovořil tady vcelku dobře. Ale tady se musím ptát, jaké máme mechanismy my jako parlament, popř. výbor pro evropské záležitosti, abychom operativně mohli využít tu žlutou kartu rychle. Jestli jsme schopni, když přijde apel, o kterém víme – a vláda nám ten signál dá, abychom okamžitě vysílali delegace parlamentu do parlamentů těchto partnerských států a žádali, aby hlasovali a vyjádřili podporu, abychom tu žlutou kartu mohli uplatnit. To je totiž ten problém, který my tady skoro vůbec neřešíme. A jestli to probíhá tou formou: tak my napíšeme dopis, ten pošlem, oni si ho přečtou, než svolají třeba mimořádné jednání parlamentu na Slovensku, když je to náš nejbližší partner, popř. než si nechají přeložit z angličtiny do chorvatštiny a začnou se tím zabývat, tak ta lhůta, která je na projednání, je velice krátká. A prostě relevantně uplatnit žlutou kartu je obrovský problém. To už jsme si vyzkoušeli v rámci zákona o zbrani a střelivu, tedy evropské směrnice regulující tuto oblast, že jsme toto nebyli schopni.

A to je druhá věc, na kterou jsme narazili tady v tom, že jsme prostě nebyli časově schopni toto zrealizovat. Tady bych chtěl apelovat, aby si tento výbor vzal ke své gesci také to, ať vypracuje schéma, ať vypracuje jasný protokol postupu, když budeme chtít uplatnit žlutou kartu, jak co nejrychleji toto realizovat. Protože jestliže to máte, pánové, jak mi tady naznačujete, tak se ptám, jak to, že jsme nebyli schopni to uskutečnit. Jak to, že jsme nebyli schopni přesvědčit naše kolegy, kteří nám dneska ústy svých představitelů, vrcholných vládních představitelů, říkají "my vás podpoříme"? Minimálně pěti států. Ale zazněly i další dva, jak tady bylo řečeno. Jak to, že jsme nebyli schopni toto využít, aby ten parlament v jednotlivých státech se postavil za to, aby ta žlutá karta v Evropě byla uplatněna? Prostě tady to někde skřípe. Ať se na mě kolegové nezlobí.

Prostě nejsem plně přesvědčen, že jsme využili všechny možnosti, zvlášť když máme z vládních úst představitelů těchto zemí podporu v našem boji, že jsme nebyli schopni žlutou kartu v Evropě zvednout a ukázat a říci: pánové dost, tady jste narazili. Je to v možnostech tohoto parlamentu? Myslím si, že ano. Možná je to k zamyšlení, ale minimálně je to výzva, abychom to zkusili a zkusili se zamyslet, abychom v té krátké době byli schopni, akceschopni, a velice rychle, vyzvat partnerské parlamenty, aby svolaly mimořádné schůze, aby se tím zabývaly, abychom si navzájem v rámci Visegrádské čtyřky minimálně rozhodli, že když požádá jeden parlament ostatní, že nebudou zkoumat, ale že to udělají a teprve na tom parlamentu přijmou nějaké řešení. Nevím, možná se dobývám do otevřených dveří, možná že ty nabídky z ostatních parlamentů už také přišly, ale je to jedna cesta do budoucna, jak jsme schopni v Evropské unii něco udělat.

Každopádně není vše prohrané, protože ta byrokracie Evropy, jak tady zaznělo, potřebuje souhlas nejenom Evropského parlamentu, potřebuje souhlas ještě exekutivy, Rady národních ministrů a dalších. A tady nelze Dublin měnit bez jejich souhlasu. Tady to zaznělo ve vystoupení designovaného premiéra Babiše. A to

významné slovo České republiky podpořené vládami dalších států má šanci něco změnit. Otázka je, že stojíme proti silnému odporu.

Hovořilo se tady o sociální chartě. Jsem příznivcem sociální charty Evropské unie, protože je to poslední z možností, jak srovnat životní úroveň v zemích Evropské unie od severu k jihu, od východu na západ, nejenom virtuálně, ale reálně. Samozřejmě je to karta, která se může zneužít a zneužívá se v diskusích ohledně migrace. Protože je to také problém. A ty velké západní státy, jako je Francie, Německo i to Švédsko, si uvědomují, proč ti migranti přicházejí zrovna do těchto konkrétních zemí. Je to štědrý sociální systém, který tyto země mají a uplatňují v rámci migrace. Přicházejí různé modely, od kvotace dávek, rozdělení časového rozložení, od přiznání a další. Tyto modely přicházejí, ale narážejí na ten základní problém, že rozhoduje soudní orgán o tom, jestli to je, nebo není v rámci přístupu k těmto migrantům v souladu s lidskými právy, nebo ne, jestli je možno činit rozdíly. Čili narážíme na byrokracii Evropy a soudní byrokracii Evropy v tom základu postavení Evropy jako orgánu, jako soustátí, které se snaží srovnat lidská práva v rámci celé Evropy. A teď přicházíme na určité mantinely a určitá omezení toho, že jsme se dostali do vlastní pasti multikulturality a přístupu k lidem, kteří přicházejí do Evropské unie.

Pokusím se na závěr apelovat, apelovat na – a vlastně já nevím přesně na koho apelovat, protože teoreticky podle zvyklostí, ne protokolu, zvyklostí by nás asi měl zastupovat ministr vnitra, protože azylová politika v rámci bezpečnosti patří pod Ministerstvo vnitra. Nevidím tady pana ministra, abych mohl apelovat na něj. Teoreticky tady zazněl příslib pana premiéra, že osobně zasáhne. Ale zase na tom jednání budou asi ministři vnitra ostatních států, čili tady vznikne nějaká disharmonie pozic v rámci té skupiny Rady ministrů, která toto bude projednávat a jednat. Tak budu apelovat na celou vládu. Ať se nechá vyzbrojit argumenty – já použiji výraz vyzbrojit – vyzbrojit argumenty tohoto parlamentu napříč politickým spektrem, protože jsem nezaznamenal nějaké výrazné výhrady napříč politickým spektrem tady v této ctihodné sněmovně, které by se hlásily k Dublinu IV, a aby návrhy usnesení, které jsou zde připraveny a které i já za KSČM odcituji v rámci podrobné rozpravy, aby si vzala z toho to, co je schopna uplatnit. My jim to nemůžeme nařídít. My na ně můžeme apelovat. My se můžeme snažit je přesvědčit, že jsme vedeni zájmy občanů České republiky, minimálně zájmy našich voličů.

A jelikož jsme se shodli, všech devět politických stran, které zde zasedají, že je zájmem českých voličů se postavit proti myšlenkám rozšíření nebo změn Dublinu IV, tak si myslím, že tato vláda, byť v demisi a byť by si mohla říci, že vláda v demisi má určité omezené možnosti v rámci prosazování závažných věcí, přesto si myslím, že by tady na to neměla hledět, a vyzbrojena, znovu opakuji, vyzbrojena argumenty a usnesením Poslanecké sněmovny by se měla jak ten příslovečný lev v našem znaku bít za české národní zájmy. Nestydím se použít tento výraz – ač mě nazvete xenofobem – české národní zájmy v rámci Evropské unie, protože je pět minut po dvanácté, abychom ten prapor zvedli a šli do toho souboje s Evropou. A upozorňuji, nejde jenom o evropskou byrokracii, protože se v posledním hlasování europarlament jako volený orgán postavil proti nám, postavil se proti názoru České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Leo Luzarovi. Dovolte mi teď přečíst omluvu. Omlouvá se pan poslanec Jan Birke z dnešní jednání schůze od 17.30 do konce jednacího dne a současně z celého zítřejšího jednacího dne, to znamená 18. 1. 2018, z pracovních důvodů. Teď tady mám žádost o přednostní vystoupení pana poslance Radima Fialy a pak mám ještě v pořadí dvě faktické poznámky – pan poslanec Bělobrádek, pan poslanec Benešík. (Oba tito poslanci tvrdí, že se hlásí i řádně.) Ano, takže já mám od vás tedy jak faktickou, a potom mám i řádnou od vás. Vidím to tady na displeji, pane poslanče Benešíku. Ano, ano, mám vás tady jak do všeobecné, tak do faktických poznámek. Já to tady vidím na displeji. Takže která je správná? Obě. Dobře. Tak to je to, o čem hovořím. Takže faktická má přednost, takže jsem vás chtěl dát do pořadí na faktickou.

Nicméně nyní s přednostním právem vystupuje pan poslanec Fiala a my se tady domluvíme. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Dámy a pánové, před podrobnou rozpravou, kde se budou načítat jednotlivá usnesení, chci požádat o pauzu na jednání klubu SPD v délce 30 minut.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže jestli jsem slyšel dobře, tak žádáte o pauzu 30 minut na poradu poslaneckého klubu. (Předsedající s poslanci Benešíkem a Bělobrádkem řešili žádosti o vystoupení, proto přeslechl, že pauza má být až před podrobnou rozpravou.) O tom ani nehlasujeme. Vyhlašuji tedy pauzu a sejdeme se tady opět v 17.42. (Rozruch v sále, že přestávka nemá být teď hned.) Tak ještě? Pardon. Ale je pauza, protože s přednostním právem má kdykoli právo vystoupit okamžitě předseda klubu, předseda strany. Takže se prosím sejdeme 17.42.

(Jednání přerušeno v 17.13 hodin.)

(Přestávka byla na žádost pracovní skupiny prodloužena do 18.15 hodin. Jednání pokračovalo v 18.15 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je 18.15 hodin. Přestávka končí. Poprosím o klid v sále, aby se všichni usadili. Než budeme pokračovat v rozpravě, mám tady nějaké omluvenky. Za prvé se nám omlouvá pan Julius Špičák z osobních důvodů od 18.45 do konce jednání, dále pak paní poslankyně Jana Levová od 18.15 do 19.30 z pracovních důvodů a za třetí se nám omlouvá pan premiér Babiš od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní se tedy vracíme k obecné rozpravě. Mám tady s přednostním právem pana poslance Bělobrádku. (V sále je velký hluk!)

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, chtěl bych navázat na to, co tady říkal pan kolega Luzar, s tím, že skutečně mír v Evropě tady 70 let není, protože jak Ukrajina, tak Balkán do Evropy patří, ale v tom užším slova smyslu samozřejmě v rámci Evropské unie i členských států ten mír je i díky tomu, že

právě jednotlivé státy jsou v rámci Evropské unie, a také díky tomu, že v rámci Evropské unie je v podstatě svázáno i Německo. To byl jeden ze základních důvodů, proč tady vlastně Evropská unie byla, aby se neopakovala expanze Německa, která tady historicky několikrát byla.

Někteří z vás tady hovořili o tom, že je tady dvanáct uprchlíků. To jsou ti, kteří jsou na základě přerozdělovacích mechanismů. Je jich tady samozřejmě více. Ale ti, kteří sem byli v podstatě posláni na základě těchto kvót, těch je skutečně jenom takhle málo.

Chtěl bych taky říct, že je potřeba si uvědomit, že v době balkánské krize především v Bosně a Hercegovině spousta uprchlíků byli muslimové, byli z multikulturního prostředí. To tady jen připomínám kvůli tomu, co se tady dělo.

A co se týká trvalého relokačního mechanismu, myslím, že ho tady odmítáme všichni. Mnozí se tady probourávají do otevřených dveří. My se snažíme na všech úrovních vysvětlovat našim kolegům ze zemí, které ho prosazují, že je to nesmysl, že to nefunguje. Když několikrát do roka sedím s kolegy z různých evropských států, včetně premiérů, včetně kancléřky, včetně dalších lidí, jako je předseda Evropské komise, Evropské rady, Evropského parlamentu, tak tam zaznívají jasné argumenty. Například premiér Bulharska Borisov říká: Když k nám dovezete tyto lidi, tak je máme připoutat za nohu, nebo je máme dát do vězení? Oni u nás prostě být nechťejí. V České republice taky být nechťejí, chťejí do Německa, chťejí do Švédska, chťejí tam, kde mají buď rodiny, komunity, nebo kde jsou vyšší sociální dávky.

Problém je také v tom, že německý ústavní soud rozhodl, že ten, kdo žádá o azyl, má stejný nárok na sociální dávky jako německý nezaměstnaný. Samozřejmě to je potom láká zpět. A my se snažíme vysvětlovat kolegům, že jak je to nastaveno, jak to mají promyšleno, že to nemůže fungovat. Když budou mít všude po celé Evropské unii všichni stejné sociální dávky, tak to samozřejmě rozloží sociální systém jednotlivých zemí, protože jestli bude stejná sociální dávka jako v Německu po celé Evropě, tak to budou v některých zemích mít tito lidé větší dávky, než mají penzisté důchody. To je naprostý nesmysl. A když budou různé dávky po Evropské unii, tak přece všichni půjdou tam, kde peněz mají víc. A když jim je tam nevyplatíte, tak tam stejně nebudou, protože se jim to nevyplatí. My se o to snažíme a stejně tak můžu říct, že Evropská unie, a znovu to tady opakuji: Maďarsko, Bulharsko, Polsko a další země.

Stejně tak musím říct, že minulá vláda měla bezpochyby vyjednat to, aby nás nepřehlasovali. To samozřejmě byla věc ministra vnitra, samozřejmě to byla svým způsobem i věc ministra zahraničních věcí a premiéra, ale rozhoduje se o tom na Radě ministrů vnitra. Ale také nikdo nemohl počítat s tím, že Polsko změnil na poslední chvíli svůj názor. Vždyť si na to všichni vzpomínáme. Vypadalo to, že Poláci nepodpoří kvóty, a nakonec to pod tlakem změnili. A to byla ještě bývalá vláda, která v podstatě byla z občanské platformy. Teď PiS rozhodně nic takového podporovat nehodlá. Samozřejmě se změnila i vláda v Rakousku, ale současný premiér Kurz už byl tehdy ministrem zahraničních věcí. Já jsem od roku 2014 mohl sledovat, jak Rakušané mění svoje názory, jaký je tam pohyb. Už bývalý vicekancléř

Mitterlehner měl poněkud jiný názor, než jak to bylo na počátku. A Sebastian Kurz to samozřejmě dotáhl.

Stejně tak je potřeba si říci, že trvalý relokační mechanismus je populistický návrh mnoha vlád západních zemí v Evropské unii, který má řešit problém, který mají oni sami. Oni sami ten problém mají a chtějí svým vlastním občanům navrhnout nějaké řešení. A řešení, kterým má být trvalý relokační mechanismus, samozřejmě nefunguje, protože i ze zemí, jako je Lucembursko, Portugalsko, ti kteří tam byli na základě kvót dovezeni, odtamtud z velké části odešli. Prostě to nefunguje a ti lidé chtějí tam, kde si to vysnili, chtějí tam, kde mají vlastní komunity, kde mají rodinu a kde se jim podle jejich názoru bude žít lépe. Stejně tak jsem přesvědčen, že nebudeme svádět souboj s Evropou, nebo s Evropskou unií v tom úzkém slova smyslu. To oč tady jde, a samozřejmě V4 rozšířená o Rakousko, o Slovinsko, o Chorvatsko, to dává smysl, protože potřebujeme vytvořit blokační minoritu. To je jedna věc. A druhá věc, musíme prosadit, aby i v Dublinu IV bylo jasné dáno, že tam musí být rozhodnutí jednomyslné, protože pak bychom museli skutečně hledat blokační minoritu.

Já jsem přesvědčen, že v tomhle směru je i dobré si tady říct, mnozí se jím zaštiťujete, já když na těch jednáních bývám, tak i pan premiér Orbán to řekl jasně. Ta solidarita, kterou vyžadují mnozí z kolegů v rámci EU, má být v tom, že si navzájem pomůžeme v tom, abychom řešili situaci mimo území EU, aby se ti lidé nedávali na pochod. Druhá věc – musíme společně chránit hranice a potom skutečně rozlišovat ty, kteří mají nárok na azyl a na mezinárodní ochranu, kterých je podle odhadů 50 %, nebo možná méně, a ti, kteří nesplňují tyto podmínky, musí být vraceni zpátky.

Stejně tak bych chtěl říct to, o čem tady mluvil pan kolega Luzar. Já jsem byl na mezinárodní konferenci v Istanbulu právě o migraci především z Afriky. A je pravdou, že některé africké země ani nemají zájem, aby se jim zpátky vraceli jejich občané, nelegální migranti, protože to tvoří v některých zemích až desítky procent HDI, to, co jim posílají tito lidé zpátky do afrických zemí, a oni tam mají velkou populační explozi a v podstatě ti lidé svým způsobem jim tam ani nechybí. Ale to neznamená, že se s tím můžeme smířit a říct, že sem budou přicházet. To přece nikdo nechce.

My musíme jednoznačně trvat na tom, že pod kontrolou je potřeba mít hranice, a je to selhání národních států dosti často. Vždyť se podívejte, jak to bylo v Řecku, jak to bylo v Itálii. Selhání národních států! A to, že se na to nezareagovalo, to je pravda. A teď musíme vyřešit celou tuto komplikovanou situaci společně, protože jinak se to skutečně vyřešit nedá!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A než se posuneme k dalším přednostním slovům, tak tady mám nějaké faktické poznámky. Pan poslanec Benešík je současně přihlášen i do podrobné rozpravy. Chce s faktickou? Ne. A pak tady mám pana poslance Aleše Juchelku, jestli chce s faktickou poznámkou vystoupit. Ne, dobře. Tím jsme vyřešili faktické a nyní se mi hlásil s přednostním právem pan místopředseda Okamura.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, dovoluji mi krátce vyhodnotit dnešní den a vůbec i to jednání, které teď proběhlo a kvůli kterému jsme měli tu hodinovou pauzu.

V podstatě před měsícem jsme tady navrhli, a tady musím poděkovat i poslanci KSČM Leo Luzarovi, tady víceméně ve spolupráci jsme tady navrhli a upozornili jsme veřejně, dvě politické strany, SPD a KSČM, na palčivý problém chystané změny azylové politiky EU a revize tzv. Dublinského protokolu. Před měsícem se nám nepodařilo prosadit tento bod na jednání Sněmovny. Byla to škoda. Už jsme to tady navrhli v prosinci, ale chápu, že jste se mnozí potřebovali s tím problémem trochu seznámit, abychom si všichni uvědomili vážnost tohoto problému. Následně jsme se chopili v SPD iniciativy, sestavili jsme v podstatě tuto žádost o svolání mimořádné schůze a požádali jsme, poprosili jsme ostatní politické strany a některé poslance, o kterých jsme věděli, že mají podobné názory, zdali by nám nepodepsali.

Tady musím velice pochválit pana Václava Klause mladšího, který si vzal iniciativu v rámci ODS a sesbíral tuším cca 15 podpisů. Musím velice pochválit pana poslance Leo Luzara za KSČM, který opět byl iniciativní a sesbíral 15 podpisů poslanců KSČM. Skvělou práci odvedl tady pan poslanec Foldyna, který víme, že má také podobné názory v tomto ohledu, sesbíral 3 podpisy ČSSD. Musím pochválit pana poslance Nachera z hnutí ANO, který nám také podepsal, a samozřejmě nás 22 poslanců SPD se podepsalo také. A došlo tím k tomu, že jsme sesbírali odpovídající počet podpisů poslanců, a byla to spolupráce tedy stran ODS, SPD, KSČM, hnutí ANO a ČSSD partikulárně, na svolání mimořádné schůze. Tím vznikl tlak také na ty, řekl bych, nerozhodnuté a vznikla situace, že poslanci pěti politických stran více či méně zastoupení chtěli vyvolat mimořádnou schůzi na tento mimořádně důležitý problém, a samozřejmě i zbytek v Poslanecké sněmovně, protože se musel postavit před rozhodnutí, zdali tedy umožní mimořádnou schůzi, což má jinou váhu, samozřejmě to téma by bylo ještě více akcentováno, nebo umožní tu formu zařazení mimořádného bodu, trochu řekl bych formálně jemnější, abychom se mohli vyjádřit.

Musím říct, že ta schůze splnila účel, který my v SPD jsme od toho od počátku očekávali a proč jsme se takto snažili a takto jsme na tom celý měsíc pracovali. Musím říci, že i debata, která byla víceméně na celý den, ukázala, že i vy, poslanci ostatních stran, velice hluboce vnímáte palčivost tohoto problému. A já už nechci, abychom se tady vraceli k nějakým faktickým poznámkám, ale určitě s díky vnímám to, že i ti, kteří ještě před pár měsíci měli opačný názor, tak názor zcela změnili a již také horují za zpřísnění azylových podmínek či větší kontroly. Takže to je skvělá zpráva.

Dovolte mi jenom ještě krátce zopakovat, že když jsme sbírali podpisy od prosince a v prosinci, když jsem to zařazení bodu jménem SPD poprvé navrhl, tak jsme šli do toho s návrhem usnesení, s jednoduchými dvěma větami, od kterých jsme chtěli, abychom se odrazili, a byl to návrh, abychom se usnesli na tom, že Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR považuje revizi azylové politiky, tak jak ji připravily orgány EU, za hrubé narušení suverenity ČR a vyzýváme vládu ČR k odmítnutí takto připravené revize Dublinského protokolu. To byl základ, z kterého jsme v podstatě vycházeli a pod co se tady podepsali poslanci pěti stran. Musím tedy opět velice kvitovat to právě skončené hodinové jednání, tu poradou, kde bylo zastoupeno

dokonce všech devět politických stran v parlamentu, a je vidět, že jsme schopni se dohodnout. Tady bych poděkoval panu poslanci Stanjurovi, jestli mě poslouchá, za skvělé vedení naší porady, kde všechny ukáznil, a bylo nás tam za devět politických stran a výsledkem je skutečně usnesení, kde jsme se demokraticky dohodli, že ho dokonce nebude číst ani poslanec SPD, přestože jsme byli navrhovatelé, ale dali jsme prostor jiné politické straně, aby si ho přečetla, a je to návrh usnesení, na kterém jsme se shodli, většina z politických stran, které tam byly, a které v podstatě odráží původní návrh, který jsme jako SPD tady prezentovali.

Takže já bych chtěl poděkovat na závěr všem politickým stranám za dnešní jednání. Chtěl jsem poděkovat za to, že jsme se shodli na těch základních dvou větech, pod které se původně SPD a další poslanci čtyř stran podepsali, takže jsme rozvinuli dokonce to usnesení ještě do mnohem košatější a podrobnější podoby, což je dobře, a že snad poprvé v této Sněmovně tady bude většinově úplně průsečíkem zleva, zprava nebo středu, doufám, prohlasováno usnesení k tak zásadní věci, jako je to, abychom si zachovali suverenitu v tom, koho si tady budeme přijímat do budoucna, a aby ČR, nikoliv EU nám tady diktovala, koho si tady máme přijímat a s kým tady budeme do budoucna žít.

Takže já jsem vám chtěl na závěr všem poděkovat a doufám, že tímto způsobem na různých konkrétních tématech, i když se třeba celkově neshodneme na hlavních programových bodech, byť zrovna toto je jeden z klíčových programových bodů hnutí SPD, zásadní postoj k problému migrace, tak doufám, že budeme spolupracovat se všemi stranami dále na dalších tématech a rádi i my se budeme bavit nad vašimi programovými body a rádi podpoříme dobré body.

Děkuji a přeji hezký večer. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji panu místopředsedovi a dovolím si podotknout, že závěr toto ještě nebude. Nyní tu mám s faktickou poznámkou pana poslance Kalouska. Dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji, bude to kratší, pane předsedající. Jen velmi krátce. Když tady znělo to osobní laudatio pana předsedy Okamury na pány poslance Foldynu, Klause, Nachera a Luzara, tak dovolte, abych i já pochválil pana předsedu Okamuru za to, že nepochválil nikoho z TOP 09. Děkuji pěkně. (Pobavení.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní mám opět s přednostním právem pana poslance Bělobrádka.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, doufám, že se už konečně dostaneme k hlasování. Dovolte mi, abych i já zhodnotil průběh dnešního dne.

Zejména bych chtěl poděkovat všem těm, kteří hlasovali pro to, abychom počkali až na to, kdy pan předseda vlády bude skutečně moci seznámit výbor pro evropské

záležitosti s tím, jak probíhala Evropská rada, a i přesto, že to nevyšlo, tak děkuji vám všem, kteří jste pro to hlasovali, protože to dávalo logiku, aby i výbor pro evropské záležitosti před projednáním tohoto závažného a klíčového bodu také mohl slyšet i to, jak to probíhalo konkrétně na Evropské radě, od pana premiéra. Takže těm bych chtěl poděkovat.

Chtěl bych poděkovat i jmenovitě předsedovi evropského výboru Ondřeji Benešikovi za to, že tady uváděl na správnou míru spoustu mýtů, nepravd. A doufám, že i pro poslance SPD bylo poučné, že se tady dozvěděli spoustu reálií o tom, jak to funguje v Evropské komisi, že se dozvěděli spoustu zajímavých věcí, že směřovat některá čísla je opravdu poněkud řekl bych nešťastné. Stejně tak ale děkuji všem, kteří se zdrželi některých detailů, například rozdělovat mikroby a viry nedává příliš smysl, ale dala by se najít i spousta dalších věcí.

Ale chtěl bych poděkovat i za určitou zdrženlivost, že jsme tady neslyšeli reakci úplně na všechno.

Děkuji, že jsme si měli možnost za celý tento večer, vlastně i dopoledne, prohlédnout snad celý poslanecký klub SPD. Já jsem za to velice rád, protože opravdu bylo to pro mě velmi zajímavé. Vy jste se připravovali možná i měsíc na toto dnešní vystoupení (smích v sále) a myslím si, že to byla poctivě odvedená práce. Děkuji vám za to, protože si myslím, že to byl vynikající zážitek, a doufám, že si ho brzy zopakujeme, protože pro nás všechny, i když jsme tady třeba už druhé volební období, to bylo něco mimořádného. Takže chtěl bych vám za to poděkovat a těším se i na to, že pan místopředseda Tomio Okamura nám po každém takovémto zásadním bodu udělá takový souhrn, nějak nám to celé podtrhne, sečte a my si to budeme potom moci ještě po večerech na Parlamentních listech přečíst (smích v sále), protože to bude určitě pro nás pro všechny velký zážitek. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuhle chvíli nemám už nikoho přihlášeného do všeobecné rozpravy a nemám žádné faktické poznámky, takže končím všeobecnou rozpravu. Chtěl bych se zeptat navrhovatele a zpravodaje, jestli mají závěrečná slova k všeobecné rozpravě, nebo jestli se přesuneme k rozpravě podrobné.

Poslanec Radim Fiala: Mně to nedá, jenom poslední reakce. Já myslím, že to je mimořádně závažný bod. Strávili jsme tady nad tím celý den a myslím, že to, co tady zaznělo přede mnou, je zesměšnění práce celé Sněmovny. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: S přednostním právem pan Bělobrádek.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já jsem velmi rád, že tady bylo další zhodnocení, a moc si ho vážím, protože když to řekne taková autorita, je to pro mě skutečně něco, čeho si budu do konce života vážit, takže děkuji. Doufám, že lidé jako můj předřečník jsou schopni sebereflexe a že si tato slova vezmou k srdci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych chtěl poprosit, abychom se snažili dále hovořit k věci a případně se na sebe obraceli skrze předsedajícího.

Nyní bych tedy konstatoval, že nemáme žádné aktuálně načené procedurální návrhy, o kterých bychom měli hlasovat, takže přistoupíme k rozpravě podrobně, do které mám pět přihlášek. První je na řadě pan poslanec Benešík. Připomínám, že podrobná rozprava slouží k tomu, abychom... (Připomínky z pléna.)

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane místopředsedo, na základě dohody všech poslaneckých klubů bych měl vystoupit jako poslední, pardon, předposlední, s návrhem společného usnesení, nebo společných usnesení všech poslaneckých klubů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, tak já si vás odmažu a pak si vás napíšu. Nyní tedy pan poslanec Peksa bude vystupovat kdy? (Nesrozumitelné hlasy ze sálu.) Takže si také odmažu. Nyní pan poslanec Luzar.

Poslanec Leo Luzar: Pane předsedající, děkuji za slovo. Touto kouzelnou administrativní zkratkou jsem se dostal k mikrofonu velice rychle. Jak jsem avizoval v rozpravě, klub KSČM připravil návrh, který vychází z návrhu stanoviska českých europoslanců, které přednesli v Evropském parlamentu.

Ten návrh zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyjadřuje jasné negativní stanovisko k navrhovanému automatickému nápravnému mechanismu v podobě automatického relokování žadatelů o mezinárodní ochranu napříč členskými státy; odmítá balík změn, které odstraňují ustanovení, jež by do určité míry mohla mít pozitivní vliv na omezení nežádoucích druhotných pohybů v rámci členských států; odmítá balík změn, které by představovaly další administrativní zátěž zejména pro správní orgány členských států; odmítá podmiňování zachování příspěvků z unijních fondů pro realizaci návratu státních příslušníků třetích zemí.

Jak už tady bylo avizováno, na jednání jsme došli ke kompromisnímu návrhu, který bude přečten. Proto tento návrh k hlasování stahuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poprosím, jestli tedy návrh se bude předávat panu zpravodaji? Je stažen, dobře. Nyní pan poslanec Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý večer, dámy a pánové, dnes naposledy. Já nebudu zneužívat tohoto slova, abych útočil na nějaké ostatní poslance nebo někoho urážel, protože jde o vážnou věc, ke které – čemuž jsem velice rád – došlo ke shodě všech, nebo takřka všech politických subjektů této Sněmovny. Já bych poděkoval zejména poslancům ODS, kteří byli stranou 18 podpisů, která skutečně pomohla vyvinout tlak na to, že se to dostalo na jednání Sněmovny. Děkuji panu Stanjurovi, který velice přispěl k tomu, že jednání klubů úspěšně skončilo. Tím skončím s děkováním

Mně se samozřejmě můj vlastní návrh usnesení, který jsem sepisoval s kolegou Skopečkem a Bauerem, zdál velice dobrý a kvalitní, nicméně toto není o souboji

politických stran, toto je o hájení zájmů České republiky. Čili já se daleko raději vzdám, stáhnu toto své usnesení, abychom mohli my všichni jako Češi dát silný mandát vládě, že má hájit stanoviska, na kterých jsme se tady všichni usnesli, to znamená rozhodovat si sami o migrační politice jako Česká republika. Tím se k tomu také připojuji a všem děkuji. Na shledanou. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní pan poslanec Bžoch.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Ještě jednou dobrý večer, dámy a pánové. Já budu velmi stručný. Za hnutí ANO jsme měli také navrženo naše usnesení, které nebudeme načítat, protože jak už tady zaznělo od kolegy, od pana předřečníka raději, tak jsme se shodli napříč politickými kluby a budeme samozřejmě podporovat to usnesení, které na konci přečte pan Benešik. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Tím byly vyčerpány písemné přihlášky a nyní tedy mám z pléna pana poslance Benešika.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, dámy a pánové, mým úkolem je pouze načíst usnesení, které, jak už jsem avizoval, je průsečíkové všech poslaneckých klubů zastoupených v Poslanecké sněmovně. Jeho znění je toto:

"Poslanecká sněmovna

I. důrazně odmítá návrh Komise na zavedení takzvaného korekčního přidělovacího mechanismu a na něj navázané finanční sankce, jež považuje za rozporný se zásadou subsidiarity;

II. s odkazem na výše uvedené vyzývá vládu ČR, aby při projednávání reformy Dublinského nařízení na úrovni EU usilovala o vypuštění korekčního přidělovacího mechanismu z textu návrhu a v krajním případě blokovala jeho celkové přijetí;

III. zdůrazňuje, že odpovědnost za rozhodování v otázce azylu by nadále měly nést výhradně členské státy, které si v souladu se závazky plynoucími pro ně z mezinárodního a evropského práva samy stanovují podmínky pro poskytnutí mezinárodní ochrany na svém území;

IV. apeluje na vládu ČR, aby při vyjednávání v orgánech EU politicky prosazovala aplikaci jednomyslného rozhodování na úrovni Evropské rady v případě návrhu zásadních změn v oblasti azylové politiky;

V. vyjadřuje podporu navrhovaným pozitivním změnám, které budou do budoucna zabraňovat zneužívání azylových systémů členských států Evropské unie, zejména pokud jde o zabránění druhotným pohybům a o rychlejší a akceschopnější realizaci návratové politiky v případě neúspěšných žadatelů o azyl. "

To je, co se týče znění toho průsečíkového usnesení, vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Předějte prosím návrh usnesení panu zpravodaji. A nyní tedy mám z pléna pana poslance Peksu.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych rád jenom komentoval ten předchozí výstup. My v podstatě s celým tím textem, tak jak je, souhlasíme. Bohužel faktem je, že ten text v této podobě až na pár drobností je v podstatě totožný s tím, co už výbor pro evropské záležitosti v minulém roce schválil. Takže to v podstatě není žádná změna oproti předchozímu stavu. Což bohužel zachovává tu evropskou politiku České republiky, jaká byla doposud. To znamená, budeme jezdit do Bruselu, nebudeme mluvit anglicky, nic nedojednáme, protože jsme křičeli ne, ne, ne a ne.

Vzhledem k tomu bych rád přečetl svůj návrh, který je formálně totožný s tím předchozím, akorát doplňuje ještě bod číslo šest a to: "Apeluje na vládu, aby předložila konstruktivní alternativní návrh k navrhovanému automatickému korekčnímu mechanismu v podobě automatické reloakace žadatelů o mezinárodní ochranu mezi členskými státy." Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já taky děkuji. Prosím, abyste předal opět návrh panu zpravodaji.

A nyní tady mám s faktickou poznámkou paní poslankyni Langšádlovou.

Poslankyně Helena Langšádlová: Hezký večer, dámy a pánové. Pro nás je důležité, že došlo k dohodě nad textem usnesení. Jsem přesvědčená, že to má svůj význam. Nicméně současně, tak jak jsem již říkala tady na plénu i na tom jednání, podpoříme návrh Pirátů, protože se domníváme, že kromě toho, že budeme říkat, co se nám nelíbí, tak máme přicházet sami s konstruktivními návrhy kompromisu či alternativních návrhů. Proto podpoříme návrh Pirátů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. V tuhle chvíli nemám žádné faktické poznámky ani žádné písemné přihlášky do rozpravy a ani nevím o žádných z pléna. Ještě se rozhlédnu. Je tomu tak. Takže nyní bych poprosil navrhovatele a zpravodaje o závěrečná slova. (Z pléna zaznívá požadavek na odhlášení všech poslanců.) Jasně, ano. Jelikož mezi tímto a následujícím hlasováním byl velký pohyb v sále, tak vás samozřejmě všechny odhlásím.

Nyní bych poprosil, jestli tedy budou závěrečná slova? (Zpravodaj: Ne. Navrhovatel: Ne.) Ne. Tak vypadá to, že závěrečná slova nebudou. Takže v tom případě myslím, že správné pořadí hlasování je takové, že nejdřív budeme hlasovat o alternativním, nebo o pozdějším návrhu a poté o původním návrhu? Nebo si to zpravodaj představuje jinak? (Dohady mimo mikrofon o pořadí hlasování jednotlivých návrhů.)

Poslanec Jiří Kobza: Máme zde dva návrhy. Jeden původní a jeden protinávrh... (Z pléna zaznívá, že se jedná o další návrh.) Další návrh Pirátů. Takže já navrhuji, abychom hlasovali v tom pořadí, jak byly doručeny. To znamená první ten původní návrh a další ten návrh Pirátů. (Dohady mimo mikrofon, zda se jedná o protinávrh, či o dvě hlasování.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: To je jasné, že jsou to dvě hlasování. Tam jde o pořadí. (O slovo se hlásí poslanec Stanjura.) Poprosím pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Myslím, že ty dva návrhy se liší pouze v bodě šest, jestli můžu říct. A je podle mě úplně jedno, jestli se o bodě šest bude hlasovat jako první, nebo později. Já navrhuji, abychom hlasovali o bodech jedna až pět en bloc – to je společné z obou dvou návrhů. A zvlášť o bodu šest, který tady přednesl pan poslanec Peksa. Pořadí je skoro jedno. Myslím, že to má logiku, protože my jsme se domluvili na těch bodech jedna až pět a o bodě šest jsme se neshodli a řekli jsme, že to rozhodne hlasováním plénem. A nevystavujte nás prosím, abychom hlasovali o bodech jedna až šest dohromady, když všichni chceme podpořit body jedna až pět a někteří chceme podpořit bod šest.

Takže navrhuji, klidně ať se začne bodem šest, ale zvlášť. Protože ten návrh není protinávrh, ale je spíš doplňující. Takže můj návrh je, pane předsedající, aby první hlasování bylo o bodech jedna až pět, které přednesl pan poslanec Benešík, a poté o bodu šest, který přednesl pan poslanec Peksa. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych se chtěl zeptat, jestli je toto přijatelný postup pro všechny? (Zpravodaj: Ano. Navrhovatel: Ano.)

V tom případě tedy budeme hlasovat takto. To znamená nejdřív o přednesených bodech jedna až pět en bloc a poté o bodu šest.

Zahajují hlasování číslo 15. Kdo je pro bod jedna až pět? Kdo je proti? Zdrželi se? Děkuji.

Je to hlasování číslo 15. Z přítomných 165 poslanců, hlasovalo pro návrh 163 poslanců, proti nikdo. Návrh byl přijat. Děkuji. (Potlesk napříč sálem.)

A nyní tedy budeme hlasovat o bodu šest samostatně.

Zahajují hlasování číslo 16. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Zdrželi se hlasování? Děkuji.

Je to hlasování číslo 16. Z přítomných 165 poslanců, pro bylo 36, proti 30. Návrh nebyl přijat. Děkuji.

A než se posuneme... Ne, tady jsou nějaké faktické, ale to je špatně, předpokládám. Takže tím byl nějaký návrh usnesení přijat a bod je vyčerpán. Já vám děkuji a tím tento bod dnes končí.

Jednací den má skončit za 11 minut. Dnes jsme se tedy nedostali ještě ani k bodu 1, nicméně předpokládám, že není vůle v tuhle chvíli začínat druhé čtení

zákona, takže v tom případě tady mám jenom nějakou organizační informaci a pak to ukončíme.

Takže vážené paní poslankyně, páni poslanci, než přeruším tuto schůzi, upozorňuji vás, že zítra nejpozději do 11 hodin je možné podávat přihlášky k ústním interpelacím. To znamená, že zítra, ve čtvrtek 18. ledna, bude od 9 do 11 hodin přítomen zde v sále pracovník organizačního odboru, kterému můžete své přihlášky k ústním interpelacím podávat. V 11.30 proběhne za účasti ověřovatelů jejich losování.

Na základě dohody předsedů poslaneckých klubů bych nyní přerušil 6. schůzi do čtvrtka 18. ledna 2018 do 11 hodin, pokud nikdo nemá něco proti. Není tomu tak. Děkuji vám a přeji dobrou noc.

(Jednání skončilo v 18.51 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

18. ledna 2018

Přítomno: 150 poslanců

(Jednání zahájeno v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tady vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a popřípadě mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Ivan Adamec bez udání důvodu, Dana Balcarová – zdravotní důvody, Jan Bartošek od 15 hodin do konce schůze – pracovní důvody, Martin Baxa bez udání důvodu, Jiří Běhounek – pracovní důvody, Jan Birke – pracovní důvody, Petr Dolínek – pracovní důvody, Petr Gazdík ze zdravotních důvodů, Tomáš Hanzel – pracovní důvody, Tereza Hyťhová – osobní důvody, Milan Chovanec bez udání důvodu, Pavel Jelínek – rodinné důvody, Marian Jurečka – osobní důvody, David Kasal v době od 9 do 13 hodin – pracovní důvody, Jiří Kobza z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Jana Krutáková v čase od 11 do 13 hodin z pracovních důvodů, Jana Levová – pracovní důvody, Taťána Malá – pracovní důvody, Přemysl Mališ – rodinné důvody, Karla Maříková bez udání důvodu, Jiří Mašek – pracovní důvody, Květa Matušovská – osobní důvody, Eva Matyášová – pracovní důvody, Ilona Mauritzová bez udání důvodu, Radka Maxová – pracovní důvody, Ladislav Okleštěk – pracovní důvody, Roman Onderka – pracovní důvody, Vojtěch Píkal od 17.30 do konce jednání z pracovních důvodů, Milan Pour v době od 13 do 18 hodin z pracovních důvodů, David Pražák – zdravotní důvody, Jan Řehounek – pracovní důvody, Petr Sádovský – pracovní důvody, Antonín Staněk bez udání důvodu, Helena Válková – pracovní důvody, Ondřej Veselý – pracovní důvody, Jana Vildumetzová – pracovní důvody a z pracovních důvodů se omlouvají také poslanci Jan Volný a Ivo Vondrák.

Současně zde máme omluvy členů vlády, a to následující: paní ministryně Klára Dostálová z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Mílek z pracovních důvodů, ministr Robert Plaga v době od 9 do 15.30 z pracovních důvodů, Alena Schillerová se omlouvá z dopoledního jednání z pracovních důvodů, ministr Martin Stropnický – zdravotní důvody, Karla Šlechtová – pracovní důvody a z pracovních důvodů se z dopoledního jednání omlouvá pan ministr Ilja Šmíd a z pracovních důvodů v době od 9 do 13 hodin se omlouvá ministr Ťok.

Dnes bychom měli pokračovat dalšími body podle schváleného programu 6. schůze. To znamená bod první, druhé čtení, a body z bloku prvního čtení. Ale nejprve se samozřejmě zeptám, zda si přeje někdo vystoupit s návrhem na změnu schváleného pořadu 6. schůze. Vidím pana předsedu Faltýnka. Předávám mu slovo. (Hluk v sále.)

Současně prosím všechny paní poslankyně a pány poslance, aby zachovali potřebný klid pro to, aby mohlo probíhat jednání Poslanecké sněmovny, abychom se slyšeli navzájem. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo. Dobrý den, Vážené kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych jménem našeho poslaneckého klubu navrhl pevně zařazení bodu v pořadu schůze, a sice konkrétně bodu č. 4, který máme dneska na programu, a je to poslanecký návrh novely zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, sněmovní tisk 17, na středu 24. ledna jako první bod jednacího dne. Důvodem je dnešní nepřítomnost z pracovních důvodů paní ministryně Šlechtové a současně činím tento návrh po dohodě a po projednání s předkladatelkou tohoto zákona paní Janou Černochovou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Dále s přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, my máme na programu schůze celkem tři návrhy zákonů, kterým se mění zákon o léčivech. Za chvíli začne druhé čtení. Pak je senátní návrh, kde jsme pozvali pana senátora na příští středu na 14.30. A já navrhuji, abychom ten návrh Občanské demokratické strany, to znamená bod 6, sněmovní tisk č. 18, zařadili za bod č. 5, za ten bod senátní návrh. Má to nějakou logiku. To znamená, dneska by proběhlo druhé čtení vládního návrhu zákona a ty další dva by byly v jednom bloku příští středu odpoledne.

Takže navrhuji bod č. 6 zařadit jako druhý bod ve středu 24. ledna odpoledne.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Ještě si někdo přeje vystoupit s návrhem na změnu schváleného programu 6. schůze? Není tomu tak. Budeme hlasovat o návrzích, které zazněly, v pořadí, ve kterém byly předneseny.

Nejprve tedy budeme hlasovat o návrhu na pevně zařazení sněmovního tisku 17 na středu 24. ledna jako první bod, pokud jsem správně zaznamenal to, co navrhl pan předseda Faltýnek.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, ať zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, přihlášeno 124 poslanců, pro 120, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní budeme hlasovat o návrhu, který přednesl pan předseda Stanjura.

Zahajují hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Je někdo proti?

Hlasování číslo 18, přihlášeno 124 poslanců, pro 123, proti nebyl nikdo. Návrh byl také přijat.

Tím jsme se vypořádali s návrhy na změnu schváleného programu 6. schůze a můžeme pokračovat. Ještě připomínám, že nejpozději do 11 hodin bylo možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne jejich vylosování.

Současně je zde určitá revize došlých omluv: pan poslanec Jan Řehounek se neomlouvá z pracovních důvodů na celý den, ale od 13.30. Nyní je přítomen. Ano. A ještě než začneme, tak vás seznámím s další došlou omluvou. Pan poslanec Ferjenčík v době od 12.30 do 15.30 z pracovních důvodů a od 18.45 do konce schůze z rodinných důvodů.

Zahajuji projednávání bodu

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 5/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení hosté, ve stručnosti pouze uvedu po diskusích v rámci prvního čtení a projednávání na půdě výboru pro zdravotnictví, že cílem tohoto návrhu novely zákona o léčivech je zajistit transpozici směrnice Komise 2016/1214 ze dne 25. července 2016, kterou se mění směrnice 2005/62/ES, pokud jde o standardy a specifikace systému jakosti pro transfuzní zařízení. Jde tedy čistě o transpoziční novelu, která má především umožnit vydání vyhlášky, která v souladu se směrnicí stanoví pokyny pro správnou praxi v uplatňování standardů a specifikací systému jakosti právě pro zařízení transfuzní služby. Termín pro transpozici citované směrnice vyprší dne 15. února 2018.

Tyto pokyny, které upravují technické podrobnosti v oblasti provozu transfuzních zařízení, jsou již dnes využívány na bázi dobrovolnosti a díky uvedené směrnici se pro členské státy Evropské unie zezávazňují.

Důležitá informace v tomto směru je, že výbor pro zdravotnictví po diskusích doporučil schválit tento návrh a v rámci jednání výboru jsem já jakožto poslanec navrhl, aby po dobu roku 2018 bylo umožněno neukládat sankce lékařům za předepisování léčivých přípravků v rozporu s § 80 odst. 1 zákona o léčivech a případně již započatá sankční řízení byla zastavena. Tento pozměňovací návrh si výbor osvojil. Ještě upřesním, že jde o ty takzvané elektronické recepty, projekt, který běží.

Povinnost elektronických receptů nabyla účinnosti 1. 1. 2018. Ovšem vzhledem k tomu, že ten projekt není úplně ve fázi, aby mohl být kompletně spuštěn, zejména z toho důvodu, že stále poměrně velký počet lékařů čeká na ověření své žádosti – i když je třeba zdůraznit, že drtivá většina lékařů v tom systému již je zaregistrována,

ovšem ne všichni mají ještě ty přístupové údaje, je to ještě zhruba nějakých šest tisíc lékařů, kteří na to čekají –, tak si myslím, že je korektní právě navrhnout změnu ve smyslu odložení sankcí o rok, aby si lékaři mohli za prvé vyřídit všechny požadované žádosti a za druhé si i ten systém osvojit, abychom vychytali různé chyby. Ale je třeba zdůraznit, že ten systém jinak funguje bez větších zásadnějších problémů.

S ohledem na to, že se jedná o transpoziční novelu, kdy termín pro transpozici citované směrnice vyprší dne 15. února 2018, si vás dovoluji požádat o co nejrychlejší projednání tohoto návrhu, tak aby České republice nemusel hrozit postih za neplnění povinností podle Smlouvy o fungování Evropské unie.

Děkuji vám za vaši podporu a pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 5/1 a 2. Prosím, aby se nyní slova ujal zpravodaj výboru pro zdravotnictví pan poslanec Rostislav Vyzula a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případně odůvodnil pozměňovací návrhy. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dobrý den, dámy a pánové. Děkuji, pane předsedající. Já bych jenom krátce shrnul, co se vlastně událo s tímto tiskem od posledního jednání zde ve Sněmovně při prvním čtení, které bylo 5. prosince.

To, čeho se ten tisk týká, jsme slyšeli. Proběhly dvě schůze zdravotního výboru. Jedna byla 7. prosince, druhá 12. ledna. Z první schůze máte usnesení pod číslem 5/1, kde se tento bod přerušil do další schůze. Na další schůzi, která byla 12. ledna, se diskutovalo jednak o pravidlech, která jsou v evropské směrnici, ale hlavně pak převážila diskuse ohledně elektronického receptu a jeho fungování.

Na výboru bylo nejdříve předloženo několik pozměňovacích návrhů, nicméně všechny byly staženy jejich autory kromě jednoho, který zde řekl pan ministr, to byl jeho pozměňovací návrh, který splňuje to, co zde bylo řečeno a slíbeno, že v případě sankcí při nedodržení psaní elektronického receptu se sankce anulují, jak již bylo řečeno panem ministrem, a hlavně je tam ještě důležitý dovětek, který zatím nebyl a o kterém si myslím, že je hodně důležitý pro všechny lékaře, což je přechodné ustanovení, kdy event. řízení o přestupku z důvodu nenapsání elektronického receptu, která by byla zahájena od 1. ledna tohoto roku, se zastavují až do vyhlášení tohoto zákona.

Usnesení, které máte v systému pod č. 5/2, potom říká, že doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s tímto vládním návrhem ve znění přijatých pozměňovacích návrhů, a to je ten jeden pozměňovací návrh, který jsem teď podrobně popsal. Za druhé potom mě zmocňuje, abych ve spolupráci s navrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny popřípadě navrhl i další nezbytné úpravy podle § 95 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Za třetí mě zmocňuje jako zpravodaje výboru a zpravodaje tohoto tisku, abych vás s tímto usnesením seznámil.

To je v podstatě všechno, co se týká jednání na schůzi výboru. Není to nic vzrušujícího, je to běžná agenda. Nicméně elektronický recept je stále ještě diskutován, poněvadž i když v globále funguje, tak přesto tam jsou dílčí problémy, víceméně formální, které se řeší. Nicméně vzhledem k tomu, že sice ta novela se týká krevních derivátů a začlenění směrnice Evropské unie do našeho legislativního řádu, ale je obohacena o určitá pravidla o elektronickém receptu, tak se domníváme po dohodě s navrhovatelem, že by tato novela měla být přijata co nejdříve, a navrhuje zkrácení lhůty pro další jednání garančního výboru na sedm dní.

Myslím, že to je teď všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodajovi. Prosím, aby zaujal místo u stolku zpravodajů.

Než přistoupíme k obecné rozpravě, tak ještě korekce jedné omluvy. Pan poslanec Petr Sadovský ruší svoji omluvu z dnešního jednání a je přítomen.

Nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásili poslanci Nachr a Svoboda. Jako první vystoupí pan poslanec Patrik Nachr. (Reakce z pléna.) Pokud čtu špatně vaše jméno, jak jsem byl upozorněn, a mám ho čist Nacher, tak se omlouvám. Pan poslanec Nacher má slovo. Já i jiní předsedající si to budeme pamatovat. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné ráno. Nacher třeba jako Langer, aby se to dobře pamatovalo.

Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, já bych si zde dovolil načíst, a v podrobnější rozpravě to načtu přímo, chtěl bych spíše vysvětlit pozměňovací návrh, se kterým zde přicházím i po dohodě s Ministerstvem zdravotnictví.

Jako člověk, který se 22 let pohybuje v mediální oblasti a má na starosti a posledních 13 let se věnoval ochraně spotřebitele, bych chtěl svým návrhem zrušit takzvaný přílepek a vrátit do předchozího stavu v zákoně č. 378/2007 SB., o léčivech, kde se objevila pasáž regulující reklamu, zejména odpovědnost za obsah reklamy, a to na typy produktů, jako jsou léčiva, přípravky, doplňky stravy a podobně. Já si myslím – a to říkám zde z pohledu člověka, co chrání spotřebitele, tedy i televizní diváky před klamavou reklamou – že toto je úkol a povinnost zadavatele, zpracovatele, nikoliv ovšem šířitele takové reklamy. Šířitel reklamy nemá vůbec šanci, jak dostat své povinnosti. To by v každé televizi, v každém rozhlasu, v každé billboardové společnosti a podobně musely být nějaké laboratoře. Když to převedu ještě jinak, ke své oblasti financí, tak si neumím představit, že by třeba televize kontrolovaly, jestli skutečně reklamy na úvěry – jestli odpovídají výše vypočtené RPSN nebo úrokových sazeb. To by si museli najmout ti šířitelé nějakého finančního poradce.

Jinými slovy si myslím, že je potřeba oddělit zodpovědnost zpracovatele od zodpovědnosti šířitele. Šířitel samozřejmě v rámci svých zákonných povinností může kontrolovat to, co na první pohled vidí, to znamená, jestli ta reklama nešíří nějakou nenávisť nebo něco podobného, rasismus a tak dále, ale jít jakoby do vnitřností, aby

ššířitel kontroloval kvalitu toho produktu, jehož reklama se šíří, to si myslím, že je nereálné a může to mít některé negativní důsledky.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Další je do rozpravy přihlášen pan poslanec Svoboda, ale mezitím se zde objevila faktická poznámka, se kterou se přihlásil pan poslanec Brázdil. Pan poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, hodně se mě ptali: prosím tě, my tady máme teď tři zákony o léčivech. Tak jenom abyste věděli, toto je tedy vládní návrh, který v podstatě je hlavně o diskusi o prodloužení nesankcionovatelnosti lékaře první rok. Pak je tu návrh ze Senátu, budeme ho probírat příští středu, který vlastně oddaluje to o dva roky. A pak je tady poslanecký návrh, který, nevím přesně, jak to bude mít, ale bude to chtít o pět let možná posunout. To jenom tak pro vysvětlení.

A chtěl jsem ještě reagovat na kolegu Nachera. Já jsem byl ba naopak velmi potěšen, že se to tam dostalo, protože mně přijde logické nebo dobré, když ten, kdo to šíří, nešíří bludy a nesmysly a aspoň něco si ověří o tom, že ten lék, ten doplněk, není škodlivý. Já vím, že to je složité, že asi mít nějaké laboratoře je nesmysl. Ale z mého pohledu, mně se to líbilo. A zase chápu, že to chcete, kolego, dát dolů, ale je to na zvážení ve třetím čtení. Uvidíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jenom připomínám, že je potřeba oslovovat poslance prostřednictvím předsedajícího. Tak.

Nyní můžeme se vrátit do obecné rozpravy k řádně přihlášeným. Na řadě je pan poslanec Svoboda, připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Já vás ještě mezitím seznámím s dalšími došlými omluvami. Z dnešního jednání se omlouvá od 11 hodin do konce jednacího dne pan poslanec Mihola, dále se omlouvá paní ministryně Němcová na dnešní den dopoledne z pracovních důvodů, od 14.30 hodin se z jednání z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Marek Výborný, místopředseda Poslanecké sněmovny Jan Hamáček se omlouvá z dnešního jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Ondřej Benešík se omlouvá v době od 11 do 11.45 hodin z pracovních důvodů. Současně budeme korigovat omluvu pana poslance Davida Kasala, která byla původně do 13 hodin, pan poslanec už je nyní přítomen.

Tolik omluvy a předávám slovo panu poslanci Svobodovi.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já bych nejprve chtěl konstatovat, že Poslanecká sněmovna je stejně chybující jako Zastupitelstvo hlavního města Prahy, protože problém s vyslovováním slova Nacher řešilo zastupitelstvo asi půl roku, než se s tím vyrovnalo a začalo to říkat dobře. Takže není to nic mimořádného, kolega je už na to zvyklý.

Tedy k meritu věci. Tak jak říkal předcházející kolega, máme na stole skutečně tři varianty toho zákona. Ale já bych chtěl říci něco, co vnímám jako zásadní. Ta varianta, kterou předkládá Ministerstvo, když to přeložíme do jednoduché řeči, znamená, že po dobu jednoho roku lze psát recepty písemnou formou. Prostě proto, že lékárna musí písemný recept přijmout, to vychází ze zákona, a sankce je zrušena. Čili získali jsme vlastně roční legisvakanci na to, aby se řada těch věcí dopracovala. Protože já jako hlavní problém vidím to, že ten recept nenaplňuje ty možnosti, které má, že nám vlastně nepřináší nic zásadního v tom, abychom byli schopni sledovat nebo vědět, jak je pacient léčen. Takže vlastně jsme dospěli do fáze, kdy to píšeme elektronicky, ale smysl to má stejný, jako když je to na papíře. Proto si myslím, že ten rok je důležitý, a myslím si, že ten problém řeší, a že to tedy bude pochopitelně i akceptováno v dalších variantách, které by tady měly být diskutovány.

Pak je druhá věc, kterou bych rád otevřel. Ono to vlastně celé vychází z toho, že je otevřena vyhláška č. 143/2008 Sb., o transfúzních příspěvcích a o krevních derivátech. My jsme se při seznamování s tím materiálem dostali k věci, kterou považujeme za zásadní, a po projednání s předsedkyní výboru paní profesorkou Adámkovou to tady říkám, i když vím, že to na toto jednání neplatí. My máme ve vyhlášce č. 148/2008 Sb. definováno, jaká vyšetření je třeba dělat při vyšetřování krve, respektive při vyšetřování krve na to, zda není ta krev infikovaná. Vyšetřujeme ji jenom metodou stanovení protilátek a antigenů. To je odborná věc. Toto vyšetření má ale okno od tří týdnů až do šesti měsíců u céčka, kdy ty protilátky nejsou. Na podzim 2015 došlo k nákaze tří dětí hepatitidou C včetně jedné ošetřující sestry prostě proto, že ta krev díky sérologickému vyšetření byla negativní. Když se udělalo kontrolní vyšetření metodou přímé detekce virové RNA u všech těch vzorků, které byly negativní, prokázalo se to, že jsou infikované. V Evropě jsou zhruba dvě nebo tři země, které nedělají přímou detekci virové RNA. Nechci říkat, které země to jsou, ale jsme skutečně velmi daleko z té Evropy, když jsme se dnes k nim pořád zatím připojovali.

My tedy budeme navrhopvat, nebo projednali jsme to už s panem ministrem dopředu, aby se v té vyhlášce č. 143/2008 Sb. objevilo to, že při testování krve na HIV1,2, na infekční hepatitidu typu B a typu C vždy kromě toho, že se provádí testování na protilátky, byla stanovována přímá detekce virové RNA. Považujeme to za velmi důležitou věc a máme předběžný příslib pana ministra, že se Ministerstvo tou věcí bude zabývat. Já ji tady říkám jenom proto, aby i Sněmovna věděla, že to je věc, která patří k tomuto zákonu, patří k této vyhlášce, a je potřeba, abychom ji doplnili.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášena paní poslankyně Adámková. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych měla jenom několik doplňujících a opravdu tedy faktických poznámek. Co se týče toho doplňovacího návrhu o reklamě zdravotnických

prostředků, o jiné nám ani nejde, je třeba zvážit, že to je poněkud jiný produkt než běžné boty, při vši účtě ke všem, a bohužel již je zaznamenáno na České lékařské komoře několik stížností lidí, kteří tímto si poškodili zdraví. Samozřejmě jsou to lidé dospělí, svéprávní, nicméně věří tomu, co se jim říká zejména v médiích. Takže s tímto budeme pracovat. Měli jsme na výboru už určité jednání. Není ale možné k tomu přistupovat úplně stejně jako k reklamě na nový kabát. To si musíme připustit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pro pořádek jenom doplňuji, že paní poslankyně Maříková, u které nebyl uveden důvod omluvy, se omlouvá z pracovních důvodů.

Dále je do rozpravy přihlášen pan poslanec Kaňkovský, po něm pan poslanec Válek. Prosím pana poslance Kaňkovského, aby se ujal slova.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi pár poznámek k projednávání novele zákona o léčivech, konkrétně k té vlastně přidané problematice elektronické preskripce léků, tedy k eReceptům.

Za prvé bych se zde chtěl veřejně přiznat k tomu, že jsem byl přesvědčen, že systém eReceptů 2. ledna zkolabuje. Přiznávám se, že jsem rád, že k tomu nedošlo, že systém nezkolaboval a že systém alespoň v té části, ve které je využíván, funguje. Otázkou ale zůstává, jak velké procento lékařů v tuto chvíli skutečně eRecepty vystavuje, a zde bych rád poprosil pana ministra, jestli by nám v diskusi mohl říct aktuální informaci, jaké procento receptů je v tuto chvíli vystavováno v elektronické podobě a kolik procent je ještě stále vystavováno v písemné formě. Každopádně lze očekávat, že skutečné otestování, nebo plné otestování systému přijde až ve chvíli, kdy bude realizováno více než 90 % receptů elektronicky. Až tehdy dojde ke skutečnému prověření jak komunikace s centrálním úložištěm, tak při vydávání léčivých přípravků v lékárnách.

Je třeba ale ukázat i na další rizika a problémy, které se již během krátkého fungování povinné e-preskripce ukázaly. Za sebe věřím, že mnohé praktické nedostatky se podaří v reálném, a to nedlouhém čase odstranit. U jiných si ale troufám tvrdit, že to tak jednoduché nebude. A stále platí zásadní připomínka k povinné e-preskripci a tou je absence nadstavbových částí, zejména lékového záznamu a jeho zpřístupnění všem lékařům, případně dalších nadstavbech, bez nichž je projekt e-preskripce pouhou hrou na vojáky, bohužel za více než 300 milionů.

Namátkou bez hodnocení závažnosti zmíním pár potíží z praxe, spíše pro vaši představu. Já osobně elektronizaci ve zdravotnictví podporuji, a to tehdy, pokud zlepšuje péči o pacienty a zjednodušuje práci zdravotníků. Z tohoto důvodu ani nepatřím k odpůrcům elektronického receptu. Vadí mi ale, že v tuto chvíli je jeho smysl pramalý. Avšak já osobně, stejně jako mnoho dalších lékařů jsem se při snaze zprovoznit si elektronický recept setkal s problémy, které způsobily, že svůj první eRecept jsem realizoval až toto pondělí, tedy 15. ledna tohoto roku. Při sebelepší vůli jsem tedy celé dva týdny nebyl schopen povinný eRecept předepsat, a to v situaci,

kdy jsem si v naší nemocnici už v září 2017 vyřídil kvalifikovaný certifikát pro elektronický podpis. Následovalo vyřízení přístupu do centrálního úložiště, naše nemocnice poté realizovala žádost o přístup zdravotnického zařízení do centrálního úložiště a všechny tyto kroky proběhly relativně bez potíží.

Problém nastal ve chvíli, kdy jsem v prosinci 2017 chtěl na IT oddělení udělat poslední krok, tedy nastavit přístup do centrálního úložiště a vystavit první e-recept. Tehdy se ukázalo, že heslo zasláné ze SÚKLu v písemné podobě bylo u jednoho znaku nečitelné. Řeknete si – banální problém. Jenže jak z něj! Okamžitě jsme kontaktovali SÚKL, tedy jeho telefonickou linku, na které při opakovaných pokusech nikdo nereagoval, proto jsem kontaktoval, respektive naše IT, pracovníky SÚKLu e-mailem. Odezva přišla za více než 14 dní.

Schválně mluvím o své osobní zkušenosti, přičemž však nějaký problém zaznamenala celá řada lékařů, zdravotnických zařízení i mnoho lékáren. Ano, ve většině případů šlo o technické potíže, ale nesmíme si nalhávat, že neexistují. Z reakcí lékařů jak z nemocnic, tak z privátní sféry je zřejmé, že komunikace s centrálním úložištěm vykazuje výpadky. Problémy jsou při chybném zadání některých údajů. Velkým problémem je pak zpomalení chodu ambulancí i chodu výdeje léčivých přípravků v lékárnách. I zde je možné tyto problémy zčásti považovat za porodní bolesti tohoto projektu. Bohužel například zpomalení chodu ambulancí či výdeje léků se obávám, že úplně nikoliv.

Závažným problémem jsou pak situace, kdy lékař pracuje ve více zdravotnických zařízení a musí používat elektronický podpis a přenášet svůj bezpečnostní certifikát na jiné pracoviště. Zde existuje celá řada rizik jak pro samotného lékaře, tak pro hostitelské zdravotnické zařízení. Ani tato problematika dosud není systémově vyřešena.

Z uvedených příkladů je patrné, že Česká republika zatím není komplexně připravena na povinnou e-preskripci, přičemž věřím, že technické potíže, které jsem označil za porodní bolesti, se během pár měsíců podaří odstranit. U všech ostatních zmíněných problémů už takový optimista nejsem. Vítám proto aktivitu pana ministra Vojtěcha, který operativně řeší alespoň situaci v roce 2018 zmrazením sankčních opatření. Je si ale třeba přiznat, že jde opravdu pouze o operativní řešení, které navíc z hlediska legislativního může být hodnoceno jako nebezpečný precedens.

Dovoluji si proto apelovat na pana ministra, aby skutečně naplnil veškeré síly k tomu, aby legislativní změny, ale i technická příprava nutná k realizaci lékového záznamu a všeobecného přístupu lékařů k němu, jakož i odstranění technických potíží se skutečně do konce roku 2018 stihly. Jinak se na konci roku 2018 dostaneme do podobné situace, v jaké jsme se ocitli na konci roku minulého.

Vážené dámy, vážení pánové, děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní jsou přihlášení s faktickými poznámkami – pan poslanec Jáč a pan ministr Pelikán. Pan poslanec Jáč má přednost. (Poslanec Jáč sděluje, že došlo k technické závadě.) Dobře, rozumím, faktická poznámka to nebude. Faktickou poznámku má pan ministr Pelikán.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, opravdu jenom faktická poznámka, protože se vám do toho tématu jinak nechci motat. Ale tady se vyvolává v rámci těch nářků dojem, jakoby mohla existovat nějaká veřejnoprávní odpovědnost za výsledek. Každý v tomto státě prosím odpovídá jenom za zaviněné porušení svých povinností. Takže typicky v případě, kdy někdo nemůže vystavit eRecept proto, že infrastruktura, kterou má zajistit stát, z nějakého důvodu nefunguje, tak se nemůže dopustit tím, že ho nevystaví, žádného deliktu, nemůže za to být postihován. Já jako ministr spravedlnosti potřebuji, aby to tady zaznělo, aby se snad občané nebáli, že jsme přestali žít v právním státě. Nebojte se, nic takového se neděje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Kasal. Prosím, pane poslanče.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl obrátit prostřednictvím vás, pane předsedající, na kolegu Kaňkovského jenom s poznámkou k tomu – jestli jsem pochopil z toho, co bylo řečeno, tak u vás ty eRecepty a odpověď je zpomalená. U nás v naší nemocnici to je bez problémů. Tak teď je otázka, kde je problém, jestli je problém systémový, což pokud na dvou místech je rozdílné, tak bych pochyboval, ale spíš o tom, jaké bude internetové připojení, v tom případě je to o technické podpoře a tam tedy můžeme požádat o nějaké doporučení. Ale jinak si myslím, že to nutně nemusí být systémová záležitost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Válek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Vážený pane předsedo, dámy a pánové, já bych na začátek vašimi ústy, pane předsedo, chtěl jaksi potěšit kolegu Nachera, protože zdánlivě příjmení Válek je jednoduché, jenom do té doby ovšem, než váš kolega – je plastický chirurg a jmenuje se Válka, a vás čekají každý den před radiologickým pracovištěm ženy, které očekávají, že jim poradíte, jak zlepšit jejich vzhled, a vy můžete nabídnout jenom snímek. Takže není dobré příjmení, to také není vítězství jmenovat se Válek.

Nicméně abych se vyjádřil k tomu, proč jsem se přihlásil, to je ten elektronický recept. Myslím si, že je potřeba si uvědomit několik věcí.

Elektronický recept se používá ve zdravotnictví minimálně patnáct let, v nemocnicích, ve kterých já pracuji, se používá od deseti do dvanácti let. V podstatě je to to, že v nějakém softwaru vyplňuji recept, ten recept pak vytisknu na nějaký papír, eventuálně ho někam odešlu. V naší nemocnici, nebo v jedné z nemocnic, kde jsem pracoval, se ty recepty dokonce ukládaly, které se elektronicky vyplňovaly v programu, který v té nemocnici je, z toho důvodu, že jsme vždycky cyklicky vyhodnocovali, kdo co předepisuje atd. De facto v rámci nemocnice jsme dělali to, co

plánoval v době vzniku elektronického receptu, což je někdy v letech 2009, 2009, bavíme se o něčem, co spustil SÚKL před deseti lety, co plánoval před deseti lety SÚKL. A po deseti letech se mu to nepovedlo.

Ten elektronický recept, jak ho dneska známe, jak o něm dneska mluvíme, je de facto to, že každé zdravotnické zařízení, každý lékař musí buď do svého informačního systému, nebo na svůj počítač buď implementovat, nebo koupit, nechat si vyrobit software, který bude součástí stávajícího nemocničního informačního systému – každá nemocnice má jiný informační systém –, a ten software bude s tím informačním systémem komunikovat – některé komunikují lépe, některé hůře, některé firmy jsou lépe, některé hůře připravené –, anebo že bude využívat program, který nabízí centrálně SÚKL. Tak to je první věc, kterou je potřeba si uvědomit.

Druhá věc. Poté co ten recept v tomto programu napíše, tak ten recept stejně musí vytisknout. V 99 % musí recept vytisknout. Jsou tady kolegové, je tady můj kamarád, spolužák, kolega, soukromý gynekolog. Ano, chápu, když žena chce cyklicky předepisovat antikoncepci, že může vyplnit recept elektronicky, poslat jí e-mailem recept domů, ušetří té ženě návštěvu gynekologa, sobě ušetří psaní receptů, v tomto případě to funguje, ale v těch ostatních případech stejně nakonec ten recept vytiskne. A řada těch programů chce, aby se ten recept místo na malý formulář, který znáte a všichni používáte, tiskl na A4 formát. To je problém. To prostě je reálný problém.

Zdravotnická zařízení a lékaři se samozřejmě snaží elektronický recept využívat. Tady nezaznělo, že za vyplnění jedné položky v elektronickém receptu jsou zdravotnická zařízení bonifikována, tuším, 1,70 Kč za jednu položku na tom receptu. To znamená, pokud já použiji normální recept nebo použiji standardní software, který mám v informačním systému, napíšu tam léky, nedostanu od pojišťovny nic navíc. Pokud použiji tento nový software a napíšu to, čemu se tady říká elektronický recept, ale je to nový software, který umožňuje centrální archivaci a spravování centrálních léků v databázi SÚKLu v úložišti, které stálo nějakých 300 milionů, pokud si správně pamatuji, v tom roce 2009, tak pak za každou položku na tom receptu dostane to zdravotnické zařízení 1,70 Kč. Nedostane ale nic lékárna, které to dělá samozřejmě obrovské problémy.

My se tady bavíme pořád o lékařích, ale nebavíme se vůbec o lékárnách. A teď si uvědomte, většina z vás, já předpokládám, že dokonce každý z vás byl v lékárně s receptem, byl v lékárně v supermarketu, byl v lékárně někde, kde bydlíte, nejenom v nemocniční lékárně, a to si musíme uvědomit, že je rozdíl. Donesli jste si jeden dva tři recepty, dali jste to tomu, kdo vám to vydával, ten recept, ten si ty recepty vzal a šel a obcházel s košíčkem a s recepty regály a vybíral jednotlivé léky, dával jim je do košíčku a donesl vám ten košíček. S elektronickým receptem všechno funguje tak, že lékárník se musí zalogovat do počítačového systému, tam se mu objeví jedna jediná položka z jednoho z těch receptů, tuto položku vyzvedne, pak si načte druhou položku, pak si načte třetí atd., což výrazně zpomalí vydávání těch léků a zpomaluje vydávání těch léků.

Druhý problém, který reálně opravdu existuje, je ten, že pokud lékař neumí s tím systémem dobře pracovat, tak se mu prakticky na sto procent stane, že zaklikne velmi nenápadné políčko, že nesmí lékárník vyměnit lék. Takže když tam přijdete a lék,

který vám předepsal lékař, ten lékárník nemá, ale má stejný, úplně stejně účinný, ale jiný lék, normálně by vám ho vyměnil, takhle vám ho nevymění. Nemůže vám nabídnout jiný lék a nic s tím nenadělá, protože nemůže aktivně do toho systému nijak vstupovat, měnit ho, ovlivňovat ho. To je taky prostě realita, tak to je. Pořád nekritizuji, pořád jenom říkám, jak ta situace vypadá.

Je samozřejmě velký problém, že část léků prostě vůbec nejde pomocí elektronického receptu napsat. Jsou to typicky léky, které jsou rozepsány jako magistraliter, např. mast'ové základy, mastičky. Mast na hemeroidy pomocí elektronického receptu prostě nenapíšete, protože musíte napsat rozpis, ze kterého se tam mast skládá, aby vám ho namíchali. Ale nenapíšete také opiáty, nenapíšete některé další léky, které prostě nejde napsat.

Pak je skupina lékařů, jsou to všichni moji lékaři na radiologické klinice, jsou to všichni lékaři, kteří jsou u nás na pracovištích, tzn. mikrobiologové, biochemici, patologové, lékaři z oddělení nukleární medicíny, kteří nemají ambulanci, nemají oddělení, nemají pacienty, pojišťovna jim v životě nedovolí, aby ambulanci měli, nikdy to nešlo, nemohou vykazovat ambulantní kódy, a tím pádem sami sobě nemohou napsat recept. To znamená, já jsem dneska v situaci, že si mohu sám sobě napsat recept pouze na formulář, ale nemohu, a já jsem registrovaný, mám elektronický recept, jsem v systému, na mém počítači mám nainstalovaný ten program, přesto v něm nenapišu recept pro svoje vlastní použití. A dodneška nevím, jak to tedy ten systém má vymyšlené, abych to někdy mohl udělat, anebo jestli ten systém to má vymyšlené tak, že nikdy nebudu pomocí elektronického receptu předepisovat lék pro použití mé, mé manželky, mých dětí, event. mých rodičů, tak jak to zákon umožňuje.

Další věc, o které bych rád mluvil a kterou bych rád zmínil, je směrnice GDPR, směrnice o ochraně dat, která od března začne platit. A já bych velmi rád slyšel, jestli bude nějaký dopad této směrnice na elektronický recept. Protože ochrana dat a ochrana některých softwarů je brutálně vyšší, zvláště ve zdravotnictví, podle této směrnice, a v době, kdy vznikala celá ta legislativa stran elektronického receptu, tak nikdo ani neuvažoval o tom, že by takováto směrnice mohla existovat. To znamená, bylo by velmi dobré, abychom věděli a měli jistotu, že v březnu nebudeme znovu diskutovat, že se všechno bude muset změnit, protože platí GDPR.

Konečně je škoda, že ani jedna jediná z těch věcí, která v roce 2009 byla v pilotním projektu zkoušena – koneckonců Masarykův onkologický ústav byl jedno z těch pracovišť, kde byl ten pilotní projekt realizován – a která měla být výhodou pro pacienty, výhodou pro lékaře, za deset let není realizována. Za deset let ani jedna z těch věcí není k dispozici.

To znamená, abych se připojil k těm požadavkům a prosbám, které tady zazněly. Jednak bych velmi rád dostal k dispozici vyhodnocení toho pilotního projektu, který před devíti lety SÚKL organizoval. Jak dopadl, jaká rizika se tam objevila a zda ta rizika SÚKL zapracoval. A potom bych rád věděl, jestli opravdu můžeme věřit tomu, že ty sliby, které tehdy zazněly, to znamená, že bude přístup do databáze léků, že se dozvím, co který pacient bere, že ta databáze bude umět vydávat a bude propojena,

opravdu budou do konce roku realizovány. To nezáleží na lékařích, to nezáleží na lékárnách, ale záleží to na SÚKLu, potažmo na Ministerstvu zdravotnictví.

Jsem velmi rád, že současný pan ministr navrhl alespoň odložit sankce, a nemohu úplně souhlasit s tím, že problém je pouze technické řešení na straně komunikace mezi lékařem a SÚKLe. Problémů je celá řada, proč může mít lékař problém napsat elektronický recept, a z mého laického pohledu ty důvody se mohou zdát zaviněné lékařem, přesto nejsou tím lékařem úplně zaviněny. Těžko ale bude ten lékař vysvětlovat, že nejsou jím zaviněné. Stejně tak tedy nejsou to ty důvody, které tady byly zmíněny panem ministrem, nejsou to ty důvody komunikace lékaře, SÚKLu a řekněme registrace, ale jsou to důvody, které jsou dány programem, softwarem, tím, že některé věci nemohou být předepsány, tím, že ten program nefunguje dobře. A samozřejmě mohou být problémy na straně lékárny, protože co je pacientovi platný elektronický recept, pokud lékárna odmítne elektronické recepty přijímat.

Pokud lékaři budou vydávat elektronické recepty, my dosáhneme toho, že sto procent lékařů bude během čtvrt roku, půl roku používat elektronický recept v těch situacích, kdy je to možné, ale lékárny využijí toho, že rok nebudou žádné sankce, a odmítají ty elektronické recepty realizovat a přijímat, tak pak to nemůže fungovat.

To znamená, můj další dotaz tedy je, jak je vymyšlené, aby i lékárny byly proaktivní a aby i lékárny měly zájem. U těch zdravotnických zařízení to chápu, to je 1,70 Kč za položku, což je v rozpočtu některých těch zařízení obrovská suma. Chápu to, že je tam velká podpora SÚKLu, že je tam snaha ministerstva, aby lékaři s tím začali pracovat, komunikace s komorou. Ale jak je to na té druhé straně? Co ten pacient s tím elektronickým receptem, když tam přijde a ta lékárna řekne: Sorry, error, my elektronický recept zatím nejsme schopni zpracovat. Tak tady by taky měl být nějaký jasný přístup.

Na závěr bych si dovolil jenom zmínit ohledně transfuzních příspěvků, a já jsem velmi rád, že se kolega Svoboda, stejně jako kolega Vyzula, se kterým jsme se tou problematikou zabývali pak i kuloárně, připojil k mému pozměňovacímu návrhu stran transfuzních přípravků, který jsem předložil a posléze stáhl, protože příslušná odborná společnost není jednotná v tom, jaký typ a na kterých pracovištích by měl být transfuzní přípravek vlastně hodnocen. Je potřeba si uvědomit, že – vy z vás, co jste lékaři, tak to víte možná daleko líp než já, vy, co nejste, tak těm si to dovolím říct – dneska se krev neodebírá způsobem, že by se odebrala a dávala krev, ale ta krev se rozděluje na řadu přípravků, které se používají různým způsobem. A ten text, o kterém kolega Svoboda mluvil, má v podstatě dvě drobné odborné skulinky, dva drobné odborné problémy.

Ten první je ten, že tyto přípravky se nepodávají jenom do žíly, ale u části pacientů se mohou lít také do rány. Je to na jednom nebo dvou, třech pracovištích, která jsou velmi specializovaná, a část lékařů, kteří se touto problematikou zabývají, a příslušná odborná společnost si nejsou jisty, jestli příslušná legislativa tomuto nebude bránit. My jsme s panem náměstkem Policarem a s panem ministrem toto diskutovali a mám slíbeno, že toto bude zapracováno do novely a velmi pečlivě prodiskutováno s odbornou společností.

Druhý problém je opravdu ten, který tady byl zmíněn. Faktem je, že v jedné z nemocnic opravdu dvě malé děti měly závažnou komplikaci po podání transfuzního přípravku. Jiná věc je, že ty děti byly těžce nemocné a ve velmi špatném stavu, byli to onkologičtí pacienti. Nicméně je naprostou pravdou, že mezi tím, kdy se odebere pacientovi krev, a tím, kdy se některé části té krve, některé výrobky z té krve použijí, uplyne ve většině případů dostatečně dlouhá doba, aby se dalo zjistit, že ta odebraná krev je zdravá a že dárce není nemocný a nemá hepatitidu. Nicméně část, malá část těch produktů vydrží jenom několik dnů, resp. řekněme dva týdny, což není dostatečně dlouhá doba, aby běžné testy odhalily, že ten pacient opravdu je zdravý. To znamená, v těchto případech se musí spoléhat lékaři, kteří tu krev odebírají, pouze na to, že se zeptají toho pacienta, že je to dobrovolný dárce, že má Janského zlatou plaketu.

Problém je, že část těch dárců v těchto případech – jedná se o trombocyty – část těch dárců jsou placení dárci, kteří z různých důvodů nepodávají úplně pravdivou informaci. Jsou to opravdu placení pacienti, placení lidé, kteří za peníze dávají poměrně pravidelně tyto trombocyty, a současné testy jsou vyhodnocovány příliš dlouhou dobu, než aby se včas dalo zjistit, že jsou zdraví. To riziko je opravdu malé, nicméně by bylo nesmírně užitečné, kdyby dvě, tři, čtyři transfuzní stanice ve velkých nemocnicích, které by bohatě pokryly spotřebu, co se tohoto přípravku týče, pro celou republiku, byly nuceny tento test dělat.

Není to tak, že v současné době tyto nemocnice test nedělají. Můžu říct, že moje nemocnice, Fakultní nemocnice Brno, tento dělá ve 100 %. A mně osobně nepřijde úplně korektní, pokud se bavíme o tom, že chceme našim pacientům nabízet stejnou kvalitu péče, že v jedné nemocnici ti pacienti mají nekvalitnější test, který je v současné době možný, ve 100 %, a v další nemocnici, také přímo řízené státem, tento test nedělají ani u jednoho procenta pacientů. Toto si myslím, že není korektní. Ale jsem rád, že jak pan náměstek Policar, tak pan ministr, potvrdili a přislíbili, že se tím intenzivně budou zabývat, a mám informace od příslušného odborného sdružení, že už se tak děje a schůzky proběhly, za což bych chtěl velmi poděkovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Válek byl posledním přihlášeným v obecné rozpravě. Vidím pana zpravodaje, prosím, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Já bych se přece jenom ještě trochu vrátil do obecné rozpravy, která ještě nebyla ukončena. Předně ke svému kolegovi Válkovi prostřednictvím vás, pane místopředsedo. On uvedl celou řadu problémů, které s elektronickým receptem jsou. Určitě si myslím, že ve všem, co řekl, tak to je správné. On není obyčejný radiolog, on je výjimečný radiolog a má celou řadu zajímavých postřehů a je dobře, že je u nás ve zdravotním výboru. Ale myslím si, že všechny ty problémy, které jsou, jsou řešitelné. To je podstatné. Já to říkám proto, poněvadž my pracujeme v ústavu, který má s elektronickým receptem více než deset let zkušenosti, a ty problémy se postupně řešily, vyřešily se a v současné době problémy máme vyřešeny. Nicméně tu výhodu nemá každý.

Ale proč jsem se přihlásil? Já jsem se spíš přihlásil k tomu, abych přece jenom krátce zde okomentoval příspěvek pana poslance Nachera o klamavé reklamě. Myslím si, že o tom budeme ještě diskutovat na garančním výboru, ale to je dobře, že můžeme diskutovat, poněvadž jsme přece na půdě parlamentu. A jak tady říkal historicky pan poslanec Blažek, že pokud my tady nebudeme diskutovat, tak venku budou barikády. Takže budeme to probírat a probereme ze všech možných stran. Jenom krátce chci říct, že účelem bylo chránit člověka, chránit pacienta, poněvadž on přece jenom nemůže vědět v té situaci, ve které je, co je pro něho nejlepší, a mnohdy v té zoufalé situaci se obrací na jakékoli stéblo trávy.

A potom, já si myslím, že prostě je tady určitá povinnost nějaké kontroly a ta kontrola by mohla proběhnout i na úrovni toho šířitele reklamy. Konečně, v minulém roce byla dána Nobelova cena za tzv. liberální paternalismus, což je tento problém. Za to se dostávají Nobelovy ceny. My to řešíme a chceme to vrátit zpět? Koho chceme chránit? Chceme chránit toho pacienta? Nebo ta média? A jsou různá média. Jsou solidní média, známe, jsou méně solidní a jsou nesolidní, která za jakoukoliv cenu uveřejní cokoliv, jenom aby za to dostala peníz. A to si myslím, že je právě úkolem tohoto shromáždění, abychom v duchu určitého liberálního paternalismu navrhli ochranu pacienta. A není to vůbec jednoduché, poněvadž kdyby pan poslanec Nacher někdy viděl pacienta, který na to doplatil, na tu klamavou reklamu, tak by asi mluvil trochu jinak. Ale probereme to ještě určitě, budeme se o tom bavit. Je to zajímavé téma na dlouho a já se na to těším. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní zde máme tři faktické poznámky. Pan poslanec Nacher, pan poslanec Válek a pan poslanec Berkovec. Než dám slovo panu poslanci, tak informuji Sněmovnu, že pan poslanec František Kopřiva má náhradní kartu číslo 1. Nyní pan poslanec Nacher a jeho faktická poznámka. Máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, děkuji za slovo. Já nechci, aby to vypadalo tak, že ten svět je černobílý. Někdo je ten, kdo chrání ty pacienty, a někdo je ten, kdo je nechrání. Přece to není nic proti pacientům. Já jenom říkám, že ten výstřel je prostě veden špatným směrem.

Dám příklad. Tuším, že to je v zákoně o spotřebitelském úvěru, kde je jasně napsáno, co všechno musí obsahovat reklama na úvěr. Protože dřív se to také zneužívalo. Prostě se tam dala úroková sazba. Všichni víme, úroková sazba může být nula, a ten člověk se pak nedoplatí. Takže tam musí být dneska výše RPSN, výše měsíční splátky, musí tam být, kolik ten člověk přeplatí. A víte, jak to stejně dopadlo? Takhle je to regulováno. A stejně to dopadlo tak, a já to při svých přednáškách ukazuji – půlminutovou reklamu a tahle ta informace je těch pět řádků, když si to zastavíte, těch posledních deset vteřin dole. Doporučuji všem. Takže ono ne vždy jde regulovat všechno.

Já s tím, co říkali moji všichni předřečníci z klubu hnutí ANO, souhlasím, ale ať se to řeší někde jinde, ať se to řeší směrem k tomu zadavateli. Ať ten má nějaké povinnosti. Neumím si představit praxi, že ten, kdo šíří tu reklamu, může jít do vnitřností. On může zkontrolovat, jestli zadavatel dodržel všechny zákonné

předpoklady, to ano. Ale nemůže jít přece do vnitřností, zkoumání, jestli to má ty či ony prvky.

Kdybych dal jiný příklad, ať to není jen o financích. Když si koupím auto na základě reklamy, kdy mi bude namlouváno, že je nejbezpečnější, a pak se mi něco stane, tak se přece také nemůžu vymlouvat na to, že jsem si to auto koupil na základě reklamy a myslel jsem, že to je nejbezpečnější vůz na trhu.

Jinými slovy, rozumím tomu pozitivnímu záměru, nemám nic proti spotřebitelům a proti klientům samozřejmě, ale pojďme to řešit správným směrem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: (Vstupuje do řeči.) Pane poslanče, uplynuly dvě minuty... Tak. Dobré poledne, vážené paní kolegyně, páni kolegové, členové vlády. Budeme pokračovat, a to další faktickou poznámkou pana poslance Válka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedo. Dámy a pánové, já bych ústy pana předsedy chtěl říct profesoru Vyzulovi: S bolestí srdce, Rost'o, ale nemohu souhlasit. A ústy pana předsedy chtěl bych panu poslanci Nacherovi říct, že s ním plně souhlasím. A řeknu velmi stručně důvod.

Všichni znáte reklamu na Wobenzym. Já bych velmi ocenil, kdybychom se lékaři, co jsme tady, sešli a shodli se na tom, jestli je to klamavá reklama, nebo není klamavá reklama. Nevěřím tomu, že se nám to povede. Trochu se bojím, že budeme mít naprosto rozdílné názory, a někteří z nás velmi agresivní.

Mně vůbec nevadí, když budou média odpovídat za to, že nesmí být zveřejněna klamavá reklama nebo že ta reklama nesmí být nějaká poškozující pacienta, pokud se dozvím, kdo bude ta autorita, která o tom rozhodne. Předem vám můžu říct, že výbory odborných společností to nebudou, protože ty se taky nedomluví. Kdyby se domluvily, už máme dávno atestaci z pediatrie hotovou. Můžu vám předem říct, že to nebude Česká lékařská společnost, ta se taky nedomluví. A můžu vám předem říct, že to nebude nějaká rada starších odborníků a profesorů, protože ti už se nedomluví vůbec na ničem. To znamená, jistě že to může být teoreticky bohuľibý zámysl, ale prakticky nerealizovatelný.

A závěrem bych vznesl dotaz, i když netuším na koho, tak ho vznesu do pléna. Za tu dobu, co existuje v médiích reklama na léky, existovala aspoň jedna jediná stížnost, žaloba na výrobce toho léčebného zdravotnického prostředku, že by ta jeho reklama byla klamavá, anebo se bavíme o něčem, co hypoteticky může nastat? Mě by to strašně zajímalo. Protože řada těch reklam na léčivé přípravky, které já v televizi vidím, považují za hranici klamavých reklam, řada těch zubních reklam na to, jak budu mít zdravé zuby a nikdy nebudu muset k doktorovi. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a budeme pokračovat další faktickou poznámkou, zatím poslední, pana poslance Stanislava Berkovce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Stanislav Berkovec: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené dámy, kolegyně, vážení pánové, vážená vládo, přeji vám hezký den. Dovolte, abych reagoval velmi krátce na kolegu Patrika Nachera.

Tady je, pěkně prosím, potřeba rozlišit tvorbu a kvalitu reklamy a parametry reklamy, které jsou u nás samozřejmě jasně vymezeny tiskovým zákonem a vůbec souborem nějakých zákonů a nařízení, a kvalitu a parametry výrobu. A provozovatel, který vysílá tu reklamu nebo který ji prezentuje ať už v rozhlasovém vysílání, nebo v tištěné reklamě, přece nemůže kontrolovat jako odborník, jako garant, kvalitu toho výrobku.

Já dám příklad, který je nám všem blízký. Některá automobilka vyrobí skvělá auta, mají skvělé parametry, a pak se zjistí, že na airbagu byla výrobní vada, a dojde k tzv. svolávací akci. To je dnes běžné. Jak probouha může zjistit provozovatel toho vysílání a vysílatel té reklamy, že byly nekvalitní airbagy? Nemůže. Takže prosím, nesměšujme tyhle dvě věci.

Škoda, že to nemůže být tématem pro volební, tedy tzv. volební, tedy mediální výbor, protože si myslím, že jemu by to příslušelo. Ale prosím, nesměšujme tyhle dvě věci. Nám jde právě o ochranu spotřebitelů. Já myslím, že to tady jasně Patrik řekl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Berkovcovi za dodržení času k faktické poznámce. To byla poslední faktická poznámka.

Máme stále neukončenou obecnou rozpravu, ale mimo rozpravu zazněl požadavek zpravodaje v jeho zprávě na zkrácení lhůty. To musí ale padnout v rozpravě. Ptám se, jestli to chce pan zpravodaj říct teď, nebo v rozpravě podrobně. (Zpravodaj poslanec Vyzula chce v podrobně.) Dobře, takže mohu ukončit obecnou rozpravu, pokud se do ní nikdo nehlásí. Ukončuji obecnou rozpravu.

Otevírám rozpravu podrobnou. Jako první je přihlášený pan poslanec Dvořák. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Dvořák: Děkuji za slovo. Dobrý den, dámy a pánové. Chci se přihlásit s pozměňovacím návrhem k vládnímu zákonu o léčivech, sněmovní dokument 207. Týká se to opět zákona o elektrickém receptu, a to v tom principu, že by byl nepovinný. Bližší zdůvodnění je pak uvedeno přímo v tom sněmovním dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Dvořákovi. Mám tady faktickou poznámku. Prosím, má přednost, ale uvědomujeme si, že faktická poznámka slouží k reakci na vystoupení, nikoliv k přesunu přihlášených v rozpravě. Takže pan poslanec Petr Třešňák s faktickou poznámkou.

Poslanec Petr Třešňák: Hezké poledne už teď. Já zkusím využít tu faktickou, ale skutečně chci hlavně reagovat na pana poslance Dvořáka, protože my jako Piráti jsme

vždycky také tvrdili, že eRecept nemá být povinný a že skutečně musí dojít k elektronizaci zdravotnictví jakýmsi přirozeným vývojem. Ale u tohoto protinávrhu mi právě chybí jakýsi přirozený motivátor. Takže já sám opravdu nevím, jestli hlasovat pro, nebo proti v případě takového protinávrhu. A asi bychom se měli bavit o tom, pokud by skutečně – a já to беру jako takový krok o hodně let zpět – měla být e-preskripce nepovinná, jaké by měly být ty pozitivní motivátory, aby se k ní stejně časem došlo.

A omlouvám se, využiji čas k faktické a možná bych i rozvedl tu debatu zpátky do té obecné rozpravy a zeptal se posléze i pana ministra, nebudu to odkládat na odpolední interpelace, jestli bude předložen ministerstvem a SÚKLe jakýsi harmonogram implementace těch dalších funkcionalit, o kterých se bavíme – zmiňoval je tuším i pan Kaňkovský apod. Děkuji. Vešel jsem se do času? Vešel.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádně přihlášený v podrobné rozpravě pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já už to nebudu zdržovat, jenom využiji toho, že bych se přihlásil k pozměňovacímu návrhu, jehož obsah jsem vysvětloval v obecné rozpravě, a odkazuji se na dokument 228, což je ten pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan zpravodaj se hlásí. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Já se hlásím k návrhu, který jsem zde uvedl, a to je, abychom odhlasovali zkrácení lhůty jednání garančního výboru na sedm dní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji, poznamenáno. Kdo dál do podrobné rozpravy? Nikoho nevidím. Podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr? (Ano.) Prosím. A pak pan zpravodaj také závěrečné slovo. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji vám, pane předsedající. Dámy a pánové, otázek tady skutečně padlo několik. Budu se snažit všechny zodpovědět. Pokud bych na některou zapomněl, jsem samozřejmě připraven kolegům odpovědět osobně, případně písemně, pokud mi zašlou svůj dotaz.

Pokud jde vůbec o počet elektronických receptů, zadal jsem Státnímu ústavu pro kontrolu léčiv, abychom byli maximálně transparentní, takže na stránkách www.epreskripce.cz jsou každý den zveřejňovány statistiky o počtu předepsaných a vydaných elektronických receptů. Každý z vás se může podívat, kolik bylo každý den

předepsáno elektronických receptů. Je to zhruba kolem 200 tisíc elektronických receptů denně, které jsou předepsány. Vydáno je samozřejmě o něco méně, tam je nějaké zpoždění, pokud jde o vydání receptů v lékárnách. Celkově je podíl z těch všech receptů včetně listinných někde kolem zhruba na 70 % s tím, že ale podle těch dat, která máme, ten počet stoupá. Takže v tomto směru si myslím, že ten podíl je poměrně výrazný, a vidíme, že ten systém funguje. Nemám obavu z nějakého kolapsu, pokud dojdeme, a my samozřejmě nikdy nedojdeme na těch 100 %, ale skutečně se budeme blížit někdy těm možná 90 %.

Je jasné, že ne všechny recepty budou předepsány elektronicky, protože jsou tady skutečně výjimky. Pan profesor Válek mluvil o těch receptech, které si lékař předepíše pro sebe nebo pro své rodinné příslušníky. Tam je výjimka, že v takovém případě se recept může a píše standardní formou na listinný recept. Je to uvedeno v prováděcí vyhlášce. Jsou i další výjimky. Toto je jedna z nich. Samozřejmě jsou výjimky pro návštěvu lékaře u pacienta v jeho domácím prostředí. Samozřejmě tak, aby lékař nemusel s sebou vozit počítač a tiskárnu, což by samozřejmě bylo absurdní, tak i v tomto případě může vypsát listinný recept. A jsou i další výjimky, ale teď odpovídám na to, co se ptal pan profesor Válek.

Pokud jde o to GDPR, tak tam ten systém je plně v souladu s tímto nařízením, takže splňuje parametry GDPR. Dokonce to centrální úložiště elektronických receptů je označeno za kritický informační systém státu podle zákona o kybernetické bezpečnosti, takže je tam skutečně vyšší garance bezpečnosti dat.

Další věci se týkaly harmonogramu, resp. dalších funkcionalit – ptal se pan poslanec Třešňák. Říkal jsem, a to je jeden z důvodů samozřejmě, proč jsem také navrhoval odložit ty sankce, je, že skutečně ten recept nesplňuje úplně všechno, co od něj bylo očekáváno ve smyslu těch funkcionalit. Asi ta základní, která zajímá především lékaře a samozřejmě i pacienty, je ten takzvaný lékový záznam, to znamená možnost sdílet data o preskripci léků mezi jednotlivými poskytovateli léků. Současný elektronický recept už umožňuje, aby pacient vlastně sledoval všechny recepty, které mu byly předepsány. Existuje mobilní aplikace na telefon, existuje webová aplikace, kde po získání přihlašovacích údajů se může každý podívat na to, jaké všechny recepty mu byly předepsány, což si myslím je poměrně výhoda, protože v současném systému listinných receptů žádnou takovou databázi k dispozici nemá. Stejně tak se lékař, který předepisuje léky pacientům, může podívat taktéž na všechny recepty, které předepsal. Takže v tomto směru už nějaká databáze je. Ale ten elektronický recept neumí ta data sdílet, to znamená, aby se jiný lékař podíval na recepty, které byly předepsány pacientovi jiným lékařem. A tam samozřejmě ten smysl je v tom, aby se předešlo nějakým duplicitním předepisováním léků nebo nějakým nežádoucím lékovým interakcím, které mohou pacienta poškodit na zdraví, neřkuli ho připravit o život. I takové případy se bohužel dějí.

Ten lékový záznam jsem zadal okamžitě po mém nástupu do funkce, jeho přípravu. K tomu je opět třeba změnit zákon o léčivech, udělat novelu zákona o léčivech. Není to možné řešit jinak. Takže byla vytvořena pracovní skupina, kde jsou zástupci odborné veřejnosti. Přivzeme i zástupce Úřadu pro ochranu osobních údajů, protože je to samozřejmě i otázka ochrany osobních údajů. A harmonogram je takový, máme to i v legislativním plánu, že by ta novela měla jít na vládu do května –

do Legislativní rady vlády, a pokud vše půjde dobře, tak doufám, že do konce roku by mohl být ten zákon schválen, aby ten lékový záznam byl funkční 1. 1. 2019.

Pokud jde o ty další funkcionality, tam to bude pravděpodobně trvat trochu déle. Bylo tady řečeno panem profesorem Válkem o otázce opiátových léků, které dnes musí být předepisovány listinně stále na tzv. receptech s modrým pruhem. To taktéž chceme řešit. Ale myslím si, že asi primárně každého zajímá, a je to stále akcentováno, je právě ten lékový záznam. I když si myslím, že ten současný systém má svůj smysl.

Ještě tady byla řečena otázka smyslu elektronického receptu, že se stále tiskne na papír a podobně. Na druhou stranu skutečně dneska už funguje plně možnost předepsat recept elektronicky ve formě standardní sms nebo e-mailu, ani k tomu není třeba žádný chytrý telefon. Je to prostě nějaký kód čísel a písmen, který prostě pacientovi přijde, pokud o to požádá lékaře, a na tento kód je mu pak lék vydán. Všechny lékárny v zásadě dnes v tom systému jsou zapojeny, je to konkrétně 2 683 lékáren, což jsou prakticky skutečně všechny, takže všechny lékárny dnes přijímají a musí přijímat elektronické recepty.

Pokud jde o ty věci, které byly zmíněny a týkaly se té pomalé odezvy, a říkal to pan poslanec Kasal, tam to skutečně není vina, nebo resp. ten problém není na straně centrálního úložiště. Samozřejmě i takové případy mohou být. Nechal jsem si to vytáhnout. Například včera bylo předepsáno asi 195 tisíc elektronických receptů, z toho ve 142 případech byla odezva delší než 10 sekund, což je 0,07 %. Odezva delší než 6 sekund byla u 0,56 %. To znamená, skutečně těch případů, kdy je odezva nějaká delší, to znamená v řádu skutečně několika sekund, je zcela marginální množství. Skutečně problém bude spíše na straně softwaru, na straně připojení k internetu, a nikoliv podle těch dat z centrálního úložiště elektronických receptů na straně systému samotného.

Doufám, že jsem odpověděl na všechny základní otázky. Pokud nikoliv, jsem samozřejmě připraven, jak jsem říkal, odpovědět osobně nebo písemně, pokud budete mít zájem. Každopádně si myslím, že elektronický recept svůj smysl má, že i ta povinnost má svůj smysl, protože pokud děláme tzv. lékový záznam a chceme ho mít a chceme sdílet ta data, tak jediný smysl to má ve chvíli, kdy tam budou všichni lékaři zapojeni. Prostě pokud pacientovi bude předepsán lék na listinný recept, ten lék nebude zaevidován v lékovém záznamu, a pacient pak půjde k jinému lékaři, který mu předepíše lék, který je třeba v nežádoucí interakci vůči tomu předchozímu léku, a nedozví se o tom právě díky tomu, že by byl ten předchozí lék předepsán listinně, tak ten systém ztrácí smysl. Takže ten systém má smysl ve chvíli, kdy tam skutečně všichni lékaři budou zapojeni a budou předepisovat elektronicky, léky budou takto evidovány. Je to ve prospěch pacientů, ve prospěch kvalitní péče, bezpečné péče pro pacienty. A my uděláme skutečně maximum pro to, abychom to lékařům usnadnili.

Ještě bych chtěl zmínit jednu věc. My jsme připravili velké osvětové akce po jednotlivých krajích. Každý měsíc chceme navštívit jeden kraj, kde budeme dělat skutečně semináře pro lékaře. Už jsme oslovili i příslušné odborné sdružení praktických lékařů, praktických lékařů pro děti a dorost, Českou lékařskou komoru. Chceme cílit na lékaře, kteří jsou na venkově, kteří jsou seniorního věku. Chceme jim

to skutečně maximálně ulehčit, registraci, ovládání systému, skutečně jim to vysvětlit. Děláme skutečně maximum ve spolupráci se Státním ústavem pro kontrolu léčiv. Já doufám, že za rok se nám podaří systém vyladit tak, aby fungoval a byl ve prospěch jak lékařů, tak především pacientů.

Děkuji za pozornost. (V sále je velký hluk!)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za jeho závěrečné slovo. Jen ho upozorňuji, kdyby vystoupil ještě jednou, že otevře rozpravu. Nyní závěrečné slovo pana zpravodaje.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Jenom z pozice zpravodaje velice krátce, jaký byl přínos tohoto druhého čtení pro novelu zákona o léčivech. V obecné rozpravě vystoupilo pět řečníků a několik faktických poznámek. V podrobné rozpravě byly načteny dva další pozměňovací návrhy pana poslance Dvořáka a pana poslance Nachera a byl načten návrh na zkrácení lhůty dalšího jednání na sedm dní. Usnesení jsem přečetl, takže myslím, že jsme se tohoto úkolu zhostili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za závěrečné slovo zpravodaje. Protože nepadl žádný návrh, o kterém bychom hlasovali ve druhém čtení, mohu druhé čtení ukončit. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji. (Nesouhlasný postoj zpravodaje.) Kromě tedy lhůty na zkrácení. Než tedy ukončím bod, budeme hlasovat o zkrácení lhůty na sedm dní s tím, že vás ale všechny odhlásím. Zagonguji, aby se ti, kteří mají zájem rozhodnout o tomto návrhu, mohli dostat. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. (V sále je stále velký neklid!)

O zkrácení lhůty na sedm dnů rozhodneme v hlasování pořadové číslo 19, které zahájím, až tady bude trochu klidu.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 19. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty? (Hlasy ze sálu: Nejde hlasovat.) Já vás ještě jednou odhlásím a požádám o novou registraci, protože se mi to nepodařilo. Ještě jednou. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 19 a ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 19 z přítomných 140 pro 140, čili všemi hlasy schváleno zkrácení lhůty.

Teď je tedy možné, abychom bod ukončili. Končím bod č. 1. Děkuji panu ministrovi, děkuji zpravodaji.

Než budeme pokračovat, ještě konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to Roberta Plagy, ministra školství, mládeže a tělovýchovy.

Pan místopředseda vlády a ministr životního prostředí je přítomen. Podle programu opravdu začneme bodem, který je jeho. Je to

2.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 13/ - první čtení

Z pověření vlády ho skutečně uvede místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Já vám děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, to jsem rád, že jsem se trefil. Nebývá to tak úplně zvykem.

Cílem návrhu zákona, o kterém jste hovořil, je provedení částečné transpozice směrnice Rady 2015/652/EU, kterou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv podle směrnice Evropského parlamentu a Rady o jakosti benzinu a motorové nafty a také částečné transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady 2015/1513/EU, kterou se mění směrnice o jakosti benzinu a motorové nafty.

V souvislosti s prvně uvedenou směrnicí je třeba upozornit, že na přelomu května a června minulého roku bylo Evropskou komisí zahájeno infringementové řízení pro neprovedení transpozice této směrnice. Proč se tak stalo? Obsahově totožný návrh byl již předchozí vládou předložen Poslanecké sněmovně, která jej však do konce svého volebního období neprojednala. Návrh skončil v prvním čtení, respektive postoupil do výboru, kde byl projednán výborem pro životní prostředí, ale už se nedostal do dalšího projednávání. Nyní je tedy předkládán opětovně ve stejném znění, pouze s legislativně technickými připomínkami, neboť samozřejmě je v zájmu České republiky předejít postoupení řízení o porušení unijního práva do dalších fází.

A teď k samotnému obsahu návrhu zákona. Návrh dává dodavatelům motorového benzinu a motorové nafty možnost do takzvaného minimálního povinného podílu biopaliv dvojnásobně zohlednit množství biopaliv, která jsou vyrobena z použitého kuchyňského oleje, kafilerních tuků a pokročilá biopaliva. Tato možnost tedy usnadní dodavatelům motorového benzinu a motorové nafty splnit povinnost zajištění minimálního podílu biopaliv v pohonných hmotách. Návrh také umožní, aby si dodavatelé motorového benzinu a motorové nafty mohli do povinného snížení emisí skleníkových plynů z jimi dodaných pohonných hmot zohlednit zemní plyn, ať už je to takzvaně CNG, nebo LNG, či zkapalněný ropný plyn LPG, čistá a vysokoprocenní biopaliva, elektřina a případně vodík, které pro dopravní účely dodali oni sami, či je dodala jiná osoba, se kterou uzavřou smlouvu o společném plnění povinností. Návrh vkládá také nové ustanovení, na jehož základě si dodavatelé motorového benzinu a motorové nafty budou nově moci snížit emise skleníkových plynů z pohonných hmot i prostřednictvím takzvaného snížení emisí z těžby. Tyto dvě možnosti, ať už zohlednění alternativních paliv a snížených emisí z těžby, rovněž usnadní dodavatelům motorového benzinu a motorové nafty plnit jejich povinnosti ve snižování emisí skleníkových plynů z pohonných hmot.

Návrh dále upravuje nově sankci za nesplnění povinnosti snížení emisí skleníkových plynů. Platné znění zákona umožňuje uložit pokutu pouze do výše 10

mil. korun, která by však u velkých dodavatelů motorového benzínu a motorové nafty nebyla odrazující, a naopak u malých dodavatelů by takto vysoká pokuta byla zcela likvidační. Nový způsob sankcionování, který výši pokuty stanoví na základě vyčíslení míry porušení povinností, to jest skutečného množství emisí skleníkových plynů, o které dodavatel nesplnil svou povinnost, bude spravedlivější. Obdobný způsob je využíván i v Německu. Konkrétně je to 10 korun za každé kilo CO₂, kde dodavatel nesplnil svoji povinnost.

S ohledem na výše uvedený transpoziční termín bych pak ještě v obecné rozpravě požádal o zkrácení lhůty na projednání výbory Poslanecké sněmovny na 30 dní. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji místopředsedovi vlády a ministru životního prostředí Richardu Brabcovi. A nyní požádám zpravodajku pro prvé čtení paní poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou o její zpravodajskou zprávu. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo. (V sále je stále hluk!)

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych vás krátce seznámila se zpravodajskou zprávou ke sněmovnímu tisku 13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, obsahuje částečnou transpozici směrnice Rady 2015/652/EU, kterou se stanoví metody výpočtu a požadavky na podávání zpráv o jakosti benzínu a motorové nafty. Termín transpozice, jak už tady bylo uvedeno, jsme nedodrželi, protože byl do 21. 4. 2017, resp. 10. 9. 2017. Vládní návrh byl předložen v minulém volebním období, prošel prvním čtením v dubnu 2017 a k druhému čtení se již nedostal, takže se nyní po tři čtvrtě roce k němu vracíme. Navrhovaná účinnost je od 1. 7. 2018.

Novela upravuje problematiku biopaliv, konkrétně mění stanovení minimálního množství biopaliva obsaženého v prodáváných pohonných hmotách. Umožňuje dvojnásobné započtení pokročilých biopaliv a zohlednění dodávání plynu, elektřiny a vodíku dodavateli pohonných hmot. Dále se zvyšují sankce za nedodržení povinného podílu, které budou zhruba 2,3krát vyšší než náklady na příslušná biopaliva.

Jak již bylo zmíněno panem ministrem, a uvádí to také samotný materiál, cílem novely je podpořit rozvoj ve využívání biopaliv vyrobených z použitých kuchyňských olejů, kafelních tuků a pokročilých biopaliv, tedy biopaliv tzv. druhé generace, která mají tu výhodu, že mají čtyřikrát menší emise než produkty například z řepky při spalování a dvojnásobně nižší emise při výrobě. To považuji samozřejmě za cestu správným směrem. Odráží to také celosvětový trend, kdy se přesouvá podpora biopaliv první generace k biopalivům druhé generace, která se jeví jako efektivnější a zejména šetrnější k životnímu prostředí.

Musím se zde však pozastavit nad negativním dopadem, který důvodová zpráva sama uvádí, a tím je mírně vyšší tlak na zábor orné půdy pro pěstování surovin určených pro výrobu biopaliv. To je na první pohled v rozporu s deklarovaným cílem

novely a z toho důvodu jsem se obrátila na Ministerstvo životního prostředí. Byla mi ochotně poskytnuta rozsáhlá odpověď, ze které bych ráda citovala následující větu. "Tato skutečnost by mohla znamenat, že bude existovat vyšší tlak na využívání biopaliv, a pokud by byl tento nárůst způsoben pouze klasickými biopalivy, bylo by potřeba větší plochy pro vypěstování dostatečného množství surovin pro jejich výrobu." A dále v odpovědi ministerstvo uvádí: "Uvedený dopad na velikost osevních ploch se navíc nevztahuje přímo k předkládané novele, ale k zákonu jako takovému v aktuálním platném, ale i navrhovaném znění a z něho vyplývajícím povinností."

Takže opakuji, že deklarovaný cíl novely, resp. podporu biopaliv druhé generace považuji za správný, vidím zde však pár rozporů, které považuji za důležité vyjasnit i ve výborech. Pro mnohé z nás se jedná o záležitost velice odborného charakteru, a proto bych nerada diskuzi nad tímto zákonem úspěchala. Podporuji tedy zejména, aby se tomu věnovaly výbory, do kterých si myslím, že tato problematika zejména patří. Navrhují, abychom jej samozřejmě probírali ve výboru pro životní prostředí, který má být i garančním výborem tohoto tisku, ale za sebe bych ještě ráda navrhla, aby byl tento tisk přiřazen i zemědělskému výboru, protože se týká významně osevních ploch, jak zaznělo, výboru pro evropské záležitosti, protože se jedná o transpozici směrnice, ale protože se také jedná o nemalé rozpočtové prostředky – ne snad kvůli nákladnosti samotné novely, ale kvůli obecně daním a problematice, která je spojena se samotnými biopalivy, a probírali jsme to tady hodně už i v minulém volebním období – tak navrhuji také výbor rozpočtový. Lhůtu pro projednávání ve výborech pak navrhuji prodloužit o 20 dnů.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a obě lhůty budou samozřejmě v rozpravě pravděpodobně zopakovány.

Otevírám rozpravu, do které se hlásí pan poslanec Jan Zahradník, zatím jediný písemně přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, pane ministře, vážené kolegyně, vážení kolegové, ten zákon, jak správně pan ministr ve své předkládací zprávě připomenul, byl již na pořadu jednání Sněmovny v minulém volebním období. Byl projednán výborem, byly tam podány některé pozměňovací návrhy. A pan ministr sám musí zapátrat ve svém svědomí, proč došlo k tomu, že ten zákon propadl do černé díry neprojednaných návrhů v minulém volebním období, proč ta doba zhruba půlroční mezi jeho projednáním ve výboru a skončením mandátu minulé Sněmovny nebyla využita k tomu, aby tenhle zákon byl projednán ve druhém, případně ve třetím čtení, a tedy tím pádem ta hrozba, kterou nás straší Evropská komise, nebyla tak aktuální a nebyla důvodem, proč teď na to tak naléháme.

Chtěl bych říci, že náš zákon se vlastně věnuje v podstatě a jenom administrativním, byrokratickým úkonům, tedy jak ta paliva, která přimícháváme do nafty a benzínu, a pak to lijeme do našich aut, prostě evidovat a jak je zaznamenávat, jak je vykazovat. Zdálo by se tedy, že to je čistě jenom byrokratický zákon, a tedy bychom měli pokrčit rameny a ten zákon bez problémů schválit. Ono to ale naskýtá

možnost zamyslet se nad celým tím systémem podpor a nepodpor, nadšení a deziluzí, které v tomto, bych řekl, oboru jsou na denním pořádku. Musíme si určitě vzpomenout na to, jak před mnoha lety byly podporovány motory na naftu, diesellové motory. Tehdy byla nafta považována za ekologické palivo, dokonce výroba automobilů s naftovými motory byla podporována. Ukázalo se ale, že to úplně není tak krásné, že naftové motory znečišťují ovzduší významným způsobem, a dneska ti samí ochránci přírody, ti samí ekologičtí aktivisté, ti samí politici, kteří tehdy tak halasně podporovali zavádění diesellových motorů do osobní automobilové dopravy, by nejraději auta na naftu zakázali, případně by jim zakázali vjíždět do center našich měst. Přitom samozřejmě automobilů s diesellovými motory je veliké množství a ty zakazy by postihly celou řadu jejich majitelů, kteří nemají takovou ekonomickou sílu, aby si mohli pořídit auta s pohony, které současní ochránci přírody považují za vyhovující.

Stejně tak to je u biopaliv. Opět jsme museli pod tlakem EU začít přimíchávat do našich paliv biopaliva vyráběná, jedná-li se o paliva první generace, z řepky, z kukuřice, z obilí, tedy z plodin, které rostou na našich polích, v cizích zemích pak jsou to různé palmové oleje a další, a museli jsme to lít do našich automobilů, a tím si ničit motory našich aut. Ukazuje se teď, že i ti samotní největší zastánci, ten samotný guru všech našich ekologických aktivistů, tedy hnutí DUHA, označuje – tady to odcituji – podporu motorových biopaliv první generace za cimrmanovskou slepou uličku a vyčítá jejich zastáncům, že ohrožují orangutany v pralesích a že plýtvají zemědělskou půdou u nás. Je to prostě pořad dokola. Teď jsou na pořadu podpory auta na elektřinu. Jak to je s výrobou, zdali výroba elektřiny, která pak se vpraví nabíjením do elektroaut, nezatíží životní prostředí více než samotné motory těchto aut, je otázka, která samozřejmě odpovídána v tu chvíli není, a opět to nadšení převládá nad realitou.

Pani zpravodajka dobře zmínila podporu, kterou tento zákon dává biopalivům druhé, případně třetí generace, tedy těm biopalivům, která nejsou vyráběna z řepky na polích rostoucí a ani z kukuřice, ale která jsou vyráběna z odpadních produktů, což samozřejmě je daleko lepší a určitě si to zaslouží podporu.

Otázka ale je ta, že výroba biopaliv druhé generace je energeticky i výrobně mnohonásobně složitější a náročnější, nežli je to u biopaliv první generace. A také samozřejmě jejich rozsáhlejší zavedení se očekává v následujícím desetiletí, zhruba. Takže určitě jako motivační ta možnost dvojího započítání nebo dvojnásobného započítání biopaliv druhé generace do té celkové bilance je v pořádku. Také to určitě podporujeme. Jenom připomínám, že to nemusí být takto jednoduché. Biopaliva první generace, která se spalují v motorech našich aut, jsou energeticky málo účinná. Z jednoho hektaru řepky se tímto způsobem získá 41 GJ energie, pokud by se ovšem ten hektar osel nějakou energetickou plodinou, která by se dala spálit v bioelektrárně, dalo by se získat 167 GJ. Takže i tady ta efektivita není v pořádku.

Jaký je pohled Evropské unie, tedy toho, kdo na nás tuto povinnost před lety uvalil. Tak samozřejmě Evropská unie od podpory biopaliv první generace ustupuje. Ukazuje se totiž, že tato biopaliva škodí nejenom motorům našich aut, ale že také škodí i životnímu prostředí. Tedy to, čím se Komise a Evropská unie zaklínaly, že tím chrání životní prostředí, se ukazuje jako omyl. Mohou tedy životnímu prostředí spíše

škodit. Evropská komise usiluje o to, aby v nových materiálech, v nových normách pro obnovitelné zdroje byla podpora biopaliv první generace výrazně krácena jak tedy co do povinností jejich přimíchávání do automobilových paliv, tak i co do jejich podpory.

Komise představila nový legislativní balíček již na podzim loňského roku. Míří v něm proti konvenčním biopalivům první generace vyráběným ze zemědělských plodin. Tady musím říci, že jejich podíl by se měl v roce 2020, 2021 dostat na 7 procent. Do roku 2020, 2030 by Komise chtěla toto číslo snížit na 3,8 procenta, zatímco podíl z dalších nízkoemisních paliv by měl naopak vzrůst na 6,8 procenta. Tady je myšleno právě používání elektřiny z obnovitelných zdrojů, případně těch vyspělejších biopaliv druhé, případně třetí generace. Důsledky, které jsou tady v přírodě, tak ty jsou jasné. Už jsem je zmiňoval. Plantáže pro výrobu těchto zdrojů pro biopaliva první generace znamenají úbytek lesních travních porostů a tedy to... a snižování tedy rozloh zelené krajiny, což může ohrožovat potravinovou bezpečnost.

Je tady otázka toho, jaké zájmové skupiny stojí za neustálým tlakem a podporou biopaliv vyráběných ze zemědělských plodin. Tyto zájmové skupiny jsou jasné u nás. Samozřejmě vedle zemědělců, kteří se vrhli na pěstování biopaliv, je to právě mimo jiné také nejvýznamnější zpracovatel a to je koncern Agrofert. Evropský parlament ve svém vlivném výboru pro životní prostředí dokonce navrhuje, aby se snížila procenta produkce paliv a přimíchávání paliv první generace na nulu. Tady při projednávání v Evropském parlamentu, které nastane v blízké době, určitě bude tento návrh čelit tvrdé kritice, mimochodem také evidentně české vlády, která se vyjádřila k záměru snižovat biopaliva první generace negativně a naopak se vyjádřila k požadavkům na rychlejší zavádění pokročilých biopaliv jako na ambiciózní až nereálné. Jak už jsem řekl, není divu. Dominantním výrobcem řepkové bionafty je lovosický podnik Preol ze skupiny Agrofert, který nejenom tedy realizuje obchod ze samotné produkce, ale také čerpá významné dotace, které se nám bohužel v minulém volebním období nepodařilo zastavit.

Na závěr k prvnímu bloku svého vystoupení bych chtěl říci, že považuji ten zákon za alibistický způsob vykazování byrokratických kroků, které jsou drahé a problém samotný řešit nebudou. Je to tedy pouze zákon, jak už jsem řekl, byrokratický.

Konkrétní připomínky k textu zákonu mám dvě. Jednak v § 2 odst. s), kde se definují pojmy, je zapomenuto na to, že elektřina pro dopravní účely není jenom zdrojem energie pro motorová vozidla, ale také může být zdrojem energie pro tzv. zvláštní vozidla, případně tedy plavidla při vodní dopravě.

A druhá připomínka, kterou bych chtěl zmínit, § 20 odst. 1, který požaduje, aby vykazování emisí bylo na jednotku energie v té pohonné hmotě pro dopravní účely. Můžeme se ptát, proč zde není požadováno, aby emise byly vykazovány na jednotku uražené vzdálenosti, tedy třeba na jeden kilometr. Různá paliva (vozidla?) přece mohou mít také různou spotřebu co do hmotnosti paliva spotřebované na ujetí jednoho kilometru vzdálenosti vozidla. (Hluk a neklid v sále.)

Já bych chtěl ještě tři věci na závěr zmínit, které se týkají velmi významně ochrany ovzduší a které sice úplně nepatří k tomuto byrokratickému zákonu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, já vás na chvíličku přeruším a požádám sněmovnu o klid! Tady je nesmírný hluk, a když už si nevážíte svého kolegy, který tady přednáší docela zajímavé věci k tomu textu, tak alespoň respektujte, že existuje stenozáznam a stenografky potřebují klid na to, aby to mohly zaznamenat. Děkuji, můžete pokračovat.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo, že jste se mě takto zastal. Já se snad s tím pokusím nějak vypořádat i nadále.

Chtěl jsem zmínit tři věci, jak už jsem naznačil.

První věc. Včera jsme zaznamenali informaci, že se vláda nepřidá k žalobě Polska, možná Rumunska, Bulharska proti zpřísnění limitů na znečištění ovzduší, které vloni schválila Evropská komise. Já chápu, že je to velmi citlivý problém, že právě zrovna a tedy to, že nositelem té žaloby je Polsko, ze kterého k nám do Moravskoslezského kraje přichází velké znečištění ovzduší, ale přesto to chci zde zmínit jako velmi jaksi citlivý a brizantní problém, který, bych řekl, zaznamenal dvojí reakci. S velkým nadšením to naše odmítnutí připojit se k polské žalobě zaznamenaly ekologické organizace, ekologičtí aktivisté, kteří jej přivítali. Naopak tedy už s menším halasem, je to zarmoutilo – náš průmysl, naši energetiku, tam to zatíží náklady na naplnění těchto zvýšených limitů nebo vyhovění těmto zvýšeným limitům možná ještě dalšími 20 mld. korun, které budeme muset vynaložit, nebo naše podniky budou muset vynaložit, na zvýšení a zlepšení... nebo naplnění těch ekologických limitů. Víme dobře, že celé naše teplárenství je vlastně založeno na spalování fosilních paliv, a budou-li nároky na čistotu emisí, které se vypouštějí, nadměrně vysoké, může to také znamenat, že dojde ke kolapsu našeho teplárenství a lidé si budou teplo obstarávat ze svých vlastních zdrojů, což může znamenat také daleko větší znečištění ovzduší. Jenom tady připomínám, že to je složité.

Ve vládě nakonec tedy byl vítězem pan ministr životního prostředí Brabec. Pan ministr průmyslu a obchodu skončil jako poražený. Vláda snad dokonce velkou většinou to takto schválila. Otázka tedy je, zdali je to dobře. Já osobně si myslím, že jsme měli zvážit náš přísnější postoj k nadměrným limitům, kterými nás Evropská unie zatěžuje.

Druhá věc, kterou chci ještě zmínit, je to, že Evropská komise stanovila nové cíle pro obnovitelné zdroje energie, které podle odhadů našeho europoslance a experta na tuto problematiku Evžena Tošenovského mohou dosáhnout až stovek miliard korun. Znamená to, že se energetická účinnost má do roku 2030 zvýšit o 35 % a na 35 % má dosáhnout podíl obnovitelných zdrojů v naší energetice. To je něco, co nás musí zarazit a co nás musí vyzvat k velmi aktivnímu odporu proti těmto tlakům z Evropské komise. Tyto cíle nejsou podloženy žádnou analýzou dopadu na členské státy. Nás už teď podpora energie z obnovitelných zdrojů stojí ročně 40 mld. korun a bude to tak i nadále. Není zde snad žádná naděje, že by to mohlo nějak skončit. Navíc ještě Komise bude zatěžovat naši energetiku, náš průmysl, naše hospodářství dalšími podle mého názoru velmi tvrdými a zbytečně ambiciózními kroky. Takže i na toto pozor.

A konečně poslední věc. Do výboru pro evropské záležitosti, což bývá vždycky takový první lakmusový papírek pro takovéto záměry přicházející z Evropské komise, ať už to byla EIA, ať už jsou to všechny možné další klimatické balíčky, které naše hospodářství významně zatěžují, tak tady přichází další balíček opatření v rámci čisté mobility. Tady zase zmíním asi tři věci.

V preambuli toho materiálu stojí citace z projevu předsedy komise Jeana-Clauda Junckera o stavu Unie, který říká: "Přál bych si, aby Evropa stála v čele boje proti změně klimatu." Vzápětí citát uvádí další jeho tvrzení: "Komise se chce přičinit o to, aby náš průmysl byl silnější a konkurenceschopnější." Dvě více konfliktní a navzájem si odporující tvrzení těžko mohou v tomto oboru najít. Poslední citace pana Junckera, skoro bych řekl výhrůžka. Říká, že Komise v brzké době předloží návrhy na snížení emisí uhlíku v odvětví dopravy.

V tom materiálu se dočteme takové věci, jako třeba že se bude muset plnění Pařížské dohody významně zrychlit jako nástroj přechodu k moderní a nízkouhlíkové ekonomice. Komise potvrdila závazek Evropské unie k Pařížské dohodě a také i záměr členů Unie rychle a v plné míře realizovat Pařížskou dohodu a pokračovat ve vedení boje proti změně klimatu. Uznala Pařížskou dohodu za klíčový prvek pro modernizaci evropského průmyslu, hospodářství – no, já jsem tady o tom mluvil v minulém roce mnoho desítek možná minut, a hlavně co mi v paměti utkvělo, že ta dohoda je na sto let. Ta je na sto let. Ta přece zavázala, a my jsme se tady ratifikací k tomu také zavázali, udržet nárůst teploty v následujícím století pod 2 °C, případně při ambicióznějším přístupu, čemuž jsme tady všichni tleskali, pod 1,5 °C. A tady najednou se Evropská komise chce s touto Pařížskou dohodou vypořádat co nejrychleji. To mi připomíná, jako když jsme chtívali, nebo naši předchůdci, co tady někde seděli v těch orgánech, chtívali splnit pětiletku za čtyři roky. Tohle to je splnění Pařížské dohody, která je na sto let, za jeden rok.

To jsou věci, které, jak říkám, úplně k tomuto zákonu nepatří, ale které se tedy ochrany ovzduší týkají a které bychom měli mít stále a stále na zřeteli a vždycky, když máme takovýto zákon, tak velmi zpozornět, zbystřit a ptát se, co negativního naší ekonomice zase z Evropské unie přichází.

Já náš klub budu žádat, a bychom propustili tento zákon do druhého čtení. Případné změny se budeme snažit ve druhém čtení v podobě pozměňovacích návrhů do tohoto zákona nějak dostat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Zahradníkovi. Teď se ptám přihlášeného pana poslance Elfmarka, jestli mu stačí těch pět minut. Dobře, v tom případě máte slovo, pane poslanče, protože já mám v úmyslu ve 13 hodin ukončit dopolední jednání. Máte slovo.

Poslanec František Elfmarek: Dobrý den. Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl jenom v návaznosti na důležitost toho zákona přikázat jeho projednání také výboru hospodářskému.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. Ještě někdo do rozpravy? Pokud nikdo, rozpravu neuzavírám, protože eviduji návrhy pana ministra a paní zpravodajky na zkrácení, resp. prodloužení. Pane ministře?

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Já bych zopakoval svůj návrh na zkrácení lhůty pro projednávání ve výborech na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní zpravodajka.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já taktéž zopakuji návrhy. Co se týče lhůty, navrhuji naopak prodloužení o 20 dnů.

Co se týče výborů, tak tady zazněl požadavek od pana kolegy na hospodářský. Garantem tohoto tisku by měl být výbor pro životní prostředí a já jsem ve své zpravodajské řeči řekla také, že bych navrhovala, abychom tento zákon přikázali dalším třem výborům, a to zemědělskému, rozpočtovému a pro evropské záležitosti. Celkem bychom tedy měli hlasovat o přiřazení do pěti různých výborů a hlasovat o zkrácení, případně prodloužení lhůty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To si spolu odhlasujeme. To tedy asi ještě stihneme. Já bych rád ukončil tento bod. Pokud není nikdo přihlášen do rozpravy a nikdo se nehlásí z místa, rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Pan ministr ani paní zpravodajka nemají zájem.

Můžeme tedy přikročit k hlasování. Nepadl návrh na vrácení ani na zamítnutí. Budeme se zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru, a to výboru pro životní prostředí. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 20, které zahajují, a ptám se, kdo je přikázání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 20, z přítomných 141 poslance pro 119, proti nikdo.

Budeme tedy hlasovat o dalších výborech k projednání. Organizační výbor nenavrl žádný jiný výbor. Garanční výbor jsme schválili. Přikročíme k hlasování o jednotlivých výborech.

Nejdříve vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Jakmile se ustálí počet přihlášených, budeme hlasovat, nejdříve o výboru hospodářském.

Zahájil jsem hlasování číslo 21 a ptám se, kdo je pro hospodářský výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 21, z přítomných 117 pro 92, proti 9. Návrh byl schválen.

Ted' v jakém pořadí, paní zpravodajko, byly ty další výbory? (Poslankyně Pekarová Adamová od stolku zpravodajů: Rozpočtový.) Rozpočtový nejdříve.

Tak hlasování číslo 22. Kdo je pro to přikázat rozpočtovému výboru? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 22, z přítomných 118 pro 56, proti 41 poslanec. Návrh nebyl přijat.

Další výbor – výbor pro veřejnou správu? (Poslankyně Pekarová Adamová od stolku zpravodajů: Výbor pro evropské záležitosti.) Evropské záležitosti.

Tak hlasování číslo 23, výbor pro evropské záležitosti. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 23, z přítomných 118 pro 56, proti 49. Ani tento návrh nebyl přijat.

Poslední návrh? (Poslankyně Pekarová Adamová od stolku zpravodajů: Zemědělský.) Zemědělský výbor.

Hlasování číslo 24 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 24: z přítomných 119 pro 107, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu a další výbory byly schváleny: výbor pro životní prostředí, výbor hospodářský a výbor zemědělský. Tak, tím jsme se vyrovnali s přikázáním.

Nyní hlasujeme o zkrácení, respektive prodloužení lhůty. Nejdříve návrh na zkrácení o 30 dnů, který předložil v rozpravě místopředseda vlády, ministr životního prostředí a poslanec Richard Brabec.

Hlasování číslo 25, které jsem zahájil. Kdo je pro zkrácení lhůty? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 25, z přítomných 119 pro 54, proti 59. Návrh nebyl přijat.

Nyní návrh na prodloužení lhůty o 20 dnů.

Hlasování číslo 26 jsem zahájil a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 26: z přítomných 120 pro 56, proti 50. Návrh nebyl přijat. Konstatuji tedy, že lhůta k projednání zůstává ze zákona 60 dnů.

Děkuji panu ministrovi a místopředsedovi vlády Richardu Brabcovi, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 2.

Než přeruším schůzi do 14.30 hodin, připomínám všem interpelujícím poslancům a interpelovaným členům vlády, že ihned po vyčerpání přihlášek k ústním interpelacím na předsedu vlády budou zahájeny interpelace na členy vlády. Z toho důvodu prosíme o včasnou připravenost interpelovaných členů vlády i interpelujících poslanců. Připomínám kolegům a kolegyním, že omluveni jsou z členů vlády pouze z pracovních důvodů Klára Dostálová, Jiří Milek a do 15.30 hodin Robert Plaga. Paní ministryně financí Alena Schillerová je omluvena z dopoledního jednání, čili na interpelacích bude. Ze zdravotních důvodů je na celý den omluven Martin

Stropnický, ten nebude, a z pracovních důvodů Karla Šlechtová, která také nebude. Z dopoledního jednání je omluven, čili odpoledne bude, Ilja Šmíd a do 13 hodin je omluven Dan Ťok, na odpoledních jednáních bude.

Takže to jsou všechny omluvy. Přeji vám dobrou chuť k obědu a odpoledne se setkáme na interpelacích. Děkuji vám.

(Jednání přerušeno ve 13.04 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vítám vás dnes odpoledne v další části programu Poslanecké sněmovny. Dalším bodem našeho programu jsou dnes

41.

Ústní interpelace

kteří jsou určeny předsedovi vlády České republiky, potažmo vládě České republiky a ostatním členům vlády. Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše, který je již přítomen, či na vládu České republiky, a to v čase od 14.30 hodin do 16.00 hodin. Na ostatní členy vlády pak od 16.00 do 18.00 hodin. Seznamy poslanců dle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic.

Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

A ještě předtím, než dám slovo prvnímu vylosovanému poslanci, tak tady mám několik omluv. Omlouvá se z odpoledního jednání do konce jednacího dne poslanec Patrik Nacher z pracovních důvodů. Dále se omlouvá paní poslankyně Eva Fialová mezi 17. a 19. hodinou dnes z pracovních důvodů. Dále se omlouvá paní ministryně financí Alena Schillerová z pracovních důvodů dnes na odpolední jednání Poslanecké sněmovny. Dále se omlouvá dnes od 16.00 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů pan poslanec Julius Špičák. Dále mám tady omluvu – ano, to je pan poslanec Patrik Nacher, toho už jsem četl. Dále mám – ano, opět pan poslanec Patrik Nacher, to už tady máme. Takže další omluvu mám – pan poslanec Pavel Staněk dnes mezi 11. až 16. hodinou z rodinných důvodů. Poslední omluvu mám – pan poslanec Radek Zlesák od 16.00 hodin do konce jednání z osobních důvodů.

Tak, zpátky k interpelacím. Nyní tedy dávám slovo paní poslankyni Veronice Vrecionové, která byla vylosována na prvním místě, aby přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše. Připraví se poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane předsedo vlády, páni ministři, kolegyně, kolegové, já jsem se z otevřených zdrojů, z médií, dozvěděla o praktikách některých firem, které se

používají k tomu, aby se vyhnuly fěrovému placení daně. Jde o objednávku reklamy za velké částky, za miliony, kdy si sníží daňový základ, a tím i daně, které odvádějí státu. Různé pokusy o optimalizaci za pomoci objednávek reklamy v posledních letech policisté podle zpráv z médií rozkrývali několikrát a patří mezi nejčastější metody, kterými se firmy daním vyhýbají. Ocenit zadanou reklamu je samozřejmě výrazně těžší než třeba nakoupený jakýkoliv majetek, auta, budovy atd. Nedávno např. podnikatel Michal Pavlík dostal šest let za to, že vystavil stovky fiktivních faktur za reklamu na závodních autech veteránů. Celkem šlo asi o 46 milionů korun.

Já se přiznávám, že s tím nemám žádnou zkušenost, je to pro mě zcela nová informace a ráda bych slyšela, vážený pane premiére, váš názor jako bývalého ministra financí a současného předsedy vlády, jak proti tomuto zasáhnout, jak proti tomuto okrádání státu zakročit a jak by v takovém případě měly postupovat státní orgány, zejména Finanční správa. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní poslankyně, ani jste nevyužila svůj čas. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Pane premiére, máte na odpověď pět minut. Máte slovo, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dobrý den. Já myslím, že bývalá vláda udělala několik významných opatření z hlediska boje proti daňovým únikům, hlavně z hlediska DPH. To znamená, že jsme zavedli kontrolní hlášení, EET, zrušila se Praha jako daňový ráj, kdy chodily kontroly jednou za 200 let. Finanční správa samozřejmě kontrolovala i daňové základy a transfer ceny a na základě zjištění u velkých společností dodávala, to znamená, že první navyšování základů byla v roce 2015 a 2016, pokud si vzpomínám, protože než jsme to nastavili legislativně, tak to dodanění, nebo zvýšení toho základu v roce 2016 myslím, že bylo 15 miliard a dodatečná daň byla 800 milionů. Takže já myslím, že z hlediska boje proti daňovým únikům může být Česká republika vzorem v rámci Evropské unie. My jsme snížili DPH mezeru, tzv. VAT Gap ze 71 miliard na 40. Provedlo se plno nových zákonů, jako zavedení účtů, zavedli jsme vlastně daňové přiznání, kde příloha říká o firmách, které jsou v daňových rájích. Takže z hlediska tohoto si myslím, že Finanční správa udělala hrozně moc práce a rezultovalo to do dodatečného výběru daní za to období ke konci roku 2017 asi 345 miliard. Dokonce některé systémy, které naše vláda, tedy Ministerstvo financí zavedlo, jsou dneska poptávány a máme žádosti z arabských zemí o pomoc s kontrolním hlášením, nebo EET na Ukrajinu atd. Takže já si myslím, že ten boj je úspěšný. Rezultovalo to i do nového majetkového přiznání nebo kontroly nabytí majetku. To jsou všechno nové protikorupční zákony, které byly prosazeny, a z hlediska tohoto si myslím, že Finanční správa pokračuje v těchto aktivitách a že se jí daří. A proto máme jasné výsledky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane premiére. Já poprosím, jestli máte, paní poslankyně, doplňující otázku. Mezitím, než dorazíte k mikrofonu, přečtu dvě omluvy. Mezi 14.30 a 18.00 hodin se z pracovních důvodů omlouvá paní

poslankyně Zuzana Ožanová a pan poslanec Jan Schiller se omlouvá mezi 14.30 a 19.00 hodin z pracovních důvodů.

Paní poslankyně, prosím, máte minutu na doplňující otázku.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Je to minuta. Děkuji moc, pane premiére, já velice ráda slyším ty dobré zprávy, nicméně pevně věřím, že pokud ke zmíněným nepravostem, o kterých já jsem mluvila, dochází, tak že Finanční správa rychle reaguje a tyto podvody odhalí. Nikdo z nás asi nechce, aby se tímto způsobem podnikatelé vyhýbali placení daní, a to i pokud se týká vašich bývalých firem, nebo tedy firem, které jsou v tuto chvíli ve svěřeneckém fondu. Ve zprávě OLAFu, což je zpráva Evropského úřadu pro boj proti podvodům, se mluví o tom, že 90 % příjmů Čapího hnízda bylo právě za reklamy, které si zadávaly firmy z Agrofertu. To se stalo v letech mezi 2009 až 2013 (upozornění na čas), ta zpráva mluví až o 300 miliardách... 300 milionech korun.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, čas, prosím vás, omlouvám se, ale musíme dodržet čas. Přeje si reagovat pan premiér Andrej Babiš? Ano, máte dvě minuty na reakci. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tři sta miliard korun, tak to je úžasné. No, já myslím, že OLAF – zpráva byla uvolněna podle stošestky některým poslancům a určitě to není předmětem interpelací. Doporučuji paní poslankyni, aby si přečetla dopis Imoby na předsedu Evropské komise a šéfa OLAFu a celou tu Radu. Je to veřejný dopis. A víc k tomu nemám co dodat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane premiére, děkuji. Takže teď prosím druhou vylosovanou v pořadí paní poslankyni Markétu Adamovou Pekarovou a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Paní poslankyně, prosím, máte dvě minuty na dotaz.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji, za slovo. Dámy a pánové, dobrý den. Vážený pane premiére, 25. května t. r. nabude účinnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady Evropské unie z dubna 2016, tzv. GDPR. Ten v Česku nahradí současnou právní úpravu ochrany osobních údajů v podobě směrnice 95/46/ES a také související zákon o ochraně osobních údajů. Tato změna se týká všech firem, neziskových organizací, státních institucí, osob samostatně výdělečně činných atd. Těch všech, kteří evidují např. své zaměstnance, členy, zákazníky, ale třeba jenom příznivce apod.

Období mezi schválením a účinností GDPR je určeno přípravě, během které se musí všechny dotčené subjekty na změny připravit. Pro mnohé velké firmy s rozsáhlými IT systémy to znamená mnohaměsíční, nebo dokonce roční proces. Do dnešního dne však vláda nepředložila Poslanecké sněmovně adaptační zákon, na

který firmy čekají. Mimoto zcela absentuje informační kampaň, která by dotčené subjekty na nová pravidla připravila. Pokud si vzpomeneme na masivní osvětovou kampaň při zavedení EET, tak je situace s GDPR přesně opačná. Na žalostnou informovanost přitom upozorňuje také Svaz průmyslu a dopravy nebo Konfederace zaměstnavatelských a podnikatelských svazů ČR. Průzkumy ukazují, že téměř každý druhý český podnik nebude mít v první den účinnosti evropského nařízení GDPR správně nastavené systémy evidující osobní údaje. Na celkovém zpoždění má pak tedy velký podíl i stát, právě z důvodu absence rotačního zákona, který firmy a další organizace potřebují ke správné implementaci.

Řada společností je stále zmatená a ve skutečnosti neví, jaké konkrétní kroky musí učinit, aby novým pravidlům plně vyhověla. Je zjevné, že předchozí vláda, které jste byl téměř tři a půl roku prvním místopředsedou, přípravy na adaptační novele podcenila. (Upozornění na čas.) Chci se vás proto zeptat, kdy hodlá vláda Poslanecké sněmovně adaptační zákon u GDPR předložit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane premiére, prosím, máte pět minut na odpověď. Slovo má předseda vlády Andrej Babiš.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ano, byl jsem v té vládě a byl jsem ministr financí. Takže nebyl jsem ministr vnitra. A tento produkt totální byrokracie Bruselu, máme ho tady údajně rok a čtvrt a byl upravován. Takže já jsem před chvílí volal panu náměstkovi Mlsnovi, co s tím tedy dělají. Proč to už nedali dávno. Teď se čeká na vyjádření předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů, která je spolupředkladatelkou návrhu. Ale ona to dostala jenom před třemi dny. Takže máte pravdu, je tam zpoždění. No a proč se tam nedělala nějaká reklama? Tak to fakt nevím, protože jsem nebyl ministr vnitra. Je to zákon, který z mého pohledu je skutečně těžko pochopitelný. Všude má být nějaký pověšenec, který bude shromažďovat nějaké údaje, matriky, rybářské lístky nebo další údaje.

Pan náměstek Mlsna tvrdí, že komunikuje se Svazem obcí a že jsou v kontaktu. Jak jsem se ho ptal, kdy to bude, tak začal mluvit někde o březnu. Řekl jsem mu, že si to představuji na vládě 15. 2. Takže předpokládám, že vláda to rychle projedná a pošleme to do Sněmovny. A tady samozřejmě mají všichni možnost se k tomu vyjádřit, i když ta účinnost vlastně nastane od 25. května a bez ohledu na to, jak se k tomu postavíme. Jestli se tam dá něco napravit. Určitě to budeme analyzovat. A tady pan ministr vnitra to slyší. (Otáčí se k ministroví.) Takže určitě by měl připravit nějakou informační kampaň, pokud to vnitro předtím neudělalo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, panu premiérovi. A já se táží paní poslankyně Pekarové... ano, máte doplňující otázku. Máte jednu minutu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já samozřejmě vím, pane premiére, že jste v té době nebyl ministrem vnitra. Já jsem očekávala, že toto přesně uvedete. Nicméně vláda rozhoduje ve sboru. A já se chci spíše zeptat, jestli tedy teď jsou na to státní instituce připraveny. Jste premiér, měl byste určitě vědět, jestli v současné době, tedy alespoň to, za co zodpovídáte, to je tedy státní aparát, tak jestli ten je na tu situaci připraven a bude schopen se tedy podřídit včas.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A pan premiér si přeje reagovat? Ano, pane premiére, máte slovo. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Určitě jsme připraveni. Tady pan ministr vnitra říká, že jsme. I pan ministr Ťok. Jsme připraveni.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže děkuji, panu premiérovi. A jako další v pořadí poprosím paní poslankyni Věru Kovářovou a připraví se pan poslanec Jiří Valenta. Paní poslankyně, máte své dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, v reakci na výsledek prvního kola prezidentské volby jste prezidentovi Zemanovi poradil, aby se zbavil pana kancléře Mynáře a poradce Nejedlého. Víte, já s tím souhlasím, ale moc nerozumím tomu, proč tyto rady dáváte až teď, po pěti letech, která tito pánové strávili na Hradě a jejichž značnou část jste byl ve vedení vlády. Mně už z toho důvodu tyto rady přijdou nedůvěryhodné.

Co jste jako první místopředseda vlády dělal od roku 2014 pro to, aby nám všem pánové Mynář a Nejedlý nedělali na Hradě ostudu? Že jste o vážných problémech věděl, svědčí vaše slova z loňského jara, kdy jste mluvil o tom, že tito pánové dělají byznys na hlavu prezidenta Zemana, a označil jste je nepěkným slovem, které zde nemohu zopakovat.

Uznávám ale, že minulost nezměníte. Ale co můžete změnit, je budoucnost, a proto mi dovoluje otázku. Pokud by prezident Zeman pokračoval s pány Mynářem a Nejedlým, ale i Ovčáčkem v dalším funkčním období, co jako předseda vlády uděláte, abyste jim překazil byznys, který na hlavu pana prezidenta Zemana podle vás dělají? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, děkuji za otázku. A slovo má pan předseda vlády Andrej Babiš. Pane premiére, máte pět minut na odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Ústava ČR, zákon č. 1/1993, čl. 53 říká: Každý poslanec má právo interpelovat vládu nebo její členy ve věcech jejich působnosti. Já nerozhoduji o personálu na Hradě. A já jsem se vyjádřil hlavně k tomu, že panu prezidentovi se tady dává nějaká nálepka, že je proruský a

pročínský, a že je to strašné. A pan prezident akorát dělá maximum pro naše podnikatele, abychom dělali v Číně byznys, a v Rusku. (Slabý potlesk zleva.) A teď minulý týden tam byl prezident Macron. A organizace lidských práv Human rights ho vyzvala, aby odsoudil lidská práva v Číně. A on jim řekl: já to projednám s panem prezidentem čínským na čtyři oči. A prodal 186 airbusů. A nikdo neříká, že pan Macron táhne Francii na východ, ne? Já myslím, že ne. Akorát všichni řvou, že pan prezident Zeman. A to je ta nálepka, kterou mu dala ta vybraná média. No, a s Ruskem je to stejné, ne? Co je Nord Stream? No, to je Rusko a nadnárodní západní firmy přes Německo. Také nikdo neřve, že by Němci táhli na východ.

Takže to jsou nesmysly. A já jsem se jenom vyjádřil, radil panu prezidentovi, co má udělat, aby vyhrál to druhé kolo. To je všechno. A co se týká personálu, tak o tom premiér nerozhoduje. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane premiére, děkuji vám za odpověď. A paní poslankyně, vy si přejete doplňující otázku. Prosím, máte vaši minutu.

Poslankyně Věra Kovářová: Pane premiére, za to se omlouvám, jestli jsem tomu špatně rozuměla. V té vaší citaci bylo, že dělají byznys na hlavu pana prezidenta. Takže v tomto případě jste to zřejmě myslel pozitivně, takže se omlouvám za své nepochopení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Pane premiére, přejete si reagovat? Ano. Prosím, máte dvě minuty.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Paní poslankyně se tady snaží podsouvat mi nějaké věci. Ano, já jsem byl kritický k tomu v minulosti a není to můj úkol, abych to řešil, takže já k tomu nemám co říci.

Pan prezident bojuje za zájmy českých podnikatelů i v Rusku, i v Číně. A to, že má možnost vlastně být přijat na nejvyšší úrovni, je pozitivní. Mimochodem, v Rusku řešil průšvihy vašich vlád. Česká exportní banka nás stála 21 miliard. A ty zlodějny a la Polarnaja, a co tam všechno rozkradly ty vaše firmy, vaši kámoši, to také řešil v Rusku. Takže buďte rádi, že tam vlastně byl. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu premiérovi za vyjádření. Nyní dávám slovo panu poslanci Jiřímu Valentovi a připraví se pan poslanec František Elfmár. Prosím, pane poslanče, máte vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, protože vaše vláda podává v blízké době demisi, nebudu pokládat žádný dotaz ke konkrétnímu problému, těch mám ale na vás připravených hned několik a určitě vás o ně v budoucnu nepřipravím, tedy v případě, jestli vaše vláda získá důvěru Sněmovny.

Nyní mi jde o váš čistě subjektivní názor na stav a kondici ministerstev, která jste po volbách a sestavení vaší menšinové vlády přebrali od svých bývalých koaličních partnerů a o stručný výtah zásadních problémů, které tato ministerstva aktuálně mají, a samozřejmě také návod, jak je chcete řešit. Jde mi především o Ministerstvo průmyslu a obchodu, Ministerstvo vnitra a Ministerstvo zemědělství, abych nezapomněl na KDU-ČSL. Zcela jistě uznáte, že na stav na ministerstvech s nominantem ANO ve funkci ministra či ministryně se ptát budu někde jinde, a to pro jakousi vyšší objektivitu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, děkuji. Nyní má slovo předseda vlády Andrej Babiš. Pane premiére, máte pět minut na odpověď. Prosím.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. My samozřejmě se chceme soustředit na ta největší ministerstva, která jsme neměli, to je Ministerstvo práce a sociálních věcí. Chceme udělat důchodovou reformu, podívat se na dávky, podívat se na to, proč máme 270 tisíc nezaměstnaných a na druhé straně máme 200 tisíc volných pracovních míst. Samozřejmě Ministerstvo zdravotnictví, které – já si myslím – nikdo nikdy neřídil, nebyly tam zavedeny žádné manažerské postupy, transparentnost nákupu přístrojů, všech těch pomůcek. Jsou tam velké synergie, tato dvě ministerstva reprezentují vlastně 900 miliard. Samozřejmě nás zajímá i školství, debata o inkluzi a o financování, o tom, jestli skutečně když se zvyšují platy pedagogů, ty peníze dotečou přes kraje, duální systém, že nám chybí profese, že nám chybějí lidé.

Takže my jsme tam samozřejmě velice krátce. Ministři dostali za úkol začít s tím, aby dali vůbec na stůl veškeré platné smlouvy, které tam jsou, hlavně z hlediska IT, které nás stojí ročně 25 miliard, kde se vždycky projevoval resortismus. Takže se znovu chceme vrátit k tomu, že majetek má být na jedné hromadě na ÚZSVM, že chceme znovu se podívat na centrální nákupy. Výhoda stávající vlády, která je už téměř v demisi, nebo podala demisi, samozřejmě je, že je to tým a že tam není ten resortismus a nekritický boj za zájmy daného resortu. Práce je tam strašně moc a projekty IT a digitalizace jsou na několik období Sněmovny.

Věnujeme se fondům, čerpání je nedostatečné. Také se podívají nad tím, co tam máme z Bruselu za program, vlastně 7,7 mld. na kybernetickou bezpečnost, 14 mld. na internet nečerpáme, takže chceme vlastně v Bruselu prosadit, aby Brusel akceptoval naše zájmy, kde chceme čerpat ty peníze, ne že nám to zase nadiktují.

My jsme tam velice krátce. Jsme otevření a říkáme, pokud mají poslanci nějaké konkrétní nápady, kde ušetřit nebo jak k tomu přistoupit, tak budeme rádi.

Já teď nevím narychlo, že bychom měli nějaké zásadní zprávy o nějakých nedostatcích. To se možná dozvíme později. Určitě je více státních firem, které jsou netransparentní, které nefungují úplně podle našich představ, ale to samozřejmě není teď na stole.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane premiére, děkuji. Pan poslanec Valenta má doplňující otázku. Máte jednu minutu, pane poslanče. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji. Pane premiére, odpověděl jste mi docela dobře, ale úplně na něco jiného, než já jsem se ptal. Vy jste mi úplně ve své odpovědi zapomněl vysvětlit Ministerstvo vnitra a zapomněl jste mi vysvětlit Ministerstvo zemědělství. A přitom jste to byl vy, kdo na mnohé problémy v průběhu předchozího období velice hlasitě upozorňoval. Kritizoval jste například koncepci a stav státního podniku Česká pošta a také reorganizaci v resortu Ministerstva vnitra, stejně jako ziskový přístup operátorů k roamingu nebo neschopnost státu při čerpání těch zmíněných 14 miliard korun z dotací Evropské unie na budování sítě vysokorychlostního internetu v gesci MPO, nebo na rozdíl od Ministerstva zemědělství Jurečky jste chtěl dát na burzu část státních podílů ve strategických firmách, jako jsou například České lesy. Tak bych mohl pokračovat dále.

Takže prosím, abychom udělali nějakou startovací čáru, abychom vás potom mohli jako Poslanecká sněmovna kontrolovat, tak mi řekněte, co se vám na těch ministerstvech do této chvíle nelíbilo, na Ministerstvu vnitra, Ministerstvu průmyslu a obchodu a Ministerstvu zemědělství. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Prosím vás, že bychom něco dávali na burzu, je nesmysl. To je zase vytrhnutá nějaká věta z toho, že jaký potenciál má ve vlastnictví stát. To byla paralela s ČEZ. Takže to není pravda, nechceme nic privatizovat, nechceme nic dávat na burzu.

A to, že Česká pošta je netransparentní a že IT zakázky, když já jsem chtěl vědět jako ministr financí, aby mi to sdělili, tak mi to odmítli sdělit. Ano? A to, že tam pan ředitel bere obrovské peníze a ty poštáčky mají málo a že teď pan ministr mluví s odboráři – ano, na tom se pracuje a podle naší představy Česká pošta nepracuje dobře.

A pokud míříte na Ministerstvo vnitra, reforma policie, tak to byla samozřejmě lumpárna, na které vlastně my jsme téměř odešli z vlády, a byl zlikvidován útvar pana Šlachty, který se snažil vyšetřovat korupci.

A zemědělství – nevím, my jsme to neřešili, tomu resortu já jsem se dlouhodobě vyhýbal. Pokud máte na mysli, že – nevím – 300, 400 milionů Klasy se tam dává, tak já vám říkám, že to je zbytečné, že ty české podniky nepotřebují žádnou reklamu Klasy. To, že jsou tam velké rezervy v hospodaření, o tom jsem tedy přesvědčen, ale zatím si nemyslím, že za tak krátký čas jsme tam mohli něco řešit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane premiére, děkuji. Nyní má slovo pan poslanec František Elfmark, připraví se pan poslanec Jan Čížinský. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Elfmark: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, kolegyně, kolegové, občané, mám na srdci věc, která se momentálně týká malé oblasti ve

Zlínském kraji, nicméně by mohla ohrozit mnohem větší území, pokud se jí nebudeme zabývat a společně s odborníky se nepostaráme o konečné řešení. Mluvím o nebezpečném africkém moru prasat, který na Zlínsku momentálně trápí oblast zhruba 40 až 50 čtverečních kilometrů. Já mám obavy, zda u tohoto čísla to zůstane a náklada se nerozšíří na celou Moravu.

Měl bych tedy apel a dotaz na vládu a Ministerstvo zemědělství, zda již proběhlo zmapování aktuálního stavu zabezpečení a analýza směru šíření nákazy, která by v případě zásahu větší oblasti mohla mít fatální následky, a to nejen finanční.

Obávám se, že při počátečním řešení problému došlo k pochybení a ti, kteří o něm rozhodovali, zbytečně riskovali a nedali na slovo odborníků. Záměrem expertů z České zemědělské univerzity i Českomoravské myslivecké jednoty totiž bylo prosadit vytvoření prstence kolem ohniska o šířce minimálně 30 až 50 kilometrů, kde bude nízká populační hustota nakažených zvířat, která by se následně měla vystřílet. Divočáci by pak nemohli přenést nemoc do ostatních částí republiky.

Konkrétně ve Zlínském kraji bylo ovšem vedení kraje rozhodnuto aplikovat opatření elektrickým ohradníkem či pachovými zradidly, což, jak se nyní ukazuje, nebylo správné řešení. Dle informací odborníka na zemědělství pana Františka Havláta, který se celou problematikou zabývá, je potřeba celou nakaženou zónu co nejrychleji oplotit a okamžitě zamezit dalšímu šíření nebezpečné nákazy. Tuto variantu nicméně navrhoval i ministru Jurečkovi, ústřednímu řediteli Státní veterinární správy panu Semerádovi i radním Zlínského kraje. Nevím, zda vedení kraje se obávalo takové investice (upozornění na čas), nebo pouze naivně věřilo, že divočáci zůstanou v rámci kraje. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Pane premiére, máte pět minut na odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Tak ve věci africký mor prasat ve Zlínském kraji – myslím, že ta situace se permanentně sleduje, řeší, operativně jsou ze strany Ministerstva zemědělství, Státní veterinární správy a Zlínského kraje přijímána potřebná opatření k zabránění dalšího šíření této nebezpečné nákazy. V pondělí 22. ledna 2018 se uskuteční výjezd pana ministra do Zlínského kraje a další možná opatření budou diskutována se všemi zainteresovanými subjekty. Nadále probíhá intenzivní e-mailová diskuse s Evropskou komisí, jsou předkládány materiály dokládající dostatečnou míru dozoru a diagnostiky na území.

V České republice byl potvrzen historicky první výskyt afrického moru prasat v populaci prasat divokých dne 26. června 2017 u dvou kusů uhynulých divokých prasat nalezených v katastrálním území Příluky u Zlína. Ke dni 12. ledna 2018 lze vývoj situace a sled událostí a opatření souvisejících s výskytem afrického moru prasat shrnout do následujících bodů.

Za prvé, nákaza se vyskytuje nadále pouze v populaci prasat divokých, k zavlečení do chovu domácích prasat nedošlo. Všechna divoká prasata pozitivní na AMP pocházejí stále pouze ze zamořené oblasti stanovené mimořádnými

veterinárními opatřeními, to znamená z okresu Zlín. V této oblasti probíhá jako zásadní opatření aktivní vyhledávání uhynulých divokých prasat a jejich laboratorní vyšetřování.

Aktivní vyhledávání a vyšetřování uhynulých divokých prasat ze zamořené zóny bylo podpořeno vyplácením nálezného ve výši tři až čtyři tisíce korun. Od 19. ledna 2018 bude výše zastřeleného výrazně navýšena, a to na 8 tisíc korun za kus. Současně je navýšeno nálezné v celé České republice i v oblastech s rizikem výskytu afrického moru prasat s cílem podpořit provádění aktivního vyhledávání uhynulých divokých prasat, které umožní jejich laboratorní vyšetřování a poskytne nezbytné informace o aktuální nákazové situaci a jejich změnách a trendech.

K výše uvedenému datu, to je 12. ledna 2018, bylo v zamořené oblasti vyšetřeno 384 nalezených uhynulých divokých prasat, 191 z nich bylo pozitivních na AMP. Všechna pozitivní divoká prasata pocházejí z relativně malého území dvanácti sousedících katastrů.

Současně pokračuje pasivní monitoring uhynulých i autem sražených divokých prasat na celém území České republiky zavedený v roce 2014, v rámci kterého je vypláceno nálezné tisíc korun. Celoplošný monitoring AMP byl klíčovým prvkem při včasné detekci výskytu AMP na našem území a umožnil okamžitou účinnou reakci Státní veterinární správy. Ihned po potvrzení prvních pozitivních nálezů AMP byla vymezena zamořená oblast okres Zlín, ve které byl vydán zákaz lovu. Výjimky z tohoto zákazu platí v zamořené oblasti pouze pro lovce, kteří byli proškoleni o pravidlech bezpečného lovu zaručujících prevenci šíření nákazy při lovu a transportu uloveného kusu. Výjimky ze zákazu lovu umožnily individuální lov až po získání dostatečného množství údajů o rozšíření nákazy, to je nejprve v oblasti s nižším rizikem, přibližně měsíc po prvních nálezech, a od září 2017 i v oblasti s vyšším rizikem.

Všechna divoká prasata ulovená v zamořené oblasti jsou neškodně odstraněna v asanačním podniku a vyšetřena na AMP. K výše uvedenému datu bylo v zamořené oblasti uloveno 2 200 divokých prasat, z nichž bylo 15 pozitivních. Kolem zamořené oblasti byla vymezena oblast s intenzivním odlovem, takzvaná nárazníková oblast. Odlov v této oblasti je podpořen vyplácením zástřelného ve výši tisíc korun za každé zastřelené divoké prase. Všechny odlovené kusy jsou vyšetřovány na AMP. V oblasti s intenzivním odlovem bylo k 12. 1. 2018 odloveno celkem 11 554 divokých prasat. Všechna odlovená divoká prasata byla vyšetřena se negativním výsledkem na AMP.

Nákazu se daří udržet na malém území díky kombinaci řady opatření pružně reagujících na vývoj situace. Na jejich realizaci spolupracuje kromě Státní veterinární správy řada dalších subjektů, kraj, místní samosprávy, myslivecká sdružení. Mezi tato opatření v zamořené oblasti patří například instalace pachových a elektrických ohradníků či zákaz sklizně části zemědělských plodin na určených pozemcích. Státní veterinární správa za účinné spolupráce se Zlínským krajem přijala řadu opatření k prevenci šíření a tlumení nákazy. Na celém území České republiky bylo zakázáno přikrmování divokých prasat s výjimkou vnaďení za účelem lovu. Všem chovatelům domácích prasat bylo zakázáno zkrmování kuchyňských odpadů a odpadů ze stravovacích zařízení.

Státní veterinární správa se současně zaměřuje i na prevenci zavlečení AMP do chovu domácích prasat. V druhé polovině roku 2017 byly realizovány mimořádné kontroly biologické bezpečnosti v chovech domácích prasat. Pro chovatele domácích prasat v zamořené oblasti platí povinnost bezpečného spolehlivého zabránění jakýchkoliv kontaktů –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane premiére, čas.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: No, dobře, tak ještě je tu půl strany. (Ukazuje písemné podklady. Smích v jednací síni.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže děkuji panu předsedovi vlády a táži se pana poslance Elfmarka, chce-li položit předsedovi vlády doplňující otázku. Ano. Prosím, pane poslanče. Mezitím mi dovoluje přečíst omluvu. Pan poslanec Juříček se omlouvá od 15.30 hodin do konce dnešního jednání. Prosím, pane poslanče, máte minutu.

Poslanec František Elfmark: Tak já děkuji, pane premiére, za velmi rozsáhlou odpověď. Já bych se chtěl tedy jenom utvrdit, zdali je situace důkladně zmapovaná, zdali celoplošné oplocování nehrozí a nehrozí šíření nákazy do dalších oblastí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má předseda vlády, Andrej Babiš. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Nehrozí. V pondělí tam jede pan ministr a je myslivec, takže určitě to zvládne. Děkuji. (Smích v jednací síni.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S další interpelací vystoupí pan poslanec Jan Čížinský, který byl vylosovaný na šestém místě. Je to poslední interpelace na pana premiéra. Pan poslanče, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo vlády, interpelujeme vás společně s mým kolegou Vitem Kaňkovským, ale zajímá to celý klub KDU-ČSL. Dokonce po vyhlášení té interpelace se přihlásili i poslanci za TOP 09 a za Piráty, že je tato situace také zajímavá. Jde o věc stavu žádosti čínských křesťanů o udělení azylu.

Ta žádost byla podána před dvěma roky, ale zatím nebyl azyl žadatelům udělen. Přitom ze zákona je nejdelší možná lhůta 18 měsíců. Máme podezření na neoprávněné průtahy ze strany Ministerstva vnitra na požadavky na doplnění dokumentace, které z povahy věci nelze doplnit. Pokud je uváděno pronásledování

politické a náboženské, tak z povahy věci se velmi těžko dokumentuje. Žadatelé se v naší zemi integrují, učí se česky, účastní se života ve společenství křesťanů. S ohledem na nestandardní délku azylového řízení trpí také obraz České republiky v zahraničí – pochopitelně ne v Číně, ale v demokratických zemích určitě.

Žádáme vás tedy o vyjádření, jaký je aktuální stav projednávání žádosti čínských křesťanů o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Naše žádost o tuto informaci je o to naléhavější, že perzekuce křesťanů v Číně nabírá na obrátkách. V posledních dnech vyšla zpráva o tom, že jsou dokonce i vyhazovány kostely do povětří, což se dělo v Rusku za bolševiků a za Stalina.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, děkuji a slovo má předseda vláda Andrej Babiš. Pane premiére, máte pět minut na odpověď. Prosím, máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. No tak ty žádosti o mezinárodní ochranu, azyl čínských křesťanů... Správní řízení ve věci mezinárodní ochrany skupiny žadatelů čínské státní příslušnosti, které vede Ministerstvo vnitra, je v současnosti ve fázi před vydáním rozhodnutí. Podle informací Ministerstva vnitra byly již shromážděny veškeré zákonem požadované podklady a aktuálně se připravují jednotlivá správní rozhodnutí, která však s ohledem na značný rozsah jednotlivých spisových materiálů vyžadují dostatek času. Není pravdou, že by byly překročeny příslušné lhůty, jak bylo uvedeno v interpelaci. Zákon o azylu umožňuje u složitých případů prodloužení lhůty pro vydání rozhodnutí.

Ministerstvo vnitra, či dokonce předseda vlády se nikdy nevyjadřují k individuálním případům o řízení o mezinárodní ochraně, ostatně ani nemohou s ohledem na závazky vyplývající z mezinárodního práva, konkrétně Ženevské úmluvy o uprchlících.

Problematika přibližně 70 žádostí čínských státních příslušníků, kteří se hlásí ke křesťanskému vyznání, o mezinárodní ochranu v České republice v gesci ministra vnitra. V této věci nebylo formálně o stanovisko požádáno a na formálních žádostech o informace či konzultace nebyly shledány nějaké zásadní problémy. Je známo, že v průběhu šetření se tři žadatelé obrátili se stížností na ombudsmanku, ta v souladu se zákonem upravujícím jejich činnost oslovila Ministerstvo vnitra a požádala o informace a o vysvětlení namítaných průtahů.

Dle informace nevládních organizací se čínští křesťané se žádostmi o mezinárodní ochranu obrátili na Francii, Itálii, Německo, Španělsko atd. Nejvyšší počet žádostí, přes 600, měl být podán v Itálii.

Takže podle vyjádření Ministerstva vnitra se očekává to rozhodnutí ve velice krátkém čase.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane premiére, děkuji a táži se pana poslance Čížinského. Ano, máte doplňující otázku. Prosím, máte minutu, pane poslanče.

Poslanec Jan Čížinský: Já bych ještě jenom rád uvedl, že podle § 27 je lhůta pro vydání rozhodnutí 6 měsíců, tu lze ve výjimečných případech prodloužit o dalších 9 měsíců a následně výjimečně o další 3 měsíce, takže by to celkem mělo tedy dělat dohromady těch 18 měsíců – a my jsme teď už 24 měsíců po té žádosti. Takže děkuji za informaci, ale přece jenom bych poprosil, aby byly ty lhůty dodržovány.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má předseda vlády Andrej Babiš. Prosím, pane premiére.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Tak pan ministr vnitra to slyší, takže to určitě prověří a vyjádří se písemně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu premiérovi a poslancům za interpelace na premiéra České republiky Andreje Babiše. Upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že byly vyčerpány všechny přihlášky na předsedu vlády. Nyní budou kontinuálně následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Vyzývám poslance Jana Zahradníka, aby přednesl interpelaci na místopředsedu vlády a ministra životního prostředí Richarda Brabce a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Jako druhá vylosovaná se připraví paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová. Pane poslanče, máte slovo, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážený pane ministře, Správa Národního parku Šumava v současné době spravuje území národního parku bez toho, aby měla schválený základní strategický dokument, tedy plán péče, anebo, chceme-li, podle novely zákona 114 o ochraně přírody a krajiny název dostal tento dokument "zásady péče". Poslední schválený plán péče byl podepsán ještě v roce 2000 na samotném jeho konci panem ministrem životního prostředí, kterým byl tehdy Miloš Kužvart. Ministr Chalupa v roce 2010 prodloužil jeho platnost do roku 2012 a od té doby tento základní strategický dokument v Národním parku Šumava chybí. Vzhledem k tomu, že loni schválená novela zákona 114 o ochraně přírody a krajiny vnesla do národních parků celou řadu zásadních změn, např. povinnost zachovat bezzásahovost na nadpoloviční většině území národních parků, tak to považuji za velkou chybu. Někde se již projevují následky toho třeba v tom, že na Šumavě již pan ředitel národního parku začal propouštět lesnické nebo pracovníky v lesnických profesích.

Vážený pane ministře, obracím se na vás se dvěma otázkami. První otázka zní: V jakém stavu se nachází příprava zásad péče pro Národní park Šumava? Za druhé:

Jak hodláte reagovat na to, nebo vaše ministerstvo, že stávající podoba zákona 114 neumožňuje obcím, na jejichž katastrálních územích se národní park nachází, plnohodnotně se podílet na tvorbě a projednávání zásad péče? Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci a vyzývám ministra životního prostředí Richarda Brabce, aby reagoval. Pane ministře, máte pět minut. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo, děkuji za dotaz od svého věrného fanouška pana kolegy Zahradníka.

Především bych si dovilil udělat určitý, řekněme, návrh, jak my dneska vidíme ten časový harmonogram schvalování zásad péče. Zdůrazňuji, že se teď jedná o odhad, protože pan kolega Zahradník velmi dobře ví, že to zase na rozdíl od jiných parků, kde to schvalování dříve plánů péče a dnes tedy zásad péče podle novely zákona 114/1992, o ochraně přírody a krajiny bylo jednodušší, tak v těch podmínkách Šumavy je to obvykle velmi dlouhé jednání a má i nějaké právní kroky.

Takže prvním krokem k přípravě zásad péče pro Národní park Šumava je schválení vyhlášky, která stanoví kromě jiného obsah zásad péče o národní park, postup jejího zpracování a projednání. Předpokládaná účinnost této vyhlášky bude buď k 1. březnu letošního roku, případně 1. dubnu, a v současné době čeká na projednání v Legislativní radě vlády. Takže to bude ten první krok.

Následovat bude potom schválení metodického pokynu k přípravě zásad péče. Ten by měl být k dispozici o měsíc později, tedy v květnu letošního roku, a aktuálně může Správa Národního parku Šumava zpracovávat odborné podklady pro vytvoření návrhu zásad péče. Předpokládáme samozřejmě, že některé ty podklady zpracovává správa již předem, ale samozřejmě že zatím bez toho metodického pokynu, takže určitě neztrácí čas, ale ten metodický pokyn by opravdu měl být k dispozici nejpozději v květnu. To znamená, odborné podklady by měly být připraveny do konce letošního roku. Předpokládáme, že to opravdu bude až pravděpodobně na tom konci roku.

Očekáváme potom následně, že oznámení o možnosti seznámit se s návrhem zásad péče, který správa zveřejní na portálu veřejné správy, tak ty budou samozřejmě zaslány dotčeným obcím a krajům, správa následně vyhodnotí připomínky a upraví návrh zásad péče. Tedy v této fázi může připomínky podat kdokoli, nejenom tedy obce a kraje, popřípadě majitelé pozemků. Upravený návrh zásad péče správa potom dohodne s radou národního parku, kde samozřejmě zase jsou zastoupeny obce, a nedojde-li k dohodě, předloží rada prostřednictvím správy neprodleně rozpor se svým stanoviskem Ministerstvu životního prostředí a po vyřešení rozporu Ministerstvo životního prostředí návrh zásad péče následně schválí.

Vzhledem k tomu, že očekáváme, že ta jednání budou složitá – ale už začala i s některými obcemi – tak si zatím troufám jenom odhadnout, že schválení toho konečného návrhu zásady péče by mohlo být někdy v druhé polovině roku 20019.

A jenom nevím úplně, z čeho vychází pan kolega Zahradník v té obavě, že obce nebudou mít možnost do toho zasáhnout, protože samozřejmě obce budou mít podobnou možnost, jakou měly dříve, samozřejmě s nimi se ten návrh projedná a bude muset být dosaženo nějaké shody. A věřte mi, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, že v každém případě se o tu shodu budeme snažit ze všech sil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře, děkuji za vaši odpověď a ptám se pana poslance, jestli má zájem položit doplňující otázku. Prosím, máte minutu.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Já zareaguji spíše na to, co řekl pan ministr. Rozumím, že je to složitý proces, už jste na to měli taky nějaký čas, ale pravdou je, že obce, které vlastně na Šumavě jsou v jediném národním parku na jeho území, velmi volají po tom, aby ty zásady péče a na ně navazující zonace byly hotové. Druhá polovina 2019, to je poměrně dlouhá doba, ale to asi zřejmě dříve nestihnete.

Ale můj dotaz ještě na závěr té vyměřené doby. Chystáte se v rámci toho projednávání nějak otevírat zákon 114 o ochraně přírody a krajiny?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Slovo má pan ministr Richard Brabec. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Přiznám se, že určitě ne v rámci... Myslíte v rámci období toho projednávání? No, ten zákon pravděpodobně bude otevřen v souvislosti s invazními druhy, které – což nám dneska rovněž ukládá předpis Evropské unie. My se samozřejmě dneska snažíme nějakým způsobem i ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství to pojmout. Je možné, že ten zákon bude otevřen. V tu chvíli by byl otevřen zhruba do poloviny letošního roku, ale není to ještě úplně jisté. To znamená, toto by byl asi ten důvod a jiný důvod by pravděpodobně nenastal. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní dávám slovo paní poslankyni Markétě Pekarové Adamové, která byla vylosována na druhém místě. Téma interpelace je GDPR, přednesení ústní interpelace na ministra vnitra Lubomíra Metnara. Připraví se pan poslanec František Vácha. Paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, já navážu na interpelaci, kterou jsem podávala na pana premiéra. Vy jste tady byl, takže jste mnohé i slyšel. Jenom bych tedy poprosila o doplnění toho, protože odpověď pana premiéra byla poměrně stručná. Zejména mě tedy zajímá adaptační zákon, kterým bychom aplikovali v českém právní řádu GDPR, protože

v evropském nařízení je asi zhruba v 50 člancích možnost si danou problematiku upravit v konkrétním členském státě.

Mě by zejména zajímal časový harmonogram, protože jsem se z odpovědi pana premiéra dozvěděla, že před třemi dny byl ten zákon dán k připodepsání Úřadu pro ochranu osobních údajů, tak by mě zajímalo, proč už to nebylo dříve učiněno. Protože z mých informací vyplývá, že zákon byl už v minulém volebním období připraven a pouze se nestihl projednat. A tedy jestli jste ještě od té minulé verze něco upravovali, jestli tam docházelo k nějakým změnám. A zejména mě zajímá, jaké budete dělat kroky pro informovanost. Protože zákon, resp. ta pravidla budou zasahovat opravdu všechny instituce, nejenom státní, ale samozřejmě soukromé, podniky, firmy atd. Sankce za nedodržování jsou nastaveny poměrně vysoko.

Mě by tedy zajímalo, jestli už byly učiněny nějaké kroky k informovanosti a jaké ještě případně jsou v plánu právě pod vaším vedením. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní poslankyně. A slovo má ministr vnitra pan Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře, máte pět minut na odpověď, máte slovo.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já začnu jenom tím hodnocením a pokusím se postupně odpovědět na ty dotazy.

S problematikou GDPR jsem se setkal ještě před nástupem do vlády v privátní sféře, kde jsem měl i tuto problematiku na starosti. Takže hned po příchodu na Ministerstvo vnitra jsem si nechal zdokladovat, jak tato agenda vypadá. A je to součástí pravidelných porad a dokladací. Já v této oblasti vůbec nemám nějakou skepsi nebo nemám žádné obavy, protože opravdu, co se týče metodiky, webových stránek, spolupráce s obcemi, kraji, to už běží. Za poslední dva týdny jsem se setkal s eurokomisařkou Jourovou, s europoslancem Polčákem v této oblasti a tuto agendu jsme projednávali a na konkrétních věcech jsme se i domlouvali.

Co se týče toho, řekněme, změnového zákona, tak se týká cca 30 dosavadních zákonů v návaznosti na zákon o zpracování osobních údajů.

Lhůta – vzhledem k tomu, že nařízení GDPR je přímo použitelné ve všech členských státech Evropské unie, není nutné, aby adaptační zákon nabyl účinnosti současně s nařízením, což je tam lhůta v květnu.

Nechci rozebírat úplně do detailů, protože mám to tady na několik stran, ty hodnotící zprávy, které jsou. Byly zřízeny průřezově v rámci resortu pracovní skupiny, koordinují činnost ministerstev. Co se týče konkrétních úprav, upraví se výjimky, které GDPR umožňuje členským státům aplikovat. Ministerstvo usiluje o maximální využití výjimek, aby se naplňování GDPR co nejvíce usnadnilo. Upraví se rovněž postavení Úřadu pro ochranu osobních údajů. Nově bude tento úřad řízen monokraticky předsedou, což zefektivní kontrolní činnost. Zruší se stávající zákon o osobních údajích.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi a táži se, jestli paní poslankyně má doplňující otázku. Má doplňující otázku. Paní poslankyně, máte slovo, vaše minuta, prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vy jste maličko opomněl tu část mého dotazu, která se týkala informovanosti směrem k veřejnosti, k těm podnikům, které tím budou zasaženy. Samozřejmě chápu, že asi, nebo jsem si to z toho dovodila, že tedy v komunikaci jste s úřady, s krajskými zastupitelstvími, úřady atd., ale co se týče informovanosti soukromé sféry, mě zajímalo, jestli chystáte nějakou kampaň, jestli bude vůbec Ministerstvo vnitra v tomto směru o něčem uvažovat nebo to má už připravené, protože jsem už v interpelaci na pana premiéra dokladovala, že všechny ty průzkumy, které se dělaly mezi soukromými firmami, tak je ta informovanost zatím velmi bídná, panuje tam určitá nejasnost, co všechno se bude vztahovat. Ono totiž také je samozřejmě jasné, že ne všichni dodržovali i stávající zákon o ochraně údajů, to je pravda, to je potřeba si říci. Ale vzhledem k tomu, že teď ta pravidla budou ještě, řekněme, striktnější, tak zda se chystáte nějak jim s tím pomoci, byť jenom informačně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak čas, ano, děkuji. A pane ministře, máte slovo, prosím.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Děkuji ještě jednou za dotaz. Takže ta kampaň, jakmile bude zákon předložen, tak samozřejmě je připravena tak, jak to bývá ve zvyku. Samozřejmě široká mediální kampaň v souvislosti s projednáváním tohoto zákona. Kolem GDPR existuje celá řada chimér a věřte mi, setkal jsem se s ní v privátní sféře, což není pravda. Co se týče školských zařízení, škol, zdravotnických zařízení, protože osobně jsem byl zděšen výkladem, co přichází třeba k ředitelům nemocnic z hlediska projednávání diagnóz a osobních údajů. Takže tady v tomto směru jsme nachystaní a chceme to spustit, aby to bylo zesouladěno s tím zákonným procesem, který je. Ale co se týče věcné, obsahové stránky, tak si myslím, že Ministerstvo vnitra je na tohle připraveno. A na stránkách Ministerstva vnitra, což jsou obce i de facto privátní sektor informován, je celá řada informací, které se tam naleznou. Dokonce sady a balíky nejčastějších dotazů i s odpověďmi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministru vnitra Lubomíru Metnarovi. Nyní dávám slovo panu poslanci Františku Váchovi, aby přednesl interpelaci. Nicméně nepřipraví se pan poslanec Čížinský, nicméně paní poslankyně Kovářová, protože pan poslanec Čížinský, přestože je přítomen, tak stáhl svoji následnou interpelaci. Takže prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové. Pane ministře, já vás pravidelně každoročně už tři roky interpeluji ve věci zvýšení náhrady přisídících u soudů. V roce 2015 jste mi odpověděl, že opakovaně je tato

problematika předmětem diskuse a že se jí detailně zabýváte. V roce 2016 jste mi odpověděl, že náhrady jsou opakovaně předmětem diskuse a že se problematikou zabýváte. Už asi ne detailně. A v roce 2016 jste mi odpověděl, že náhrady jsou nadále předmětem diskuse a že se problematikou zabýváte.

Já bych se tedy chtěl zeptat, jak dlouho se tou problematikou budete ještě zabývat, protože jak jistě víte, tak ty náhrady jsou podle vyhlášky 44/1992. V roce 1992 ty náhrady byly 22 korun za den. V roce 1996 se zvýšily na 150 korun za den, ta náhrada. Od té doby se 21 let nic nedělo. Chtěl bych se tedy zeptat, jaké jsou výsledky té diskuse. Jestli tedy ty náhrady nějakým způsobem hodláte navýšit. Přece jenom třeba cestovní náhrady se každý rok navyšují. Myslím si, že by si to ti lidé zasloužili, kdybyste jim třeba nějakou padesátikorunu k těm 150 za den přidali. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Pane ministře, pět minut. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci, no je to předmětem diskuse trvale, ale zdá se, že ta diskuse nevede k většímu pochopení. Pokusím se to ještě jednou vysvětlit.

Na soudním procesu se účastní dva typy osob. Profesionální soudci, to jsou ti, kteří na to musejí být vzdělání, speciálně připravovaní a soudí za peníze, za plat. A potom přisedící, dříve se jim říkalo – bylo to srozumitelnější – soudci z lidu, což jsou naši spoluobčané, kteří v rámci svých čestných povinností cítí chuť se účastnit na soudním rozhodování proto, aby se justice neuzavřela do sebe a nerozhodovala, jak se říká, kabinetně.

To znamená, to nejsou lidé, kteří by tam byli jako profesionálové. Jako profesionály tam máme ty druhé. Proto také nedostávají plat za svou práci, ale dostávají náhradu toho ušlého výdělků. Takže pokud jsou to lidé, kteří jsou zaměstnaní, dostanou nahrazenou svou průměrnou mzdou za ty dny, které místo toho, aby byli v práci, tak jsou tady. Kromě toho dostanou ještě navíc náhradu všech dalších nákladů, které na to vynaloží. Pokud musí přijet odněkud vlakem, dostanou náhradu té jízdenky, když přijedou autem, dostanou náhradu tohohle toho. A navíc k tomu všemu dostanou víceméně na oběd těch slavných 150 korun.

Dámy a pánové, já vím, že obědy trochu podražily, ale víceméně těch 150 korun pořád stačí. A také si myslím, že problém, o kterém vy hovoříte, není v tom, že by někdo měl pocit, že oběd se nedá pořídit za 150 korun, ale je v tom, že nám ve skutečnosti ten systém – a proto je předmětem těch trvalých diskusí – tak úplně nefunguje, protože občané necítí jako svou povinnost morální se těch soudních řízení účastnit, neberou to jako čest, ale ve skutečnosti je to nakonec možností přivýdělků pro některé skupiny občanů. My jsme vděční za to, že tam chodí, ale nemá to tak být. Prostě to nemá být přivýdělek. A to je ten důvod. Ne šetrivost naše. Ale tohle je ten důvod, proč se zdráháme nějak výrazně zvýšit tu náhradu, protože my prostě nechceme, aby to byl přivýdělek. Jak říkám, profesionální soudce už máme a máme jich dost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi. A je zájem o doplňující otázku. Pane poslanče, máte slovo. Jedna minuta prosím.

Poslanec František Vácha: Já děkuji za vysvětlení. Vy jste měl pět minut, já jenom dvě. Já to samozřejmě chápu, těch 150 korun za den není přivýdělek. Ale od roku 1996 se to opravdu nezvedlo. Podle mých informací v současné době je to 14 milionů – jenom – za rok. Kdybyste jim přidali 50 korun jako tu náhradu, nemyslím výdělek, ale náhradu, tak si myslím, že do toho rozpočtu by to žádná díra nebyla a ti lidé by možná měli větší, nechci říct motivaci, ale větší pocit, že na ně ten stát myslí. A ne jako že to je odměna. Ale že prostě dobře, tak dneska 150 korun za oběd – tak by dali za ten oběd 200 korun i s tím pitím, dneska mají 150 korun jen na oběd a pití si musí hradit ze svého. Jenom kdybyste tohle zvažili, asi by to nebyla taková díra do rozpočtu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. No tak my máme dlouhodobě šetřivé ministry financí, což je, myslím si, dobře, ty finance se taky dávají trochu do pořádku. Až budeme příště vyjednávat o rozpočtu, slibuji, zeptám se, jestli by nepřidali 50 korun každému příslušnému. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní byl v pořadí pan poslanec Jan Čížinský, ten stahuje svoji interpelaci. Takže poprosím a dám slovo paní poslankyni Věře Kovářové. Nicméně dovoluji mi přečíst dvě omluvy. Mám tady omluvu od pana poslance Milana Hniličky dnes mezi 16. a 19. hodinou z pracovních důvodů a ještě druhou omluvu, pan poslanec Jiří Bláha mezi 16. a 19. hodinou. A ještě mně dovoluji sdělit, že se připraví pan poslanec Vít Rakušan.

Paní poslankyně, máte dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, podoba zákona o svobodném přístupu k informacím umožnila různým subjektům doslova šikanovat žádostmi o informace obce a města a nutí je trávit čas nad zodpovídáním mnohokrát nesmyslných otázek. Jedním příkladem jsou žádosti fyzické osoby pana Miky, který si na postupu podle tohoto zákona založil svoje podnikání. Rozesílá menším obcím žádosti o poskytnutí informací, které se vztahují např. k číslům účtů obce apod. V případech, kdy mu obce informace poskytne jen částečně nebo ne podle jeho představ, podává stížnost, která je postoupena příslušnému krajskému úřadu. Krajské úřady často rozhodují v neprospěch obce. Pan Mika obratem začne požadovat náhradu za nemajetkovou újmu, která mu byla způsobena předchozím postupem obce. Jsou známy případy, kdy některá velmi malá obec raději ihned zaplatí – a tyto částky se pohybují od 4 do 9 tisíc korun.

Tento postup způsobuje obcím časové i finanční ztráty. Zároveň zvyšuje nechuť podílet se na dalším chodu místní samosprávy, protože obce mají jen málo efektivních prostředků k obraně. Ty by jim mohl dát nový zákon, resp. jeho novelizace, který leží na Ministerstvu vnitra již nějakou dobu, a samosprávy ho podporují. Zahrnuje i zavedení výslovného důvodu pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, je-li žádost zjevně obstrukční nebo provokativní. Toto může být první krok, jak předcházet výše uvedené situaci. Podotýkám, že si nepřeji omezovat oprávněné právo veřejnosti na informace, ale obstrukce až podnikatelsky nepřijatelné postupy, jak na tomto zákoně vydělávat.

Proto se vás ptám, jaké kroky chce Ministerstvo vnitra podniknout k napravení současné situace a k zamezení výše uvedených situací (předsedající upozorňuje na čas), které jsou jen další komplikací při správě obce. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, děkuji. Slovo má pan ministr vnitra Lubomír Metnar. Pane ministře, prosím, máte pět minut.

Ministr vnitra ČR Lubomír Metnar: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, Ministerstvu vnitra je z jeho metodické a rozhodovací činnosti samozřejmě známo, že tento zákon je v mnoha případech nadužíván a – nebál bych se toho slova – zneužíván některými žadateli o informace. Povinné subjekty, a týká se to i malých obcí, mohou být zahlcovány velkým množstvím žádostí o informace, příp. velkým množstvím poptávaných informací. Ministerstvo vnitra si je vědomo a z tohoto důvodu připravuje návrh změny informačního zákona. Tento počítá se zavedením nového důvodu pro odmítnutí žádosti v podobě zneužití práva na informace i se zavedením zálohy na úhradu za vyhledávání informací. Se zahájením vnějšího připomínkového řízení počítáme teď počátkem tohoto roku. V rámci připomínkového řízení všechny zainteresované subjekty včetně organizací zastupujících obce budou mít možnost se podrobně vyjádřit.

Musím rovněž zdůraznit, že Ministerstvo vnitra poskytuje soustavnou metodickou pomoc všem subjektům, a jedná se především o metodické materiály, které jsou zpracovány a dostupné v tištěné podobě i na internetových stránkách – metodika k procesním aspektům vyřizování informačních žádostí či metodického doporučení k informování o platech a odměnách. Ministerstvo zodpovídá velké množství individuálních dotazů jak mailem, tak telefonicky. Pravidelně se účastní setkání se starosty, seminářů s úředníky obcí, krajů.

Pokud jde o nastíněný konkrétní problém se zatěžováním malých obcí související s uplatňováním náhrady škody či újmy, ministerstvo tento případ dobře zná a několikrát celé řadě obcí poskytovalo rady, jakým způsobem žádosti tohoto žadatele vyřídit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministru Lubomíru Metnarovi a ptám se, zdali má paní poslankyně doplňující otázku. Paní poslankyně, nemáte doplňující otázku, dobře. Takže nyní dávám slovo panu poslanci Vítu

Rakušanovi, který byl vylosován na šestém místě, bude to interpelace na ministra spravedlnosti Roberta Pelikána, a připraví se paní poslankyně Hana Jírovcová Aulická. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane premiére. Pane ministře, jako poslanec se na vás, pane ministře, chci obrátit s interpelací ve věci konkrétní aplikace problematiky střetu zájmů v rámci tzv. centrálního registru. Všichni víme, že tento centrální registr umožňuje také informovat evidenční orgán o skutečnostech, které nasvědčují nepravdivosti nebo neúplnosti údajů uvedených v oznámení veřejných funkcionářů. Tady bych chtěl zdůraznit, že s tím absolutně souhlasíme. Každopádně má mít i občanská veřejnost možnost uplatnit upozornění na to, že veřejný funkcionář jakožto volená osoba či úřední osoba se dopustil nějaké nepravdy ve svém přiznání. Je ovšem velkou otázkou, zda má být ten systém nastaven tak, jak je nastaven nyní, to znamená jakýmsi přímým odkazem na webových stránkách, který umožňuje anonymní udání bez toho, aby tazatel musel jakýmkoli způsobem uvádět jakoukoli svoji totožnost.

Máme v současné době zprávy i ze Sdružení místních samospráv, že dochází k velkému počtu oznámení, která ovšem nepoukazují na reálně spáchaný přečin daných veřejných funkcionářů, ale jedná se především na malých obcích, kde si lidé doslova vidí do talíře, k řešení různých sousedských sporů či nějakých nevyřízených účtů s tím kterým daným voleným funkcionářem ve své obci.

Dávám na zvážení a poprosil bych vás o úvahu, pane ministře, zda stejně jako bylo ustoupeno u EET od těch takzvaných anonymních udání, jestli by to nebylo řešitelné i v rámci registru. Domnívám se, že by bylo opravdu žádoucí, abychom uvažovali o zavedení adresného přístupu oznamovatele podnětu, či nějakou jinou vhodnou formou upravit registr majetkových přiznání tak, aby skutečně vedl k řádnému evidování, ovšem aby byla v maximální možné míře eliminována možnost jeho zneužití. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a slovo má pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Vážený pane předsedající, vážená kolegyně, vážení kolegové, já jsem z toho trochu na rozpacích, protože tedy nevím, jaké je stanovisko STAN k anonymním podáním, protože třeba takové Čapí hnízdo začalo taky anonymním podáním. Nezdá se mi, že by vám to nějak zvlášť vadilo. (Pobavení poslanců ANO.) Ale v obecné rovině prostě... Ano, bývaly doby někdy před válkou, za Rakouska-Uherska policie automaticky odmítala veškerá anonymní podání třeba. Doba se změnila. Dnes jsou ta podání brána jako možný zdroj informací.

Mě překvapuje, že by organizace, o kterých hovoříte, měly nějaké rozsáhlé údaje o tom, kolik těch anonymních podání je, protože jim ta anonymní podání případně nejdou, ta jdou nám. Takže moc nevím, kde ty informace vzaly. A za nás vám mohu

řici, že my prostě na ně nahlížíme jako na nějaké podněty a samozřejmě k nim a priori přistupujeme se značnou nedůvěrou, protože jsou to anonymy. To snižuje jejich důvěryhodnost. Ale pokud by v nich bylo něco mimořádně důvěryhodného svým obsahem, to se pozná prostě podle míry konkrétnosti těch informací atd., tak s takovou informací budeme pracovat, protože jako každý správní orgán jsme povinni prověřovat ty věci i z moci úřední bez ohledu na to, jak se podnět dozvíme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Táži se pana poslance. Ano, pan poslanec Vít Rakušan má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane ministře, za vysvětlení. Už ve vaší řeči se objevila informace, že ty podněty neberete až tak příliš vážně. Proto zopakuji tu otázku, zda by nebylo lepší nastavit takový systém, kdy by ta oznámení skutečně byla adresná, a v té chvíli by jistě odpadalo mnoho spekulativních otázek. Ale nevím, do jaké míry vy znáte realitu jinou než pražskou z těch komunálních podmínek, kdy skutečně jsou mnozí komunální politici v této fázi demotivováni po těch různých občanských, sousedských sporech, které se odehrávají na této úrovni, se vůbec té komunální politiky účastnit. Myslím, že toho budeme svědky i na té nejlokálnější úrovni v komunálních volbách.

Ptám se tedy, zda je úřad připraven danou praxi změnit, nebo není. Tedy úplně jasnou odpověď na mou otázku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, děkuji. Slovo má pan ministr Pelikán. Prosím.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Zkuste nám více důvěřovat, pane kolego. Ten podnět je prostě podnět. A když to bude nějaký nesmyslný hanopis, tak ať bude podepsaný, nebo nebude podepsaný, skončí v koši. A když to bude něco, co bude uvádět zcela konkrétní podezření, tak my si to podezření prověříme. A buď bude reálné, nebo nebude reálné. A když bude reálné, tak je nám úplně jedno, že začalo něčím, co je anonymní. A když nebude reálné, tak se zase nic nestane. Nevidím důvod tu praxi měnit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní dávám slovo paní poslankyni Haně Jírovcové Aulické ve věci pokračování těžby lithia v České republice. Byla vylosována na sedmém místě. A připraví se pan poslanec Radek Holomčík, který bude mít interpelaci na pana ministra Richarda Brabce. Paní poslankyně, máte slovo, prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, na mimořádné schůzi dne 16. 10. 2017 schválila Poslanecká

sněmovna Parlamentu České republiky návrh KSČM na zneplatnění memoranda o porozumění s australskou firmou EMH o těžbě a zpracování lithia, kterou těsně před volbami podepsal ministr obchodu a průmyslu Jiří Havlíček za ČSSD. Menšínový kabinet hnutí ANO, pro které se stala kauza lithium, která byla ovšem iniciovaná KSČM, velkým předvolebním tématem, vládne od prosince a zatím stále není vůbec jasné, jak bude v tomto případě dále postupovat. Podle posledních informací Ministerstvo průmyslu a obchodu zatím neplánuje zrušení memoranda, protože připravuje analýzu, co by z hlediska penalizací nebo finančních postihů takový krok znamenal.

Proto se ptám, kdy bude analýza dokončena, případně kdy můžeme očekávat další postup v této věci ve smyslu přijatého usnesení Poslanecké sněmovny. Připomínám, že australská firma EMH má stále o těžbu zájem a je jenom na nás, za jakých podmínek se bude lithium jako strategický prvek dobývat a kde se bude dále zpracovávat.

A jenom mi dovozte malou poznámku. Vzhledem k jednostrannému vyjádření předsedy Senátu Milana Štěcha, který označil v Otázkách Václava Moravce dne 14. 1. 2018 problém těžby lithia za nafouknutou bublinu – podotýkám, že nejde jenom o lithium, ale minimálně i wolfram a cín – dokážete, pane ministře, toto národní bohatství chránit? A jak tedy? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni a slovo má pan ministr průmyslu Tomáš Hüner. Prosím, pane ministře, máte pět minut na odpověď.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, k dotazu ve věci těžby lithia ve smyslu memoranda bych rád uvedl, že této záležitosti věnuji mimořádnou pozornost a péči od samotného vstupu na Ministerstvo průmyslu a obchodu. Využívání domácích nerostných surovin s maximálním možným prospěchem pro Českou republiku je jednou nejenom z mých, ale i vládních priorit.

Jednou z nadějných nerostných komodit je bezesporu lithium, které se následně využívá a bude stále více využívat v oblasti moderní energetické technologie s vazbou především na užívání free e-mobility a záležitosti moderních sítí, které v sobě budou zahrnovat i sklady elektrické energie, v tomto smyslu tzv. siestorage, baterie pro uskladnění této elektrické energie. Specifický zájem o získání průzkumu práv v ložisku lithia akceleroval v posledních zhruba pěti letech, kdy se dostalo do obecného povědomí možné perspektivní využití suroviny v moderních technologiích, a to i s vazbou především na užití této komodity na území České republiky, s vazbou na plánovanou, nebo možnou výstavbu některých nových automobilových výroben, mám na mysli především Teslu.

Během minulého období v souladu s platnými právními předpisy požádaly a získaly průzkum na území celkem čtyři soukromé firmy na Cínovecku – Cínovecká deponie, Geomet, KMK Granit Krásno a GET s.r.o. Praha – celkem na devíti lokalitách. Průzkum území uděluje Ministerstvo životního prostředí a při udělování průzkumných území je postupováno vždy dle platného zákona, v tomto případě

zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích a o Českém geologickém úřadu. Příjem žádosti, která se týká průzkumu ložiska nalezeného za prostředky ze státního rozpočtu, oznámí ministerstvo v Obchodním věstníku.

Přestože ten proces udělování průzkumných území je transparentní, přijala vláda České republiky dne 11. října 2017 ve snaze posílit pozici státu při nakládání s nerostným bohatstvím materiál Zpráva o nutnosti zajištění ekonomických zájmů státu v oblasti využití kritických superstrategických surovin Evropské unie a některých dalších surovin, který stanoví, že u vybraných strategických surovin bude mít přednostní právo provádět geologický průzkum stát prostřednictvím státní firmy Diamo s využitím kapacit geologické služby.

A se co týká lithia a memoranda. Strategie státu při těžbě a využívání zdrojů lithia musí primárně vycházet z platné státní surovinové politiky. Ta jasně stanoví tezi, že domácí surovinové zdroje mají být přednostně využívány na území České republiky. Z tohoto pohledu je evidentní, že stát má zájem, aby byla v budoucnu získána surovina zpracovaná na našem teritoriu a ideálně v blízkosti ložiska, což je nejenom ekonomické, ale také ekologické. Stát dále deklaruje zájem, aby míra finalizace při zpracování českého lithia byla co nejvyšší, to znamená minimálně do podoby uhličitanu lithného, což je obchodovatelný produkt. V případě produkce lithné slídy z druhotných zdrojů, které jsou objemově omezené, a větší investici do kompletního opravárenského zpracování by firmy nezaplatily, lze akceptovat finalizaci do podoby koncentráту, který je využíván v keramickém a sklářském průmyslu.

V rámci přípravy hlubinné těžby lithia, kde jsou dle dosavadních výsledků geologického průzkumu dostatečné zásoby rudy, stát deklaruje jasný zájem, aby finalizace získané suroviny probíhala právě na území českého státu do nejvyšší možné míry finalizace. V České republice je možné také konstatovat, že působí několik výrobních podniků, výrobců lithiových baterií. Výstavbu dalšího zpracovatelského závodu zvažuje rovněž korejský gigant SK Innovation.

Musíme si uvědomit, že nejsme zdaleka jedinou evropskou zemí, která by měla nadějně zdroje lithia. Samotné ložisko Cínovec leží zhruba ve dvou třetinách na našem území, jednou třetinou však leží také na území Německa. Německo těžbu a využití lithia připravuje. Těžbu tam připravuje německá společnost Deutsche Lithium.

V současné době se v České republice uvažuje o dvou typech projektů. Prvním typem je jakési přetěžení, či recyklace těžebních odpadů po někdejší těžbě cínu. (Předsedající upozorňuje na čas.) Druhým typem –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře, omlouvám se, bohužel čas je vyčerpán. Táži se, jestli paní poslankyně má doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Já jsem se bohužel nedozvěděla, pane ministře, co jsem požadovala, a to je hlavně, jestli děláte nějakou analýzu, kdy bude dokončena a jak to tedy vypadá s usnesením Poslanecké sněmovny o tom, že má být memorandum zrušeno. To znamená, že jsme se tady dozvěděli historii celé

problematiky, informace o situaci nejen v České republice, ale i na území Evropské unie. Všichni víme, jak jsme na tom, že bychom samozřejmě chtěli, aby to bylo v Ústeckém kraji, možná i v kraji Karlovarském, aby se tam nejen těžilo, ale aby se i zpracovávalo. Ale z Ministerstva průmyslu jsem se nedozvěděla nic. Možná byste měl změnit styl práce svých lidí, protože do této doby pracují možná stejně jako v předchozích volebních obdobích. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Slovo má pan ministr průmyslu Tomáš Hüner. Prosim, pane ministře, dvě minuty.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Bohužel vše, co jste teď chtěla vědět v rámci dotazu, bylo v tom, k čemu jsem se nestačil dostat. Omlouvám se, nesledoval jsem čas.

Nemyslím si, že bychom nepřípravili veškeré věci, které by vedly k tomu, abychom se korektně a seriózně byli schopni rozhodnout, jestli memorandum zrušíme, nebo ne a jaké z toho plynou České republice závazky. Chceme se chovat s péčí řádného hospodáře, vyhodnocení bude v brzké době. Jednáme a budeme o celé záležitosti jednat se zástupci australské firmy, budeme chtít znát jejich názor. V horizontu několika týdnů předložím vládě návrh a své rozhodnutí z úrovně Ministerstva průmyslu a obchodu, co s celou situací memoranda dále, s plným respektováním usnesení Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře, děkuji. Dovolte mi přečíst omluvu. Omlouvá se pan poslanec Josef Kott dnes od 12.45 do 14.30. To je trošičku méně aktuální, přistálo mi to na stůl, tak to jenom čtu.

Nyní dávám slovo panu poslanci Radku Holomčíkovi ve věci těžby šterkopísku na Uherskoostrožsku na pana ministra Richarda Brabce. Připraví se paní poslankyně Pavla Golasowská a pan ministr Vojtěch Adam, který bude interpelován. Takže pane poslanče, prosím.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já jsem tady minulý týden, když se projednávala důvěra vládě, přinesl téma, které považuji za důležité, a to je ochrana vody. Zeptal jsem se vlády, respektive ministra životního prostředí, jak vážně to s ochranou zdrojů pitné vody myslí, a ilustroval jsem to na příkladu konkrétní kauzy ohrožení jednoho významného vodního zdroje u nás na Hodonínsku. Bohužel jsem minulý týden odpověď nedostal, tak bych rád využil dnešní interpelace a položil dotaz znovu a malinko jinak.

Mě překvapilo, jakou odezvu vystoupení mělo. Přišla mi spousta esemesek, mailů, telefonátů, i na sociálních sítích to docela zarezonovalo. Já si z toho odvozuji, že téma není důležité jenom pro mě. Jenom ve stručnosti, protože opakování je matka moudrosti, připomenu, o co jde.

Ministerstvo životního prostředí chce povolit těžbu šterkopísku mezi obcemi Uherský Ostroh a Moravský Písek na pomezí Jihomoravského a Zlínského kraje. Na tom by nebylo nic špatného, kdyby těžební prostor nebyl kousek od významného a strategického prameniště pitné vody pro téměř 150 tisíc lidí a tato těžba dle dostupných studií nepředstavovala jeho reálné ohrožení. V této chvíli je míček na straně Ministerstva životního prostředí. Obvodní báňský úřad přerušil probíhající řízení o stanovení těžebního prostoru a uložil právě ministerstvu skrze rozkladovou komisi celou věc znovu prozkoumat.

Já mám na základě toho tři dotazy. Jednak kdy dojde k jmenování rozkladové komise. Za druhé, jestli Ministerstvo životního prostředí bude brát toto rozhodnutí vážně, jako závazné. A třetí – poprosil bych pana ministra, jestli by mohl nějak vlastními slovy věc shrnout pro veřejnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za přesné dodržení času. Slovo má pan ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Děkuji za ten dotaz, vážený pane kolego. I když radši řeknu, vážený pane poslanče, protože po včerejším jednání si nejsem jist, koho můžu nazvat kolegou, abych za to nedostal po čuni.

Mě trochu mrzelo vyjádření, které jste teď zmiňoval, v rámci jednání o důvěře vlády, protože vy jste tam, a nevyčítám vám to, protože chápu, že toto téma speciálně pro vás z této oblasti je živé, řekl, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, že ministerstvo podporuje tento záměr. Nechci slovíčkařit, ale problém je v tom, že proces EIA je proces naprosto odborný. On nemůže vzít do úvahy ani počet petic, ani počet nespokojených lidí, on prostě musí vzít do úvahy pouze holá fakta. Z tohoto případu osobně nemám vůbec žádnou radost, protože musím říct, že za celou dobu minulého funkčního období jsem se nesetkal s případem, který by vyvolával, řekněme, tolik vášni právě nad různými posudky.

Mám teď k dispozici čtyři posudky hydrogeologické, geologické, které jednoznačně říkají, že těžba nebude mít žádný negativní vliv na podzemní vody. Stačil by mi jeden v rámci procesu EIA, respektive ne mně, protože Brabec není ten, kdo vstupuje do procesu, to je jednoznačně odbor EIA, úředníci potom za to přirozeně nesou odpovědnost a já jim do toho nijak nevstupuji. My jsme udělali zcela nadstandardně další posudek, měli jsme dva, jeden základní, druhý oponentní a ještě jsme si udělali další oponentní posudek, který potvrdil naše stanovisko. V tu chvíli muselo být vydáno kladné stanovisko EIA v roce 2015, protože jsme neměli žádné jiné informace. Po vydání stanoviska EIA se najednou objevily nějaké další posudky, které byly původně iniciované Vodovody a kanalizacemi Hodonín, a potom další jednání. Proto jsme si nechali udělat další oponentní posudek na tento posudek a ten posudek znovu řekl, že to nebude mít žádný negativní vliv na životní prostředí.

Takže já jsem se dostal jako politik do velmi těžké situace, protože vím, že tam je velká odezva, velké protesty, na druhou stranu mi určitě potvrdíte, že v oblasti se

šterkopísky těží několik desítek let a jsou velmi blízko jímacího území Bzenec. Nic se nestalo, nikdy to nebylo ohroženo. A najednou tam přišel konkurenční projekt, a teď ho vůbec nechci hodnotit, a objevily se tyhle problémy. Takže jsou na to různé názory.

Nicméně k tomu, co jste se ptal. Ještě mám dvě minuty.

Rozkladová komise je stanovena, je stálá, ta je jmenována stále, pouze se v rámci rozkladové komise třeba neúčastní všichni její členové, většinou tak řekneme 70 %, ale ti členové jsou jasní, jsou jmenováni už čtyři roky, v některých případech ještě déle. Za druhé, stanovisko rozkladové komise podle informací, které mám, předpokládám, že bude vydáno nejpozději v průběhu března, letošního roku tedy zdůrazňuji, a budu se jím řídit, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající, protože zatím nikdy se nestalo, že bych se neřídil stanoviskem své rozkladové komise.

Ujišťuji vás, že tu problematiku беру velmi vážně, protože si troufám říct, že toto vedení, nebo vedení Ministerstva životního prostředí, které jsem reprezentoval i v minulém období, vůbec přineslo problematiku sucha jako základní problém v ČR. A samozřejmě toto je jedním z těch bodů. To znamená, byl bych blázen a sám proti sobě, kdybych se nesnažil ze všech sil hájit zdroje pitné vody, v tomto případě velmi vzácné podzemní vody. Jenom v tomto případě prosím vezměte v úvahu, že do toho nevstupuje ministr tím, co chce, nebo nechce, ale že do toho vstupuje ryze odborný proces EIA. Nicméně ať to rozhodnutí rozkladové komise dopadne jakkoliv, tak je samozřejmě soudně přezkoumatelné, i ta EIA, a soudně přezkoumatelné je i rozhodnutí báňského úřadu o povolení dobývací činnosti. Tedy je tady ještě několik dalších opravných prostředků a já si myslím, že nakonec to téměř jistě skončí u soudu a soud si bude dělat další odborné posudky, zda má pravdu jedna, či druhá strana, ale já to budu hájit ze všech sil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi a táži se pana poslance – nemáte doplňující otázku, takže nyní dávám slovo paní poslankyni Pavle Golasowské, která bude interpelovat pana ministra zdravotnictví Vojtěcha Adama ve věci nedostupnost vysoce inovativních léků, a připraví se paní poslankyně Jana Krutáková a pan ministr Pelikán, který bude interpelován.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, vysoce inovativní léky užívají v Česku tisíce lidí. Tyto léčivé přípravky jsou určeny pro boj s rakovinou, roztroušenou sklerózou, Crohnovou chorobou a řadou dalších nemocí. Tyto léky nemocným výrazně prodlužují život, zpomalují průběh chorob nebo je přímo léčí. Nicméně Ministerstvo zdravotnictví údajně připravilo novelu vyhlášky o veřejném zdravotním pojištění, která má rostoucí náklady na tyto léky omezit. Podle odborníků tato opatření omezí přístup pacientů k inovativním lékům, čímž se výrazně zhorší jejich dostupnost, která u řady nemocí již nyní není dobrá.

Vážený pane ministře, ptám se vás, zda se chystáte přijmout tuto novelu vyhlášky přesto, že její důsledky mohou mít negativní vliv na kvalitu života a zdravotní stav pacientů s výše zmíněnými nemocemi, a za další, zda budete jednat s pojišťovnami ve

prospěch pacientů, a to zejména těch, kteří si z finančních důvodů nemohou nákladnou péči zajistit z vlastních prostředků, a pokud ano, tak v jakém termínu. Děkuji za vaši odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Dobrý podvečer všem a nyní má slovo pan ministr Vojtěch Adam.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, dámy a pánové. Vážená paní poslankyně, k vaší otázce. Skutečně tato novela vyhlášky byla připravena na Ministerstvu zdravotnictví. Byla připravena za mého předchůdce, já jsem ji zdědil a zatím není přijata. Byla poslána do mezirezortního připomínkového řízení.

Já jsem se skutečně rozhodl tu vyhlášku stáhnout. Z mého pohledu není to – za prvé – ani systémové řešení, to, co ta vyhláška navrhuje. Ta změna skutečně z mého pohledu může vést k omezení dostupnosti vysoce inovativních léčivých přípravků, v tomto s vámi souhlasím. Takže skutečně jsem se rozhodl tu vyhlášku stáhnout.

Myslím si, že obecně problematika velmi drahých centrových léků i vysoce inovativních léčivých přípravků je velmi diskutovaná a problematická z hlediska růstu nákladů na tyto léky. My musíme řešit samozřejmě tzv. nákladovou efektivitu, to znamená, musíme skutečně posuzovat ty léky v kontextu toho, jaký přínos reálně mají pro pacienta, protože není možné asi hradit všechny léky, které jsou nové. Musí skutečně mít přínos odpovídající nákladům. U vysoce inovativních léčivých přípravků je ten problém, že nákladová efektivita není prokázána, a přiznává se tam tzv. dočasná úhrada po dobu tří let, kdy data jsou sbírána. Pokud bychom přijali tu vyhlášku, tak v zásadě by tato možnost byla ztracena pro pacienty, což může být například u pacientů se vzácnými onemocněními problém, kde skutečně ty léky jsou velmi drahé. Pro jednoho pacienta například stojí 20 milionů na rok apod., ale myslím si, že musíme pacientům toto umožnit.

Já jsem se o tom bavil i se zástupci patientské rady, která je zřízena na Ministerstvu zdravotnictví. Ti z toho mají také obavu, stejně tak odborné společnosti. Takže po všech těchto podnětech a diskuzích jsem se rozhodl tuto vyhlášku stáhnout s tím, že na Ministerstvu zdravotnictví připravujeme komplexní revizi stanovování cen a úhrad léků z veřejného zdravotního pojištění, kde chceme právě řešit i otázku těchto tzv. VILPů, ale nejenom, je to i otázka tzv. paragrafu 16, to znamená úhrady léků ve výjimečných případech, ale obecně i stanovování cen a úhrad léků v rámci správního řízení u Státního ústavu pro kontrolu léčiv, kde podle mého názoru úplně současný systém, který byl přijat někdy v roce 2008, to znamená, funguje aktuálně zhruba deset let, nefunguje dobře. I z hlediska nějakého mezinárodního srovnání se pacienti u nás dostávají pozdě k novým lékům, jsou překračovány zákonné lhůty pro posouzení nákladové efektivity.

Takže já se na to chci dívat systémově. Máme v legislativním plánu připravenu skutečně novelu zákona o veřejném zdravotním pojištění, kde provedeme komplexní revizi tohoto systému tak, aby se ty léky dostávaly snadněji k pacientům, rychleji než doposud. Takže to k tomuto. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. A chtěl bych se zeptat paní poslankyně, jestli má doplňující dotaz. Nemá, takže se posuneme dál. Nyní tedy prosím paní poslankyni Krutákovou, která bude interpelovat ministra Roberta Pelikána ve věci střetu zájmů a centrálního registru oznámení. Děkuji.

Poslankyně Jana Krutáková: Dobré odpoledne všem. Vážený pane ministře, chci vás jako bývalá starostka, které je samospráva stále velmi blízká, interpelovat k zásadní úpravě aktuálního znění zákona č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů. Tento zákon ve své současné podobě v řadě ohledů zasahuje do osobních práv a zejména práva na soukromí tisíců dotčených osob z řad starostů, místostarostů, členů obecních rad tak, že doslova destabilizuje uspořádání obecní samosprávy v ČR. Dle citovaného zákona byly v nedávné době výše uvedení veřejní funkcionáři donuceni se příznačně veřejně vysvětlit prostřednictvím registru oznámení, kam vkládali svá majetková přiznání. Uvedeným zákonem došlo k téměř absolutnímu zásahu nejen do jejich soukromí, ale i do soukromí třetích osob, standardně například manželek či manželů, kteří tento útok do soukromí museli strpět z titulu manželství, na jehož základě vzniká společné jmění manželů. Dochází ke zveřejnění informací o jejich osobním majetku, dokonce retroaktivně, tedy zahrnuje majetek nabytý před přijetím veřejné funkce bez časové a věcné souvislosti s jejím výkonem.

S ohledem na zcela neregulovaný přístup do dat zveřejňovaných registrem oznámení je nutné zmínit, že jeden z mnoha absurdních nároků na rozsah majetkových přiznání je povinnost uvádět v registru oznámení cenné věci movité s hodnotou nad 500 tisíc korun, které povinná osoba získala před výkonem veřejné funkce. Veřejný zájem takového zveřejnění a jeho souvislost s případnou identifikací střetu zájmů je zcela nejasný a jediný dosud prokázaný důsledek tohoto opatření je akutní ohrožení povinných osob (upozornění na čas) a jejich rodin ze strany zločineckých skupin lupičů.

Pane ministře, mám dvě otázky. Kdy plánujete –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vás budu muset přerušit. Omlouvám se. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Obtížně se mi odpovídá na otázky, které jsem neslyšel, ale nějak si je snad umím domyslet a předpokládám, že paní poslankyně se chtěla zeptat, kdy už to zrušíme. Odpověď je, že zatím se k tomu rozhodně nechystáme.

Já bych chtěl zdůraznit, že tady přece nejde jenom o starosty, že tady jde také o nás, o poslance, o ministry, že jsme na tom všichni stejně. Všichni jsme se museli, jak vy říkáte, vysvětlit donaha, našťěstí pro vás všechny zůstávám oblečený. Ale všichni jsme museli podat ta majetková přiznání. A já myslím, že to tak je dobře, protože prostě všichni nějakým způsobem rozhodujeme o veřejných věcech a existuje nebezpečí, že této své moci budeme zneužívat ke svému obohacení. Považuji za správné, abychom transparentností našich majetkových poměrů ukazovali, že

k žádnému takovému zneužití nedošlo. A připadá mi zvláštní tvrdit, že když někdo musí uvést svoje movité věci v hodnotě vyšší než půl milionu korun na jednu věc, tak je tím nějak zásadně poškozován. Dámy a pánové, o jaké věci se jedná? To je auto. Autem člověk většinou jezdí. Když jím jezdí, bývá viděn a každý ví, že je jeho. Pak už to jsou snad jen nějaké drahé obrazy, a buď máme mimořádně uměnímilovné starosty, anebo to nebude zas tak velký problém.

Takže já se přiznám, ačkoliv ten zákon se nepsal na našem ministerstvu, ten se psal tehdy na Úřadu vlády a z úplně jiných důvodů jsme s ním tady ve Sněmovně měli dost velké potíže, že s touto jeho částí já jsem spokojen a nevidím žádný důvod na něm cokoliv měnit. Děkuji. A to jsem tedy také jeho adresát, zdůrazňuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji za vysvětlení. Paní poslankyně – jestli chce doplnit svoje otázky?

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji. Já jenom tedy opravdu doplňující otázku. Jestli plánuje ministerstvo vyhodnotit dopady novely zákona o střetu zájmů. Pokud ano, v jakém časovém termínu. A opravdu není možné zajistit přístup do registru oznámení jen k adresné žádosti?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Tak my u všech zákonů, které máme v naší gesci, kontinuálně vyhodnocujeme jejich efekty a pozorně sledujeme, zda fungují tak, jak si zákonodárce představoval, zda v nich nejsou nějaké nechtěné, nečekané efekty, problémy. Takže pochopitelně to bude stejně – nebo je to stejně i u tohoto zákona. Zatím uplynula velmi krátká doba, ten systém se teprve rozbíhá, takže určitě si budeme muset nějakou dobu počkat, než uvidíme, co nám reálně přinesl.

A druhou otázku jsem zapomněl, já se omlouvám. (Nápověda.) Promiňte, já se opravdu omlouvám, ty adresné žádosti. Upřímně řečeno ti, co si od toho něco slibují, tak by stejně ničeho nedosáhli, protože my to tam dnes máme pro tu jinou kategorii osob, to jsou většinou státní úředníci. Jediný efekt je ten, že naši úředníci tráví mnoho času tím, že rozdávají loginy k těm individuálním žádostem, a těch individuálních žádostí je stejně tolik, že se to stává anonymním. Nemluv o tom, že ten, kdo se jednou k těm informacím dostane, tak je může volně postoupit dalším osobám. Takže to by určitě nikomu, kdo chce více chránit svoje soukromí, nepomohlo. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní tady mám pana poslance Jakuba Michálka, který bude interpelovat paní ministryni Dostálovou ve věci zrychlení stavebního řízení a zlevnění bydlení.

Poslanec Jakub Michálek: Dobrý den. Děkuji, pane předsedající. Já to vezmu jako takový videovzkaz pro paní ministryni, protože paní ministryně je omluvena.

Já bych se chtěl dostat k problému, který máme v hlavním městě Praze, kde jsem byl zvolen poslancem, a to je, že z důvodu současného nastavení legislativy zejména ve stavebním řízení tady stojí byty a nájmy obrovské částky. Když se podíváte na mapičku, která je i veřejně dostupná na webu, tak v hlavním městě Praze, když vydělím cenu bytu průměrným ročním příjmem, dostanu index patnáct. To znamená, kdybych patnáct let dával všechny své vydělané peníze a měl průměrný příjem, tak vydělám na průměrný byt v Praze, pokud tedy samozřejmě nebudu jíst a dělat cokoliv dalšího. Tento index v Brně – jenom pro srovnání – je deset, v německých městech je kolem deseti, v Holandsku atd. je kolem deseti. V Praze je to patnáct. Je to podstatně více a jednou z těch příčin je, že je tady velmi špatná situace na trhu se stavebnictvím, s novými byty, a podle dat, která máme k dispozici, ceny bytů za poslední dva roky vyrostly o 30 %. My si myslíme, že to je velký problém.

Já bych se chtěl paní ministryně zeptat, co s tím bude dělat. Já osobně bych ji chtěl doporučit, aby na úrovni třeba vládního návrhu zjednodušili postup pro stavební řízení, aby bylo zavedeno jedno kontaktní místo pro stavaře, digitální oběh spisů, jednotné stavební řízení a předjednání s veřejností a příspěvek developera na rozvoj obce. Můžeme se srovnat třeba s Dánskem, kde mají sedm procedur v rámci stavebního řízení a trvá to průměrně 64 dní, zatímco v České republice máme 21 procedur, čili třikrát tolik, a trvá to 247 dní. Čili vytváříme prostředí (upozornění na čas), které nedokáže reagovat na poptávku po nových stavbách.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní ministryně tu není, tudíž bude odpověď doručena písemně.

Nyní poprosím paní poslankyni Věru Kovářovou, která bude interpelovat ministra Šmída ve věci dodržování novely autorského zákona ze strany kolektivních správců.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, v loňském roce přijatý zákon č. 102/2017 Sb., který novelizuje autorský zákon, přináší řadu prospěšných změn v autorském zákoně, které prospějí nejenom obcím a městům, ale i dalším uživatelům autorských děl. Mnozí starostové protestovali proti razantnímu růstu autorských poplatků ze strany OSA. Schválení zákona je významným milníkem pro vztahy mezi nositeli autorských práv a uživateli děl, neboť narovnává hospodářskou soutěž a umožňuje uživatelům autorských děl i obcím a spolkům žádat, aby poplatky nebyly skokově navyšovány. Zákon také zprůhledňuje činnost kolektivních správců a poskytuje široké veřejnosti právo na zásadní informace.

Dovoluji si vám položit dvě konkrétní otázky. Za prvé, zkontrolovalo Ministerstvo kultury splnění zákonných povinností u kolektivních správců stran dodržení pravidla nezvyšovat sazby odměn kolektivními správci nad zákonné limity? A za druhé, spolupracuje ministerstvo s Úřadem na ochranu hospodářské soutěže při dodržování pravidel hospodářské soutěže? Mám na mysli především zneužívání –

pardon, nezneužívání dominantního postavení kolektivních správců zejména ze strany OSA. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Poprosím pana ministra.

Ministr kultury ČR Jiří Šmíd: Vážená paní poslankyně, milé dámy, vážení pánové, když jsem nastoupil na Ministerstvo kultury, byla problematika autorského zákona jednou z priorit a je jednou z priorit. Víte, že připravujeme novely autorského zákona, a věřím, že s vámi budu v budoucnosti v tom následujícím roce o těchto novelách hovořit. Ale nyní k tomu dotazu.

Ministerstvo kultury si po účinnosti novely autorského zákona v rámci dohledových pravomocí vyžádalo od všech kolektivních správců informaci, zda právě v jejich případě nenastala situace podle bodu 8 přechodných ustanovení, tedy zda zveřejnili přede dnem nabytí účinnosti návrh sazebníku platný pro období po nabytí účinnosti zákona. Z jejich odpovědi vyplynulo, že ustanovení se týká kolektivních správců Intergram, OSA a OOA-S.

K těm jednotlivým správcům. K žádosti kolektivního správce Intergram vydal dne 5. 1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže souhlas s novým sazebníkem v kategorii A a v kategorii M tak, jak bylo požádáno. Při tom se zabýval také přiměřeností výše sazeb odměn, zda jsou tedy sazby odměn dle sazebníku 2017 v přiměřeném poměru k hospodářské hodnotě plnění poskytovaných kolektivním správcem, a srovnával rovněž výši odměn uplatňovaných kolektivními správci v jiných členských státech EU, konkrétně na Slovensku.

Pokud se týká kolektivního správce OOA-S, tak tam žádost, kterou tento kolektivní správce dal na Úřad pro ochranu hospodářské soutěže 3. 10. 2017, doposud podle našich informací nebyla dosud vyřízena. Takže nemáme informaci, jak to vypadá.

Složitější situace je s OSA. Ochranný svaz autorský odkazuje na svou komunikaci s Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže a dovolává se, že mu úřad sdělil, že k řízení podle předmětného přechodného ustanovení nemá kompetence. Faktem je, že my jsme právě v případě s Intergramem dohadovali s ÚOHS, a teprve po našem dohadování se ÚOHS uvolil tuto kompetenci vykonávat. Ovšem pro nás samozřejmě tento původní postoj Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže není jako pro orgán, který je zodpovědný za dohled nad výkonem kolektivní správy, relevantní, a proto jsme kolektivního správce OSA opakovaně vyzvali k plnění své povinnosti požádat úřad o souhlas s návrhem sazebníku. Následně bylo vůči kolektivnímu správci OSA zahájeno řízení o porušování povinností kolektivního správce podle § 102 odst. 2 písm. b) autorského zákona. Vyjádření OSA očekáváme do konce ledna. Pokud jej neobdržíme, zahájíme správní řízení.

Pokud se týká nových povinností kolektivních správců stanovených zákonem zejména ve věci transparentnosti a povinností vůči zastupovaným nositelům práv, je ministerstvo se všemi kolektivními správci v kontaktu a můžeme konstatovat, že průběžně je to plněno.

Pokud chcete další informace, jsem připraven vám je podat, pokud je budu vědět okamžitě, pokud ne, samozřejmě po konzultaci se svými náměstky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Chtěl bych se zeptat paní poslankyně, jestli má doplňující otázku. Prosím doplňující otázku.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Mám doplňující otázku. Jelikož problémy s růstem sazeb se objevily především na straně OSA, je možné, abyste to i nabídl poskytnout např. podvýboru pro kulturu – informace o ministerstvem provedených opatření vůči tomuto kolektivnímu správci? Děkuji.

Ministr kultury ČR Ilja Šmíd: Odpověď je velmi jednoduchá. Samozřejmě. Pokud o to požádáte, jsme připraveni tuto informaci podat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A než přistoupíme k poslední interpelaci, tak tady mám nějaké omluvenky. Takže omlouvá se pan poslanec Bartoš z jednání Sněmovny dnes od 17.30 do konce jednání z pracovních důvodů, dále se omlouvají poslanci Kolařík a Profant z pracovních důvodů od 16.30 do 17.15 a omlouvá se také pan poslanec Kobza dnes mezi 16.07 a 19.00 z důvodu jednání.

A nyní přistoupíme k poslední interpelaci na dnešní den, kterou má pan poslanec Rakušan na pana ministra Dana Ťoka ve věci zrušení tendru na mýtný systém. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, vážený pane předsedající. Vážený pane ministře, jako poslanec bych vás chtěl požádat o zásadní změnu tendru na mýtný systém, po kterém volají především dotčené obce a kraje ČR, a to v podobě zrušení zpoplatnění téměř 900 km silnic prvních tříd.

Uvědomujeme si, že na jedné straně má mýtný systém přinést až dvojnásobný výnos právě díky rozšíření mýta. Na straně druhé ovšem stojí devastace silnic druhých a třetích tříd spolu s především hlukovým zatížením. V neposlední řadě je snížena i bezpečnost v obci. Představitelé dotčených obcí ležících na přímých objízdných trasách shodně volají po zrušení tohoto zpoplatnění. V opačném případě se budou s velkou pravděpodobností potýkat s obrovským nárůstem kamionové dopravy. Například dle analýzy Svazu sdružení místních samospráv budou takovými obcemi Kněžmost, Boseň, Zákupy, Bohatice na objízdných trasách silnic 1/16 či 1/38 a mnohé další.

Chtěl bych ještě upozornit, že souhlasné stanovisko napříč politickým spektrem k tomuto vyslovili i zástupci krajů ČR, např. slovy hejtmanky Karlovarského kraje.

Pane ministře, moc bych vás požádal jménem obcí, jménem Sdružení místních samospráv i Svazu měst a obcí ČR k takové úpravě parametrů mýtného tendru, která by uchránila obyvatele dotčených obcí ohrožených zátěží z nadměrné kamionové

dopravy. Relevanci tohoto požadavku opírám i o stanovisko Asociace krajů ČR vyslovené hejtmankou Karlovarského kraje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče Rakušane prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem v poslední době mediálně vyzván k tomu, abych udělal krajně nezodpovědný krok, a to je krok, že zrušíme tendr na mýto a vypíšeme nový v jiných parametrech. Abych řekl, proč je ten krok nezodpovědný, tak trochu udělám exkurz do historie, abychom si řekli, proč je tam těch 900 km.

Jestli si dobře vzpomínáte, tak už když jsem nastoupil do pozice ministra dopravy, tak jedním z mých úkolů bylo, že mám vypsát technologicky neutrální mýtný tendr na nového provozovatele. A když si vzpomenete, tak ta debata byla, že neutrální tendr znamená, že se umožní, aby se do tendru mohli přihlásit dodavatelé i jiných technologií, než jsou stávající mikrovlonné technologie. Byla velká debata, a ty debaty byly mediálně velmi vyostřené, co to znamená, že má být ten tendr technologicky neutrální. Já tady mohu říct, že v začátcích té debaty jsem já sám zastával stanovisko, že není potřeba to zpoplatnění rozšiřovat. Nicméně bylo argumentováno, že pokud nezpoplatníme větší podíl silnic prvních tříd, dokonce tady byly návrhy, ať jsou to všechny dvojky a trojky, ať jsou pod mýtem, přestože by to bylo ekonomicky nevýhodné, tak došli dopravní experti koaličních stran minulé vlády k tomu, že by se mělo určit, ta technologická neutralita, že to rozšíření na jedničky bude někde mezi 850 km a 3 tisíci km.

Mohu říct, že dopravní experti sociální demokracie a KDU-ČSL spíše tlačili na 3,5 tisíce km. My jsme chtěli tu hranici nižší. Nás odborný poradce, což je firma Deloitte, ti určili, že z tohoto rozsahu je nejvhodnější 900 km. A já si myslím, že to je docela dobrá hranice, přestože jsem původně nechtěl, protože si musíme uvědomit, že mýto na těch jedničkách nemá jenom funkci výběru těch peněz, ale má i funkci, že zabraňuje vlastně tranzitní dopravě, protože na dvojkách a trojkách můžete zabránit tranzitní dopravě podle § 24a zákona o pozemních komunikacích tím, že tam dáte prostě značku zákaz tranzitní dopravy.

A druhá věc, na jedničce nemáte jiným způsobem, jak tranzitní dopravě zabránit. A například, když si vezmete, tak na jedničkách se objíždí právě placené úseky dálnic. Když zpoplatním ty úseky na jedničce, neznamená to, že budou řidiči kamionů vyhledávat další nezpoplatněné úseky na dvojkách a trojkách, protože základním parametrem toho řidiče kamionu není, aby bloudil po českých zemích, je, aby projel českými zeměmi co nejrychleji. Takže když rychle projede po jedničce, tak ji využije. Ale když bude zpoplatněna, tak pravděpodobně zůstane na té dálnici a bude platit mýto tam, kde ho platit má.

Jenom chci říci opravdu ještě dva důvody, proč ten tendr nelze v současné době změnit tak, že by se vyjmulو těch 900 km. Má to dva důvody. Předně, první důvod je, to nejde udělat tak, že změníme tento parametr a pokračujeme v soutěži. Musela by se

soutěž zrušit a zahájit nová. Zahájíme-li novou soutěž bez těch 900 km, už to tedy nebude technologicky neutrální a bude to soutěž jenom na mikrovlnný systém, který pravděpodobně bude favorizovat současného provozovatele, protože kdo dá lepší cenu než ten, který to deset let ve stejném rozsahu provozuje? To je první moment.

A druhý moment. Uvědomte si, že do konce prodloužení smlouvy se stávajícím provozovatelem Kapsch je 23 měsíců. Jestliže já potřebuji 14 měsíců na implementaci nového systému, tak jestli dobře počítám, zbývá mi devět měsíců. Za devět měsíců vytvořit novou soutěž s jinými parametry a nejdříve vysoutěžit poradce a potom vysoutěžit celou tu soutěž (upozorňuje na čas) – za devět měsíců je prostě nestihnutelný termín. Jinými slovy říkáte, že to, že se nebude vybírat mýto po roce 2019, zaplatí prostě daňoví poplatníci. Já jsem krajně proti tomu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím pana poslance o doplňující otázku.

Poslanec Vít Rakušan: Já především děkuji panu ministrovi za věcnou odpověď, za vysvětlení té problematiky. Byl bych rád, kdybych mohl sdílet jeho optimismus, že nebudeme na těch malých silnicích druhých a třetích tříd potkávat kamiony, které se samozřejmě budou v rámci úspor snažit ty jedničky objíždět. Ten stav takový bude, jako teď objížděly dálnice, jenom se to posune na dvojky a trojky. Nicméně je to pohled do budoucnosti, samozřejmě nejsme schopni vy ani já to přesně predikovat.

Mám jednu konkrétní otázku. Byl byste, pane ministře, prosím ochoten přistoupit na tu variantu, že k vyhodnocení těch zpoplatněných 900 km bude vámi ustanovena pracovní skupina, ve které budou zástupci jak Asociace krajů České republiky, tak Sdružení místních samospráv, tak Svazu měst a obcí České republiky? Tedy příprava pracovní skupiny, která skutečně vyhodnotí dopady zpoplatnění silnic první třídy po jeho zavedení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím pana ministra, jestli chce odpovědět.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Určitě chci. Víte, já tady chci říci jednu věc. Já si osobně myslím, že každý kamioňák má základní zájem projet tou republikou co nejrychleji, ten, co dělá tranzit. Na druhé straně ano, může se stát, že když tam má někde překážku, tak to objíždí. Já chci nabídnout, pokud chcete takovouto skupinu – já už jsem nabízel i jinou skupinu –, jsem ochoten vás tam přizvat a můžeme to posoudit v těch jednotlivých úsecích.

Já vám naopak ještě nabízím, že z hlediska gestora, toho, který řídí metodicky silničněsprávní úřady, vám budu chtít pomoci. Pokud se může takovému nebezpečí předejít tím, že se tam instaluje zákaz tranzitní dopravy a ve spolupráci s policií se bude kontrolovat, tak myslím, že se dá velmi efektivně bránit tomu, aby ty kamiony zrovna tyto úseky jedniček, kde by se mohly objíždět, byly vybaveny touto pasivní ochranou (?) a abychom udělali dohodu s policií, aby to aktivně kontrolovala a aby tam ty kamiony nepouštěla.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla poslední dnešní interpelace. Konstatuji, že dnešní jednací den jsme ukončili ústní interpelace. Tím pádem je dnešní pořad vyčerpán. Teoreticky bychom mohli pokračovat, kdyby byla vůle a dohoda, ale já tady nevidím ani sílu, takže jednání tímto pro dnešek končí.

Schůze bude pokračovat zítra, to znamená v pátek, od 9.00 hodin, kde jako první je zařazen bod 40, vydání poslance Andreje Babiše a pana poslance Faltýnka k trestnímu stíhání.

Děkuji a přeji pěkný večer.

(Jednání skončilo v 16.34 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

19. ledna 2018

Přítomno: 184 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Nyní prosím, abyste se přihlásili svými identifikačními kartami a oznámili mi, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan místopředseda Hamáček hlasuje s náhradní kartou číslo 3, pan poslanec Mašek hlasuje s náhradní kartou číslo 1.

Dále sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci: pan poslanec Ivan Adamec bez udání důvodu, paní poslankyně Dana Balcarová ze zdravotních důvodů, pan Miroslav Grebeníček z pracovních důvodů, paní poslankyně Tereza Hyťhová z osobních důvodů, pan poslanec Pavel Jelínek z rodinných důvodů, pan poslanec Leo Luzar z osobních důvodů, pan poslanec Přemysl Mališ z rodinných důvodů, paní poslankyně Květa Matušovská z osobních důvodů, paní poslankyně Radka Maxová z rodinných důvodů, pan poslanec, pan místopředseda Vojtěch Pikal od 11.30 do 14.00 z pracovních důvodů, pan poslanec David Pražák ze zdravotních důvodů, pan poslanec Ivo Vondrák bez udání důvodu – a já ho vidím, takže předpokládám, že svou omluvu stahuje zpět. Paní poslankyně Miloslava Vostrá z osobních důvodů, pan poslanec Rostislav Vyzula ze zdravotních důvodů. Dále ještě přišla dodatečně omluva paní poslankyně Jany Levové od 9.00 do 10.00 bez udání důvodu.

Z členů vlády se omlouvá pan ministr Tomáš Hüner z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Lubomír Metnar z pracovních důvodů, pan ministr Jiří Mílek z pracovních důvodů, pan ministr Robert Plaga z pracovních důvodů, pan ministr Martin Stropnický ze zdravotních důvodů a pan ministr Dan Ťok od 12 hodin do skončení schůze z pracovních důvodů.

Připomínám, že na dnešní jednání máme zařazený jako první bod bod číslo 40 a tím je Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka. Poté bychom se případně zabývali dalšími body z bloku prvního čtení, zákony.

Nyní se ptám kolegů a kolegyně, zda má někdo zájem o vystoupení a návrh na změnu schváleného programu schůze. V tuto chvíli mám jako první písemnou přihlášku pana předsedy volební komise Martina Kolovratníka, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vážený pane premiére, členové vlády, kolegyně, kolegové, přeji vám dobré ráno. Já jsem

předjednal se zástupci všech klubů tuto dohodu a prosbu volební komise. Rád bych zařadil teď jako první bod bod číslo 34, kterým je návrh na volbu členů a ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace. Je to komise, kterou jsme zřídili předevčírem ve středu. Je sedmičlenná. Byl jsem kluby požádán, že předseda této komise by mohl být zvolen příští týden ve středu. Pro to, abychom mohli volit předsedu, musíme tuto komisi nejdříve naplnit. Je to jedno hlasování, dá se říci technické, aklamací, takže pokud souhlasíte, nebude ten bod včetně mého slova trvat déle než pět minut, a proto prosím, abychom tento bod zařadili – je to bod číslo 34 – v tuto chvíli jako první bod dnešního jednání. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, kdo dál má návrh na změnu schůze. Nikoho nevidím.

Budeme tedy hlasovat o návrhu pana předsedy Kolovratníka, abychom dnes jako první bod zařadili bod číslo 34.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 27, přihlášeno je 163 poslanců, pro 159, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

V tom případě jsme se vypořádali s pořadem jednání dnešní schůze. Poprosím o podklad. Jedná se o volební bod, kterým tímto otevírám. Jeho název je

34.

Návrh na volbu členů nebo ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace

Pane předsedo, já vás poprosím, abyste nás provedl tímto bodem. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Já děkuji Sněmovně za důvěru. Je to bod číslo 34, volba členů nově zřízené stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace. Na základě našeho usnesení číslo 76 ke zřízení této stálé komise podle zásady poměrného zastoupení a v počtu sedmi členů jsme ve volební komisi vyhlásili lhůtu na nominace do středy 17. ledna do 14 hodin, poté volební komise přijala usnesení per rollam číslo 43, které bylo zasláno na poslanecké kluby, a já vám ho nyní přečtu. Tím vás i seznámím s navrženými členy této nově zřízené komise.

Volební komise Poslanecké sněmovny Parlamentu pověřuje předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby navrhl Poslanecké sněmovně ustavení stálé komise Poslanecké sněmovny v počtu sedmi členů v tomto složení. Stálá komise pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace – Pavel Blažek za ODS, Jaroslav Foldyna za sociální demokracii, Miloslav Janulík za hnutí ANO, Jiří Kobza za SPD, Jan Lipavský za Piráty, Taťána Malá za hnutí ANO a Radek Zlesák za hnutí ANO. Volební komise navrhuje provést volbu členů stálé komise veřejně pomocí hlasovacího zařízení en bloc.

Nyní prosím, pane předsedající, abyste otevřel rozpravu k navrženým kandidátům.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Otevírám rozpravu a ptám se, zda má někdo zájem vystoupit v rozpravě. Nevidím nikoho, rozpravu končím. Prosím, pane předsedo, kdybyste ještě přednesl usnesení, o kterém budeme hlasovat.

Poslanec Martin Kolovratník: Pokud nebyly dány žádné návrhy v rozpravě, tak prosím o hlasování k usnesení, které říká, že Poslanecká sněmovna volí členy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace v navrženém složení podle předloženého usnesení volební komise číslo 43.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 28, přihlášeno 167 poslanců, pro 165, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že usnesení bylo přijato.

Pane předsedo?

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A ještě poprosím členy volební komise, aby se hned dostavili ke klavíru. Přijmeme usnesení na termín na podání na předsedu. Ten termín navrhuji dnes do 13 hodin, abychom dnes měli ten návrh přijatý a ve středu příští týden mohli volit. Takže prosím volební komisi ke klavíru. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji a končím tento bod. Dovolte mi přečíst omluvu. Paní poslankyně Němcová se omlouvá z pracovních důvodů dnešního dne od 10.30.

Tak. A já otevírám pevně zařazený bod číslo 40 a tím je

40.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka

Na 2. schůzi Poslanecké sněmovny dne 30. listopadu 2017 jsme usnesením číslo 33 přerušili projednávání tohoto bodu a odročili jej do doby projednání mandátovým a imunitním výborem. Mandátový a imunitní výbor žádost o vyslovení souhlasu projednal a v úterý 16. 1. vám bylo doručeno na lavice jeho usnesení číslo 38 a 39 ze dne 16. ledna 2018.

Poprosím pana předsedu mandátového a imunitního výboru, pana poslance Stanislava Grospiče, aby nám podal zprávu o projednání žádosti Krajského ředitelství Policie hlavního města Prahy, Služby kriminální policie a vyšetřování, odboru

hospodářské kriminality, o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, první žádost pražského ředitelství Policie hlavního města Prahy, Služby kriminální policie a vyšetřování, odboru hospodářské kriminality, třetího oddělení, o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka byla Poslanecké sněmovně předložena již v sedmém volebním období a Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas k trestnímu stíhání obou poslanců dne 6. září 2017. Vzhledem k výsledkům voleb do Poslanecké sněmovny konaných ve dnech 20. a 21. října 2017, ve kterých Ing. Andrej Babiš a Ing. Jaroslav Faltýnek nabyli mandát poslance, je pro pokračování trestního stíhání obou poslanců vyžádáno vyslovení souhlasu nově zvolené komory.

Dne 22. listopadu 2017 byla předsedovi Poslanecké sněmovny doručena žádost uvedeného policejního orgánu o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání obou poslanců a dne následujícího byla předána mandátovému a imunitnímu výboru k projednání a podání zprávy s návrhem Sněmovně. Oběma poslancům byla žádost policejního orgánu doručena společně s pozvánkou na jednání mandátového a imunitního výboru na den 9. ledna 2018 a doručení bylo vykázáno.

Členové výboru měli možnost se seznámit se žádostí policejního orgánu, jejíž přílohou je usnesení o zahájení trestního stíhání obou poslanců, v prostorách sekretariátu výboru. Trestní spis vedený ve věci obou poslanců nebyl mandátovému a imunitnímu výboru poskytnut, policejní orgán však umožnil po opakované žádosti všem členům výboru, kteří o to projevíli zájem, aby mohli do trestního spisu nahlédnout, a to v prostorách Krajského ředitelství Policie hlavního města Prahy. Součástí trestního spisu byla od 4. ledna tohoto roku i závěrečná zpráva Úřadu pro boj proti podvodům, OLAF, v anglickém jazyce.

Žádost policejního orgánu o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání obou poslanců obsahuje v souladu s příslušným ustanovením jednacího řádu Poslanecké sněmovny vymezení skutků, o které jde, a jejich předpokládanou právní kvalifikaci.

Mandátový a imunitní výbor projednávání žádosti policejního orgánu zahájil na své 3. schůzi, která se konala dne 28. listopadu 2017. Za zpravodajku výboru byla určena poslankyně Kateřina Valachová a projednávání výbor přerušil za účelem vyžádání si podkladů potřebných pro posouzení věci. Projednání žádosti policejního orgánu bylo pak v souladu s jednacím řádem Sněmovny zařazeno na 2. schůzi Poslanecké sněmovny jako bod 31. Projednávání tohoto bodu bylo následně usnesením Sněmovny číslo 33 ze dne 30. listopadu 2017 přerušeno a odročeno do doby projednání tohoto bodu mandátovým a imunitním výborem.

Další jednání výboru o žádosti policejního orgánu se uskutečnilo na 4. schůzi mandátového a imunitního výboru dne 12. prosince 2017 a bylo přerušeno usnesením číslo 23, kterým jsem byl pověřen opětovně požádat vrchního komisaře o doručení

trestního spisu. Žádost byla policejním orgánem opětovně zamítnuta. Na 6. schůzi výboru dne 9. ledna 2018 výbor vyslechl vyjádření vrchního komisaře kapitána Pavla Nevτίpila a dozorového státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze dr. Jaroslava Šarocha, kteří zodpověděli otázky položené členy výboru. Jako podklad pro jednání výboru byl vrchní státní zástupkyní v Praze poskytnut výstup z dohledové prověrky provedené ve věci na základě podnětu podaného společností Imobia (Imoba?), a. s.

Oba poslanci pozvaní na toto jednání výboru požádali prostřednictvím svých právních zástupců o přeložení termínu své osobní účasti na další jednání výboru, a to z důvodu možnosti seznámení se jejich právních zástupců se zněním závěrečné zprávy OLAF, založené do trestního spisu vedeného proti oběma poslancům. Této žádosti bylo výborem vyhověno a poslanec Andrej Babiš a poslanec Jaroslav Faltýnek byli k osobní účasti na jednání výboru za přítomnosti svých právních zástupců pozváni na den 16. ledna 2018. Projednávání žádosti policejního orgánu bylo pak výborem do data 16. ledna 2018 přerušeno.

Na mimořádné schůzi výboru, která se uskutečnila 10. ledna tohoto roku, výbor usnesením číslo 37 rozšířil seznam osob pozvaných na jednání výboru dne 16. ledna 2018 o pana Mgr. Jiřího Komárka. Usnesení číslo 37 bylo potom následovně přijato počtem deseti hlasů z počtu devatenácti přítomných členů výboru. Na dalším jednání výboru bylo potom rozhodnuto o upuštění od vyslechnutí osobního vyjádření pana Mgr. Jiřího Komárka, a to z důvodu rozhodnutí ministra vnitra o nezproštění povinnosti pana Komárka zachovávat mlčenlivost. Toto rozhodnutí bylo výboru doručeno potom před jednáním mandátového a imunitního výboru 15. ledna.

Členové výboru následně na jednání mandátového a imunitního výboru 16. ledna vyslechli vyjádření poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka a jejich právních zástupců. Všichni pozvaní zodpověděli dotazy položené jim členy výboru. Oba poslanci ve svých vystoupeních před výborem uvedli, že požádají Poslaneckou sněmovnu o své vydání. Následně po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslankyně Kateřiny Valachové a po rozpravě mandátový a imunitní výbor přijal dva návrhy předložené Sněmovně, které vám byly rozdány na lavice 16. ledna. O každém z obou poslanců hlasoval výbor odděleně, návrh usnesení Poslanecké sněmovny k vydání poslance Andreje Babiše i poslance Jaroslava Faltýnka potom byl podpořen většinou členů výboru.

Se stanovisky mandátového a imunitního výboru k žádosti policejního orgánu k vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka vás potom následně seznámí zpravodajka výboru poslankyně Kateřina Valachová. Já vám pro tuto chvíli děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. A nyní poprosím zpravodajku výboru paní poslankyni Kateřinu Valachovou, aby se ujala slova.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovolte mi, abych Poslaneckou sněmovnu seznámila se

zpravodajskou zprávou ve věci vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslanců Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka a v jejím závěru s usneseními, která mandátový a imunitní výbor přijal.

Mandátový a imunitní výbor zahájil projednání žádosti o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky k trestnímu stíhání dne 28. listopadu 2017. Jedná se o opakovanou žádost, která v předchozím funkčním období Sněmovny skončila vyslovením souhlasu s trestním stíháním obou poslanců.

Mandátový a imunitní výbor rozhodl o způsobu projednávání žádosti i o tom, že obdobným způsobem bude z hlediska rovnosti a předvídatelnosti postupovat ve všech případech žádosti o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslanců v tomto funkčním období Sněmovny.

Výbor stanovil způsob projednávání: seznámení se s žádostí, seznámení se s vyšetřovacím spisem, slyšení vyšetřovatele a státního zástupce, slyšení poslanců Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka. V průběhu šetření výboru došlo k rozšíření o seznámení se se zprávou OLAF, slyšení pana magistra Jiřího Komárka. Výbor nenalezl shodu s Policií České republiky ve věci umožnění nahlížení do vyšetřovacího spisu v sídle Sněmovny nebo postoupení kopie spisu k nahlížení. Z důvodu rychlosti svého šetření se poslanci a poslankyně nakonec seznámili s vyšetřovacím spisem v sídle policie.

Poté co Česká republika obdržela zprávu OLAF ve věci dotace z evropských fondů na farmu Čapí hnízdo a poté co příslušný státní zástupce rozhodl a jejím zařazení do vyšetřovacího spisu, se poslanci a poslankyně měli možnost seznámit se zprávou OLAF v anglickém jazyce, opět formou nahlédnutí do vyšetřovacího spisu u policejního orgánu. Při nahlížení do vyšetřovacího spisu včetně zprávy OLAF byli všichni poslanci policíi poučeni o mlčenlivosti.

Blíže ke zprávě OLAF. Zpráva OLAF z důvodu předchozí výměny informací s policií obsahuje informace z vyšetřovacího spisu z řízení trestního přípravného neveřejného. Zjištění ve zprávě OLAF jsou tedy obdobná zjištěním policie do té doby shromážděným ve vyšetřovacím spise. Dozorový státní zástupce ani nejvyšší státní zástupce nedoporučili zveřejnění zprávy OLAF z důvodu možného maření vyšetřování. Ministerstvo financí odmítlo z podstatné části zveřejnit zprávu podle zákona o svobodném přístupu k informacím právě s odkazem na neveřejné trestní přípravné řízení a zařazení zprávy do vyšetřovacího spisu.

Vyšetřovatel i státní zástupce byli zproštěni v souladu s příslušnými předpisy svými nadřízenými orgány mlčenlivosti. Na výboru dne 9. ledna 2018 odpověděli na všechny otázky poslanců a poslankyň výboru. Ze slyšení vyplynuly tyto závěry:

Vyšetřovatel i státní zástupce označili míru shromážděných zjištění popsanou ve vznesených obviněních, míru důkazů a doložení zavinění v této fázi trestního řízení za obvyklou dle jejich profesní praxe.

Vyšetřovatel i státní zástupce upozornili na ranou fázi trestního řízení přípravného neveřejného.

Vyšetřovatel i státní zástupce pokládají úkony činěné v trestním řízení za plynulé. Státní zástupce doplnil, že tato plynulost mohla být narušena pouze jednou při zajišťování znaleckých posudků.

Vyšetřovatel a státní zástupce nekomentovali zprávu OLAF s odkazem, že není hotov jejich úřední překlad do českého jazyka. Vyšetřovatel odhadl pořízení překladu na několik týdnů.

Vyšetřovatel se vyjádřil ke spekulacím o jeho (o své?) důvěryhodnosti v některých sdělovacích prostředcích a odmítl je.

Státní zástupce uvedl, že průběžně vykonával v trestním řízení kontrolu i dozorové prověrky, zabýval se také prověřením spekulací dle předchozího bodu.

Státní zástupce informoval o fázi svého rozhodování o podaných stížnostech v trestním řízení.

Vyšetřovatel i státní zástupce vyloučili, že by na ně byl činěn kdykoliv v průběhu trestního řízení politický tlak.

Poslanci Andrej Babiš a Jaroslav Faltýnek požádali o odklad slyšení, na které byli pozváni, s odkazem na to, že policie jim neumožní seznámení se se zprávou OLAF do 9. ledna 2018, to je do dne, na který byla schůze svolána. Výbor o jejich žádosti o odklad slyšení rozhodl na schůzi 9. ledna tak, že jí vyhověl a pozval oba poslance na schůzi 16. ledna od 8 hodin ráno. Vyšetřovatel potvrdil na opakovaný dotaz poslanců výboru, že do 9. ledna 2018 nebyl poslancům, kteří mají být vydáni, umožněn vstup do vyšetřovacího spisu a seznámení se se zprávou OLAF.

Na mimořádné schůzi výboru dne 10. ledna svolané k žádosti skupiny poslanců na základě návrhu poslance Rozvorala výbor rozhodl o pozvání pana Komárka na slyšení dne 16. ledna 2018. Ministr vnitra nevyhověl žádosti výboru o zproštění mlčenlivosti pozvaného pana Mgr. Jiřího Komárka v plném rozsahu.

Ze slyšení poslanců Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka vyplynuly tyto závěry:

Poslanec Andrej Babiš uvedl, že požádá Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o vyslovení souhlasu se svým trestním stíháním.

Poslanec Andrej Babiš pokládá kauzu za zpolitizovanou. Řeší se podle jeho soudu jenom díky tomu, že je v politice. Zejména odmítl základní hypotézu policie, že by akcie neexistovaly a nebylo je možné převádět. Odmítl organizování či udělování pokynů k trestné činnosti. Upozornil na vyšetřování policie na základě anonymu i to, že podobných případů bez zájmu policie existují desítky. Podle něho také OLAF odlišně zachází s podněty, které dostává. Podle jeho soudu došlo k načasování směrem k volbám do Poslanecké sněmovny do Parlamentu České republiky. Odmítl útoky vůči své rodině ve sdělovacích prostředcích. Celou věc pokládá za zásah výkonné moci do moci zákonodárné.

Právní zástupce poslance Andreje Babiše seznámil mandátní a imunitní výbor s podstatnými okolnostmi, které uplatnil také ve stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání. O této nebylo doposud rozhodnuto. Podle právního zástupce je doba šetření stížnosti státním zástupcem obvyklá, a tedy přiměřená. Policie podle právního zástupce, ať z nevědomosti, či záměru, předčasně zahájila trestní stíhání, opomněla

důkazy, které jsou ve prospěch obviněného. Nevidí také žádné poškození finančních zájmů Evropské unie.

Poslanec Jaroslav Faltýnek uvedl, že požádá Poslaneckou sněmovnu o vyslovení souhlasu se svým trestním stíháním.

Poslanec Jaroslav Faltýnek nerozumí trestněprávní konstrukci policie, neboť jeho kroky, které pokládá za běžné v rámci obchodních vztahů, ve věci skončily dávno předtím, než byla vůbec dotační výzva vyhlášena. Odmítl fiktivnost a účelovost převodu akcií a neexistenci akcií. Zdůraznil v případě jejich ceny postup na základě znaleckého posudku. Uvedl také, že zpráva OLAF o něm nehovoří jako o podezřelém.

Právní zástupce poslance Jaroslava Faltýnka seznámil mandátní a imunitní výbor s podstatnými okolnostmi, které uplatnil také ve stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání. O této nebylo doposud rozhodnuto. Podle právního zástupce je doba šetření stížností státním zástupcem obvyklá, a tedy přiměřená. Podle právního zástupce došlo ve vyšetřování k dvěma nepřiměřeným prodávám, a to v roce 2016 i v roce 2017.

Závěry zpravodaje:

Skutky, kterých se týkají vznesená obvinění obou poslanců, se staly před získáním poslaneckých mandátů poslanců v minulém funkčním období. Tyto skutky nesouvisí s výkonem mandátu poslanců. Poslanecká sněmovna o žádosti o vyslovení souhlasu k zahájení k trestnímu stíhání poslanců rozhodla v předchozím funkčním období. Důvodem pro přerušení trestního řízení je imunita obou poslanců, kterou získali ve volbách do Poslanecké sněmovny na podzim 2017. Procesní imunita chrání poslance při výkonu mandátu především před účelově či mocensky motivovanými zásahy moci výkonné. Smyslem je ochrana svobodného výkonu mandátu v souladu s Ústavou.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance musí obsahovat vymezení skutku, o který jde, a jeho předpokladům k právní kvalifikaci. Tyto náležitosti žádosti v případě obou poslanců obsahují.

Šetření mandátního a imunitního výboru.

Nyní se jedná o velmi ranou fázi neveřejného trestního řízení. Tomu odpovídá míra shromážděných zjištění, důkazů i doložení zavinění. Nejde o konstatování viny a trestu. To je věc soudu. Jde o to, zda má, či nemá ve vyšetřování Policie České republiky pokračovat, či má být přerušeno do zániků mandátu obou poslanců.

Policie České republiky neumožnila seznámení se s vyšetřovacím spisem v prostorách Poslanecké sněmovny. Zpráva OLAF nebyla k dispozici v úředně ověřeném překladu do českého jazyka. Z důvodu rychlosti šetření výboru se poslanci seznámili s vyšetřovacím spisem v sídle policie. V případě zprávy OLAF využili buď seznámení se s zprávou v anglickém jazyce u policie, nebo informace zpravodajky sdělené v rámci schůze výboru. Tyto procesní okolnosti nemohou mít vliv na výsledky šetření výboru a přijatá usnesení, ačkoliv vybočily z dosavadní praxe jak v umožňování nahlížení do spisu poslanci výboru, kdy odepření zaslání kopie spisu

bylo v minulých funkčních obdobích Sněmovny spíš výjimkou, tak seznámení se s podklady pouze v českém jazyce.

Některé poznatky, které výbor získal při slyšení vyšetřovatele a státního zástupce a obou poslanců, nejsou rozhodné pro uplatnění imunity poslanců, avšak legitimně spadají do práva obviněných na obhajobu. To je však věc dalšího trestního řízení, nikoliv výboru. Výbor nemůže také předvídat zahájení dalších šetření, například ve správním nebo kárném řízení vůči jiným osobám, ani se s konečnou platností vyjadřovat k tomu, zda jsou dány důvody pro zahájení takových řízení.

Tolik zpravodajská zpráva, a nyní mi dovolu, abych vás seznámila s usneseními, která výbor 16. ledna 2018 přijal.

Usnesení č. 40 ze dne 16. ledna 2018. Mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním slově předsedy výboru poslance Stanislava Grospiče, po vyslechnutí vyjádření poslance Andreje Babiše, poslance Jaroslava Faltýnka, po zpravodajské zprávě poslankyně Kateřiny Valachové a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance Ing. Andreje Babiše, narozeného 2. září 1954.

A za druhé usnesení, č. 41 ze dne 16. ledna 2018. Mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním slově předsedy výboru poslance Stanislava Grospiče, po vyslechnutí vyjádření poslance Andreje Babiše, poslance Jaroslava Faltýnka, po zpravodajské zprávě poslankyně Kateřiny Valachové a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance Ing. Jaroslava Faltýnka, narozeného 28. dubna 1962.

Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní zpravodajko. Děkuji, že jste zaujala své místo u stolku zpravodajů, kde se mnou budete sledovat všeobecnou rozpravu, kterou tímto zahájuji.

Ještě mi dovolu přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Josef Kott od 13.00 hodin z osobních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Jan Volný z celého dnešního jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Ještě před zahájením rozpravy jsem obdržel dvě písemné přihlášky s přednostním právem. Jako první tedy vystoupí pan poslanec Andrej Babiš. Máte slovo.

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Dobrý den všem.

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, můj projev nemá za cíl změnit váš názor. Dobře vím, budete hlasovat podle... politicky. Protože když si vyslechnete všechny argumenty a použijete zdravý rozum, tak určitě byste nehlasovali pro. Ale já jsem jasně řekl, že budu hlasovat pro vydání. Hlasoval jsem tak i poprvé a nechápu vůbec ty spekulace, že jsme se snažili něco dělat naopak.

Problém celé této vyhané politické kauzy je v tom, že jsem vstoupil do politiky. A možná právě i díky této kauze jsem toho litoval. Nicméně to nevzdám. To by se

líbilo strašně moc lidem a našim vybraným politickým soupeřům. Já jsem vstoupil do politiky proto, protože jsem chtěl nějakým způsobem vrátit naší zemi to, že jsem tady uspěl, že jsem tady vybudoval firmu, a šel jsem do politiky proto, protože si myslím, že v politice by měli být lidi, kteří se politikou neživí a kteří naopak chtějí zásadním způsobem změnit naši zemi a dostat ji tam, kam patří. Vrátit ji do období první republiky. Období Masaryka, kdy jsme patřili mezi nejvyspělejší země Evropy a světa. Tomuto projektu jsem věnoval maximální energii celý čas, nasazení. A to, že jsme – naše hnutí, kterému se na začátku všichni smáli, uspěli, několikrát, tak právě proto tady máme Čapí hnízdo. Právě proto je to politické stíhání. A já chci jenom říct všem, že my v tomhle boji budeme pokračovat. My jsme byli ve vládě a části toho klientelismu a té korupce jsme zabránili. Ale samozřejmě stále máme tady na stole korupci, zneužívání státních firem, klientelismus atd.

Naši političtí konkurenti, hlavně z řad stran, díky kterým vlastně máme stav naší země, jaký je, de facto neměli žádná politická témata, žádný vlastní smysluplný program, s kterým by mohli soutěžit s námi, politicky soutěžit. Oni měli vlastně společně koordinovaný jednoduchý program a to bylo házení špíny na naše hnutí a hlavně na moji osobu. Ono to začalo už v roce 2012. A samozřejmě součástí této taktiky je zcela vylhaná a mediálně živěná a politicky zneužívaná pseudokauza Čapí hnízdo, kvůli které tady vlastně na půdě Sněmovny znovu stojím.

Já jsem měl pocit, že od voleb jsme tady snad neměli nic jiného. Vždyť si vzpomeňte, jak to začalo. Co jsme řešili po volbách? No, mandátní a imunitní výbor. A proč? No kvůli Čapímu hnízdu. Tam se přihlásili lidi, kteří tam nikdy neseděli. Nejdřív tady byla nějaká informace, že chceme předsedu. Nikdo to nechtěl. Potom že to ovládáme. Potom dokonce jsme měli jednat s některými stranami a hnutími, aby nás nevydaly. Všechno samozřejmě nesmysly. Ale o tom to je, tahle Sněmovna. To je hlavní téma. To je snad největší téma možná v historii politických stran.

A proč je to politicky motivováno? Zkuste teď přemýšlet.

My už jsme jednou vlastně – já a kolega Faltýnek – hlasovali pro vydání a otázka teď zní: Proč policie požádala o naše vydání v nejzazší možný termín, těsně před volbami, v srpnu 2017? Proč požádala, když to není politické zadání a objednávka? A to je hlavně objednávka mafie. Mafie, která tady kradla miliardy ve spolupráci s vybranými politiky. Přece policie dobře věděla, že hnutí ANO pravděpodobně získá 5 % ve volbách. Získali jsme téměř 30. Takže dobře věděli, že Babiš a Faltýnek budou poslanci a že bude potřeba znovu požádat o vydání. A to je jednoznačný argument. Jednoznačný argument, že je to zpolitizované, že to mělo za cíl ovlivnit parlamentní volby. A ovlivnilo to. Podle našich odhadů a díky této vylhané kauze jsme přišli o 10 % našich preferencí Ano. Masáž mediální, hlavně Česká televize, od rána do večera Čapí hnízdo.

To je zajímavé, že v roce 2016 hlavní kmotr, známý právník bývalého premiéra, chodil po Praze, ten, který tady dělal miliardové kšefty, který dělal privatizaci OKD a připravil horníky o byty, vykládá, že Babiš půjde do vězení. Někteří poslanci to tady v podstatě vykládali našim – to bylo 2016, my jsme nechápali, o čem mluví. Takže to vlastně ještě šlo tak dál, že tahle mafie si nechala udělat průzkum. Za námi přišli lidi

v roce 2017 a říkali: Víte co, oni si dělají průzkum, co se stane, když Babiš bude obviněn. Jak bude reagovat veřejnost.

Samozřejmě je, a jsem o tom přesvědčen a k tomu se samozřejmě dostanu, i k OLAFu, že je to politika. Je to politika. My žijeme v zemi, kde si můžete objednat stíhání a objednat pravděpodobně, dostat někoho do vězení.

Za minulý rok bylo stíháno a osvobozeno díky bohu nezávislým soudům 1 150 lidí, kterým jsme zaplatili odškodné jako stát 80 milionů. A teď byla zproštěna u soudu paní Vitásková, která byla obviněna v roce 2013, a ta solární mafie, která si objednala to stíhání paní Vitáskové, a je tam to propojení s tou mafií, která si objednala moje stíhání, Faltýnka, mojí rodiny, no tak pět let totální likvidace této osoby a rodiny. Pět let. Byla dokonce odsouzena na 8,5 roku a teď ji soud zprostil.

Takže zkusme se jenom zamyslet, jak je to vůbec možné, že to u nás takhle funguje. A tahle kauza, ta nejenom že měla ovlivnit naše preference, to se úplně nepovedlo, ale samozřejmě má hlavně ovlivnit vznik nové vlády. Vždyť to je proto, aby všichni mohli říkat: Vždyť Babiš je stíhán, on nemůže být premiér. Nemůže. Žádná presumpce nevinu. Ovlivňuje i prezidentskou volbu, protože jeden z kandidátů říká, že Babiše nepověřím, pokud bude prezident. Takže tahle kauza je zásadní kauza, která ovlivňovala parlamentní volby, ovlivňuje stávající politickou situaci, a dokonce i prezidentské volby.

Takže já bych se vrátil k té podstatě. Jsem si zcela jist, že v souvislosti s dotací na farmu Čapí hnízdo nikdo z obviněných osob nespáchal žádný trestný čin. A proč? No já vám teď řeknu ty hlavní argumenty. Já jsem podle policie měl vlastnit dvacet kusů akcií farmy. To je úplně nesmysl. A podle stejného usnesení policie policie říká, že ty akcie neexistovaly. Tak rozumíte tomu? Měl jsem vlastnit akcie a zároveň policie říká, že neexistovaly. A policie říká, že prodej akcií byl fiktivní. Ale policie má originál smlouvy, originál předávacího protokolu, kopii akcií od notáře a doklad o bezhotovostní platbě kupní ceny. To samozřejmě při první žádosti. Oni si vlastně neopatřili ty důkazy v náš prospěch. A žádné důkazy v náš neprospěch nemají.

Jaroslav Faltýnek je stíháný za to, že prodal akcie. To je neuvěřitelné. Prodal akcie a kupní cena akcií byla stanovena znaleckým posudkem, takže to je OK, ne? A dle znaleckého posudku policie to byla cena obvyklá. Takže já tomu vůbec nerozumím, o čem to je.

Absolutně absurdní sprostárna je obvinění mojí ženy! Monika Babišová vlastnila akcie farmy Čapí hnízdo šest týdnů – a teď se soustředte. Ona prodala akcie bratrovi, protože rodina řekla, že nebudou čtyři díly, ale pět dílů. A ona je prodala v době, kdy ta farma nežádala o dotaci, ani nikdy nebyla akcionářem, kdy farma dostala dotaci, ani nebyla na výlehu, policie ji nepozvala. Nebyla na výlehu, prodala akcie bratrovi v době, kdy farma neměla dotaci, ani nežádala o dotaci. Tak to je zase další absurdita, ano. Takže to jsou věci, které člověk nepochopí.

A mou vinu vlastně policejní orgán dovozuje z toho, že další obvinění jsou buď mí rodinní příslušníci, nebo jejich příbuzní, nebo v minulosti měli profesní vztah ke skupině Agrofert.

Absolutně neuvěřitelné je, že já jsem v roce 2006 začal organizovat dotační podvod týkající se dotace, kdy o příslušném operačním programu ještě nebylo nic

známo. Ten operační program byl vyhlášen 20. 12. 2007 a policie tvrdí, že já jsem organizoval něco už v roce 2006, protože jsem asi věděl, že bude nějaký program. Neuvěřitelný nesmysl. Takže ve spise není jediný přímý ani nepřímý důkaz o tom, že bych páchal nějakou trestnou činností.

A samozřejmě, ta první žádost byl totální blábol. Tak jsme čekali, že když se dostaneme do spisu, že tam něco bude. No není tam nic. Místo toho vlastně slyšíme bývalého elitního policistu protimafiánského útvaru Jiřího Komárka, který na soudu říká, že vyšetřovatel této účelové pseudokauzy Pavel Nevτίpil byl napojen i na maffii. No tak to je zajímavé. Takže chci jenom říct... A další věc ještě, co říká policie, že jsem prý poprosil kolegu Faltýnka, když prodával ty akcie mé rodiny, abych svou identitu, dobře poslouchajte, skryl za mé vlastní děti a manželku. To znamená, že můj prvorozený syn se jmenuje Andrej Babiš. A já jsem požádal Faltýnka, abych se skryl za svého syna Andreje Babiše. Chápete to? Rozumíte tomu? No já tomu nerozumím. Takže toto jsou ty absurdity, nesmysly, neuvěřitelné věci.

Zkusme si vlastně zopakovat fakta. Tady se někteří vyjadřují, že Čapí hnízdo byla korupce. Nevím, asi ani nevědí, co to je korupce.

Tak ještě jednou. Padesát milionů je v té farmě zainvestováno. A občané, kteří jste tam ještě nebyli, přijďte se tam podívat. Chodí tam ročně asi čtyřicet padesát tisíc lidí, tisíce dětí, zájezdy ze škol. Slouží to veřejnosti. Dnes stokrát opakovaná lež, že je to nějaké rodinné sídlo. Ne, slouží to veřejnosti.

Ta farma zaměstnává 68 lidí, odvedla – soustředte se – 72 milionů do veřejných rozpočtů. Kdyby ji Agrofert nebyl převzal, protože tam ručil za ten úvěr, tak by byla zbankrotovala. Takže 72 milionů do rozpočtů. Pomohlo to regionu.

Když v České televizi vyčítal známý moderátor, a už nevím komu, že vlastně ten ROP Střední Čechy dal těch 17 miliard, tak ten ROP Střední Čechy potom řekl: No farma Čapí hnízdo. To je vlastně asi ten náš nejlepší projekt. Dali si to na web, v roce 2010 se chlubili farmou Čapí hnízdo, kterou kontrolovali všichni. Přece tu žádost, to bylo za hejtmana Bendla, byla u toho i paní Langšádlová, jak to schvalovali, a potom přišel pan Rath a všechno chtěl zrušit, ty projekty. No a tohle nezrušil, protože to bylo v pořádku. A potom byla další kontrola z Ministerstva financí a Evropská komise, devětkrát to bylo kontrolováno a nikdo nikdy neřekl, že je tam problém. Nikdy!

Takže ještě jednou. Padesát miliard je tam, je tam 960... Padesát milionů, pardon. Je tam 960 milionů. Nikdo na tom nezbohatl. Ta farma samozřejmě ekonomicky ještě nevydělala, ale odvádí samozřejmě za zaměstnance daně. A na druhé straně si vzpomeňte na dotační programy, kde byly rozkradeny desítky miliard. A ty šetří kdo? Ty nevysílají v televizi.

Takže já jenom chci říct, když někdo mluví o korupci – jaké korupci? Jaká korupce? Žádná korupce nebyla! A žádný podvod nebyl. Ano, někteří mi říkají, abych vrátil 50 milionů, aby ta firma vrátila 50 milionů. Pokud si pamatujete, tak já jsem tehdy řekl ano. Abych ukázal, že skutečně nešlo o peníze. Ano, moje rodina chtěla podnikat. A proč by nemohla? Proč? To je zakázané, nebo v čem je problém? Že bych měl vrátit 50 milionů, aby byl pokoj. A proč bychom to měli dělat? Abychom potvrdili nějakou vinu? Nic nebylo! Nic nebylo.

Takže pokud tady paní poslankyně Valachová mluvila, že vyšetřovatel říká o obvyklé praxi, i státní zástupce – no tak potěš pánbůh, když toto je tedy obvyklá praxe.

Takže já si myslím, že pokud jste dobře vnímali, co jsem říkal, tak každý musí potvrdit, že je to nesmysl. A já osobně to považuji za hrubou urážku nejen mé osoby, ale i mé rodiny a mých bývalých spolupracovníků zahrnutých do této trestní kauzy. Je to výsměch. Výsměch nejen vám, vážené poslankyně a poslanci, ale všem občanům této země. Výsměch. Z této kauzy se stala megakauza, vylhaná.

Solární mafie, která si objednala stíhání paní Vitáskové – jen připomenou, že každý rok platíme za soláry 30 miliard a celkově nás to bude stát tisíc miliard. Jenom abychom si připomněli trošku čísla.

Ještě bych se vrátil ke stanovisku policie. Dle policie byly v žádosti o dotaci tyto nepravdivé údaje: údajně nepravdivá délka úvěru. Toto tvrzení policie je nepravdivé, protože nejpozději v době podpisu smlouvy o poskytnutí dotace poskytovatel ROP Střední Čechy – který samozřejmě teď rozhoduje politicky, protože je tam složení politické takové, jaké je – obdržel kopii úvěrové smlouvy s výslovně uvedenou délkou úvěru. Takže ROP dobře věděl, že Agrofert je strategický partner a že Agrofert ručí za ten úvěr. Věděli to dobře.

Potom policie vyčítá žádosti údajně nepravdivé ekonomické výsledky na deset let dopředu. Takže určitě je tady plno podnikatelů, tak z ekonomického hlediska přece je to absurdní tvrzení, protože žádný podnikatelský subjekt v tržním prostředí není schopen své ekonomické výsledky detailně odhadnout, natož v horizontu deset let. Absolutní nesmysl.

Potom je tam údajně nepravdivé prohlášení o malém a středním podniku. Nepravdivost prohlášení dovozuje vyšetřovatel právě z výše popsanych tzv. údajně fiktivních převodů akcií. Jelikož fiktivnost obchodních transakcí je zcela vyloučena veškerými k tomu dostupnými důkazy, je tím také vyvráceno tvrzení policie ohledně nepravdivosti prohlášení o malém a středním podniku.

Tedy bych se rád vyjádřil k OLAFu. Ten OLAF, to je zaklínadlo, OLAF, to byla senzace, Bakalovy noviny, stále jedeme OLAF. Nezávislý OLAF. Takže já bych rád řekl něco k tomu OLAFu.

Například tady si vezmeme: OLAF vyšetřuje společnost Volkswagen. To začalo přibližně v roce 2015. Ve stejném období jako Čapí hnízdo. A Volkswagen požádal Evropskou investiční banku o 400 mil. eur, úvěr. A v podstatě OLAF ukončil vyšetřování koncem července, nechce se vyjádřit, co je vlastně v té zprávě, to odmítá. A 31. července zveřejnila Politico, že OLAF dospěl k závěru, že společnost Volkswagen získala úvěr u Evropské investiční banky prostřednictvím podvodu. A proč se tak domnívá? No proto, že OLAF tvrdí, že Evropská investiční banka byla uvedena v omyl Volkswagenem. A víte proč? Protože ty žádosti o úvěr neřekly, že podváděli s emisemi. Chápete to? Takže někdo žádá o úvěr a do žádosti OLAF říká, že měl napsat, že podváděl s emisemi. No tak já nevím, mně to tedy hlava nebere.

A co říká Evropské investiční banky Werner Hoyer? A mimochodem plno poslanců Evropského parlamentu kritizuje. Pan předseda Evropské investiční banky říká: Jsme velmi zklamaní tím, co tvrdí OLAF. Že EIB byla Volkswagenem uvedena

v omyl ohledně používání půjčky, říká pan Hoyer. Takže já se musím smát, když tady Bakalovy noviny říkaly, jaká je to super organizace a jak vlastně to všechno je nezávislé. Jak to všechno funguje.

Já bych jenom připomněl, že ten OLAF kritizovala dokonce i Ingeborg Grässle. To je zástupkyně CDU, to jsou vlastně lidovci, spolupracuje samozřejmě s naším největším udavačem Evropské unie, s panem Zdechovským za KDU-ČSL. A samozřejmě že ta kauza byla zpolitizovaná i v té Evropě. A co říkala ta Ingeborg Grässle, která volá po reformě OLAFu, která mně v Berlíně říkala: Pane Babiš, Česká republika vás potřebuje! Musíte zůstat v politice! Paní Grässle za CDU! (Hovoří důrazně. Oživení, potlesk v pravé části sálu.) Říkala – přinesl jsem jí kytku! Ona si dala čaj, já kafe. Říkala: Musíte zůstat! Máte sice střet zájmů, ale to nevadí, Česká republika potřebuje. Takže paní Ingeborg Grässle, to je výsadek CDU KDU-ČSL v Bruselu, volá po reformě OLAFu. Upozorňuje na nedostatky, amatérství tohoto úřadu. Police OLAF není pevná struktura.

Potom tady asi potěším pana kolegu Okamuru. Žalobu podala Marine Le Pen na šéfa OLAFu. Obvinila ho, že za vyšetřováním její strany stojí levičák Martin Schulz s cílem diskreditovat euroskeptiky. No, takže ta paní Grässle, která na mě útočí a která tady vděčně dává ty rozhovory různým serverům, které nevíme vlastně, kdo financuje, tak říká, že ten OLAF – a teď jí to vyhovuje, no když je tam ten Babiš, tak OLAF, to je dobře, ne?

José Bové, francouzský europoslanec, říká: Všechno, co víme o vyšetřovacích metodách OLAFu, ukazuje, že pan Kessler – to je bývalý šéf OLAFu, který vlastně je teď sám vyšetřován, protože vyšetřoval nějaký údajný úplatek pro maltského komisaře z tabákové firmy za 1,5 mld., takže ten korupční skandál vyšetřoval ne příliš úspěšně šéf OLAFu Giovanni Kessler. Takže zpráva OLAFu nepřinesla žádné přesvědčivé důkazy o přímé účasti pana (nesrozumitelné). A teďka vlastně on tam zneužil to postavení...

Takže to bych jenom chtěl připomenout novinářům Bakalových médií, že jsou i jiné zprávy o OLAFu.

A teď bych vás chtěl informovat, že 15. ledna 2018 moje bývalá firma IMOBA poslala dopis, samozřejmě už předtím šla stížnost k ombudsmanovi a žaloba jedné z dotčených vyšetřovaných OLAFem, žaloba na Evropský soudní dvůr. A moje bývalá firma tady píše: K rukám evropské ochránkyně práv paní Emily O'Reilly, k rukám předsedy Evropské komise pana Jeana-Claudea Junckera a k rukám úřadujícího, toho nového ředitele OLAFu dopis. Ten dopis byl zveřejněn a já ho nebudu číst celý, ale přečtu vám jen některé části.

První taková část je: Mohla být společnost IMOBA úřadem OLAF vyšetřována? Společnost IMOBA se předně podivuje nad tím a žádá o vysvětlení pana šéfa OLAFu v kopii na Komisi, jak mohla být v rámci vyšetřování vůbec vyšetřována ze spáchání podvodu a poškození finančních zájmů Evropské unie, když v době údajného spáchání těchto trestných činů nebyla v České republice ještě zavedena trestní odpovědnost právnických osob – například. A tak dále.

Byl úřad OLAF k vyšetřování kompetentní? – Druhá část. – Další zcela klíčovou otázkou je, z čeho OLAF dovodil svou pravomoc (kompetenci) k zahájení

vyšetřování. Podle tzv. principu subsidiarity zakotveného v primárním právu EU mohou evropské instituce konat pouze tehdy, pokud zamýšleného výsledku nemůže být lépe dosaženo na úrovni členského státu. Je však všeobecně známo, že totožnou věc aktivně vyšetřuje i Policie ČR. Úřad OLAF nedisponuje žádnými pravomocemi, které by překračovaly ve vztahu k dané věci možnosti Policie ČR. Nevěděli snad vyšetřovatelé OLAFu, že se tato pseudokauza týká pouze území České republiky a nezahrnuje jurisdikci žádného jiného členského státu? Nebyl si úřad OLAF vědom toho, že Policie ČR disponuje mnohem širšími pravomocemi na území České republiky než on sám a že je to pouze Policie ČR, která může výsledky svého vyšetřování zhmotnit v trestním stíhání jednotlivých pachatelů?

Další část. Proč se úřad OLAF nechal – teď dobře poslouchejte – při vyšetřování ovlivňovat třetími osobami? Mimořádné pochybnosti vyvolává i skutečnost, že se úřad OLAF ve své právní kvalifikaci zřejmě nechal ovlivnit auditní zprávou vypracovanou na objednávku časopisu Reportér společnosti Good Governance založené (založenou) Ing. Lukášem Wagenknechtem – to je taky součást mafie s jednou bývalou zhrzenou novinářkou, teď tam nastoupil –, který se v českém veřejném prostoru dlouhodobě a neoprávněně snaží očerňovat projekt, a to pravděpodobně na politickou objednávku. Podle našeho názoru jde s největší pravděpodobností o stejnou osobu, která podala na úřad OLAF anonymní oznámení, na základě kterého bylo zahájeno vyšetřování.

Společnosti IMOBA je známo, že úřad OLAF z této auditní zprávy – a teď dobře poslouchejte – ještě před jejím uveřejněním časopisem Reportér čerpal a téměř půl roku před uzavřením vyšetřování slovo od slova zkopíroval část jejího obsahu do dokumentu pro Policii ČR, ve kterém uvedl, a to ještě před dokončením dokazování, své předčasné závěry z vyšetřování!

Proč úřad OLAF v rámci vyšetřování spolupracoval s osobami, které s vyšetřováním neměly nic společného, snad s výjimkou úmyslu poškodit v českém mediálním prostoru projekt a pana Andreje Babiše? Jak mohl úřad OLAF vést vyšetřování objektivně, nestranně a v souladu s ústavním principem presumpce nevin, pokud si svůj názor na věc utvořil ještě před skončením dokazování?

No ta vyšetřovatelka, která tady byla, ta v tom měla jasno. Tu zajímal akorát koncert Stinga, pospíchala – teď už nemám čas, jdu na Stinga. Jo? Jak to mohl vědět?

Je zjevné, že pokud úřad OLAF vyvodil konečné závěry z vyšetřování zanedlouho po jeho zahájení, jakékoliv další tvrzení či důkazy předkládané společností IMOBA či jinými dotčenými osobami mohly mít jen stěží jakýkoliv vliv na závěry úřadu OLAF, neboť s nimi bylo nutné zacházeno tak, aby zapadly do předčasně učiněných závěrů vyšetřovatelů OLAF. – Takže stručně řečeno, pan bývalý náměstek Wagenknecht, který chodil udávat Českou republiku do Bruselu, když byl ještě na ministerstvu, a potom udával mě, tak to napsal a asi ta policie i ten OLAF to hezky opsaly. Ale hlavně že vystupuje jako expert tady ve veřejném prostoru.

Další část. Proč bylo soustavně porušováno právo na obhajobu společnosti IMOBA? Znepokojující je i to, jakým způsobem úřad OLAF v průběhu celého vyšetřování flagrantně porušoval ústavně zakotvené právo společnosti IMOBA na obhajobu. Lze se ptát, proč společnosti IMOBA nikdy nebylo sděleno, ani jaký delikt

(trestný čin) úřad OLAF vyšetřuje, ani jakým skutkem (jednáním) se ho měla společnost dopustit. Navíc, v příkrém rozporu s evropským právem se společnost IMOBA nikdy nemohla řádně vyjádřit ke všem skutečnostem, které se jí v rámci vyšetřování týkaly, neboť z některých dokumentů, např. znalecké posudky, jí byly poskytnuty pouze útržky či účelově vybrané fragmenty, které bez znalosti otázek, použitých podkladů a příslušného kontextu nebylo možno pochopit ani přezkoumat.

Další část. Proč si úřad OLAF ex post domýšlí pravidla o definici malého a středního podniku? I pokud odhlédneme od výše uvedených procesních pochybení úřadu OLAF, zcela nesprávné je i jeho hmotněprávní posouzení, a to především ohledně ústřední otázky celého vyšetřování, a to, zda byla Farma Čapí hnízdo, právní předchůdce společnosti IMOBA, v době podání žádosti o dotaci na projekt malým a středním podnikem, či nikoliv. Relevantním pramenem pro analýzu této věci mohou být pouze a jediné dotační podmínky a dotační smlouva, na jejichž základě byla dotace na projekt přiznána.

Oba dva tyto dokumenty svorně odkazují na doporučení Komise o definici mikropodniků a malých a středních podniků, podle jejíhož znění je absolutně vyloučeno, aby byla Farma Čapí hnízdo považována za velký podnik propojený se skupinou Agrofert. Úřad OLAF si však tato jasná a zřejmá pravidla svévolně dotvořil, a to za pomoci pozdější judikatury Soudního dvora EU a příručky Evropské komise z let 2014 až 2016, tedy dokumentů, které vznikly až několik let po přiznání dotace. Položil si úřad OLAF otázku, zda je retroaktivní aplikace těchto změn přípustná, vede-li ve svém důsledku k rozšiřování podmínek trestní odpovědnosti osob, které o dotaci žádaly a v dobré víře spoléhaly na tehdy platná pravidla? Jak měly tyto osoby předvídat, že později dojde k faktickému popření znění doporučení Komise, z něhož vycházela nejen žádost Farmy Čapí hnízdo, ale i řady jiných žadatelů o dotaci v tehdejší době? – Ano, vážení. V Čechách jsme měli 126 dotací s anonymními vlastníky za 3,6 mld. a v Evropě máme tisíce čapích hnízd – v Německu, ve Francii, všude!

Takže závěr. S ohledem na to, že závěrečná zpráva se s výše uvedenými otázkami zásadního významu věcně nijak nevypořádala, nezbyvá společnosti IMOBA, než se obrátit s žádostí o jejich vysvětlení přímo na vás jako nejvyššího představitele úřadu OLAF. Pokud tyto otázky nebudou bez zbytečného odkladu vysvětleny, hrozí dle společnosti IMOBA paralyzování celého dotačního systému EU, neboť pokud se žadatelé o dotaci nemohou spolehnout na znění pravidel platných a účinných v době podání žádosti o dotaci, musí neustále počítat s jejich pozdějšími a nepředvídatelnými změnami a v návaznosti na jejichž nerespektování lze dovodit jejich trestní odpovědnost, nelze očekávat, že by tato enormní a ničím neodůvodněná rizika někdo nadále dobrovolně přijímal.

Takže to je k OLAF. Ještě k OLAF bych připomněl, že v roce 2009 se pani senátorka Dernerová obrátila na OLAF. Normálně to podepsala. Čapí hnízdo byl samozřejmě anonym. Proto když někdo poslal anonym do Bruselu, anonym, a mluví o podvodu, tak samozřejmě OLAF argumentoval, že prověřuje podvod. A samozřejmě to je ta sprostárna, že někteří říkali, že zpráva OLAFu říká, že to byl podvod. No samozřejmě není! Když tam mají kolonku nahlášení systému fraud a

irregularities, tak jasně že zase se to jenom zneužívá mediálně a stále lidem se říká: no ten Babiš udělal podvod. Samozřejmě je to lež.

A paní Dernerová napsala roku 2009 OLAFu, normálně to podepsala jako senátorka, že v Krajské zdravotní byly prodraženy přístroje. Tam byly přístroje za 500 mil., prodraženy o 200 mil., tak asi někdo ukradl 200 mil.. A koncem roku 2012, tři a půl roku později, zase píše tentokrát šéfovi OLAFu Kesslerovi, který byl v té aféře, co tedy s tím bude. A OLAF vůbec nereagoval. A OLAF tuhle kauzu nechal na řešení českými orgány. A proč Čapí hnízdo, které bylo na anonym, se tak zpolitizovalo?

Takže proto i v Evropské unii Čapí hnízdo bylo předmětem politického boje. Politického boje! Protože vyvoláváme dojem, že ten OLAF je takový objektivní. To je svatá pravda. To tady jelo, kampaň v Bakalových médiích, dlouho. První strana stále dokola. Ano. A samozřejmě ta paní Grössle do toho, která kritizovala, ale teď říká, to je strašný, ten Babiš, tam vůbec už nepatří, do té politiky.

Takže chci jenom říct, že je jednoznačné, že je to politická kauza. Že je to kauza, která má zásadním způsobem ovlivňovat naši politiku, poškozovat hnutí, poškozovat moje jméno, útočit na moji rodinu. Neuvěřitelná prasárna! Pokud chtějí likvidovat mě, tomu rozumím. Ale že mi sahají na rodinu, na děti, na manželku – neuvěřitelné! Vymyšlené sprostárny!

Takže já chci jenom říct, že – a znovu to opakuji... Já vám jenom přeju všem, aby se vám to nestalo, aby si někdo neobjednal vaše stíhání, stíhání vaší rodiny a vašich dětí, protože je to neuvěřitelné. Neuvěřitelné. A proto znovu opakuji, že budu hlasovat pro vydání, a pevně věřím, že lidi slyšeli můj projev, vnímali ty argumenty. A my se určitě nevzdáme. Budeme bojovat za tu pravdu, protože to je vylhaná věc. A budeme bojovat.

A proto ten dopis šel i na předsedu Komise a na šéfa OLAFu. Jsem tedy zvědav, jak se k tomu vyjádří. A pevně věřím, že pravda zvítězí. Samozřejmě jde o to, abych byl poškozen. Ne tak Vitásková pět let chodila po těch soudech. Zničili jí život. Ano. A to je ten cíl. To je ten cíl – mě zlikvidovat, naše hnutí, zabránit mi, abych mohl vyjednávat jako premiér. Ano, to některé strany říkají, to nemůžeme s ním.

Takže vás chci jenom požádat, zkuste o tom přemýšlet, co jsem tady řekl. A to všechno, co jsem řekl, se dá dokázat. To jsou ta fakta. Ne ty věci, které jste četli v novinách a slyšeli v televizi. Děkuji. (Velký potlesk v lavicích poslanců hnutí ANO a ve vládní lavici.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji panu předsedovi a nyní, než se dostaneme k další písemné přihlášce s přednostním právem, tak tady mám dvě faktické poznámky. Nejdřív pan poslanec Veselý. Máte dvě minuty.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo. Stihnu dvě minuty. Vážené kolegové, vážená vládo, vážený pane premiére, musím se přiznat, že budu hlasovat pro vydání. Ale pane premiére, neberte to nijak osobně. Já vás neznám, nemám k vám žádný emoční vztah. Vy mě asi skoro taky neznáte. A opravdu v tom není nic osobního. Já

jsem profesí advokát. Běžně ve své profesi zastupuji osoby, které jsou podezřelé ze spáchání trestného činu. V drtivé většině se oni cítí nevinní, stejně jako vy. A dobrá zpráva pro vás je, že ve velké většině případů skutečně orgány činné v trestním řízení vinu neprokážou a skončí to pro ně dobře. Ale pokud bych vás dneska nevydal, resp. já ne, mí kolegové, pokud bychom vás nevydali, tak budete stále po celou dobu nevydání podezřelý ze spáchání trestného činu. A já věřím, že to není nic, co si přejete. Vy určitě znáte ty věci od svých advokátů. Ale pokud budete vydán, může to skončit už u policie. Může to zastavit státní zástupce. Může to samozřejmě zastavit soud, což je nejčastější případ. A já věřím, že je i vaším zájmem, aby vaše jméno bylo očištěno, a proto v souladu s tím, co budete dělat vy, i já budu hlasovat pro vydání. A opravdu to není nic osobního a není to nic politického. Věřte mi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji panu poslanci a nyní pan poslanec Blažek s faktickou poznámkou. Dvě minuty.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo vlády, milý předsedo hnutí ANO, váš projev byl, jako byste byl úplně nový v politice. Ale jestliže tady říkáte, že v této zemi je možné objednat si trestní stíhání – vy už čtyři roky máte odpovědnost za policii a státní zastupitelství a za soudnictví. Co jste tedy udělali pro to, aby toto nebylo možné? Nic. Dokonce ty resorty ovládáte pořád dál a máte opravdu tu odvahu tady říkat, že je u nás možné objednávat trestní stíhání. Ale čtyři roky jste tady neudělali nic pro to, přestože jste byli mnou často upozorňováni, že se dějí občas věci, které by se dít neměly.

Vy tady dnes říkáte jméno paní Vitáskové. No kdo vás upozorňoval opakovaně, že není normální, aby šlo dvacet policistů pro jeden papír na úřad? Že to celé trestní stíhání je prapodivné? No já. A kdo to zase tohle to celé dělal? No Vrchní státní zastupitelství v Olomouci si může udělat další čárku za to, že zničilo další život. Kdo je chránil celou tu dobu? Vaše hnutí! Protože Olomoučáci kromě jiného stíhali samozřejmě Nečasovou, Nečase i Nagyovou a mnohé další, a tak jste je nechávali řídit. Když necháte řídit jedny, tak ti ostatní se od nich budou pouze učit a tu hranici mohou čím dál tím víc dále překračovat.

K panu Komárkovi a citacím k tomu, co říkal. Pan Komárek, pokud se nepletu, to, co říkal u soudu, říkal jako obžalovaný, to znamená jinými slovy, mohl legálně nemluvit pravdu. To znamená, že citovat tady některé jeho výroky – nemají tu vypovídací hodnotu, jakou byste chtěli, aby to mělo. A s panem Komárkem jsem měl osobní zkušenost. Pan Komárek má až do morku kostí policejní myšlení javertovského typu. To znamená, že když on vidí dva lidi, jak se o něčem baví, tak určitě konají spiknutí. Kdyby mě pan Komárek viděl s panem Faltýnkem, tak naprosto klidně z toho usoudí, že jsme právě prodávali ČEZ nějakému našemu kámošovi. To je myšlení pana Komárka. Bohužel. (Upozornění na čas.) A musíme rozlišit mezi panem Šlachtou, který se opírá často o důkazy, a panem Komárkem, který důkazy nikdy k žádným mediálním tvrzením neměl. (Potlesk z řad poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní chtěla reagovat paní zpravodajka.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, já protestuji proti útokům na státní zástupce a doufám, že nebudete v tomto pokračovat, prostřednictvím předsedajícího.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Marek Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedající, vážená vládo, milé kolegyně, vážení kolegové, pan premiér Babiš tady zmínil jméno europoslance Tomáše Zdechovského. Rád bych zde uvedl ty pomluvy, které tady zazněly, na pravou míru, tak jak to je. Tomáš Zdechovský je členem kontrolního výboru Evropského parlamentu, a proto avizoval a vznesl dotaz na pana komisaře Günthera Oettingera právě v rámci jednání tohoto výboru. Tento výbor se sešel na svém jednání, které bylo naplánováno více než půl roku dopředu. Cituji: "Skutečně se nejedná o žádné zvláštní prosazení této kauzy na bod jednání výboru." A teď to podstatné – citoval jsem europoslankyni Martinu Dlabajovou za hnutí ANO. Děkuji. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní pan poslanec Stanjura s faktickou poznámkou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. V souladu s jednacím řádem chci zareagovat na vystoupení paní zpravodajky.

Bud'te konkrétní. Kdo útočil na státní zástupce a státní zastupitelství? Nebyl to premiér této země, který říkal, že v této zemi se dá objednat stíhání? Kolikrát jsme tady slyšeli a i jinde od právníků: pánem přípravného řízení je státní zástupce. Tak když si vezmete konkrétní případ, který zmínil pan předseda vlády, bývalé předsedkyně ERÚ, kdo byl pánem přípravného řízení? Kdo může za těch pět let, o kterých mluvil pan předseda vlády? A můj kolega pan poslanec Blažek jenom připomenul, že už to říkal dávno, že je to celé divné. A kdo byl ministrem spravedlnosti, který s tím neudělal vůbec nic? Nebyl to stávající ministr spravedlnosti? Nebyl z hnutí ANO?

Jak je možné, že šéf hnutí ANO řekne, že se tady dá objednat trestní stíhání, a už čtyři roky má stejného ministra spravedlnosti ze svého hnutí? Čekal bych, že proti tomu budete protestovat, ne proti tomu, když Pavel Blažek konstatuje, jak to vlastně bylo. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Dám přednostní reakci panu ministrovi. Prosím, abychom se drželi věci, kdy je projednáván případ, nikoliv stav policie v této zemi.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Musím ovšem reagovat na to, co řekl pan kolega Stanjura. Nevím, jestli on chce žít v zemi, kde ministr spravedlnosti zastavuje trestní stíhání. Ale vy říkáte, že celou tu dobu byl ministr spravedlnosti z této strany a nic s tím neudělal. (Zvýšeným hlasem.) Tak co s tím, pane, kolego, měl ministr spravedlnosti dělat? (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní paní zpravodajka s krátkou reakcí.

Poslankyně Kateřina Valachová: Prostřednictvím předsedajícího k panu předsedovi klubu ODS. Já jsem reagovala na oba příspěvky, samozřejmě. (Důrazně.) Protože se držím práva a jsem nestranná.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s faktickou pan poslanec Blažek.

Poslanec Pavel Blažek: Myslím, že za státní zastupitelství odpovídá vláda. Vláda odpovídá Poslanecké sněmovně. Jestli se v této Sněmovně nesmí ani použít málem slovo státní zástupce, neboť je to útok na státní zastupitelství, je to absolutně absurdní. A pokud slovo státní zástupce nemůže říct ani premiér, tak možná, pane Babiši, jsme aspoň chvíličku na jedné lodi, protože my to samozřejmě říkat můžeme a právo vyjadřovat se k činnosti státního zastupitelství samozřejmě máme, protože je to represivní složka státu a není možné se k činnosti nevyjadřovat. A jestli zde můžu, jak řekla kolegyně Valachová, útočit na ministra spravedlnosti a nemohl bych, kdybych použil tento termín, útočit na v uvozovkách jemu podřízenou, byť to slovo je nepřesné, soustavu, tak to tady za chvíli nebudeme říkat vůbec nic.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Znovu bych nás chtěl volat k věci. A nyní pan poslanec Stanjura. (Poslankyně Černochová z místa opravuje na předseda Stanjura.) Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo Sněmovny, nevolejte nás k věci, když mluvíme k věci. Podle jednacího řádu ve faktické připomínce můžete reagovat na vystoupení předřečníků. Myslím si, že já i pan kolega Blažek, ostatní poslance ať si chrání jejich předsedové klubů, mluvíme k věci, protože reagujeme na vystoupení, které zaznělo v rozpravě jako první. To za prvé.

Za druhé. Pan ministr spravedlnosti mi vložil do úst něco, co jsem neřekl. Já jsem neřikal, že jste vy měl něco zastavit v konkrétním případě. Ale vy tu sedíte tak spokojeně a váš premiér říká: u nás v České republice se dá objednat trestní stíhání.

Pokud budete věřit svému předsedovi, vždycky slyším, že hnutí stojí za svým předsedou, tak musíte věřit, že to tak je. Kdo má politickou odpovědnost za celou soustavu státního zastupitelství? Mohl byste nám to na mikrofon zopakovat? A je to ten člověk, který je tedy zodpovědný za to, že se u nás dá objednat trestní stíhání, nebo kdo za to může? Anebo se předseda vašeho hnutí mylí. Myslím, že platí jedno, nebo druhé. Tak si vyberte. Pokud má předseda hnutí ANO pravdu, já si to nemyslím, tak politickou odpovědnost za tento stav nesete už čtyři roky vy. A neudělal jste nic. Tam mi tady řekněte, co pro to uděláte, aby pan předseda Babiš za rok nemusel přijít a říkat: po roce od svého zásadního projevu v lednu 2018 musím konstatovat, že i nadále v České republice lze objednat trestní stíhání. Co s tím uděláte? Já jsem po vás nechtěl, abyste zastavoval vy osobně nějaké trestní řízení. Já se ptám, jak ty věty vnímáte, jestli cítíte odpovědnost, anebo zda vyvrátíte panu předsedovi Babišovi, že nemá pravdu. Kdo má pravdu? Má pravdu?

Tak mi odpovězte. Dá se v České republice objednat trestní stíhání? A pokud ano, kdo za to nese politickou odpovědnost? (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Než budeme pokračovat dál, mám tady dvě omluvy. Z dnešního dne je omluven pan poslanec Staněk bez udání důvodu a paní poslankyně Levová z pracovních důvodů od 9 do 10 hodin. Děkuji.

A nyní se mi hlásil ze sálu s přednostním právem pan předseda Bartošek. (Poslanec Birke z lavice upozorňuje, že se přihlásil s faktickou poznámkou.) S přednostním právem? S faktickou, tak tady mám nejdřív pana poslance Birkeho.

Poslanec Jan Birke: Děkuji mockrát, pane předsedající. Já bych poprosil o čas, aby mi nikdo neřekl, že mluvím dlouho. (Předsedající: Dvě minuty.) Děkuji.

Nejsem v žebříčku oblíbenosti u pana premiéra v TOP 10, možná ani v TOP 100, takže asi určitě pochopíte, že můj výstup, který tady bude (reakce poslance Faltýnka z lavice), nebude až tak...

Pane kolego Faltýnku, nepokřikujte na mě, prostřednictvím pana předsedajícího, nechte mě dokončit zásadní myšlenku, kterou budu mít.

Chci jenom říci, že to, co jsme tady slyšeli od pana premiéra, já mu rozumím. Já jsem zažil Královéhradecký kraj, kdy měsíc před volbami si pro dva papíry přijelo 300 policistů. Zapečetili kanceláře a večer odjeli a řekli: my se vám ozveme. Dodneška se nikdo neozval, nikdo není obžalovaný, obviněný a tak dále. Já sám jako starosta jsem strávil osmihodinové výslechy, že jsem otrávil půlku republiky arzenem. Dneska je prostě národním sportem, kdokoli večer sedne k počítači, napíše trestní oznámení a na nás to takhle spadne, na všechny, co tady sedíme, a na všechny komunální politiky, kteří sedí a jsou v této zemi. Čemu se divíte?

Já dneska vystupuji možná i proto, že rozumím panu premiérovi, co zažívá. Že je to mnohdy do rodin, do jejich osobních rodin, že se to týká všech. A pak je to likvidace. A kdo si pak všimne toho, jestli za půl roku, za rok, za tři roky vyjde nějaký malinký článek, kde napíšu: my se vám omlouváme, nebo to není pravda! Nikdo si toho nevšimne. (Důrazně.) Ten člověk je zlikvidovaný, nikdo si od něj

nevezme ani kůrku, dokonce ho ani nepozdraví a nedej bože, když ještě bydlí na malé vesnici! Mě najednou z ničeho nic museli dokonce ne snad ani hlídat, ale zásadně mi házeli pytle s olejem na fasádu. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Už budu končit. Jenom vám chci říci, že je devastující a šílené, v čem žijeme. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tedy s faktickou pan poslanec Bartošek. Dvě minuty.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Popravdě řečeno, pane premiére, já jsem byl taky zaskočen a částečně šokován tím, že zde veřejně vystoupíte a řeknete, že je možné si objednat obvinění, stíhání, možná odsouzení.

Moje otázka zní, a je to otázka férová. Byl jste členem Bezpečnostní rady státu předchozí čtyři roky. Jestliže jste měl toto povědomí, co jste pro to udělal? Jaké jste udělal konkrétní kroky? Kdy jste konkrétně toto téma řešil? Komu jste zadal nějaký úkol, aby se tato situace v České republice změnila? S kým jste o tom mluvil? Protože buď je to o tom, že dlouhodobě o této situaci víte a aktivně ze své pozice vicepremiéra jste ji před čtyřmi roky řešil, anebo to dneska používáte pouze jako argument, který se vám hodí. Tak to prostě je.

A také jste zaútočil na Tomáše Zdechovského, nazval jste ho, že je největší udavač. A já vám říkám, pane premiére, abyste se omluvil. Protože jestliže se neomluvíte Tomáši Zdechovskému, tak pro mě budete zbabělec!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní prosím s faktickou pana poslance Ondráčka. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Vážení páni ministři, kolegyně a kolegové, zejména kolegové z takzvaného Demokratického bloku, ono není zas takový problém, aby policie nebo jiné orgány činné v trestném řízení někoho trestně obvinily, respektive zahájily trestní stíhání konkrétní osoby. Pokud budete někdy chtít, takové případy existují, můžete se zeptat řady policistů. Ale vy se bojíte, demokraticky se bojíte, protože pokud bych mohl vykonávat činnost v kontrolní komisi na kontrolu GIBS, tak bych vám takové případy dokázal. Takže takové případy v České republice bohužel opravdu existují.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, pane poslanče. Nyní pan poslanec Koníček s faktickou. Dvě minuty.

Poslanec Vladimír Koníček: Vážený pane předsedající, já bych si jen chtěl ujasnit, v jaké fázi projednávání teď jste, protože vy jste dal přednostní právo panu Babišovi ještě před otevřením rozpravy, a už následovala smršť faktických poznámek a ty mohou být jako reakcí jenom na projev v rozpravě. Takže rozprava ještě nebyla

otevřena, aspoň vy jste dal přednostní právo panu Babišovi. Takže my ještě nejsme v rozpravě a celá tato rozprava je mimo jednací řád. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já mám tedy za to, že jsme na začátku rozpravy, a mám tu ještě jednu přednostní přihlášku do rozpravy. Ano, jsou to přihlášky do rozpravy. Já se poradím. (Konzultace s organizačním oborem.) V tom případě čistě pro formu otevírám rozpravu. Měl jsem za to, že byla otevřena již v době, kdy jsem přebíral předsedání.

Nyní prosím s faktickou pana poslance Konička. (Z pléna: Už byl!) Pardon. V tom případě zde mám přednostní přihlášku do obecné rozpravy od pana poslance Faltýnka, nebo předsedy Faltýnka.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Mám na začátek jednu prosbu. Vypadalo to, že budeme jednat celkem konstruktivně, tak se prosím nehádejme, je to moje osobní prosba, ať jsme schopni stihnout hlasování dneska, protože já mám o půldruhé jít do nemocnice a rád bych to stihl.

Takže já vám všem děkuji za to, že jste mi umožnili se vyjádřit v projednávané věci, tedy otázce mého vydání k trestnímu stíhání v tzv. kauze Čapí hnízdo. Vystupuji zde na půdě Poslanecké sněmovny v této věci již podruhé a mám určitou výhodu, neboť jsem se mohl prostřednictvím svého obhájce seznámit s obsahem trestního spisu. Mohu se tedy vyjádřit se znalostí věci a zejména se znalostí důkazů, které by měly proti mé osobě existovat.

Cílem mého vystoupení není ambice docílit vašeho právního hodnocení mé trestněprávní odpovědnosti, chápu, že to musí provést orgány činné v trestním řízení. Chci ale této příležitosti využít k tomu, abychom se zamysleli nad tím, jak obrovské riziko možného zneužití policejního orgánu v takových obdobných případech existuje. Ničím nepoložené obvinění mé osoby jedním konkrétním člověkem zastávajícím funkci policejního orgánu ohrožuje můj osobní a profesní a i politický život zásadním způsobem. V takové situaci se může dříve nebo později nacházet každý z vás, z nás.

Současně mně však dovoďte, abych na začátku svého vystoupení sdělil, že já zvednu ruku pro své vydání, a to ze dvou důvodů. Už jsem to konečkonců avizoval a tak jako pan předseda Babiš jsem to udělal i při minulém vydávání v minulém volebním období.

Tím prvním důvodem je to, že jsem nic nezákonného neudělal, a proto se nechci skrývat za poslaneckou imunitu. Použiji citát jednoho z kolegů z dnešní ranní tiskovky. Už nevím, kdo to byl. Myslím, že to byl kolega Farský. Nejsem prostě nadčlověk. To jsem říkal i minule.

A tím druhým důvodem, který souvisí s tím, je moje loajalita k mým bývalým kolegům z představenstva ZZN Pelhřimov Zdeňkovi Kubiskovi a panu Platilovi. Jsou to totiž lidé, kterých si já osobně vážím, kteří celý život poctivě pracovali, a je za nimi něco vidět, něco konkrétního, a tito slušní chlapi jsou také nesmyslně obvinění a

imunitu nemají. Takže to jsou moje dva důvody, proč já sám budu aktivně hlasovat pro své vydání, přestože nazývám celou tuto kauzu, a na půdě Poslanecké sněmovny si to snad můžu dovolit, a slíbil jsem, že v České televizi to slovo říkat nebudu, nazývám to prostě sračkou. A velkou sračkou! (Oživení v sále, potlesk poslanců ANO.) Omlouvám se za některé expresivní výrazy, ale už žádný nebude. Možná v citátech vás kolegů z minulých volebních období, ale k tomu se dostanu.

Má trestná činnost spočívá dle usnesení o zahájení trestního stíhání, které je součástí projednávané žádosti o mé vydání, v tom, že jsem jako pomocník měl odstranit překážku pro spáchání trestného činu tím, že jsem skryl skutečnou identitu Andreje Babiše za jeho děti – Andreje Babiše, Adrianu Bobekovou, rozenou Babišovou, a tehdejší partnerku Moniku Babišovou.

Vážené kolegyně, kolegové, domníváte se, že jsem já nebo pan Babiš takový hlupák, že vymyslíme společně takový dokonalý podvod? (Směje se a pobavení poslanců ANO.) Kolegyně a kolegové, jediné, co jsem spáchal, je – a to jsem spáchal, já se k tomu hlásím, protože jsem takových věcí spáchal za dobu své profesní kariéry stovky, možná tisíce – je naprosto legální a transparentní prodej akcií obchodní společnosti za cenu dokonce vyšší, než jakou stanovil ne námi objednaný posudek, ale policií objednaný posudek, znaleckým ústavem provedený na základě žádosti policie. A to je mimo jiné jedna z věcí, kterou se v žádosti nedočtete, kterou před vámi policie tají.

Současně mě policie obviňuje z toho, že jsem neudělal výběrové řízení na prodej těchto akcií, na prodej akcií soukromé firmy. Když jsem byl jednou na podání vysvětlení jako svědek v této kauze, tak jsem se panu policistovi snažil marně vysvětlit, že v soukromé firmě se prostě výběrové řízení dělat nemusí, že to má popleteno se státní firmou. A tohle jsem tady říkal i minule. A je zajímavé, že pan policista v obvinění, v oficiálním obvinění konstatuje následující – v reakci na to, co jsem tady řekl minule: Policejní orgán dále v souvislosti s veřejným prohlášením – tím je myšleno zde ve Sněmovně – obviněného Jaroslava Faltýnka konstatuje, že pod dojmem veřejné nabídky neměl na mysli realizaci výběrového řízení, ovšem domnívá se, že pokud statutární orgán společnosti jedná s péčí řádného hospodáře, měl by alespoň učinit průzkum trhu, například veřejnou nabídkou k odkoupení akcií společnosti. Nikdy totiž nemůže vyloučit eventualitu, že by v případě veřejné nabídky neobdržel vyšší cenovou nabídku od jiné právnické nebo fyzické osoby. Takto byly akcie prodány přímo určeným nabyvatelům a i to nasvědčuje účelovosti všech kroků, které byly provedeny. (Směje se, rovněž tak poslanci ANO.) Přátelé, já se nechci dotknout nikoho, ale tohle je opravdu k smíchu. K smíchu!

Takže jediné, co jsem spáchal, je tato záležitost. Ale kolega vyšetřovatel zatajil další věci. Policie má k dispozici originál smlouvy o převodu akcií, originál předávacího protokolu, který jsem já podepsal, a doklad o bezhotovostní úhradě kupní ceny za akcie. Vše prokazatelně z let 2007–2008. To vám též tají, protože to prokazuje, že nic nebylo fiktivní, jak tvrdí v obvinění a v žádosti.

Policie tvrdí, že prodej akcií byl fiktivní a ryze účelový, pokud umím dobře česky – já mluvím spíš hanácky, takže mě omluvte. Ale tady jde o protimluv. Buď bylo moje jednání fiktivní, jinými slovy nebylo, nebo bylo, ovšem účelové. Policie nám

dává najevo, že ani neví, co jsem vlastně skutečně dělal. Nejlépe to lze popsat tím výrazem v pohádkách bylo – nebylo. To tedy já považuji za výsměch nejenom mně, ale i vám a v podstatě celému právnímu státu.

Policie tvrdí, už to tady několikrát zaznělo, že akcie neexistovaly. Ve spise je prohlášení notáře, v policejním spise, podotýkám, kterému akcie byly předloženy a který je okopíroval v roce 2008. Takže opět bylo – nebylo. A opět to v žádosti policie akcentuje. Ostatně policie ve svém usnesení tvrdí, že skutečným vlastníkem 20 kusů byl sám Andrej Babiš starší. A ve stejném dokumentu tvrdí, že akcie neexistovaly. Zase je to bylo – nebylo. Zase pohádka, nikoliv úřední dokument.

A víte, z čeho policie dovozuje, že jsem musel vědět v roce 2007, že se v roce 2008 má stát úvěrový podvod? V podstatě skoro za rok? No proto... (Připomínka z pléna.) Dotační. Dotační, omlouvám se. No proto, že jsem pracoval v Agrofertu a znal pana Babiše. Takto se policie vypořádává s úmyslem, tedy se subjektivní stránkou trestného činu.

No a teď znovu zacituji přímo z obvinění, kdy citace ze strany 60 zní: Policejní orgán dospěl k závěru, že obviněný Faltýnek jako dlouholetý vrcholový manažer holdingu Agrofert a blízký spolupracovník obviněného Babiše jednoznačně věděl o pravém účelu vyvedení společnosti ze ZZN Agro Pelhřimov ze struktury koncernu Agrofert, a věděl, k jakému účelu bude tato společnost následně použita. – Policejní komisař má věštecké schopnosti, ale nemá pro to žádné důkazy.

Víte, všechno, co vám bylo předloženo ze strany policie, je ve vztahu k mé osobě absolutní nesmysl. Můžete mi namítnout samozřejmě, že v tom případě mi dáte prostor, abych se řádně očištil a pak se vrátil do politiky. Už to tady několikrát dneska zaznělo a ta debata asi bude v tomto duchu pokračovat, protože ta debata je vždycky, když je někdo vydáváný.

Zkusme se zamyslet nad délkou trestního řízení v některých kauzách. Ony už tady obě dvě padly, nebo padnou určitě. Já uvedu pro příklad další dvě a to je kauza paní Vlasty Parkanové a kauza zde přítomného našeho kolegy pana docenta Svobody. Já jsem mu ráno, a to jsem považoval za fér, řekl, že o něm budu mluvit ve svém vystoupení. Co jsem mu neřekl, a nemá to nic společného s mým vydáváním. A já znovu říkám, já budu aktivně hlasovat pro své vydání – protože to je sračka, pane docente! Neřekl jsem vám to, že já za sebe, jako Jaroslav Faltýnek, nebudu hlasovat pro vaše vydání.

Takže v podstatě je nemožné, aby při standardní délce trestního řízení dosáhl člověk ve funkčním období Sněmovny za ty čtyři roky svého očištění, pokud to nezastaví samozřejmě státní zástupce nebo policie sama.

V závěru si dovolím ještě jednu větu mediálně přetřásané neveřejné zprávy OLAFu, se kterou jsem měl možnost se oficiálně seznámit. Bohužel to bylo až po termínu – a ten termín jsme dostali od policie – toho prvního zasedání, kam jsme byli pozváni. Proto jsme se omluvili. Nebyla to žádná obstrukce, jak bylo neustále novináři sdělováno. Nikde v této zprávě není uvedeno, že bych se já podílel na jakémkoliv podvodu. Nejsem označen jako osoba dotčená, tedy podezřelá. Takže co jsem vlastně podle zprávy OLAFu já měl spáchat? Je pravda, že jsem byl pozván úředníky OLAFu v České republice, když tady byli, jako svědek. Proto se ve zprávě

objevuje moje jméno jako spousta dalších jmen. Dalších osob, které tam byly. Já to vidím tak, že jediný důvod – ale to je můj pocit, já vás o tom nepřesvědčuji, jenom ho chci tady sdělit. Že jediný důvod, pro který bylo proti mně naprosto účelově zahájeno trestní stíhání, je fakt, že jsem byl a zatím ještě jsem první místopředseda hnutí, které mělo nějaký volební potenciál a vyhrálo volby. Jediným důvodem pro opakovanou žádost o mé vydání je samozřejmě poškodit vítěze voleb, naše hnutí, relativizovat výsledky voleb prostřednictvím přímého ataku na nás. Jde téměř o učebnicový příklad stavu, který má eliminovat institut poslanecké immunity. A já na vás apeluji, abyste si tento fakt uvědomili, protože jinak svěřujeme všechny poslance do područí moci výkonné, a to (nesrozumitelné) nejnižších složek.

Dámy a pánové, já od začátku tvrdím, že neexistuje nic, žádný konkrétní důkaz, který by v mém jednání souvisejícím s kauzou Čapí hnízdo mohl zakládat trestněprávní odpovědnost mé osoby. Někteří z vás měli možnost se seznámit s obsahem trestního spisu a já bych rád poprosil, aby nám tady na fóru řekli, jestli ve vyšetřovacím spise zjistili jakoukoliv skutečnost, která by zakládala závadnost nebo trestnost mého jednání. Myslím si, že v demokratickém státě, kde platí základní ústavní principy, nemůže být občan stíhán pouze za to, že je blízkým spolupracovníkem jiného občana a že ve svém profesním životě zastával určité manažerské pozice. Jsem toho názoru, a já vám ho samozřejmě nevnucuji, nicméně jsem toho názoru, že jsem bezprecedentně vystaven libovůli policejního komisaře, který chce trestně stíhat moji osobu, aniž by k tomu měl jakékoli – jakékoli – relevantní důkazy.

V této souvislosti, už to tady jednou zaznělo, si dovoluji zmínit statistiku osob, které jsou každoročně odškodňovány za zrušené trestní stíhání. Jedná se o více než tisíc osob ročně a průšvih je, že to má rostoucí tendenci. Jenom pro vaši informaci, v roce 2011 to bylo 718 případů, v roce 2014 826 a za 2017 1 263 plateb lidem, kteří byli nespravedlivě stíháni nebo odsouzeni. A ta roční částka, která se vyplácí těmto lidem jako přímá náhrada za ušlý výdělek nebo náklady obhajoby, se pohybuje, a jako nějaké zadostiučnění, se pohybuje někde kolem 80 milionů korun.

Mám tady několik konkrétních příkladů, ale nemá smysl zdržovat. Řeknu jenom jedno. To číslo si pamatuji z hlavy. Věra Jourová, ale k té se ještě dostanu na závěr svého vystoupení. Ta, pokud se nepletu, dostala za nespravedlivě trestní stíhání a vazbu za podezření z přijetí úplatku mám pocit 2,8 milionu korun – z našich daní! Z našich daní. To neplatil žádný policista, který pochybil, nebo někdo jiný, kdo ho měl hlídat, ale my jsme to zaplatili, přátelé! My všichni, občané České republiky, z našich daní.

Když pomínu vynaložené náklady na tato trestní stíhání jak na straně státu, tak na straně osob, které byly stíhány, tak se musím ptát, zda skutečně stát udělal všechno pro to, aby bylo zabráněno dehonestaci jejich osobností v osobním a profesním životě. Což se děje tedy i v mém případě, ale já to celkem zatím dobře snáším. Já to celkem zvládám, ale moji blízcí o mě mají strach, přestože jim každý den říkám, že je to celé vymyšlená kauza – a tady se zase hodí to jméno, nebo ten expresivní výraz, který nepoužiji, vymyšlená kauza jednoho policisty s cílem mě zdiskreditovat, poškodit, dehonestovat a udělat ze mě zločince. A celkem se mu to daří, jak to vidím i

na ulici z reakcí lidí a v obchodě, ale je to tak padesát na padesát, 50 % říká, že jsem zločinec a 50 % říká, abych vydržel a bojovali jsme dál.

Je otázka, zda by neměla být vyvozována v takových případech osobní odpovědnost osob, které zapříčinily tento stav, v rámci např. dodatečného přezkoumání jejich postupů a pro případ zjištění porušení povinností při výkonu jejich funkcí uplatněním náhrady škody způsobené státu. Příklad paní Vitáskové už tady zmiňoval pan předseda a taková situace může samozřejmě potkat každého z nás. Domnívám se, že v demokratické společnosti se nesmí kriminalizace vybraných osob stát regulérním a akceptovatelným prostředkem politického boje, a dovolím si vyslovit víru, možná naivní, v obnovení všech demokratických mechanismů a prosazení práva a spravedlnosti.

A nyní mi dovoďte, kolegové, v reakci – já jsem to původně neměl v plánu a neberte to jako zdržování, já doufám, že hlasování stihneme – jako reakci na tiskové konference jednotlivých klubů dneska ráno, kdy myslím, že to byl klub TOP 09, vyzýval, abychom dlouho nezdržovali, nediskutovali, že všechno je jasné. Já nám to ulehčím a zajdu, zabrousím trochu do historie, protože jsou tady dvě třetiny nových poslanců, zejména Piráti. Zejména Piráti. Ano, a ze stenozáznamu zacituji pár reakcí a vystoupení, když se vydávali naši bývalí kolegové, konkrétně Vlasta Parkanová, pan docent Svoboda a paní Kailová. Nicméně já začnu samozřejmě, a vzal jsem si dneska – on tady pan předseda Kalousek není bohužel, ale to vůbec nevádí – já jsem si vzal tu modrou knihu, ale nebudu z ní dneska citovat, protože je obecně známá a je to kniha, kterou vydal Nadační fond proti korupci, která hodnotí dvacet let působení v politice Mirka Kalouska. Oba dva tu knihu velmi dobře známe. A já se dneska pouze soustředím na jeho vystoupení, a nejenom samozřejmě na jeho vystoupení v rámci Sněmovny. Ale předesílám, a moc se za to omlouvám, ta vystoupení, vážený klube TOP 09 prostřednictvím pana předsedajícího, jsou strašně dlouhá. Jsou hodinová, jsou mnohahodinová. A já je zkrátím. Odpusťte mi to.

Takže 41. schůze Poslanecké sněmovny 11. 7. 2012. Vynechám asi patnáct odstavců, jde o stanovisko ministra financí České republiky Miroslava Kalouska: "A teď mi dovoďte, abych se vyjádřil velmi krátce ve dvou oblastech projednávaného bodu. Je to bod vydávání Vlasty Parkanové. Dovolíte-li, a budu chápat, když se mnou někteří z vás nebudou souhlasit, dovolím si rozdělit ty, kteří budou hlasovat pro vydání paní Parkanové, do dvou skupin. Na ty, kteří se domnívají, že poslanecká imunita už nepatří do 21. století, že více než dvacet let po převratu by neměla existovat, že bychom měli tak věřit justičnímu systému a systému orgánů činných v trestním řízení, že bychom se neměli obávat toho, že ten či onen zákonodárce bude účelově šikanován tím, že orgány činné v trestním řízení požádají o jeho vydání.

Já nerozumím panu místopředsedovi Zaorálkovi, když on tady v roli intelektuála říká, že imunita má zabránit tomu, aby výkonná moc spoutala moc zákonodárnou. Já totiž nevím, jak se to dá udělat jinak než tím, že orgány činné v trestním řízení požádají o vydání toho či onoho poslance. V tom je smysl trestní imunity, to se jinak udělat nedá. To teď projednáváme. Jaké jiné spoutávání ve svých snech spřádáte, pane místopředsedo, to snad ani si nedovolím uvažovat. Ale toto je jediný institut. Orgány činné v trestním řízení požádají o vydání poslance. V té žádosti jsou buď pravdy, nebo jsou tam objektivní nepravdy. Podle toho, jestli jsou tam pravdy nebo

alespoň pochybnosti, Sněmovna vydává. Pokud jsou tam objektivní nepravdy, zcela neobjektivní a doložitelné nepravdy, tak by se Sněmovna alespoň měla zamyslet, jestli to náhodou není účelová šikana.

Nicméně ti, kteří nevěří vůbec v institut poslanecké imunity a říkají, že pokud se policie až do této míry bude mýlit anebo bude účelová, tak nějaký ten následný krok bude dostatečně účinný a opravný, tak zrušme imunitu, a proto vydejme Parkanovou, těm rozumím. Ale pak je druhá skupina, která se domnívá – a přiznám se, že až do dnešního dne já jsem se to domníval také –, že byť by imunita měla být omezena pouze na výkon mandátu, tak by přece jenom měla existovat nikoli jako privilegium, ale jako nezbytný nástroj pro výkon povolání, který má zajistit nezávislost. Říká-li Ústavní soud, a já si dovolím o tom polemizovat, že stálost soudcovských platů je nezbytný nástroj pro zajištění soudcovské nezávislosti, potom imunitu, byť po dobu výkonu mandátu, nelze podle názoru, který jsem měl až do dneška, vnímat jako privilegium, něco, co proti normálním občanům zákonodárci nemají, ale jako nezbytný nástroj nezávislosti, aby si kterýkoli policista nemohl vymyslet kterýkoli nesmysl a účelově šikanovat a profesně diskvalifikovat politika. Protože na rozdíl od jiného zaměstnání, a všichni to dobře víme, už sama žádost o vydání, už samo sdělení obvinění profesně diskvalifikuje a vyřazuje tohoto politika z provozu a svazuje mu ruce, na rozdíl od jiných povolání, kde i po sdělení obvinění dál to povolání můžete dělat." Vsuška – já vyřazený nejsem. Zatím.

"Upřímně řečeno ti, kteří si tohle myslí, to, co já jsem si myslel až do dneška, a přesto budou hlasovat pro vydání Vlasty Parkanové, tak se musí srovnat se svým svědomím – každý máme svoje svědomí – že podpoří objektivní nepravdy, a není jich tam málo, já je nechci opakovat. Paní místopředsedkyně mnohokrát řekla (nesrozumitelně) – podpoří objektivní nepravdy, které jsou v této žádosti." A tak dále, a tak dále. Přeskakuji čtyři strany.

Pokračuje Kalousek: "Za 13 let své poslanecké praxe si nepamatuji žádosti o vydání, které by byly více nesmyslné, více hloupé, kde by bylo více nepravd. Dokonce to všichni víte. Jestli to někdo ví úplně stoprocentně, tak to ví předseda sociální demokracie Sobotka, který pod odbornými stanovisky Ministerstva financí je podepsán častěji než já, a která říkají totéž, co tady mnohokrát citovala paní místopředsedkyně Parkanová. Všichni víme, že ta žádost je nesmyslná, větší hloupost už nám na stole nepřistane do konce tohoto volebního období. A vydáme-li paní místopředsedkyni Parkanovou k trestnímu stíhání, pak musíme vydat všechny. Zítra sem přineseme žádost o vydání Milana Šťovička, protože nesplnil svoji zákonnou povinnost přijít v motýlku, přišel v kravatě. A řekneme no jo, co když tu zákonnou povinnost měl, do toho nesmíme vyšetřovatelům mluvit. Šťovička vydáme, ať o tom rozhodne nezávislý soud. A samozřejmě, že ho při této příležitosti vyzveme, aby složil funkci předsedy výboru životního prostředí, protože jako stíhaný poslanec, který přišel v kravatě místo v motýlku, ji nemůže zastávat. A v takovéhle situaci jsme."

Já pořád cituji kolegu Kalouska. Omlouvám se, je to velmi, velmi dlouhé. Zkracuji to, jak to jde. Opět přeskakuji osm odstavců. "Víte, já jsem zvolen do Poslanecké sněmovny jako jeden z vás. Za program, za hodnotové desatero, které jsem pomáhal spoluformulovat, a pokládám za svoji povinnost se ozvat, kdykoliv se

někomu děje křivda a bezpráví. Nejen místopředsdkyni Poslanecké sněmovny, ale komukoliv, kde jsme o tom naprosto pevně přesvědčeni a kde umím ukázat na větu, která je lež, a říct: to je lež. To je moje povinnost. A jsem přesvědčen, že moje povinnost křičet je tím hlasitější, čím je křivda větší a bezpráví absurdnější. Pokud přijmeme tuto přímou úměru, tak to jsem prosím pěkně ještě docela potichu. Měl bych křičet mnohem více, a nejenom proto, že se to týká úctyhodné dámy, kterou znám dvacet let a za kterou dám ruku do ohně, obě ruce do ohně, že se nikdy v životě nedopustila něčeho kriminálního, ale dokonce ani nečestného. Je to prostě moje povinnost, jsem povinen tímto způsobem pracovat. Nenechat se umlčet ani špinavými pomluvami, které třeba pan předseda John říká v ČT24 nebo na které upozorňovala paní místopředsdkyně Klasnová nebo pan místopředseda Zaorálek." A tak dále a tak dále.

"V minulém týdnu jsem byl dvakrát terčem dvou nehorázných provokací estébáckého charakteru. Obě dvě byly zveřejněny v týdeníku Respekt. V úterý, dnes je středa, tak v úterý večer, nebo v pondělí večer, redaktor tohoto týdeníku pan Kundra exhiboval hodinu na obrazovce veřejnoprávního média, aby tam dramaticky líčil tajnou schůzku na protikorupční policii Kalouskových emisarů, kteří se sešli s protikorupčními důstojníky za účelem ovlivnění vyšetřování. Nikdo nevěděl, kdo se sešel, kde, kdy a s kým, ale všichni věděli, že ten čert je Kalousek. A ten člověk to tam hodinu na té obrazovce líčil s vážnou tváří. Kdyby přitom alespoň udělat vtip. Bylo to tak hloupé a tak neudržitelné, že to druhý den odpískal sám šéf protikorupčního úřadu Martínek a popřel, že by taková schůzka byla, a vyvrátil to, že to prošetřili, že se nic takového nestane. Takže estébácká pomluva měla jepičí život necelých 24 hodin. Ta druhá estébácká pomluva je zhruba o týden starší, a sice že jsem měl vyšetřovateli telefonicky vyhrožovat. Sotva se to v Respektu objevilo, tak se rozpoutala umlčovací vichřice, vystoupila nejsilnější opoziční strana, a tak dále a tak dále. Tolik k poznámkám, které tady jenom padly ve veřejném prostoru.

Znovu opakuji, jsem člen této Sněmovny. Vydávání místopředsdkyně Sněmovny je řádným bodem, tedy řádnou parlamentní veřejnou diskuzí, a já si vyhrazuji právo se v této diskuzi vyjadřovat zcela svobodně, nazývat lež lži, zvůli zvůli a nenechat se ani umlčet, ani zastrašit.

Na závěr, protože ta diskuze je veřejná, mi dovoluje dvě poznámky k médiím a k občanským aktivitám – ne všem, ale k některým jejich účastníkům, k těm vypravěčům pohádek, kteří píší příběhy o těch rovných, statečných, poctivých policistech a těch zbabělých, zákeřných a podplacených politicích. Tak těm bych chtěl říct svoje přesvědčení, že rovní a křiví, poctiví a nepoctiví, stateční a zbabělí – že těch je zhruba stejný poměr mezi politiky, mezi policisty, mezi duchovními, mezi novináři, státními zástupci i mezi občanskými aktivitami, protože bez ohledu na to, co děláme, jsme stejný živočišný druh. Jediné, čemu nerozumím, je, že bez ohledu na tyto rozdílné rozlišovací povahové znaky nás Bůh miluje všechny stejně. A tomu fakt nerozumím. Ale to je asi tím, že on na rozdíl od nás je dokonalý."

Ještě je tady asi šest stran vystoupení Miroslava Kalouska. Já se mu omlouvám, že to nebudu číst celé, úplně poslední věta: "Pan poslanec Tejc tady vznesl vůči mně řečnickou otázku, zda se máme bát policie. No vůbec ne. Veškeré mé výhrady, které jsem vždy vznášel, nebyly proti policii jako celku. Řekl jsem tady ve svém

vystoupení, že si myslím, že slušných a neslušných lidí je ve všech profesních kategoriích stejně. Ale bojím se policajta, který píše zjevné nepravdy. Toho se bojím. A bojím se ho o to víc, že nevím, co ho motivuje k těmto zjevným nepravdám. Někdo mu zaplatil? Špatně. Poradil mu místopředseda Zaořálek? Ještě hůř. Je nekompetentní? No, žádná sláva. Prostě ten motiv je mimořádně znepokojující. Protože ty zjevné nepravdy tam jsou a je možné je doložit. Toho se skutečně bojím. Ten motiv neznám. A protože neznám motiv, já se normálně nebojím. Bojím se jenom toho, co nedokážu rozeznat. Víím, že je tam lež, a nevím, co je motivem té lži. Toho se bojím, pane poslanče Tejci, vážně. A myslím si, že vy byste se měl bát taky, protože to je něco, co ohrožuje společnost jako celek, nikoliv jenom teď Vlastu Parkanovou."

Takže to byl krátký výcuc z debaty, kde tedy hlavní slovo měl Miroslav Kalousek. Na 41. schůzi Sněmovny 11. 7. 2012. To je poměrně dávno předtím, než hnutí ANO bylo v politice. Takže jenom abychom si připomněli.

A já bych teď volně přešel k vydávání pana docenta Svobody. V úterý 4. února 2014, to už si někteří z nás pamatujeme. A opět neaktivnější poslanec Miroslav Kalousek: "Já se hlásím do diskuze, takže pokud někdo z kolegů, kteří mají přednostní právo, chce ihned promluvit, tak mu to rád pustím. Nikdo se nehlásí. Já, dámy a pánové, jsem se přihlásil proto – ne snad abych přesvědčoval někoho o tom, jak má hlasovat. Já si myslím, že jsme každý nějakým způsobem rozhodnut. Já pokládám za svou povinnost říct, že z důvodu, který přednesl kolega pan poslanec Polčák, budu hlasovat proti vydání pana poslance Svobody."

Pane kolego Kalousku prostřednictvím pana předsedajícího, příště budeme společně hlasovat proti vydání poslance Svobody. Kdybyste tady seděl, tak to budete vědět. Tak vám to sděluji prostřednictvím pana předsedajícího.

"Samozřejmě respektuji argumenty těch, kteří budou rozhodovat pro vydání. Ale prosím povšimněte si, že bez ohledu na to, zda budeme hlasovat proti vydání, nebo pro vydání, tak všichni naši kolegové, kteří v mandátovém a imunitním výboru záležitost projednávali, mají stejný pocit, jaký máme my, kteří to známe jenom z otevřených zdrojů, že to je velmi podivné. Že je tam celá řada nestandardních kroků od policie, od orgánů činných v trestním řízení a v podstatě všichni, kteří tady vystupujeme, nepochybujeme o tom, že pan docent Svoboda a jeho kolegové z rady jsou nevinní a že zcela jistě před nezávislým soudem svojí nevinu prokáže." (Listuje v materiálech.)

Přeskakuji kus řeči kolegy Kalouska a tady pouze jedna rozvitá věta: "A já bych tady chtěl upozornit, aniž bych chtěl podsouvat orgánům činným v trestním řízení jakýkoliv motiv nebo zájem, chtěl bych tady říct, že to má naprosto devastující dopad na demokracii. Kdo ze ctihodných žen či mužů v Praze by teď chtěl zastávat místo pana docenta Svobody? Člověka, který je hluboce přesvědčen o své nevině. Člověka, o jehož nevině jsme hluboce přesvědčeni my všichni, i já. Ale ono to může trvat ještě tři nebo čtyři roky, než bude moci být řečeno no, ono se mu to neprokázalo, ale možná to byl stejně darebák, protože ho čtyři roky stíhali. Kdo tenhle osud bude chtít ve prospěch svých občanů přijmout?"

Přeskakuji další čtyři strany. Přecházím k poslanci Zbyňku Stanjurovi: "Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, hodně toho řekli mí předřečníci. Přesto bych chtěl ještě sdělit svůj osobní pohled. Nebudu vystupovat jménem celého klubu. Chci polemizovat s názorem, který zazněl od paní ministryně nebo od pana kolegy s tím, ať se každý hájí u soudu – však se jeho nevinu prokáže, je to podivné, já mu držím palce, myslím, že to vyhraje. My přece máme posuzovat, zda svého kolegu či kolegyni vydáme, či nevydáme. Jsem tady druhé volební období, takže mám za sebou bohužel osm, možná deset takových jednání a osobně jsem zhruba v polovině případů byl pro a v polovině proti.

Myslím, že klíčové je i časové hledisko. Je to rok a půl, kdy jsme hlasovali o vydání naší bývalé kolegyně paní Vlasty Parkanové. Osmnáct měsíců! A co udělala naše spravedlnost? Jak jsme se posunuli v tomto případě od této doby? Bohužel nijak. Nemá to v rukou Poslanecká sněmovna. Já konstatuji, že jsem slyšel podobné projevy tehdy. Jenom ji vydejme, je to pro ni dobře, aby se mohla očistit. Bohužel musíme říct, že každý politik, který je takto obviněn, je velmi zraněn ve své profesní kariéře, což je politika. Nejenom jeho oponenti z jiných politických stran, ale i v rámci vnitrostranického souboje se často poukazuje, pokud chce takového člověka porazit: pozor, pozor, on je obviněn, buhví jak to dopadne, raději nominujte někoho jiného.

Ted' položím možná řečnickou otázku. Pokud by na ni znal někdo faktickou odpověď, rád bych ji slyšel. Pamatujete si případ z politiky v České republice, kdy byl někdo obviněn a následně vyhrál soud a byl shledán nevinným a poté pokračoval v politické kariéře? Že voliči i média ho vzali skutečně očistěného? Nebo převažovalo mínění: nějak to zametli pod koberec, sice ho neodsoudili, ale buhví jak to bylo. A budu rád, když se to dozvím. Dobře. Máte jeden případ. Dobře, já nic proti tomu – reaguje do sálu."

A poslední bych ocitoval vystoupení Věry Jourové. Už jsem tady o ní hovořil. Věra, naše stávající eurokomisařka, byla ve vazbě, nevím, mám pocit, kolem 30 dnů. Zadrželi ji na letišti, když vystupovala z letadla, a hned ji t'afli do vazby. Tak. A paní ministryně tehdy pro místní rozvoj říká: "Já jsem velmi poslouchala pana docenta Svobodu, když mluvil o těch kořenech, co se mu stalo a jak on to vnímá. Kdybych sama neměla ten autentický zážitek, tak bych to možná brala s rezervou. Ale já si pamatuji velmi dobře slova, kdy za mnou přišel někdo, kdo mi říkal: Dejte si pozor s tímto rozhodnutím, vy ještě nevíte, co se vám může stát. A za deset minut jsem seděla na Ruzyni a hodně mi tato slova zněla v uších a pak mi zněla ještě několik let a dodneška se při tom otřásám. V mém případě to nebylo očistění u soudu. Moje věc nikdy k soudu nešla, protože tam prostě nebyl sebemenší důkaz. To bylo absolutně vycucané z prstu. A když byla obviněna paní Parkanová, tak jsem slyšela pana Kalouska, jak z tohoto místa hřímá, že si to někdo vypije, že bude někdo volán k zodpovědnosti. A já z tohoto místa dnes říkám: Nikdo si to nevypije, protože státní zástupce, který dá právní názor do obžaloby, že je někdo členem gangu, zločinného spolčení, což mimochodem byl i můj případ, a že jednal s úmyslem, že je to zločin, tak nebude nikdy volán k odpovědnosti, aby byl potrestán za to, že někomu zničil život, kariéru, rodinu, zdraví a tak dále.

Já jsem čekala trpělivě na skončení svého trestního stíhání, abych mohla tu věc otočit a volat k odpovědnosti někoho, kdo byl buďto s promínutím profesionální

patlák, že to špatně posoudil, navíc tam nebyly žádné důkazy, anebo to prostě udělal z úmyslu, anebo že byl podplacen. Já jsem se tohle nikdy nedozvěděla, protože na to v našem právním řádu není institut, který by to zajistil.

Takže je to v našich rukách. Vždycky teprve, když se něco stane někomu z nás a je tady debata o imunitě, tak se tady bavíme o tom, jak funguje naše justice."

No a tím jsme dneska začali, kolegové. (Se smíchem:) Že jste se začali hádat, právníci. Já jsem vás prosil, ať se nehádáte.

"Tato věc se přitom týká desítek dalších lidí. Já už jsem překročila čas. Velmi se třesu, mám morální dilema. Atd., atd."

Tak to byla kauza pana docenta Svobody, která je stále živá.

A poslední mám paní kolegyni Kailovou, bývalou. Tady hojně vystupovala kolegyně Černochová, která byla proti atd., argumenty, že jako tohle – a paní Kailovou jsme nevydali. Ale mám tady jenom dvě vystoupení, která mě zaujala. Jedno paní poslankyně Marie Benešové, bývalé ministryně spravedlnosti a státní zástupkyně. To je moc hezké.

"Dobré odpoledne přeji, vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo. Původně jsem nechtěla vystupovat, protože cítím stále se státním zastupitelstvím, neboť jsem tam téměř celý život pracovala. Ale kladu si otázku, kam státní zastupitelství dneska směřuje. Stejně tak... a musím dát za pravdu i opozičním poslancům. Já jsem to usnesení četla a viděla jsem za svůj profesní život hodně usnesení podle § 160, ale toto jsem jednoznačně nazvala 'literárním průjmem'. Promiňte mi tento expresivní výraz, ale jinak to pojmenovat neumím a věřím, že jestli bude mít nadřazený státní zástupce, který bude přezkoumávat stížnost obviněných, rozum, tak to usnesení musí zrušit. Naši předchozí učitelé nás vždy učili: Jestliže se zahajuje trestní stíhání, musí být minimálně 80 % pravděpodobnosti, že trestný čin se stal, spáchala ho určitá osoba a jakým způsobem. Tady z toho usnesení nic takového, žádná konkrétní tohoto typu vůbec nevyplývají a čouhá mu účelovost z bot. Takže se mi to rovněž vůbec nelíbí a já to nazývám selektivní justicí a tento výraz už se bohužel bude šířit nejenom tady v Praze, ale slyšela jsem ho už v různých krajích.

Nepřeju si, aby u nás fungovala selektivní justice. Vždycky jsem zastávala zásadu 'padni komu padni' a věřím, že zase se dostaneme do fáze, kdy bude padat tak, jak padat má. Nejsem si jistá – vždycky jsem si říkala, kdo má nějakou vinu, ať se zodpovídá, ať té policii řekne k tomu, co ví, a ať se obhájí. Ale toto už je několikátý případ, kdy skutečně účelovost tady je přímo cítit. Za této situace nebudu hlasovat pro vydání paní Kailové, protože si myslím, že se tomu musí udělat přítrž. Děkuji. (Potlesk z lavic ČSSD.)"

A jako úplně poslední jsem si nechal na závěr opět kolegu Miroslava Kalouska. Ale je to dáno jenom tím, že kolega Kalousek vystupuje při všech vydáváních nejvíc a ta vystoupení jsou všechna stejná, tak jsem velmi zvědav, co bude říkat dneska. Doufám, že nebude v jiném duchu. Anebo jiná vystoupení kolegů, kteří budou říkat: Ale Sněmovna není soud přece! Ne jak to bylo na tiskovkách ráno. Tak proč to neříkáte pořád, kolegové a kolegové? (Důrazně opakuje:) Proč to neříkáte pořád! Tato svá stanoviska! Jak se to hodí. Jak se to hodí.

"Děkuji za slovo, paní místopředsedkyně. Vážené dámy, vážení pánové, milá sprostá podezřelá a velkou částí veřejnosti v podstatě již odsouzená paní poslankyně Kailová, já jsem v minulém volebním období neúspěšně navrhoval zrušení trestní imunity a něco podobného hodlám navrhnout se svými kolegy i této Sněmovně. I této Sněmovně, předpokládám, že také neúspěšně. A to jsem neudělal a neudělám to proto, že bych pokládal imunitu za historický přežitek nebo privilegium. Já jsem přesvědčen, že to není privilegium. Jsem přesvědčen, že to je pro zákonodárce v podstatě pracovní prostředek pro to, aby mohl svoji práci dělat skutečně nezávisle. Jako jsem kdysi v národním podniku Mitas musel mít azbestovou zástěru u horkých polymerů, tak prostě zákonodárce musí mít jako ochrannou pomůcku onu imunitu za předpokladu, že by s ní ta komora uměla nakládat. Já jsem to tak zdůvodňoval v minulém volebním období a budu to tak zdůvodňovat i teď. My s ní prostě neumíme nakládat. My ji někdy používáme jako politický boj proti svým ideovým soupeřům, nebo dokonce i proti vnitrostranickým nepřátelům, my ji používáme někdy proto, abychom se zalíbili aktuálnímu mediálnímu mainstreamu, my ji někdy používáme také tak, že jí vůbec nerozumíme, protože říkáme: já si nemyslím, že by měla platit, tak svoji ústavní povinnost to zvažovat budu ignorovat.

Já znovu opakuji, budu navrhovat zrušení imunity, ale dokud ten zákon platí, tak platí moje ústavní povinnost zákonodárce tu povinnost vykonat a zvážit v každém tom okamžiku, zda se jedná o obvinění, které musí dál být procesně zpracováváno bez jakéhokoli odkladu, anebo zda je to tak viditelně účelová hloupá šikana, že to klidně do konce toho mandátu počká, protože tady neexistuje žádný důvod se domnívat, že motiv je něco jiného než účelová šikana.

A to je moje povinnost. Já můžu tisíckrát nesouhlasit s tím, že je imunita, já tisíckrát mohu chtít její zrušení, ale dokud existuje, tak prostě mám povinnost to zvážit podle svého poslaneckého slibu, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. A protože jsem to zvážil a jsem hluboce přesvědčen, že obvinění paní poslankyně Kailové je pouze hloupá šikana, nebudu rezignovat na svoje ústavní právo ani se nebudu alibisticky schovávat před svou ústavní povinností a budu hlasovat proti jejímu vydání. – Potlesk z řad poslanců ČSSD."

Tak, přátelé, tolik z mé strany, moje vystoupení. Já se strašně omlouvám, že jsem to nestihl přečíst všechno, ale už je 11.20 hodin a projevy pana kolegy Kalouska byly opravdu velmi dlouhé, hodinové a několikahodinové, takže to možná někdy příště. Všem vám děkuji za pozornost a znovu opakuji, budu hlasovat aktivně pro své vydání, protože je to celé špatné. Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji panu Jaroslavu Faltýnkovi za jeho vystoupení, budeme pokračovat. Nejdříve budu konstatovat došlou omluvu pana ministra Ilije Šmida od 12.00 hodin z dnešního jednání, která byla doručena předsedovi Poslanecké sněmovny.

Máme před sebou čtyři faktické poznámky a potom tedy řádné přihlášky do rozpravy. První faktická poznámka je poznámka pana poslance Marka Výborného,

připraví se paní poslankyně Miroslava Němcová. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vládo, kolegyně a kolegové. Chtěl jsem vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, požádat pana kolegu Faltýnka, aby pokud si dal nějaké novoroční předsevzetí, a opakoval to v médiích v minulých dnech, dnes tady, kdyby ho opravdu dodržoval, protože jinak bude platit to české přísloví, že dobrými předsevzetími je dlážděna cesta kamsi. A já si myslím, že to opravdu nepřispívá k politické kultuře ani tady na té půdě Sněmovny. Jsem tady krátce, jestli tady bylo zvykem, možná ano, ale kdybychom se posunuli třeba k té politické kultuře, která je standardní v Senátu, v horní komoře, tak myslím, že by to prospělo nejenom nám všem, ale prospělo by to i celkovému stavu politiky tady u nás. Děkuji a prosím, řiďte se tím všichni, nejenom někteří. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Miroslava Němcová s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jdu jen v krátkosti reagovat ve své faktické poznámce na to, co zde zaznělo z úst pana poslance Faltýnka, když se dotýkal toho příběhu našeho kolegy pana docenta Bohuslava Svobody a jeho vydávání v minulém volebním období. Tak při všem tom obšírném líčení, které tady předestřel se závěrem, že tedy až teď znovu budeme stát před tím rozhodováním, zda vydáme nebo nevydáme pana docenta Svobodu, že on tedy bude hrdinně hlasovat pro jeho nevydání. Ale mohl jste tomu, prostřednictvím pana předsedajícího, dodat, pane kolego, že na té schůzi, kterou jste také citoval toho 4. nebo 5. února – teď nevím přesně, kdy to bylo – roku 2014 jste hlasoval pro vydání, stejně jako celý klub tehdy hnutí ANO, a myslím, že dva lidé se zdrželi. A v tu chvíli by bylo dobré říct, že asi tehdy, když nešlo o vás, tak jste byl ten hrdina. Když jde najednou o vás, tak hodíte všechno do jednoho pytle a snažíte se to tak zašmodrchat, aby zcela odlišné případy vyzněly, že příběh jeden rovná se příběh druhý, protože to vyhovuje té vaší verzi. Myslím, že tohle to je velmi zavádějící, a já se proti tomu i jménem poslaneckého klubu ODS ohrazuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Miroslavě Němcové. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek, připraví se pan předseda Stanjura. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Promiňte, že zdržuji, ale byl jsem tolikrát citován, že cítím povinnost vysvětlit svůj postoj.

Takzvaná velká protikorupční revoluce, která mimochodem otevřela hnutí ANO cestu k moci, zahájila něco, co jsme předtím neznali: kriminalizaci politických rozhodnutí, a to politických rozhodnutí, která byla učiněna ve sboru. Všichni víme, že politická rozhodnutí jsou často rozhodnutí, kdy nevybíráme to ideální, ale kdy rozhodujeme mezi špatným a ještě horším. Pak vždycky někdo přijde: Vy jste nevybrali to nejhorší, vy jste vybrali to špatné, ale protože je to pořád špatné, tak my vás budeme stíhat. A to byl případ jak pana docenta Svobody, tak paní ministryně Parkanové, tak paní kolegyně Kailové, a proto jsem se jich tady tolik zastával a vždycky budu zastávat. A dopředu chci říct, že až bude za něco podobného stíhán pan poslanec Růžička z ANO, že budu stejně vášnivě proti, protože on učinil ve sboru politické rozhodnutí, za které je teď kriminalizován.

To není případ Čapiho hnízda. To nebylo politické rozhodnutí. Tam si prostě někdo přivlastnil 50 milionů, o kterých se policie domnívá, že bylo z peněz, které si přivlastňovat neměl. I v případě kolegů, kteří byli citováni, státní zástupce sám říká, že není pochyb o tom, že se ty osoby neobohatily. Tady prostě je podezření, že někdo ukradl 50 milionů, ty si jednoznačně vzal a ty použil pro své soukromé účely. Jestli to byl, nebo nebyl trestný čin, to může rozhodnout jenom nezávislý soud, ale my bychom tomu vyšetření bránit neměli.

Tak mezi tou kriminalizací kolektivních politických rozhodnutí a soukromým obohacováním je ta hranice v mém svědomí, kterou budu držet dál, a jsem přesvědčen (předsedající upozorňuje na čas), že postoj je stále stejný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, nebyl překročen tak výrazně čas k faktické poznámce. Pokračujeme s faktickou poznámkou pana předsedy Stanjury. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Chtěl bych panu poslanci Faltýnkovi poděkovat za tu citaci. Když jsem ji poslouchal, tak jsem rád, že na tom svém názoru tehdy nemusím dnes vůbec nic měnit. Budu postupovat stejně možná na rozdíl od mnoha jiných. A už to říkali poslední dva předřečníci a já to zopakuji. Já když se rozhoduji, a my máme dobré demokratické pravidlo v klubu Občanské demokratické strany, které jsme my, kteří jsme přišli později, zdědili a které určitě předáme svým nástupcům v naší straně, našim poslancům, že v otázce vydávání nehledáme společné stanovisko klubu, nemáme závazné hlasování, každý se rozhoduje individuálně. A já jsem skutečně hlasoval zhruba v těch deseti případech, jak jste citoval v tom svém vystoupení, a pro mě to vodítko je velmi jednoduché, pro mě osobně. Pokud se ta žádost týká politického rozhodování, tak jsem proti. Mluvil o tom pan poslanec Birke ve svém vystoupení, mluvila o tom i paní poslankyně Němcová. Říkal jsem to, když jsme tady hlasovali o vydání pana docenta Svobody, budeme o tom hlasovat znovu, a já nemusím na rozdíl od jiných měnit své stanovisko a budu hlasovat stejně. A to je ten základní rozdíl.

A chci říct, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana místopředsedy, kdyby policie požadovala vydání osoby či osoby vašeho stranického kolegy a bylo to za vaše hlasování ve Sněmovně, v zastupitelstvu, na vládě, byl bych proti. Pro mě je to

(nesrozumitelné) takové, a nechci se vůbec k té kauze vyjadřovat. Podle mého názoru to nesouvisí s vaší politickou činností, pak mohu hlasovat pro vydání, což dneska udělám. Kdyby to souviselo s vaší politickou činností, s vašim hlasováním, ještě k tomu ve sboru, tak bych hlasoval proti vydání, protože to posuzují tímhle tím pohledem a neposuzují to podle toho, zda to je člen mé politické strany, nebo člen jiného politického hnutí či jiné politické strany. A tak jsem postupoval i u paní poslankyně Kailové a paní poslankyně Parkanové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a máme vystoupení ještě jedno. S faktickou poznámkou pan předseda Faltýnek. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Mně nevadí, že se na tom neshodneme, že to je, nebo není politická kauza. Protože kdybychom nebyli v politice, a já jsem tady řekl tu svoji trestní kvalifikaci, že moje trestní kvalifikace je taková, že jsem první místopředseda hnutí, protože kdyby se někdo podíval nebo měl zájem se podívat na ty konkrétní důkazy, které tam nejsou, tak v podstatě jasně řekne, že je to politická kvalifikace tady tohoto trestného činu. Ale na tom se neshodneme, to nevadí. Nechci zdržovat.

Ale k paní kolegyni Němcové prostřednictvím pana předsedajícího. Vy to, paní kolegyně, máte úplně popletené, nezlobte se. Já jsem řekl svůj osobní názor a samozřejmě vím, že jsem hlasoval minule pro jako celý náš poslanecký klub. Ale taky si vzpomeňte na vyjádření stávajícího předsedy Poslanecké sněmovny, který se k tomu už taky v minulosti vyjádřil. Že prostě po pečlivém prostudování těch věcí můžeme změnit názor a jenom blbec zůstává v názoru pořád stejný. Takže já jsem prostě změnil názor a nemá to nic společného s touto mou kauzou, protože já budu hlasovat pro svoje vydání. To jsem tady řekl stokrát. Tak to nemějme prosím popletené. Děkuju. (Potlesk některých poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana předsedy Stanjura, pak se vrátíme do rozpravy řádně přihlášenými. Prosím, pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak za prvé, pane předsedo Faltýnku prostřednictvím pana místopředsedy, paní poslankyně Němcová to nemá popletené. Možná s tím nesouhlasíte, co říká, ale prosil bych, abyste vážil slova.

Jenom aby to bylo přesné, tak možná jste to úplně přesně nepochopil. Já jsem říkal, že nebudu hlasovat a nehlasuji (nesrozumitelné), pokud je to žádost policie o vydání poslance či poslankyně v souvislosti s jeho politickým rozhodováním. Já patřím k těm, kteří tvrdí, že každé hlasování v Poslanecké sněmovně je politické. Děláme politiku, zastupujeme politické strany, takže neznám hlasování v Poslanecké sněmovně, které by nebylo politické. V tomhle ohledu s tím mohu souhlasit, s tím, že

říkáte, že ta kauza se týká politiky. To je pravda, protože se to dotýká aktivních politiků. Ale nesouvisí to s politickým rozhodnutím. Takže já chci jenom upřesnit, aby bylo úplně jasné – ano, máte pravdu, v tomto smyslu je každé hlasování o vydání, ale i o všech ostatních bodech v Poslanecké sněmovně politickým hlasováním a politickým rozhodováním. A my to tvrdíme jako tradiční politická demokratická strana a my se za to nestydíme. Ale nesouvisí tento případ, který nechci nějak hodnotit, s vaším politickým rozhodováním. To je ten rozdíl.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a pokračujeme v rozpravě. Slovo dostane paní poslankyně Procházková, připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji, pane předsedající. Netušila jsem, že bude moje první slovo zrovna dneska. Myslela jsem si, že budu vystupovat k něčemu odbornému, protože mí voliči mě sem poslali právě proto, že něco znám a umím. Ale nedá mi, abych se dneska nevyjádřila. Takže promiňte, že to budu čist, protože jsem si něco připravila.

Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové – i když nevím, zda si vůbec mohu dovolit oslovit pana knížete jako svého kolegu, jak nám bylo ve středu řečeno. Jestli náhodou nepatřím po tomhle vystoupení do řady těch, kteří to nesmějí. Přesto bych ale ráda zkrátčeně sdělila tuto svoji tristní zkušenost s trestním stíháním osoby mé jako ředitelky nemocnice a mého kolegy primáře, které trvalo více než čtyři a půl roku. Bylo vyslechnuto více než 1 600 svědků, kteří vesměs vypovídali v náš prospěch. Novináři o nás psali jako o zločincích. A to jsem nebyla politik! Naštěstí naše reprezentace kraje – tehdy pravicová reprezentace – se za nás postavila, ctěla presumpci nevinu a ponechala nás ve funkcích. Byli jsme obviněni, obžalováni, prvoinstančním soudem plně zproštěni viny, ale státní zástupkyně se odvolala. Krajský soud nás opět zprostil viny v plném rozsahu, a dokonce se nám soudce omluvil za to, že jsme byli zbytečně kriminalizováni. V médiích však ani slovo, pes po nás neštěkl.

Následovala výměna politické reprezentace kraje. Z funkce jsem byla odvolána a policajt, který nás vyšetřoval, byl bez výběrového řízení – podotýkám ve státní instituci – dosazen do funkce generálního ředitele nemocnice. Jaký paradox! Jistě to byl odborník. Satisfakcí mi mohlo být, že byl do roka těmi samými lidmi odvolán a oni jsou dnes sami obžalováni v kauze ROP Severozápad.

Mám tu před sebou zákon číslo 1, nejvyšší, a zákon číslo 2, Ústavu České republiky a Listinu základních práv a svobod. Zákon číslo 2 hlava pátá čl. 40 odst. 2 – cituji: "Každý, proti němuž je vedeno trestní řízení, je považován za nevinného, pokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem soudu nebyla jeho vina vyslovena." Bohužel, v mém případě tomu tak nebylo. To směřem k médiím. Ctíli to naštěstí naši nadřízení, zážitek to však byl děsivý.

Pánové, o kterých je dnes řeč, poslanci Babiš a Faltýnek, jsou kriminalizováni a vládní médii již před vlastním obviněním několik měsíců, natož po něm. Neobstojí u mne, že na politika se musí pohlížet jinak. Ne. Podle Listiny – a opět budu citovat –

hlava první čl. 1: "Lidé jsou svobodní a rovní v důstojnosti i v právech. Základní práva a svobody jsou nezadatelné, nezczizitelné, nepromlčitelné a nezrušitelné." Politik nepolitik. A proto budu hlasovat proti vydání, protože jsem přesvědčena, že se jedná o politickou zakázku, jak zdiskreditovat vedení úspěšného politického subjektu, tedy ANO. Neobstojí ani námitka, že se mají vydat, aby se mohli obhájit. To už jsou politik a jeho hnutí paralyzování a o to tu ve skutečnosti jde. No přeci s obviněným premiérem nebudeme jednat! zní výmluva ze všech stran. A to aniž ctí Listinu základních práv a svobod a Ústavu.

A na závěr. Ani já nebudu pro vydání poslance Růžičky a Svobody, kdyby si to sami přáli. Zde cítím pachut' politické kauzy tak, jako to cítím v kauzách starosty Oloví, na něhož si vymyslela jeho opozice smyšlenou kauzu a který byl po čtyřech a půl letech osvobozen. Poslankyně Jourové či paní Vitáskové. Stejně případy. Byli účelově kriminalizováni, vláčení médií a nakonec osvobození, aniž by byla respektována jejich práva.

Vážení kolegové, zítra se může stát, že se někdo vyspí a podá 200 trestních oznámení na nás na všechny. A všichni odstoupíte? Na co nám ta imunita tedy je? Děkuji. (Dlouhý potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Procházkové za její vystoupení. Pokračujeme vystoupením pana poslance Ferjenčíka. Připraví se paní poslankyně Taťána Malá. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Vážení kolegové – doufám, že si smím dovolit toto oslovení... A kolegyně. (Reaguje na poslankyni Válkovou, která mu napovídá.) Děkuji za slovo. (Oživení v sále a smích části přítomných.)

Já bych se chtěl zabývat tou větou, kterou často opakují pan inženýr Babiš a pan Faltýnek, že kdyby nešli do politiky, tak by nikdo Čapí hnízdo nevytáhl. Já si myslím, že je to pravda, ale právě to je ten problém. To je ten problém, že v České republice jsou tisíce podobných dotačních podnikatelů, kteří zneužívají ten systém, kteří účelově vyvádějí firmy z holdingu, aby mohli dostávat dotace pro malé a střední podnikatele, a účelově obcházejí pravidla. A bez toho, aby aspoň čas od času nebyl nějaký případ těchto dotačních podnikatelů dohnán alespoň k soudu, se tahle praxe nikdy nezmění.

Já si myslím, že tento případ by mělo být memento pro lidi, jako je Andrej Babiš a pan Faltýnek, kteří vydělávají peníze na tom, že neoprávněně získávají evropské dotace (bouchání do lavic a šum v lavicích ANO), že když potom půjdou do politiky, tak že tahle jejich temná minulost je může dohnat. A to je strašně důležitý signál i pro veřejnost.

A ještě jedna poznámka. Tady si politici často stěžují na to, že soudní řízení trvá strašně dlouho, že vyšetřování trvá strašně dlouho. Ale to je přece naše práce, abychom upravili legislativu. Práce třeba Ministerstva spravedlnosti, aby zapracovalo na tom, aby se to řízení zkrátilo. A dokud politici nebudou vydáváni k trestnímu

stíhání, tak se to samozřejmě nikdy nestane, protože když to na nás tady nebude dopadat, tak samozřejmě ta pravidla nikdy neopravíme.

Já jsem byl u soudu dvakrát kvůli své politické činnosti, oba soudy jsem vyhrál a jsem za to rád. Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To bylo vystoupení poslance Ferjenčíka. Pokračujeme vystoupením paní poslankyně Malé, ale požádám ji o strpení, protože mám dvě faktické poznámky, pana poslance Stanjura a pana poslance Plzáka. Takže faktická poznámka pana poslance Stanjura. Máte slovo k faktické poznámce, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já myslím, že je cesta, jak snižovat množství podvodů v dotačních programech – rušit dotační programy. (Ozývá se potlesk zprava.) Ať už to jsou národní, nebo evropské. My to opakovaně navrhuje – a protože jsme i hejtmani, tak já říkám i krajské, aby bylo jasné, že nemyslím pouze státní. Pokud zmenšíme míru přerozdělování, pokud výrazným způsobem zmenšíme počet a objem dotačních programů, tím samozřejmě snížíme objem pro možné podvody. A to je ta správná cesta a tu mají v rukou politici.

Nicméně praxe aspoň za minulé vlády byla často opačná. Vznikl nějaký problém a navržené řešení – vymyslím dotační titul. Dnes je to skutečně průmysl, moře lidí píše žádosti o dotace, ať už úředníci, nebo specializované firmy, pak to někdo vyhodnocuje, pak to někdo kontroluje, nejlépe pětkrát, a není to vůbec produktivní. Ty peníze můžeme dát do rozpočtového určení daní, krajům, městům, ti hejtmani a jejich krajská zastupitelstva, starostové a jejich městská a obecní zastupitelstva si s tím poradí mnohem lépe než soubor nějakých chytrých, který posuzuje de facto stejné dotační žádosti a někoho vybere a někoho nevybere. Pokud ten prostor výrazně zúžíme, tak i těch případů možných dotačních podvodů bude v budoucnosti mnohem méně, než je dnes a než bylo v minulosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Změnil se mezitím počet přihlášených k faktické poznámce, zbývá pan poslanec Jiří Bláha s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, dámy a pánové, dobrý den, pane předsedající. Já bych chtěl reagovat na to, co tady zaznělo. Kdo byl u vlády, když se dotace zaváděly? Kdo tady vládl předcházejících deset let a dovolil, aby se rozvinul tenhle dotační systém do této podoby, kdy se v tom nevyzná nikdo ani na úřadech, natož podnikatelé? Podnikám 28 let. A 28 let říkám, co jste to vymysleli. Kdo nás ovládá díky dotacím? Řekněme si to rovnou. Je to Evropská unie, která k nám přišla a řekla nám: tady vám dáme na stůl tyhle peníze a vy nás za to budete poslouchat. A všichni jste jim skočili na špek. Měli jste možnost všichni to zrušit. Všichni jste byli u vlády, včetně – prostřednictvím pana předsedajícího řeknu konkrétní jména, pana ministra

financi pana Kalouska. Ale byla tam i ODS. Byli jste tam všichni. Tak co jste udělali pro to, aby tato nepřehledná situace tady nebyla?

A jinak bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího vzkázat Pirátům. Kdo nepodnikal, neví, co to je. Sedět za stolem, chodit do kanceláře, to umí každý. Zkuste si podnikat. Podnikateli je přisouzeno to, aby využil každé situace, která mu je nabídnuta, která je dle zákonů a právních norem přesně daná. A využít ji pro to, aby pomohl firmě, aby obstála v konkurenčním boji, aby přežila tu dobu, která je, tu nerovnost, která tady je, kdy se k nám dovážejí dotované suroviny a výrobky. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce panu poslanci Bláhovi. Ale rozmnožil počet přihlášených s faktickými poznámkami – pan poslanec Ferjenčík a pan poslanec Stanjura, pan poslanec Hájek. Kolegyně Malá ještě posečká. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Prostřednictvím pana předsedajícího, Piráti tu nevládli, takže Piráti nejsou zodpovědní za tento marast. A my považujeme za stejně špatný ten dotační systém, který tady vybudovaly ty staré struktury, co tu sedí, stejně jako zneužívání dotací, co předvádějí ty nové struktury, co tady taky sedí. Budou to muset rozhodnout voliči. Zatím máte převahu vy, ale časem se to třeba změní. (Šum v sále, potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan poslanec Stanjura nyní s faktickou poznámkou a pan poslanec Hájek. Máte slovo, pane předsedo, k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak k panu poslanci Bláhovi vašim prostřednictvím. V mnohém máte pravdu. Taky přijímáme odpovědnost za naše vlády, ať už jsme tady my byli osobně, nebo ne. Ale pár faktů.

Programové období 2017 až 2013 připravila vláda sociální demokracie. Nešlo s tím dělat už vůbec nic. Ale pak vaše vláda čtyři roky tady chodila a neustále nám říkala: naší hlavní zásluhou je, že budeme čerpat evropské peníze, hrozilo nevyčerpání, my jsme zachránili... Používali to i v politickém boji. Já jsem měl dlouhodobý, nebo mám dlouhodobý střet s ministrem životního prostředí, který podlehl tlaku Evropské unie. Začnete u něj. Špatný zákon o EIA. A on nám říkal: vy jste ho měli přijmout. A já jsem říkal: ne, ne, ne, my jsme ho nepřijali v tom špatném znění jako vy. Každý den bez této nové EIA byl dobrý pro Českou republiku.

Takže zkuste začít ve svých řadách. A zkuste říct svým ministrům, bývalým nebo současným, aby sem nechodili a neřikali: pokud to nepřijmeme, někdo nám zastaví dotace. To jsme slyšeli u služebního zákona, u EIA, u mnoha jiných zákonů a mnoha jiných regulací, kdy my jsme říkali: a dost, pojďme to udělat jinak. A byli to právě vaši ministři, kteří říkali: ne, abychom ty peníze dostali, tak to v tomhle znění musíme schválit.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A mám ještě dvě faktické poznámky, resp. tři. Ale předtím, snad pro uklidnění situace, ještě přečtu došlé omluvy – pan poslanec Staněk se omlouvá mezi 11.30 a 19. hodinou a pan poslanec Jaroslav Faltýnek od 13.30 až do konce jednacího dne z důvodu návštěvy lékaře.

Nyní pan poslanec Hájek s faktickou poznámkou, připraví se pan poslanec Bláha a potom pan předseda Bartoš.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem dlouho přemýšlel, ke komu naše kolegy z Pirátů přirovnat, a po vystoupení Ferjenčíka, pana Ferjenčíka, kolegy, už mám jasno. Já je přirovnám ke svazákům z padesátých let, kteří v modrých košilích přímo ze škol (potlesk poslanců ANO a poslance Bartoše) naběhli do továren (mluví hlasitě a rázně), naběhli na venkov, kde začali kázat o tom, že je to špatně! Že to, co jste tady staletí dělali, je špatně! Musíme kolektivizovat! Musíme znárodnit! To znamená, ta nová krev přímo ze škol tentokrát ne do továren a na venkov, ale do poslaneckých lavic!

Samozřejmě i já jsem byl mladý. Já mládí uznávám. Tu vervu, tu energii. Ale na druhé straně tady chybí pokora. A já tady u některých z vás tu pokoru nevidím. Děkuji. (Výrazný potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Hájkovi. Nyní pan poslanec Jiří Bláha také s faktickou poznámkou, poté pan předseda Bartoš. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych opravdu nechtěl rozšiřovat řady, abychom tady diskutovali. Možná bude lepší, když se sejdeme a vyříkáme si to z očí do očí, z úst do úst. Ale jedna zásadní věc. Já jsem mluvil o době, kdy jsme vstoupili do Evropské unie a měli jsme neuvěřitelné množství času, abychom to všechno zarazili. Dneska se s tím nedá dělat nic. Pokud byste podnikali a podnikali byste v zemědělství, tak byste zjistili, že vlastně nemůžete bez dotací přežít v konkurenčním tlaku zvenčí. Nemáte šanci přežít v jiných průmyslech bez dotací pro to, abyste mohli konkurovat tomu, co se děje. K nám jsou záměrně pod cenou distribuovány výrobky, kdy dodavatel nebo výrobce nakoupí u nás mléko a sem doveze ty jogurty a mléčné výrobky levněji, než je vyrobíme tady s nižší cenou pracovní síly.

Co se týče, prostřednictvím pana předsedajícího, ještě k Pirátům. Je to o tom, že pokud nezískám životní zkušenosti, pokud jsem v životě nepodnikal, tak nemůžu vědět o tom, co vlastně podnikání přináší. To znamená, že ten denní boj o to, abych přežil, že musím v mém případě dvou set zaměstnanců, dvou set kolegů, za které mám zodpovědnost, opravdu musím využít každé příležitosti.

A to že ta firma je teď velká... Co jsou startupové projekty? Uvědomte si, co jsou startupové projekty. To jsou projekty, které v tuto chvíli my podporujeme. A kde končí ty startupové projekty? Ve velkých firmách. Takže my je budeme za deset let

soudit za to, že je někdo koupil? Takhle bychom mohli soudit každého. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil čas k faktické poznámce. Já jsem trpělivost sama. Ale projednáváme žádost o vydání dvou poslanců této Sněmovny na návrh mandátového a imunitního výboru. Mám tady před sebou pět faktických poznámek a podotýkám, nezneužívejte toho, že reagujete na své kolegy. Vyjadřujte se pouze k předmětu jednání!

Pan předseda Bartoš. Máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené kolegyně, vážení kolegové, teď si dovolím pana předsedajícího trochu naštvat, protože já musím reagovat. Já nevím, jestli to jsou nějaké rady PR týmu nebo nějaká uražená ega – přilepovat Pirátům různá přívlastka. Tak já třeba podnikám od osmnácti let. Jsem plátcem DPH. My jsme lidé, kteří pocházejí... jsou tady zástupci ze všech regionů. Takže Piráti rozhodně nejsou nějaké městské děti, které ze školy teď přišly do Poslanecké sněmovny. A já, prostřednictvím pana předsedajícího, my spolu například tamhle s kolegou (Hájkem) řešíme kauzu OKD, která je přesně kauzou těch struktur, které my kritizujeme. Takže prosím vás, a tady to zaznělo i od našich kolegů z ODS, my tady hlasujeme o oblastech zdravotnictví, a rozhodně není podmínkou, aby každý, kdo v této věci hlasuje, byl lékař nebo měl vzdělání v oblasti medicíny. Takže mezi námi jsou podnikatelé, lidé, kteří mají 20 let praxe i jako zaměstnanci, i jako ve firmách, plátcí DPH. Tak tady prosím vás neškátekujte nebo nedávejte nám nějakou nálepku, která nemá vůbec žádný relevantní základ. V pirátské straně jsou lidé nad 80 let, důchodci, sociologové, pedagogové. To, že máme mladší elektorát, je naše výhoda. My neneseme stigmata té minulosti, která bohužel v této Sněmovně vidíme nejen od stran, které tady historicky byly již dříve. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců pirátské strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi Bartošovi za dodržení času. Nyní pan poslanec Třešňák ve faktické poznámce. Připraví se pan kolega Blažek. Prosím, máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Petr Třešňák: Vážený pane předsedající, já si nechci prostřednictvím faktické poznámky hrát na toho uraženého, ale vadí mi, jak pan poslanec Hájek tímto paušalizuje takhle celý ten sektor tam. A chtěl bych tímto požádat prostřednictvím pana předsedajícího i o omluvu, protože mezi piráty, jak tu bylo řečeno našim panem předsedou, je plno podnikatelů, plno lidí, kteří jako já mají i ten svůj odborný background, byť třeba jenom sedm let, v korporátu. A považuji to za nedůstojné. A když už z toho pan poslanec Hájek udělal takovéto místní Ein Kessel Bunt, tak mi omluvte i tuto faktickou. Díky. (Potlesk z řad poslanců pirátské strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Blažek také s faktickou poznámkou. Připraví se pan předseda Bartošek také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já budu také reagovat na pana kolegu Hájka. Protože jdu ve všem souhlasit s panem kolegou Ferjenčíkem, tak úvodem říkám, že není pravda, že když je někdo mladý, že je taky blbý. Znáám spoustu starých lidí, kteří jsou mnohem blbější než ti mladí. (Odezvy ze sálu.)

Ale v čem souhlasím s panem Ferjenčíkem? Souhlasím s ním v tom, a to je docela důležitá věc, že já si také myslím, že bychom tuto věc neprobírali, kdyby pan Andrej Babiš a pan Faltýnek nešli do politiky. A doplním to odůvodnění.

Nemyslím si, že za tím stojí nějaká mafie. Pan Andrej Babiš jako předseda nového hnutí začal kolektivně rozdělovat, že existuje zkorumpovaná pravice, existují podnikatelé, kteří neplatí daně, po nich je nutné jít. A mohl bych jmenovat spoustu a spoustu dalších skupin, které postupně organizoval za buďto špatné, ne-li zločinecké. Pravděpodobně si někdo sedl z těchto skupin a řekl si: Jsi to právě ty, Andreji a Jardo, co nám máte kázat morálku? A tak hledali, protože si říkali: Jsme ze stejného prostředí, jsme ze stejných časů. Jardo, Andreji, opravdu jste to vy, kdo nám můžete kázat? A pravděpodobně našli nějakou slabinu zvanou Čapí hnízdo, napsali trestní oznámení – já si nemyslím, že je k tomu potřeba nějaká mafie – a v tu chvíli si tohoto trestního oznámení někdo všiml.

A já si opravdu nemyslím, že celá ta kauza je jenom o tom trestním stíhání. Ta je opravdu o tom, kdo kázat může a kdo nemůže. A já patřím k těm, kdo naprosto uznávají manažerské a politické schopnosti pana Babiše. On se pořád dělá, že politikem není, ale politické schopnosti má veliké. Ale ta otázka morálního práva kázat podnikatelům a dalším skupinám – tam už s tím tak úplně nesouhlasím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A poslední faktická poznámka – pan poslanec Bartošek. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Protože se zde bavíme o dotacích, tak volně navážu na pana poslance Bláhu. Jsem rád, že jeden poslanec za hnutí ANO zde prezentuje, že dotace jsou špatné. Předpokládám, že tím myslí i dotace do zemědělství. Doufám, že tento svůj názor budete prezentovat i zemědělcům v České republice, že v rámci konkurenceschopnosti naši zemědělci přijdou o dotace.

A druhá věc, budu volně pokračovat, je to, že... (Poslanec Brázdil vede hlasitý komentář k řečníkovi.) Budu volně pokračovat. Jedná se o to, že to, co zde projednáváme, není otázka imunity. Nebo je? Myslím si, že když je to tak čistotou, tak pojďme od toho, řekněme si kluci, nic jste neudělali, zkrátme diskuse, odmávneme to, řekneme, jak jsme na tom, jdeme domů, soud jednoho i druhého osvobodí a je to vyřešené. Ne?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Ještě pan poslanec Jiří Bláha s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Bude to opravdu rychlé. Já jsem tady řekl, že v dnešní době nelze bez dotací v zemědělství obstát, protože to, co se na nás valí z celé Evropské unie, kdy se sem doveze maso, třeba z Belgie, levněji než to, co vypěstujeme my tady, tak to prostě nemá obdoby. A to není jenom o mase. Je to o těch mléčných výrobcích. Takže dneska kdyby ti zemědělci neměli ty dotace – o což té Evropské unii jde, nám to zemědělství tady zrušit, a pak sem dovážet ty jejich výrobky. Vy jste to ještě nikdo nepochopil? Proč nám ta Evropská unie vlastně dala peníze? Proto, aby nás normálně ovládla! Nic jiného. O nic jiného jim nejde. Takže to je hlavní záměr – ovládnout českou ekonomiku. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě pan místopředseda Pikal s faktickou poznámkou. Máte slovo k faktické poznámce, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Já bych jenom chtěl zkusit vrátit tu debatu k tématu, protože jsme utekli k zemědělským dotacím. Ale Čapí hnízdo přece není zemědělský podnik, který by prováděl nějaké pěstování něčeho. To je rekreační zařízení. (Smích poslanců hnutí ANO.) Pokud vím. Takže se prosím vás vraťme aspoň trochu k tématu. A je možné, že v zemědělství není možné podnikat bez dotací. Ale v oblasti rekreačních zařízení to snad možné je. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců pirátské strany.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. A vracíme se k řádně přihlášeným do rozpravy – paní poslankyně Taťána Malá a potom paní poslankyně Oborná. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Taťána Malá: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych jako členka mandátového a imunitního výboru řekla také pár slov k tomu, co tady dnes projednáváme.

Poslední dny a týdny byly opravdu náročné. Neuvěřitelný tlak médií, útoky opozice, což je teď reálně kolik – osm stran, čekání na chybu v jakékoliv reakci do médií, její překrucování, interpretace těch, kterým se to vlastně hodí, těm, co mají dopředu jasno: Andrej Babiš a Jaroslav Faltýnek prostě musí být vydáni, protože o jejich vině není pochyb.

Já jsem ve Sněmovně fakt chvilu, ale nečekala jsem to tak osobní, vyhocené a tak na nože. Ale fakt mi nezbylo než si na to zvyknout. Nakonec popravdě řečeno jsem ráda, že jsem měla možnost být členkou mandátového a imunitního výboru, už proto, že jsem nebyla odkázána jen na média a demagogická vyjádření ostatních opozičních

stran vytržená z kontextu, ale mohla jsem si obrázek udělat sama. Silně jsem přitom vnímala, že politikům, kteří už jsou ve Sněmovně dlouho, nešlo pod nos to, jakým způsobem jsme se my, členové mandátového a imunitního výboru za ANO, postavili k práci v mandátovém a imunitním výboru. Dokonce nám bylo podsouváno, že dříve nebylo zvykem, aby mandátový a imunitní výbor podobné případy projednával. Nebylo to zvykem! To je zjevně univerzální argument pro to, když se někomu nechce něco řešit nebo se tím prostě nechce zabývat. A já se tedy ptám, proč tady mandátový a imunitní výbor vůbec je. Proč existuje? Aby nic nedělal?

Velmi ráda bych všechny ubezpečila, že jsme v žádném případě nikdy nechtěli suplovat práci policie a ani to nedělali, ale především chceme dělat svoji práci odpovědně, proto nás voliči zvolili. A mimo jiné budeme takovým způsobem zkoumat všechny případy, které mandátovému a imunitnímu výboru připadnou, opravdu všechny a poctivě. Už v minulém týdnu jsem médiím několikrát řekla, že tak jako mám pochybnosti v trestním stíhání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka, mám úplně stejné pochybnosti v případě trestního stíhání Bohuslava Svobody, a jak jste si všichni tady všimli, ten fakt není z ANO, ale z ODS.

Vraťme se ale k vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka. Když jsem vyrazila na policii, chtěla jsem mít čas si spis pořádně nastudovat, a proto jsem si vybrala dny v závěru minulého roku. Chtěla jsem mít na studium spisu opravdu čas a klid a tak nějak jsem očekávala, že všechny pochybnosti, které jsem za tu dobu, kterou jsem se mohla věnovat této kauze, měla, budou vyvráceny. To, co se odehrálo na policii, vám můžu říct, že bych už opravdu nikdy nechtěla zažít. Protože jsem se nemohla dlouho ničeho dopátrat, tak mi studium spisu zabralo téměř celých pět hodin. To pan policista, který mi umožnil nastudovat spis, pravděpodobně nevydržel. Začal se do mě a mé poslanecké kolegyně poměrně dost jedovatě navážet, že v každé jiné civilizované zemi by Andrej Babiš byl za své skutky už dávno vydán, že máme být rádi, že vůbec můžeme nahlédnout do policejního spisu, protože to není jeho povinnost nám jej ukázat. Opravdu bych vám tohle nepřála zažít. A dorazil to třešničkou na dortu, kdy řekl, že se tomu vlastně u nás dvou ani nediví, protože jsme z ANO. Hrozný pocit. Že mají jasno politici, dobře. Je to politikům, to všichni víme. Že mají jasno média, to se dá nějak omluvit. Ale že má jasno policie? Já chápu, že si teď řeknete, že jde o neslušně vychovaného policajta, je to jeho osobní selhání, i tak se to dá všechno vysvětlit. Ale že by mě to tedy uklidnilo, to vůbec.

Ve spisu jsem našla víc otázek než odpovědí, a tak jsem si logicky řekla, že je položím státnímu zástupci a vyšetřovateli na jednání mandátového a imunitního výboru. Ten mě šokoval ještě víc, měla jsem pocit, že se ve svém spisu neorientuje. Na otázky, které jsme mu kladli, nám často neuměl odpovědět a dorazil nás, když pak evidentně nemluvil pravdu. K jeho smůle jsme si to mohli velmi lehce ověřit. Co tvrdil? Tvrdil nám, že Andrej Babiš, ani Jaroslav Faltýnek, ani jejich právní zástupci neměli zájem nahlédnout do spisu. A dokonce toto tvrzení po mém opakovaném dotazu potvrdil: neměli zájem nahlédnout do spisu. Přitom všichni v mandátovém a imunitním výboru v ten moment věděli, že nám lhal. Právní zástupci měli zájem nahlédnout do spisu, žádali o to přímo vyšetřovatele písemně i mailem. Vyšetřovatel jim ale nabídl mnohem pozdější termín. Všichni členové mandátového a imunitního výboru si to mohli přecíst, protože tu komunikaci mezi vyšetřovatelem a právními

zástupci měli položenou na stole. Nevím, proč lhal. Ale já jsem v něj rozhodně důvěru ztratila.

I to je důvod, proč jsme ještě chtěli dále jednat a kromě pánů Babiše a Faltýnka jsme přivítali návrh SPD, když se rozhodli přizvat expolicistu Komárka. Opět jsme za to byli napadáni politicky i mediálně. Že prý nemáme zvat expolicistu, který je nepravomocně odsouzený. K tomu mám možná zdánlivě drobnou poznámku. Z veřejných zdrojů jsem si našla, že expolicista Komárek byl nepravomocně odsouzen za to, že řekl něco, co říct neměl, nikoliv za to, že lhal nebo že řekl nějakou pomluvu, jak se nám snažili vnutit kolegové od Pirátů, z ODS nebo TOP 09. Byl odsouzen za to, že něco prostě říct neměl. A teď: Komárek je nepravomocně odsouzený expolicista, vyšetřovatel prokazatelně lhal na půdě Poslanecké sněmovně před 18 členy mandátového a imunitního výboru – pan kolega Kalousek si v tu chvíli odskočil, ten tam chyběl. Ale dobře, pan Komárek nebyl zbaven mlčenlivosti a my jsme to plně respektovali.

Ještě před posledním jednáním výboru oba pánové poslanci Babiš a Faltýnek jasně řekli, že budou hlasovat o svém vydání. Za mě chlapské gesto. Nebylo to totiž ve Sněmovně dřív zvykem, a už o tom tady dneska byla řeč, od roku 1993 jste nevydali 15 poslanců k trestnímu stíhání. Někteří z vás, kteří se tady tak bijete za spravedlnost, jste v roce 2014 odmítli vydat už tady zmiňovanou poslankyni Kailovou, která byla stíhána kvůli předražené zakázce. I tady bylo podezření, že někdo peníze ukradl. Dělal tehdy náměstkyni primátora v Ústí nad Labem.

Tak proč tady děláte z lidí hlupáky? Proč manipulujete veřejným míněním podle toho, jak se vám to hodí? Proč osobně útočíte, a zle, když si jenom dovolím se nahlas zeptat, co by se stalo, kdyby se celá kauza vyšetřila za čtyři roky? Vždyť vy sami jste deklarovali naprosto stejnou myšlenku. Ano, vy, co tady teď sedíte. Podle mě to ukazuje jenom na neuvěřitelné pokrytectví a faleš! No nic.

Zastražit se nenechám, a to ani sprostými a agresivními útoky lidí na sociálních sítích, kteří se pod skrytou identitou snaží nahlodat naši odvahu. Své názory a pohledy na věc si nechám, stejně tak jako přesvědčení, že za sebe jsem kolegům nedoporučila hlasovat pro vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka, protože si opravdu nejsem jistá tím, že policejní šetření je dlážděno čistými úmysly a že by tady někdo opravdu hledal spravedlnost. To, že většina této ctěné Sněmovny měla jasno už předtím, než měli vůbec možnost nahlédnout do policejního spisu, to je také pravda, že kolegové?

Jak jsem řekla, kolegům jsem proto doporučila, aby nehlasovali pro vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka. My jsme měli možnost do spisu nahlédnout a blíže se s celým případem seznámit. A to, jak budete hlasovat vy ostatní, dámy a pánové, to už je věcí vašeho svědomí a budete se s tím muset vyrovnat vy sami. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: K vystoupení paní poslankyně je zde pět faktických poznámek. První je pan poslanec Výborný. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně, kolegové, moje faktická poznámka bude mít několik částí.

Za prvé. To, co tady říkala kolegyně Malá, bohužel překračuje to, že jednání mandátového a imunitního výboru je neveřejné. Já jsem skutečně šokován, že tady na plénu zaznívají věci, které zazněly na interním uzavřeném jednání, a tady skutečně, a možná až se k tomu vyjádří pan předseda výboru Grospič, nemají co zaznít. Potvrdila to i paní profesorka Válková, vaše autorita v rámci hnutí ANO. Tak já bych opravdu poprosil, abychom se jako členové mandátového a imunitního výboru drželi toho, co nám přísluší, a věci, které zazněly v rámci výboru, v rámci projednávání této kauzy, tady prostě nemají zaznít. My máme dát své stanovisko, můžeme ho zdůvodnit, ale nikoliv zde tlumočit informace z výboru.

Další věc. Vy jste říkala, že z našich úst zaznělo, že o jejich vině není pochyb. Tak to prostě není pravda. Pokud jste poslouchali dobře moje vyjádření tady na plénu stejně tak jako na výboru, tak od začátku tvrdím a tvrdíme, že o vině a trestu rozhodne nezávislý soud. Naším úkolem je posuzovat něco úplně jiného, a to zda ta kauza je v kolizi, či není v kolizi s výkonem mandátu.

A hovořit o tom, že výbor je zbytečný nebo že nebylo něco zvykem projednávat, to přece také nepravda. My jsme upozorňovali na to, že v případě, že bude přizván někdo další, je potřeba požádat o to, aby byl zbaven mlčenlivosti, a ministr vnitra dotyčného té mlčenlivosti nezbavil. Tak tady nehovořme o tom, že ten výbor je zbytečný, protože tento výbor má právě tu jedinečnou možnost a příležitost, abychom právě my jako členové posoudili tu kauzu i tím, že máme přístup do spisu (upozornění na čas), a pak mohli říci, zda je zde ona kolize, či není, a zda Sněmovna má, či nemá vydat, a doporučili toto. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Seznámím vás s pořadím přihlášených k faktickým poznámkám: páni poslanci Gazdík, Zorálek, Blažek, Onderka, Hájek se přihlásili elektronicky, z místa se přihlásil pan předseda Grospič. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, vlastně poledne, paní poslankyně, páni poslanci. My na mandátovém a imunitním výboru jsme zvyklí na leccos. Jsme zvyklí na nabubřelost, hloupost, nekompetentnost. A snad jsem tím neprozradil nic z neveřejného jednání mandátového a imunitního výboru.

Já bych ale reagoval na komediální vystoupení své předchůdkyně paní poslankyně Malé prostřednictvím pana předsedajícího. Hluboce se ohrazuji proti urážkám mandátového a imunitního výboru typu: k čemu tady je, předem bylo rozhodnuto atd. Mě to uráží, protože mandátový a imunitní výbor skutečně konal práci i přes zdržování některých poslanců. To je jedna věc.

A druhá věc. Mě to uráží, protože já jsem se skutečně velmi poctivě seznámil se spisem, zprávou OLAF a snažil jsem se být důsledně členem mandátového a imunitního výboru nezávislým na své politické straně a rozhodnout o tom, zda toto stíhání je, nebo není politicky motivováno. Za sebe vás ujišťuji, že politicky

motivováno není. Každý jiný starosta nebo kdokoliv jiný kdyby spáchal to, co ti dotyční, tak už dávno někde bručí! Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců TOP 09 a ODS.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka – pan poslanec Zaorálek. Máte slovo.

Poslanec Lubomír Zaorálek: Dobrý den, dámy a pánové. Stručně. Pokud skutečně tady naši kolegové, předseda vlády i pan Faltýnek, řeknou, že v této zemi je možné si objednat na někoho trestní stíhání, tak je to samozřejmě vážná věc. Otázka je, co si s tím má počít tato Sněmovna. My jsme byli ti, kdo byli ve vládě, včetně mne. Hnutí ANO mělo ministra spravedlnosti. Občané této země by po nás chtěli, pokud to tak je, abychom s tím něco dělali. To byla naše povinnost. Chápete, co s tím, když my to teď tady vyvalíme na ty občany? Kdo jiný s tím může něco dělat než my? A ozveme se až ve chvíli, kdy se to týká nás. Takže využijeme toho privilegia, které máme, že když se trestní stíhání týká mě, tak to zvednu a řeknu to všem: podívejte se, taková nehoráznost! Ale to jsme my, vláda, ministři, kteří s tím měli něco dělat! Tady ta Sněmovna s tím, chudák, nic neudělá. A co ta veřejnost? Tam je také spousta občanů, kteří jsou také trestně stíháni, a ti nejsou schopni to zvednout před lidmi, ti nejsou schopni vystoupit tady. Co ti mají dělat? My máme naštěstí imunitu.

Takže to je, chápete, úplně špatně, celé to jednání! Protože se něco dotklo nás, tak se tomu takto důkladně věnujeme, rozebíráme to, ale to jsou ta privilegia. Já když tohle poslouchám, tak si říkám, z toho je jediná cesta. Měl-li bych se před veřejností ospravedlnit, tak řeknu: v tom případě imunitu nechci, protože to je prostě skandál! Všichni chudáci občané musí trestní stíhání dělat, dokonce jim hrozí, že si ho na ně někdo objedná, a my, pouze když nám se to stane, tak se tady ve Sněmovně můžeme bránit. Já si myslím, že je špatně, že my takto vstupujeme do trestního stíhání! Fakticky do něj vším, všemi těmi vystoupeními, přátelé, vstupujeme. To všechno ovlivňuje, dokonce ti, kteří to dělají. Je to prostě zlé.

Můj návrh je toto co nejrychleji skončit a když tak se politicky dohodnout na zrušení imunity, možná s jedinou výjimkou, když se jedná o projevy ve Sněmovně. To by bylo z hlediska veřejnosti nejkorektnější. Jinak se tohle lidem prostě líbit nemůže. Je to špatně! Vy všichni jste sem přišli v dobré víře, že budete zastupovat lidi. Takhle nezastupujeme je, mluvíme a hájíme pouze sebe! (Potlesk poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Na řadě je pan poslanec Blažek se svou faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Blažek: Děkuji za slovo. Já budu reagovat na paní kolegyni Malou s povzdechem, že se toho Komárka snad nezbavím, protože ten mě nějak pronásleduje.

Jenom zpřesním. Pan Komárek nebyl a není trestně stíhán za to, že by řekl něco, co říkat neměl. Pan Komárek je stíhán za to, že řekl do médií něco, co nebyl vůbec schopen doložit žádnými důkazy, a ještě to měl ze spisu, na kterém nepracoval a který pravděpodobně vůbec neměl mít k dispozici. A soud řekl: Milý pane Komárku, vy jste byl policista a vy jste měl využít přesně předepsané postupy pro to, abyste případně tu věc řešil. Ale to hlavní, co řekl: Jdete do médií s něčím, co nejste schopen vůbec doložit. A to něco byl útok na policejního prezidenta, což se snad shodneme všichni, v žádném ozbrojeném sboru takto není možné konat. Za to byl a je pan Komárek trestně stíhán.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Nyní pořadí faktických poznámek: pan poslanec Onderka, pan poslanec Hájek, pan poslanec Bartošek. (Upozornění, že se hlásil posl. Grospič.) Z místa! Přednost mají elektronické poznámky. Prosím, pane poslanče, máte slovo – elektronické přihlášky.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane předsedající, zbytku sedící vlády, kolegyně, kolegové, pár reakcí na kolegyni Malou.

Vy říkáte, prostřednictvím pana předsedajícího, že zde existuje osm stran, které jsou v opozici. Vy jste si to tak vybrali! Vy jste udělali menšinovou vládu. Váš předseda udělal menšinovou vládu, a tím pádem označil všech osm stran do opozice.

Druhá věc, která je pro mě šokující, je už asi třetí čtvrté vystoupení dneska v Poslanecké sněmovně, kdy se bavíme o pochybení Policie ČR či o pochybení státních zástupců. My tím dáváme veřejnosti najevo, že sami nevěříme v právní stát ČR. To je ale katastrofa, když jako zákonodárci tímhle způsobem vystupujeme. Proto prostřednictvím pana předsedajícího vyzývám paní poslankyni Malou, aby dala stížnost na GIBS, protože Generální inspekce bezpečnostních sborů by měla šetřit takovéto případy, pokud se opravdu tak staly, a vyzývám ministra spravedlnosti a ministra vnitra, aby se těmito záležitostmi zabývali. Protože není možné z Poslanecké sněmovny, z těchto lavic zpochybňovat právní stát, jehož jsme součástí, protože jsme zákonodárci. A je potřeba, abychom si to všichni uvědomili.

Když se vrátím ještě k té osmistranné opozici, tak jak tady padlo, já si myslím, že dnes, aspoň tak doufám, při hlasování dojde k velké shodě: Osm opozičních stran bude hlasovat stejně jako premiér České republiky a stejně tak jako předseda vašeho klubu. Takže já nám všem držím palce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Hájek. Stahuje svoji faktickou poznámku. Na řadě je pan předseda Bartošek, opět s faktickou poznámkou. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Bartošek: Jenom krátce. Probíhá jednání o vydání pana poslance Faltýnka a pana premiéra Babiše. Ani jeden z nich nebyl teď dlouhou dobu přítomen v sále – teď přichází pan poslanec Faltýnek. Myslím si, že by bylo správné v případě,

že se to týká těchto dvou lidí, aby v Poslanecké sněmovně byli přítomni. (Poslanec Faltýnek: Omlouvám se.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Na řadě je nyní faktická poznámka pana předsedy Grospiče. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády, já jsem samozřejmě neměl ambici do té diskuze příliš vstupovat, protože si myslím, že své rozhodnutí a pocit, který jsem nabyl, a přesvědčení z jednání mandátového a imunitního výboru i z toho, jak jsem se měl možnost seznámit se spisovým materiálem, vyjádřím samozřejmě hlasováním. A projevuje se to i v usnesení mandátového a imunitního výboru. Ale chtěl bych využít tuto možnost k tomu, abych apeloval na členy mandátového a imunitního výboru, že jednání mandátového a imunitního výboru je neveřejné a platí pro to stejná pravidla jako pro jednání a jejich projevy na veřejnosti, to znamená věci, se kterými měli možnost se seznámit při studiu třeba spisového materiálu v dané věci, nebo věci, které zazněly při výpovědích a slyšeních účastníků přizvaných na jednání mandátového a imunitního výboru, i vlastní průběh mandátového a imunitního výboru by měl sloužit především k jejich orientaci, jak se rozhodnout pro hlasování, jak se zhostit celé této věci, ale měli by si je nechat pro sebe, nikoliv samozřejmě je tlumočit navenek. Byť třeba mají pocit, že na plénu Poslanecké sněmovny tak mohou činit, tak se obávám, že nikoliv.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktická poznámka zde není, takže do všeobecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Oborná, po ní vystoupí paní poslankyně Válková. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Oborná: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, jako členka mandátového a imunitního výboru se musím vyjádřit k celé záležitosti vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka, protože jsem v poslední době byla svědkem událostí, které považuji za šokující. A věřte mi, že bych nikomu z vás nepřála na vlastní kůži prožít podobnou zkušenost. Už o tom hovořila Táňa Malá, takže bych jen doplnila pár drobných, ale velmi zarážejících postřehů.

Snažila jsem se podrobně s kauzou Čapí hnízdo seznámit studováním spisu. Na Krajském ředitelství policie v Praze jsem strávila bezmála pět hodin. Posléze jsem velmi pečlivě vyslechla na mandátovém a imunitním výboru jak státního zástupce, tak vyšetřovatele Nevτίpila, jehož vystoupení bylo mírně řečeno nepřesvědčivé. Kolegyně a kolegové, já opravdu nemusím být právník, abych na základě těchto skutečností došla k závěru, že v kauze Čapí hnízdo panuje nejen spousta nesrovnalostí a nejasností, ale hlavně chybí nezpochybnitelné důkazy. Nemohu proto vyloučit, že celá kauza Čapí hnízdo je politicky motivována. Celý případ je navíc průběžně přizívován médií, mediální prostory v sociální síti jsou plné spekulací bez

jediného důkazu a to vše vede, dámy a pánové, až tak daleko, že některým kolegům je vyhrožováno likvidací.

Na závěr mi dovolu, abych vám připomněla jeden důležitý fakt. V minulém volebním období byli Andrej Babiš i Jaroslav Faltýnek Sněmovnou vydáni. Voliči ve volbách rozhodli o tom, že Andrej Babiš má jejich důvěru, a chtějí, aby byl dál v politice. Andrej Babiš od voličů získal nejsilnější mandát ze všech politiků. Můj názor, který se opírá o všechna tato fakta, a skutečnosti, které jsem zde vyjmenovala, zejména pak chybějící důkazy a celková nepřesvědčivost předložených materiálů je takový, že Andrej Babiš a Jaroslav Faltýnek mají mít možnost vykonávat mandát, který získali právě od občanů této země. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další přihlášenou do všeobecné rozpravy je paní poslankyně Válková, připraví se pan poslanec Výborný. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Helena Válková: Pane předsedající, milé kolegyně, milí kolegové, samozřejmě ten relativně pečlivě připravený a doufám i systematický projev musím zkrátit ze dvou důvodů. Řada argumentů a skutečností, faktů i domněnek zde již odezněla a navíc jsem byla vyzvána, abych v zájmu toho, abychom konečně uzavřeli tuto kauzu, svůj projev maximálně zkrátila. Proto kdyby měl někdo potom zájem se seznámit více s rozbořem, kterému jsem věnovala více hodin, právě smyslu, funkci a ústavněprávním souvislostem, institutu imunity i v historickém vývoji, ráda alespoň jemu nebo jí, té zájemkyni, ty informace předám. Takže mi odpusťte, že skočím in medias res, rovnou k věci, kvůli které jsem se stala i vystupující na této schůzi.

Jsem rovněž členkou mandátového a imunitního výboru. Na rozdíl od paní kolegyně Tani Malé, které je naprosto nepřipustným způsobem vyhrožováno na sociálních sítích a je osočována v médiích, jak všichni dobře víme, mně se takovýto zájem médií zatím vyhnul. Proto zůstanu v té věcné rovině snadněji klidná a doufáme, že i pro vás všechny srozumitelná.

Nemyslím si, že by jednání mandátového a imunitního výboru probíhalo v atmosféře, která by byla pro nás všechny příjemná. Nicméně jsme se, myslím, s tím úkolem, který nám ukládá ustanovení § 45 odst. 1 písm. a), abychom jako nástroj orgánu Poslanecké sněmovny zjistili, zda jsou v imunitních věcech dány podmínky pro trestní stíhání, a v této souvislosti se zde i konkretizují a i ty zvyklosti sněmovní nám nastiňují postupy, které máme provést, abychom se dobrali takového výsledku, s kterým můžeme předstoupit před Sněmovnu. To zde bylo, myslím, velmi zevrubně a pečlivě popsáno ve zpravodajské zprávě. Tu už jste slyšeli. Usnesení ještě uslyšíte. Jistě nebudete překvapeni. Všichni víme, jak to dopadne, již nyní a navíc dva hlavní aktéři sami žádají o vydání.

Protože jsem však předtím, než jsme hlasovali na mandátovém a imunitním výboru, provedla jisté zhodnocení z hlediska oboru, na který se specializují, trestního práva, tak dovolu, abych s některými závěry vás seznámila i zde, a možná že pochopíte, proč jsme se na mandátovém a imunitním výboru, nebo lépe pochopíte, hlasování nakonec zdrželi.

Stejně jako ostatní členové mandátového a imunitního výboru jsem i já měla možnost se seznámit s trestním spisem a dospěla jsem po jeho prostudování k následujícím závěrům. Záměrně se budu vyjadřovat někdy příliš obecně právě proto, že nemohu a nechci prolomit důvěrnost těch informací, kterých jsem se jako členka mandátového a imunitního výboru... ke kterým jsem měla na rozdíl od vás přístup.

Řada ve spise uvedených skutečností údajně prokazujících trestnost jednání – to je naplňující skutkovou podstatu dotačního podvodu podle § 212 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku spáchaného formou účastenství a skutkovou podstatu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 trestního zákoníku, také spáchaného formou účastenství, čili podle § 24 odst. 1 písm. a) – není vůbec, nebo jen velmi nedostatečně důkazně doložena.

Dalším zjištěním, ke kterému jsem dospěla studiem předmětného spisu, je konstatování nesprávné trestněprávní kvalifikace údajné trestné činnosti obviněného Andreje Babiše, která vede nejen k chybným právním závěrům, ale současně pro mne i zpochybňuje odbornou erudici příslušných policejních orgánů a otevírá pak logicky prostor pro úvahy ohledně vysvětlení takových zásadních pochybení. Konkrétně jde o minimálně diskutabilní jednočinný souběh trestného činu dotačního podvodu s trestným činem poškození finančních zájmů Evropské unie, a to jak co se týká jejich základních skutkových podstat, tak kvalifikovaných.

Neméně překvapující je konstrukce účastenství, ať již pokud jde o organizátora tohoto trestného činu, kterým měl být Andrej Babiš, tak jeho tzv. pomocníky, kde se dopustil podle mého názoru policejní orgán elementárních chyb při aplikaci trestněprávního institutu účastenství na konkrétní příklad, kdy účastníkem na dokonaném trestném činu, ale i jeho pokusu, to nebyl tento případ, může být jen ten, kdo sám není pachatelem ani spolupachatelem téhož trestného činu. Z principu akcesority účastenství pak vyplývá, že trestní odpovědnost účastníka je závislá na trestní odpovědnosti hlavního pachatele, nikoliv naopak, jak se nesprávně dovozuje v usnesení o zahájení trestního stíhání Andreje Babiše.

V dané trestní věci považuji za klíčové posouzení subjektivní stránky zavinění hlavních pachatelů, ke kterému mělo dojít tím, že vědomým a úmyslným jednáním realizovali a dokončili záměr organizátora, obviněného Andreje Babiše. Obdobný popis najdeme ohledně subjektivní stránky pomocníků, kterým se klade na vinu, že svým vědomým a úmyslným protiprávním jednáním napomohli realizovat záměr obviněného Andreje Babiše. Přestože – a to je prosím důležité – u údajného organizátora Andreje Babiše není nikde ve spisu – já jsem ho nenašla – důkaz dokládající organizování a zosnování jemu za vinu kladených trestných činů, přesto dochází policejní orgán k závěru, že lze vůči němu zahájit trestní stíhání, ač mu musí být zřejmé, že ty důkazy, prokázání jeho zavinění ve spise, alespoň zatím – nevylučují, že nebudou dodány – alespoň zatím absentují. Namísto nich pracuje s hypotézami a konstrukcemi, které nevycházejí z konkrétních faktů a zjištění. Pokud tím tedy policejní orgán vytváří verzi, která se neopírá o konkrétní důkazy, pak tím flagrantně porušuje principy zakotvené v § 2 odst. 5 a odst. 6 trestního řádu, které upravují postup, jakým má policejní orgán – závazně upravují – shromažďovat důkazy.

Nechci a nemohu zde suplovat ani roli státního zástupce, který nepochybně ve svém rozhodnutí o stížnosti do usnesení o zahájení trestního stíhání mnou jen namátkou uvedená pochybení policejního orgánu zohlední, ani obhájce upozorňujícího na nepřezkoumatelnost takového rozhodnutí i z jiných než dosud uvedených důvodů. Například mě tam zarazila absence specifikace doložení údajné škody způsobené finančním zájmům Evropské unie. Opět nepůjdu do detailů. Mým úkolem zde není rozebírat jednotlivé chyby, mezery a vady procesního postupu policejního orgánu. Mým úkolem je vyjádřit své překvapení nad jejich početností, zásadní povahou, vypovídající mimo jiné i o ignorování některých uznávaných závěrů trestněprávní doktríny, částečně i judikatury.

A teď dovolu s určitou nadsázkou – pokud jde o obviněného Jaroslava Faltýnka, je jeho trestní věc výrazně jednodušší a důkazní nouze o to flagrantnější. Zde si dokonce s vysokou pravděpodobností troufnu již dnes odhadnout postup státního zástupce, který bude zřejmě nucen ve svém rozhodnutí o stížnosti tohoto obviněného do zahájení trestního stíhání věc buď vrátit, nebo zastavit.

Dovolu mi konečně závěry k tomu, co jsem zde řekla. Nemůžu i s ohledem na čas i na povinnost mlčenlivosti zevrubně vylíčit všechno, co jsem se ve spisech dočetla a co jsem si potom dotvořila, ten svůj obrázek, tím, jakých informací se mi dostalo návštěvou pana státního zástupce a policisty na mandátovém a imunitním výboru. Přesto obě trestní kauzy, jak trestní stíhání pana poslance Babiše, tak pana poslance Faltýnka, podle mého přesvědčení lze již nyní zhodnotit asi takto. Trpí jednou podstatnou vadou, totiž nedostatkem důkazů zejména ohledně subjektivní stránky stíhaných trestných činů, vadnou trestněprávní kvalifikací a z hlediska politického načasováním celé akce do velmi vypjatého období před volbami do Poslanecké sněmovny a nyní do období, kdy se jedná o budoucí vládu, a samozřejmě také jsme na prahu prezidentských voleb. Nelze se proto ubránit důvodnému podezření ze zneužití prostředků trestního práva k oslabení politického soupeře. Podtrhuji jako právník – silného podezření, nikoli jistoty. Proto jsem se spolu se svými kolegyněmi a kolegy v mandátovém a imunitním výboru při hlasování o návrhu usnesení o vydání poslanců Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka nakonec zdržela.

Protože klub hnutí ANO po přednesení informací od nás, členů mandátového a imunitního výboru, zaujal jednotný postoj, hlasovat při projednávání tohoto bodu ve Sněmovně proti vydání obou poslanců, byť oni sami o své vydání žádají – a já jsem se na to výslovně tam ptala –, a vyjádřit jim tak svou podporu, připojím se i já k tomuto postoji, neboť informace a fakta, která jsem nalezla ve spisech a v podstatě v těch výpovědích státního zástupce a policejního orgánu, mi tento můj postoj odborně plně opodstatňují.

Kromě toho jsem v posledních letech byla stejně jako vy přímým svědkem řady podobných zpolitizovaných kauz, kdy partikulární zájmy převládly nad zájmem veřejným, kterým by mělo být vždy nikoli oslabení politického protivníka na komunální, krajské či celostátní úrovni prostředky trestního práva, ale dostatečně rychlé a efektivní prošetření věci a rozptýlení podezření nebo zahájení trestního stíhání až v okamžiku – podtrhuji –, kdy je již k dispozici dostatek důkazů. Kauzy, jako byl v poslední době např. Michal Hala, Petr Laušman, Alena Vitásková a

všechny další, které zde byly jmenovány, mne zneklidňují o to více, že ti, kteří je trestně stíhali a odvolávali se v jejich neprospěch k vyšším soudům, státní zástupci, nebudou nikterak a nikdy za své jednání postiženi, byť si obvinění, obžalovaní a nyní zproštění nepochybně vysoudí na státu nemalé odškodnění za nesprávný úřední postup nebo rozhodnutí.

Mohla bych jmenovat ještě dosud živé kauzy, které jsem jmenovat chtěla, jejichž aktéři se na mě, resp. ti obvinění a obžalovaní se na mě obracejí a ukazují mi nebo předkládají mi důkazy o své nevině jako poslankyni. S ohledem na své současné postavení – mám přerušenu advokátní činnost – nemůžu dělat nic než na tyto kauzy upozornit, ale protože nemám v těchto případech důvěru ve státní zástupce a policii, že by to šlo potom na vrub, v neprospěch těchto živých kauz, tato jména zde uvádět nebudu, byť souhlasy k tomu mám.

I proto kromě jiného jsem jako ministryně spravedlnosti nepodepsala a nepředložila návrh nového zákona o státním zastupitelství, který právě v trestních věcech hospodářské povahy neúměrně posiloval nezávislost, ale i neodpovědnost státních zástupců bez toho, že by výrazně zpříšňoval jejich kárnou odpovědnost pro případ závažného profesního pochybení. Nyní jsem tomu velmi ráda a myslím, že by to mělo být pro nás všechny dostatečným poučením, až opět někdo přijde s návrhem na posílení nezávislosti – chce se mi říci stejně s Marií Benešovou až absolutní nezávislosti – státních zástupců, aniž by současně zpříšnil jejich kárnou odpovědnost.

A abych dostála tomu, co si myslím, že by každý z nás měl ve své práci vždy respektovat, jistou míru nezávislosti, spravedlivosti, objektivitu. Tak nemusela bych to dělat, ale včera dorazila do Sněmovny petice, která vyzývá poslance k vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka k trestnímu stíhání. Splňuje požadavky petičního zákona č. 85/1990, a byť jsme ji ještě nepředjednali, tak o ní chci jenom informovat. Ti občané – těch podpisů pod ní je pouze šest a dvacet tři elektronických – žádají o vydání Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka. A já mám zaplavený e-mail peticemi nebo žádostmi, které nesplňují tyto požadavky, a v této souvislosti chci jenom uvést, že ty opačně – každý den chodí – nás zase žádají o nevydání, protože v tom vidí politizaci. Čili tato petice splňuje požadavky, správně bychom ji projednali za měsíc, za dva, ale když mám tu možnost, tak vás o ní chci informovat. Ti, kteří podepsali, žádají o umožnění trestního stíhání obou poslanců a jejich vydání.

Úplně na závěr bych chtěla jenom říci, že to pro mě bylo dvojnásob obtížné, protože jsem se nechtěla zpronevěřit svým, řekněme, znalostem v oblasti trestního práva, které jsem doplnila i ještě prohloubila znalostmi z oblasti ústavního práva, a s dobrým vědomím a svědomím budu hlasovat proti vydání. Protože stejně jako ve zde již citovaných případech poslankyně Kailové, poslance Růžičky, poslance Svobody jsem přesvědčena, že zatím bohužel ten institut imunity je jediný, který nás může ochránit před tím, čemu bychom měli vždycky zabránit. A to je před zneužitím prostředků trestního práva k oslabení politického soupeře.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: K faktické poznámce je přihlášen pan předseda Farský. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, nezlobte se, ale ztrácím se v tom. Čekal bych alespoň minimální integritu. Ale pokud si čtu ze stenozáznamu ze 4. února 2014 vyjádření pana Vondráčka, kdy říká, že "my tu nejsme od toho, abychom nahrazovali činnosti orgánů činných v trestním řízení tím, že tady budeme rozhodovat, jestli vydáme, nebo nevydáme. Jestliže zde máme důvěru v nezávislou justici, jestliže zde máme důvěru v policii, fungující nezkorumpovanou policii, pak nechť se kolega očistí v rámci trestního řízení." A teď pokračuji vyjádřením paní poslankyně Válkové také za hnutí ANO, která říká: "Takže chtěla bych se připojit k předřečníkovi panu poslanci Vondráčkovi s tím, že bychom neměli nahrazovat trestní soud tím, že ctíme princip presumpce neviny. A stejně jako on věřím, že pan poslanec Svoboda" – ale můžete si dosadit pan poslanec Babiš, Faltýnek – "se před našimi nezávislými trestními soudy, pokud bude před trestní soud vůbec postaven, pokud státní zástupce nezastaví trestní stíhání, očistí. A myslím si, že to bude pro něj větší satisfakce, než kdybychom teď rozhodli tak, že jenom posuneme tu dobu o čtyři roky."

Co se změnilo? Kde je vaše integrita? Takhle vám zachutnala moc? Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka paní poslankyně Válkové. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Já také děkuji za tu otázku. Odpovím velmi stručně slovy Winstona Churchilla. Parafrázuji, ale obsah je stejný a můžete si ho zkontrolovat. V politice je moudré někdy své názory měnit. Já jsem právě zkušenostmi, které jsem nabyla v tom posledním volebním období, svůj názor v této věci bohužel, bohužel změnila. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Faktická poznámka pana poslance Blažka. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Já zkusím být také stručný. Tak to zkusme trochu zobecnit. No tak hnutí ANO nastoupilo – jako každé revoluční hnutí řekněme – s tím, že spousta věcí je strašně moc špatně a musí se zrušit. Takže já bych chtěl jenom poprosit hnutí ANO a pana Babiše osobně, aby příště při těch různých institucích, které tady ministerští předkové zpátky třeba 150 let, se trochu zamysleli nad tím, jestli oni byli tak blbí, že ty instituce, jako je imunita, zřizovali, anebo jestli jsme někdy blbí my, kteří podléháme momentálním náladám médií a ostatních, když tyto instituce chceme zrušovat nebo omezovat.

To neplatí jenom o tomto, takže já zobecním to, co říkala kolegyně Válková. Tady nejde možná o změnu názoru, ale když už ze strany hnutí ANO bude méně revoluce a více trochu přemýšlení o určitých věcech, které třeba mohou zůstat i ze starých časů, tak to bude jenom dobře.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je přihlášen pan místopředseda Filip. Máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, paní a pánové, já nemyslím, že musí jít vždycky o změnu názoru. Já si názor na zachování imunity zachovávám po celou dobu, protože jsem přesvědčen, že je potřeba si rozmyslet, jestli chceme ctít dělbu moci, anebo jestli ji nechceme. A pokud bude trvat dělba moci mezi mocí zákonodárnou, výkonnou a soudní, tak ta imunita není žádná výhoda. To je obrana jedné moci před druhou. Musím říct, že jako advokát mám z devadesátých let ve své skříni několik politických kauz, které se týkají právě například sporů mezi mocí výkonnou a soudní. A nebudu je tady citovat.

Tak prosím ty, kteří říkají, že imunitu zrušíme, a vyzývají k tomu a mají k tomu palcové titulky v některých novinách, jak oni jsou ti, kteří prostě něco takového vymění, ať zváží, za čím jdou. Jestli chtějí nějakou diktaturu, kde bude jenom jeden rozhodovat o všech třech mocích, tak prosím. Ale ve chvíli, kdy uznáte, že je potřeba dělba moci, tak už to neopakujte, vážení kolegové, vážené kolegyně. Nebo řekněte, že chcete něco jiného než parlamentní demokracii, která je základem naší české ústavnosti.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Do všeobecné rozpravy se s přednostním právem přihlásil pan předseda Chvojka. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, dámy a pánové. Tak debata se opět rozměnila a je delší, než jsem čekal. Od toho merita věci jsme se dostali k tomu, jestli jsou evropské fondy škodlivé, nebo nejsou škodlivé. Myslím si, že to sem nepatří. Já bych se chtěl trochu vrátit k tomu, o čem se zde opravdu jedná, a chtěl bych se zmínit o dvou věcech.

První věc. Já jako právník, jako poslanec, jako bývalý ministr pro legislativu jsem šokován tím, co dneska řekl pan premiér, a to je to, že žijeme v zemi, kde se může objednat trestní stíhání. Já samozřejmě bych v takovém státě nechtěl žít, v tom žít nemůžu a věřím, že to snad bylo řečeno jenom v nějakém rozrušení, protože tohle to prostě není možné. Určitě je právem každého podezřelého se bránit, jak může, směskou různých pravd, polopravd, lží, pololží. Ale pokud to řekne premiér této zemi, tak je to samozřejmě pro tuto společnost ničivě a devastující.

Ostatně je potřeba zmínit, jak vůbec toto – a už to zmínil kolega Zaorálek – může premiér této země říci, když – i my tedy, to přiznávám, poslední čtyři roky jsme v té vládě seděli, měsíc už v ní nejsme –, ale ty poslední čtyři například Ministerstvo spravedlnosti řídila ctěná kolegyně Válková a teď pan kolega Pelikán. Jak je tedy toto možné, že máme společnost, kde si můžete zaplatit nebo objednat trestní stíhání? To je minimálně pochybení, pokud by k tomuto – a tomu opravdu nevěřím, protože to bych se musel z této republiky odstěhovat. Pokud opravdu toto je možné, tak kde je odpovědnost například ministra spravedlnosti? Protože přece nad tím vyšetřovatelem, kterého já vůbec neznám, tak přece ho prověřuje, nebo ho prověřovalo městské státní

zastupitelství, vrchní státní zastupitelství, tyto dvě důležité instituce. Jak to, jak to tedy, že někdo může říkat, že tady můžeme stíhat na objednávku? To je tedy, jak jsem četl v pondělí v jednom svém oblíbeném týdeníku, kompromitace, nebo kompromitování spravedlnosti a to je přece v demokratické společnosti nevhodné, nemožné, nechtěné. A opakuji, je to zničující! Tohle přece nemůže takhle fungovat. Premiér této země nemůže říct, že v České republice si lze objednat trestní stíhání.

Já v takové zemi žít nechci a věřím, že tomu tak není. Kde je ale nějaká zodpovědnost? Kde je zodpovědnost ministra spravedlnosti například, pokud by tomu tak bylo? A já mám tedy na pana ministra Pelikána – on už tady nesedí bohužel, nevidím ho. Tak snad to poslouchá.

Za prvé bych se ho chtěl zeptat, nebo vyzvat, aby předložil zprávu o vývoji odškodnění za nesprávný úřední postup. Tedy za ta nezákonná trestní stíhání či obvinění, ke kterým bezesporu dochází v každém státě. V každém státě. V Americe, v Německu, všude se stane to, že jste nespravedlivě stíhán. Ale pochybuji, že jde u nás o systémovou chybu.

Rád bych se pana ministra spravedlnosti zeptal, zda může potvrdit, že Ministerstvo spravedlnosti nestihá včas žádosti vyřizovat, to znamená ty žádosti, o kterých jsem mluvil, nesprávný úřední postup, nezákonná trestní stíhání, a zda o této věci jednal či zda o této věci bude jednat s nejvyšším státním zástupcem. Neboť je to právě vláda, která odpovídá za trestní politiku. Právě vláda, v jejímž čele stojí premiér Babiš, který říká, že tady máme systém, kdy si můžete objednat trestní stíhání na objednávku.

Takže já tomu absolutně nerozumím. Pro mě to je zničující, když si to přečte občan, teď je jedno, na jakém serveru, palcové titulky Lze si objednat trestní stíhání na zakázku. To je přece pro naši společnost devastující. Když si to přečte normální člověk, tak co si o tom bude myslet? Že prostě žije ve státě, ve kterém by žít neměl. Ale pokud by samozřejmě něco takového bylo možné, pokud něco takového v tomto státě je možné, tak je zodpovědnost právě toho premiéra, který to říká. A minimálně je to zodpovědnost ministra spravedlnosti, který má dohled nad řízením státního zastupitelství. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Kolovratník. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Já využiji svůj čas a využiji ho k faktické poznámce. Bude to reakce na kolegy Blažka a Farského, kdy se obrátili na Helenu Válkovou, na kolegu Vondráčka, byl zmíněn Josef Hájek.

I já jsem se mýlil. Přiznám se tady z toho veřejně i svým voličům v Pardubickém kraji, kteří napjatě sledují mě, nás a naše postoje. Ano, i já jsem v srpnu, když ta zpráva, ta žádost přišla poprvé, byl novináři dotazován, tak jsem jasně žil v přesvědčení, že se nemáme za imunitu schovávat. Bohužel došlo k tomu procesu, k jakému došlo, už ho nebudu zbytečně opakovat a zdržovat s ním. Ale to, co jsem dneska ještě neslyšel, a je to jeden z těch momentů – vzpomeňte si na druhý den

ustavující schůze Sněmovny, když Sněmovna nebyla ustavena a od policie už tady ležela někde na recepci ta žádost.

Velmi na mě zapůsobilo to, co jsem slyšel od kolegyně Tání Malé. Takže kolegyně a kolegové, ano, přiznávám se, já jsem se mýlil. Byla to chyba, nemám problém ji uznat. A mrzí mě jediné, že bohužel k té chybě, k tomu, co je lidské, k tomu zmýlení, mě přivedlo dění posledních dnů a týdnů. I proto můj postoj v tuto chvíli bude dnes proti vydání a bude tedy bohužel v rozporu s tím, co jsem říkal ještě před půl rokem. Ale tak to lidsky cítím a takto se vám z toho chci tady i ve faktické poznámce na kolegy Farského a Blažka vyzpovídat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Než se vrátíme k písemně přihlášeným do všeobecné rozpravy, tak vás seznámím s dalšími omluvami z dnešního jednání. Mezi 12.45 a 19.00 se z důvodu jednání ve volebním kraji omlouvá pan poslanec Pávek. Pan poslanec Jan Řehounek se omlouvá z dnešního jednání od 13.15 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Dalším řečníkem je pan poslanec Výborný. Připraví se pan poslanec Rozvoral. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Pane místopředsedo, děkuji. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, je mou povinností zde tlumočit stanovisko člena mandátového a imunitního výboru a také stanovisko klubu KDU-ČSL.

Jenom mi dovoluje krátkou poznámku k tomu, co tady říkal kolega Chvojka. Ano, i pro mě, i pro nás je naprosto skandální to, co tady zaznělo z úst pana premiéra. A já bych si dovolil citovat nejvyššího státního zástupce Pavla Zemana: "Nepodložená politická prohlášení o vyšetřování podřývají důvěryhodnost justice a ta se nemůže bránit." Já myslím, že je potřeba, aby to tady jasně zaznělo, protože potom skutečně jsme za hranou právního státu, a myslím, že to je něco, co budeme velice těžko vysvětlovat veřejnosti.

Protože ale čas kvapí a já bych rád, abychom mohli o této věci hlasovat, tak zkrátím své připravené vystoupení. Pokud by se někdo chtěl zabývat otázkou rozsahu imunity, tak jenom odkážu na nález Ústavního soudu z 16. června 2015, tam se třeba od bodu 32 tomu poměrně důkladně Ústavní soud věnuje. Dovolím si jenom několik bodů, několik poznámek.

Opakovaně i z úst pana poslance Faltýnka i pana premiéra Babiše zde zaznívaly detaily z celého spisu, otázky dostatku či nedostatku důkazního materiálu. Paní poslankyně Válková zde hovořila o procesních chybách vyšetřovatelů, o vadách, které tam jsou. Já chci říci, že to je to, co vůbec nepřislouží k posuzování mandátového a imunitního výboru. My jsme zde skutečně pouze od toho, abychom posoudili, zda celá věc je v nějaké přímé souvislosti na nějakou politickou objednávku, či není. Chci upozornit, že předmětná skutková podstata, která je ve spisu uvedena, se váže k roku 2007, 2008. V té době pan současný premiér Babiš nebyl politikem, dokonce veřejně tvrdil, že nikdy nebude politikem. Věnoval se svému podnikání, tak jako jeho rodina,

nikdo mu v tom nebránil a nebrání. Je ovšem potřeba také říct, že na všechny je potřeba mít stejný metr, a že tedy zákony tehdy jako dnes měly platit pro všechny.

Čili když si dovolím parafrázovat slova pana premiéra, použil jsem zdravý rozum, zhlédl jsem argumenty. Pečlivě jsem i já osobně prostudoval celý spis jako člen mandátového výboru a na základě prostudování tohoto spisu i zprávy, která tam byla poté přiložena, mohu s plným vědomím a čistým svědomím říci, že ta věc není v kolizi s výkonem mandátu, a jako člen výboru jsem hlasoval pro vydání obou dvou pánů poslanců. Opravdu, nepleťme si ty věci, nejsme tady v pozici vyšetřovatelů. A znovu opakuji – o tom, zda tam je, či není dostatek důkazních materiálů, musí rozhodnout nezávislý soud a ten rozhodne o tom, zda ano, či ne, a poté rozhodne o vině a případně o trestu.

A jenom malá noticka na závěr. Když tady pan poslanec Faltýnek tak košatě citoval pana kolegu Kalouska, tak já vás chci všechny ubezpečit, že já se skutečně nerozhoduji podle výroků pana kolegy Kalouska ani nikoho dalšího z vás, ale rozhoduji se podle svého vědomí a svědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Na řadě je nyní pan poslanec Rozvoral. Po něm bude mít slovo pan poslanec Rozner. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Rozvoral: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovoluji mi vyjádřit se k žádosti Policie České republiky k vydání poslanců Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka k trestnímu stíhání a k naší práci v mandátovém a imunitním výboru zabývajícím se touto problematikou.

Na úvod je třeba říct, že hnutí Svoboda a přímá demokracie Tomio Okamura – SPD od začátku propuknutí kauzy Čapí hnízdo prosazuje její řádné a objektivní prošetření. Důkazem toho bylo i hlasování o vydání v minulém volebním období, na podzim minulého roku, všech tří našich poslanců, při kterém hlasovali na doporučení tehdejšího mandátového a imunitního výboru, tedy ze zprostředkovaných informací, pro vydání. Jsem moc rád, že se zprostředkované informace díky voličům SPD změnily v tomto volebním období v informace přímé, a to prostřednictvím dvou zástupců SPD v mandátovém a imunitním výboru současné Sněmovny. Díky tomuto zastoupení jsme se mohli seznámit s žádostí o vydání a prostudovat si podrobně celý spis. Bylo pro nás také velice důležité to, že jsme si mohli poslechnout policejního vyšetřovatele, státního zástupce a oba poslance.

Vím, že mandátový a imunitní výbor není v pozici vyšetřovatelského orgánu a že je v jeho gesci prozkoumat pouze to, zda se při jakémkoliv vydávání nejedná o zpolitizovanou kauzu. V případě kauzy Čapí hnízdo však existuje velké podezření o jejím zpolitizování, a to hlavně její načasování na dobu přesně před volbami a vyjádřeními některých osob nejen v mediálním prostoru. Na základě těchto vyjádření jsem také minulý týden ve středu inicioval pozvání bývalého protimafiánského policisty Jiřího Komárka na poslední schůzi mandátového a imunitního výboru, a to i přes obrovský odpor některých jeho členů. Pan Komárek mluvil v médiích a u soudu, který projednával jinou kauzu, o spoustě zajímavých informacích, které naznačují, že

je podezření o zpolitizované kauze namísto a že načasování žádosti o vydání obou poslanců těsně před volbami mohlo být na politickou objednávku. Pan Komárek však nebyl zbaven ministrem vnitra mlčenlivosti, takže jsme si ho poslechnout nemohli, což je velká škoda.

Co mě na projednávání této žádosti o vydání překvapilo a co považuji za skandální, je to, že nám do současné doby nebyla poskytnuta zpráva Evropského úřadu pro boj proti podvodům, OLAF, v úředním překladu do českého jazyka. Je součástí spisu a nechápu, proč to policii trvá tak dlouhou dobu.

Chtěl bych tady také dementovat vyjádření některých kolegů na půdě Sněmovny a v médiích, kteří prohlašovali nepravdu, když komentovali hlasování ve výboru ohledně termínu poslední schůze mandátového a imunitního výboru, o kterém jsme hlasovali minulý týden v úterý. Pan Michálek a paní Němcová několikrát řekli, že termín poslední schůze výboru prohlašovali poslanci ANO společně s poslanci SPD. Není to pravda, jelikož já osobně jsem hlasoval pro návrh jednoho z kolegů, který minulý týden navrhoval termín schůze mandátového a imunitního výboru do šesti dnů od úředního překladu zprávy OLAF do českého jazyka. K ostatním termínům jsem se zdržel. Takže to jen na upřesněnou ke lžím již zmiňovaných kolegů směrem k SPD.

Závěrem mi dovoluje sdělit stanovisko poslaneckého klubu SPD k žádosti Policie České republiky k vydání poslanců Andreje Babiše a Jaroslava Faltýnka k trestnímu stíhání. Z důvodu velkých nesrovnalostí v žádosti o dotaci a její částečné netransparentnosti je potřeba, aby se celá kauza řádně a objektivně prošetřila, což mohou provést pouze orgány činné v trestním řízení a popřípadě nezávislý soud. Proto jsme s kolegou Roznerem doporučili poslaneckému klubu SPD hlasovat pro vydání obou poslanců a stejně jsme oba hlasovali i na mandátovém a imunitním výboru.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Rozvoraloovi a poprosím o další vystoupení ve všeobecné rozpravě. Přihlášeného mám pana poslance Roznera. Jinak přejí hezké odpoledne.

Poslanec Miloslav Rozner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, jednání Sněmovny, které se týká vydání nebo nevydání kolegů Babiše a Faltýnka, ukončí, jak věřím, dlouhé spekulace, které tento případ v posledních týdnech provázejí. Spekuluje se o různých dohodách mezi SPD, KSČM a ANO. Spekuluje se o obstrukcích a dalších nesmyslech. Nechci zde sám spekulovat, ale přesto je nutné zmínit dvě zásadní okolnosti, které jako člen mandátového a imunitního výboru vnímám.

Za prvé je třeba prošetřit, jak se stalo, že peníze určené malému a střednímu podnikání nakonec skončily v rukou firmy, která rozhodně malým či středním podnikatelem není. V této souvislosti je třeba prošetřit dle mého soudu i odpovědnost těch, kteří dotaci přidělovali a její realizaci kontrolovali.

Za druhé bohužel musím říci, že politický tanec a některé okolnosti kolem procesu vydávání nebo nevydávání obou kolegů bohužel zpolitizovaly celou věc a vytváří atmosféru, která je na škodu k úplnému došetření této kauzy. To, jak je do kauzy zabroušen pan kolega Kalousek (smích a potlesk z levé části sálu a částečně z pravé), politizaci... Tak ještě jednou. To, jak je do kauzy zabroušen pan kolega Kalousek, politizaci kauzy pouze nahrává.

Stejně jako celý klub SPD budu hlasovat pro vydání obou kolegů. Pevně věřím, že další šetření orgánů činných v trestním řízení přinese výsledky, které budou objektivní a přispějí k ukončení kauzy. Ukončení bez zbytečného politického cirkusu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Roznerovi a dalšího v pořadí mám přihlášeného pana poslance Jakuba Michálka, připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dnes projednáváme žádost Policie České republiky, ve které jsou poslanci Babiš a Faltýnek obviněni z toho, že se měli dopustit dotačního podvodu a poškozování finančních zájmů Evropské unie, zjednodušeně řečeno tím, že zorganizovali nebo pomohli tomu, že z Evropské unie byla vylákána dotace pro malé a střední podniky a následně – ačkoliv tedy ta společnost, kterou vlastnil Andrej Babiš, byla velkým podnikem, Agrofertem, která vlastní spoustu a spoustu miliard – a následně Andrej Babiš měl převést tuto společnost na svoje děti, tyto děti ji měly spravovat, ačkoliv se Andrej Babiš nadále choval jako vlastník, a po uplynutí doby udržitelnosti projektu, která je stanovena nařízením Evropské unie na pět let, byla převedena společnost zpátky do Agrofertu. Takže to je podstatou té žádosti, kterou dnes projednáváme.

Klub Pirátů vždycky vycházel z toho, že všichni občané jsou si rovni před zákonem, že tady máme právní stát. A imunita je výjimka z tohoto pravidla, která má své zvláštní předpoklady. Proto taky jednací řád Poslanecké sněmovny mluví o tom, že se mají posuzovat podmínky v imunitních věcech při tomto našem jednání. Čili nemá smysl tady spekulovat o tom, kdo je vinen či nevinen, má smysl se podívat na to, jestli jsou tady určitá podezření pro to, že byla např. zneužita policie proti poslancům tak, aby byli zbaveni mandátu nebo nějakým způsobem poškozeni.

Nyní bych se vrátil k tomu skutku, ke kterému mělo dojít, abychom si připomněli, co je to jednání, které je předmětem, jednání, dejme tomu, podezřelých z trestného činu, o kterém dnes jednáme na plénu Poslanecké sněmovny.

V roce 2006 bylo vydáno nařízení o strukturálních fondech. V roce 2007 – a teď čerpám z veřejně dostupného článku Mladé fronty Dnes, kterou vlastní Andrej Babiš prostřednictvím svěřeneckého fondu, takže určitě není namístě zpochybňovat ty informace tam uvedené. V roce 2007 společnost ZZN AGRO Pelhřimov spadající pod holding Agrofert Andreje Babiše rozhoduje o vydání tzv. anonymních akcií. Tímto krokem skrývá svou dosud průhlednou vlastnickou strukturu. Někdy v roce 2008 se pak firma přejmenovává na Čapí hnízdo a všude tam vystupují ve statutárních orgánech buď právníci Agrofertu, dodavatelé Agrofertu, nebo příbuzní

Andreje Babiše. Následně tedy získává dotaci a v roce 2014, jakmile uplyne pětiletá lhůta, po kterou se kontroluje dodržení podmínek udělení dotace, se ta společnost vrací zpátky do Imoby, takže pod křídla Andreje Babiše.

Chtěl jsem se věnovat několika nepravdivým nebo zavádějícím informacím, které podle mého názoru zazněly ve vystoupení pana premiéra.

Pan premiér říká, že ve zprávě OLAFu není ani slovo o podvodu. Já jsem si vytiskl ze serveru Aktuálně.cz, který tedy vlastní pan Bakala, nicméně jsem si to ověřil i v té původní zprávě, kterou jsem měl možnost si přečíst, takže je to jedno, že ji vlastní pan Bakala, protože to je zkrátka tam napsáno, tak tam se ve zprávě OLAFu uvádí: Vyšetřování OLAFu dospělo k závěru, že rodinné vazby mezi osobami zapojenými do vlastnictví farmy Čapí hnízdo, a. s., a Agrofert holding, a. s., se zdají být takové, že poskytly těmto osobám příležitost působit společně za účelem ovlivnění obchodních rozhodnutí dotčených podniků, což znemožňuje, aby na tyto podniky bylo nahlíženo jako na ekonomicky nezávislé subjekty. Tyto dva podniky lze považovat za propojené v rámci příslušných právních předpisů. Teď je výpustka. Tato porušení legislativy mohou zakládat podstatu pro soudní řízení na základě příslušných opatření českého trestního zákoníku o dotačním podvodu a poškozování finančních zájmů Evropské unie. – Takže tolik zpráva, citace ze zprávy OLAFu. Není pravda, jak říkal pan premiér, že by se nemluvilo v té zprávě o podvodu.

Za druhé. Pan premiér se odvolával na to, že teprve v důsledku judikatury bylo to jednání, které je mu policejním orgánem vytýkáno, hodnoceno jako dotační podvod. Tady bych se chtěl odkázat na článek tří doporučení Evropské komise k definici malých a středních podniků. Tam se vysvětluje, že pro účely výpočtu je potřeba se podívat, co je tzv. nezávislým podnikem. Jestli bylo Čapí hnízdo nezávislým podnikem. V doporučení se výslovně říká, že nezávislým podnikem nebyl podnik, který byl tzv. partnerský nebo který byl propojený. Andrej Babiš zde sám uvedl, že existovalo partnerství, dokonce strategické partnerství mezi Čapím hnízdem a Agrofertem.

A také zde máme propojení skrze skupinu osob, jak už uvedl OLAF, a to skrze příbuzenské vztahy.

Takže tímto jsem chtěl ukázat, že není pravda ani to, co říkal, aspoň podle těch dokumentů, které máme k dispozici, pan premiér ohledně toho, že vycházely z nějaké pozdější judikatury. Nikoliv, je to obsaženo už v doporučení k definici malých a středních podniků z roku 2003.

Další věc, kterou říkal pan premiér, je, že to bylo upraveno pouze smlouvou, a tudíž, že neporušili žádné evropské dokumenty. Zde bych chtěl říct, že bylo vydáno nařízení Evropské unie o strukturálních fondech v roce 2006, které upravuje pomoc malým a středním podnikům. A nařízení je samozřejmě přímo použitelným i na úrovni členského státu Evropské unie. Dokonce se samozřejmě v těch příslušných dotačních smlouvách na toto nařízení a na doporučení podmínky dotace odkazují.

Takže tolik k těm informacím resp. spíše dezinformacím, které zde uvedl pan premiér ve své obhajobě.

A nyní bych se dostal k té poslední, asi nejdůležitější části, a to jestli jsou zde dány důvody jakéhosi podezření, že tuto kauzu zorganizovala mafie k tomu, aby

Andreje Babiše zlikvidovala. Já jsem se na tuto konkrétní otázku ptal mandátového a imunitního výboru. A teď předesílám – opravdu, ale opravdu zde můžu říct to, na co jsem se zeptal na mandátovém a imunitním výboru. Jestli si někdo vymýšlí, že nemůžeme říkat, co jsme řekli na nějakém výboru, byť byl neveřejný, tak bych ho rád odkázal na stanovisko odboru legislativy, kde je tento omyl vyvrácen naprosto jednoznačně. Povinnost mlčenlivosti se vztahuje pouze na případy, kde je zákonem upravena, jako je třeba vyšetřovací komise, neveřejná jednání vyšetřovací komise, jako je třeba identita pachatelů, která není známa v trestním řízení, apod. Ale není to všechno, co se stane na mandátovém a imunitním výboru.

Takže na tomto mandátovém a imunitním výboru jsem se zeptal, jaká jsou ta podezření. A myslím si, že to je věc obecného zájmu, abychom si to tady identifikovali. A pan premiér uvedl dvě věci. Za prvé se odkázal – protože já jsem chtěl slyšet konkrétní důvody, nejenom že nějaká mafie tady něco zorganizovala. Takže za prvé uvedl, že pan Jiří Komárek ve své obhajobě před soudem mluvil o nějaké mafii apod. Nicméně pan Komárek byl nepravomocně odsouzen za zneužití pravomoci úřední osoby a vrchní státní zastupitelství uvedlo, že pan Komárek se nikdy nemohl legálně dostat k informacím o odposleších z této kauzy. Takže jestli vůbec někdy nějaké takové informace existují, tak to určitě není z legálního trestního řízení.

Tou druhou skutečností bylo, že se pan vyšetřovatel Nevτίpil měl podílet na kauze Neograph. Opět jsme se ptali státního zástupce, aby se k tomu vyjádřil, a neshledali jsme, že by pan Nevτίpil cokoliv porušil v rámci vyšetřování této kauzy. Samozřejmě mohlo tam dojít k nějakému pochybení, mohlo se tam něco pokazit atd. Vystupovala tam i nepříliš dobře známá paní státní zástupkyně Máchová, ale nemáme zde žádné konkrétní indicie o tom, že by vyšetřovatel Pavel Nevτίpil nějakým způsobem v této kauze pochybil.

Jestliže zde poslanci hnutí ANO horují za to, že Andrej Babiš je pod velkým tlakem, tak jsem chtěl připomenout, že by se měli zamyslet i nad tím, jakým způsobem je terorizován vyšetřovatel kauzy Čapí hnízdo. Protože vyšetřovatel kauzy Čapí hnízdo je policista, který má tu smůlu, že nevlastní největší média v zemi, že nemá pod sebou Ministerstvo spravedlnosti, že nemá pod sebou Ministerstvo vnitra a ani nevlastní holding s právníky za desítky miliard korun. Takže ten člověk je v daleko horší situaci a pod daleko větším tlakem. A my nechceme, aby politici zasahovali tímto obrovským způsobem a s takovouto obrovskou mašinérií do nezávislého vyšetřování policie a státního zastupitelství.

Myslím si, že naopak, když tady zazněl odkaz na to, že se na tom podílela Bakalova média, tak jediná dezinformace a politická manipulace, která tady byla naprosto prokazatelně – a každý si to může ověřit v médiích – zveřejněna, tak se na ní podílely Lidové noviny, které jsou ve vlastnictví trustu pana Babiše, a Ministerstvo financí České republiky, které na svých webových stránkách zveřejnilo naprosto zavádějící informace o tom, co bylo obsahem zprávy OLAF, protože tam zveřejnilo závěry doporučení, které bylo přiloženo k této zprávě, ale nikoliv závěry té zprávy samotné. Já si myslím, že tímto způsobem by Ministerstvo financí fungovat nemohlo. Stejně tak Lidové noviny vycházely z nějakých informací, které jim byly podstrčeny. Takže když vydávaly svoje fantastické závěry, že zpráva OLAFu nehovoří

o podvodu, a další podobné lži, tak vycházely z dokumentu, který rozhodně nebyl zprávou OLAFu, tak jak ji obdržela Česká republika.

Myslím si, že to, že se podílely státní instituce a obrovská média na dezinformacích v souvislosti s touto kauzou a na jejím politickém ovlivňování, je daleko horší. Protože nikdo z nás, aspoň tady, jak jsme my opoziční poslanci za Piráty, nevlastní média. My nemáme takové zdroje, jako má hnutí ANO, my ani nemáme ministerstva, abychom takovýmto způsobem ovlivňovali vyšetřování kauzy.

Závěrem bych se chtěl ohradit proti tomu, co tady zaznělo proti politikům, že se tady někdo živí politikou. Já si myslím, že dělat poctivou politiku pro lidi je daleko lepší, než když se jenom někdo živí dotacemi.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Michálkovi a mám tady jednu technickou, takže paní ministryně financí Alena Schillerová.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Rychle využiji čas. Pane poslanče Michálku prostřednictvím pana předsedajícího, já si dovoluji tady přede všemi narovnat informaci, kterou jsem už zjistila z médií. To, že jsme vydali nějaký průvodní dopis. Já jsem podrobně vysvětlovala, a je to ve všech tiskových zprávách Ministerstva financí, proč jsme vlastně vydali informaci v rozsahu, jakém jsme vydali. Ministerstvo financí dostává ročně několik zpráv OLAFu. Nikdy žádnou nezveřejňuje. Tady jsme v návaznosti na asi 80 žádostí podle zákona 106 vydali informaci na základě dotazu městského státního zastupitelství o závěrech orgánů OLAFu s tím, že tyto závěry jsou nedílnou – to není žádný průvodní dopis – jsou nedílnou součástí závěrečné zprávy a jsou to doporučení, která OLAF dává Evropské komisi.

Jinak na webu si můžete najít, my jsme všechny žádosti vlastně zčásti zamítli a každé to odůvodnění má čtyři strany, kde podrobně zjistíte proč. Nicméně ještě nad rámec uvádím, že konkrétně vy, pokud se nemýlím, prostřednictvím pana předsedajícího, jste obdržel celou zprávu OLAF v originále na základě příslušného ustanovení jednacího řádu Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni a s další faktickou poznámkou mám tady přihlášeného pana předsedu Pavla Bělobrádka. Přípraví se, na další faktickou tady mám pana poslance Jakuba Michálka. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já bych se rád vyjádřil k presumpci nevinny. Ono to tady zaznívalo. Já mohu za KDU-ČSL říct, že my ji ctíme, protože jsme nikdy neřekli, že pánové jsou vinni. My jsme nikdy neřekli, že něco ukradl, ani jeden z nich, nebo

udělal podvod. My jsme to nikdy neřekli, protože to přísluší orgánům činným v trestním řízení.

Poslanecká sněmovna nyní nebude rozhodovat o vině či nevině, natož o trestu. My pouze vydáváme eventuálně oba pány k tomu, aby probíhalo trestní řízení a orgány činné v trestním řízení mohly konat. Ani volby nemohou nahradit činnost orgánů činných v trestním řízení. Volby nebyla otázka rozhodování o vině a trestu.

A za třetí, byl bych rád, kdyby poslanci hnutí ANO, až jejich šéf tady bude označovat lidi za zloděje, a označil jich tady několik, přičemž dokonce i konkretizoval osoby příjmením, kdo tady kdy něco ukradl a že je zloděj, tak jsem zvědav na to, že plamenně vystoupíte a řeknete, že platí něco jako presumpce nevin. Protože pro vás velmi často platí jiné kategorie než pro ostatní a vy velmi často se chováte jako pokrytci a to, co požadujete po ostatních, sami neplníte. A vzpomeňte si, že jste ve vlastních předpisech měli něco o tom, co se stane, když bude někdo trestně stíhán, a pak jste to potichu vyndali. Takže nebudte pokrytci. A až váš šéf tady bude označovat lidi za zloděje, ať už konkrétní, nebo další poslance, s tím, že tady sedí zloději, tak jsem zvědav, jestli vystoupíte a řeknete: Existuje něco jako presumpce nevin. (Potlesk poslanců KDU.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A na další faktickou požádám pana poslance Jakuba Michálka. Pak tady mám v pořadí dvě přednostní práva do rozpravy a bude to pan poslanec Farský a pan poslanec Kalousek.

Poslanec Jakub Michálek: Já mám faktickou poznámku, kterou reaguji na paní ministryni financí Schillerovou. Tohle to je webová stránka Ministerstva financí (ukazuje na svém notebooku), kde je napsáno: Ministerstvo financí zveřejňuje závěry ze zprávy OLAF k Čapímu hnízdu. Titulek. Pod tím je napsáno: Ministerstvo financí posoudilo došlé žádosti a na základě provedené analýzy zveřejňuje podstatné závěry, ke kterým dospěl OLAF v rámci svého vyšetřování.

Takže Ministerstvo financí na svých stránkách uvádí, že zveřejnilo závěry zprávy OLAF, ale ve skutečnosti nezveřejnilo závěry zprávy OLAF, ale část dopisu, který k tomu byl jako doprovodný dopis. Proto vás prosím, až budete příště zveřejňovat informace, tak zveřejňujte pravdivé informace. Děkuji. (Potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A nyní s přednostním právem pan předseda Farský. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil se stanoviskem klubu Starostové a nezávislí k vydání.

Jsmo přesvědčeni o tom, že spravedlnost se nemá hledat ve Sněmovně ani se tady před ní nemá skrývat. Že imunita – a to odcituji – se má vztahovat jenom na výroky pronesené ve Sněmovně a na nic jiného by se vztahovat neměla, protože poslanci nejsou žádní nadlidé. Je to citát pana Andreje Babiše z 13. dubna 2017 a souhlasím

s ním. A doufám, že vy, kteří jste byli svědky tady toho 4,5hodinového maratonu kydání špíny na všechny, kteří si dovolili vyjádřit nějakou pochybnost, nebudete reagovat tak, že budete tady vytvářet z pana poslance Faltýnka a pana Babiše nějaké nadlidi, jak se sami titulovali, ale prostě jim dáte šanci očistit se v klasickém soudním řízení.

A doufám, že taková situace už se příliš tady ve Sněmovně nebude opakovat. Takové situace, že tady 59 dní je Sněmovna blokována tím, že se tady kličkuje před spravedlností, že se schovává za různé kauzy, různá napadání státních zástupců, napadání policie, napadání soudů, jejich znevěrohodňování, a když přijde zpráva z OLAFu, tak i znevěrohodňování OLAFu. Tyhle škody, které se působí tím, jak se tady napadají demokratické instituce a ty, na kterých stojí právní stát, jsou daleko větší než nějakých 50 milionů Čapího hnízda. Je to ztracených 59 dní. Proč? Protože nejspíš se stalo to, že jednání o vydání nebo nevydání se stalo součástí vyjednávání o podpoře vlády. Mně to přijde nechutné. Doufám, že to skončí, a doufám, že se taky brzo podaří to, že se odšpuntuje i snaha té menšinové vlády, která je schopná vládnout bez důvěry ve Sněmovně, jenom s důvěrou prezidenta Zemana na Hradě. Děkuji.

Stanovisko klubu Starostové a nezávislí zaznělo a naše hlasy budou připojeny k tomu, aby byli vydáni k trestnímu stíhání poslanec Faltýnek a poslanec Babiš, protože to nejsou nadlidi. Doufám, že se k nám přidáte. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A požádám o další vystoupení s přednostním právem, pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi mé subjektivní hodnocení. Já se domnívám, že debata, kterou jsme absolvovali celé dopoledne, nepřinesla příliš mnoho nového, a nedomnívám se, že kohokoli z nás přiměla, aby změnil svůj názor. Takže teoreticky kdyby byla o hodně kratší, nic se nestalo.

Přesto tady zazněla jedna naprosto zásadní věta. Pronesl ji předseda vlády a řekl, že žijeme v zemi, kde je možné si objednat trestní stíhání a dostat někoho do vězení. To neřekl nikdo ve čtvrté cenové skupině u piva. To řekl předseda vlády v Poslanecké sněmovně a pronesl toto prohlášení do veřejného prostoru. Já chci věřit, že tomu tak není. Ale ten jediný, kdo nás o tom může ujistit, je ministr spravedlnosti. Ministr spravedlnosti čtyři roky zastával svůj úřad a prováděl politickou kontrolu nad státním zastupitelstvím, které je pánem při trestním řízení.

Pane ministře spravedlnosti, tohle je skutečně vážná chvíle. Prosím pěkně, buďte teď potvrdíte slova svého předsedy vlády, že žijeme v zemi, kde je možné objednat si trestní stíhání a dostat někoho do vězení, pak se domnívám, že byste okamžitě měl opustit svůj úřad, protože to je jediné objektivní hodnocení, které jsem o vaší práci kdy slyšel, kdyby bylo pravdivé, anebo to dementujte a ujistěte veřejnost, že nežijeme v zemi, kde je možné objednat si trestní stíhání a dostat někoho do vězení! Buď žijeme v právním státě, nebo nežijeme v právním státě. Váš předseda vlády, pane

ministré spravedlnosti, pronesl veřejně toto hodnocení vaší čtyřleté práce a já se domnívám, že veřejnost si zaslouží slyšet vaši reakci. Prosím vás o to.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi. Nemám žádné žádosti ani o faktické poznámky, takže rádně přihlášenou do rozpravy mám paní poslankyni Kateřinu Valachovou. Takže paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Ale ještě předtím, omlouvám se, mám tady dvě omluvy. Paní poslankyně Monika Oborná se omlouvá od 14 hodin do konce jednání a pan předseda Vojtěch Filip se omlouvá od 13.30 hodin z důvodu pracovního jednání také do konce jednání. Paní poslankyně Oborná z osobních důvodů.

Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, poslanci, vážená vládo, Poslanecká sněmovna nemůže lidem vyslat signál, že nevěří v právní stát, nevěří v kontrolu státního zastupitelství, a dokonce že nevěří ani v soudy. Není to policie, nejsou to státní zástupci, nejsou to soudy, kdo zneužívají trestní právo v politickém boji, mezi politickými stranami, k oslabení politických soupeřů nebo uvnitř politických stran.

Obdivuji se těm poslancům a poslankyním, kteří mají takovou odvahu, nebo možná pýchu, se tvářit, že jsou vyšetřovateli, že jsou státními zástupci, že jsou soudci a někteří že vykonávají všechny ty tři funkce současně! Neuvěřitelné. (Potlesk zprava.)

Ať si každý politik sáhne do svědomí, zda tak činil či činí, zda vynáší rozsudky o vině bez soudu, nebo dokonce bez obvinění, nebo dokonce bez pouhého podezření, protože účel světi prostředky. Díky tomu – a udělali jsme si to sami – nebudeme za chvíli hlasovat pouze o zbavení imunity dvou poslanců, protože poslanecká imunita je mrtvá. Je dávno mrtvá. Budeme hlasovat o tom, zda Česká republika je, či není právní stát a zda v něj věříme.

Já budu hlasovat pro vydání obou poslanců, ale ne proto – a teď mně je úplně jedno, co mně přijde za reakci na sociální síť –, že bych byla přesvědčena o jejich vině. Nejsem přesvědčena o jejich vině. Ale věřím v právní stát! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, děkuji za vaše slova. Podívám se, jestli máme ještě někoho přihlášeného do všeobecné rozpravy... Pan poslanec Fiala s přednostním právem, předseda klubu SPD, a následně pan předseda Kalousek, také s přednostním právem. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Dámy a pánové, vážená vládo, dovoluji mi ještě krátce stanovisko za hnutí SPD, aby to bylo oficiální. My jsme jako SPD hlasovali pro vydání už v minulém volebním období. A říkám to proto, že nás neustále někteří novináři, političtí komentátoři i kolegové politici podezírali z nějakého handlu nad

vydáním či nevydáním obou dvou poslanců. Takže žádné pikle jsme nekuli. Chtěl bych, aby naše politika pro vás všechny byla jasná a srozumitelná. A samozřejmě celý klub SPD bude hlasovat pro vydání pana poslance Babiše a pana poslance Faltýnka. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A s přednostním právem pan předseda Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Jenom velmi stručně. Já to zkusím ještě jednou. Mé předchozí vystoupení nebylo žádné řečnické šťouchnutí. Mé předchozí vystoupení upozorňovalo na vážnost chvíle. Předseda vlády řekl, že žijeme v zemi – a řekl to deseti milionům lidí, kteří jsou ujišťováni, že máme rovnost před zákonem. Předseda vlády řekl, že žijeme v zemi, kde je možné objednat si trestní stíhání a dostat někoho do vězení.

Pane ministře Pelikáne, opravdu na to nebudete reagovat? Opravdu tady budete sedět jako zbabělec, nebo abych byl slušný, jako oportunista? A budete mlčet? A opravdu si myslíte, že touhle větou svého předsedy vlády se promlčíte, když hodnotila vaše čtyřleté působení ve funkci ministra spravedlnosti? Pane ministře Pelikáne, zkuste být aspoň na chvíli muž a něco nám k tomu řekněte!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi Kalouskovi za jeho slovo. Podívám se, jestli máme ještě někoho přihlášeného. Nevidím nikoho. Tímto končím obecnou rozpravu a ptám se, jestli má někdo chuť na závěrečné slovo. Navrhovatel? Pardon. Zpravodaj? Předkladatel? Ne.

Takže zahajuji podrobnou rozpravu a mám tady přihlášenou paní zpravodajku Kateřinu Valachovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Takže budu mluvit jenom já jako žena. (Smích a ojedinelý potlesk zprava.)

Jak již ve svém úvodním vystoupení uvedl předseda mandátového a imunitního výboru, na závěr projednávání žádosti Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka přijal mandátový a imunitní výbor usnesení č. 38 a č. 39, která vám byla rozdána na lavice.

Hlasováním budeme rozhodovat o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Andreje Babiše a poslance Jaroslava Faltýnka. Mandátový a imunitní výbor navrhuje oddělené hlasování. Dovolte, abych přednesla oba návrhy.

První návrh usnesení č. 38: "Poslanecká sněmovna podle článku 27 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance Ing. Andreje

Babiše, narozeného 2. září 1954." Celý návrh usnesení Poslanecké sněmovny je obsažen v usnesení mandátového a imunitního výboru č. 38, které vám bylo rozděleno na lavici. Domnívám se, že celý text ohraničený uvozovkami není potřeba číst.

Druhý návrh usnesení č. 39: "Poslanecká sněmovna podle článku 27 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance Ing. Jaroslava Faltýnky, narozeného 28. dubna 1962." Celý návrh usnesení Poslanecké sněmovny je obsažen v usnesení mandátového a imunitního výboru č. 39, které vám byl rozděleno na lavici. Domnívám se, že celý text ohraničený uvozovkami není potřeba číst.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní zpravodajce, že nás seznámila tedy s návrhy usnesení. Nemám nikoho dalšího přihlášeného do podrobné rozpravy, takže končím podrobnou rozpravu. Chci se zeptat, jestli máte zájem, někdo z vás dvou, o závěrečné slovo. Nemáte zájem.

Vážené dámy a pánové, přistoupíme tedy k hlasování o přednesených návrzích. Všechny vás odhlásím. Odhlášení proběhlo. Všichni jsme přihlášení? Ještě naskakují karty poslanců, tak počkáme, až se ustálí. Je ustáleno? Ještě naskakuje.

Ta usnesení už nebudu opakovat. Zjednodušil bych to tím, že nejprve bych řekl, že budeme hlasovat ohledně usnesení týkajícího se Andreje Babiše a následně bych tedy řekl, že budeme hlasovat ohledně usnesení týkajícího se Jaroslava Faltýnky. Myslím, že je to každému zcela jasné.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení týkající se Andreje Babiše? Kdo je proti usnesení týkajícímu se Andreje Babiše, zvedněte ruku, stiskněte tlačítko.

Bod 40, hlasování číslo 29, přihlášeno 180 poslanců, pro bylo 111 poslanců, proti je 69 poslanců. Usnesení bylo přijato.

Teď přistoupíme k hlasování o druhém usnesení, je to usnesení týkající se Jaroslava Faltýnky.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, ať prosím stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti usnesení, prosím, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Bod 40, hlasování číslo 30, přihlášeno 180 poslanců, pro 111 poslanců, proti 69 poslanců. Usnesení bylo přijato.

Na základě dohody předsedů všech poslaneckých klubů končím dnešní jednání schůze Poslanecké sněmovny a příště začínáme v úterý ve 14 hodin. Přeji krásný víkend. Mějte se hezky.

(Jednání skončilo ve 13.37 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

23. ledna 2018

Přítomno: 185 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi sdělili, kdo hlasuje s kartou náhradní.

Sděluji vám, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: Dana Balcarová ze zdravotních důvodů, Andrea Brzobohatá od 16.00 – aha, už je zde, ruší svoji omluvu. Jaroslav Holík z rodinných důvodů, Stanislav Juránek z pracovních důvodů, Adam Kalous z pracovních důvodů, Jiří Kobza z pracovních důvodů, František Kopřiva z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Kytýr z pracovních důvodů, Helena Langšádlová od 16.00 hodin do konce jednacího dne z důvodu zahraniční cesty, Radka Maxová z rodinných důvodů, Miroslava Němcová z pracovních důvodů, Miloslava Rutová od 18.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, Pavel Růžička ze zdravotních důvodů, Antonín Staněk bez udání důvodu, Pavel Staněk z důvodu zahraniční cesty, Julius Špičák z osobních důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Lubomír Volný od 16.00 hodin do konce schůze z důvodu zahraniční cesty.

Dále z členů vlády se omlouvá Lubomír Metnar od 14.00 hodin do konce schůze z pracovních důvodů, Robert Pelikán od 15.15 hodin do konce schůze z pracovních důvodů, Robert Plaga z pracovních důvodů, Alena Schillerová od 14.00 do 18.00 hodin z pracovních důvodů, Martin Stropnický ze zdravotních důvodů, Dan Ťok z důvodu zahraniční cesty, Adam Vojtěch od 15.30 hodin do konce schůze z pracovních důvodů. Dále ještě dodatečně dorazila omluva pana ministra zemědělství Jiřího Milka, který se omlouvá z dnešního dne z pracovních důvodů. A dále se omlouvá pan poslanec Milan Pour od 18.30 hodin do konce dnešního jednání.

Tolik omluvy, které dorazily. A budeme pokračovat.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nyní vás chci seznámit se závěry z dnešní porady s místopředsedy Poslanecké sněmovny a zástupci poslaneckých klubů. Navrhujeme tento postup. Zařadit do schváleného pořadu 6. schůze nový bod, a to Návrh pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2018, sněmovní dokument 231, na dnes, to je úterý 23. 1., po již pevně zařazeném bodu 10, sněmovní tisk 22, zákoník práce, prvé čtení. Dále navrhujeme do bloku voleb již pevně zařazeného na středu 24. 1. ve 12.30 hodin, to jsou body 27, 28, 29 a 30, zařadit další volební bod 35 a to je volba předsedy komise ÚZSI nad kontrolou ÚZSI. – Pan poslanec Okleštěk hlasuje s náhradní kartou číslo 4. Pro záznam. – A na čtvrtek 25. 1.

v 9.00 zařadit pevně blok smluv, a to body 19, 20, 21. To je ze strany grémia a z mé strany vše.

A nyní se ptám, zda má někdo návrh na doplnění pořadu schůze. V tuto chvíli eviduji jednu přihlášku a to je pan předseda mandátového a imunitního výboru pan poslanec Grospič, kterému tímto dávám slovo. A poprosím, abyste se už usadili na svá místa a ztišili se, abychom rozuměli návrhu pana předsedy. Děkuji.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji, abych vás požádal o zařazení bodu Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody na pořad 6. schůze Poslanecké sněmovny na středu 24. ledna 2018 jako druhý bod odpoledního jednání za pevně zařazený bod číslo 4 schváleného programu schůze Poslanecké sněmovny a eventuálně, pokud by to nebylo možné, tak za následující bod. A současně vás žádám, vážený pane předsedo, o zařazení bodu 35 schváleného programu schůze jako bodu třetího do poledního jednání Poslanecké sněmovny téhož dne.

K tomu chci uvést, že žádost Městského soudu v Praze obdržela Poslanecká sněmovna dne 24. listopadu 2017 a její projednání bylo v souladu se zákonem číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, zařazeno na 2. schůzi Poslanecké sněmovny jako bod číslo 32. Usnesením Poslanecké sněmovny číslo 34 bylo projednávání tohoto bodu přerušeno do doby projednání žádosti mandátovým a imunitním výborem. Mandátový a imunitní výbor dnes na 9. schůzi projednal výše uvedené žádosti a ukončil je přijetím usnesení číslo 43 a 44, a 45 a 46. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane předsedo. Omlouvám se, pro jistotu to zopakujeme. Kvůli hluku v sále si nejsem jistý, jestli jsem to dobře slyšel. Navrhujete to na středu? Jako druhý bod odpoledního jednání?

Poslanec Stanislav Grospič: Jako druhý bod odpoledního jednání a bod číslo 35 jako třetí bod odpoledního jednání.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. (Konzultace mimo mikrofon.) Myslím si, že to opravím jenom na záznam. V tuto chvíli má bod označení 39 podle nového pořadu schůze. Vydání pana poslance Pavla Růžičky k trestnímu stíhání. Takže bod 39. Domluvíme se. Na 14.30 hodin jsou v tuto chvíli dva pevně zařazené body na zítra. A je to sněmovní tisk 27 a sněmovní tisk 18, léčiva. Takže navrhuje to za tyto body? To znamená, byl by to ne druhý, ale třetí bod a čtvrtý bod? Můžeme takto postupovat? Teď nevidím nikde pana předsedu... Je v lavici. Já jenom říkám, jsou tam dva body. Takže třetí a čtvrtý, ano? Dobře.

Ptám se – pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké odpoledne. Já bych to zjednodušil. Jménem skupiny předkladatelů stahuji návrh zákona, sněmovní tisk 18, bod programu číslo 6, který měl být původně zítra odpoledne jako druhý bod.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže jako kdyby to pan předseda Grospič tušil a navrhl to vlastně správně. Navrhujete stažení, vyřazení z pořadu schůze, nebo berete zpět návrh zákona? Beru to jako vzetí zákona zpět, tím pádem nebude projednáván. Tisk 18, to jsou léčiva. Ještě někdo má zájem o vystoupení k pořadu schůze? Jestliže ne, necháme nejprve hlasovat o návrzích z grémia jako jedním hlasováním, je-li s tím souhlas.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro návrhy grémia tak jak jsem je přednesl před chvílí. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 31, přihlášeno je 167 poslanců, pro 163, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o návrzích pana poslance Grospiče. Ptám se, zda má někdo námitku, abychom o tom rozhodli jedním hlasováním. Jde o to, aby se ty dva body týkající se vydávání zařadily jako druhý a třetí bod odpoledního jednání zítra. Zítra. Ano? Konkrétně po bodu číslo 5, sněmovní tisk 27.

Chcete ještě vystoupit, pane předsedo? Pan předseda Stanjura s přednostním právem.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane předsedo, já se domnívám, že nemůžeme hlasovat dohromady, protože je tam jeden nový bod.

Předseda PSP Radek Vondráček: Aha. Došlo mi to, jak jste šel k pultíku. Děkuji.

Napřed musíme hlasovat zařazení nového bodu. Bude se jednat o zařazení nového bodu do pořadu této schůze – rozhodnutí o vydání pana poslance Svobody.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení nového bodu. Kdo je proti?

Hlasování číslo 32. Přihlášeno je 171, pro 170, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A nyní budeme hlasovat o zařazení tohoto nového bodu jako druhého bodu zítřejšího odpoledního jednání a současně bychom jedním hlasováním zařadili i bod č. 39 jako třetí bod zítřejšího odpoledního jednání.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro takto přednesený návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 33. Přihlášeno 173, pro 172, proti nikdo. I tento návrh byl přijat. Já vám děkuji.

A nyní budeme pokračovat podle schváleného pořadu schůze. Jako první přichází na řadu pevně zařazený bod

10.

Návrh poslanců Vít Kaňkovského a Patrika Nachera na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 22/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Hned v úvodu upozorním, že bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 22/1.

Poprosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Vít Kaňkovský. Prosím, pane navrhovateli, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi, abych vám představil v prvním čtení poslanecký návrh novely zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů, kterou předkládám společně s kolegou Patrikem Nacherem na podnět a ve spolupráci s Národní radou osob se zdravotním postižením.

Návrh řeší jedinou problematiku a tou je nevyhovující právní stav při stanovení náhrady ze ztráty na výdělku u některých poškozených pracovním úrazem nebo chorobou z povolání. Náhrada za ztrátu na výdělku se stanovuje dle platného zákona jako rozdíl mezi průměrným výdělkem před vznikem škody a výdělkem po pracovním úrazu či po uznání choroby z povolání, k němuž se případně připočítává invalidní důchod, pokud je poskytován z téhož důvodu. Problém nastává v případech, kdy u poškozeného dojde s ukončením pracovní neschopnosti také k ukončení pracovního poměru a přitom je u tohoto poškozeného zachována část jeho pracovní schopnosti, tedy nejde u něj o plnou invaliditu. Takto poškozená osoba se v takovém případě stane uchazečem o zaměstnání na úřadu práce. A nejčastěji právě v tomto období dochází k výpočtu náhrady za ztrátu na výdělku, přičemž zde ale chybí pro výpočet pourazový příjem. Pro takové případy je platným zákonem stanoven tzv. fiktivní pourazový výdělek, který má výši minimální mzdy. V praxi to pak ale znamená, že při každé valorizaci minimální mzdy dojde k poklesu reálné výše náhrady za ztráty na výdělku. Jinak řečeno, každé zvýšení minimální mzdy znamená pro tyto poškozené snížení jim vyplácené renty.

Jistě je pochopitelné, že tento nelogický stav je lidmi, kteří jsou již poškozeni pracovním úrazem nebo chorobou z povolání, právem považováno za újmu. Dokonce si troufám tvrdit, že se stát k nim v takovýchto případech chová více než macešsky. Při současném trendu opakovaných valorizací minimální mzdy, který při dobré ekonomické kondici České republiky zřejmě bude pokračovat, dochází u některých poškozených vícekrát k poklesu náhrady za ztráty na výdělku, což považujeme za diskriminační a nespravedlivé.

Z tohoto důvodu předkládáme návrh, jehož cílem je zafixování tzv. fiktivního pourazového výdělku ve výši minimální mzdy platné ke dni zařazení poškozeného do evidence uchazečů o zaměstnání. Tím bude zajištěno, že nebude docházet při valorizacích minimální mzdy ke snižování reálné výše poskytované renty u již

zmíněného okruhu osob. Původně jsme navrhli projednání tohoto návrhu zákona v režimu § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, kdy bylo naší ambicí, aby novela nabyla účinnosti co nejdříve. Tomu jsme přizpůsobili i znění přechodných ustanovení. Vzhledem k tomu, že nová vláda byla sestavena až v polovině prosince 2017, však nemohl být tento záměr realizován. Je tedy potřebné přechodná ustanovení upravit, k čemuž je nutné projednání ve standardním legislativním režimu. Mám avízo v tuto chvíli, že tento požadavek bude naplněn vznesením veta některými poslaneckými kluby na projednání dle § 90 odst. 2.

Pokud se týká negativního stanoviska vlády, tak vláda se v prvním bodu hlásí k věcnému záměru předložené novely a považuje její cíl za správný.

V bodu 2 je obsaženo již zmíněné riziko nepřipustné pravé retroaktivity dané zněním přechodných ustanovení. Tuto výtku, jak už jsem zmínil, respektujeme, přičemž ji lze jednoduše odstranit v rámci projednávání ve výborech či ve druhém čtení.

Pokud se týká další části vládního stanoviska v bodu 2, pak názor vlády za předkladatele nesdílím. Není pravdou, že náhrady za ztráty na výděлку jsou poskytovány bez smluvního základu. Zaměstnavatelé musí být ze zákona pro tyto účely povinně pojištěni a pojistka se mezi těmito stranami, to znamená zaměstnavatelem a pojišťovnou, uzavírá smluvně. Pokud je pak náhrada mezi zaměstnavatelem, resp. pojišťovnou a poškozeným mimosoudně smluvena, neznamená to automaticky, že smlouva musí mít písemnou formu a musí být podepsána oběma stranami.

Velká spousta smluv a dohod, u kterých není zákonem obligatorně určena písemná forma, je mezi stranami uzavírána ústně či konkludentně. Rozhodně ale v praxi není obvyklé, aby náhrada za ztrátu na výděлку byla vyplácena bez jakéhokoliv souhlasného projevu obou stran a bez stanovení právního důvodu k výplatě.

Pokud se týká bodu 3 stanoviska vlády, chci zdůraznit, že nebylo ambicí předkladatelů řešit renty u příslušníků bezpečnostních sborů a u vojáků z povolání, byť přiznáváme, že i tyto skupiny zaměstnanců by si to rozhodně zasloužily. Odměny těchto státních zaměstnanců však nejsou upravovány zákoníkem práce, ale řeší je zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů. V zájmu co možná nejrychlejšího urychlení projednávání a schválení novely zákoníku práce se náš návrh omezil pouze na řešení náhrad u většinové skupiny zaměstnanců, přičemž jsme počítali, že podobný problém u příslušníků bezpečnostních sborů a vojáků z povolání bude následně řešit vláda. Jsme však připraveni se při projednávání ve výborech zabývat i tímto úkolem a najít vhodné řešení už nyní.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, připravili jsme tuto jednoduchou novelu, abychom odstranili diskriminaci zmíněné skupiny poškozených pracovním úrazem či chorobou z povolání. Dílčí nedostatek přechodných ustanovení lze jednoduše odstranit při projednání ve výborech. A pokud bude všeobecná ambice vyřešit i

situaci u bezpečnostních sborů a vojáků z povolání, pak i řešení tohoto problému lze v rámci legislativního procesu najít.

Dovoluji si vás tedy požádat, kolegyně a kolegové, o podporu této novely a její postoupení do dalšího legislativního procesu, a to přesto, že ve stanovisku vlády vyplynul závazek, že vláda urychleně předloží svoji komplexní novelu, která bude řešit námi zvednutý problém. Stane-li se tak a bude-li vládní novela schválena ve zrychleném režimu, pak námi předloženou novelu vládní novela předběhne. Osobně musím říci, že toto respektuji. Všem by nám mělo jít hlavně o urychlené vyřešení zmíněné problematiky. V tuto chvíli ale vládní novela ještě v legislativním procesu není, proto považuji za důležité, aby námi předložená novela postoupila do další fáze legislativního procesu.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane navrhovateli. Dovolte mi, abych přečetl omluvu pana předsedy vlády Andreje Babiše z dnešního jednání od 14 hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

Dále sděluji pro záznam, že paní poslankyně Gajdůšková hlasuje s náhradní kartou číslo 3. Já ji zrovna poprosím jako zpravodajku, aby se ujala své role pro prvé čtení. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji, vážený pane předsedo, vážená vládo, ctěná Sněmovno. Nebudu znovu opakovat to, co už zde řekl pan předkladatel, jenom si dovoluji stručně shrnout, o co vlastně v návrhu jde.

Návrh novely zákona řeší v oblasti náhrad u pracovních úrazů a nemocí z povolání vazbu na výši minimální mzdy. Navrhuje minimální mzdu odpočítávat od náhrady pojišťovny, renty za pracovní úraz či nemoc z povolání v aktuální výši platné ve chvíli, kdy se zaměstnanec zaregistruje na úřadu práce. Pro zaměstnance je v tomto případě výhodnější nižší výše minimální mzdy, protože o výši minimální mzdy se zkracuje vyplácená renta.

Problém u pracovních úrazů či nemocí z povolání je dost velký sám o sobě a já jako zpravodajka vítám velmi tento návrh zákona, který přece jenom trošičku postiženým lidem uleví.

Vláda dala k tomuto návrhu zákona negativní stanovisko z důvodu retroaktivity a neúplnosti návrhu. Já jsem přesvědčená o tom, že to se dá případně napravit při druhém čtení, jak o tom hovořil pan předkladatel. Doporučuji Sněmovně, abychom návrh v prvním čtení schválili a postoupili k projednání výborům. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. S přednostním právem se hlásil pan předseda Bartošek, poté pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Na základě dohody s předkladatelem a po dohodě s klubem TOP 09 vznášíme veto na § 90 a žádáme, aby tento návrh zákona byl řádně projednán ve třech čteních. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Pan předseda Chvojka, poté paní ministryně.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Pane předsedo, i když už to nemá žádnou relevanci, tak já jsem byl přihlášen proto, abych vznesl veto za dva poslanecké kluby, za klub ČSSD a KSČM na to, aby se tento zákon projednával ve zrychleném řízení. Prosíme také o postoupení do výborů a projednání ve výborech. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Abych to doplnil, tak sděluji, že před začátkem schůze jsem obdržel písemnou žádost předsedy klubu hnutí ANO 2011 také s námitkou, ovšem jménem skupiny více než 50 poslanců. Kontrolou jsem zjistil, že je podepsáno 58 poslanců, tudíž námitka je relevantní, takže je tady vzácná shoda, abychom nepostupovali podle § 90 odst. 2.

Nyní s přednostním právem ještě paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Dobrý den, vážený pane předsedo, vážené paní ministryně, páni ministři, paní poslankyně, páni poslanci. Dovolte mi, abych se vyjádřila k návrhu pánů poslanců Víta Kaňkovského a Patrika Nachera, který se týká zpřesnění výpočtu náhrady za ztrátu na výděлку po skončení pracovní neschopnosti příslušející zaměstnancům, kterým v důsledku pracovního úrazu nebo nemoci z povolání vznikla škoda, ztráta na výděлку podle zákoníku práce.

Předložený poslanecký návrh obsahuje postup, na jehož základě by s ním Sněmovna měla vyslovit souhlas již v prvním čtení. Jako ministryně práce a sociálních věcí, tedy orgánu, který je gestorem tohoto právního předpisu, jsem však měla k poslaneckému návrhu zásadní výhrady, které jsem ve svém stanovisku sdělila vládě, a ta se s tím ztotožnila. Z výše uvedených důvodů proto nemohu tento poslanecký návrh podpořit.

K řešení dané problematiky proto vláda rozhodla, že urychleně vypracuje a Poslanecké sněmovně předloží vlastní návrh zákona, který danou situaci bude řešit tak, aby bylo z právní úpravy zřejmé, že pro výpočet náhrady za ztrátu na výděлку u uchazeče o zaměstnání bude zohledňována ta výše minimální mzdy, která byla platná v den zařazení do evidence uchazečů o zaměstnání, a nemělo by tudíž docházet k situaci, aby u jedné skupiny poškozených uchazečů o zaměstnání docházelo při každém zvýšení minimální mzdy ke snížení poskytované náhrady za ztrátu na výděлку. Zákon, který vláda hodlá předložit, by navíc měl danou problematiku řešit komplexně i pro vojáky z povolání a příslušníky bezpečnostních sborů.

Návrh je již aktuálně v meziresortním připomínkovém řízení a do Poslanecké sněmovny by se měl dostat do 27. února letošního roku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní ministryně. Nyní tedy konečně otevírám obecnou rozpravu. Pan poslanec Ivan Adamec se hlásí s faktickou poznámkou. Já vám dám ten prostor, ona paní ministryně vystoupila ještě před rozpravou, ale budiž, myslím, že tím neporušíme zásadním způsobem jednací řád. Vaše dvě minuty.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedo. Jste vstřícnost sama. Já bych tady jenom chtěl trochu reagovat na způsob, jak je předkládán jako první zákon do Poslanecké sněmovny zákoník práce. Já bych řekl, že to je velmi odvážný počín, když si vzpomenu na minulé volební období, kdy jsme se tady pokoušeli protlačit legislativním procesem novelu zákoníku práce, co tady bylo pozměňujících návrhů. A nakonec to skončilo patem, kdy ten návrh zákona vůbec přijat nebyl.

Já samozřejmě souhlasím s tím věcným záměrem, protože je to dobře, nicméně pokud to budeme probírat ve výborech, nedá se zabránit tomu, aby se to nezměnilo v něco úplně jiného. Před tím varuji a chci říci, že to nepovažuji za šťastné. Zákoník práce je rozhodně citlivá materie. Jsem velmi zvědav, co vyjde z výboru po druhém čtení.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Nyní tedy budeme pokračovat v rozpravě k tomuto bodu. Jako první je přihlášena paní poslankyně Adamová Pekarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, novela zákoníku práce – musím předřečníka v tomto trošičku podpořit – je vždycky ožehavá, protože to je opravdu lákavý materiál. Minulé volební období jsme se s ním vypořádávali několik let a vlastně jsme se nevypořádali. Možná je to dobře. Já jsem tedy byla jedna z těch, která byla ráda, že to neprošlo ve znění, které tady bylo naplánováno.

Musím říci, že teď se tady zabýváme drobnou změnou, celkem je to jenom devět slov včetně předložek, v tom návrhu zákona, že si myslím, že pokud se budeme všichni snažit o střídmost v dalším projednávání, nebudeme se snažit úplně změnit to, co je touto novelou zamýšleno zlepšit, tak bychom mohli velice rychle dojít k závěru.

Já tady chci podpořit samotný návrh předkladatelů. Myslím si, že to je změna, která je potřebná, rozumná, opravdu je ku prospěchu lidem, kteří už i tak procházejí obtížnou životní situací, ať už je to z důvodu nějakého úrazu, nebo nemoci. Nicméně je tam přece jenom jedna drobná věc, kterou je třeba změnit, a jsem tedy ráda, že ten návrh nebude projednán v devadesátce hned v prvním čtení, protože právě té věci bychom měli podle mého názoru věnovat pozornost při projednávání ve druhém čtení

a ve výboru. Je to otázka určité, řekněme, diskriminace těch... nebo nerovnosti vůči těm, kteří sice mají nějaký závažnější úraz, ale přece jenom ještě se pokoušejí a chtějí zůstat aktivní na pracovním trhu, chtějí se zaměstnat, resp. pokračovat v práci, byť jejich podmínky jsou v daném momentě složitější, ale po určitém čase vyhodnotí svoji osobní situaci tak, že opravdu je pro ně příliš náročné pracovat, a v daném momentě se rozhodnou opravdu využít přesně tady toto ustanovení.

Pak by tady tito lidé vlastně měli vypočítávat tu náhradu z minimální mzdy, která byla platná v době, kdy se stala ta jejich událost, resp. je to vlastně pro ně v určité míře nevýhodné. Myslím si, že to je věc, kterou bychom si měli asi uvědomit. Neměli bychom tedy tím, že budeme striktně trvat na tomto znění, ty lidi hnát k tomu, že se ani nepokusí třeba na pracovním trhu zůstat, myslím, že to je škoda pro ně i pro stát, a snažit se tedy tuto drobnost ještě v dané novele vychytat tak, aby byla možná.

K paní ministryni bych měla jednu určitou připomínku k tomu, co tady zmiňovala. V minulém volebním období bylo velmi běžnou praxí, a myslím si, že nejenom v minulém, ale i v těch předchozích, že pokud se ministerstvo dohodlo s nějakým poslancem nebo s předkladateli, tak bylo možné předložit poslanecký pozměňovací návrh, který ale připravilo předtím ministerstvo. Dohodlo se prostě ministerstvo na jeho znění. A tam ty své připomínky může určitě uplatnit. Věřím tomu, že nebude problém s tím, že se někdo z nás k takovému pozměňovacímu návrhu přihlásí a že se s ním ztotožní, a tím zjednodušíme situaci, zrychlíme jednání. Nebo budeme muset čekat, až se celé to kolečko zahájí znovu, protože je pak velmi nejisté, kdy vůbec dojde k projednání toho zákona. Proto si myslím, že bychom v tomto směru mohli, věřím tomu, že i předkladatel je ochoten, předkladatelé, abych neupřela panu Nacherovi, předkladatelé budou určitě ochotni se na tom pozměňovacím návrhu podílet, spolupracovat, a následně určitě bychom byli schopni se na něm dohodnout. Myslím, že tady nebude velký odpor k takovéto změně zákona. Nepředpokládám, že by tam byla nějaká další komplikace. Proto si myslím a podporuji to, abychom pustili zákon do dalšího čtení, nezamítali jej teď, pokud se to někdo plánuje navrhnout, ale abychom se opravdu věnovali tomu, jak nám s tím pomůže ministerstvo.

A co se týče těch obav ohledně jiných problematik, které by snad někteří z nás mohli mít chuť řešit při tom, když se otevře zákoník práce, tak to si také myslím, že bychom se mohli takto, byť to samozřejmě je každého právo následně jakýkoliv pozměňovací návrh předložit, tak se shodnout na tom, že nebudeme této normy zneužívat k tomu, abychom jakoukoliv další problematiku v zákoníku práce otevírali. Ona je to norma, která určitě potřebuje zásadní změny, potřebuje přizpůsobit, řekněme, tomu, co se dnes na pracovním trhu řeší a jakým způsobem, protože opravdu ta doba od toho, kdy zákoník funguje, se výrazně proměnila. Ale nemyslím si, že by to byla zrovna poslanecká novela, která by měla ambici a která by vůbec měla být tím, která to bude řešit.

Takže vám děkuji za pozornost a ještě jednou – TOP 09 podporuje ten záměr, ale varuje před určitou drobností, kterou tam je potřeba zohlednit, tak abychom pro některé neudělali více škody než užítku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Mám zde faktickou poznámku pana předsedy Stanjury. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Za prvé chci říct, že občanští demokraté podpoří propuštění tohoto tisku do druhého čtení, a přicházím s gentlemanskou nabídkou ostatním poslaneckým klubům: Podáváme případné pozměňovací návrhy pouze k této problematice. Protože my samozřejmě máme pořád v šuplíku těch našich několik desítek vynikajících pozměňovacích návrhů, které jsme uplatnili v minulém volebním období, které vedou k větší smluvní volnosti a k zpružnění trhu práce, ale jsme připraveni nepodat, pokud tuto nabídku využijí všechny poslanecké kluby. Pokud ne, buď to platí pro všechny, nebo pro nikoho. Pokud se někdo neudrží, tak já říkám, že my těch několik desítek pozměňovacích návrhů, které jsou opravdu dobré, podáme. Ale protože bychom to neradi dělali předkladatelům tohoto návrhu zákona a málo co je tak politicky výbušné téma jako zákoník práce, tak proto přicházím s touto gentlemanskou nabídkou ostatním poslaneckým klubům.

A k paní ministryni. To už jsem říkal v minulém volebním období, že jsou taková ta krásná slova, že vláda chápe pohnutky a záměr, ale připraví lepší, komplexnější, propracovanější návrh atd. Používali jsme to i my, když jsme byli ve vládě nebo v opozičních lavicích, pak se to velmi používalo i v minulém volebním období. Tak pro paní ministryni chci jenom připomenout, že její vláda nezískala důvěru. A říkat tedy, co na konci února předloží tato vláda, je poměrně odvážné.

Tak já doporučuji, abychom nedbali na zamítavé stanovisko vlády. Pokud je tam věčný problém, odstraníme ho v průběhu druhého čtení. Podpoříme to ve třetím čtení a ten politický souboj o podobu zákoníku práce si nechme k jinému sněmovnímu tisku, který se zákoníkem práce bude zabývat také. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Nyní s řádnou přihláškou do diskuse paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Super! Stupínek! (Stupínek byl v tomto volebním období k řečnickému pultu doplněn pro řečníky menšího vzrůstu.)

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych za Piráty jenom chtěla říct, že samozřejmě ten věčný záměr podporujeme. A ještě bychom rádi zdůraznili, že je to pro nás hodně důležité, že to bude normálně projednáváno ve výborech a že to budeme moc normálně trošku opravit, jak je potřeba, jak už tady zaznělo. Tolik jednoduché stanovisko za Piráty.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní s řádnou přihláškou do diskuse pan poslanec Nacher. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: (Poslanec si rovněž stoupl na stupínek, což bylo odměněno potleskem.) Dámy a pánové, děkuji. Jsem asi první poslanec, který získal potlesk, aniž by něco řekl. (Smích v sále.)

Já bych se chtěl přihlásit k tomuto návrhu a v jedné větě vysvětlit motivaci, protože všechno tady řekli moji předřečníci, zejména kolega Kaňkovský. Ten návrh je podáván, stručně řečeno, pro ty, co se tím nezabývají, proto, že v momentě, kdy ten člověk, který nemá zaměstnání, tak se u něj pracuje s fikcí minimální mzdy. S fikcí výše minimální mzdy. V momentě, kdy minimální mzda jde nahoru, tak se samozřejmě snižuje ten rozdíl, a tudíž renta jde dolů. Nejde o nic jiného. Proto to má těch sedm slov, ta změna. Nejde o nic jiného než o to, aby se výše minimální mzdy zafixovala v momentě, kdy se ten člověk stane uchazečem o zaměstnání. Tolik k vysvětlení velmi stručnému.

Jinak vysvětlení, proč jsme to navrhovali původně v devadesátce. Za prvé proto, že jsme to dělali v listopadu. Mysleli jsme, že to stihneme. A druhý byl důvod, který mi tady řekl kolega, který je zkušenější, já jsem tady nováček – právě proto, že se bohužel jedná o zákoník práce. To znamená, že v momentě, kdy to projde klasickým druhým a třetím čtením, tak najednou z toho, těch sedm slov, která mají pomoci dobré věci, najednou se z toho stane celá řada dalších podnětů. A možná dokonce, že tohle by z toho vypadlo. Proto já i vítám iniciativu paní ministryně, která se toho chopí. A jak už řekl kolega Kaňkovský, myslím, že v tom procesu tím, že půjdeme klasickým druhým a třetím čtením, tak nás dožene a bude ten vládní návrh obohacen o ty věci, které my jsme tam neřešili. Takže já vám děkuji za podporu obého. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s přihláškou do rozpravy paní poslankyně Aulická, poté pan poslanec Hájek.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já musím říct, vážené kolegyně, kolegové, jak už tady bylo řečeno mými předřečníky, že otevření obecně zákoníku práce chce možná velkou odvalu. Ale musím říci, že tato navržená změna, která byla předložena kolegy poslanci, tak za KSČM je vítána. Bohužel není až tak vychytaná a dořešená. Některé oblasti. Ale jak tady už zaznělo z úst paní ministryně, bylo přislíbeno a mám informace, nebo myslím si, že už máte asi většina informací, že už je to připraveno i v rámci legislativní podoby a mohlo by to doputovat příští schůzi na projednávání. Tím pádem samozřejmě my chceme, aby tento návrh, který je dneska předložen a projednáváme ho, aby prošel v prvním čtení, a budeme očekávat vytrvale ten návrh, který má přijít z vlády, a samozřejmě budeme podporovat co nejrychlejší projednávání. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Nyní s přihláškou do rozpravy pan poslanec Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, téma těch takzvaných rentistů, to znamená osob, které pobírají náhradu na ztrátě výdělku,

bylo téma, kterým jsme se zabývali v minulém volebním období. Máme zhruba 4 tis. zdravotně postižených horníků, kteří nemohou vykonávat svou práci z titulu toho, že utrpěli buď pracovní úraz, nebo byli ohroženi chorobou z povolání. Já jsem rád, že tady bylo napříč spektrem dohodnuto, že to pustíme do výborů, protože tato problematika není jenom otázkou minimální mzdy, ale v problematice těchto osob, které pobírají náhradu na ztrátě výdělku, a nejmarkantněji se to projevuje u 4 tis. horníků, je za prvé to, co řeší předložený návrh, budu to dokumentovat na hornicích. Když je vyřazen z dolu z titulu pracovního úrazu nebo z titulu, že hrozí zaprášení plic, nastoupí na úřad práce. A tito lidé, zejména 4 tis. těchto horníků, mají strašně složité se dostat na pracovní trh. Takže on je na úřadu práce, kde mu strhávají minimální mzdu. Minulá vláda, tedy zaplat' pánbůh, zvýšila minimální mzdu z 8 tis. na dnešních 12 200 korun. To znamená, že toho člověka, který nemůže získat práci, protože dělal 20 roků na šachtě, má zaprášené plíce, nikdo nevezme. Sedí v uvozovkách na úřadu práce a teď už díky zvednutí minimální mzdy ztrácí dvanáctkrát 4 200 korun. A 50 tis. ročně už těmto rodinám skutečně rozpočet naruší.

Druhá otázka. My jsme toto téma diskutovali v minulém volebním období na podvýboru, který se, tuším, jmenoval pro zaměstnanost a úřad práce, kde byli zástupci jak Ministerstva práce a sociálních věcí, tak Ministerstva průmyslu a obchodu, a hledali jsme řešení. Druhý problém, o kterém teď chci hovořit, je ten, že když si vyřazený horník najde práci a ztratí ji, tak mu nestrhávají vyšší minimální mzdy, ale strhávají mu vyšší posledního výdělku. On se potom dostává do dilematu, jestli do práce jít a riskovat, že případně když práci ztratí, mu bude strhávána vyšší mzda.

A z toho potom pramení třetí problém, že když tito lidé jsou na úřadu práce, tak se jim to nepočítá do důchodu. On dovrší, tento člověk, horník, věk 65 let. Tím končí vyplacení ztráty náhrady výdělku. Teď přijde, chce důchod: oni řeknou, bohužel, Franto Nováku, důchod nedostaneš, protože nemáš odpracované potřebné roky.

Je to téma určitě důležité. Pro někoho je 4 tis. horníků málo. Ale já si myslím, že 4 tis. horníků je, aspoň pro mě, skutečně skupina, z jejichž řad jsem vyšel, takže určitě za ni budu bojovat. Chtěl bych, aby se v rámci komplexního pozměňovacího návrhu, který bude ministerstvo zpracovávat – byl jsem v kontaktu s panem náměstkem Vaňáskem a vím, že se na tom pracuje – zkusilo ještě zahrnout – nechci tady rozšiřovat zákoník práce, ale myslím si, že to, co jsem vám řekl, minimálně posouzení možností, kdy nastoupí do práce a zpátky je nucen nastoupit na úřad práce, by se mělo diskutovat, výše minimální mzdy, nebo respektive výše srážky, která by se potom počítala.

Takže vítám, že se Sněmovna dohodla, že to pustí do dalších čtení, a jsem potom samozřejmě připraven s našimi kolegy i s vámi spolupracovat na případné formulaci, nebo vysvětlení podmínek, realit, o kterých jsem tady hovořil. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda má ještě někdo zájem vystoupit v rozpravě k tomuto bodu. Jestliže tomu tak není, rozpravu končím. Vzhledem k tomu, že zde zazněla námitka jak ze strany několika poslaneckých klubů, tak skupiny poslanců, nebudeme dále pokračovat podle § 90

odst. 2. V rozpravě nezazněl ani návrh na zamítnutí, ani návrh na vrácení předkladateli k dopracování, ani žádný návrh na zkrácení lhůty. Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o výboru garančním.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Ptám se, zda někdo navrhuje jako garanční jiný výbor? Zdůrazňuji. Nikoho nevidím, přistoupíme tedy k hlasování.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 34. Přihlášeno 177, pro 156, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Omlouvám se trochu kolegům, že jsem nevyužil gong před hlasováním, ale byl nás dostatečný počet. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Nevidím, že by se někdo hlásil. Tím zazněly veškeré návrhy a já končím tento bod. Děkuji.

Otevírám další bod.

42.

Návrh Pravidel hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2018 /sněmovní dokument 231/

Prosím pověřeného člena organizačního výboru pana poslance Jana Richtera, který nahradí omluveného pana poslance Volného, aby se ujal slova a předložený sněmovní dokument uvedl. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Richter: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, poslanci, organizační výbor na své 4. schůzi dne 17. ledna 2018 tento bod projednal a doporučil Poslanecké sněmovně přijmout usnesení, které je obsaženo ve sněmovním dokumentu č. 231.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za velice stručné a jasné uvedení bodu. Zahajuji všeobecnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem vystoupit ve všeobecné rozpravě? Není tomu tak. Končím všeobecnou rozpravu. Ptám se na případné závěrečné slovo? Zřejmě není zájem. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné. Do té taky neviduji žádnou přihlášku. Ptám se pro jistotu ještě jednou... není zájem. Končím podrobnou rozpravu. Ptám se na závěrečná slova v podrobné rozpravě? Zájem zde není.

Budeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, jak bylo předneseno s odkazem na sněmovní dokument. Pro jistotu poprosím pana navrhovatele, aby nám na protokol přečetl text usnesení.

Poslanec Jan Richter: Poslanecká sněmovna schvaluje Pravidla hospodaření poslaneckých klubů pro rok 2018 s výší příspěvku měsíčně: pevná částka na kluby 24 500 korun, variabilní částka na člena klubu vládní strany 5 314 korun, variabilní částka na člena klubu nevládní strany 6 908, kde je využit koeficient 1,3, který vychází vlastně z jednacího řádu.

Předseda PSP Radek Vondráček: (Předsedající gonguje.) Já vám děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přednesené usnesení. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování pořadové číslo 35. Přihlášeno je 178 poslanců, pro 162, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Já tedy konstatuji, že návrh usnesení byl schválen, a končím tento bod.

Otevíráám další bod, kterým je

3.

Vládní návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu /sněmovní tisk 15/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Já jsem si teď přečetl (dívá se pod sebe na stupínek), že to je stupínek vlastně sportovní, že by se tady dalo i nějak trénovat. Já to ale zkusím bez něj, byť by mi to určitě prospělo.

Dovoluji si jen upozornit, že vláda předkládá Parlamentu návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle tzv. Nagojského protokolu. Jde vlastně o druhé předložení tohoto návrhu zákona Poslanecké sněmovně, protože identický návrh byl projednáván již v uplynulém volebním období jako sněmovní tisk 847. Bohužel proces jeho projednávání nemohl být dokončen a byl pouze projednán v květnu minulého roku garančním výborem pro životní prostředí.

Dovolte mi jenom krátce zopakovat důvody předložení. Návrh zákona o podmínkách využívání genetických zdrojů podle Nagojského protokolu byl zpracován za účelem zajištění adaptace právního řádu České republiky na přímo použitelnou legislativu Evropské unie navazující na mezinárodní pravidla o přístupu ke genetickým zdrojům a jejich využívání. Konkrétně se jedná o nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 511/2014 ze dne 16. dubna 2014 a k němu vydané prováděcí nařízení Komise 2015/1866.

Návrhem zákona se upřesňuje způsob, jakým mají tuzemští držitelé sbírek genetických zdrojů a uživatelé genetických zdrojů plnit povinnosti, které jim v souvislosti se zařazení sbírky do registru Evropské unie, resp. s využíváním

genetických zdrojů ukládá nařízení, a stanoví kompetence Ministerstva životního prostředí a České inspekce životního prostředí v oblasti dodržování podmínek pro využívání genetických zdrojů, přístupu k nim a sdílení přínosů plynoucí z jejich využívání a také vytváří systém opatření k nápravě nedostatků zjištěných při kontrole využívání genetických zdrojů a rovněž sankcí za porušení povinností s tímto využíváním spojených. Cílem návrhu zákona je regulace využívání genetických zdrojů a přístupu k nim jako celek a má přispět k ochraně a zachování genetických zdrojů tzv. in situ, tzn. v místě jejich přirozeného výskytu, a jejich využívání udržitelným způsobem, a přínosy, které z využívání genetických zdrojů jejich uživatelům plynou, mají být spravedlivě a rovnocenně sdíleny s místními společnostmi, která v ochraně a využívání genetických zdrojů a biologické rozmanitosti zastávají klíčovou úlohu.

Protože se objevila otázka vlastně i při projednávání, co to takové genetické zdroje jsou, a ono to vždycky vyvolává takové tajemno, zda se náhodou nejedná o nějaké genové manipulace, tak já bych chtěl jenom říct, aby bylo úplně jasné, protože známe, že pak jsou otázky, co to je biomasa, a odpovídá se na to hůře, že genetické zdroje představují jakýkoli genetický materiál rostlinného, živočišného, mikrobiálního či jiného původu, který obsahuje funkční jednotky dědičnosti a který má skutečnou nebo potenciální hodnotu pro nějaké budoucí využití. Například může jít o rostlinu nebo její část, z níž je možné extrahovat látku, která bude následně využita k výzkumu a vývoji, typicky např. nového kosmetického přípravku, nebo genetickým zdrojem může být také jedinec živočicha využívaného v plemenářských programech. Genetickým zdrojem ale mohou být také houby, řasy a další. A sbírka je potom soubor získaných vzorků genetických zdrojů a souvisejících informací a mohou to představovat třeba genobanky, sbírky mohou mít výzkumné ústavy, přírodopisná muzea, ale i soukromé laboratoře nebo sbírky, případně botanické nebo zoologické zahrady.

Jak už tady bylo řečeno, byť vím, že se asi ozve protest proti tomuto návrhu právě vzhledem k tomu, že se jedná o přímou aplikaci, resp. přímo adaptační povaze návrhu, a také že Evropská komise momentálně velmi zvažuje, že tzv. EU Pilot, který na tom momentálně je, posune do fáze infrigmentové řízení, tak jsem chtěl požádat o projednání, resp. vyslovení souhlasu již v prvním čtení podle § 90. Pokud by tento návrh nebyl přijat, tak potom bych si dovolil předložit návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výběrech o 30 dní, tedy na 30 dní. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane ministře. Nyní přečtu omluvu pana poslance Lubomíra Volného v termínu od 23. od 15.30 do 24. po celý den z důvodů pracovních.

Nyní by se měla ujmout slova paní zpravodajka původně určená pro prvé čtení, paní poslankyně Dana Balcarová, ta je však řádně omluvena ze zdravotních důvodů. Za omluvenou zpravodajku se své role může ujmout náhradní zpravodaj pan poslanec Bohuslav Sobotka, nicméně jedná se o první čtení a my se se změnou osoby zpravodaje musíme vypořádat hlasováním.

Já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje pro prvé čtení a aby byl zpravodajem pan poslanec Bohuslav Sobotka. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 36. Přihlášeno je 177 poslanců, pro 135, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Poprosím pana zpravodaje, aby se ujal slova.

Poslanec Bohuslav Sobotka: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážná vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, mohu velmi stručně navázat na to, co zde již řekl zástupce předkladatele. Navrhovaná právní úprava zajišťuje adaptaci právního řádu České republiky na přímo použitelné předpisy Evropské unie. Návrh stanoví působnost příslušných orgánů, které jsou odpovědné za implementaci těchto nařízení, a také stanoví pravidla pro kontrolu dodržování povinností, které jsou těmito nařízeními uloženy. Jde tedy o regulaci využívání genetických zdrojů a tradičních znalostí, které s nimi souvisí, včetně sdílení přínosu z jejich využívání.

Jak už zde zaznělo a je tedy součástí tohoto tisku, vláda předložila tento návrh Sněmovně 30. listopadu loňského roku. Bylo navrženo, aby Sněmovna vyjádřila souhlas už v prvním čtení podle § 90 odst. 2 zákona o jednacím řádu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli eviduji dvě přihlášky. Jako první je přihlášen pan poslanec Vácha, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec František Vácha: Dobré odpoledne, dámy a pánové, vážená vládo, pane ministře. Předem bych chtěl vznést veto jménem tří klubů, klubu TOP 09, ODS a Pirátů, proti projednávání podle § 90 odst. 2 jednacího řádu. Shrnul bych několik věcí, několik důvodů, argumentů, které mám proti projednávání podle § 90. Ještě než začnu – mně ta příprava nebo vůbec důvodová zpráva toho zákona připadá trochu odbytá, protože třeba už v první větě, kde se píše, že v současné době není problematika využívání genetických zdrojů v rámci právního řádu regulovaná, tak to není pravda, protože máme zákon 148 o konzervaci a využívání genetických zdrojů rostlin. Takže já vím, že to jsou možná takové zbytečné věci, ale přejdeme k cíli zákona.

Cílem zákona je nastavit pravidla pro zařazování – a teď schválně použiji slovo "jakýchsi" – sbírek genetického materiálu do evropského registru. Neříká se však, koho a čeho se to týká. Ono se to totiž neříká ani v tom nařízení Evropského parlamentu 511. Jaké sbírky tomu budou podléhat, jaké ne. Jestli nebo co plyne z toho, že ta sbírka do toho registru bude zařazena a nebude zařazena.

A s tím souvisí dobrovolnost. V důvodové zprávě se říká, a teď budu citovat: Povinnosti vyplývající z rozhodnutí veřejné či soukromé sbírky genetických zdrojů o přistoupení k dobrovolnému opatření zápisu do registru sbírek spravovaného komisí atd. atd. To znamená, vy přicházíte se zákonem, který majitelům sbírek dobrovolně umožňuje přihlásit sbírku do nějakého evropského registru. Jenže dobrovolnost je

proti duchu Nagojského protokolu, protože duchem Nagojského protokolu je v podstatě zabránit krádeži genetické informace z rozvojových zemí.

Takže mě zajímá, jestli opravdu to, co je napsáno v důvodové zprávě, tzn. ta dobrovolnost, se týká toho zákona. A potom, jaký vztah má dobrovolnost k tak výrazné sankci podle § 9, kdy ta sankce je od 20 do 50 tisíc? To by znamenalo, že někdo dobrovolně vstoupí do registru sbírek a pak nějakým způsobem nebude dodržovat pravidla a dostane sankci 20 nebo 50 tisíc korun. To mi připadá trochu kontraproduktivní. Pokud tam ta dobrovolnost je, tak bych si představoval – a pokud vy ji potvrdíte – tak bych si představoval ve druhém čtení, že bych třeba přišel s pozměňujícím návrhem, kde by tou sankcí bylo, podle mého názoru dostatečnou sankcí, napřed návrh a posléze i vyřazení sbírky z registru. Protože já předpokládám, že někdo vstupuje do registru sbírek, aby z toho měl nějakou výhodu. A pokud je ta výhoda dostatečně veliká, tak mu nějakých 20, 50 tisíc neublíží a ublíží mu to, že bude z registru vyřazen.

Pak je tady další věc a to je retrospektiva toho zákona. Další věta – cituji z důvodové zprávy – je: Poslední podmínkou, aby se na tyto genetické zdroje a tradiční znalosti související s genetickými zdroji navrhovaný zákon vztahoval, je, že tyto genetické zdroje musí být získány až po vstupu Nagojského protokolu v platnost v daném státě, případě v Evropské unii, jde-li o členský stát Evropské unie. Takže se ptám na dobrovolnost a na tu retrospektivu zákona. Protože většina sbírek... další otázkou je, které ty sbírky by instituce nebo soukromí sběratelé měli do sbírek hlásit, tedy buď dobrovolně, nebo povinně. Protože jak jste říkal, tak genetický materiál podle toho nařízení 511, genetickým materiálem se rozumí – správně jste citoval – jakýkoli materiál rostlinného, živočišného, mikrobiálního nebo jiného původu obsahující funkční jednotku dědičnosti.

To jsou všechny herbáře! Jestli máte doma někdo herbář a bude povinnost registrovat tyto sbírky a ta povinnost bude i pro soukromé subjekty, budete muset registrovat svůj herbář. Pánové, jestli máte někdo doma sbírku motýlů a neregistrujete ji povinně, tak si radši domů nevoďte slečnu z Ministerstva životního prostředí, protože budete mít problém.

Ale to by se pak týkalo všech zoologických zahrad, to by se ale, vážení kolegové, asi hlavně kolegové, to by se týkalo i myslivců, protože ti mají sbírky paroží nebo trofejí. A pokud se jedná o funkční jednotku dědičnosti, tak dneska když vám vykopají Přemyslovce na hradě, tak podle DNA ze zubů, ta DNA je funkční. Ta jednotka dědičnosti je tam funkční. Tam prostě najdete funkční geny. Tak podle toho se určuje příbuznost vykopaných ostatků. To znamená, to se bude týkat ale úplně všeho. Pokud by to bylo povinné. Takže já doufám, že ta věta o dobrovolnosti v důvodové zprávě platí. Nevím, jestli by to nemělo být zmíněno nějakým způsobem v zákoně, tomu nerozumím, to by měli nějakým způsobem asi ošetřit vaši legislativci.

Takže obecně musím říct, že co je škoda, že nebyly osloveny žádné výzkumné instituce, veřejné výzkumné instituce, vysoké školy ani muzea apod., kterých by se potenciálně tento zákon týkal. A to je taky důvod, proč navrhujeme to veto, aby o tom zákoně byl čas diskutovat. Pak bych se možná nepřikláněl ke zkrácení o 30 dnů, aby se k tomu mohly vědecké instituce, kterých se to týká, nějakým způsobem vyjádřit.

Pokud by tam nebyla dobrovolnost, tak samozřejmě ten dopad bude mít velkou administrativní a finanční zátěž na dané výzkumné instituce a muzea. Já tedy doufám, že tam ta dobrovolnost je, že to není jenom věta, která se nějakým způsobem dostala do důvodové zprávy. Ona totiž už vlastně ratifikace Nagojského protokolu, já vím, že jsme ji pravděpodobně asi pod nějakým tlakem museli ratifikovat, ale třeba Spojené státy ji neratifikovaly, k Nagojského protokolu se nepřihlášily, takže už jenom ta ratifikace je trochu sporná.

Takže bych poprosil, já vím, že asi teď nezodpovíte na všechny otázky, jestli byste si ty otázky nepřipravil na výbor. Uvažuji o tom, že bych navrhl změnu garančního výboru na výbor pro vědu, vzdělávání, mládež, kulturu a tělovýchovu, protože opravdu Nagojský protokol anebo tento zákon se netýká ochrany životního prostředí, ale je to věda a výzkum. Protože těch vědeckých institucí se to bude týkat. Takže pokud byste si připravil otázky, asi nezodpovíte na ně teď, tzn. nejdůležitější je ta dobrovolnost a retrospektiva. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s řádnou přihláškou do rozpravy pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jenom připomenu, že jsme tento zákon projednávali již v minulém volebním období, jak pan ministr a pan zpravodaj oba zmínili, a již tenkrát jsme k němu přistupovali s poměrně značnými rozpaky. Jednání o něm vlastně začalo v roce 2016, probíhalo v roce 2017. Proběhlo první čtení, zákonem se zabýval výbor pro životní prostředí jako garanční výbor a ten pak projednávání přerušil proto, aby mohlo být jeho znění harmonizováno se zákonem o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Tedy zákon č. 250/2016 Sb., schválený v červenci 2016, který nabyl účinnosti 1. července 2017. Čili byla provedena harmonizace. Výbor pro životní prostředí ukončil jednání 3. května 2017 a doporučil Sněmovně, aby návrh zákona schválila. Bylo dost času na to tento zákon předložit do druhého a třetího čtení ještě v době minulé Sněmovny, minulé vládní koalice, kdy poslanci, které tento problém zajímal, měli dobrou informaci o tomto zákoně. Nestalo se tak.

Pochybnosti, které jsem s tím zákonem měl já osobně, mj. vycházely z toho, že jeho text, který je předložen, je tedy, musím to říci, poměrně velmi nesrozumitelný. Mluví se tam o věcech, které pan ministr již ve svém dnešním vystoupení přece jenom lépe popsal. Tehdy se o tom nějak moc nemluvalo. Považovalo se za samozřejmé, že zákon, který na nás padá, jako další zákony z Evropské unie, a který je dokonce provázen onou výhrůžkou infringementu... Mimochodem, v samotné důvodové zprávě je vyčíslen dopad možného infringementu v podobě 54 mil. korun jako jednorázová pokuta a 270 tis. korun denně, kdyby náš zákon nebyl včas přijatý, čili je to skutečně výhrůžka velmi razantní a člověk celkem chápe, proč je takový tlak to přijmout. Ale kdyby neměl čtenář k ruce nařízení Evropského parlamentu a Rady 511, kde přece jenom některé pojmy jsou aspoň trochu definovány, tak by skutečně četl text našeho zákona jako jakousi šarádu nebo tajenku, kde by se o mnohých pojmech příliš toho nedozvěděl.

Pan ministr definice připomněl – genetický materiál, genetické zdroje. Zmínil pojem sbírky. Ovšem nejmenoval něco, co je poměrně velmi zajímavé – pojem tradiční znalosti související s genetickými zdroji, což jsou tradiční znalosti, které vlastní domorodá nebo místní společenstva, která mají význam pro využívání genetických zdrojů. Čili tady jednáme o něčem, co se v čase významně vyvíjí, mění. Znalosti místních společenstev lidí v daném území, kde se zdroje vyskytují, se více a více stávají veřejnými tím, jak se ta společenstva stávají předmětem zkoumání různých antropologických nebo jiných výprav atd., čili to všechno tady probíhá jaksi on line. Takže to je něco, co skutečně je podle mého názoru problémem.

Pan ministr a hlavně pan předřečník profesor Vácha zmiňoval určité příklady těch sbírek, co to může být. Dovedeno až do důsledků by to skutečně mohly být biologické nebo přírodovědné sbírky, které někdo má ve svém domově nebo někde jinde, prostě je to nejasné. Takovou genetickou sbírkou třeba mohou být různé plemenné jednotky. Třeba takovým genovým zdrojem hospodářských zvířat jsou plemena dlouhodobě adaptovaná na území Česka, třeba plemena skotu, prasat, plemena ovcí atd., ryby, plemena nutrií, čili to jsou skutečně velmi zvláštní a velmi zajímavé věci.

Já jenom připomenu ještě jednu věc. Takovou velikou sbírkou, která existuje, je tzv. globální banka semen, která existuje na Špicberkách. Je to sbírka, která obsahuje 716 523 vzorků semen různých rostlin, které náležejí ke 4 205 druhům. To bylo roku 2010. Je to úložiště, které se nachází v jisté nadmořské výšce, v jistém teplotním prostředí. Je to úložiště, které podle slov nadšenců, kteří pro to horují, by mělo přežít apokalypsu, která nejdě bože by mohla potkat naši planetu. A pak, po té apokalypse, by mohli dojet na Špicberky a založit nové zemědělství právě z této sbírky, z toho globálního úložiště semen. Je poněkud nepříjemné, že globální oteplování se projevilo i na Špicberkách a tahle ta sbírka byla zčásti zaplavena vodou, i když ne přímo úplně samotné to úložiště semen, ale přesto nemusí ani docházet k apokalypse, aby samotný ten zdroj semen byl ohrožen.

Já se přiznám, že jsem s kolegou Váchou sdílel tu blokaci projednání podle § 90. Myslím, že je zbytečný kvál na to. Také jsem si povšiml rozporu mezi nezávazností, té možnosti přihlásit se na ministerstvo se svou sbírkou, a pak následné pokuty za přestupky, kterých celkem není tak těžké se dopustit. Jsou to hlavně přestupky bohužel administrativní – majitel sbírky zapomene někdy něco nahlásit a páchá přestupek, za který může být postižen onou sumou do 20, příp. do 50 tis. korun.

Vedle té infringementové pokuty to něco bude stát. Zvýšená administrativní zátěž by měla znamenat na České inspekci životního prostředí a na ministerstvu zřízení zhruba tří pracovních míst, což jsou asi 2 mil. korun. Subjekty, které potom budou z veřejné sféry, by správa členství v registru pro jejich sbírku stála 45 tis. korun za rok, případně podnikatelské subjekty mající také sbírku začleněnou do registru by musely vynaložit 75 tis. korun za rok. Takže určitě § 90 je třeba vetovat, což se stalo.

Otázka byla jiná, zdali bychom nevážili vrátit zákon k projednání. Tady si myslím, že by se ničemu nepomohlo. Autor by možná zákon více obohatil normálním jazykem vedle toho metajazyka, kterým je psán ten zákon, ale nic by to neznamenal. Čili já se připojuji k tomu, abychom propustili ten zákon do druhého čtení, případně

se pokusili některé věci, zejména tu nesrovnalost mezi nezávazností a pokutováním přestupků, vyjasnit, případně to slovo nezávazné nějak do těch úvodních paragrafů zákona zakotvit, a tedy do břemeno infringementu, které opětovně na nás Evropská unie valí, tím odvrhnout.

Čili do druhého čtení ano a ve druhém čtení potom se snažit pracovat na nějakém vylepšení toho zákona. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Vnímám tedy, že jste nad tím pouze přemýšlel, ale nenavrhujete vrácení navrhovateli k dopracování. Jenom abych neošidil, pan předseda Michálek se hlásil v okamžiku, kdy se řešilo veto, tak předpokládám, že nechce vystoupit samostatně k této věci. Pane předsedo Michálku, týkalo se to toho veta v tu chvíli? (Poslanec Michálek souhlasí.) Děkuji. Do diskuse se hlásí pan poslanec Kubiček.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovolil bych si navrhnout zkrácení lhůty na projednání ve výborech ze 60 dnů na 30 dnů, tedy o 30 dnů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dovolte mi přečíst omluvu. Omlouvá se pan poslanec Jan Skopeček dnes od 16.15 a ze zítřejšího jednání Poslanecké sněmovny z důvodu zahraniční cesty. A před chvílí se mi přišel omluvit pan poslanec Jan Čížinský od 16.15 z pracovních důvodů do konce dnešního jednacího dne.

Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě. Pan ministr by rád vystoupil v obecné rozpravě. Prosím.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za ty dotazy. Já jsem trochu překvapen, ale teď mi to pan profesor Vácha vysvětloval, že vlastně nezazněly na výboru už v té minulé Sněmovně v úplně podobném obsazení, ale teď jsem zjistil ten důvod, že některé věci si možná někteří lidé uvědomili potom.

Já teď nejsem schopen odpovědět v celé šíři. Takže určitě jsem pro to, aby to do výborů šlo. Nicméně z těch informací, které samozřejmě mám, mohu potvrdit, že ta registrace není povinná. Ona je opravdu dobrovolná. V případě, že by nedošlo k té registraci, protože když už k té registraci dojde, tak potom ten, kdo registruje, musí plnit ty podmínky. Ale v případě, že registrovat nechce, tak nemusí a nebude v tu chvíli sankcionován. Ale určitě jsem pro to, aby debata pokračovala ve výborech, samozřejmě v garančním výboru, případně v jiném, pokud se na tom dohodnete.

I tak bych ale podpořil návrh na zkrácení lhůty na 30 dní. Myslím, že to bude vysvětlitelné v rámci tohoto termínu. Děkuju vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuju vám, pane ministře. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě. Jestliže tomu tak není, rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova? Pan ministr ho v podstatě teď měl. Pan zpravodaj nemá zájem.

Vzhledem k tomu, že zazněly námitky podle § 90 odst. 3, budeme pokračovat ve standardním projednávání prvního čtení zákona. Konstatuji, že v rozpravě nezazněl ani návrh na vrácení ani návrh na zamítnutí.

Nejprve se tedy vypořádáme s příkázáním výborům. Nejprve rozhodneme o výboru garančním. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na garanční výbor. Jestliže tomu tak není, přivolám kolegy z předsálí, ale doufám, že nás je dostatečný počet. Přistoupíme k hlasování. (Rychlá konzultace z legislativního odboru.) Omlouvám se. Teď mě tady upozorňují, že pan poslanec Vácha měl návrh na jiný garanční výbor? Ne. Neměl. On by ho musel přednést v této části projednání. Ale ten návrh nezazněl.

Budeme hlasovat, kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 37, přihlášeno je 176 poslanců, pro 143, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh žádnému dalšímu výboru k projednání. Ptám se, zda je návrh na přikázání dalšímu výboru? A tady už se nám hlásí pan poslanec Vácha.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo. Avizoval jsem, že bych poprosil, jestli by to mohlo jít do výboru pro vědu, vzdělání, mládež, tělovýchovu, sport atd. atd.

Předseda PSP Radek Vondráček: Školský výbor. Jasně. Žádný další návrh jsem nezaznamenal. Budeme hlasovat tedy o přikázání dalšímu výboru tak, jak jej přednesl pan poslanec Vácha.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 38, přihlášeno je 176, pro 116, proti 8. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro... a teď nejsem schopný ho říct možná přesně – pro vzdělávání a tak dále, školský výbor, ať si rozumíme jako dalšímu výboru.

Dále v obecné rozpravě padl návrh, abychom zkrátili lhůtu pro projednání na 30 dnů, to znamená o 30 dnů na 30 dnů.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 39, přihlášeno je 176, pro 76, proti 40. Tento návrh nebyl přijat. Tento návrh budeme tedy projednávat ve standardních lhůtách.

Tím jsme se vypořádali s tímto bodem a já jej končím. Děkuji.
Budeme pokračovat bodem

7.

**Návrh poslanců Pavla Blažka, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších
na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 133/2000 Sb.,
o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů
(zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 19/ - první čtení**

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 19/1. Poprosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den. Děkuji za slovo. Návrh novely obsahuje jednu větu, takže budu velmi stručný. V zásadě nejde o nic jiného než o to, aby se změnila stávající praxe, kdy k přihlášení k tzv. trvalému pobytu stačí vlastně souhlas nájemce užívatel bytu a vůbec se nevyžaduje souhlas vlastníka toho či onoho objektu. Tento návrh z různých důvodů chce tu praxi změnit v tom smyslu, aby souhlas vlastníka byl nutný k tomu, pokud se někdo chce přihlásit k trvalému pobytu.

Pokud jde o stanovisko vlády, kdybych řekl nějakou stupnici negací, tak bych ten názor vlády označil jako velmi mírně negativní.

A v zásadě bych chtěl ještě pouze dodat, protože jedna věta by měla být odůvodněna stručně, že v prvním čtení jde vždy pouze a jenom o to, zda se sněmovna domnívá, že bychom se určitým návrhem změny zákona měli zabývat. Já si myslím že ano, a proto navrhuji, abychom to propustili do druhého čtení.

Snad ještě jenom poslední věta. Vláda tam vlastně říká, že se to v praxi vlastníka objektu vůbec nedotýká. Ale ona to není úplně pravda, protože je spousta případů z praxe, kdy například když se dějí v určitém domě nějaké trable, jsou tam problémy s nočním klidem a podobně, tak přijede policie, a pokud tam má někdo trvalý pobyt, tak ho prostě nemůže z toho domu ani vykázat, zatímco když trvalý pobyt nebude mít, tak policie může alespoň zasáhnout a ty lidi například z toho obydlí vykázat. Podobná situace vzniká při exekucích, kdy exekutor v zásadě zjišťuje toho dlužníka podle veřejných evidencí a dochází nám k tomu, kdy zcela zbytečně vchází i do různých bytů a objektů, kde je ta osoba jenom jakoby nahlášená, a jsou i případy, kdy těch dlužníků je nahlášeno úmyslně více, aby se vyhýbali plnění svých povinností. A majitel domu, ke kterému chodí za stejnými dlužníky další a další exekutoři, s tím má samozřejmě problémy a nemůže s tím vůbec nic dělat.

Toť v podstatě vše na úvod. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, kterým je pan poslanec Ondřej Profant.

(Jmenovaný poslanec namítá, že to ještě nebylo projednáno na výboru.) To nemohlo být ještě na výboru.

Poslanec Ondřej Profant: Omlouvám se za nedorozumění. Myslím, že všechno řekl již předkladatel. Je to poslanecký návrh a výbor se tím samozřejmě bude dále zabývat.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Nyní přečtu omluvu pana místopředsedy Jana Hamáčka z celého dnešního jednacího dne z pracovních důvodů.

Otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli evidují tři přihlášky. Ale s přednostním právem pan ministr spravedlnosti. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, chtěl bych tady varovat před tímto návrhem, protože si myslím, že nemíří správným směrem. Nechci vůbec zlehčovat problémy, které se pokouší řešit, to znamená to, co tady můj ctěný kolega Blažek řekl, že někdy jsou majitelé bytů obtěžováni návštěvami zejména exekutorů kvůli lidem, kteří tam údajně bydlí, údajně tam mají nějaký majetek, a často je to dosti nepříjemné. Ale myslím, že toto není ten bod, kterým to vyřešíme. Možná právě naopak.

My se dlouhodobě potýkáme s tím, že právě pod tlakem podobných snah se rozpadá evidence obyvatel ve smyslu bydliště obyvatel, potýkáme se s tím, že státní správa, soudy mají problém dohledat naše občany, když s nimi potřebují komunikovat ve věci jejich práv a povinností. Máme asi milion lidí, kteří bydlí někde jinde, než si stát myslí, že ti lidé bydlí, a tímto návrhem bychom jaksi tento problém dále zůstřovali a ne naopak.

Ta evidence má být skutečně evidencí, to znamená, nemá se tam rozhodovat a není to jejím smyslem – to, že je někde zapsána u nějakého člověka nějaká adresa, neznamená, že ten člověk má jakékoliv právo k tomu místu, a mělo by to být naopak. A takto je ten zákon stavěn. Aby si člověk mohl zapsat nějakou adresu, měl by prokázat nebo musí prokázat, že má nějaké právo to místo užívat. A pokud to právo má, tak už by zase nemělo být na tom, kdo mu to právo dal, aby rozhodoval o tom, zda on to tedy tomu státu nahlásí, nebo nenahlásí. Koneckonců ono by to ani nijak zvlášť nepomohlo, protože exekutor může vstoupit do jakéhokoliv bytu nebo místnosti, kde se tedy dlužník buďto nachází, nebo tam má svoje věci, a to bez ohledu na to, zda tam ten dlužník má, nebo nemá nahlášen trvalý pobyt. A například banky požadují po svých dlužnících, aby jim hlásili místo, kde se skutečně zdržují, a když tedy takto je nahlášeno nějaké místo bance, tak tam ten exekutor přijde a je mu úplně jedno, jestli to je zároveň místo, které je v té policejní evidenci, nebo není.

A otázka toho, koho si případný nájemce třeba může takhle pustit do toho bytu a nechat ho tam bydlet, to je otázka, kterou má řešit a řeší občanský zákoník a ne úprava evidence obyvatel. A jestli to občanský zákoník řeší špatně, tak to je občanský zákoník, který tady připravila ODS a další strany tehdejší koalice. Takže já jsem jaksi

otevřen k debatě na téma toho, co je v občanském zákoníku, ale to je úplně jiná debata než debata o evidenci. Takže bych byl rád, aby tento návrh byl zamítnut v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nevím, jestli to mám brát jako návrh na zamítnutí v prvním čtení? (Ministr Pelikán: Zní to tak!) Dobře. A mám tady tedy dvě faktické poznámky v tuhle chvíli. Nejdřív prosím pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dámy a pánové, dobrý den. Já bych chtěl zareagovat tady na pana ministra Pelikána.

Pane ministře, zeptat se vlastníka na to, komu půjčí svoji nemovitost a co tam ten nájemník může dělat, to by mělo být základní pravidlo a základní slušnost. Vy jste se tady věnoval velmi technicistní záležitosti, ale vláda by měla hájit také nějaké hodnoty, a jednou z těch hodnot je úcta k vlastnímu majetku nebo k osobnímu vlastnictví těch druhých. A pokud vy tady předkládáte, že vlastně nájemník se nemusí vlastníka ptát a ten vlastník si potom může dojít na úřad a vymazat si toho člověka, kterému nedal souhlas, tak je to docela problém. Já si myslím, že bychom tady měli ctít v této slovně Sněmovně jeden základní princip a tím je hájit osobní vlastnictví a hájit práva vlastníků. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Teď tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Kupku. Dvě minuty, prosím.

Poslanec Martin Kupka: Vážené paní kolegyně, vážení páni kolegové, já se také dovolím ohradit proti tvrzení, že by ten návrh mohl vést k tomu, že se rozvolní už tak komplikace související s evidencí obyvatel. Pokud ten zákon, resp. ta úprava povede naopak k tomu, že bude nezbytný souhlas vlastníka, tak to přece žádným způsobem nemůže ovlivnit kvalitu evidence obyvatel, větší chybovost nebo to, že by stát v tomhle směru víc tápal nebo měl větší nejistotu, kdo a kde bydlí, jak se zaregistruje. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní pan ministr Pelikán s faktickou poznámkou.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem asi byl málo srozumitelný. Vlastník je přece zcela suverénní v tom, jestli někomu nájemní smlouvou umožní v tom bytě bydlet, nebo neumožní. A my jenom říkáme, že to rozhodující má být právě tohle, to znamená umožním–neumožním někomu bydlet, a když jsem mu tam umožnil bydlet, tak ale zase je logické, že ten, komu jsem umožnil bydlet, může ohlásit policii, že tam bydlí. Takhle jednoduché to je.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní tady mám s faktickou poznámkou paní poslankyni Válkovou.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, teď uvedu takový příklad z praxe. Já bydlím v městské části Praha 2, jsem předsedkyní bytového družstva, prostřednictvím kterého jsme to v roce 1993 v druhé privatizační vlně zprivatizovali, a samozřejmě řeším velice často jako předsedkyně od té doby tuto problematiku. Ale tady musím pochválit tedy městskou část Praha 2, že vždycky vzorně dostanu ohlášení, že se nám někdo nový přihlásil, a mám možnost potom zjistit a případně jít za tím, když mám podezření, že ten někdo, kdo se přihlásil, je někdo, koho tam nechceme mít. Ale v nájemních smlouvách, které jsme si schválili, jak řekl před chvílkou pan ministr, máme možnost, aby vlastník nebo družstevník – je tam jak společenství, aby se to nepletlo, tak družstvo, ale to je jedno – tak samozřejmě i družstevník má výslovně v nájemní družstevní smlouvě možnost bez souhlasu družstva jako takového, jako majoritního vlastníka té budovy, si přihlásit koho chce. Kdybychom to nechtěli, tak to do té smlouvy nedáváme. Tady jsme informováni o tom, když se tam někdo nový přihlásí, máme možnost zasáhnout. A já si myslím také, že tady trochu, i když jsem rozpolcená právě jako někdo, kdo rád ví, jací lidé se v tom jeho domě pohybují, tak na druhé straně si myslím, že si tady trochu bereme z věcné působnosti občanského zákoníku, vytrháváme něco a přesunujeme to do oblasti správního práva, což se mi samozřejmě nelíbí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a nyní prosím pana poslance Stanjuru s faktickou. Dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já samozřejmě nevím, kolik nemovitostí vlastní pan ministr Pelikán, ale on tu debatu úplně otočil. Představme si, že jste vlastník, pronajmete nějakou bytovou jednotku a ten člověk si tam nahlásí 20 osob k trvalému pobytu. A vy říkáte, náš stát je tak vstřícný, že když na to přijdu, tak si můžu zajít na úřad a požádat, abychom to zrušili. Nemluvím o nájemní smlouvě, mluvíme o trvalém pobytu, ne o nájemní smlouvě. To je úplně něco jiného. Ten návrh nesměřuje k trvalému... Protože dneska stačí souhlas nájemníka a ne vlastníka. A mně připadá naprosto logické – čekal jsem, že to projde jako nůž máslem tady, protože to není politická úvaha, to je prostě jednoduché, vlastník má rozhodovat. Vy znáte vlastníka, který uzavře nájemní smlouvu a nepovolí tam trvalý pobyt po dobu... (Komentáře z poslaneckých lavic.) Buď na mě budou poslankyně pokřikovat, pane místopředsedo, nebo mi zjednejte pořádek!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já prosím klid v sále.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pokud mi poslankyně chtějí něco říct vaším prostřednictvím, tak ať přijdou k mikrofonu a mohou. Mám hrozně rád, když tady někdo křičí a zlehčuje problém, který existuje. Prostě ten problém existuje, pan

kolega Blažek ho popsal. Pokud říkáte, že se to nestane, že je někdo nahlášen, tak si vzpomeňte na debaty například o doplatku na bydlení, na to, jak nutíme, aby hygiena kontrolovala, kolik tam vlastně může být nahlášeno osob, kolik tam žije a kolik ne. Takže ten problém reálně existuje. Ten návrh je velmi jednoduchý. Směřuje ke zjednodušení problému, k posílení práv vlastníků. Pokud se to někomu nelíbí, prosím, můžete říct, že vlastník je ten poslední v řadě. My tento názor nemáme. To je celé!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A děkuji za dodržení času. Nyní mám pana poslance Plzáka s faktickou.

Poslanec Pavel Plzák: Dobré poledne. Zapojím se do diskuse spíše otázkou a spíše na pana ministra, protože o této problematice tolik nevím, právník nejsem. Ale mě zajímá konkrétní věc. Pronajímatel pronajme nájemci nějaký byt. On si tam zaeviduje trvalé bydliště, nájemní smlouva skončí. Byt si pronajme další pronajímatel (?), trvá tam to trvalé bydliště toho předchozího pronajímatele (?)? Vždyť to přece není logické. Opravdu potom pokud dojde k nějakému exekučnímu řízení, tak tam opravdu do toho bytu budou chodit exekutoři. A mně to nepřipadá normální. Mám takový dojem, že jedna moje, dá se říct známá musela soudně nechat zrušit svému synovi, který se potýkal s dluhy, trvalé bydliště ve svém bytě. Že to snad musel dokonce učinit soud, aby se zbavila exekutorů. Jestli mi to můžete zodpovědět, budu rád.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. V tuto chvíli nemám další. Pan ministr se ještě hlásí s faktickou?

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, pane předsedající. Váženě kolegyně, vážení kolegové, chci reagovat na pana poslance Stanjuru. To jste si měli rozmyslet, když jste přijímali občanský zákoník, který je váš. Tam je totiž řečeno, s čím musí nebo nemusí souhlasit vlastník, pokud jde o to, kdo užívá ten byt. A pokud je to špatně, tak se o tom bavme, ale bavme se o tom v tom občanském zákoníku. Já prostě odmítám, abychom tady vytvářeli stav, kdy někomu z hlediska občanského zákoníku, a tedy z hlediska práva, umožňujeme, aby někde bydlel, a zároveň mu neumožňujeme, aby si to jako řádný občan nahlásil na úřadech, že to je to místo, kde bydlí a kde ho ty úřady najdou. To je celé.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní pan poslanec Munzar opět s faktickou.

Poslanec Vojtěch Munzar: Pane ministře, nezlobte se na mě, ale vy tady směřujete dvě věci. Jedna věc je nájemní smlouva a druhá věc je přihlášení k trvalému pobytu. Samozřejmě vlastník může souhlasit tím, že podepíše s někým nájemní smlouvu, že mu ten svůj byt půjčuje. Ale měl by také souhlasit s tím, pokud

ten nájemník si tam jde nahlásit například členy své rodiny. Měla by to být skutečně, jak jsem tady řekl poprvé, základní slušnost zeptat se vlastníka nemovitosti, jestli si tam můžu já nebo někoho jiného přihlásit k trvalému pobytu. A to řeší náš návrh zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Poprosím rovnou pana ministra.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Já už to nebudu protahovat, já vám jenom ten § 2272 občanského zákoníku, vašeho občanského zákoníku, přečtu: "Nájemce má právo přijímat ve své domácnosti kohokoliv. Přijme-li nájemce nového člena své domácnosti, oznámí zvýšení počtu osob žijících v bytě bez zbytečného odkladu pronajímateli. Pronajímatel má právo vyhradit si ve smlouvě souhlas s přijetím nového člena do nájemcovy domácnosti. To neplatí, jedná-li se o osobu blízkou anebo další případy zvláštního zřetele hodné. Má právo požadovat, aby v nájemcově domácnosti žil jen takový počet osob, který je přiměřený velikosti bytu." Trochu jsem to zkrátil, tohle je to podstatné z toho pravidla. A pravidlo o tom, kdo se může hlásit a co k tomu potřebuje ukázat, zcela odpovídá tomuto pravidlu občanského zákoníku. Pokud se vám to pravidlo občanského zákoníku nelíbí, pojďme se bavit o tom, že ho změníme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní opět s faktickou pan poslanec Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já nevím, čím je občanský zákoník. Já jsem myslel, že platí pro všechny. Říkáte náš, váš. A pak vždycky řeknete: to my ne, to ti socani v naší vládě, kdybych mluvil o jiných zákonech. To, co říkáte, klidně můžete navrhnout. My jsme připraveni o tom jednat a mluvit. My jsme navrhli něco jiného. Já si pamatuji, když jste přišel do funkce, kolik jste měl prohlášení o tom, jak změníte občanský zákoník. Tak nám můžete říct, co se vám za ty tři roky povedlo, co jste prosadil, s kolika návrhy k diskusi s opozicí jste přišel. Ta množina není příliš vysoká, myslím, že je dokonce prázdná, alespoň co se týče té debaty s opozicí.

Ale vy tady opravdu zaměňujete pojmy. My se snažíme řešit problém, když to někdo zneužívá. A vy říkáte, že slušný občan se nemůže přihlásit, kde bydlí. Ale to se vůbec netýká slušných občanů, ti to nezneužívají. Takže já vím, že to je oblíbená politická metoda v debatě tu argumentaci dát ad absurdum a ukázat a podpořit svůj návrh. Ale v tomto případě to skutečně neplatí. Slušní občané to nedělají, nemají s tím problém, nic. Pokud přijmeme tento návrh zákona, tak slušným občanům se nic nestane, bude pro ně platit všechno, jako platilo doposud.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte mi zareagovat na pana ministra spravedlnosti. Pane ministře, já se se vši vážností ohrazuji proti vašemu označení váš občanský zákoník a vašemu občanskému zákoníku. To je zákon České republiky, tudíž je nás všech. Hlásíte-li se k jinému státu, například k Ruské federaci či k jakémukoliv jinému útvaru, tak to nahlaste, a pak říkejte váš zákon. Do té doby je to náš zákon.

A propos, když už tady stojím a vidím, že dnes nejste hlasově indisponován, nemohl byste se nám konečně vyjádřit k větě vašeho předsedy vlády, že žijeme v zemi, kde je možné objednat si trestní stíhání? (Předsedající: Prosím k věci.) To nám stále dlužíte.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a budeme pokračovat v rozpravě. Přihlášen je pan poslanec Veselý.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, kolegyně a kolegové, já se vrátím k té věci samé. Musím říct, že kolegům z mého klubu, tedy z klubu ČSSD, jsem doporučil, a bychom zákon podpořili k propuštění, jak říkal Pavel Blažek, do druhého čtení, nebo aby překonal první čtení. Důvod je jednoduchý.

My sdílíme, nebo já sdílím obavy a důvody, pro které byl návrh zákona předložen. To znamená, že tady podle mého názoru je nepřiměřená zátěž, a opravdu s tím souhlasím, pro vlastníky bytů a bytových jednotek a je třeba je aspoň částečně té zátěže zbavit. Budu dokonce ještě radikálnější a zkusím dát předkladatelům ke zvážení, zda místo pojmu příbuzný, ten užívám v situacích, kdy není třeba žádat souhlas vlastníka, nepoužít výraz osoba blízká, je to podle § 22 nového občanského zákoníku. Protože ten pojem příbuzný může být velmi široký.

Vyjádřím se teď k tomu, co tady říkal pan ministr, respektive ke stanovisku vlády. Já s tím stanoviskem nesouhlasím. Přehlásit někoho z trvalého pobytu v místě bydliště na ohlašovnu úplně jednoduché není. Já jsem to prakticky dělal a není to fakt jednoduchá věc. Musíte toho spoustu doložit a tak jednoduché to není. To je i odpověď na dotaz Pavla Plzáka. Skutečně když někdo opustí byt, neznamená, že mu tam zaniká trvalé bydliště. Je to složitější proces. Musíme dokládat jako spoluvlastníci nebo vlastníci, že tam skutečně nebydlí. Ideálně nějaké svědecké výpovědi v papírové podobě a podobně. Nicméně, a tam bych se stanoviskem vlády souhlasil, opravdu přihlašování osob na ohlašovnu je nepřiměřená zátěž. Nicméně to podle mě tento návrh nezhoršuje a měli bychom se tomu věnovat jiným způsobem a jinak. Skutečně souhlasím s tím, že obce a města, které mají na ohlašovně stovky a někdy i tisíce občanů, to řeší jako velký problém, ale tento návrh to podle mého názoru nezhoršuje.

Takže doporučuji postoupit do dalšího čtení, zvážít případně novelu, zda nekonkretizovat osoby příbuzné, protože osoby příbuzné jsou velmi široký pojem. Jsou tam tetičky, strýčkové, bratřanci, švagrové a někdy to může být opravdu nekonečný počet lidí, který by vlastně ten návrh devalvoval. A pokud jde o problém

ohlašoven nebo městských úřadů a obecních úřadů jako ohlašoven, to řešit ještě jiným způsobem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A nyní je přihlášen do rozpravy pan poslanec Kubík.

Poslanec Jan Kubík: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, myslím, že k tomu už tady dneska bylo mnohé řečeno, ale já se budu snažit shrnout aspoň ty základní obavy, které z toho vyplývají. Mně se zdá, že se drobet zaměňuje, že se snažíme jakoby toho majitele a trvalé bydliště postavit do nějaké právní roviny. Ale v tom § 10 odst. 2 je jasně napsáno, že trvalé bydliště nezakládá žádný právní vztah ani k objektu, ani k vlastníkovi tohoto objektu. Já si myslím, že trvalé bydliště by mělo mít základně pouze evidenční charakter.

Nicméně jaké z toho vyplývají ty obavy. Co nám dává trvalý pobyt. Za první je tu korespondenční adresa, že by byly obavy z toho, že budeme mít zaplněné schránky korespondencí lidí, kteří jsou přihlášení na těch trvalých bydlištích. To si myslím, že ta obava není. Navíc si myslím, že pokud k někomu na korespondenční adresu chodí nějaká korespondence, tak je o hodně větší šance, že se k té korespondenci dostane, než na ohlašovnách, kde jistě víte i z praxe, že pokud se někdo přihlásí na ohlašovnu, tak je dneska skoro nekontaktní. Známe věci z praxe. A pak se ti lidé diví, že jim naskáčou ještě další exekuce. Například my jsme o tom nevěděli. Když se jich člověk zeptá, kde máte trvalé bydliště, no na ohlašovně. Kam si chodíte přebírat korespondenci? Nechodíme. Takže to je věc z praxe, která je běžná.

Další problém, který jakoby z toho vyplývá, je, že by lidé – vlastníci objektů neměli přehled o tom, co se jakoby v tom domě děje. Jak říkala paní poslankyně Válková. Oni to vědí, poněvadž podle § 10 odst. 7, oni tu ohlášenku dostanou. Navíc podle odst. 8 mají možnost si vyžádat výpis, které osoby se v kterém objektu zdržují. Takže v tom si myslím, že také není problém.

Pak přicházejí ty problémy, o kterých tady předřečníci mluvili, a to jsou ty problémy s policií a problémy s exekucí. To si myslím, že je nad rámec zákona o evidenci obyvatel, že by se to mělo řešit v úplně jiných právních normách. A přijde mi to bohužel jako drbání pravou rukou za levým uchem, když se snažíme zdroj problémů zmiřňovat tím, že ho řešíme v jiné právní normě. Myslím si, že je tady dost osob na to, aby se ten problém dal vyřešit v těch právních normách, kterým přísluší, a že to nemusíme v podstatě řešit v zákonu o evidenci obyvatel, který by měl základně řešit to, aby stát měl přehled, kdo v jakém objektu bydlí a kdo se kde nachází a kde by mohl být kontaktní tak, aby státní správa s ním mohla být do styku.

Takže za mě a za klub ANO bohužel nebudeme hlasovat pro tuto novelu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. A mám tady s faktickou poznámkou paní poslankyni Majerovou.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Hezké odpoledne, vážené kolegyně a kolegové. Já bych jenom reagovala na předřečníka. Já naprosto nesouhlasím s tím, že vy říkáte, že trvalé bydliště má pouze nějaký evidenční charakter, protože z praxe všichni moc dobře víme, pokud jsme vlastníci nějakých nemovitostí – a my tady máme hájit právo občanů na jejich soukromé vlastnictví, že ve chvíli, kdy vám nájemce přestane platit nájem, tak vy jako majitel, pokud on tam má trvalé bydliště, jste téměř bezmocný v tom ho z toho bytu nějakým způsobem dostat. A ve finále je vám ještě doporučeno, že mu musíte jako majitel zajistit bydlení náhradní. Takže naprosto nesouhlasím s tím, co tady bylo řečeno.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak. Já děkuji. V tuto chvíli nemám žádné faktické poznámky ani přihlášky do rozpravy, tedy obecnou rozpravu končím. Prosím navrhovatele a zpravodaje, jestli mají zájem o závěrečná slova? Není tomu tak. V tom případě svolám kolegy do sálu, protože nás čekají hlasování.

Pokud si dobře pamatuji, tak nemáme návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, ale máme návrh na zamítnutí předloženého návrhu. Tedy znovu prosím všechny do sálu. (Chvilku vyčkává.) A pokud je nás dost... Všichni tedy víme, budeme hlasovat o zamítnutí předložené novely.

A já zahajuji hlasování číslo 40 a ptám se, kdo je pro. Tedy kdo je pro zamítnutí. Ptám se, kdo je proti? Zdrželi se? Já děkuji.

V hlasování číslo 40 bylo přihlášeno 177 poslanců, pro bylo 79, proti 62. Návrh byl zamítnut. Tedy jsme nezamítli.

Mám tady teď faktickou poznámku pana poslance Onderky... Nebo to je omyl? (Omyl.) Děkuji. Tedy jsme návrh nezamítli a budeme pokračovat. Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výboru k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Nevidím, že by tomu tak bylo. Takže přistoupíme k hlasování.

Já zahajuji hlasování o přiřazení garančnímu výboru. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Hlasování skončilo.

V hlasování číslo 41 bylo přihlášeno 177 poslanců, pro bylo 143, proti 5. Usnesení bylo přijato.

Posuneme se dál. Kdo souhlasí s tím, aby... To už jsme řešili. Organizační výbor nenavrl tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru k projednání? Nevidím takové návrhy. Má. Pan ministr. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji. Vzhledem k již zmiňované souvislosti s občanským zákoníkem navrhuji ústavněprávní výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak. Je tady návrh na ústavněprávní výbor. Znovu se zeptám, jestli jsou ještě nějaké jiné návrhy? Už nevidím.

V tom případě budeme hlasovat o přiřazení návrhu ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 42 bylo přihlášeno 177 poslanců, pro bylo 149, proti nikdo. Usnesení bylo přijato. Takže jsme návrh přikázali k projednání i dalšímu výboru.

Pokud vím, tak nezazněly návrhy na zkrácení či prodloužení lhůty. Tím by měl být tento bod ukončen. Já vám děkuji a uzavírám tento bod.

A jako další bod tady máme bod

8.

Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 20/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 20/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Vojtěch Munzar.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo. Než vám představím důvody, které nás vedou k návrhu na zrušení daně z nabytí nemovitých věcí, tak mi dovoluji na začátek jednu otázku.

Když si u vás doma ve vašem obýváku vaše dítě postaví stavebnici za své vlastní kapesné, budete od něj vybírat poplatek? Přijde vám to hloupé, přijde vám to nelogické? Mně ano. Ale přesně takto se chová náš stát k našim občanům. Přesně takto je totiž postavena ta daň z nabytí nemovitostí. Stát vybírá poplatek od našich občanů za to, že si na území naší země kupují nemovitost. A tím, že daň od roku 2016 platí ten, kdo si jde nemovitost koupit, tak tím ztratila veškeré zbytky logiky. Bydlet ve svém je snem mnoha, zejména mladých lidí, kteří si berou často nemalé hypotéky, aby se postavili na vlastní nohy a zajistili bydlení sobě a svým potomkům. To je ona občanská zodpovědnost a občanská statečnost, kterou by stát měl podporovat, a ne házet těmto lidem klacky pod nohy a trestat je. Co jiného je dneska tato daň než trestem a pokutou za to, že si člověk jde koupit na území našeho státu nemovitost?

Důvody, proč daň z nabytí nemovitých věcí navrhujeme, proč navrhujeme jejich zrušení, jsou následující:

Za prvé. Když někdo postavil tuto nemovitost, stavitel již odvedl DPH. Kupující... (Otáčá se k předsedajícímu s prosbou o uklidnění hluku v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já to také slyším. Prosím všechny poslance o klid v sále všechny poslance.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Kupující si vydělal peníze, již zaplatil daň z příjmu, a teď stát po něm chce daň, kterou hradí z již jednou nabytých peněz. To není jenom nenormální, to je navíc amorální. To je první důvod.

Druhý důvod. V celé republice, a všichni to vidíme, rostou rapidně ceny nemovitostí za poslední dva roky. K tomu se ještě zpříšňují hypotéky. Dneska mladý člověk a mladá rodina musí mít našetřeno minimálně 20 % na spoluúčast na hypotéku a ještě musí platit 4 % našemu státu. Zrušením této daně se aspoň částečně uleví lidem, kteří si kupují vlastní nemovitost. Abych vám dal příklad, z bytu, který stojí dnes 2 miliony korun, tak daň je 80 tisíc korun. Pro mladou rodinu to znamená několikaměsíční příjem, a přitom ty peníze může použít daleko efektivnějším způsobem, daleko účelněji, například na nákup kuchyňské linky, na rekonstrukci domu apod. Ty peníze z ekonomiky nezmizí, ale budou využity jinak, daleko efektivněji v soukromé spotřebě a investicích. A státu se tak vrátí i jinou cestou právě díky té spotřebě. Naším hlasováním tak můžeme jednorázově snížit náklady na pořízení vlastního bydlení o 4 %, takže to za to opravdu stojí.

Třetí důvod. Na dani se vybírá pouze necelé 1 % z celkových příjmů státního rozpočtu. Jejím zrušením tak nebude nijak ohrožena funkce státu, zatímco spouště lidem její zrušení ulehčí život. Navíc díky ekonomickému růstu příjem státního rozpočtu z ostatních daní a poplatků se zvyšuje. Meziroční rozdíl mezi roky 2017 a 2018 z ostatních daní a poplatků je 65 miliard, to je pětinásobek, než je celoroční výběr daně z nabytí nemovitostí, takže si myslím, že to skutečně stojí za to.

Čtvrtý důvod. Vzniká tady velická nerovnost před zákonem, na kterou doplácí běžní občané, protože již dnes existuje způsob, jak se vyhnout zaplacení daně z nabytí nemovitých věcí, a to je to, když kupujete firmu, do které je ta nemovitost vložena. V takovém případě se daň z nabytí nemovitých věcí neplatí. To znamená, ti velcí na tom vydělávají, ti velcí neplatí, kteří použijí tento způsob, a běžný občan tuto daň platí. Než složitě vymýšlet mechanismy, aby to platili všichni, aby nebyla žádná diskriminace, protože ti velcí si zase něco vymyslí, aby nemuseli platit daně, je jednodušší tuto daň pro všechny zrušit.

Vláda dala k našemu návrhu negativní stanovisko. Argumentuje hlavně tím, že daň se jednoduše vybírá. V jejím stanovisku, když si ho ale pořádně přečtete, dámy a pánové, nenajdete ani jednou slovo občan. Nenajdete tam ani jedno stanovisko, o které by se opíral zájem občanů, i když jsem si já osobně myslel, možná naivně, že funkce vlády je to, aby sloužila zájmům a ve prospěch občanů.

Oliver Cromwell před 350 lety řekl, že když zasedá parlament, nikdo si nemůže být jistý ani majetkem ani životem. A my máme dneska jedinečnou šanci svým hlasováním ukázat, že to v tomto případě neplatí. Proto prosím vás všechny, kolegy, napříč politickým spektrem, kteří chcete pomoci lidem a snížit náklady na pořízení vlastního bydlení jednorázově o 4 % několika hlasováními tady ve Sněmovně, abyste náš návrh podpořili a umožnili jeho postup do druhého čtení, kde o těchto věcech můžeme detailněji debatovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Jaroslav Foldyna.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji vám, pane předsedající. Vládo, kolegové, jsem zpravodajem rozpočtového výboru a členem poslaneckého klubu sociální demokracie. Mohu říci, že názor, který tady řeknu, opírám i o názor svých spolustraníků a kolegů.

Podívejte se, tento návrh je evergreenem našich kolegů z pravého politického spektra. To už tady bylo několikrát, abychom pomohli takzvaně občanům tím, že je osvobodíme od daně. Podívejte se, ještě k tomu daň z příjmu z nemovitosti je standardní daňový příjem, nedochází tam k žádným daňovým únikům. Tento standardní daňový příjem se používá v zásadě v celé Evropě.

Navrhovatelé navrhuji zrušit příjem do státního rozpočtu zhruba 11 miliard korun, aniž by jakkoliv navrhli doplnit státní rozpočet a zajistit pro toho občana, o kterého se takto chtějí starat, věci, které se týkají zdravotnictví, školství, bezpečnosti. My už jsme tady jednou projednávali v minulých volebních obdobích některé zákony, které daly 150 miliard na církevní restituce, a dodnes jsem nenašel jediný důvod, jak bychom nahradili občanům to, co těm občanům vezmeme.

Já za sebe i za zpravodaje navrhuji zamítnout tento zákon v prvním čtení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní otevřeme rozpravu. Do rozpravy mám jako prvního přihlášeného pana poslance Kytýra a připraví se pan poslanec Kubiček. (Hlasy ze sálu, že pan poslanec Kytýr je omluven.) Pan poslanec Kytýr není? V tom případě pan poslanec Kubiček.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pan poslanec Kytýr není přítomen na dnešním jednání s omluvou, je ve Štrasburku, takže mě docela překvapilo, že byl přihlášen do rozpravy. Nicméně se ho pokusím zastoupit.

V globálu tady hovoříme o škrtnutí systému jedné daně. Je to velmi problematické a myslím si, že by to vyžadovalo ideálně průřez celým daňovým systémem, protože peníze, které by vypadly z našeho daňového systému, by bylo nutno nějak nahradit.

Já tady uvedu na pravou míru některá čísla, která se používají. Ve zdůvodnění předkladatelů se hovoří o výpadku 11 mld., ale přesná čísla z Ministerstva financí hovoří o částce 12,5 mld. Dále se uvádí, že tím, že se zruší tato daň, dojde k praktické úspoře na výběru této daně. Takže k tomu dle zjištění NKÚ a interního auditu za rok 2014: čistě daň z nabytí nemovitých věcí spravovalo 359 zaměstnanců. Náklady na správu daně činily 191,4 mil. Kč, to znamená, že na výběr stokoruny daně z nabytí nemovitosti bylo vynaloženo 2,06 Kč. Tento materiál byl platný k 5. 4. 2016. V roce 2017 vzrostl daňový příjem na 12,5 mld. Kč, byl tudíž o 3 mld. vyšší než za rok 2014, a to zhruba při stejném počtu zaměstnanců. V přepočtu to znamená, že náklad na výběr jedné stokoruny byl nižší než 2 Kč. Inkaso daně z nabytí nemovitých věcí

dosáhlo za rok 2016 a obdobně za rok 2017, jak jsem říkal, 12,5 mld., takže není pravdivé zdůvodnění, které hovoří jen o 11 mld.

Tato daň je významným přísunem do státního rozpočtu a ve zprávě nebylo rozhodně řečeno, jak tuto daň nahradit. Jak říkám, museli bychom se na to podívat jako na komplex daní a říci, jakou formou nahradíme tento výpadek. Navrhovatelé nepředložili argument spočívající v navýšení příjmů státu z ostatních daní. Pokud by daň z nemovitých věcí byla zrušena, není jasné, jakým konkrétním způsobem byla nahrazena.

Z uvedených důvodů nemůžeme souhlasit se zrušením daně z nabytých nemovitostí a navrhujeme zamítnutí předloženého návrhu zákona v prvním čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan místopředseda Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane předsedající, svou faktickou poznámkou reaguji na vystoupení předřečníka. S těmi čísly to nebude tak jednoduché, protože v roce 2014 na interpelaci, která se týkala této věci, odpověděl ministr financí, že výběr této daně zaměstnává stovky berních úředníků, konkrétně 740, a odhad nákladů na výběr té daně jsou stovky milionů korun. Takže nevím, jestli ta čísla, která jste tady uváděl, jsou pravdivá.

Pokud jde o ten výpadek 11 miliard korun, nebo 12,5, anebo 9 miliard v minulých letech, kdy samozřejmě ten výběr daně se meziročně liší, ale někde kolem těch 10–11 miliard se pohybuje, tak to jsme přece ukázali. Stačí se podívat na naše návrhy úpravy státního rozpočtu na letošní rok, na minulý rok a tam najdete ty úspory, které lze velmi snadno provést, a budeme mít na to, abychom mohli tuto daň zrušit.

My potřebujeme měnit celou daňovou soustavu, s tím já souhlasím. Zjednodušovat daň, snižovat daň. V tom se určitě shodneme. Ale nic nám nebrání v tom, abychom tuto daň, která zdanňuje již zdaněné prostředky, abychom tuto daň zrušili. Tady spousta politických stran má plná ústa podpory mladým rodinám, jak se máme starat o rodiny, prarodinná politika, a tady máte daň, která komplikuje především mladým lidem to, aby si pořídili bydlení. A komplikuje to způsobem, který je zbytečný a který můžeme snadno odstranit. A já bych ani tento argument nepodceňoval. Dneska se úpravou té daně a tím, že je tam daňová sazba 4 % placená kupujícím, tak to znamená desítky až stovky tisíc navíc, které brání pořízení nemovitosti. A my máme jednoduchou možnost to odstranit a umožnit mladým lidem, aby si nemovitosti pořizovali. To přece stojí za to.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čas, pane místopředsedo. Děkuji. Než se posunu v rozpravě dál, tak tady mám dvě omluvy. Omlouvá se vám poslanec Lubomír Zaorálek od 16 hodin do konce jednacího dne a pan poslanec Lojda (správně Feri) mezi 17.45 a 19.00 z pracovních důvodů.

Nyní tedy prosím pana poslance... S faktickou prosím.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu velmi stručný. Nicméně ve své praxi se často setkávám s tím, že nemovitosti slouží spíše ke spekulacím než k uspokojení bydlení mladých lidí. Já bych pochopitelně podpořil bydlení mladých. Neměl bych s tím žádný problém. Ale zjišťuji, kolikrát se vystaví nějaká stavba za řekněme levné peníze, prodá se těm mladým lidem, kteří s tím potom mají jednotlivé problémy. Kdybych věděl, že to skutečně je ve prospěch těch mladých, tak já teď říkám, jestli by nebylo lepší založit nějaký fond s nějakou dotací a těm mladým pomoci jinou formou. Vy jste to řekl správně. Já s vámi naprosto souhlasím prostřednictvím pana předsedajícího, že kdybychom se dostali do situace, že můžeme těm mladým lidem nastartovat nějakou kariéru za podpory státu, za podpory obcí, udělat nějaké zvýhodnění, tak by to mohlo – dejme tomu – tuto daň eliminovat. Dokonce bych si dokázal představit i to, že by ta daň pro novostavby, kde by někdo užíval ten barák minimálně, a teď to neberte vážně, pět let deset let, že by ji platit nemusel. V tom případě bych tomu rozuměl. Ale to je na širší diskusi a je to i opravdu na změnu daňového systému. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já si dovolím zareagovat prostřednictvím pana předsedajícího na pana poslance Kubička. Všichni jsme to tady slyšeli. Místo abychom pomohli všem těm, kteří chtějí být na státu nezávislí, starají se o bydlení, starají se o bydlení své a svých potomků a stát je za to pokutuje dneska čtyřmi procenty, tak co se tady navrhuje? Že se tady zřídí nějaký fond a zase se bude přerozdělovat. A zase tady budou nějaké administrativní náklady na správu tohoto fondu. Pokud chceme pomoci mladým lidem a střední třídě, kteří si kupují vlastní bydlení, tak prosím zrušme tuto daň. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní prosím do rozpravy pana poslance Adamce.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já už jsem čekal tak dlouho, že jsem málem zapomněl, co jsem vám chtěl říct, ale zase mám možnost reagovat na některé technické nebo faktické poznámky, které tady padly, a já tím začnu.

Já bych chtěl svému panu předsedovi Fialovi říct, a dovolím si to před vámi všemi na tomto plénu, že se mylí, když si myslí, že všichni chceme vyšší daně a že chceme jednodušší daňový systém. To přece není pravda tohle to! Nalijme si čistého vína, že to je o pohledu na svět. Jak to každý z nás vidí. Já tedy chci nižší daně. Chci jednodušší daně, protože to usnadní život nám všem. Někdo si myslí, že to tak není. Znáám dokonce jednu stranu, kterou tady nebudu jmenovat, která říká takové krásné

pořekadlo: Co se hýbe, zdaňme! A co se nehýbe, tak dotujme! A je to tady. Slyšel jsem to tady od kolegy Kubička. Dotace! No, to je hrozný! To je pro mně sprostý slovo.

Ale chtěl jsem vám říct jednu věc k té nemovitosti. Ať se staví proto, když si je koupí mladí lidé, nebo ať si je koupí kdokoliv, tak ty stavby se zdaňují. Několikrát. A přece je pravda a je to podle mě skoro pravidlo, když lidé budou platit nižší daň, tak víc jim zbude pro jejich spotřebu. A zase z té spotřeby, jak je známo v České republice a všude ve světě, se platí šíleně. Takže je to jenom o pohledu na svět. A jestli zrušíme jednu nadbytečnou daň, která podle mě opravdu neřeší, že by se státní rozpočet zhroutil a že by to bylo špatně, a nakonec když lidé budou mít víc peněz ve vlastních peněženkách, tak proč vybírat další zbytečnou daň? To si řekněme na rovinu. To není potřeba.

Já bych poprosil, pane předsedající, kdyby moji kolegové zprava mě chvilku poslouchali. Děkuji. Takže to jsem rád, že mě posloucháte.

Ale já znovu říkám, to je přesně typický návrh zákona, který je velmi jednoduchý, velmi jasně říká, co si předkladatelé myslí o daňovém systému, co si myslí o této dani z nabytí nemovitosti.

Já vám řeknu svůj příběh, ještě když mám slovo. Já jsem v loňském roce potřeboval dokoupit část pozemku mezi mnou a sousedem, kde to léta bylo zablokováno díky tomu, že sousedova dcerka, které to patřilo, neměla 18 let. A dohodl jsem se potom, když dospěla, za cenu obvyklou v městě Trutnov v této lokalitě. Ona souhlasila, já jsem zaplatil, zapsal na katastr – a jaké bylo mé velké překvapení, jak se stát zachoval. On má úplně jiné tabulky oceňování nemovitostí, než jsou ceny obvyklé. A jestli to nevíte, tak si to ověřte. Já jsem za tu daň zaplatil dvakrát tolik, než jsem měl. Takže jestli tohle je přístup státu k tomu, když někdo něco podniká, staví, koupí něco, kde je zase předpoklad nějakého dalšího rozvoje, tak stát se zachová tak, že mu to zdaní. A běda, když to nezdaní. Pak se všichni diví.

Takže je to o pohledu na svět. A já si myslím, kdo má stejný pohled jako předkladatelé, tak toto podpoří. Kdo ne, je mi líto, tak bude proti. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a nyní se mi hlásil s faktickou pan poslanec Kalousek? Tak v tom případě tady mám ještě faktické poznámky. Paní poslankyně Vrecionová. Dvě minuty.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Vyzkouším stupínek. Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěla doplnit kolegu o dvě věci. Za prvé, já tu daň považuji za naprosto nemravnou, protože je to daň z nabytí, kdy ten kupující to platí z již zdaněných peněz, takže vlastně tady dochází k dvojímu zdanění. A slyšela jsem i argument, že stát má nějaké náklady za ten převod, za to, že to zapíše na katastru, tu nemovitost, ale 4 % z té celkové částky považuji za naprosto nemravnou částku. Já bych vás moc prosila, abyste podpořili tuto naši předlohu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Mám tady pana poslance Janulíka s faktickou poznámkou.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, já na margo předřečníka musím říct za nás, za bývalé voliče ODS, že s ním úplně stoprocentně souhlasím, a proto jsme, aspoň já jsem od revoluce vždycky volil pravici, ale nikdy to neudělala. Vždycky to říkala a dneska, v roce 2018, tady řešíme věc, na kterou máme v podstatě všichni, nebo většinově stejný názor, a nikdy se to prostě nestalo. To, že jsou to několikanásobně zdaněné peníze, to je přece jasné. Ale na druhou stranu já si pamatuji argumentaci z vašich řad před – já nevím – deseti patnácti lety, kdy jste tady měli drtivě většiny ve Sněmovně a prostě jste to nezrušili, tak si pamatuji, že prostě jste argumentovali tak, že jste říkali, ve Spojených státech je taky výrazně vyšší daň třeba z nemovitosti, než je u nás, a ty státy to mají. Takže o čem se tady bavíme? Já s vámi vřele souhlasím. Vy vždycky říkáte to, co si všichni myslíme, ale proč to nebylo už dávno zrušeno v době, kdy tady bylo daleko snazší najít ten konsenzus o tom a ta pravice tady měla vyloženě většinu?

Dneska je to prostě zabřednuté tam, kde to je, a těžko z toho vybrousit, že? Byl jsem rád, že se pan kolega Němec (správně Adamec) obrátil na svého stranického kolegu, to mě trápí, prostřednictvím pana předsedajícího, na pana Stanjuru. Vždycky když on mluví, tak nesmí být slyšet ani, že by spadl špendlíček, to si tady důrazně vyžaduje, a když mluví někdo jiný, tak se baví, až to hučí. Děkuji. (Slabý potlesk z levé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. A nyní tady mám s faktickou poznámkou pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Jestli chce můj předřečník teď hučet, tak může.

Pan poslanec Adamec tady s vámi, pane poslanče, sedí pět let. Jmenuje se Adamec, ne Vaněk. (Veselost v sále. Výkřiky: Němec.) Němec, to je stejně blízko jako Vaněk.

Nicméně pokud tady pan poslanec Janulík vytahuje historii, to, co říká, není pravda. Měli jsme tady daň z příjmů – čtyři sazby. Kdo je zrušil? Pravice. Mluvíme o dani z příjmů fyzických osob. Byla to naše vláda, která je razantně snížila a nechala jednu daň, rovnou daň. Měli jsme tady mnohem vyšší daň z příjmu právnické osoby. Byly to naše vlády, které opakovaně tuto daň snižovaly. Tak tady neříkejte, že jsme ještě nikdy nic nesnížili, že o tom pouze mluvíme. Na rozdíl od vás, vaši vlády, která opravdu žádné daně nesnížila. Ale dobře, říkáte, že byla někdy možná větší šance než dneska. To je asi pravda. Ale dneska tu šanci máte taky. Můžete daň zrušit s námi.

A pro všechny zastánce této daně mám jednoduchý dotaz. Vysvětlíte daňovým poplatníkům, za co tuto daň platí. Za co? U ostatních daní nějaký argument najdete. Daň z příjmu, spotřebu, nepřímých daní, daň z nemovitosti, když se vám obec stará o ulici, svítí, uklízí. Ale u této daně – za co tu daň poplatník platí? To si položme otázku. A odpovězte vy, kteří jste proti zrušení této daně, za co si občan ta 4 % platí

kromě toho, že platí nějaký poplatek na katastru. Tomu rozumím, že za administrativu něco zaplatí, aby to někdo zapsal do pozemkových knih. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tady mám nějaké omluvy. Paní poslankyně Dražilová se nám omlouvá dnes i zítra ze zdravotních důvodů, pan poslanec Výborný se nám omlouvá od šesti hodin z pracovních důvodů.

Nyní tady mám k faktické poznámce přihlášeného pana poslance Adamce. Nicméně si dovoluji upozornit, že potom jste hned v obecné. (Ne.) Nejste.

Poslanec Ivan Adamec: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, to je nějaký omyl. Neposunula se obrazovka. Já jsem jenom chtěl kolegovi Janulíkovi říct, že se na něj nezlobím, že mi říká Němec, já jsem sice z česko-německého pohraničí, teď z česko-polského pohraničí, já to snesu. Občas mi říkájí Trautenberk, tak jsem na to zvyklý, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího. Můžete mi klidně říkat Pepo. (Veselost v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Mám tady další omluvu, tentokrát od paní poslankyně Liškové (?), a to od 23. do 26. 1. z důvodu nemoci.

A nyní se tedy dostaneme k přednostnímu slovu pana poslance Kalouska.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovolu mi několik stručných úvah, především reakci na diskusi, která tady proběhla, i na argumenty, které padly. Přiznám se, že mě tolik netrápí otázka, za co občan daň platí. Univerzální odpověď na všechny druhy daní – za veřejné služby, které konzumuje. Úplně stejnou otázku můžu položit u nepřímých daní, zejména u DPH. Proč platím DPH za to, že jsem si koupil rohlík. Prostě financuji veřejné služby, které konzumuji. To je to stejné.

Upřímně řečeno netrápí mě ani otázka v onom porovnání, jestli se má platit daň z převodu nemovitostí, anebo daň z nabytí nemovitostí. Někdo v tom spatřuje velký rozdíl. Pokud by to byl konflikt pouze jenom v této technice, zda daň platí ten, kdo prodává, nebo ten, kdo nabývá, tak se přiznám, a někteří z vás to o mně vědí, že já v takovém případě fandím tomu, aby povinnost odvodu uvalena na toho, kdo to nabývá, neboť si ze své praxe pamatuji mnoho srdceryvných příkladů, kdy někdo nabyl nemovitost, povinnost byla na prodávajícím, ten ji nesplnil, a protože tam byla povinnost vzájemného ručení, tak ten nešťastník pak o tu nemovitost přišel, protože na něj padla povinnost za neplátce, který mezitím prošťuroval peníze, které za tu nemovitost získal, zaplatit. Bylo to tak v zákoně a nebylo v silách vůbec nikoho tyhle srdceryvné příklady změnit, zatímco když je povinnost uvalena na toho, kdo tu daň (nemovitost) nabývá, tak odpadá vzájemné ručení, to už tam teď není, předtím tam bylo. V tom vidím poměrně velkou výhodu. Na cenu nemovitosti to samozřejmě žádný vliv nemá, protože je lhotejné, zda odvodovou povinnost má prodávající, nebo nabývací, prostě 4 % se promítnou do ceny a někdo to zaplatit musí. Z tohoto

hlediska prosím, abychom nepranýřovali změnu nabytí nemovitosti a převodu nemovitosti, protože jsem přesvědčen, že je to lepší, pro daňového poplatníka komfortnější i za předpokladu, že daň je vůbec uvalena.

Také souhlasím s tím, že je velmi obtížné vyčíslit personální náročnost správy daně z nemovitostí. Na žádném berňáku v republice nenajdete úředníka, který by měl na starosti jenom daň z nabytí nemovitosti. Tam jsou lidé, kteří se věnují majetkovým daním. Jak známo, máme daň přímé, nepřímé a majetkové. Ti spravují v tomto případě daň z nemovitostí a daň z převodu nemovitostí. A dá se celkem snadno odhadnout personální náročnost správy daně z nemovitostí, neboť v daném roce objem nemovitostí je předpokládatelný a spočitatelný. Už hůře se odhaduje správa daně z nabytí nemovitostí, protože jak rychlý a pružný v tom místě zrovna v tu chvíli bude trh s nemovitostmi, se odhaduje mnohem hůř než skutečnost, kolik tam nemovitostí je.

Hele, mně nevadí, když se bavíte, ale když se bavíte přede mnou, tak se s tím fakt nedá nic dělat. (K poslancům J. Volnému, Míholovi a Faltýnkovi.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím poslance, aby byli v klidu.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pojd'te to říct do mikrofonu všem.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nebo šli případně jednat ven.

Poslanec Miroslav Kalousek: Takže souhlasím s tím, že když daň zrušíme, personální náročnost nějak klesne, ale jsem přesvědčen, že neexistuje nikdo, kdo by byl schopen kvalifikovaně říct o kolik. Určitě to bude znamenat nějaké snížení nákladů správy daně, ale nechtěl bych být v kůži toho, kdo by to měl vyčíslit.

Rovněž mě netrápí, a nepokládám to za argument, skutečnost, že to platíme z již jednou zdaněných peněz. Takových daní, prosím pěkně, uvědomme si, platíme spoustu. Všechny nepřímé daně platíme z již zdaněných peněz. Všechny majetkové daně platíme z již zdaněných peněz. Kdybychom řekli, že daně z dividend, za které tady oprávněně pranýřujeme bývalého ministra financí, dnes premiéra, protože je obchází, platíme z již zdaněných peněz. Daní, které platíme z již zdaněných peněz, je, prosím pěkně, většina než ty, které platíme jenom jednou z nezdaněných peněz. I to si uvědomme. Neříkám, že je to dobře nebo špatně, já to prostě jenom pojmenovávám a polemizuji s tím, jaké argumenty užívat nebo neužívat.

Argument, který jednoznačně podle mého názoru mluví pro tento návrh, je argument diskriminace malých proti velkým. Je to daň, kterou způsobem, který již popsal předkladatel, vždycky obejdou velké korporace, vždycky obejdou spekulanti, přes onen známý mechanismus, že nemovitost bude součástí základního jmění akciové společnosti, uplyne časový test, který v tuto chvíli je pět let, a po pěti letech prodávám akcie, s nimi vlastně prodávám i tu nemovitost, ale neplatím žádnou daň z nabytí nemovitosti. Což je nástroj vhodný pro velké korporace a pro spekulanty.

Nástroj zcela nevhodný pro mladé rodiny, které si chtějí pořídit bydlení, a pro tzv. drobný stav.

To je prosím pěkně, a tady moc prosím, abychom si to uvědomili, to je ten zásadní argument! Těch zhruba deset až jedenáct miliard, které nevytrhnou státní rozpočet, neplatí nikdo z těch velkých. To platí opravdu jenom drobní lidé. A těm bychom měli ulehčit. Proto velmi prosím, abychom tento návrh podpořili. (Slabý potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní mám do rozpravy přihlášeného pana poslance Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Děkuji svému předěčníkovi, že uvedl spoustu bodů, kterými jsem chtěl začít já, takže díky tomu ten projev můžu zkrátit. Protože nám taky vadí ta nespravedlnost, která spočívá v tom, že velké společnosti si vytvoří eseróčka, dají do nich nemovitosti a daně z nabytí nemovitosti potom neplatí, zatímco obyčejní lidé, kteří si koupí jeden byt v paneláku, tuto daň platit musí.

Nicméně co tady považujeme za problém, a za mnou už přišlo i několik občanů, kteří pracují ve společnostech, které zprostředkovávají nabytí prodeje nemovitostí, a je tady velký zájem i zahraničních spekulantů, řekněme toho menšího formátu, tzn. třeba lidi z bývalého Sovětského svazu, kteří si tady chtějí koupit jeden nebo dva byty, investovat tady peníze, a ti někteří ta eseróčka nepoužívají. My si myslíme, že v tento okamžik by bylo nezodpovědné úplně zrušit tu daň bez podrobnější diskuse toho, jak to dopadne na trh s nemovitostmi. Protože tím by se zvýšila, resp. je tady velká zahraniční poptávka a vzhledem k tomu, že ta zahraniční poptávka je funkcí toho, jaké jsou náklady, kolik vlastně stojí koupit si tady byt, tak když to bude o 4 % levnější, tak samozřejmě se sem ti drobní zahraniční spekulanti naválí ještě víc a ve výsledku se to potom negativně promítne právě do situace normálních obyčejných lidí, které jsme chtěli chránit. Takže my si myslíme, že by se to mělo prodiskutovat.

Zejména třeba v hlavním městě Praze je situace velmi špatná, protože za poslední dva roky ceny šly extrémně nahoru jak pro bydlení, které si člověk kupuje, nový byt, tak pro nájemní bydlení, a měli bychom se zamyslet, jakým způsobem řešit otázku toho, že je tady obrovské množství nevyužitých prázdných domů, chátrajících, které kupují třeba zahraniční vlastníci i mimo Evropskou unii čistě za účelem, aby zde investovali prostředky. A oni se dokonce ani nestarají o to, aby to někomu pronajali, protože ceny jdou tak rychle nahoru, že jim stačí tu nemovitost dočasně pro osoby nabyvatele v podstatě majetkový zisk, který je mnohem vyšší.

Proto si myslíme, že předtím, než se přistoupí ke zrušení této daně, by se měla sejít nějaká pracovní skupina, kde bychom si ve spolupráci s Ministerstvem financí vyjasnili otázky, jak snížit ty motivace zahraničních spekulantů, aby se snížila jejich motivace, aby se snížila, řekněme, návratnost, což jde zařídit třeba tím, že se zvýší daně z nemovitostí nebo daně z nabytí nemovitosti dočasně pro osoby nabyvatele mimo Evropskou unii. Protože pokud to teď bez dalšího zrušíme, tak se bojíme, že se tím sníží ty ceny o 4 % a naopak to přitáhne akorát další spekulativní kapitál, což si

myslíme, že by bylo v tento okamžik špatné pro trh s bydlením např. v hlavním městě Praze. Čili chtěl bych kolegy z ODS – jejichž záměr nebo myšlenku v zásadě podporujeme, ale myslíme si, že by bylo dobré tam některé věci dopracovat – požádat, abychom ve spolupráci třeba s Ministerstvem financí se zamysleli nad těmi problémy, o kterých jsem tady mluvil, a teprve poté, co budou vyřešeny tyto otázky, předložili návrh zákona do Poslanecké sněmovny.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní mám s faktickou pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dovolte mi, abych zareagoval prostřednictvím pana předsedajícího na pana předsedu Michálka. Vy tady argumentujete Prahou a spekulacemi, ale tenhle zákon se týká, to zrušení, celého území České republiky. A jestli si myslíte, že spekulanti, kteří dneska kupují třeba nemovitosti, předražené nemovitosti v Praze, nemají více peněz než čeští občané – oni je mají, proto je kupují. Tím, když se zruší ta 4 %, tak se tím pomůže všem těm běžným občanům ve středních Čechách, v ostatních krajích naší republiky, tak aby se jim snížily jednorázově náklady na pořízení vlastního bydlení o 4 %.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan poslanec Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolte mi jenom zareagovat na pana poslance Michálka a říct mu, že narazil na mnohem širší problém, než je spekulace z třetího světa za účelem nárůstu majetku v nemovitostech, protože jsou tady příznivé daňové podmínky. To tak není. To je prosím pěkně příliv kapitálu do nemovitostí z třetího světa za účelem praní špinavých peněz. A to se netýká zdaleka jenom České republiky. Východní pobřeží Spojených států a Kanady, jeho nemovitostní trh je zahlcen praním špinavých peněz z Ruska. Západní pobřeží Spojených států a Kanady je zahlceno praním špinavých peněz z Číny. Místní orgány se tomu velmi usilovně a zatím ne příliš úspěšně věnují, protože vědí, že to funguje jako pračka. Jakákoli daňová úprava na tom vůbec nic nezmění. Oni si potřebují ulít ty špinavé peníze do svobodného světa, a jestli tam zaplatí čtyři, nebo osm procent daně, to je jim úplně jedno. Oni si ty prachy potřebují ulít. Z tohoto důvodu třeba bychom i my měli zaměřit pozornost na nemovitostní trh, který je tady dnes ve vlastnictví našich ruských přátel, protože to je nějakých nemovitostí. A upřímně řečeno, velkorysé investice do nemovitostí, které realizuje ona panem prezidentem adorovaná čínská firma CFC, ujišťuji vás, pane poslanče Michálku prostřednictvím pana předsedajícího, že s tou nějaké to procento daní taky vůbec nehne. Té jde o něco úplně jiného. Ale to je úplně jiný problém než daňový, to je problém pro služby a pro boj s praním špinavých peněz.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tady mám pana poslance Stanjuru s faktickou poznámkou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl reagovat na vystoupení pana předsedy Michálka. Naším cílem je ochránit nebo zrušit tu daň především pro české občany. To, co jste říkal, je určitě k úvaze, my jsme na to téma připraveni debatovat. Přijde mi lepší propustit ten zákon do druhého čtení, klidně, pokud se na tom dohodneme, můžeme prodloužit dobu projednávání ve výborech z 60 na 90 dnů se souhlasem předkladatele, máme na to tři měsíce, abychom to debatovali. To se buď dohodneme, nebo nedohodneme.

Chtěl bych ještě poukázat na jeden aspekt, výhodu pro naše občany a pro mladé rodiny. Zpříšňují se podmínky pro poskytování hypoték. Můžeme se pít o tom jak, ale reálně se zpříšňují. A můžeme říkat, jestli banky chtějí čtít deset, dvacet, třicet, čtyřicet procent naspověného k tomu, co si chtějí půjčit, ale na daň z nabytí nemovitosti vám žádná banka nepůjčí. To jsou další peníze, které musíte mít k dispozici k tomu, abyste si mohli pořídit vlastní bydlení, a podle mě je to další argument k tomu, abychom těmto rodinám pomohli minimálně snížením této daně.

Já souhlasím s panem zpravodajem, že je to evergreen. Bohužel, je to evergreen. To je prostě pravda, marně se pokoušíme už mnoho let tuto daň zrušit. Nicméně říkal to pan předseda Fiala. My jsme u návrhu státního rozpočtu navrhli konkrétní úspory. A debatovali jsme i v jiné příležitosti o tom. Tak je to úplně jednoduché. Podívejme se na ty dotace, určitě najdeme zbytečné národní dotace ne za 12,5 mld., my si myslíme, že za 25 mld. Dvanáct a půl miliardy nechte našim občanům, ti to mohou utratit za vybavení těch domů a bytů, s tím přijdou také nějaké příjmy, např. z DPH, zvýší se obrat a podpoří se ekonomika. Zaměříme naši pozornost na rušení zbytečných dotačních titulů. Pak si nemusíme klást vždycky otázku, že vždycky, když navrhne snížení daní, tak otázka není, kde uspoříme, ale kde ty peníze z lidí dostaneme jinde. Ale správnou metodou je ušetřit výdaje státu, zejména ty zbytečné, a jako první na řadě jsou dotace.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a mám tady s faktickou poznámkou pana poslance Michálka.

Poslanec Jakub Michálek: Já děkuji za to vystoupení předřečníků, zejména pana Kalouska. Myslím, že to je důležitý problém, který by se tady měl řešit. Já jsem chtěl říct jenom jednu jedinou poznámku, a to přece jenom že je podstatné, jak ty daně nastavíme i pro ty zahraniční investory, třeba z Ruska. Někteří si samozřejmě vybírají, kde budou nakupovat nemovitosti, podle různých vazeb a podobně. Tak s tím samozřejmě asi těžko něco naděláme tím, že změníme daňové sazby. Ale určitě existují specializované služby, že specializované firmy dávají těmto investorům ze zemí Sovětského svazu katalogy, kde mají uvedeno, jaké jsou v jednotlivých zemích návratnosti, tak aby je nalákali do té konkrétní země. A to už jsou skutečně čísla, která můžeme nastavit tím, že upravíme daňový systém. Takže část této poptávky my

skutečně můžeme zasáhnout nějakou daňovou regulací, a proto bychom tuto otázku měli zvážit.

My jsme to rychle projednali v klubu a podle těch závěrů tedy budeme souhlasit s tím, aby se to prodloužilo dejme tomu na těch 90 dnů, na to maximum, protože to je opravdu otázka, která je poměrně velmi komplikovaná, a je potřeba ji zevrubně probrat. Ale pokud se to podaří tímto způsobem prodloužit, tak jsme ochotni, aby se ten návrh zákona posunul dál.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nevím, jestli to mám registrovat jako návrh na prodloužení doby pro projednávání. Dobře. Mám tady s faktickou poznámkou pana poslance Klause.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové, dobrý večer. Já jenom chci říci, že se nejedná, že bychom bojovali proti nějakému zlému mezinárodnímu kapitálu. Jak bylo řečeno, ten tu daň stejně obchází. A pomocí nákupu eseróček atd. žádnou daň neplatí. My skutečně chceme snížit daň panu Novákovi v Kostelci nad Labem, aby nemusel za peníze, které už si vydělal, platit daň ještě jednou. Takže to je celé. Nižší daň a jednodušší daň jsou lepší. Zrušit zbytečné daň je lepší. Zjednodušit daň je lepší. Jak správně řekl pan Adamec, tohle je názor některých z nás. Ukažte prosím i vy tady, co jste se k tomu přihlašovali verbálně, jako pan Janulík, že máte stejný názor, že je lepší, když občané mají peníze v peněženkách. To je celé, o čem se tady dneska bavíme.

A druhá věc. Nejde jenom o mladé. Řeknu takový vtip. Mladí jsou tady akorát Piráti, takže aby se vás to dotklo za srdce. To se týká nás všech. Zvlášť těch, co se několikrát rozvedou, tak tu daň platí třikrát pak v životě, z toho nabytí nemovitosti. Takže bojujete i za sebe. Snižte tu daň a propusťte to do druhého čtení. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a nyní tady mám ještě s faktickou poznámkou pana poslance Stanjuru.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak už jenom formálně podle jednacího řádu navrhuji prodloužit dobu projednání ve výborech o 30 dnů na 90 dnů, a to se souhlasem předkladatele. Protože bez toho souhlasu to není možné.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Tím mám vyčerpané všechny faktické poznámky i rozpravu. Rozhlédnu se ještě do sálu, jestli se někdo další nehlásí do rozpravy, ale myslím, že tomu tak není. Tedy obecnou rozpravu končím a zeptám se, jestli jsou závěrečná slova. Nejsou závěrečná slova. Nezazněly návrhy na vrácení předloženého návrhu k dopracování nebo na zamítnutí. Takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům. (Z pléna zní, že dvakrát zazněl návrh na zamítnutí.) Padl návrh na zamítnutí? Dvakrát zazněl. Omlouvám se, já ho tady nemám. V tom případě se budeme zabývat návrhem na zamítnutí. Teď tady mám

nějakou faktickou poznámku. Platí to? (Z pléna zní požadavek na odhlášení.) Odhlásit, jasně. Takže vás odhlásím. A až se nám to ustálí, tak budeme hlasovat o zamítnutí návrhu.

Zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Kdo se zdržel?

V hlasování číslo 43 bylo přihlášeno 165 poslanců. Pro se vyslovilo 90, proti 54. Usnesení bylo přijato, takže návrh byl zamítnut.

Děkuji zpravodaji a navrhovateli. Bod končí.

A posuneme se – prosím, klid v sále! Posuneme se k dalšímu bodu, což je

9.

Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 21/ - první čtení

Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk číslo 21/1. (V sále je silný hluk.) Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů poslanec Petr Fiala. (Informace mimo mikrofon.) Tak v tom případě je tady změna zástupce navrhovatelů, uvede to Martin Kupka.

Poslanec Martin Kupka: Ještě jednou dobrý večer, milé kolegyně, milí kolegové. My si dovoluujeme předložit návrh jednoduchého zákona. Zákona, který zrušuje zákon o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, tedy zákona, který zakázal prodej v obchodech s prodejní plochou větší než 200 metrů o vybraných státních svátcích. Ten zákon existoval rok a půl a přinesl celou řadu komplikací. Přinesl také zbytečný zásah do života lidí a do práv podnikatelů. Nečekané komplikace zasáhly například lékárny, možnosti lidí, aby si obstarali o státních svátcích léky. Způsobil komplikace v mnoha odvětvích, kde se najednou zkomplikovalo to, aby si restaurace a hotely mohly pořizovat ve velkoobchodech například zboží, které se rychle kazí. To všechno je jenom stručný výčet vážných problémů, které ten zákaz přinesl. (V sále je trvalý neklid a nepříjemná hladina hluku.)

Důležité je, že ani navrhovatelé... (Předsedající: Já prosím klid v sále!) Důležité je, že ani navrhovatelé nikdy nedokázali zdůvodnit, jak vybrali ty vybrané státní svátky, jaký k tomu existuje klíč. A tak se teď setkáváme s tím, že je v tom opravdu zmatek a spousta lidí opravdu neví, ve který státní svátek obchody budou otevřené a kdy budou zavřené.

Další problém spočívá v tom, že nikdo nedokázal vysvětlit, jak se určila plocha 200 metrů. Jak je tedy možné, že najednou prodávači v obchodech, které mají třeba 205 metrů prodejní plochy, mají jiné možnosti a jiná práva než prodávači, kteří pracují v obchodě, který má prodejní plochu 195 metrů čtverečních. Jaký je tedy důvod pro to, aby ty dvě skupiny lidí měly úplně jiné možnosti, úplně jiná práva. A to

nehovořím o velké skupině lidí, kteří vždycky budou muset o státních svátcích do práce, protože prostě to jejich profese vyžaduje a tu profesi si nakonec zvolili sami. Předkladatelé zato velmi bohatě argumentovali tím, jakým způsobem ten zákon z kvalitní způsob, jak lidé státní svátky tráví.

Já bych vás rád všechny vyvedl z omylu, pokud si myslíte, že by takový zákaz mohl způsobit to, že jednoduchým způsobem prostě lidé budou svátky trávit kvalitněji. Je to opravdu jenom chiméra sociálního inženýrství. Je jasné, že zavřeně dveře obchodů samy o sobě jistě nezajistí to, že lépe prožijeme státní svátek, který připomíná českou státnost, nebo že bychom snáz a lépe vnímali poselství sv. Václava.

Chceme a navrhujeme dnes jediné – zrušit jeden zbytečný zákon. Troufnu si tvrdit, že většina z nás v předvolební kampani oslovovala voliče s tím, jak je náš právní řád složitý, jak bychom měli konečně některé zákony zrušit, jak bychom měli zajistit, aby tady nebylo tolik zbytečné regulace. Tak přátelé, teď máme výjimečnou příležitost jeden takový zbytečný zákon zrušit. To je to, co dnes navrhujeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Bláha.

Poslanec Jiří Bláha: Dobrý den, pane předsedající, dobrý den, dámy a pánové. Návrh zákona, sněmovní tisk 21, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb. Předkladatele jsme slyšeli, Petr Fiala se Zbyňkem Stanjurou a skupina poslanců. Návrh byl předložen Sněmovně 1. 12. Návrh zákona počítá s úplným zrušením zákona. Účinnost je navržena tak, aby nebyla závislá na délce legislativního procesu. Není navrženo pevné datum. Důvodová zpráva poukazuje na fakt, že původní norma je nadbytečná, nepřiměřeně zasahuje do práv obchodníků, omezuje občany a narušuje konkurenční prostředí. Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem, se závazky České republiky vyplývajícími z mezinárodních smluv a s právem Evropské unie. Nejsou očekávány žádné zvýšené náklady na státní rozpočet.

Stanovisko vlády. U toho bych se pozastavil, chtěl bych, abyste slyšeli, jak se k tomu vláda postavila. Vláda zaujala k návrhu neutrální stanovisko s tím, že upozorňuje na některé skutečnosti, které doporučuje při dalším projednávání tohoto návrhu zohlednit. Vláda si je vědoma skutečnosti, že platná právní úprava vede k určité nerovnosti mezi různými skupinami podnikatelů. Vláda za druhé konstatuje, že zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, je účinný od 1. října 2016 a tato doba není dostatečně dlouhá na to, aby mohly být komplexně vyhodnoceny jeho ekonomické, sociální, kulturní a jiné dopady. Předložený poslanecký návrh zákona se však touto otázkou vůbec nezabývá a důvodová zpráva k němu postrádá jakoukoli analýzu dopadů zákona nebo vyhodnocení zkušeností s jeho aplikací, a to zejména negativních, z nichž vyplývá opodstatněnost jeho navrhovaného zrušení. Současně vláda považuje za potřebné upozornit na § 3 odst. 3 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce mezinárodních smluv, ze kterého je zřejmé, že lze jen výjimečně stanovit počátek účinnosti dnem vyhlášení, vyžaduje-li to naléhavý obecný zájem.

Toť vše. A já doporučuji jako zpravodaj nepřijmout tento návrh zákona. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní mám do rozpravy přihlášenou paní poslankyni Gajdůškovou.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážená vládo, ctěná Sněmovno, na návrh zákona, resp. situaci kolem volna a prodejní doby o státních svátcích lze nahlížet ve dvou rovinách. Za prvé je to z pohledu zaměstnance, práv zaměstnanců, jejich volna, toho, co se jich týká, a tak, jak o této záležitosti mluví odbory. Druhá záležitost, a to je výběr těch dnů volna, je symbolika hodnot, které země uznává a jsou pro českou národní, českou společnost významné. Obě roviny jsou důvodem, proč uzavírací dobu v době vyjmenovaných státních svátků zachovat. Navrhují tedy návrh zákona zamítnout.

Dovolte mi ale ještě trošičku tento návrh okomentovat. Víte, já jsem byla jedním ze spolupředkladatelů tohoto návrhu zákona, když ho předkládal před pěti lety senátor František Bublan. Přiznávám se, že jsem si na začátku, než jsem připojila svůj podpis pro tento návrh zákona, tenkrát také kladla otázku, jestli náhodou, byť chceme vyjit vstříc zaměstnancům, jim neublížíme tím, že je zbavíme možnosti si trošičku přivydělat. Ptala jsem se tenkrát v obchodech, protože jsem žena, tak chodím samozřejmě nakupovat. A ti, kterých jsem se ptala, mi říkali dvě věci. Za prvé že ty částky, které za to dostanou, pokud dostanou za práci ve svátek, nejsou tak významné, aby to převážilo hodnotu, kterou pro ně má to, že alespoň těch sedm dní v roce o vyjmenovaných státních svátcích mohou být doma s rodinami. Pak jsem ten návrh připodpsala.

Tedy, když se začalo opět hovořit o tomto návrhu a o možnosti zrušit tyto dny volna pro pracovníky v obchodě, tak už jsem se nemusela chodit ptát, oslovovaly mě prodavačky a prodavači sami. Říkali proboha, vždyť to je jedno z mála, to je fakt sedm dní v roce, kdy víme, že budeme moci být doma, kdy budeme moci být se svými rodinami nebo si prostě ten den užít, jinak jedeme pátek svátek, prostě nepřetržitě a nevíme, kdy to volno budeme moci mít. Proto jsem v této chvíli vznesla návrh k zamítnutí.

Neobstojí tam ani srovnání s nemocnicemi, dopravou či jinými profesemi, protože i v té nemocnici je omezený provoz o těchto svátcích, stejně tak jako ve všech dalších oborech lidské činnosti. Ale nemocnice jet musí, nemoc si nevybírání ani čas, ani místo, ani člověka. Ale nakoupit si snad proboha můžeme jindy. Čili neobstojí ani ten důvod o tom, že podnikatelé přijdou o nějaké své příjmy. Naopak. Jako žena mám tu zkušenost, že když vím, že nebudu moci jít nakoupit, tak nakoupím víc dopředu, aby náhodou rodina netrpěla. A myslím si, že v tom nejsem sama.

Byla tady již vznesena výtku od pana předkladatele, že se neví, jak vznikl výběr těch sedmi dnů, po které jsou v této chvíli obchody nad 200 metrů čtverečních uzavřeny. Byla to naprosto jednoduchá úvaha. Byl to minimální výběr těch dnů, kdy se toto dalo udělat. Byly to jednak dny spojené s českou národní, za prvé, a za druhé dny, které jsou uznávanými svátky, které, řekněme, světi u nás všichni, to jsou Vánoce a Velikonoce. Nic víc, nic méně.

Za rok fungování tohoto zákona se nestalo nic významného. Přežili všichni a prodavači, prodavačky si užili těch dnů volna. Ostatní možná zapřemýšleli, jak ten volný čas strávit jinak než jít do obchodu.

Také neobstojí debata, že by obchody musely propouštět, protože těch sedm dnů mají zavřeno. Naopak zaměstnanci v obchodech chybí. Také neobstojí argument o tom, že je zde porušována nějaká svoboda. Kolegyně a kolegové, myslím, že platí to, že svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého. A tou svobodou myslím svobodu zaměstnanců.

A na závěr snad ještě jedna poznámka. Víte, mě docela zaráží, že těch sedm dní v roce, významných pro českou státnost, nejsou ochotni vnímat ti, kteří většinou mají plnou pusť vlastnictví a národní identity.

Znovu opakuji svůj návrh na zamítnutí tohoto návrhu zákona a zachování situace tak, jak v této chvíli platí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Děkuji paní poslankyni Gajdůškové. Budeme pokračovat, ale máme tady tři faktické poznámky – nejdřív paní poslankyně Vrecionová, pan poslanec Brázdil a paní poslankyně Válková. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Děkuji. Tak ještě jednou pěkné odpoledne. Musím tady prostřednictvím pana předsedajícího reagovat na kolegyni Gajdůškovou. My jsme tu diskusi absolvovali před dvěma lety v Senátu, kdy ona také argumentovala tím, že chodí a mluví s prodavači. Já jsem opakovaně argumentovala, že i já jsem žena, chodím nakupovat. Dala jsem si také tu práci, že jsem i teď, než jsme to projednávali tady, právě kolem svátků hovořila s prodavači v nejmenovaných řetězcích. Oni vlastně říkají, pro ně to bylo dříve velice výhodné, protože si právě brali v tu dobu službu ti, co jsou bez rodiny, pracuje tam také řada cizinců, studentů, brigádníků. A navíc když jsem mezi svátky chtěla jít nakoupit, protože jsem vlastně netušila, protože si ty dny sama pletu, bloumá tam řada lidí, kteří také nevědí, jestli dnes je zavřeno, nebo není zavřeno, tak jsme stejně navíc zjistili, že v těch řetězcích využívají obchodníci tu dobu na to, že uklízejí, dělají inventury a přestavují regály, a my pak bloumáme další den, než zase najdeme, kde co je, jak to přestavěli, a kde najdeme mléko.

Takže já bych moc prosila, abyste tento zákon podpořili a propustili do dalšího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Budeme pokračovat faktickou poznámkou pana poslance Brázdila. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji vám, pane předsedající. Dámy a pánové, obстоjí všechny názory, které tady budete vykládat. Všechny obstojí. Úhel pohledu zaměstnance, zaměstnavatele, ale obstojí taky, kdo je starší, mladší, kdo chce víc peněz, kdo chce méně peněz, a kdo je sám a je svobodný, tak si neuvaří a potřebuje... a tak dále. Dokonce těch úhlů je tolik, že všechno, co tady povykládáte, budete mít pravdu. Ale podle mého jedině, v čem asi nebudete mít pravdu, že lidé chtějí furt změnu. No nechtějí. Oni chtějí mít prostě nějaký zaběhnutý pořádek, a ne abychom každé volební období tady měnili.

A ještě k paní Gajdůškové prostřednictvím pana předsedajícího. Víte, 27 let na záchranné službě v roli lékaře – je mi to úplně jedno, jestli jsem v sobotu, v neděli, nebo co. Já jsem si zvykl tak, že vlastně týden není žádný. Prostě každý den jdu do práce tehdy, kdy je potřeba. A takové ty argumenty, že někdy i ty špitály, to nevím, ale záchranky jsou na nějaké jakoby úrovni, která je zbrzděna, nebo chovají se jinak. No vůbec ne. Chodíme tam o svátcích, o nedělích. A někdo je rád, někdo ne. Tedy hlavně neměňte to. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Brázdilovi. Nyní paní poslankyně Helena Válková. Přípraví se pan předseda Petr Fiala také k faktické poznámce. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Budu teď mluvit rychle, abych zvládla říci všechno, co chci, v rámci faktické poznámky. Protože já jsem si tady zažila to období, které mnohé z vás naštěstí minulo, ty zuřivé divoké diskuse o každém dni a o důvodech, proč buď tedy zrušit, nebo zavést svátky. Jednoznačně jsem proti zrušení toho zákona. Jednoznačně jsem proti tomu návrhu právě proto, že tady by měla být určitá právní jistota a stabilita. A začíná to protikuřáckým zákonem, končí to EET. Všechno máme tendenci měnit pod vlajkou nebo s odůvodněním, že ta situace je neúnosná. Neudělali jsme ani sociální, ani hospodářské, ani ekonomické, ani politické vyhodnocení. Nemáme k dispozici skutečně takzvaná tvrdá data, statistiky. A opíráme se o to, že jedna poslankyně vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, paní poslankyně Vrecionová, řekne, že hovořila s těmi a s těmi prodávači a ti by byli radši, kdyby se vrátil ten stav před přijetím zákona z roku 2016. Paní poslankyně Gajdůšková zřejmě mluvila se stejnými prodávači a prodavačkami jako já, protože ti jsou naopak velmi rádi. Já neříkám, že jsem si vybrala dobře.

Takže abych nepřekročila stanovený čas. V zájmu právní stability opravdu zvažujeme, jestli je tady tak naléhavý zájem, to zaprvé, a zadruhé, jestli to opravdu bude ve prospěch našich spoluobčanů, těch, kteří to potřebují nejvíce. A podle mého názoru jsou to právě zaměstnanci. A průměr zdravotních služeb, které zajišťují nepřetržitou službu, když jde o život a zdraví, tak to je úplně něco jiného. Tam si to vybrat nemůžeme. Kdo tam chce pracovat, tak musí vzít v úvahu, že jde o určité poslání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skončil vám čas, paní poslankyně. Děkuji. Nyní pan poslanec Petr Fiala také s faktickou poznámkou, poté pan poslanec Martin

Kupka s faktickou poznámkou a s přednostním právem pan poslanec Okamura. Pane předsedo, máte faktickou poznámku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Brázdil tady říkal, že obстоjí všechny argumenty. Ale ony všechny argumenty neobstojí. A neobstojí například některé argumenty, které tady vznesla paní poslankyně Gajdůšková. Já je nebudu postupně vyvracet. Ono je lze vyvracet. A máme fakta a máme informace a víme, proč je toto zákonné ustanovení špatné.

Ale dotknu se jedné věci, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, kterou jste zmínila na závěr, a to je ta otázka vlastnictví a toho, že přece ti, kteří navrhuji zrušení tady toho zákona, si neváží těch státních svátků. To není vůbec žádná pravda. My si státních svátků vážíme. Jenom nechceme lidem předepisovat, jak ty státní svátky mají prožít a co mají dělat. A v tom zákoně se přímo v důvodové zprávě mluvilo o tom, že lidé budou mít volný čas a nebudou se špinit tím, že – ne doslova, promiňte – že půjdou nakupovat a něco takového. Ale to je přece absurdní. My nemáme lidi tímto způsobem vychovávat. A nechme na nich, jak to stráví, jestli je pro ně dobré strávit státní svátek tím, že je konečně rodina pohromadě a mohou jít třeba nakoupit, nebo jdou do muzea, nebo jdou do akvaparku, anebo jedou na výlet. A mimochodem, když jdou do muzea, tak tam také musejí být nějakí zaměstnanci, kteří prostě to muzeum otevrou a umožní lidem, aby tam šli. Když jedou nějakou dopravou, tak musí být nějaký řidič nebo strojvedoucí, který je někam doveze. A spousty dalších věcí... Když jdou do akvaparku, tak se o něj taky musí někdo starat. A tyhle zaměstnance nechráníte? No nechráníte, protože by to bylo absurdní je chránit.

Takže náš argument je srozumitelný a jasný. Nechme lidem, ať se rozhodnou, jak chtějí trávit svůj volný čas. Nechme na obchodnících, ať se rozhodnou, jestli chtějí mít otevřeno, nebo nechtějí mít otevřeno. A nechme na zaměstnancích, jestli budou pracovat v profesi, která vyžaduje i práci v sobotu, v neděli občas, anebo budou pracovat v profesi, která něco takového nevyžaduje. Vždyť je to přece logické a srozumitelné. Proto je správný ten náš návrh zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji také za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Martina Kupky. Připraví se pan poslanec Roman Onderka také k faktické poznámce. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Mám velmi stručně dvě faktické poznámky. Ta první se týká toho, že by bylo hrozně laciné a jednoduché, kdyby prostě bylo možné pro kulturu, pro českou státnost, pro to, abychom lépe trávili státní a křesťanské svátky, udělat víc jenom tím, že něco zavřeme, jenom něco zakážeme. Ale ono to ve skutečnosti je samozřejmě mnohem těžší. A pokud bychom skutečně chtěli, a nevím, jestli máme něco takového udělat, tak to vyžaduje mnohem více aktivity na nejrůznějších úrovních. Ale zákazů v těch aktivitách bude opravdu mnohem méně.

Druhá poznámka se týká toho, jak zajistit stabilitu českého právního prostředí. Podle mého soudu obtížně tím, že budeme trvat na zákonu, který je založen na nesrovnalostech, na nejasných podmínkách, na nerovných podmínkách a na něčem, co se tedy v tomto případě daleko snáz ruší, a zavedou se podmínky, na které si lidé určitě, protože jsou jednodušší, zvyknou mnohem lépe a mnohem snáze. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec Roman Onderka a pan místopředseda Okamura také bude mít faktickou poznámku poté. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, reakce prostřednictvím vás na pana předsedu Fialu. Já tady slyším mnoho názorů o tom, jak někomu něco určujeme, jak těm lidem prikazujeme. Ne vždycky i mně se to líbí, ale je to otázka názoru a hlavně praxe. A tady musím říct, kolego prostřednictvím pana předsedajícího, že já tu praxi mám. Když jsem dělal dlouhá léta v turnusovém prostředí na železnici, tak jsem si nemohl vybrat, jestli mohu pracovat ve svátek, anebo nebudu pracovat ve svátek. Turnus byl svatý. A stejně tak jako železničářům, stejně tak jako všem organizacím, které nemohou dokonce ani stávkovat v ČR, protože by to ohrozilo fungování státu, ať je to policie, armáda a další, tak samozřejmě to není o tom, že prikazujeme nebo neprikazujeme. Kolegyně Gajdušková totiž měla na mysli to, že dáváme všem občanům v ČR, kteří nemají tuto povinnost, šanci oslavit svátek. A my jim ho neprikazujeme, my jim dáváme tuto šanci. A na tuto šanci mají právo všichni občané, kteří nemají povinnost ve vztahu k zákonům, k legislativě a k České republice. A to je pro nás důležité. A jak si ho oslaví, jestli půjdou do lesa, do parku nebo do institucí, které jsou momentálně možné, to znamená, jsou funkční, už záleží pouze na nich. Ale věřte mi, že bych stokrát raději strávil svůj čas s rodinou, s přáteli, kdekoli jinde než v práci tam, kde jsem pracoval. Ne proto, že mě práce nebavila, ale proto, že si myslím, že jsou důležitější věci, a tohle je jedna z nich. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana místopředsedy Tomia Okamury. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych jenom krátce řekl stanovisko našeho hnutí SPD. My jsme pro zrušení tohoto zákona o prodejní době. Já tento zákon znám ještě z doby, kdy jsem byl senátor před pěti lety, tam se to pan Bublan z ČSSD snažil prosazovat a celý Senát mu to zamítl, přestože měla většina ČSSD tenkrát v Senátu! Pozor, na to bych chtěl upozornit, což mě mile překvapilo. Bylo to tuším moje první vystoupení na mikrofon v Senátu, kde jsem se vyjádřil, a ty důvody jsou celkem jednoduché.

Můj bývalý senátní obvod, říkalo se o něm, že je to obvod s druhými nejnižšími průměrnými platy v republice – bylo to Slovácko, Bojkovice, Uherský Brod atd., a když jsem si dělal průzkum mezi svými voliči, a jak víte, tak jsem ty volby vyhrál, takže jich bylo celkem v řádu desetitisíců, tak mi říkali: My nemáme žádný velký hypermarket v blízkosti, takže abychom si levně mohli nakoupit, musíme do Zlína, třeba 20 kilometrů, takže můžeme jenom o volném dnu. Jenom o volném dni, o svátku si můžeme jít nakoupit levně. A teď si vezměte, že tam je průměrný plat 15 tisíc hrubého.

A za druhé mi říkali, že si i rádi přivydělají. Mně říkali v mém senátním obvodu, že si lidé rádi přivydělají, protože mají nízké průměrné platy kolem 15 tisíc hrubého, i táta od rodiny. Je to zoufalý plat, samozřejmě je to šílené. Musíme udělat maximum pro to a v SPD chceme dělat maximum pro to, aby lidé měli lepší platy, ale já jsem reakce měl tyto. A samozřejmě když se k tomu přidá ještě to, že tento zákon selektivně vybírá určitou profesi, a musíme se zeptat, co tedy dispečeri, co tedy lékaři, co tedy zdravotní sestry, co tedy údržbáři silnic a další? Jakým způsobem tedy některou profesi zvýhodníme a některou ne? I na tuto otázku v podstatě zákon vůbec neodpovídá, notabene víme, že se to různě obchází, protože v rámci nějakých center něco má přes 200 metrů, něco má pod 200 metrů, všichni ale platí zároveň nájmy. To znamená, ten zákon je polovičatý, nedopracovaný a my máme v názvu svoboda – Svoboda a přímá demokracie – a my bychom rádi nechali na svobodném rozhodnutí občanů, zdali si chtějí přivydělat, nebo ne. Mají za to příplatky. Tady důslední musíme být v tomto a také, zdali chtějí podnikat a jak. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, také vám došel čas. Děkuji tedy. A máme ještě jednu faktickou poznámku paní poslankyně Gajdůškové, pak už snad přijde na řadu pan poslanec Bauer. Máte slovo, paní poslankyně, k faktické poznámce.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Ano, vážený pane předsedající, dámy a pánové, jenom velice rychle, o čem se tady bavíme. Bavíme se o sedmi dnech: 1. lednu, Velikonočním pondělím, 8. květnu, 28. září, 28. říjnu, 24. prosinci – a to je jenom půl dne, 25. prosinci a 26. prosinci. Je to sedm dnů v roce! Nic víc, nic méně.

A pokud se týká vztahu k české státnosti, tak je to přece symbol, jak se stát chová k těmto dnům, k těmto svátkům, k významným dnům pro českou státnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a vrátíme se do rozpravy vystoupením pana poslance Jana Bauera, připraví se pan poslanec Jiří Míhola. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, budu upřímný. Patřím k těm, které omezení prodejní doby v několika svátečních dnech v roce nerozrušilo. Možná je to dáno tím, že žiju v blízkosti hranice se sousedním Bavorskem, kde obchody o svátcích zavírají velmi běžně. Možná je to částečně dáno i

tím, že ve svém blízkém okolí mám hned několik zaměstnanců větších obchodů, kteří změnu kvitovali. Oproti minulosti se teď prý mohou spolehnout na to, že budou mít v dané dny v práci volno, a jsou prý za to rádi. Přesto náš návrh na zrušení zákazu prodeje o vybraných svátcích podporuji a rád bych vám vysvětlil proč.

Ža prvé jsem v průběhu času potkal i ty, a bavím se o zaměstnancích, kterým změna přijatá minulou Sněmovnou vadí. Vesměs jde o mladé lidi, kteří práci o svátcích brali jako příležitost k přivýdělku, o kterou teď přišli. Také jsem potkal několik soukromníků, nikoliv zástupců řetězců, na které opatření dopadlo a způsobilo jim problémy a snížení tržeb. Tady se sluší připomenout, že do skupiny obchodů, které musí ve stanovené dny zavřít dveře, patří nejen obchody nad 200 metrů čtverečních, ale také třeba sběrný, zastavárny nebo bazary, tedy obchody těch soukromníků, které především na malých městech běžně nepotkáte.

A tím se dostávám k druhému důvodu, proč se mi zákon omezující prodej nelíbí. Stejně jako mnoho jiných nedomyšlených regulací dopadá zákaz prodeje jen na některé a na jiné nikoliv, aniž by bylo jasné, podle jakého kritéria se linie mezi těmi, co musí, a těmi, co nemusí, vede. Stejně jako jiné regulace, tak i tato je nespravedlivá a naprosto nelogická.

Třetí věc, kterou chci zmínit, s tímto nahodilým výběrem souvisí. Ptám se: opravdu jsme si jisti, že zákon se zastavil u velkých obchodů a nebude pokračovat zákazy pro další subjekty, ať již vymezené prodejní plochou, nebo typem podnikání? Co a kdo a v jaké svátky přijde příště na řadu? Budou to akvaparky nebo multikina?

Vážené dámy a pánové, to jsou důvody důležité, ale nejsou tím důvodem zásadním. Hlavním a nepřekročitelným důvodem je pro mě respekt ke svobodě – ke svobodě podnikání a svobodě zákazníků kdykoliv využít nabízené služby. Omezování prodejní doby pro mě představuje především porušení základních principů a vztahů, na kterých má svobodná společnost fungovat a do kterých stát nemá, co mluvit. Ustoupíme-li jednou, můžeme ustupovat donekonečna, až nám z té svobody nezůstane vůbec nic.

Tady si dovolím krátkou vsuvku. Přes všechna slova o ochraně zaměstnanců se nemůžu zbavit dojmu, že pod vášnivou diskuzí doprovázející schvalování této regulace, se skrývala i nevyřčená snaha jejích autorů umravnit současnou komerčně založenou společnost. K tomu mám jediné. Ani mně se nelíbí třeba chování rodičů, kteří s dětmi brouzdají po obchodním centru, místo aby s nimi vyrazili na výlet do přírody, ale i o tom je svoboda. A respektovat ji znamená respektovat ji bez výhrad a nevnučovat druhým svůj pohled na svět.

Pokud jde o samotné zaměstnance, omezení prodejní doby nelze chápat jako opatření v jejích lepším postavení v pracovněprávních vztazích. Pokud chceme zlepšit podmínky práce lidí zaměstnaných například ve velkých řetězcích, bavme se o nich v souvislosti se zákoníkem práce nebo hledejme možnosti ke zlepšení existujících kontrolních mechanismů tak, aby na zaměstnavatele byly kladeny rozumné nároky a ti současně své povinnosti dodržovali.

Vážené dámy a pánové, v závěru si dovolím parafrázovat slova těch, kteří se postavili zákonu o omezení prodejní doby s tím, že jde o opatření, které nikomu nepomůže a všem uškodí. Přece jen bych chtěl tento výrok lehce zmírnit. Prosím,

nekonejme za každou cenu dobro, o které někteří stojí, ale jiným bohužel zásadně ve stejný čas ubližujeme. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janu Bauerovi za jeho vystoupení. A nyní pan poslanec Jiří Mihola, připraví se paní poslankyně Květa Matušovská. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Co se týká tady tohoto předloženého návrhu, mohu konstatovat, že poslanecký klub KDU-ČSL s tímto návrhem ODS zásadně nesouhlasí a bude hlasovat proti, respektive předpokládám, že podpoříme zamítnutí, které avizovala kolegyně Gajdušková.

Neodpustím si tady jednu poznámku hned na začátek. Žasnu nad prioritami ODS. Chtěl jsem to říct přímo Petru Fialovi, kterého si jinak vážím, dlouhá léta se známe. Ale víte, kdyby ODS tady předkládala jako první opravdu palčivé zákony z oblasti zdravotnictví, když je člověk zdravý, tak se s tím nepotýká. Ale víte, jsou mnohá města, kde můžete bloudit sanitkou, aniž byste věděli, jestli přijedete do té své nemocnice, nebo jestli vás vezme až třetí. A takovéhle docela závažné věci, a ty tady nejsou na pořadníku, jako nikde je nevidět, ale to, co si opravdu myslím, že nemá žádný zásadní dopad než kultivující, tak to tady řešíme jako absolutní prioritu. Tak něco asi bude špatně.

Také jsme tady občas slyšeli kritiku na některé důvodové zprávy nejen ze strany ODS, ale i od jiných. A teď v důvodové zprávě se žádné analýzy nedoběříme, nedočteme. Tak také když jsme kritičtí, tak bychom měli ty věci opravdu mít ve vlastních předlohách opravdu vyšperkované.

KDU-ČSL regulaci prodejní doby o státních a ostatních svátcích vnímá jako kultivující opatření, které je v různé míře běžné ve většině zemí západní Evropy, ale v současnosti také v mnoha dalších evropských zemích. Můžeme se podívat k sousedům na Slovensko, kde to hodně zpřísnilo, a také třeba do sousedního Polska. Mnohde se to opatření regulace týká také sobot a nedělí. Tady o sobotách a nedělích nepadá ani slovo, zdůrazňuji. Žádné zatím. Nepadá žádné slovo.

Co se týká poznámek sociálního inženýrství. Tady opatrně prosím vás. Všichni se velmi rádi, když se nám to hodí, hlásíme k Baťovi, který nás tolik proslavil po světě. Zrovna Baťa s mnohými přístupy by potom spadl tady do kritiky sociálního inženýrství. A nevím, kolik z nás tady Baťovi sahá alespoň po kotníky, při vši úctě.

A také jsem si nevšiml toho, že by někdo nějak zásadně snad sděloval někomu, co má dělat. To jsou zase takové umělé vycpávky, že někdo někomu radí. Já jsem tedy určitě, pokud jsem se k tomuto vyjadřoval, nikomu neříkal, co má o státním svátku dělat. To tedy velmi zdůrazňuji.

Ovšem kritický jsem stejně jako kritici tohoto návrhu zákona, respektive té v minulém volebním období schválené normy. V tom jsem s nimi zajedno, že je zde určitá nepřehlednost, proč se to týká jenom vybraných svátků. Sice jsme tady měli odpověď paní kolegyně Gajduškové, ale i mně to vadilo a kritizoval jsem to. Opravdu

to tam v důvodové zprávě není, podle jakého klíče ty svátky byly vybírány. Poukazovala na to, když jsme o tom diskutovali v pořadu u paní Jílkové, i paní kolegyně z ODS Udženija. A já tomu chci jít naproti tím, že přicházím s novelou tohoto zákona. Je to velmi jednoduchá úprava tak, aby se tady to omezení prodejní doby týkalo nikoli vybraných státních svátků, ale všech státních svátků. Ten rozdíl je velmi malý, protože jestli se to týká osmi, nebo čtrnácti, uznejte, že opravdu z toho nic zvláštního nevyplyne. Akorát o tom bude lepší přehled. Ostatně tady napříč těmi kluby zaznívá kritika, že někdo neví, že jeden svátek je otevřeno, jiný zase zavřeno. Podepsali to zatím všichni kolegové z KDU-ČSL, ale my chceme, aby to mělo podporu napříč kluby, takže to rozešlu předsedům poslaneckých klubů a pevně věřím, že to podpoří i jednak kolegové, kteří s námi prosazovali tu normu v minulém volebním období, tu senátní. Aby se ten chaos s těmi vybranými svátky uzavřel. A věřím, že se připojí i ti další, kteří to rovněž vlastně měli jako zásadní argument, tu nesrozumitelnost, proč jeden svátek ano a jiný ne.

Dámy a pánové, jsem přesvědčen, že jsou dny, kdy ekonomika, nakupování nemusí být na prvním místě. Pokud státní a ostatní svátky zavádí zákonodárná moc, tak je vcelku logické, že do nich může vstupovat s nějakou regulací. Navíc žijeme v době, kdy se opravdu v nejrůznějších situacích, někdy hodně dramatických, dovoláváme našich kořenů, kultury, identity, historie, osobností. A právě státní svátky jsou ty dny, které by mělo být poznat, mělo by být normální, že jsou něčím výjimečné a liší se od všedního dne. Ale samozřejmě že nám jako lidovcům velmi záleží na tom, aby prodávачky hypermarketů a supermarketů, v mnoha případech se jedná o matky dětí, matky rodin, mohly sváteční chvíle trávit pohromadě se svou rodinou. Chceme tak přispět k lepšímu skloubení pracovního a rodinného života zaměstnanců.

Měl jsem v ruce řadu anket na toto téma a ve všech případech – mám ty ankety tam ve složce na stole, kdyby to někoho zajímalo. A nebyly to desítky lidí, ale tisíce respondentů. Tak výsledek byl, že to občanům nevadí. Nikoli o pět hlasů, ale prostě skutečně tato opatření lidem nevadí a vnímají je spíš jako normální, protože to vidí, jak jezdí po Evropě, a léta to tam funguje a nikomu to také nevadí.

Navíc bylo občas kritizováno, jak se krátí tržby a podobně. Nevím, jestli jste si všimli, ale tržby za loňský rok, kdy už toto opatření fungovalo, byly vyšší, prostě vzrostly. A samozřejmě v některých případech se přenesly také jinam v případě zavření těch hypermarketů, což je nepochybně jenom dobře pro ekonomiku. A určitě se lidé také dovedou na nějaký ten sváteční den předzásobit, s tím žádný problém nenastává.

Co se týká mudrování nad plochou, tady se mnohdy dovoláváme Velké Británie, Německa, Rakouska. Je to dobře, že se dovoláváme, protože stále jsou hodně před námi. Tam ta regulace plochy také je. Ať navrhne ten, kdo s tím má zásadní problém, nějakou jinou plochu, než je třeba v té normě, a ať to tedy osvětlí, proč by to mělo být jinak. Ale já jsem se díval, jak je to v jiných zemích, a je to velmi, velmi podobné. Čili není to něco nenormálního. Navíc je zajímavé, že to kritikům nevadí zase v jiném zákonu o potravinách a tabákových výrobcích, kdy prošle potraviny jsou tady ty hypermarkety, supermarkety s plochou nad 400 metrů čtverečních – opět je to tam explicitně – povinný dávat neziskovkám, které to potom přerozdělují sociálně

potřebným. A to nám nevadí. Takže někde regulace vadí a někde nevadí. Anebo si toho pouze nevšimneme?

A co se týká diskriminace, třeba když někdo s tímto přichází. Prosím vás, když to funguje v zemích právě jako Velká Británie, Německo, jsou to snad země méně tržní, než je naše země? Já si to opravdu nemyslím. Nebo snad více socialistické? To si také nemyslím. Takže nebudme prosím papežštější než papež. A co se týká regulace prodejní doby o svátcích, ať už státních, nebo ostatních, která je běžná ve většině zemí Evropy, tak nevidím jediný důvod, proč by Česká republika měla být výjimkou.

Úplně na závěr. Byla tady řeč o tom... a jsem rád, že hnutí ANO se na to dívá, abychom věci vyhodnocovali a jak o překot zákony nepřijímali a vzápětí je nerušili, to je dobrý pohled, dobrý moment. Ale tady si můžeme trochu ušetřit práci. Podívejme se prosím k těm sousedům, kde to funguje celá desetiletí. Kdyby to bylo nefunkční opatření, nepochybně by to v Německu, které je na ekonomické špičce Evropy, dávno zrušili. Neděje se tak.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu poslanci Jiřímu Miholovi. Nyní vystoupí paní poslankyně Květa Matušovská a připraví se pan poslanec Marian... Pardon, omlouvám se, pane předsedo, omlouvám se. S přednostním právem pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Omlouvám se kolegyni, ale fakt jsem se hlásil už delší dobu.

Ten klíčový argument, proč navrhujeme zrušení tohoto zákona, je svoboda. Svoboda v rozhodování všech. Pro ty, kteří tady nebyli v minulé Poslanecké sněmovně, tak já jsem se ptal iniciátora a předkladatele pana senátora Bublana, proč je tam 200 metrů čtverečních. Proč tam není 250 nebo 180. A jeho odpověď, a najdete to ve stenozáznamech, je: protože je to tak ve Francii. To je argument. Protože je to tak ve Francii.

Je tady jasná nerovnost mezi těmi, kteří mají 199 a 201 metrů čtverečních. Jedni prodávat mohou, druzí ne. A to se nedá vysvětlit. Já nechci přesvědčovat ty, kteří ten zákon podpořili. Našel jsem si čísla a ten zákon podpořila sociální demokracie, KDU-ČSL a Komunistická strana Čech a Moravy. Měli v té době většinu, když se o tom hlasovalo, a to dvakrát jsme o tom hlasovali. Ta většina nebyla nijak dramatická. Při prvním hlasování bylo kворum 83 a oni získali 90 hlasů. A popravdě řečeno, ten první pokus ze Sněmovny byl úplný paskvil. Byl takový zmatek od zpravodaje a hlasování, že jsme uzákonili pouze tři státní svátky, kdy musí být zavřeno, a to jsou ty, v kterých bylo zavřeno i bez zákona. To bylo takového kouzlo nechtěného. Pak se ten zákon vrátil do Senátu. Tam se zase dostal do té stejné podoby, v jakém jsme o něm hlasovali poprvé, a opět pro něj hlasovaly ty tři politické strany. Máme na to prostě různý názor a je přesvědčovat nechci.

Co mě dneska zarazilo, bylo vystupování zástupců poslaneckého klubu hnutí ANO. Protože v minulém volebním období jsme měli stejný názor jako občanští

demokraté. Hlasovalo se o tom dvakrát. Poprvé – pro ten paskvil, kdy byly jen ty tři svátky – byli dva poslanci ANO pro, mimo jiné paní poslankyně Válková, a 36 bylo proti. A když se to vrátilo ze Senátu a už tam bylo těch sedm nebo osm svátků, tak pro nebyl nikdo z hnutí ANO a proti bylo 32 přítomných včetně paní poslankyně Válkové, která hlasovala proti. A já bych potřeboval ten názorový veletoč vysvětlit. Možná bychom mohli použít to okřídlené, které známe z Hradu, "jen blbec nemění své názory", ale to mi úplně nestačí. Paní poslankyně Válková, která už minule byla jednou pro a jednou proti, tak dneska říká, že je zásadně pro. Hlavně to neměnit.

A pokud si vzpomínám na předvolební debaty, tak skoro všichni kandidáti ze všech politických stran říkali: Ta naše legislativa je příliš složitá. Nikdo se v ní ani neorientuje. Přijímáme jeden zákon za druhým. Jednu novelu za druhou.

A pan předseda Mihola nemá pravdu, že to je taková úplná priorita – to je ten příští bod. My jsme také nesestavovali ten program, ať to dáme za sebou. Nicméně v tom prvním balíčku zákonů, které jsme navrhli, jsme navrhli, ano, zrušení několika podle nás zbytečných zákonů. A to je příklad jednoho z nich. A není to jenom ten zmatek, jako které svátky ano nebo které ne, protože už je tady ta salámová metoda, o které jsme mluvili v minulém volebním období, a už jsou to všechny svátky. Ale říkám, vás přesvědčovat nechci. Váš názor respektuji, i když s ním nesouhlasím.

A tak se vraťme k těm 200 metrům čtverečním. Co to je za argument, že to platí ve Francii? Francie je větší země, tak kdyby byla podle počtu obyvatel, tak u nás by mělo být asi tak 50 metrů čtverečních, ne?, aby to bylo adekvátní. Ale já to nechci zlehčovat. Ta slova o tom, jak lidé budou lepším způsobem trávit státní svátky, tady zaznívala. Možná ne z úst pana poslance Miholy, to si nejsem jistý, ale nemám důvod mu nevěřit. Ale jiní, zejména tady z těch levicových lavic, to používali velmi často.

A my říkáme – a mnozí z nás chodí i na ty oficiální oslavy těch státních svátků: Nechme ty svobodu volby, jak pro ty podnikatele, tak pro ty občany. A říct, že jestli nemám 14 dní žádnou tržbu, je jedno, jako když nemám osm dní žádnou tržbu? No tak to v podnikání tak úplně jednoduché není, když vám vypadnou tržby. A nejsou všichni jako paní poslankyně Gajdůšková, kteří si v pátek naloží velký košík, protože ví, že bude dva dny zavřeno, a tím pádem tu tržbu udělá větší, než kdyby tam šla dvakrát. Ale nic proti osobním nákupním zvyklostem. To hodnotit skutečně, skutečně nechci.

Takže dotaz je třeba i na pana kolegu Kubička, který s námi dvakrát hlasoval proti tomu návrhu zákona a dneska říká hlavně ho neměnit. Tak já si myslím, že když bojuji proti nějakému návrhu zákona, i když neuspěji, tak tím, že je jednou schválen neznamená, že už v té legislativě zůstane. To znamená, jinak ten náš právní systém bude pořad mohutnější a mohutnější, protože bezesporu ať bude jakákoliv vláda, začne přicházet s jedním dobrým návrhem zákona za druhým. My aspoň navrhuje zrušení těch zákonů, aby se to snížilo.

Tak já vám navrhuji, abyste to propustili do druhého čtení. Už jen tak mimochodem – slyším to velmi často, o té programové blízkosti hnutí ANO a ODS. No nějak nám to nefunguje, resp. vám. První návrh zákona předkládal pan poslanec Blažek. Klub ANO navrhl zamítnutí, nebo člen hlasoval pro zamítnutí. Před chvílí zrušit daně z nemovitostí. Zase programová shoda. My jsme pro, vy jste proti. Třetí

bod, třetí možnost programové shody. My jsme pro, vy jste proti. Jak to bude u příštího bodu se ani neptám, tam si to dovolím odhadnout, jak to bude u EET. Tak o jaké programové shodě tady mluvíme? Buď budeme mluvit vážně a vážně budeme hledat nějaké programové shody, anebo si to budeme takhle vzkazovat přes mikrofon: No my vlastně chceme to co vy. No, není to pravda. Tak zkuste aspoň jeden zákon pustit. Nebýt pro zamítnutí, ať to skóre nula ku čtyřem aspoň je jedna ku třem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, panu předsedovi klubu. A než dám slovo paní poslankyni Matušovské, ještě budu konstatovat omluvy došlé předsedovi Sněmovny, a to paní poslankyně Lenky Dražilové 23. až 26. z důvodu nemoci a stejně tak dne 23. 1. mezi 17.45 a 19 z pracovních důvodů se omlouvá Dominik Feri.

Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych se vyjádřila k poslaneckému návrhu zákona jako jedna ze zpravodajek senátního návrhu zákona o prodejní době z minulého volebního období. Moc dobře si ještě pamatuji, jaké peripetie nás provázely celým jeho projednáváním. Jako zpravodajka jsem ho měla na starosti dva a půl roku. Tak dlouho byl v Poslanecké sněmovně, než se schválil. Zaznívalo zde mnohé, jak už bylo řečeno panem předkladatelem a mnohými před námi, pokles tržeb obchodníků. Selským rozumem můžeme říci, že zákazník má pouze jednu peněženku a pouze jeden objem peněz. Takže buď to je utratí ten den, dříve, později.

Dalším, co tu zaznělo, že zaměstnanci přišli o příplatky za svátky a dny pracovního klidu. V době, když jsem ten zákon měla na starosti, tak jsem řešila i toto s inspekci práce a ta mi potvrdila, že u většiny obchodních řetězců pracují lidé většinově ve vícesměnném provozu, a tudíž ani nemají nárok na příplatky o svátcích. Upozorním i na svobodné rozhodnutí zaměstnanců, zda do práce půjdou, či nikoliv. Bohužel se jich nikdo neptá. O odborech se u všech zaměstnavatelů nedá mluvit, protože někteří je ani nedovolují založit.

Domnívám se, že tento zákon plní svou prvotní funkci, kterou je sladění rodinného a pracovního života. Podle mého názoru bychom naše děti měli učit, že svátek je významným dnem a měli bychom vzpomenout a uctít památku a ne s nimi korzovat po obchodácích.

Jak už řekl jeden z předřečníků, jedinou nevýhodou tohoto zákona je, že se nevztahuje na všechny svátky, a proto bychom jako klub neměli samozřejmě problém s tím, pokud by se zákon o prodejní době rozšířil na všechny svátky.

Dále se také připojuji k návrhu na zamítnutí, který tady vznesla paní kolegyně Gajdůšková. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Matušovské. Nyní vystoupí pan poslanec Marian Jurečka a připraví se pan poslanec Ivan Adamec. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré pozdní odpoledne, vážený pane předsedající, milé kolegyně, kolegové, vážený pane předsedo vlády, ctěná vládo. Dovolte mi, abych se také vyjádřil.

Mnoho tady bylo řečeno, ale já mám trošku pocit, že nám v té debatě trošku utíká ten smysl. My se přece nebavíme o tom a nikdo tady nechce linkovat, co mají dělat zákazníci, my běžní spotřebitelé, o státních svátcích. Přece smyslem této regulace – a já nemám rád to, když stát přehnaně vstupuje do svobody podnikání, do osobních svobod každého z nás – smyslem tohoto zákona je dát šanci, aby se ti, kteří tam pracují, mohli věnovat svým rodinám a blízkým. A myslím si, že pokud stát může zužovat ten výčet agend, které běží sedm dní v týdnu, tak si myslím, že by do určité míry k tomu měl přispívat, protože pokud by platil princip, o kterém tady hovořili kolegové z ODS, a já jim principiálně rozumím, já jim jejich názor neberu, potom bych se musel ptát, proč omezujeme mnoha režimy například autodopravu, jízdu kamionů, spedici, proč máme různé režimy pro víkendy, pro prázdniny, pro státní svátky. Kdybych byl majitelem autodopravy, tak si kladu otázku, proč když autodopravce v Rakousku nebo v Německu může ten den jezdit, proč nemohu jezdit já v České republice.

Prostě v některých momentech ten stát svou regulací i do osobní svobody i do svobody podnikání vstupuje. Ale na druhou stranu si myslím, že když se podíváme do zemí, jak už tady zaznělo – Německo od roku 1919, myslím, že tam se velice ctí svoboda podnikání, Velká Británie, Belgie, Rakousko, to jsou státy, které mají daleko výrazněji vyšší omezení. A my tady diskutujeme pouze o státních svátcích. Nikdo nehovoří o nedělích. Myslím, že o těch státních svátcích bychom měli dát těm lidem, kteří tu osobní svobodu nemají, oni nemají na výběr – tady jsem slyšel v diskusích, ať jdou dělat něco jiného. Prosím pěkně, sejděme z těch výšin Poslanecké sněmovny se zeptat těch lidí, kteří pracují deset patnáct let v Tesco, jestli i dnes při takovémto trhu práce v mnoha lokalitách České republiky mají vůbec šanci jít dělat něco jiného. Já když jsem s těmi lidmi mluvil, tak oni vám řeknou, že dost často žádnou jinou možnost nemají.

A pokud se na to dívám optikou toho nejslabšího článku společnosti, tak já tu svobodu v tom, jestli si nakoupím den před státním svátkem, nebo den po něm, já tu svobodu mám, musím se ale ptát, jestli ten člověk, který tam kvůli mně musí být – a není to nemocnice, není to nezbytná doprava – jestli ten člověk tam nezbytně musí kvůli mě být. A pokud nemusí, tak já bych mu rád tu možnost, aby i on byl doma. A jestli si půjde do přírody nebo do muzea, to už je mi opravdu srdečně jedno, to je jeho osobní svoboda. Ale dát mu tu šanci, že nemusí, pokud to není nezbytně nutné pro tuto společnost a pro tento stát, aby tam nemusel být, o tom to je.

Jednou se dokázat podívat na tu optiku, jestli hodnotím na prvním místě ekonomiku, ekonomické ukazatele, nebo jestli také hodnotím jiné hodnoty, které se úplně ekonomicky do koruny spočítat nedají, a to je, aby lidé mohli být se svými blízkými. Já když jsem mluvil, a měl jsem anketu i na facebooku, tak mi mnoho žen napsalo, především ženy samozivitelky, že ony jsou opravdu za to, co od poloviny roku 2016 tady vzniklo, vděčné. A touto optikou se zkusme na to dívat.

Děkuji za pozornost a pochopení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marianu Jurečkovi. Pan kolega Adamec ještě počká, faktická poznámka – samozřejmě stranická disciplína fungovala. Pane místopředsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Velmi krátká faktická poznámka. Ta argumentace zahraničními příklady, Německem, Rakouskem a dalšími zeměmi, kde taková regulace existuje, ta argumentace není úplně přesná, protože bychom se museli podívat, jak se tam ta regulace vyvíjela. My jsme tady začali regulovat prodeje o státních svátcích a máme tendenci zpříšňovat, zatímco ve všech těchto zemích je tendence opačná. Ta tradice byla přísná, regulace prodejní doby – v Německu se před dvaceti třiceti lety nesmělo prodávat po určité hodině večer, v sobotu to bylo omezeno, pak povolili, že ve čtvrtek to může být do deseti hodin, týkalo se to i menších prodejen, a postupně tendence v těchto zemích je liberalizace. A to je celoevropská tendence. Zatímco my tady jdeme opačnou cestou, nebo šli jsme před dvěma lety. Teď my navrhuje, abychom se vrátili do něčeho, co je normální a co odpovídá i tendenci v zemích, které jste tady zmiňoval.

Samozřejmě platí, že tam, kde byla silná církev nebo byly silné církve a kde byly silné odbory, tak ve spojení těchto dvou aktérů na politické scéně vznikaly poměrně silné regulace třeba ve čtyřicátých, padesátých letech a následně. Ale v posledních desetiletích právě proto, že se to neosvědčilo, je ta tendence úplně opačná. Takže pokud argumentujeme těmito zeměmi, tak si všimněme, jaký je tam trend a co se tam děje. A pak ty příklady nesedí. My tady jdeme proti trendu liberalizace a toho, aby se lidé rozhodovali, co chtějí dělat, jak to chtějí dělat a kdy si chtějí jít nakoupit, kdy kdo chce prodávat, a zpříšňujeme to. A to je důvod, proč my navrhuje, abychom se vrátili do normální situace a to, co jsme tady před dvěma lety neuváženě přijali, abychom napravili a tuto regulaci zrušili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Fialovi za dodržení času k faktické poznámce. Zatím posledním přihlášeným je pan poslanec Ivan Adamec. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, hezký už skoro večer. Já bych tady také chtěl promluvit k tomuto tématu. Měl jsem tu čest se zúčastnit projednávání tohoto zákona, který dneska chceme rušit, v minulém volebním období ve Sněmovně. Chtěl bych se podělit o několik poznatků, jak to vlastně probíhalo.

Tamhle na galerii seděli zástupci odborů, nevím, jestli to byli zaměstnanci Tesca nebo nějakého jiného obchodáku nebo vůbec ne, kteří tady jásavě tleskali, pokud padaly pozitivní příspěvky pro zavedení tohoto návrhu. Pokud ne, tak se samozřejmě chovali úplně jinak. Ale to není to, co jsem chtěl říci. Já si myslím, že odbory by měly své místo mít právě v těch jednotlivých prodejnách, řekněme řetězcích, ale ony zklamaly, protože zvolily jednodušší cestu. Šly do Poslanecké sněmovny přes spřízněné politické strany nebo takové politické strany, které souhlasí s tímto

názorem, a prosadily si to formou zákona, což já si nejsem úplně jistý, jestli to bylo správně.

My se tady bavíme o tom, zda o státních svátcích těm zaměstnancům ulevíme, zda část společnosti, která je evidentně minoritní, donutíme slavit státní svátky nějakým odpovídajícím způsobem – sice nevím jakým, protože moje zkušenosti jsou takové, že když máte někde nějaké slavnostnější shromáždění, setkání, tak chodí pořád ti samí a už dneska se to musí přesouvat na všední den, protože pokud je volno, tak prostě nepřijde nikdo.

Já vím, že nám většinově ty velké krámy vadí, ta Tesca, Alberty a já nevím, jak se to všechno jmenuje, Hypernovy. Ale problém je jinde. Já také nejsem jejich podporovatelem, ale když se podíváte, kdo v těch krámech je ve všední den nebo o těch svátcích, kdy je to zatím dovoleno, tak jsou plné lidí. Lidé se rozhodli, že tam budou chodit, ať chceme, nebo nechceme. Já jsem tady zažil několik ataků v posledním volebním období na ty řetězce. Některé možná jsou ospravedlnitelné, některé si myslím, že jsou jenom pocitové. Ale lidi se rozhodli, že tam prostě chodit budou. Rozhodli nohama, jak se říká. A žádný zákon podle mě jim v tom nezabrání v důsledku.

A já vám řeknu, jaké jsou následky tohoto našeho rozhodnutí ve druhém volebním období. My jsme rozhodli, že prodejny – teď je jedno jaké, prostě nad 200 metrů – budou mít ve vyjmenované svátky zavřeno. No, když jsem to viděl teď po svátcích a před svátky, tak já vám řeknu, jak to bylo. Triadvacátého najeli naši čeští obchodníci vietnamského původu do těch marketů, vykoupili kompletně markety, a protože na ně se zákaz nevztahuje, tak prodávali ve svých krámech toto zboží samozřejmě s přírážkou. A co se stalo potom, když se otevřelo první den? Byl jste někdo v marketu, když se otevřelo první den po tom státním svátku? To bylo o nepřežití. Takže lidé si s tím poradili. Jediný, kdo si s tím neporadí, je vlastní market a samozřejmě zaměstnanci, kteří jsou doma a neberou mzdu.

Když se tady bavíme o regulaci v Evropě, a říkal to pan předseda správně, já jsem si přinesl takový materiál a nejdřív jsem si myslel, že vám ho tady přečtu, ale když jsem se podíval na čas, tak jsem říkal, že nebudu na vás takový přísný, protože ten materiál je poměrně obsáhlý a je tam rozepsáno, jak to funguje v jednotlivých evropských zemích. Není pravda, že všude je absolutní zákaz na svátky. Není to tak. Já vím, že ono se to různě hodí. Kdo je podporovatel tohoto návrhu, tak nám samozřejmě řekne Německo, Británie, Rakousko nebo Slovensko, kdo není, bude říkat úplně jiné země.

Já myslím, že liberalizace prostě přichází. Pokud by se mělo toto regulovat, tak si myslím, že to je úkol odborů, je to úkol organizace práce v těchto marketech. A podle mě pokud do toho budeme zasahovat čím dál častěji, tak se ten trh tak zdeformuje, že nás to pak na závěr velmi nepříjemně překvapí.

Když tady hájíte zaměstnance velkých marketů, proč tady nehájíte zaměstnance těch malých krámů? To je moje otázka. To je nějaká jiná část naší společnosti? To jsou jiní zaměstnanci? Nejsou přece. Ty jsou na tom stejně, ne-li hůř než ti zaměstnanci v marketech, které máme tak rádi. Prostě to tak je. To je realita. A ty

tady nikdo nehájí. Ti mohou chodit do práce furt. Tak buď hajme všechny, anebo nikoho.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Adamcovi. Ještě s faktickou poznámkou poslankyně Pekarová Adamová. Poprosím sněmovnu o klid. Už jsem chtěl kolegu Adamce přerušit na chvíli, abych zjednal pořádek, aby nemusel mít tak silný hlas, ale doufám, že teď budete v klidu. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já jenom na závěr té vzrušené debaty bych chtěla podpořit tento zákon. Chtěla bych podpořit kolegy z ODS, protože my jako TOP 09 jsme už v minulém volebním období hlasovali proti. Myslím, že argumentů tady zaznělo dostatek. Teď ten závěrečný dotaz je naprosto přesný. Stejně tak se můžeme ptát, proč třeba například takhle nebojujeme za zavírání hospod o svátcích. Také servírky, barmani, kuchaři, ti by určitě by také rádi, kdyby tedy trávili čas s rodinou, a určitě bychom také mohli argumentovat, že to je zbytečná záležitost, že to není jako třeba naši lékaři, hasiči a zdravotní sestry, které opravdu potřebujeme dvacet čtyři sedm dá se říci. Takže v tomto směru určitě těch argumentů tady padla celá řada, o kterých si myslím, že jsou rozumné. Je zbytečné další regulaci podporovat. Myslím si, že vždycky, jakmile se otevřou dvířka, tak se pak najdou tací, kteří by chtěli zavést ještě další svátky ještě pro další a další, a za chvíli tady budeme ještě řešit třeba předlohu, která bude řešit zavírání obchodů v neděli atd. (Velký hluk v sále.) To jsou věci, kterým, jak si myslím, je zbytečné nahrávat, a je –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já vás přesto přeruším, pak vám nechám trochu času. Můžete být chvíli v klidu! A kdo diskutujete o něčem jiném, přejít do předsálí! Vážení páni kolegové, tohle je opravdu hrozné! Prosím, pokračujte.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Já si myslím, že toho tady už zaznělo dostatek, a už jsem stejně chtěla končit. Ale děkuji za to vyjednání klidu.

Proto vás poprosím, dámy a pánové, uvažujme nad tím takto racionálně a pojďme se věnovat důležitějším věcem a nedělat tady nesmyslné regulace. Tudiž tento zákon podpořme do dalšího čtení, protože si myslím, že jak tady zaznělo už mnohokrát, tak tady některé občany vyčleňujeme, děláme z nich jinou sortu lidí a na ostatní zase naopak zapomináme. Lepší regulace je většinou žádná regulace. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Pekarové Adamové. Nyní pan poslanec Jiří Bláha, také k faktické poznámce. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jiří Bláha: Já bych chtěl jenom upřesnit ty věci, které tady naposled zazněly, a chtěl bych říct, že se k tomu opravdu mohu vyjádřit fundovaně. Podnikám v oboru, který řešíme, přesně 28 let a zaměstnávám 200 lidí a zásobuji v současné době zhruba 300 odběratelů.

Situace v den svátků, pokud je, tak je následovná. Dopoledne lidi spí. Jediný den, kdy jdou opravdu od rána nakupovat, je v listopadu před Vánoce, protože už to berou jako předvánoční nákupy. Jiné svátky berou – máme svátek, do krámu půjdeme, maximálně když bude pršet. Takže většina našich odběratelů běžně funguje tak jako "na svátek nic nechceme". To jenom k tomu vyjádření, že všem stoupají tržby ve svátek. Je to úplně opačně. Svátek je zhruba třetina.

Pokud se pobavíte s obchodními řetězci, opravdu se s nimi pobavíte, tak zjistíte, že na to mají úplně stejný pohled, jenomže jsou v začarovaném kruhu a nemohou z toho utéct, tak v tom jsou. Většina lidí, která v tomto oboru pracuje, má ten názor takový: nechte nás, prosím vás, doma, pokud to půjde. To je zase vyjádření lidí, kteří v těch službách pracují. Protože oni mají ten režim tak neuvěřitelně náročný. Jednou ráno, jednou večer, každá druhá sobota, někdy také pět sobot a nedělí za sebou. Takže takhle to funguje v tom oboru, o kterém tady teď jednáme a nemáme o tom žádné informace. Jenom to, že někde jedna paní povídala. Já v tom oboru pracuji. Takže jenom proto, abyste měli ty informace trošku z druhé strany. A to, že to je paskvil, to už víme celou dobu, kdy tady ten zákon běží. To znamená (upozornění načas), že ano, 200 metrů je oprávněných.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, kdybyste se přihlásil jako zpravodaj, dal bych vám jistě slovo přednostní, ale byla to faktická poznámka, musím postupovat podle jednacího řádu. Ještě faktická poznámka paní poslankyně Gajdůškové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, omlouvám se, že zdržuji, ale byl tady dotaz, proč ne malí obchodníci, proč jenom ti velcí. Jednoduše. Protože ty malé obchody většinou jsou obsluhovány svými majiteli a ti si rozhodnou, jak chtějí, kdežto u těch zaměstnanců velkých obchodů a řetězců, těm je nařízeno a hotovo. Jestli mluvíme o svobodě, tak to musíme vnímat i takto.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. To byla poslední přihláška do rozpravy. Ptám se, jestli se hlásí někdo z místa. Nikoho nevidím, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Zástupce předkladatelů? Nemá zájem. Pan zpravodaj? Nemá zájem. Můžeme tedy hlasovat o návrzích, které padly v rozpravě. Protože jsem neřídil celou dobu, prosím zpravodaje, aby mě kontroloval.

V rozpravě padl návrh na zamítnutí návrhu a návrh na vrácení nebyl podán. Nebyl podán návrh ani na zkrácení nebo prodloužení lhůty. Je tomu tak. Takže

můžeme hlasovat o návrhu na zamítnutí. Nejdříve vás odhlásím a požádám vás o novou registraci. Přihlaste se svými identifikačními kartami.

O návrhu na zamítnutí, který padl v rozpravě několikrát, rozhodneme v hlasování číslo 44, které jsem právě zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 44 z přítomných 165 pro 102, proti 57. Návrh byl přijat. Návrh byl zamítnut.

Tím jsme ukončili bod číslo 9 a můžeme pokračovat dalším návrhem. Podle pořadu – prosím o klid – podle schváleného pořadu schůze je před námi bod číslo 11, kterým je

11.

Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Ivana Adamce a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují zákony č. 112/2016 Sb., o elektronické evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů a č. 113/2016 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o evidenci tržeb /sněmovní tisk 23/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Jsme v prvním čtení a navrhovatelé žádají o postup podle § 90 odst. 3. Upozorňuji tedy, že bychom museli rozhodnout o případném pokračování. Ale ještě než dám slovo zástupci navrhovatelů, kterým je pan poslanec Zbyněk Stanjura – požádám ho tedy, aby zaujal místo u stolku zpravodajů –, konstatuji, že byla doručena jménem poslaneckého klubu ANO listina, ve které je na tento bod vzneseno veto, a těch podpisů je tam více, než zákon o jednacím řádu předpokládá.

Čili postup podle § 90 odst. 2 nemůžeme použít, budeme tedy postupovat klasickým způsobem ve všech třech čteních. Zároveň předpokládám, že vzhledem k omluvám za pana poslance Stanislava Juránka bude zpravodajskou zprávu přednášet předsedkyně rozpočtového výboru paní poslankyně Miloslava Vostrá.

Stanovisko vlády k tisku 23/1 jste obdrželi včas podle jednacího řádu. (V sále je velký hluk.)

Tedy už tedy žádám pana poslance Zbyňka Stanjuru, aby se jako zástupce navrhovatelů ujal slova. – Ještě nic neříkejte, protože znovu požádám sněmovnu o klid. Žádám kolegy na obou stranách jednacího sálu, aby diskuse, které se netýkají tisku č. 23, přenesli do předsálí. Děkuji.

Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, začnu nejdřív hodnocením. Programová shoda ODS a ANO zatím nula. Dnes tři zákony z dílny ODS, ANO třikrát proti. To jenom abychom věděli. Kdežto programová shoda ANO a KSČM dneska 100 %. Máme nějaký mezivýsledek, dneska děláme čtvrtý pokus, fakt se snažíme a nějak to hnutí ANO nejde, aby dokázalo programovou shodu.

Vzal jsem si s sebou několik podkladů, studie o stínové ekonomice. Tou argumentovali předkladatelé, když jsme to projednávali, a byl to hit minulého volebního období. Na tom se asi shodneme. Potom jsme ji dostali sice s problémy, nejdříve úplně začerněnou, ale pak jsme ji dostali – Specifikace projektu EET. (Ukazuje materiál.) Pak tady mám vládní návrh zákona, abychom věděli, s čím vláda přišla. (Ukazuje materiál.) Doprovodný návrh zákona. A pak tady mám stanovisko Ústavního soudu. (Ukazuje materiál.) A z každého budu citovat jenom chvilku, nebojte. Kdybych to chtěl číst celé, tak bychom tento týden neskončili.

Stínová ekonomika je součástí každodenního života milionů obyvatel České republiky, ač to mnoho z nich vůbec netuší. Podle širší definice lze v rámci stínové ekonomiky rozlišit tři oblasti: skrytou, nelegální a neformální ekonomiku. O stínové ekonomice mluvím proto, že to byl jeden z hlavních argumentů předkladatelů. Myslím, že se shodujeme napříč politickým spektrem, že je to jev nežádoucí a že je s ním třeba bojovat. Co je ale důležité z té studie o stínové ekonomice v zemích Evropské unie a taky v České republice? Příčiny vzniku stínové ekonomiky se mohou v konkrétních zemích a regionech lišit, nicméně ve většině případů jsou to zdanění a regulace, které mají na rozvoji stínových aktivit hlavní podíl. Čím jsou vyšší daňové náklady, ať už z hlediska míry zdanění, či komplikovanosti daňového systému, a čím komplikovanější a restriktivnější je regulace v dané zemi a odvětví, tím nákladnější je pro firmy najímání práce a setrvávání v oficiální ekonomice.

Myslím si, že to víme i zdravým selským rozumem. Čím jsou vyšší daně, čím jsou vyšší regulace, čím je systém komplikovanější, to všechno vytváří prostředí pro to, aby fungovala, a říkám bohužel fungovala, stínová ekonomika.

Nechci opakovat argumenty, které tady zaznívaly, a bohužel zbytečně, při projednávání v minulém volebním období. Musím říct, že naše podání k Ústavnímu soudu bylo velmi úspěšné, přestože vláda si pochvalovala, že zákon nebyl zrušen jako celek. Ale podívejme se, co vlastně Ústavní soud rozhodl, co jsme tady říkali a jak argumentovala vláda.

Od začátku jsme říkali, že nástroj k tomu, aby stát sledoval hotovostní operace, je nesmyslný pro placení kartou. Stokrát to tady zaznělo od mikrofonu, až to musel zrušit Ústavní soud. Mluvili tady mnozí kolegové o nesmyslnosti EET pro e-shopy, až to musel zrušit Ústavní soud. Mluvili jsme tady o DIČ, což se vlastně rovná rodnému číslu u živnostníků, stokrát jsme to tady říkali, až to musel zrušit Ústavní soud. Ústavní soud taky zrušil, respektive odložil, záleží na interpretaci, my říkáme zrušil, hnutí ANO říká odložil, třetí a čtvrtou vlnu.

Jenom připomenu odhady počtu podnikatelů, kteří se zapojí v jednotlivých etapách. V první etapě se v zásadě Ministerstvo financí nemýlilo. Tam to zhruba odpovídalo, odhadovalo se mým 50 tis., ten počet byl velmi podobný. Ve druhé etapě, která už platí dlouho, odhadovalo Ministerstvo financí, že se zapojí až 300 tis. subjektů. Nic z toho se nestalo, číslo je výrazně nižší. V té studii, kterou jsem tady ukazoval, autoři odhadovali, že v první etapě to bude 10 %, to je zhruba těch 50 tis., v druhé 40 % a polovina v třetí, pak Sněmovna (nesroz.) na třetí a čtvrtou vlnu. Takže Ústavní soud ochránil podle odhadu Ministerstva financí a tehdejší vlády polovinu potenciálních nucených uživatelů EET a to je dobrá zpráva. V tom okamžiku leží na

vodě slova o narovnání podnikatelského prostředí. Nějak se to nepovedlo, soudruzi. Nebo snad ano? Ten stávající stav představuje rovné podnikatelské prostředí? Já si myslím že ne. Jsou tady vybrané činnosti, kde podnikatelé musí mít EET, a vybrané činnosti, kde nemusí mít EET.

Náš návrh směřuje k narovnání podnikatelského prostředí, protože říká: nikdo nebude zatížen EET. A to pak jsou rovné podmínky. Všichni, nebo nikdo, to jsou rovné podmínky. Pamatujeme si na debaty o výjimkách. Nejsou možné. Žádné výjimky nebudou, a pak slyšíme nápady: prodejci kaprů ne, prodejci vánočních stromků ano. A mohl bych pokračovat, ale nemá to smysl.

Protože se mi opravdu líbilo disentanční stanovisko pěti ústavních soudců, tak z něj budu citovat, protože si myslím, že to formulovali, jak to vnímáme my, a nejenom my, jako občanští demokraté. Dovolte mi, teď budu možná trochu delší, ale opravdu si myslím, že to stojí za to, nevím, jestli jste to všichni četli. Slova patří pěti ústavním soudcům, a to jmenovitě Vojtěchu Šimíčkoví, Jaromíru Jirsovi, Tomáše Lichovníkovi, Kateřině Šimáčkové a Davidu Uhlířovi. Pominu úvod z mého oblíbeného seriálu Jistě, pane ministře, či Jistě, pane premiére, který vlastně jenom navodil situaci, před kterou stál Ústavní soud, když posuzoval náš návrh na zrušení celého návrhu zákona.

Ústavní soudci píší: Být živnostníkem není vůbec jednoduché. Chce to kus osobní odvahy a hodně trpělivosti, protože povinností spojených s podnikáním je obrovské množství napříč celým právním řádem: v oblasti bezpečnosti práce, sociálního zabezpečení, personalistiky, hygieny a samozřejmě i daní. Stát, který je i podle judikatury Ústavního soudu výsledkem společenské smlouvy, by proto měl vždy dobře vážit zavedení každé nové povinnosti, která podnikatelům ztěžuje jejich činnost. Při tomto zavádění by měl zákonodárce velmi bedlivě hodnotit, zda tato další povinnost je skutečně nezbytná a zda nepřiměřeně nezhoršuje podnikatelské prostředí. Tato opatření by přitom neměl posuzovat izolovaně, nýbrž v kontextu omezení již stávajících. Lapidárně řečeno, stát by si měl položit otázku, zda se nejedná o příslovečnou poslední kapku, po které pomyslný pohár přeteče.

Máme totiž za to, že ne vždy je daňová disciplína tou největší hodnotou a legitimním cílem. Někdy by zájem na ní měl poněkud ustoupit tomu, aby byla zachována silná vrstva aktivních, tvořivých, sebevědomých a odvázných lidí, kteří v podnikání riskují svou existenci, místo aby se nechali zaměstnat. A těmito lidem, především těm drobnějším mezi nimi, tedy lidem s obratem – což není totéž co zisk – s obratem např. v jednotkách milionů korun ročně by stát měl administrativu spojenou s podnikáním co nejvíce ulehčit, a to i za cenu menšího daňového výnosu, který i tak jako tak je marginální. Ekonomika totiž bude robustní a přežije těžké časy lépe právě tehdy, bude-li v ní dostatečná diverzita, a soběstačná, na pomoci ze společného nezávislá podnikatelská vrstva zůstane i v okrajových oblastech. – Tam byly uvozovky, ty okrajové oblasti. – Hospody a jiné provozovny v malých obcích, malí samostatní živnostníci, podnikající důchodci, podnikající studenti atd. Pro řadu právě těchto lidí je však EET tou příslovečnou poslední kapkou, která je vyžene z podnikání, případně je nažene do šedé ekonomiky – proto jsem taky na začátku připomenul, co je šedá ekonomika a co je příčinou šedé ekonomiky –, což uvolní cestu jejich velkým konkurentům směrem ke korporativnímu, velkopodnikatelskému

a dotačnímu státu. Vzniká tak malá hyperbohatá elita a pak dále jen hůře či lépe placení zaměstnanci. Můžeme se tak dostat do rozporu s materiální podstatou demokracie, ta je totiž možná jen ve společnosti tvořené z podstatné části vrstvou skutečně svobodných, nezávislých lidí.

Právo podnikat je odvozeno od práva vlastnit majetek a svobodně s ním nakládat. Souvisí však i se zákazem nucených prací. Svědčí o tom zkušenosti z minulého, totalitního režimu. Komunistický režim podnikání nejen nepovoloval, ale přímo jej trestal. Kombinace trestných činů spekulace, nedovoleného podnikání a příživnictví nutila každého, aby byl zaměstnán. Nutila jej k tomu, aby byl závislý na takřka jediném zaměstnavateli, a to na státu. Společnost, v níž naprostá většina občanů je svou obživou závislá na jednom či několika málo zaměstnavatelích, není svobodná společnost. Proto je právo podnikat jedním ze základních práv vytvářet podmínky pro společnost svobodných občanů. Respekt ke svobodě musí být vždy na prvním místě. Proklamovaný cíl EET tomu však neodpovídá.

V další části se v tomto disentaním stanovisku uvádí: Před zavedením EET měl proto stát pověřit a velmi důkladně zkoumat, zda již byly vyčerpány všechny méně invazivní a obtěžující možnosti, které má k dispozici ke kontrole správného a spravedlivého výběru daní. Nic takového se však v daném případě nestalo, byť zavedení EET představuje další administrativní i finanční zatížení činnosti podnikatelů. Ustrnout na pouhém konstatování, že zavedení EET velmi pravděpodobně povede ke zvýšení výběru daní, a proto obstojí i z ústavněprávního hlediska, je totiž velmi nebezpečné a zneužitelné.

Jakkoli nepopíráme – opravdu to zkracuji, abych to nečetl celé, doporučuji všem, aby si to přečetli celé – jakkoli nepopíráme, že zavedením EET skutečně může docházet k větší daňové výtěžnosti oproti situaci předchozí, nelze očekávat, že se tak bude dít ve významnější míře v poměru k celkovým daňovým příjmům státu. – A zkuste si, kolegyně a kolegové, teď sami v duchu odpovědět, jestli víte přesně, nebo zhruba přesně, kolik jsou celkové daňové příjmy státu, a pak to porovnejte i s tím údajem, kterým podle mě Ministerstvo financí nijak neprokázalo, kterým se chlubí, že se výběr daní zvýšil o 5 miliard. A používám číslo, které používá Ministerstvo financí.

Ve shodě s názorem navrhovatelů, což byla skupina poslanců z ODS a z TOP 09, máme za to, že zavedení EET představuje velmi citelný zásah do práv dotčených subjektů. Jak je již uvedeno výše, jde především o vlastnické právo, právo svobodně podnikat, o rovnost a zásah do informačního sebeurčení.

Zavedení EET totiž představuje nové finanční náklady pro každého podnikatele. Tyto náklady přitom nejsou jednorázové, ale opakující se. U malých podnikatelů pak nejde jen o bezprostřední finanční náklady, nýbrž o zatížení podnikající osoby další starostí, kterých však již dnes má nad hlavu. Nelze přehlédnout ani to, že jsou zákonem jako třída – zákonem jako třída – likvidováni zejména starší menší podnikatelé bez počítačových znalostí a on-line připojení. Většinové stanovisko Ústavního soudu, že se mají smířit s tím, že jsou obětmi čtvrté průmyslové revoluce, jak je uvedeno v bodě 79 nálezu, pak v této souvislosti zní značně necitlivě. – Už budu končit, nebojte, příživníci EET.

Další riziko systému EET spočívá v jeho zneužitelnosti. Prostřednictvím tohoto systému totiž dochází ke koncentraci citlivých obchodních informací na jednom místě. Ačkoliv nelze vycházet z apriorní premisy nepoctivosti státní správy, nelze současně ani vycházet z toho, že koncentrované údaje o daňových poplatnících nebudou nikdy a nijak zneužity.

Závěrem uvádíme, píše těchto pět ústavních soudců, že ze všech shora uvedených důvodů považujeme napadený zákon za protiústavní, a myslíme si, že tomuto návrhu mělo být v plné míře vyhověno. Pokud totiž Ústavní soud hodlá s odkazem na test racionality tolerovat i natolik razantní a nediferencované zásahy do podnikatelského prostředí a do základních práv daňových subjektů, je otázka, jakou roli chce Ústavní soud v daném systému nadále plnit.

To jsou z našeho pohledu klíčové pasáže z disentančního stanoviska. Na začátku jsem řekl, co většina ústavních soudců zrušila, ty jednotlivé části, o kterých jsem mluvil, a taky jsem připomenul, že opozice zbytečně a marně upozorňovala na tato rizika a musel je zrušit až Ústavní soud. Právě proto, že bychom měli hledat rovnost podnikatelského prostředí, a kromě toho, že bychom měli zrušit dotace, tak bychom měli přispět k tomu, že ani EET se bude týkat pouze někoho. (?) V této chvíli to tak je a my navrhuje, abychom ten zákon zrušili jako celek i s ohledem na to disentanční stanovisko Ústavního soudu.

Děkuji za pozornost. (Slabý potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji zástupci navrhovatelů a mám před sebou několik ještě požádám paní kolegyni Vostrou o posečkáni.

Za prvé přečtu omluvy. Z dnešního odpoledního jednání se paní poslankyně Nevludová omlouvá do konce jednáního... 8.15. Stejně tak paní poslankyně Levová, paní poslankyně Karla Maříková a pan poslanec Karel Podal do konce jednání a pan poslanec Jiří Běhouněk také do konce jednáního dne, stejně jako pan poslanec Radek Rozvoral.

Vzhledem k tomu, že jsme v prvním čtení, tak podle jednáního řádu musím dát schválit změnu zpravodaje, protože ta podléhá schválení v prvním čtení Poslanecké sněmovny. Ještě předtím, než tak učiním, o faktickou poznámku ke stenoáznamu požádala paní poslankyně Mauritzová a já jí udělím slovo. Nepůjde o nic, co by zpochybňovalo hlasování, jak mě informovala, ale samozřejmě pro stenoáznam je změna v elektronickém záznamu hlasování důležitá. Prosím, paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Ilona Mauritzová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, chtěla bych uvést pouze pro stenoáznam, že mám u hlasování č. 44 chybně uvedeno, že jsem hlasovala ano, a já jsem hlasovala ne. Takže děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní tedy podle § 90 a násl. zákona o jednáního řádu požádám o souhlas se změnou zpravodaje v hlasování číslo 45. Tedy

kdo souhlasí s tím, aby paní poslankyně Vostrá byla zpravodajkou namísto pana poslance Juránka.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 45. Z přítomných 163 pro 124, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Zpravodajem pro prvé čtení tohoto návrhu zákona bude paní poslankyně Miloslava Vostrá.

Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Členové vlády, kolegyně, kolegové, cílem návrhu tohoto zákona, jak už tady bylo řečeno, je zrušení systému elektronické evidence tržeb, a to bez náhrady. Skutečností ale je, že i přes nedostatky a v některých ohledech i nejasnosti stávajícího zákona o EET, a myslím, že už tady kolega předkladatel to zmiňoval a zmiňovala to i řada kolegů v minulém volebním období při schvalování tohoto zákona, nicméně v tuto dobu už se jedná víceméně o koncept vcelku již všeobecně přijímaný. Je pravda, že nedostatky tohoto zákona se v praxi mnohdy potvrdily. Já bych akorát řekla, bohužel, ze svého pohledu. Předpokládám, že budou aktuálně zřejmě i předmětem vládou připravované novely zákona o EET, která bude reagovat i na nedávné rozhodnutí tady již zmíněného Ústavního soudu o zrušení některých částí stávajícího zákona.

Já bych jenom chtěla říci, že to, že vlastně Ústavní soud nezrušil zákon o EET jako celek, tak to vše mě vede k tomu, abych tady podala návrh na zamítnutí tohoto tisku v prvním čtení. S tím, že souhlasím se stanoviskem vlády ve všech bodech, které je tam uvedeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce a otevírám rozpravu. S přednostním právem se do rozpravy hlásí paní ministryně financí a já jí hned udělím slovo. Prosím. Slovo má paní ministryně financí České republiky Alena Schillerová. Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi stručně uvést několik slov, protože tady bylo řečeno mnoho a myslím si, že si to vyžaduje moji reakci.

Máme za sebou více než rok účinnosti zákona o elektronické evidenci tržeb. Tento zákon prošel obrovským martyriem, než došlo k jeho schválení. Neustále byl podrobován kritice a vlastně podrobován je do dneška. Neustále vyvracíme celou řadu mýtů, odpovídáme na různé dotazy, přitom jsme vedli obrovskou kampaň a samozřejmě pokračujeme v ní dále, protože lidé jsou z toho mnohdy zmateni.

Pojďme si ale říct pár faktů a pak bych se s dovolením zastavila u interpretace rozhodnutí Ústavního soudu, který bych si dovolila zinterpretovat ze svého úhlu pohledu. Tedy jinak než byl interpretován před chvílí.

Co je základním smyslem zákona o evidenci tržeb, ať mluvíme přesně? Narovnání podnikatelského prostředí. Sedmnáct zemí Evropské unie má nějakou formu evidence tržeb, ať už je to registrační pokladna, ať je to tato forma evidence tržeb, nebo kombinace obojího. Například v sousedním Slovensku registrační pokladny mají více než 20 let a po poslední návštěvě, kde jsme byli, tak uvažují o zavedení evidence tržeb, začínáme na tom spolupracovat. A další země se přidávají. Byli u nás z Ukrajiny, chtějí zavést elektronickou evidenci tržeb.

Základním smyslem je právě narovnání podnikatelského prostředí, a právě proto podporují evidenci tržeb všechny významné podnikatelské svazy a komory. Já se všemi jednám. Naposledy jsem s nimi měla jednání minulý týden, kdy jsme probírali novelu zákona o evidenci tržeb, ať už je to Asociace malých a středních podnikatelů, která zastřešuje 260 000 podnikatelských subjektů, Svaz obchodu a cestovního ruchu, který zastupuje 6 000 podnikatelů s 500 000 pracovními místy, Asociace českého tradičního obchodu, která zastupuje 7 000 maloobchodních prodejen potravin, Asociace restaurací a hotelů, která zastřešuje 1 385 hotelů, penzionů a restaurací, Fórum cestovního ruchu, Hospodářská komora. Nenapadá mě žádný další významnější podnikatelský svaz či komora. Jednala jsem s nimi naposledy minulý týden, hovořili jsme o rozhodnutí Ústavního soudu, hovořili jsme o navrhované novele a jednoznačně zazněla z jejich strany podpora evidence tržeb a zaznělo z jejich strany, že nejhorší, co by se mohlo stát, kdybychom se nyní zastavili na půli cesty, to znamená, v podstatě zůstali pouze u první a druhé vlny.

A teď k mé interpretaci rozhodnutí Ústavního soudu. Já nepochybnuji právo pěti soudců Ústavního soudu na jejich oponentní názor, který tu byl prezentován. To je bezesporu jejich právo a je nezpochybnitelné. Co je však důležité, jak hlasovala většina a jaké rozhodnutí Ústavního soudu tento Ústavní soud nakonec přijal. A já ho interpretuji naopak velmi pozitivně. Uznal elektronickou evidenci tržeb jako legitimní nástroj v boji s daňovými úniky a jako legitimní možnost prověřovat touto formou daňové povinnosti daňových poplatníků. Ano, připouštím, že zrušil určitá ustanovení. My jsme stejně zvažovali jejich modifikaci v novele, kterou připravujeme od podzimu loňského roku. Ale rozhodně odmitám, že zrušil třetí a čtvrtou fázi. Třetí a čtvrtá fáze byla odložena až do doby, než bude definitivně rozhodnuto o všech výjimkách.

Je si potřeba uvědomit, že zákon se psal v podmínkách, kdy nebyla žádná zkušenost. Byl tady jakýsi pokus v roce 2006 se zákonem o registračních pokladnách, byla tak dlouho odkládána jejich účinnost, až vlastně tento zákon byl zrušen a de facto nikdy účinnosti nenabyl. Neměli jsme žádnou historickou zkušenost. Sice jsme se inspirovali v Chorvatsku, nicméně i tuto cestu jsme nezvolili naprosto bez výjimek. My jsme si zvolili svoji českou cestu a jednalo se pouze o inspiraci. Je to správný krok, protože 60 % obyvatel této země podle nezávislé studie KPMG uznává problém šedé ekonomiky. Český statistický úřad – a já jsem to opakovala nesčíslněkrát – v roce 2013 vyčíslil částku šedé ekonomiky na 160 miliard. Čili je to problém. Je to problém. Není to problém jenom příjmových daní, které samozřejmě postihuje zákon o evidenci tržeb, ale je to problém i DPH, kde byl zapojen nástroj kontrolní hlášení, ale o tom dnes není řeč.

Zpochybňuje se daňový výnos. Nevím, z čeho se vychází, když neustále slyším, že ta čísla manipulujeme, že ta čísla nejsou správná. Ta čísla jsou na účtech České národní banky. My jsme vybrali na DPH o 32 mld. více, přes 32 mld. více meziročně. Na tom samozřejmě, uznáváme, má 20 mld. podíl růst ekonomiky, zbytek je podíl konvenčních opatření, která zavedlo Ministerstvo financí, resp. minulá vláda. Kontrolní hlášení a EET. EET se na tom podílí, na základě analýz provedených z placení daní Finanční správou se podílí částkou 5,2 mld., a to jsme ještě snížili DPH u některých komodit, jinak by samozřejmě tam bylo více. Předpokládaný výnos za rok 2017 jsme odhadovali – my děláme tyto odhady konzervativně – na 4,3, takže jsme na částce 5,2, a přičtete si 0,8 mld. za snížené DPH a byli bychom na 6 mld.

Podle mého názoru to není špatný výsledek. Ale mnohem lepší výsledek je narovnání konkurenčního prostředí. To, že nás podporuje takové množství podnikatelů, to, že nám piší, že s námi hovoří. Bohužel nedostávají takový mediální prostor, a tím pádem se vytváří zkreslený obraz zákona o evidenci tržeb.

Čili já samozřejmě odmítám interpretace, které tu zazněly. Odmítám to, že to je prostě nástroj administrativní náročnosti. Zavedli jsme tu nejlevnější variantu, která mohla existovat. My jsme mohli jít cestou registračních pokladen, nechťeli jsme, právě proto, že to je drahé. Právě proto, že by to bylo velice složité na obsluhu, je to zranitelné. Evidence tržeb, dneska se pokladní zařízení dá koupit už do 3 000 korun, ta nejjednodušší. My jsme zavedli pro podnikatele slevu na daní. My jsme zavedli sníženou sazbu DPH u stravovacích služeb, která samozřejmě se týkala první fáze, protože jsme chtěli tuto první fázi zvýhodnit tím, že začíná být první.

Samozřejmě jsme nuceni reagovat na rozhodnutí Ústavního soudu. Máme téměř připravenou novelu zákona o evidenci tržeb. Minulý týden jsme ji prodiskutovali se všemi zástupci podnikatelských svazů a komor, tak jak jsem vám je tady uváděla. Nejzásadnější debata byla v podstatě o nastavení výjimek pro nejmenší podnikatele, pro fyzické osoby, kde jsme sestavili zhruba tři varianty. Byla upřednostněna varianta, kterou teď rozpracováváme, a předpokládáme, že tato novela bude předložena na vládu nejspíše na přelomu února a března. Tím pádem dostojíme Ústavnímu soudu nejen z pohledu výjimek, ale i z pohledu ustanovení, která zrušili.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí Aleně Schillerové za její vystoupení v rozpravě. S přednostním právem před kolegou Bauerem vystoupí zástupce předkladatele, ale s přednostním právem jako předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Paní ministryně mi nahrála, nevím, jestli úmyslně, nebo ne, ale to nevadí.

Za prvé si protiřekla. Já to nemám rád. Nejdřív v první části projevu říká – je to v 17 evropských zemích, učme se. A pak říká – jsou tam chyby, vždyť to je úplně něco nového, neměli jsme se kde učit. Tak platí buď první, nebo druhé. Buď máme

zkušenosti ze 17 evropských zemí, tam ty chyby bezesporu odstranili a nemuseli jsme je dělat my.

A teď přečtu odstavec, paní ministryně, který jsem poprvé nečetl, který souvisí s tím, co říkáte. A musím to přečíst fakt celé: "Před zavedením EET měl proto stát poctivě a velmi důkladně zkoumat, zda již byly vyčerpány všechny méně invazivní a obtěžující možnosti, které má k dispozici ke kontrole správného a spravedlivého výběru daní. Nic takového se však v daném případě nestalo, byť zavedení EET nesporně představuje další administrativní i finanční zatížení činnosti podnikatelů. Ustrnout na pouhém konstatování, že zavedení EET velmi pravděpodobně povede ke zvýšení výběru daní (jedná se o opatření, které ob stojí v 'testu rozumnosti'), a proto ob stojí i z ústavněprávního hlediska, je totiž velmi nebezpečné a zneužitelné. Zavedení EET pod veřejně prezentovaným (byť empiricky zcela nepodloženým!) politickým dojmem, že nikdo daně neplatí, a je proto namístě zpřísnění jejich výběru, totiž považujeme za podobně nerozumné a ve svých důsledcích nespravedlivé jako ponechání celé třídy po škole jen proto, že v hodině vyrušoval jediný žák. Bohužel, tato vstupní úvaha je základní filozofií napadeného zákona a není řešitelná odstraněním pouze několika jeho nejkřiklavějších zásahů do soukromí a svobody podnikání."

Ten jazyk ústavních soudců je tak pěkný. A je to vlastně to, co my říkáme. Vy jste udělali ze všech podnikatelů sprostě podezřelé a oni se on line musí vyvíňovat. To je ta základní filozofie, se kterou nesouhlasí toto disentanční stanovisko.

Já jsem, paní ministryně, řekl 5,5 mld., že uvádíte, nijak jsem to nezpochybnil, jenom jsme ty materiály neměli k dispozici, rád si je přečtu, vy říkáte 5,2, možná 6, klidně 6. Ale pořád mají pravdu ti to soudci. Je to marginální část celkových daňových příjmů státu. A když si vezmeme (jde vedle na své místo u zpravodajského stolu) – už jsem si ji vzal, omlouvám se, tu studii o stínové ekonomice (ukazuje), a paní ministryně ji bezesporu zná, protože je z Ministerstva financí – který je klíčový obor, kde nejvíce bují šedá ekonomika? Já položím dotaz paní ministryni, ať mi odpoví. V kterém oboru ekonomické činnosti nejvíce bují šedá ekonomika? První dotaz. A druhý dotaz – je v tomto oboru již zavedena EET? Počkám si na odpověď, když tak můžeme i polemizovat.

Já jsem poctivě říkal, že interpretace nálezu Ústavního soudu je jiná, že my říkáme, že to je citelný zásah a citelná prohra vlády, a paní ministryně říká, že vlastně vyhráli, protože to nebylo zrušeno jako celek. No to je sice pravda, ale my máme šanci dokončit to, co Ústavní soud načas, a zrušit to jako celek. Protože o jakém narovnání podnikatelského prostředí je v lednu 2018 řeč, paní ministryně? Mají všichni podnikatelé stejnou povinnost, nebo ne? Narovnali jste podnikatelské prostředí, nebo ne? Byli jste proti výjimkám? Byli. Jste pro výjimky? Jste. Takže jak může být rovnost, když už jsou výjimky?

A třetí, čtvrtá vlna zrušena, odložena není. To je důležité. Není. Jestli je to odloženo navždycky, nebo na rok nebo na dva, nevíme. Samozřejmě o tom budeme rozhodovat my v tomto volebním období. Já doufám, že navždycky, že už tady nenajdete většinu pro třetí a čtvrtou vlnu. Ale každým dnem, kdy platí první a druhá vlna, dokazujete, že není rovnost podnikatelského prostředí. Já znám odpověď, proč

jste to neudělali najednou. Tak nám to řekněte na mikrofon. Když se oháníte rovností podnikatelského prostředí, proč jste to nezavedli najednou pro všechny? To je přece rovné. Já s tím nesouhlasím. My říkáme, rovnost je to, že to nemá nikdo, a vy jste už tak rozdělili ty podnikatele do čtyř skupin a z toho třetí a čtvrtou skupinu vám zrušil Ústavní soud. A podle vaší studie, vašich podkladů je to 50 % těch, kterých se to mělo týkat. Jak je možné, že se tak spletli v odhadu počtu zapojených podnikatelů ve druhé vlně? Kde je těch 300 tisíc, které jste odhadovali? Není. Tak nám to vysvětlíte. Jestli všechny údaje, které byly uvedeny v těch studiích, v důvodové zprávě, v podkladových materiálech jsou tak chybné jako prostý odhad podnikatelů, kteří se zapojí nebo budou muset zapojit, tak jak pak máme věřit těm číslům?

Myslím, že v této chvíli dotazy stačí. Potom po případných odpovědích paní ministryně bych reagoval na další části jejího vystoupení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jsou zde dvě faktické poznámky. První pan předseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, pane premiére, členové vlády, paní a pánové, já docela studuji vota separata, tedy zvláštní stanovisko soudců Ústavního soudu, a mrzí mě, když se soudce Ústavního soudu, řekl bych, odváží na politickou rovinu a uhne z roviny právní.

Je přece nepravda, že všichni museli pracovat, že tady byla povinnost pracovat. Nikdy proti československému státu od roku 1945 nebylo zavedeno řízení o tom, že bychom snad měli nucenou práci. Mezinárodní organizace práce nic takového neudělala, protože zákoník práce po roce 1965 obsahoval ustanovení o tom, že není povinnost pracovat, že musí mít legální zdroj obživy. Vždycky jsme to učili. A já znal nejméně dva takové lidi v Českých Budějovicích, kteří měli přes milion korun na čtyřprocentní úrok v tehdejší československé státní spořitelně, a ti měli legální příjem a do práce chodit nemuseli. A to, že to udělá ústavní soudce, mě mrzí. Když to udělá politik, protože chce falešně argumentovat, tomu rozumím. Ale ústavní soudce by se toho dopustit neměl.

Takže pane kolego, zástupce předkladatele prostřednictvím předsedajícího, tohle to nebylo úplně fěr. (Potlesk z řad levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka pan poslanec Volný. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Volný: Děkuji za slovo. Kolegové, kolegyně, já bych chtěl jenom trošičku reagovat na pana kolegu Stanjuru o tom, jak si paní ministryně protirečila. Ona si neprotirečila. Ona řekla, že 17 států v Evropě má zavedenou evidenci tržeb a že my jsme se nemohli učit nikde pořádně, protože my jsme zaváděli elektronickou evidenci tržeb. Takhle to bylo míněno. A já si myslím, že pokud v současné době je 17 zemí, které uznaly, že evidovat tržby je potřeba, je jedno, jakým způsobem, já si myslím, že ta elektronická evidence je ta nejmírnější, nejšetrnější pro podnikatele, tak

to asi logiku má, nehledě na to, že další země, ať je to Rakousko, ať je to Německo, uvažují o tom, že tuto evidenci tržeb budou zavádět.

A co se týče těch výjimek. Já jenom znovu podtrhnu tu repliku, kterou jsem tady párkrát říkal, a to je to Švédsko. To v roce 2010 zavedlo evidenci tržeb s výjimkami pro prodejce ryb a pro trhovce a za dva roky v podstatě i tyto vyjmuté podnikatele zahrnuli do evidence tržeb s tím, že pokud to má mít nějaký smysl, musí to být opravdu v tom segmentu a v té oblasti kompletní.

Takže já si myslím, že pokud je na cestě kompletní návrh na úpravu a na nějakým způsobem modifikaci samotného EET, kterou připravuje Ministerstvo financí, a bude tady v podstatě v průběhu března, já si myslím, že tam máme prostor případné problémy, chyby i výtky Ústavního soudu zapracovat. Ale v žádném případě bych nechtěl, aby se tento zákon zrušil jako takový, protože si myslím, že má velký smysl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Další faktická poznámka – pan poslanec Fridrich. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Fridrich: Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěl bych se s vámi jen podělit o praktické zkušenosti zavádění EET. Vlastním malou firmu, čili přesně takovou, o jaké mluvil pan kolega Stanjura, a tržby byly zhruba 7 240 000 korun v minulém roce. Obsloužili jsme 22 700 zákazníků. Za celou tu dobu nebyl nejmenší problém. Náklady na zavedení, všechno je to snadno ověřitelné, byly 9 400 korun. Moje účetní si naopak pochvaluje jednu věc, a to je ta, že na daňovém portálu si druhý den může zkontrolovat všechny položky a odsouhlasit si platby, které prošly, s tím, jaká byla zkušenost.

Ještě vzhledem ke své minulé profesi bych se chtěl zmínit o zkušenosti s restauracemi v malých obcích, které jsou také velmi často zmiňovány. Jsem z obce, která má 200 obyvatel. V okolí je spousta velmi malých hospod a nikdo z mých známých si na to nestěžoval. Mnozí z nich si dokonce EET zavedli sami bez pomoci IT. Ani jedna hospoda v okolí, které znám, nezkrachovala kvůli EET.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Bauer. Po něm vystoupí pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane předsedající, pane premiére, dámy a pánové, dnes někdo jen těžko přijde s novým převratným argumentem, který by ty z vás, kteří zavedení EET podporovali, přesvědčil o jeho škodlivosti a negativních dopadech na podnikání v České republice. Přesto si dovoluji krátce vystoupit.

Považuji za nanejvýš dobrou zprávu, že se dnes otevírá možnost EET kompletně zrušit. Je namístě si některé argumenty pro pořádek alespoň připomenout nebo zopakovat. Rád bych se ale nejdříve ohlédl do minulosti.

Já jsem sice nebyl v minulém volebním období poslancem, ale dobře vím, že vládní strany a ministr financí Andrej Babiš v době přijímání zákona o EET opakovaně vinili opoziční strany včetně ODS z obstrukcí a blokování Sněmovny. Já si naopak už tehdy svých kolegů velmi vážil za preciznost, s jakou se snažili argumentovat a varovat před dopady opatření, které vláda tlačila bez přesvědčivých důvodů. Tehdy poslanci ODS jasně varovali před tím, že nově zaváděný dohledový systém pravděpodobně nebude fungovat, nepřinese žádné zázračné přínosy do státní kasy a navíc svou nepřipraveností a požadavky zkomplikuje podnikání tisícům aktivních lidí v České republice. Myslím si, že jsme nejenom varovali, ale i cestou pozměňovacích návrhů jsme se alespoň snažili snížit tvrdost některých konkrétních ustanovení.

Vláda a především Ministerstvo financí přesto zákon na sílu protlačily. Vybraly si obětní beránky v podobě malých a středních podnikatelů a na nich se snažily demonstrovat snahu o zlepšení výběru daní a boj s nepoctivci, místo aby přišly s promyšlenými a ucelenými návrhy změn v daňovém systému jako takovém. Podle mého názoru dnešek jasně ukazuje, že se tehdejší vláda mýlila a opozice měla pravdu.

Systém elektronické evidence tržeb aktuálně zpochybnil i Ústavní soud, ono to tady už dneska zaznělo. Ústavní soudci, kteří vidí v EET protiústavní zásah do svobody podnikání, sice nakonec zůstali v menšině, budiž jim ale čest, i tak se však Ústavní soud v několika zásadních bodech vyslovil proti schváleným plánům tehdejší koalice ČSSD, ANO a KDU-ČSL a pojmenoval vážné chyby, které tyto strany v zákoně o EET prosadily a které jsou v rozporu se zákoností a ústavními pravidly naší země. Už z toho je patrné, že se nemýlili ti, kteří zavádění EET považovali za nepromyšlené a ze své podstaty sporné a zbytečné opatření.

Kdybych v době schvalování EET seděl v Poslanecké sněmovně já, vadily by mi nejvíce následující věci. Celý systém EET byl prezentován jako prostředek k narovnání tržního prostředí a reakce na daňové podvody. Ale namísto toho, aby stát zefektivnil stávající kontrolní systém a byl schopný postihovat zjevné daňové podvodníky, rozhodl se šmírovat všechny bez rozdílu. Zaměřil se přitom na ty nejmenší, kteří nemají ani prostředky, ani personální zdroje k tomu, aby mohli další zbytečnou administrativu a nároky ze strany finančních úřadů zvládat. Stát si vybral ty nejmenší s vědomím, že k poměrně větším daňovým unikům dochází v úplně jiných sektorech. Já nemohu nezmínit tehdejší náměstkyni ministra financí paní Hornochovou, která dokonce veřejně bezelstně přiznala, že stát začíná s nařízením EET konkrétně v restauracích, protože se dobře kontrolují a je jich malý počet, řekla tehdy doslova.

Od začátku mi současně nesmírně vadil nespravedlivý přístup státu, který vybrané podnikatele ještě dále rozkastoval do jednotlivých podskupin. Bez zjevných důvodů a opory v některých faktech museli někteří zavádět EET hned, na některé má řada přijít teprve později, na některé vůbec. Autoři EET dokonce rozkastovali druhy podnikání i v rámci jednoho oboru. To je opět příklad restaurací, které s EET začínaly, a stravovacích stánků, které nemusely.

Vadilo mi, že vláda uvalila veškeré povinnosti a zodpovědnost na podnikatele, absolutně ale nepřipustila, že by se mohli mýlit třeba i finanční úředníci. Podnikatelé se přitom ocitli pod permanentní hrozbou nezanedbatelných sankcí.

A úplně nejvíc mi vadil fakt, že vláda prosadila zákon o EET, aniž by zvažovala, jaké dopady bude mít na reálný život, a to zejména mimo města na venkově. Já nepotřebuji sofistikované statistiky k tomu, abych viděl, že na venkově ubyly další obchody s potravinami nebo hospody, kam chodili místní večer na pivo. V zásadě nepovažuji za podstatné, zda za to více mohlo EET, nebo jiná opatření ze strany stále mocnějšího státu. Fakt je, že namísto podpory venkova EET přispělo k jeho dalšímu úpadku a menšímu komfortu lidí, kteří na něm žijí. Elektronická evidence tržeb totiž nepoškodila jen samotné podnikatele a živnostníky, ale v první řadě – a na to se nesmí zapomínat – běžné občany a zákazníky, kteří služby těchto podnikatelů využívají.

Kolegové z KDU-ČSL mi odpustí, ale byli to i oni, kdo pomohli EET prosadit. A bylo mi proto velmi smutno, když jsem si pár měsíců po spuštění EET v novinách přečetl, jak Ministerstvo zemědělství plánuje poslat stamilionové dotace na provozování venkovských obchodů a podporu podnikání na venkově. Je pro mě neuvěřitelné, jestliže stát během jednoho roku problém způsobí a v téže roce ho chce jinými a dražšími způsoby hasit.

Přesto to není veřejné mínění, které si vynutí změnit EET, ale již zmiňované rozhodnutí Ústavního soudu. Jak víme, Ministerstvo financí už reagovalo příslibem poslat do Poslanecké sněmovny novelu, která by měla největší přešlapy v zákoně o EET napravit. Ještě už teď je jasné, že ať už bude vypadat vládní novela jakkoli, samotnou podstatu EET nezmění, ale jen nastaví nové nespravedlnosti a dělicí čáry mezi jednotlivé skupiny malých a středních podnikatelů.

Oproti tomu máme teď na stole čisté a srozumitelné řešení, které nefunkční a špatný nástroj ke kontrole výběru daní zruší. Schválení tohoto návrhu neznamena, že bychom přestali řešit problém daňových úniků. Můžeme ale občanům vyslat signál, že se umíme, nebo umíte poučit ze svých omylů a že vám všem záleží na tom, aby taková kontrola fungovala bez zbytečné represe a nedůvěry k většině těch, kteří podnikají poctivě. Jsem přesvědčen, že se na tak zásadních věcech je možné docílit shody, aniž by se někdo mohl cítit jako poražený, nebo jasný vítěz.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S přednostním právem je přihlášen pan předseda Faltýnek. Prosim, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji, pane místopředsedo, za slovo. Dovolte, abych vznesl procedurální návrh, ale je to po dohodě s většinou předsedů klubů a s příslibem předkladateli, kteří dneska mají v ODS nějaké důležité jednání, abychom mohli dneska procedurálně a meritorně jednat a hlasovat i po 19. hodině a doprojednat tady tento bod. A omlouvám se za to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře, zazněl procedurální návrh na to, abychom jednali po 19. hodině a projednali tento bod. Já myslím, že návrh je srozumitelný, můžeme o něm hlasovat. Přivolám poslance k hlasování.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 46 přihlášeno 166 poslanců, pro 102, proti 27. Návrh byl přijat. Budeme tedy jednat a dokončíme tento bod po 19. hodině.

Přečtu vám ještě příště omluvy. Omlouvá se pan poslanec Španěl do konce dnešního jednání z pracovních důvodů, omlouvá se pan místopředseda Okamura z osobních důvodů do konce jednacího dne. A stejně tak od 18.30 hodin do konce jednacího dne se omlouvá z pracovních důvodů paní ministryně Němcová.

S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Bauer. Není přihlášen. Takže budeme pokračovat v řádných přihláškách do obecné rozpravy. Na řadě je pan poslanec Ferjenčík, po něm vystoupí pan poslanec Jurečka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já si dovoluji přednést postoj Pirátů k tomuto návrhu.

My jsme v době zavádění EET velmi kritizovali Ministerstvo financí, jak slibovalo věci, které následně nesplnilo. Kdy například slibovalo, že postaví ten systém InHouse, následně IBM vyfakturovala stovky milionů, protože ministerstvo nezvládalo v časovém termínu, a celá řada dalších věcí. Na řadu těch problémů, které reflektoval Ústavní soud, jsme my dopředu upozorňovali. Upozorňovali jsme na ty nesmysly ohledně e-shopů, ohledně plateb kartou a dalších. Dneska existují třeba v Praze obchody, které jediný způsob platby, co akceptují, je bankovní převod. Takže vy přijdete do obchodu, normálně dostanete fakturu a jdete domů. Ten obchod má všechny platby přes internet a rozhodně tam nehrozí nějaké daňové úniky, ale jenom si zjednodušuje byrokracii, kterou na něj tento stát uvalil.

Tedy věcně k tomu dnešnímu návrhu. My si nemyslíme, že je šťastné rušit EET v § 90, protože to je poměrně komplexní zákon a vyžaduje nějaké vyhodnocení. My bychom chtěli skutečně prostudovat tvrzení Ministerstva financí, že výnos je 5 miliard, a porovnat tento údajný výnos s náklady na implementaci a provoz toho systému. Ostatně jestli tady kolega z ANO, jestli se nemýlím, uvedl, že jeho firmu to stálo 9 400, tak při 200 tisících podnikatelích to dělá skoro 2 miliardy korun. A zaplatit 2 miliardy za to, abychom vybrali 5 miliard, to se blíží efektivitě smlouvy s firmou Kapsch na výběr mytného. Což tedy není žádná velká hitparáda.

Takže pro nás je zásadní, jaké jsou reálné náklady na implementaci a provoz toho systému jak na straně státu, tak na straně podnikatelů. Je pro nás důležité, kolik a zda hrozí arbitráže jak ze strany dodavatelů systémů pro EET, tak ze strany například zahraničních firem, které EET zavedly a vynaložily na to nemalé peníze. Zajímá nás, kolik tyto náklady můžou státu přinést, respektive kolik nás to může stát všechny.

Chceme vědět, jestli EET má nějaký přínos pro podnikatele, jestli jsou tam tedy skutečně funkcionality, které pomáhají firmám. Případně jestli ten systém má potenciál nějaké takové funkcionality přivést, například zjednodušit daňové přiznání

ve chvíli, kdy máte EET. A aby skutečně to nebyl nástroj, který je jenom bič, který jenom škodí, ale aby to mělo nějakou přidanou hodnotu uživatelsky pro podnikatele.

Proto v případě, že ten návrh nebude hlasován v jediném čtení v § 90, tak ho podpoříme, abychom tyto informace mohli vyhodnotit v dalším projednávání toho zákona. A v případě, že to bude v devadesátce, tak to nepodpoříme.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já jenom připomínám, že tento zákon nebude projednáván podle § 90 odst. 2, protože poslanecký klub hnutí ANO předložil listinu s dostatečným počtem poslanců v souladu s odstavcem 3 téhož paragrafu jednacího řádu. Takže je vyloučeno, abychom to tímto způsobem projednávali.

Dalším přihlášeným a posledním zatím přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Jurečka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Já bych s dovolením k této problematice shrnul i trochu genezi vývoje, jak tento zákon vznikl. Když tehdy jsme byli ještě součástí vládní koalice, tak především náš předseda Pavel Bělobrádek v mnoha dopisech oficiálně upozorňoval tehdejšího ministra financí pana Babiše na to, že tento zákon má mnoho nedokonalostí, v mnoha případech není domyšlena jeho aplikace, bude znamenat problémy. Už tehdy jsme zmiňovali právě onu třetí a čtvrtou vlnu. Na vládě jsme o tom několikrát vedli diskusi na koaliční radě. A bohužel tehdy jsme podlehlí slibu, že v Poslanecké sněmovně, případně v Senátu tyto detaily budou napraveny a stane se z toho kvalitnější zákon, než v jaké podobě to opouštělo vládu. To se nestalo a vidíme potom na těch příkladech, kdy přichází mnoho skupin, ať už jsou to lidé s různým stupněm postižení, například lidé slepí, zrakově postižení, nebo pak přicházejí rybáři, kteří řeší sezónní prodej kaprů, a tak dále. Takže je vidět, že ten zákon při své tvorbě na mnoho těchto specifických případů podnikatelského prostředí nepamatoval.

Proto my za KDU-ČSL chceme, aby tento zákon šel dál legislativním procesem. Budeme v druhém čtení chtít uplatnit pozměňovací návrhy. Nechceme čekat na to, až Ministerstvo financí přijde se svou úpravou, protože ta může trvat také mnoho měsíců. Takže proto budeme dneska podporovat to, aby tento zákon šel dále prvním a druhým čtením.

A musím také říci, že my jsme měli jasně v programu KDU-ČSL, že nepodporujeme třetí a čtvrtou vlnu a nepodporujeme ani parametry, které byly pro první a druhou vlnu. Například jsme jasně říkali, že pro neplátce DPH bychom chtěli, aby se povinnost EET nevztahovala. A tady uvedu ten konkrétní příklad, který jsme akcentovali i v minulém období Poslanecké sněmovny, kdy jsme tady měli pozměňovací návrhy, které se týkaly farmářských trhů nebo například příjmů u živnostníků do 450 tisíc korun, protože u těchto lidí zavádíme EET, které nepřinese státu ani korunu na daních navíc. Jsou to podnikatelé, kteří pokud sečtou výdajový paušál, pokud používají výdajový paušál a uplatní ho, tak neodvádějí daň tomuto státu. Přesto po těchto podnikatelích chceme, aby EET měli. To nedává úplně logiku. Takže tyto věci a ještě některé další, o kterých už se dneska objektivně ví, bychom chtěli napravit v této zákonné normě. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Pokud ne, tak obecnou rozpravu končím. Zazněl zde návrh na zamítnutí předloženého návrhu. (Připomínka mimo mikrofon.) Prosím? Pardon, závěrečná slova. Děkuji za upozornění. Pan předkladatel má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Pan předseda Faltýnek se mě ptal, proč závěrečné slovo. Pro záznam. Aby bylo jasné o té programové shodě, ne? To je přece jednoduché.

Já chci připomenout, že v této chvíli panuje nerovnost mezi podnikateli. A bude panovat ještě dlouho. To, že pan ministr je v demisi, ať se na mě nezlobí, v demisi připravuje nějakou novelu, nemá žádnou váhu pro Sněmovnu. Dokud nebude mít těch pověstných 101 v Poslanecké... Možná je už má. To já nevím. To je možné. Nicméně úplně vážně. Pokud si přečtete, a já vím, že to byla menšina Ústavního soudu, pro ty, kteří říkají, že většina. Ale většina rušila ty paragrafy, o kterých jsem mluvil. Na tom byla shoda. Ale když si přečtete bez předsudků, bez stranického trička ty věty, tak jsou přece hrozné. Proti smyslu podnikání. Proti osobním svobodám. Neústavní. Jedno za druhým. Stát nemá házet klacky pod nohy těm malým. Vám je to všechno jedno, protože vám to Ústavní soud jako celek nezrušil. To je ale hrozné málo. To je hrozné málo. Já vím, že mnozí z vás jsou příznivci – kdyby tady tak byly čtyři, pět velkých firem, velcí kluci si to v lednu domluvili, my všichni bychom byli zaměstnanci, byli bychom hodní, poslouchali bychom. Ale právě o tom píšou ústavní soudci. O tom, kdo a co je základem svobody v České republice. A tento zákon, a to je jednoduchý fakt, je útokem na svobodu. Nic méně. Útokem na svobodu.

Takže vy, kteří chcete mít méně svobody, hlasujte pro zamítnutí. Vy, kteří chcete mít více svobody, pojděte s námi o tom diskutovat ve druhém a ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Tak. To bylo závěrečné slovo zástupce navrhovatelů. Ptám se paní zpravodajky, jestli má zájem o závěrečné slovo. Ne. Zazněl zde návrh na zamítnutí předloženého návrhu zákona. O tomto návrhu budeme nyní hlasovat. Je zde žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Přihlaste se, prosím, znovu svými identifikačními kartami. Nyní můžeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 47. Přihlášeno 153 poslanců, pro 83, proti 64. Návrh byl přijat a tím končí projednávání tohoto bodu.

Současně na základě dohody poslaneckých klubů končím jednání dnešního dne v Poslanecké sněmovně. Pokračovat budeme zítra, ve středu 24. ledna, v 9 hodin ráno prvním bodem, který je zařazen jako pevný bod. Je to bod č. 4, obrana České republiky. Přeji vám pěkný večer.

(Jednání skončilo v 19.03 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

24. ledna 2018

Přítomno: 174 poslanců

(Jednání bylo zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, je 9 hodin a já zahajuji další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny. Všechny vás tu vítám a prosím, abyste se už usadili na svých místech, přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo žádá o vydání náhradní karty, abychom si to mohli zaznamenat do protokolu.

Sdělují, že o omluvu své neúčasti požádali tito poslanci: Radek Vondráček od 10.30 do 14 hodin z pracovních důvodů, Dana Balcarová ze zdravotních důvodů, Jan Birke od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, Lenka Dražilová ze zdravotních důvodů, Jaroslav Holík z rodinných důvodů, Adam Kalous z pracovních důvodů, Miroslav Kalousek od 9 do 12 hodin ze zdravotních důvodů, Jiří Kobza z pracovních důvodů, František Kopřiva z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Kytýr z důvodu zahraniční cesty, Helena Langšádlová z důvodu zahraniční cesty, Jan Lipavský bez udání důvodu, Ilona Mauritzová od 9 do 13 hodin bez udání důvodu, Radka Maxová bez udání důvodu, Miroslava Němcová z pracovních důvodů, Tomio Okamura od 9 do 10.30 hodin z pracovních důvodů, Pavel Růžička ze zdravotních důvodů, Jan Skopeček z důvodu zahraniční cesty, Antonín Staněk bez udání důvodu, Pavel Staněk z důvodu zahraniční cesty, Julius Špičák z osobních důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Lubomír Volný z důvodu zahraniční cesty.

Z členů vlády o omluvu požádali Andrej Babiš od 9 do 14 hodin z pracovních důvodů, Lubomír Metnar bez udání důvodu po celý den, Jaroslava Němcová bez udání důvodu, Robert Pelikán bez udání důvodu, Martin Stropnický z dopoledního jednání, Ilja Šmíd z pracovních důvodů, Adam Vojtěch od 9 do 12.30 hodin z pracovních důvodů.

Dodatečně přišla omluva pana kolegy Petra Pávka mezi 9. a 12. hodinou z důvodu jednání, pan Martin Kolovratník od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková z celého jednacího dne, paní poslankyně Lenka Řezáčová mezi 9. a 12. hodinou z důvodu pracovního jednání.

Tím jsme se vypořádali s omluvami.

Dnešní jednání zahájíme pevně zařazeným bodem 4. Ptám se, zda má někdo ještě nějaký návrh na změnu. Nevidím, takže budeme pokračovat pevně zařazeným bodem 4, sněmovní tisk 14, obrana České republiky, první čtení. Poté bychom případně pokračovali dalšími body z bloku prvního čtení zákonů. Na 12.30 máme pevně zařazené volební body 27, 28, 29, 30 a 35. Připomínám, že ve 14.30 bychom projednávali pevně zařazené body 5, to je sněmovní tisk 27, léčiva, první čtení, bod

43, to je vydání k trestnímu stíhání pana poslance Bohuslava Svobody, a bod 39, to je trestní stíhání pana poslance Růžičky.

Ptám se, zda má někdo k navrženému pořadu nějaký návrh na doplnění. Jak už jsem řekl, nikoho nevidím, takže budeme pokračovat v jednání.

Otevírám bod

4.

Návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 17/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení, ale současně sděluji, že již včera písemnou formou byl doručen na vedení Sněmovny dopis předsedy klubu hnutí ANO 2011, kde podává námitku jménem 57 poslanců proti tomuto postupu ve smyslu § 90 odst. 3, takže budeme postupovat standardním způsobem u prvního čtení.

Stanovisko vlády vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 17/1 a já poprosím, aby tisk uvedla zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vám představila návrh novely zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky... (Obrací se na předsedajícího s prosbou o zklidnění hluku v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, paní poslankyně. Já vás poprosím, skutečně už začal dnešní jednací den. Já vás poprosím, abyste se usadili na svých místech, snížili hladinu hluku, abychom slyšeli, co nám paní navrhovatelka říká. Děkuji. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Já bych poprosila zejména kolegy tady před řečníštěm. (Čeká.) Děkuji.

Občanská demokratická strana tento návrh předkládala již v minulém volebním období a bohužel tedy nebyl projednán, neztratil rozhodně za uplynulou dobu nic na své aktuálnosti. Řekla bych, že spíše naopak.

Návrh je jakýmsi harmonogramem pro to, abychom se v oblasti obranných výdajů dobrali hranice 2 % HDP, která je naším nepsaným aliančním závazkem a kterou dlouhodobě naše země neplní, někdy v roce 2023 či 2024, a abychom pak tuto hranici garantovali jednou provždy. To je naším cílem. Podstatou tohoto návrhu zároveň je, že od příštího roku budeme každoročně v rámci rozpočtu na obranu země

dávat o 0,2 % HDP více než v roce předchozím, a to až do doby, než dosáhneme zmíněné hranice 2 % HDP, pod kterou pak již nebude možné klesnout.

Jak jistě víte, kolegyně a kolegové, stav naší obranyschopnosti je dlouhodobě neutěšený. Potýkáme se s vnitřním deficitem, který se pohybuje kolem částky 100 miliard korun, armádní technika je zaostalá, modernizace stagnuje, neexistuje výhled stabilního financování. Bohužel v uplynulých čtyřech letech se i přes relativní dostatek finančních prostředků nedařily potřebné akvizice a Ministerstvo obrany vykazovalo přebytky v řádech miliard korun každý rok, neboť chyběla odvaha ministra Stropnického k tomu investovat a realizovat potřebné zakázky.

Mimochodem, kde je náš hrdina dnes?

To však není argument pro to, abychom rozpočet obrany nenavyšovali a abychom nadále spoléhali na to, že obrana a bezpečnost naší země je samozřejmostí. Není. Plánů na navyšování rozpočtu Ministerstva obrany zde bylo v minulosti mnoho. Lze připomenout minulou vládu, která nejprve sice odmítla nabídku opozice, aby došlo k nárůstu rozpočtu Ministerstva obrany na úroveň 2 % HDP do roku 2025, ale alespoň si dala vlastní závazek, že tento rozpočet zvýší do roku 2020 na 1,4 % HDP, jak je patrné z rozpočtu schváleného na letošní rok a ze souvisejícího rozpočtového výhledu, případně z výsledků hospodaření resortu obrany pod vedením ministra Stropnického v loňském roce, kdy se zdá, že bude přebytek kolem 4,5 miliardy. Tento závazek nebyl míněn zřejmě nikterak vážně a byl zřejmě míněn pouze v duchu hesla "slibem nezarmoutíš", ostatně jako celé čtyři roky práce bývalého ministra obrany Stropnického.

Garanci výdajů na obranu ve výši 2 % HDP pak měly ve svém programu i mnohé politické strany, které jsou dnes zastoupeny zde v Poslanecké sněmovně, a to včetně hnutí ANO. To si vetklo tento cíl dokonce do programového prohlášení své vlády, jež sice nezískala důvěru Poslanecké sněmovny, ale v současnosti zde přesto vládně a bohužel zaujala negativní stanovisko k tomuto návrhu zákona, který zde projednáváme, což je pro mne nepochopitelné. Pokud něco, kolegyně a kolegové, máte v programovém prohlášení a někdo vám ten návrh naservíruje na stříbrném podnose, tak nerozumím tomu, proč pro tento návrh vláda premiéra Babiše nehlasovala.

Jsem ostatně přesvědčena, že všechny tyto nenaplněné sliby ukazují, že slibů již bylo právě dost a že jakýkoli závazek nemá sebemenší význam, pokud nebude přetaven v závazné pravidlo. Právě proto bych byla ráda, abychom schválili tento zákon, který je jedinou reálnou šancí, jak dospět k tomu, že Česká republika bude plnit své spojenecké závazky a že k cíli 2 % HDP opravdu někdy v budoucnosti dospějeme. Minulá vláda bohužel v tomto nebyla schopna učinit nic a je její vinou, respektive vinou bývalého ministra obrany, že naše výdaje na obranu stále oscilují kolem hranice 1 % HDP, byť se on sám nacházel ve zcela unikátní pozici, kdy ekonomika rostla. Měl v investicích podporu opozice a na Ministerstvu financí partnera ze stejného politického hnutí.

Nyní je zde programový závazek z voleb u hnutí ANO, ODS, TOP 09, STAN a KDU ČSL dosáhnout 2 % HDP na obranu nejpozději v roce 2024. Máme tedy unikátní příležitost toho společně dosáhnout, a pokud tak chceme učinit, měli bychom

podniknout konkrétní kroky. Poučení z minulosti tím, že pouhé deklarace nestačí, to je skutečně něco, co by mělo spojovat nás všechny. Bohužel, pokud je tady někdo dobrý počtář, a už to zaznělo i v neděli v diskusním pořadu, kde jsme byly s paní ministryní, tak pokud ten přebytek pana Stropnického na resortu Ministerstva obrany za rok 2017 je 4,5 miliardy, tak schopný počtář si hned propočítá to, že Česká republika se tedy v roce 2017 dostane pod 1 % HDP, takže vlastně za rok 2017 neodvedeme ani 1 % HDP v rámci našich aliančních závazků, a to přestože se tady opakovaně ministr vaší vlády, který je stále ještě ministrem ve vaší vládě, což je pro mě nepochopitelné, že člověka, který skutečně takto flagrantním způsobem selhal v této oblasti, v oblasti obrany, tak dostane za odměnu Ministerstvo zahraničních věcí.

Jsem přesvědčena, že jsme jako politická reprezentace dlužni jak obraně naší země, tak i jejím občanům pořádnou modernizaci, koncepce, z kterých nebude nikdo uhýbat, stejně tak věci, které skutečně posunou naši armádu a obranyschopnost do 21. století. Jsem rovněž přesvědčena, že současná zhoršující se mezinárodní bezpečnostní situace si to velmi žádá. Jsem rovněž přesvědčena, že to dlužíme i našim spojencům, kteří logicky nechtějí doplácet na černé pasažéry v systému kolektivní obrany.

Pro doplnění bych ráda uvedla, že tento návrh zákona zároveň nově stanoví povinnost vládě pravidelně jednou za čtyři roky vyhodnocovat stav zajištění obrany České republiky a na tomto základě pak usnesením vlády stanovit konkrétní pokyny pro výstavbu, přípravu a použití ozbrojených sil na další desetileté plánovací období s tím, že nedílnou součástí takových pokynů bude výhled výdajů státního rozpočtu. Je to tedy ta kapitola Ministerstva obrany na delší, ale nezbytně nutné plánovací období, než jak je nastaveno obecnou stávající právní úpravou. Tím bude totiž, jediné tím bude zajištěno, že plánovací horizont bude jednak dostatečně dlouhý pro realizaci složitých a mnohaletých akvizičních procesů, a jednak budou vytvořeny podmínky pro to, aby plány činnosti a rozvoje ve všech oblastech ozbrojených sil byly dostatečně podrobně analyzovány, projednány a zpracovány i z hlediska reálných – podtrhuji reálných – zdrojových možností.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem přesvědčena, že už bylo dost času na pouhé sliby a ne zcela vážně míněné cíle a jejich neplnění a že je skutečně třeba konečně přistoupit ke konkrétním krokům. Jsem toho názoru, že můžeme najít tisíce důvodů pro to, proč obraně nedat stabilizovaných způsob financování, ale že vždy to budou pouze a jenom důvody zástupné. Mimochodem o těchto zástupných důvodech jsem slyšela včera, když jsem viděla tiskovou konferenci hnutí Úsvit, kde na jednu stranu – promiňte, SPD, zvyk je železná košile, když tady vidím některé kolegy – kdy jste si prostřednictvím pana předsedy skutečně hledali pouze a jenom zástupné argumenty, proč tento návrh nepodpoříte. Na jednu stranu v každém svém veřejném vystoupení hovoříte o tom, jak je nutné, aby Česká republika byla dostatečně připravena na nějaké kritické situace, dokonce přemýšlíte o tom, že byste obnovili vojenskou službu, a o jiných věcech, nad kterými zůstává rozum stát. Na druhou stranu – kde na to, kolegové, prostřednictvím pana předsedy z SPD, chcete vzít finanční prostředky, když tento návrh odmítáte podpořit?

Tento zákon, kolegyně, kolegové, nabízí konečně řešení a jasný harmonogram, kterým dosáhneme toho, o čem se zde zatím pouze jenom bavíme, o čem možná

někdo sní, co možná někdo slibuje, a zrovna třeba v tuto chvíli v Davosu našim spojencům. Takže je to jedinečná příležitost k tomu, abychom skutečně dneska ten krok správným směrem a dopředu udělali a přestaňte si tady hrát na to, jestli je pro někoho podstatné, zdali návrh předloží koalice, nebo opozice. Jak opakovaně jsem říkala já, a myslím si, že snad v tomto ohledu se s většinou z vás shodnu, na obraně a na bezpečnosti by žádné stranické knížky platit neměly. Obrana a bezpečnost naší země je zájmem nás všech, tak se prosím podle toho zachovejme, propusťme ten návrh alespoň do dalších čtení a v případě, že budete mít jiný návrh na jiný časový úsek, než je ten v mém návrhu, tedy 0,2 % každý rok, tak tento návrh může být předmětem našich diskusí a vašich pozměňovacích návrhů. Věřím, že se ve finále dohodneme a bude to ku prospěchu občanů České republiky.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Lukáš Bartoň mezi 9 a 9.30 z důvodu návštěvy lékaře, omlouvá se paní poslankyně Helena Válková dnes mezi 9 a 9.30 ze zdravotních důvodů.

A nyní poprosím, aby se ujal slova pan zpravodaj pro první čtení pan poslanec Josef Hájek.

Poslanec Josef Hájek: Dobré ráno, kolegyně a kolegové, pane předsedající. Určitě obrana naší země je prioritou nás všech. Na druhé straně je třeba se na to dívat realisticky. Ten poslanecký návrh šel do vlády a vláda dala zamítavé stanovisko k tomuto návrhu. Je to o osmi bodech, já to chci říci možná vlastními slovy.

Paní kolegyně je tady ve Sněmovně od roku 2010. Tady je graf. My jsme v Evropské unii od roku 1999. Bohužel se nám nikdy nepodařilo překročit hranici 2 %. To za první. ODS byla ve vládě od roku – zase mám tady nějaký ten graf – od roku 2007, nebo od roku 2007 do roku 2013 s přestávkami, kdy byla úřednická vláda pana Fischera a pana Rusnoka. Byla ekonomická krize od roku 2010 a výdaje na obranu klesaly. Paní poslankyně je tady od roku 2010. Jak to, že nepřišla s tímto návrhem v roce 2010? Jak to, že Poslanecká sněmovna schválila rozpočet, kde klesaly výdaje na obranu? Já tomu rozumím. My jsme to diskutovali v minulém volebním období. Byla ekonomická krize, to znamená, vláda měla dvě možnosti. Buď tedy omezí výdaje, a bohužel omezila i výdaje na obranu, anebo řekne důchodci: podívejte se, my vám nezvedneme důchody, ale dostanete možnost tří výjížděk zdarma v obrněném transportéru anebo vás svezeme ve vrtulníku. Takže vláda se rozhodla, tenkrát si správně řekla ano, bezpečnostní situace je taková, že si můžeme dovolit to, abychom dočasně omezili výdaje na obranu. Takže já tomu rozumím a rozumím také stanovisku vlády, která říká: my se nemůžeme svazovat, nejenom naší vládu, ale do budoucna další vlády.

Minulá vláda tady dala koaliční závazek, že budeme do roku 2020 zvyšovat výdaje na obranu až na hodnotu 1,4. Je pravda – a to má kolegyně pravdu – že v roce 2020 zatím plánovaný rozpočet dosahuje hodnoty 1,35. Jaký je důvod? Zaplat' pánbůh důvod je ten, nebo jsou dva důvody a jeden důvod je ten, že ekonomika

prosperuje tak, že HDP roste více, než byl předpoklad, to je za prvé. A za druhé, a to je druhá otázka, že se nám nedaří, nedaří se nám v rezortu obrany ty peníze utrácet tak, jak bychom chtěli. No a jaký je důvod? Důvod je ten, že pan ministr nechtěl následovat kroky paní Parkanové. Jak dopadla paní Parkanová? Řekl jí Kalousek: neboj se, Vlasto, podepiš to, pohodička, máme to zmanažované, a dneska již pět let čelí trestnímu stíhání. Takže já si myslím, že pan ministr dělal to, co bych dělal i já, to znamená, uvážlivě hodnotil kroky, co si může dovolit. Ano, udělal to, co bych dělal já, že stabilizoval naši armádu z toho pohledu, že jsme stabilizovali, dali jsme těm vojákům trenky a boty, jak já vždycky říkám, to znamená otázky výstroje, a nabíráme lidi. To je důležité. Nám stoupla od nástupu pana Stropnického armáda o 3 000 lidí. To znamená, kdybych já byl na jeho místě a řeknu ano, máme tady o 3 000 vojáků více, a jestli ty, řeknu například, vrtulníky dostanu letos, nebo příští rok, to pro mě není až tak procentově důležité. Důležité pro mě je, že mám ty lidi a já je můžu trénovat, já je můžu cvičit, já je můžu vychovávat k tomu, aby ty vrtulníky dostali.

Takže otázka je ne se zabývat rozpočtem, dává to natvrdo 2 %, protože opravdu, a zmíním se o tom ještě jednou, že nechci svazovat, protože je to otázka nejenom vývoje ekonomiky, ale také bezpečnostních otázek. Když si vezmete historii České republiky, nebo Československé republiky, tak v roce 1937, jestli se nemýlím, tak vzhledem k tomu, jaká byla bezpečnostní situace v Evropě, tak Československá republika dávala 37 % z rozpočtu na obranu, protože věděla, že hrozí napadení z Německa. Stavěli jsme tenkrát opevnění, celou (nesrozumitelně) opevnit, opravdu 37 %. To znamená, je to otázka toho, abychom flexibilně a komplexně přistupovali k tomu, jaké jsou hrozby v rámci Evropy a jaké jsou možnosti ekonomiky. Samozřejmě jestli bychom se dostali do situace, kdy by to reálné ohrožení České republiky bylo takové, že by vyžadovalo přijmout nutné, nezbytné kroky, tak určitě by vláda a samozřejmě i parlament na to reagovaly.

Ještě jednou chci říci, že vláda přijala na svém zasedání zamítavé stanovisko. My jsme na to ještě jako poslanecký klub ANO reagovali, to znamená, pan předsedající má ode mě... Pardon, paní kolegyně, trochu mě rušíte, omlouvám se. Má tam ode mě seznam více než 50 poslanců. To znamená, já navrhuji, abychom v první fázi zamítli, resp. neprojednávali tento návrh v prvním čtení. To znamená, pan předsedající tam má ode mě návrh poslaneckého klubu ANO, abychom zamítli projednávání tohoto návrhu zákona v prvním čtení, a v rozpravě také potom ještě navrhu, abychom zamítli tento návrh. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Pan předseda Stanjura se hlásil s přednostním právem. Pane předsedo, necháte mě otevřít rozpravu? Protože pak já můžu nechat ty faktické poznámky po vás. Takže otevírám rozpravu a s přednostním právem... Jako faktická? I tak má přednostní a hlásil se dřív. Tak dáme jedno vaše přednostní právo a pak já tedy upozorňuji kolegy, že se hlásili s faktickými poznámkami ještě před otevřením rozpravy. Já vám ty přihlášky uznám.

Poslankyně Jana Černochová: Pan předseda Stanjura mi dal přednost. Děkuji. Pane předsedo, za prvé, divím se, že –

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak to uděláme tak. Omlouvám se, na vteřinku. Takže poprosím všechny, kteří chtějí vystoupit s faktickou, ať se znovu přihlásí, ať je to fěr pro všechny.

Poslankyně Jana Černochová: Za prvé, pane předsedo, divím se a považuji to za vaše selhání, že neumravníte pana zpravodaje Hájka, který tady nepředkládal zpravodajskou zprávu, on tady normálně vystupoval jako v rozpravě. To, co tady říkal, měl říkat v rozpravě. Zpravodaj má jinou roli. Takže žádám, aby když jste tak striktní vůči nám a jednacímú řádu, abyste tak postupoval i vůči vašim kolegům. To za prvé.

Za druhé prostřednictvím pana předsedy pane kolego Hájku, vy si pletete Evropskou unii a NATO? Možná to bylo přehrazení, ale to, co jste řekl v těch prvních větách – a přečtete si to nebo si to přehrajte ze záznamu – tak jste úplně mimo, protože hovoříte o Evropské unii, a my tady projednáváme návrh, který se týká kolektivní obrany. Evropskou armádu chválabohu nemáme, věřím tomu, že ji mít ani nikdy nebudeme. Takže prosím, trochu něco nejdřív nastudujte, než tady děláte chytrého.

Že se někomu nedaří utrácet peníze, to je opravdu tedy důvod, proč nebudeme dávat finanční prostředky do rozpočtu. Jak tohle vlastně někdo může vypustit z úst? Vždyť tím zásadním způsobem popírá to, že lidé, kteří jsou v nějakých pozicích na ministerstvech, dělají svoji práci dobře. Vy jste tady předkládali novelu zákona o zadávání veřejných zakázek. Byl to váš návrh zákona, byla to i vaše paní ministryně, která ho předkládala, byla jsem to já – opět si to ověřte ze záznamu – která jsem tady několikrát vystupovala a ptala jsem se, jestli ten zákon usnadní legislativní... akviziční proces z hlediska akvizic na Ministerstvu obrany. Pokud mi milostivě vůbec pan tehdejší ministr obrany odpověděl, tak odpovídal že ano, že jistě, že to má ošetřené. Takže zase výmluvy? Vy jste tady nevládli měsíc. Vy jste tady vládli s panem ministrem Stropnickým v čele rezortu Ministerstva obrany čtyři roky, kolegyně a kolegové. A byl to každý rok, kdy mu tam zbývaly finanční prostředky.

Co se týče té připomínky pana kolego Hájka, která platila k Evropské unii, ale asi myslel k NATO, že v roce 2010 vláda, Nečasova vláda, a já už tehdy první volební období jako poslankyně, že jsme nenavrhovali navyšování rozpočtu. Pane kolego, tehdy všechny naše vlády dávaly do rezortu Ministerstva obrany mnohem více finančních prostředků v přepočtu na HDP než každý rok, každý jeden rok těchto čtyř let vlády vaše. Vlády, na kterých participovala Občanská demokratická strana, nikdy nedopustily to, že resort obrany, přepočten na HDP, poklesl pod 1 %, tak jako vám se to stalo z volebního období čtyřletého celkem třikrát! Ano, nebyla to 2 %, bylo to 1,4, bylo to 1,6, 1,33, podle toho, o jaké časové úseky se jedná, ale nikdy, nikdy, nikdy, nikdy to nebylo tak málo, jako tomu je poslední čtyři roky. A má slova jsou ověřitelná, já jsem ty grafy měla v několika televizních debatách a myslím si, že dokonce i bývalý pan ministr obrany už se ty grafy naučil číst a pochopil, co je HDP a jakým způsobem se HDP odvozuje.

Ještě mě zaujala slova pana kolego Hájka, pana zpravodaje Hájka, prostřednictvím pana předsedy, "chudák Stropnický". No, asi jo. Ale mně se tady

chce zvolat: Chudák Karla Šlechtová! Protože chudák Stropnický nechal paní Karle Šlechtové na stole k podpisu akvizice, jak říká, slyšeli jste to z jeho úst i vy, za 25 miliard korun. Takže to podobenství s paní Parkanovou bylo opravdu možná nějakým mementem pro paní Šlechtovou? Protože o jednom ministrovi hovoříte jako o chudákovi, v tom se s vámi výjimečně shodují, a o paní Karle Šlechtové takto nehovoříte. Je to tím, že máte nějaký problém s námi ženami, pane kolego Hájků? Nebo co je tady za problém, že posuzujete dva ministry ze stejné strany z vaší vlády jiným způsobem, jiným metrem, že tady to politování nad tím, že někdo se může dostat ne vlastním zaviněním do toho kolotoče stíhání a bude mu zkažen život, tak jako se to děje v případech paní Parkanové.

Takže skutečně být vámi, prostřednictvím pana předsedy, tak bych se spíše snažila udělat všechno pro to, aby paní ministryně Šlechtová se v této problematice co nejrychleji zorientovala, jí se to daří za těch pár týdnů, a aby se ty akvizice, o kterých tady je řeč, urychleným způsobem dořešily a bylo jasné, jakou cestou Česká republika půjde. A pro to, aby bylo zajištěno dlouhodobé financování, tak to je důvod, proč já tady dnes předkládám tento návrh zákona. Jak říkám donekonečna, není čas ztrácet čas. Ekonomická konjunktura nebude trvat věčně, po letech úspěšných ekonomicky nastanou roky chudší, a pokud se my na toto nepřipravíme, tak ten vnitřní deficit, který naše armáda má, nikdy nedoženeme.

Takže skutečně přestaňme tady řešit stranické legitimace kohokoli z nás, je nás tady devět subjektů, a přistupujme k tomu odpovědně a nepleťme si tady NATO, Evropskou unii a měřme všem ministrům stejně. (Potlesk z pravé části sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Jenom mám připomínku – já jsem byl doposud při řízení schůze natolik striktní, že jsem vám vždycky vyšel vstříc. Doufám, že to nebudu muset přehodnotit, a jaké si to uděláme, takové to budeme mít. (Potlesk v levé části sálu.)

Dovolte mi, abych přečetl ještě několik omluv. Dnes se omlouvá pan poslanec Vlastimil Válek po celý pracovní den z pracovních důvodů. Paní poslankyně Alena Gajdušková se omlouvá od deseti hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

A nyní vystoupení pana zpravodaje. První vystoupení paní návrhové vyvolalo několik faktických poznámek. Jako první má faktickou poznámku pan poslanec Krejza, poté pan místopředseda Fiala, poté pan poslanec Peksa. Takže v tomto pořadí prosím. Poté pan poslanec Benešík, poté s faktickou poznámkou paní ministryně Šlechtová. Nejprve pan poslanec Krejza, prosím, máte své dvě minuty.

Poslanec Karel Krejza: Dámy a pánové, já reaguji spíše na pana zpravodaje než na paní předkladatelku. On nám vlastně ve své rozpravě, nebo v příspěvku do rozpravy, sdělil, v čem je problém. Tady je mnoho jiných voličských skupin, které prostě mají přednost před obranou České republiky. Je to tak, třicet tisíc vojáků, nebo lidí, pak do padesáti tisíc, to zas není tolik. To za prvé.

Za druhé. Kdysi se říkalo, že nás Číňani utlučou čepicemi, když se rozhodnou. Tak kdybychom k těm trenkám a botám aspoň ty čepice pořídili. To by se nám mohlo hodit.

A pak, prosím, rok 2010, rok 1999 – no to si tady můžeme za chvíli vyčítat, že jsem se někdy v roce 1970 možná i počurával. Tak já bych poprosil, kdybychom v této chvíli mysleli na tu změněnou bezpečnostní situaci a té armádě pomohli.

A poslední věc. Ano, je to problém, vysoutěžit dneska jakoukoli zakázku. Ale to jsme si způsobili my, my sami tady, a my s tím také něco můžeme dělat. Takže prosím, myslíme na Českou republiku! Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji za dodržení času. Zřejmě jsem zapomněl do protokolu zaznamenat, že pan poslanec Okleštěk hlasuje s náhradní kartou číslo 4 a pan poslanec Beitz s náhradní kartou číslo 3.

Pani ministryně svoji faktickou poznámku stahuje s tím, že si přeje vystoupit s přednostním právem. Tak nyní pan místopředseda Fiala s faktickou poznámkou. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Já se pokusím nehledět na nepřiměřenost vystoupení pana zpravodaje v jeho roli zpravodaje a budu reagovat na politické argumenty, které v tom jeho vystoupení zazněly.

Za prvé já považuji za v podstatě úsměvné a zcela nepřipadné, aby se tady argumentovalo tím, co dělala nějaká vláda v roce 2010 nebo v roce 2011. Dovoluji si připomenout, že hnutí ANO spravuje resort Ministerstva obrany pátým rokem a za jeho stav a za stav investic do obrany a peněz, které jdou na obranu, plně odpovídá. Nelze se odvolávat na někoho jiného.

Za druhé je naprosto mimo kontext a snad i jakoukoliv racionalitu argumentovat minulostí v tak závažné věci, jako jsou výdaje na obranu. Změnila se výrazně bezpečnostní situace v celém světě, změnila se bezpečnostní situace v Evropě, změnila se bezpečnostní situace kolem České republiky, změnily se podmínky v rámci Severoatlantické aliance, je jiný přístup Spojených států k výdajům na obranu ostatních členských zemí Severoatlantické aliance. To je všechno kontext, ve kterém musíme uvažovat o výdajích na obranu. A právě tento kontext by nás všechny měl vést k tomu, abychom splnili svůj závazek a konečně dávali 2 % HDP na obranu. Máme pro to všechny podmínky, máme pro to ekonomické předpoklady. Neexistuje jediný důvod, proč bychom to neměli udělat.

A za třetí, a to je poslední bod, kterým chci reagovat na vystoupení pana zpravodaje Hájk. No prosím vás, to, že máme v armádě vojáky, to je pěkné. Ale my nevedeme války v 19. století a nemáme systém obrany, který by stačil na tu dobu. My jsme v 21. století, a pokud nebudou tito vojáci mít odpovídající zbraň, odpovídající techniku, tak je to celé k ničemu. Proto také jedním z klíčových kritérií pro kvalitu a investice do toho (upozornění na čas), jak jsou efektivně vydávány výdaje na obranu, je podíl investic, podíl investičních prostředků, a v těch právě vaše vláda také výrazně selhala. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan poslanec Peksa. Připraví se pan poslanec Benešík. Prosím.

Poslanec Mikuláš Peksa: Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Pokusím se být stručnější a méně emotivní. Bohužel dvouprocentní kvóta, jak je známa, jak se o ní často diskutuje, podobně jako všechny ostatní kvóty nefunguje. Smutnou realitou je, že v současnosti z 28 států NATO tuto dvouprocentní kvótu plní pouze šest členských států. Vedlejším důsledkem zavádění podobných kvót je to, že se peníze buď nemohou utratit, anebo se naopak utrácí neefektivně, což je bohužel spíše kontraproduktivní. My bychom si měli daleko spíš říct, co vlastně naše obrana potřebuje. Já se obávám, že ve 21. století to skutečně nejsou další tanky.

Rozumím tomu, že paní kolegyně Černochová, prostřednictvím pana předsedajícího, se ráda fotí se zbraněmi. Bohužel informační války ve 21. století rozhodují především informace. A nejlepší obranou před aktuálními hrozbami je vzdělané a informované obyvatelstvo. Když se podívám na možné navýšení na 2 %, které by nás stálo zhruba 40 mld. ročně, tak tady vidím velký potenciál pro zvýšení rozpočtu, který momentálně vydáváme na školství a který je naprosto podhodnocený vzhledem k našim reálným potřebám.

Pojďme se přestat bavit o těchto nesmyslných výdajích na další nablýskané zbraně a pojďme mluvit o tom, co potřebují naši učitelé. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane kolego. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Benešík, poté pan poslanec Rakušan. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Ondřej Benešík: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, vážená vládo – jenom k panu zpravodaji. Nebudu ho nijak kritizovat, nebudu moc hodnotit obsah. Jenom se dopustil jedné poměrně zásadní nepřesnosti v historii. V roce 2004 Česká republika vstoupila do Evropské unie, to s touto debatou příliš nesouvisí. V březnu 1999 Česká republika za vlády Miloše Zemana vstoupila do NATO. Já si to velmi dobře pamatuji, protože krátce nato právě vláda Miloše Zemana souhlasila a podpořila takzvané humanitární bombardování Srbska, které NATO provádělo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Rakušan, poté pan poslanec Juříček. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Možná, i vaším prostřednictvím, k panu kolegovi Peksovi. My se stejně jako vy domníváme, že je potřeba mít přesnou strategii toho, jaké hrozby v současné době skutečně a reálně Českou republiku ohrožují. To, že není dobré kupovat bezhlavě nějakou techniku bez toho, abychom měli přesnou strategii, vzorce hrozeb, které jsou

v dané chvíli aktuální, to je sice pravda, na druhou stranu si musíme uvědomit, že jsme vstoupili dobrovolně do Severoatlantické aliance a vstoupili jsme tam s nějakým jasným závazkem. V současné době jsme jedním z černých pasažérů Severoatlantické aliance, své závazky neplníme. Do našich výdajů na obranu je dokonce v současné chvíli započítáváno i to, že naši bývalí vojáci dostávají své výsluhy. Kdyby se toto z výdajů na armádu odečetlo, tak se to reálné číslo může pohybovat ještě někde jinde.

Proto v této chvíli za klub Starostů a nezávislých říkám, že tento návrh podporujeme, protože se domníváme, že nezávisle na tom, jaká vládní garnitura je zrovna u moci, máme jako Česká republika plnit své závazky, které jsme našim spojencům dali. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Juříček, poté paní poslankyně Černochová, poté pan místopředseda Fiala, poté pan poslanec Schwarzenberg a poté pan poslanec Brázdil, ať máte představu, jak to půjde po sobě. Prosím, pane poslanče, máte dvě minuty.

Poslanec Pavel Juříček: Pane předsedo, dámy a pánové, nejsem zvyklý tady vystupovat, ale mám tři věci.

Absolutně souhlasím s panem Fialou prostřednictvím předsedajícího, že se nekoukejme na minulost a stále se nevracejme k různým circumstances, které si vyčítáme z minulosti. Dívejme se na současnost a budoucnost, to za prvé. A není to jenom o vojenství. Je to o ostatních otázkách.

Za druhé si myslím, že bychom měli projednat to, že 2 % HDP je parametr, který vede k neefektivnosti, a myslím si, že je potřeba s NATO projednat, že jsou otázky systémové techniky, jsou otázky samotných vojenských technik, a k tomu věst, abychom zbytečně neutráceli peníze. A pak se uvidí, kde vůbec ta úroveň má být. To znamená postavit to na kvalitativní úroveň, nikoliv jenom na "utratíte peníze".

Za třetí vám musím říct, protože to znám z byznysu, byť byznys ve vojenské technice nedělám – podívejte se na výrobce vojenské techniky a vojenských systémů, jaký mají EBITDA. Ten se pohybuje v desítkách procent. A není to byznys, který je obvyklý, a je to byznys, na kterém se neuvěřitelně vydělává. To znamená, že paní ministryně má velký prostor pro to, aby ceny naopak srážela, než aby utrácela peníze jenom tak.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. S faktickou poznámkou paní poslankyně Černochová, poté pan místopředseda Fiala. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Já bych vašim prostřednictvím chtěla reagovat na kolegu Peksu. On je tady asi chvíli, takže možná ještě nepochopil, o čem je tady řeč. Tady není řeč o tom, že bychom navyšovali rozpočet Ministerstvu obrany proto, aby si Černochová nakupovala zbraně.

Černochová si zbraně nakupuje ze svého. Černochová je legální držitelkou zbrojního oprávnění a koná tak v souladu se zákonem. To, jestli se někdo s něčím fotí, nebo nefotí, prostřednictvím pana předsedy, víte, pane kolego, možná se radši fotit s účinnou puškou než s vlnkou Antify nebo Stalinem. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan místopředseda Fiala, poté pan poslanec Schwarzenberg. (V sále je hluk.) Poprosím o klid v sále.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Moje faktická poznámka se vztahuje také k vystoupení pana poslance Peksy. Pominu myslím velmi nevhodný osobní útok, nebo osobní poznámku vůči paní poslankyni Černochové. Pokusím se věnovat jenom těm argumentům, které ve vašem příspěvku, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, zazněly.

Za prvé. Argument, že jenom šest států dodržuje 2 % HDP výdajů v současnosti, není správný, protože my nenavrhujeme, abychom jako Česká republika měli 2 % HDP hned příští rok. My navrhujeme, abychom k tomu postupně dospěli do roku 2024. A je celá řada jiných států, které si za současné situace dělají nějaký plán, jak navýšit finanční prostředky na armádu tak, aby dosáhly závazku 2 % HDP. Jedině takto se na to můžete dívat. A zemí je mnohem více než jen šest, které jste tady ve svém vystoupení zmínil.

Pak je tady srovnání s financemi na vzdělání, platy učitelů a tyto věci. Nezlobte se na mě, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, ale to je demagogie. A je to demagogie nízká a divím se, že se k ní snižujete. Mně také záleží na prostředcích na vzdělání, ale nikdy bych si nedovolil stavět tyto výdaje vedle sebe. Moderní, dobře spravovaný stát, o který nám jde, o který alespoň mně jde, je stát, který dokáže investovat jak do vzdělání, tak do obrany, považuje to za něco samozřejmého a plní tím svoje funkce. Ale stavět tyto peníze proti sobě je naprosto falešné, špatné a nikam nás to nepřivede. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Schwarzenberg, připraví se pan poslanec Brázdil. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Vážený pane předsedo, vážené poslankyně, vážení poslanci, je pravda, že západoevropské země si v 50. letech po druhé světové válce navykly redukovat svůj obranný rozpočet rok co rok, poněvadž se spoléhaly, že je Spojené státy ochrání. Což se taky dělo. Někdy reptaly, poněvadž větší slovo ve spojení NATO měly Spojené státy, nicméně poněvadž samy nechtěly platit, tak s tím byly srozuměny. Bohužel naše země, sotva jsme se přidali k západním státům, přijala obdobný nešvar. A je to závažná chyba.

Nejsem voják, přiznávám to otevřeně, nicméně jako bývalý ministr zahraničí vám můžu říct jenom jedno. Máme neblahou pověst, že něco slíbíme, ale s dodržením to nebereme tak vážně. Ať je to přijetí eura, nebo ať je to (nesrozumitelné) procent

výdajů na obranu. My se držíme starého českého přísloví "slibem nikoho nezarmoutíš", ale musíme si konečně uvědomit, že nedodržením slibu každého našťveš! A to se nám docela daří.

Dámy a pánové, musíme si konečně uvědomit, že situace se změnila, že Američané, ať to byl prezident Obama v Amsterdamu, nebo prezident Bush, nám sdělili: Račte se starat o vaši obranu sami. Což my musíme v rámci NATO s pomocí Evropské unie dělat. Berme konečně naši vlastní obranu vážně! (Předsedající upozorňuje na čas.) Nebo proč by někdo ještě náš stát měl brát vážně nadále? Děkuji. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Brázdil, poté paní poslankyně Vrecionová. Prosím.

Poslanec Milan Brázdil: Děkuji, pane předsedající, pane předsedo. Já bych z pozice bývalého lékaře letecké záchranné, pardon, záchranné služby, to jo, ale jako lékaře náčelníka 22. výsadkové brigády v Prostějově, dneska 601, chtěl reagovat na to, že nejsme černí pasažéři, že tu máme elitní jednotky. Nechci říkat... proč bych já měl souhlasit s takovým tvrzením, že jsme nějací černí pasažéři? Děláme to, co umíme. Chemici tu jsou, zdravotníci. Tedy reaguji na kolegu Rakušana a myslím si, že to tak není. Nerad bych, aby tito lidé byli dehonestováni, že jsme někde špatní. Jsme prostě dobří. (Potlesk části poslanců.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Vrecionová, poté pan poslanec Farský.

Poslankyně Veronika Vrecionová: Pěkné ráno, kolegyně a kolegové. Chtěla bych jen obrátit vaši pozornost na nedávno skončenou předvolební kampaň. Před třemi měsíci jsme všichni, ať vlevo, vpravo, vprostřed, nevím, akorát myslím, abych byla korektní, od Pirátů jsem to neslyšela, neustále opakovali, jak musíme zajistit bezpečnost našich občanů. Mezitím vlastně celá vládní koalice minulé čtyři roky přijímala jeden zákon za druhým, který se spíše věnuje tomu, jak má naše občany vychovávat. Říká nám, kdy máme chodit nakupovat, kdy mají jít naše děti do školky, co máme jíst, jestli nemáme moc cukru, kde co mohou si naše děti kupovat ve školách. Myslím si, že to jsou přesně věci, do kterých států vůbec nic není, které řešit nemá. A jedna z neklíčovějších věcí, kterým se má věnovat, je obrana.

Prosím pěkně, propusťte tento zákon do dalšího čtení. Já vám děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji, paní poslankyně, za vzorné dodržení času. S faktickou poznámkou pan poslanec Farský, poté pan poslanec Rakušan. Prosím.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, paní kolegyně, páni kolegové, jednoznačně podporujeme tento návrh, protože je to dobrovolný závazek, ke kterému jsme se přihlásili ve chvíli, kdy jsme vstupovali do NATO, a to, že ho neplníme v době, kdy máme přebytkové rozpočty, se opravdu složitě vysvětluje našim partnerům v NATO.

To, že tady vznikl jakýsi rozpor mezi tím, jestli vojenství a bezpečnost má jít do kontradikce se vzděláním, to tak vůbec není a nesmí být a nemůže být. Skutečně, bylo by to demagogické. Ale zároveň chci upozornit na jednu možnost, kterou máme ve vojenském rozpočtu a kterou i naši spojenci dost razantním způsobem využívají, a to je právě vzdělání. Vojenské vysoké školy, střední školy, které mají obrovskou výhodu v tom, že ty, kteří na ně jdou studovat, nezatěžují žádnými dalšími náklady a zároveň tak tím pádem můžou zatahnout do vzdělávacího systému i ty, kteří by si třeba pro své sociální postavení, ale talentovaní lidé, nemohli to vzdělání dovolit. To je oblast, kde máme obrovský prostor na to, abychom ty finance skutečně, to navýšení, nedávali jenom do těžké techniky, do munice, ale aby šly do vzdělání. A pokud se nám podaří takto obohatit vzdělávání třeba i ve složitých regionech, jako jsou severní Čechy, Ústecký kraj, Karlovarský kraj, pokud by tam se podařilo zřít, a my jsme se to snažili i v rámci předvolební kampaně a v programu vložit, kdyby tam se podařilo zřít pobočku nebo další vzdělávací instituci, tak to může být velická pomoc právě pro tento region a zároveň to pomůže i tomu, že to pomůže dlouhodobé bezpečnosti. Protože to je základní úkol státu, jak zajistit bezpečnost svým občanům. A to není o tom, že tam vychovááme vojáky, ale to je o tom, že tam vychovááme lékaře, vzděláváme, klidně ajťáky, klidně strojaře. To jsou lidé, kteří pak nějakou dobu odslouží v armádě a pak můžou přejít do civilního prostoru. (Předsedající upozorňuje na čas.) A je to jeden z receptů, kdy skutečně peníze na obranu zároveň plní i tu vzdělávací funkci. (Předsedající: Děkuji.) A na to bych se soustředil.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Pro informaci, máme zde v tuto chvíli čtyři faktické poznámky, které nám zbývají. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Rakušan, připraví se pan poslanec Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám, pane předsedo, a vaším prostřednictvím k panu kolegovi Brázdilovi. My jsme se špatně pochopili. Já jsem si velmi jistý tím, že Česká republika má velmi kvalitní vojáky. Vojáky s dobrou pověstí, má skvělé jednotky, které dělají naši republiku skutečně čest na veškerých svých misích, máme jednotky, které mají vysoký kredit v očích ostatních členských států Severoatlantické aliance. Nicméně abychom takovýto kredit mohli udržet, aby naši vojáci patřili ke špičce a do budoucna i v těch moderních oblastech, jako je např. boj s hybridními hrozbami apod., tak je prostě a jednoduše potřeba, aby kontinuálně stoupaly výdaje do armády v České republice. Tím černým pasažérem bylo miněno to, že prostě neplníme naše výdaje, že jsme si koupili takovou trochu levnější jízdenku. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bartošek, poté pan poslanec Peksa. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Já jsem se také chtěl ohradit proti tomu, že česká armáda jsou černí pasažéři. Není tomu tak. Česká armáda dělá velice kvalitní práci na misích, máme velice kvalitní jednotky a je potřeba si naší armády vážit. To, co je chyba předchozí vlády, že jsme se vnitřně usnesli v rámci koalice ANO, ČSSD a KDU-ČSL, že navýšíme výdaje na obranu. Ani v rámci minulé koalice jsme to nedokázali. Je mi to líto i vzhledem k tomu, že předchozí resorty spravovalo především hnutí ANO. MMR – zákon o veřejných zakázkách, obrana – také hnutí ANO, Ministerstvo financí – také hnutí ANO. Na začátku naší koalice jsme udělali toto usnesení a gentlemanskou dohodu, že navýšíme tyto prostředky. Myslím, že to je jedna z chyb předchozí koalice, že toto nedodržela. A jestliže se zavážeme ke dvěma procentům zákonem, myslím si, že to je správná cesta, byť bohužel je to další limit směrem k rozpočtu České republiky. Ale bohužel, jestliže neexistuje dohoda, musí se to upravit zákonem. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Peksa, poté pan poslanec Vích. Prosím.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji. Já bych si ještě prostřednictvím pana předsedajícího dovolil reagovat na pana předsedu Fialu. My jsme se asi úplně nepochopili. Rozhodně nechci stavět vzdělání a takovou tu klasickou obranu založenou na tancích a letadlech proti sobě. Jen říkám, že v dnešní době je vzdělávání populace v podstatě prvkem obrany země. My tady čelíme těm problémům, že se nám na sociálních sítích šíří různý nenávistný obsah, politici si nevědí rady, co s tím. Slyšeli jsme, že v Německu zavádějí zákon, aby to cenzurovali. Je to neefektivní, omezuje to svobodu slova, problém to neřeší. Co my potřebujeme, je, aby lidi sami o sobě proaktivně tenhle obsah odmítali. Naprostá většina těchto dezinformací je odmítnutelná na základě jednoduchého progooglení, dvou tří kliků, a zjistíte, že je to nesmysl. Je třeba, aby lidi tenhle ten krok udělali a ty dezinformace odmítali. To je to, co teď potřebujeme dělat pro zajištění bezpečnosti České republiky. Nekupovat další předražené tanky, letadla a podporovat tímhle tím ty tunely, které v armádních zakázkách probíhají. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Vích, připraví se pan poslanec Munzar, poté pan poslanec Žáček a máme tu další tři. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radovan Vích: Dobrý den, děkuji za slovo, pane předsedající. Armáda od roku 2004 dostává v průměru polovinu toho, co by dostávat měla. Osciluje to někde mezi 1,04, ale obecně okolo 1 %, to znamená, všechny vlády od roku 2004 se víceméně podílely na tom, že armáda dostávala polovinu toho, čeho dostávat měla. K dnešnímu dni to dělá, tento deficit, okolo 500 miliard. Já osobně zastávám názor ten, že armáda by měla dostávat více finančních prostředků, ale měla by dostávat tolik, aby to byla schopna také pojmout. Musí na to být připravena. Jeden rok to může být 1,8, druhý rok to může být 1,6. Ale pak to taky může být 2,4, pokud se bavíme

o velkých akvizicích, jako je třeba nákup pásových obrněných vozidel typu BVP2, která jsou od roku 2015 za oficiální hranou životnosti, a takhle bych mohl pokračovat.

To, že by se uzákonila skokově nebo výhledově 2 %, by podle mého názoru vedlo k neefektivnosti. Mohlo by to také skončit tím, že se najednou v průběhu roku zjistí, že ty akvizice připravené nejsou v určité fázi, a nakoupilo by se třeba 12 gripenů anebo by se nakoupilo 12 helikoptér Venom jenom proto, aby se ta dvě procenta utratila.

A závěrem dovoluji mi ještě k paní předkladatelce Černochové prostřednictvím pana předsedajícího. SPD nechce obnovit základní vojenskou službu. SPD chce zavést osmítýdenní základní vojenský výcvik pro odvedence, a to na základě dobrovolnosti. Děkuji. (Potlesk z lavic SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Žáček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Žáček: Vážení kolegové, vážené kolegyně, já bych reagoval na tu informační válku. Já se domnívám, že tento pojem není adekvátní současné situaci, a to zcela jednoznačně. Myslím si, že Česká republika stejně jako ostatní státy se na jejím vedení, participaci v rámci zpravodajského deštníku NATO podílí, není tudíž úplně nezapojená. Nicméně konflikty v Sýrii, konflikty na východě Ukrajiny nebo konflikty v Afghánistánu nevyhrávají pouze informace. Ty informace jsou vhodné, nicméně také nemusí vést k vítězství. K tomu je nutné mít příslušnou výzbroj, být schopen vést konvenční válku samozřejmě v intencích kvality a moderní výzbroje 21. století. Pokud budeme to rozhodnutí odkládat, tak tím ve středním horizontu, čili pěti, deseti let, budeme ohrožovat bojeschopnost Armády České republiky jak v kontextu naší koncepce obrany České republiky, tak v rámci NATO. Čili my dneska rozhodujeme o tom, jaká bude situace za pět, za deset let. A to zpoždění, jak jsme si zde řekli, je poměrně veliké a je nutné ho nezmějšovat. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Tak tím nám skončil první blok faktických poznámek a přicházejí na řadu přednostní práva. Takže nejprve pan předseda Stanjura, poté paní ministryně Šlechtová. A uvidíme, jaké budou faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Tak zas příště, až budou poslanci bez přednostního práva říkat, jak tady jsou poslanci dvou kategorií a ti, co mají přednostní právo, že mají přednost, tak se podívejte: skoro hodinu byly faktické připomínky. A dovolím si to okomentovat, že 75 % z nich byla standardní vystoupení v rozpravě, jenom kolegyně a kolegové nechtěli čekat. Ale to je na okraj.

Pan poslanec Hájek, zpravodaj, je vedoucí delegace našeho Parlamentu do NATO. Svobodně jsme si ho vybrali, v demokratické tajné volbě jsme ho zvolili. Očekával bych, že jako první bude podporovat tento zákon. Bohužel ne. A podle mě

jenom z politických prestižních důvodů, protože ty politické argumenty, které tady uvedl, tak neobstojí, když použijí politicky korektní slovník.

Podívejme se nejprve do návrhu, resp. dneska už schváleného rozpočtu na rok 2018. Pane zpravodaji, kolik činí mandatorní výdaje celkově? Kolik procent HDP činí mandatorní výdaje? Nemyslím na obranu. Myslím celkově. Nezkoušíme se, já to hned odpovím. To byla řečnická otázka. 756 miliard jsou mandatorní výdaje bez kvazimandatorních výdajů, což jsou mzdy. Takže reálně každá vláda má díky tomu, jak máme nastavené zákony, zhruba 300 mld. manévrovací prostor pro své politické priority. 756 miliard. Dvě desetiny procenta HDP, když to zaokrouhlím, je 10 mld. ročně. Jedno procento nebo 1,2 % zákonných mandatorních výdajů a na to my nemáme ekonomický prostor.

Ekonomika roste a autonomně tím, že roste ekonomika, se ročně zvedají daňové příjmy státu včetně příjmů ze sociálního pojištění, které platí zaměstnavatel na své zaměstnance, o 50 mld. ročně. Zhruba o 1 % HDP. A nám tady někdo tvrdí s vážnou tváří, že dvě desetiny procenta HDP je něco, co by svazovalo vládu. Která je svázána 756 miliardami mandatorních výdajů ze zákona již dnes.

Porovnávat bezpečnostní situaci v roce 2010 a 2018 může někdo, kdo na naši zeměkouli osm let nežil. A jenom mechanicky. Mluvili o tom mnozí kolegové už předtím. Tak zase taková řečnická otázka. Kolik bylo konfliktů ve světě v roce 2010? Jaká byla bezpečnostní situace v roce 2010 ve světě, v Evropě a v České republice? A ostudné výdaje menší než 1 % HDP. Souhlasím s panem poslancem Juříčkem, abychom se teď nezkoušeli, jak to bylo v roce 2007, 2008, 2009, kdo byl tehdy ministr a kdo to dělal hůře nebo lépe. Ale to, že můžeme hodnotit, kdybychom chtěli – já nechci –, minulé volební období, to není tak dávno. Navíc když vlastně jedno hnutí pokračuje v tom, že má na starosti resort obrany.

Před chvílí pan poslanec z SPD prokázal, že nezná rozpočtová pravidla. To, že to rozpočtuji, neznamená, že to v tom roce musím utratit. To je úplná hloupost. A jsme si vědomi složitosti akvizičního procesu. Právě proto mají být zákonem určeny výdaje. A jestli se to stihne v prosinci kalendářního roku, nebo ten akviziční proces skončí o pět měsíců později, tzn. v květnu následujícího roku, na ty peníze nemá vliv. Úplný nesmysl, že se do konce roku musí utratit a že nebudou efektivní výdaje.

V rozpravě zaznělo, že vnitřní deficit armády je 500 mld. korun, od jednoho z kolegů. Někdo říkal stovky miliard korun. A současně jiní kolegové říkají: Pokud tam zvýšíme výdaje, tak to bude neefektivní.

Pan kolega Peksa, ať se na mě nezlobí – to nemusím říkat prostřednictvím, protože vás neoslovím, ale pokud by vám to vadilo, tak prostřednictvím pana předsedajícího. Taková ti peacemakeri, kteří říkají "Na co máme vlastně tu obranu?" – ti jsou velmi nebezpeční. Já vím, že to nemyslíte zle, ale je to nebezpečný přístup. A když se budeme věnovat kyberbezpečnosti, a já souhlasím s vámi, že probíhá informační válka, tak to jsou taky výdaje pro Ministerstvo obrany. Neúspěšně jsme navrhovali zvýšení výdajů konkrétně v této oblasti. A bude se tam přesouvat. A jsou tam potřeba velké finanční prostředky, ale dlouhodobě. Protože to není jako nákup zbraní. Tady si musíte vybudovat zejména personální zajištění toho, aby to fungovalo správně. Takže musíme to vidět v celém kontextu.

Slyšeli jsme, že minulá vláda se zavázala do roku 2020 mít 1,4 % HDP a toho se pořád drží jako mantry. No dobře, ale když máme 1,0 a jsme v roce 2018 a dvakrát 0,2, kolik to bude v roce 2020, pane zpravodaji? Jedna celá čtyři. Jak můžete být proti? Já tomu nerozumím. Máte to i v programovém prohlášení vlády. Pokud chcete změnit termín, tak o tom debatujme! Tak to pusťme! Zapomeňte na to stranické tričko, že to musí předložit poslanec hnutí ANO. Mimochodem, v minulém volebním období jsme to nepředložili sami. Spolupodepsali to s námi i někteří další, jestli se nepletu. A ani ti nám nepomohli to vůbec prosadit na program jednání. Mohli jsme mít kus debaty za sebou. Ne na začátku prvního čtení s tím, že navrhují zamítnout. A co bude dál? Přijdete s lepším, komplexnějším, vládním, propracovanějším návrhem? Nebo to nechcete vůbec řešit? To je přece poctivé to říct. Pokud to nechcete řešit a tváříte se, že ta vláda tady bude pořád, tak mám brát vážně programové prohlášení vlády? Je tam napsáno, že chcete dojít ke dvěma procentům HDP? Možná o rok později než v tomto návrhu. No ale proto máme druhé čtení. Pozměňující návrhy. Proto jsme připraveni debatovat. Na tom není nic špatného.

Ale kdy tu debatu odstartujeme, když to dneska hodíme do koše? To se můžeme zeptat paní ministryně, která bude mluvit po mně, jestli plánuje, kdy chce předložit vlastní, lepší, komplexnější návrh. Není lepší tohle vzít jako základ a ty debaty vést? Já si myslím, že je to mnohem lepší.

Vrátím se k volební kampani. Jsou tady strany, které nepodporují naše členství v NATO, když to řeknu ještě hezky. To já respektuji. Ale naprostá většina stran, která je dneska v Poslanecké sněmovně, říkala, že podporuje naše členství v NATO. A to, že těch neplatících nebo těch černých pasažérů je 22 nebo kolik, tak to přece není důvod, abych byl mezi nimi. Já se ani nechci ptát, na kterém místě skončíme v roce 2017, když uvidíme to konečné číslo, až bude závěrečný účet. To přece není důležité.

Neděláme to proto, že nám někdo říká: vy málo platíte. Aspoň my ne. My to děláme proto, že si myslíme, že to je dobré pro Českou republiku a pro bezpečnost jejích občanů. A že to je dlouhodobý úkol, který nemá být závislý na momentální vládní většině, ať je jakákoli. A 10 mld. ročně – žádný ministr financí není schopen se trefit v daňových příjmech na 10 mld. Není. Takže tady si nevykládejme, že to je rozpočtově nezodpovědný návrh. Naopak je rozpočtově odpovědný, vytváří střednědobou perspektivu obraně České republiky.

Za nás říkám, jsme připraveni se bavit o tom, jestli to nemá být o rok déle, nebo o rok míň. To je legitimní debata. Ale ten, kdo dneska hlasuje proti a bude hlasovat pro zamítnutí, tak v zásadě říká: kampaň skončila, hesla zapomeňte, teď budeme dělat něco jiného. A byla by to hrozná škoda. Ne pro ODS, ne pro nás, co jsme pod tím podepsaní, ale pro Českou republiku. (Potlesk poslanců ODS.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Na vaše vystoupení si přeji reagovat tři poslanci s faktickou poznámkou. Jako první pan poslanec Černý, připraví se pan poslanec Hájek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane předsedo. Vážení členové vlády, dámy a pánové, dovoluji mi, abych využil toho skvělého institutu faktické poznámky k tomu, abych vám postupně prostřednictvím faktických poznámek, ke kterým se budu nepřetržitě hlásit, sdělil to, co jsem původně chtěl říct v rozpravě.

Pan Stanjura měl bezesporu pravdu, že lze tímhle způsobem postupovat. Zatím to tak vypadá. A já když si představím, že je tady v této Sněmovně 9 klubů, tzn. 2 lidé z každého klubu mají přednostní právo, když připočítám členy vlády, pochopitelně ještě funkcionáře Sněmovny, tak aniž bychom se nějak navzájem přesvědčovali, tak si myslím, že se nám může taky stát, že se nedostaneme ke slovu nikdy. To je docela realita. Je zase pravda, že ti, co jsem teď vyjmenoval, jsou o něco lépe placeni, tak ať si to odpracují tady, proč ne, ale bylo by možná docela dobré navrhnout, že bychom mohli vykonávat svůj mandát řekněme dálkově, že bychom přijeli jednou za čas, odhlasovali něco, do rozpravy se stejně nedostaneme, tak bychom tím vyřešili naše problémy. Zkuste to zvažit, máme na to času dost, nic nás netlačí.

Dovolte mi tedy, abych reagoval na to, co zaznělo, a tím pádem naplnil tedy podstatu faktické poznámky. Pochopitelně že to nestihnou, takže se omlouvám, že se budu muset přihlašovat stále dokola.

Nejprve se musím vyjádřit k ženám, aby náhodou nedošlo k nějaké mýlce. S ženami rozhodně problém nemám. A musím dokonce kvitovat, že poslední týdny si velmi dobře rozumím s předsedkyní výboru pro obranu, protože se často střetáváme v debatách, kdy máme hodnotit buď bývalého ministra, nebo stav armády, a v tom nemáme problém. Tam se zpravidla shodujeme a je jen s podivem, že ke shodě dochází až tak často. Předpokládám, že obdobně to bude i s paní ministryní. (Předsedající upozorňuje na čas.) Děkuji. Pokusím se navázat vzápětí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak. Udržel jste se v mantinelu faktických poznámek, ačkoliv jste to neměl možná původně v úmyslu. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Hájek, poté pan poslanec Peksa.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já se musím důrazně ohradit vůči slovům kolegy Stanjury. On tady řekl, že jsem byl zvolen předsedou delegace Parlamentního shromáždění NATO. To je pravda. A jestli jsem vedoucím delegace Parlamentního shromáždění NATO, tak určitě chci prosazovat zájmy České republiky v NATO. A o co se jedná. Kdybychom byli v situaci, že rozpočet klesá, tak tady budu první, který bude navrhnout, abychom zakotvili do naší legislativy 2 % HDP. Ale v letošním roce máme rozpočet 59 mld., v příštím roce máme rozpočet 66 mld., na rok 2020 77 mld. a v závazku, který dala vláda v demisi, je, že v roce 2024 bude mít 2 % HDP... To znamená, o co se tady jedná? Tady je jasně stanovený cíl dosáhnout v roce 2024 2 % HDP. To za prvé. A za druhé, rozpočet, který byl navržen na rok 2019 a 2020, ukazuje, že jdeme správným směrem. To znamená, že ta diskuse, která tady je, je podle mě bezpředmětná! Děkuji. (Potlesk z řad ANO.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. S faktickou poznámkou pan poslanec Peksa, poté pan poslanec Černý, poté paní poslankyně Černochová. Prosím.

Poslanec Mikuláš Peksa: Děkuji za slovo. Já bych jenom prostřednictvím pana předsedajícího reagoval na pana kolegu Stanjuru. Já bych se rád ohradil proti těm slovům o peacemakerech. Já tady rozhodně nevyzývám k nějakému unilaterálnímu odzbrojení, to opravdu není můj plán. Tady jde o to, pojďme se bavit o tom, jaké jsou reálné hrozby pro Českou republiku, resp. Evropskou unii jako celek a co my s tím můžeme dělat. Je tou hrozbou Ruská federace? Je tou hrozbou Čína? Nebo kdo je tou hrozbou? Podíváme-li se na vojenské výdaje Evropské unie jako celku, tzn. těch 28 států, které jsou v ní sdružené, sečteme-li je, dostáváme se k číslu, které je zhruba třikrát větší, než kolik jsou vojenské výdaje Ruské federace. Potřebujeme, aby to bylo čtyřikrát? Pětkrát? Nebo kolik je ten cílový stav? To je ta otázka, kterou si kladu, protože nevidím důvod, proč by to mělo být čtyřikrát nebo pětkrát víc.

Co vidím jako problém a na co upozorňuji, je Evropská komise, že zhruba 30 % výdajů, které vydáváme, je vydáváno neefektivně, protože my nemáme společný systém vyzbrojování, my nekupujeme ty tanky a další zbraně společně, my si kupujeme každý svoje typy, ty jsou pak vzájemně nekompatibilní a je to problém.

Takže pojďme se bavit o tom, co potřebujeme a co na to potřebujeme vydávat za zdroje, a třeba dojdeme k tomu, že ta 2 % skutečně nepotřebujeme. Ano, já chápu, že Rusko vydává 5,5 % HDP. A nemyslím si, že bychom je měli honit, protože 5,5 % HDP je pořád daleko méně, než kolik my vydáváme v Evropské unii jako celku. Děkuji. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Černý, poté paní poslankyně Černochová, poté pan předseda Stanjura se zapojí do faktických poznámek. Prosím, pane poslanče. Doufám, že budete reagovat na vystoupení svých předřečníků v rámci faktické poznámky.

Poslanec Alexander Černý: Samozřejmě že se v rámci jednacího řádu budu pohybovat jen v mezích, které jsou k tomu určené. To, co tady zaznělo, mi umožňuje, abych reagoval takřka na všechno, ale já to řeknu postupně. Už nebudu opakovat, promiňte, ty poklony, které jsem učinil v úvodu, ale pokusím se na to navázat.

Nechci předkladatelům nic podsouvat, to v žádném případě. Ale kdyby bylo přednostně těch budoucích více než hodně sto, nad 100 miliard, koncipováno tak, že budou využity výhradně pro obranu České republiky, asi bychom těžko hledali argumenty proč ne. Leda bychom se mohli zeptat na to, co je vede právě k téhle částce. Já se o to pokusím, protože si myslím docela, že by nás to mělo zajímat, o peníze jde koneckonců až v první řadě ve všech případech, a představte si, že by takhle zamašlikované byly všechny kapitoly. No tak pak už tady jsme opravdu skoro zbyteční, to už nemá cenu nikam jezdit.

Ten čas, který mám ještě vymezený, mi stačí k tomu, abych složil poklonu současné vládě v demisi, protože bych mohl až na malilinkaté výjimky podepsat jejich zamítavé stanovisko k tomuto návrhu. A jsem si skoro jist, že bude-li tahle ta rozprava pokračovat ještě dostatečně dlouho, že se nám podaří přesvědčit i ty, kteří o tom zatím váhají, že tento zákon opravdu v tuto chvíli ještě nepotřebujeme.

O stomiliardovém vnitřním dluhu armády se mluvilo už před mnoha lety. Rozpočet nekorigoval těch sto miliard, takže se ten stomiliardový dluh prohluboval. V příští technické poznámce vám řeknu (předsedající upozorňuje na čas), jak to bude s 500 miliardami. (Ozývá se smích i lehký potlesk zleva.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Já bych jenom pro všechny vystupující s faktickou poznámkou chtěl říct jednu věc, že je přihlášena s přednostním právem paní ministryně. Možná by přispělo debatě, kdybyste jí umožnili vystoupení a poté pokračovali ve faktických. Samozřejmě, kdo je přihlášený... Je to gentlemanská žádost pro ty, kteří uvažují o faktické poznámce, jestli by si ji nechtěli schovat až po vystoupení paní ministryně.

Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Budu jenom velmi stručně vašim prostřednictvím reagovat na pana kolegu Hájka. Ta 2 % si nikdo nevymyslel. Ta 2 % byla zmíněna už na summitu ve Walesu, že mají být mezi státy uplatňována ještě za minulého amerického prezidenta i za toho současného. Následně, a byli to ministři vaší vlády, prostřednictvím pana předsedy kolego Hájku, kteří na to kývli, že ano, že si jsou vědomi toho, že je zapotřebí tyto závazky plnit, protože platí ono pravidlo pacta sunt servanda.

Co se týče 1,4 % HDP z minule, to byl ten problém. Vy jste to měli v koaliční smlouvě a nedodrželi jste to. To je ten důvod, proč si myslím, že jediná možnost je ošetřit to v zákoně. A ani programové prohlášení, ve kterém to máte. A je s podivem, že teď říkáte něco jiného, nehlásíte se k tomu. Tak se samozřejmě dá změnit. Víte, ono by, jak jste říkal ta krásná čísla, jak ten rozpočet jde nahoru, to by platilo tehdy, pokud by byl schopen váš ministr ty finanční prostředky utratit. Já už jsem to tady říkala před tím.

Já se omlouvám. (Řečnice se otáčí do vládní lavice, kde se hlasitě baví poslanec Farský s ministryní obrany.)

Já už jsem to tady říkala předtím. Není možné, aby každý rok panu ministrovi, když tam bylo v průměru kolem 5 miliard, jeden rok v roce 2015 bylo méně, protože předplatil gripeny a byly to jenom 2,5 miliardy, tak aby se toto započítávalo do toho, že výdaje na obranu jdou nahoru. Nejdou nahoru. Jdou dolů. Vždyť jak říkám, v roce 2017 budeme pod 1 % HDP.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura a poté pan poslanec Černý. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Chtěl bych využít faktickou poznámku, abych reagoval na vystoupení pana poslance Peksy a některých dalších kolegů. My jsme určité pro, abychom se bavili o výdajích, které bude činit Česká republika, aby česká armáda byla efektivní. To přece ale není nic proti tomuto návrhu zákona. Myslím, že to je samozřejmý předpoklad, že ty výdaje musí být efektivní.

To, že si každý stát nakupuje zbraně, jaké chce, resp. že tam není kompatibilita, to je fakt. A mluvil o tom pan poslanec Juříček. Tak jestli je někdo silný, tak je to zbrojařský průmysl. Zeptejte se... Už to, že naše vláda v demisi garantuje rok 2019, je absurdní věta, ale budiž. Zeptejte se stávajících členů vlády či pana premiéra, zda už ho kontaktoval čelný představitel země, který chce dodat nějaké zbraně České republice. Já si tipnu, že ano, i když o tom nic nevím. To jsou přece kontrakty, které se domlouvají na úrovni předsedů vlád, prezidentů, ministrů obrany. Tak to berme jako fakt. V takovém světě žijeme. A současně si ale řekněme, že máme vlastní průmysl a že je úkolem i České republiky a české vlády, pokud je to zboží konkurenceschopné a má dobrou cenu, aby dodávaly české firmy. Ale v takovém prostředí určitě žijeme.

A poslední – k těm výdajům Ruska a k Evropské unii. Řeklo se "nevzpomínejme", ale někdy si musíme vzpomenout. Tak pamatujete si na studenou válku? A na to, proč vlastně komunismus padl? Mimo jiné proto, že se nebyl schopen vyrovnat fungujícím ekonomikám ve výdajích na obranu. A my jsme ty komunisty uzbροjili. To, že KSČM říká, že ten zákon nepotřebujeme, je jasné. Oni chtějí vystoupit z NATO. Tak proč by oni měli podporovat nějaké výdaje? (Nesrozumitelné.) Já tomu rozumím, i když s tím nesouhlasím. Ty já přesvědčovat nebudu. Ale vás ostatní. Děláme to pro sebe.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Nyní mi dovolu te přečíst krátce omluvy. Pan poslanec Birke se původně omlouval do 11 hodin, mění svoji omluvu a omlouvá se po celý den dnešního jednání z pracovních důvodů. Pan poslanec Vít Rakušan se omlouvá od 10.30 do 11.45 z pracovních důvodů.

Nyní faktická poznámka – pan poslanec Černý. Máte slovo.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane předsedo. Budu v rámci pochopitelně faktické poznámky reagovat na předřečníky, v tomto případě tedy na kolegu Stanjuru. Víte, vystoupit ze Severoatlantické aliance by nás přišlo nepředstavitelně drah o. My nejsme takoví blázni, abychom něco podobného mysleli jako jednorázový krok, který nebude doplněn ničím jiným. Takže pane kolego Stanjuro prostřednictvím předsedajícího, vezměte na vědomí, že klub poslanců KSČM nejsou lidé chudí duchem a nechtějí vystoupit ze Severoatlantické aliance proto, aby přinutili Českou republiku dávat na obranu 30, 40, možná polovinu našeho rozpočtu. To prostě nechceme. Takže máme pochopitelně projekt, který by měl nahradit naši účast v Alianci.

Ale teď se vrátím k tomu, taky to zaznělo, takže je to reakce na to, co už tady bylo řečeno, pokusím se vám sdělit, jak je to s těmi 500 miliardami. Víte, že rozsah vnitřního dluhu 100 až 500 miliard, to je pochopitelně trochu silná káva. Těch

500 miliard vzniklo tak, že si někdo dal práci a spočítal, kolik toho armádě chybí, kdyby náhodou už předchozí všechny garnitury dostávaly ona pomyslná 2 % z hrubého domácího produktu. Pak bychom se přiblížili oněm 500 miliardám vnitřního dluhu. Je to fikce. Je to pochopitelně vycucané číslo. Takových bychom mohli vyfabrikovat libovolné množství.

V příští své faktické poznámce se pokusím odpovědět na to, nebo položit si otázku, proč to vlastně všechno děláme, k čemu to všechno směřuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení časového limitu. Dobré dopoledne všem. Nyní s přednostním právem paní ministryně Šlechtová.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, musím sdělit, že jsem velmi ráda, že k bodu Ministerstva obrany se dostávám po hodině a půl. Děkuji za tu možnost zde vystoupit. Budu hovořit velice stručně k debatě, která zde proběhla, a to v několika bodech, a v závěru se vyjádřím k předloženému poslaneckému návrhu zákona, protože o tom tady dneska všichni jednáme a k němu budeme hlasovat. K ničemu jinému.

Zaprvé. Jsem velmi ráda, že všechny politické strany napříč touto Poslaneckou sněmovnou považují obranu České republiky za svou prioritu. Slyším to ráda já, slyší to rádi určitě zaměstnanci Ministerstva obrany, ale především vojáci, kteří toto zajišťují. Sami víte, že jsem několikrát sdělovala, že chci obranyschopnou a bojeschopnou armádu České republiky. Ale s tím souvisejí další věci, ať je to rozpočet, ať jsou to akvizice, ať je to řádné a správné plánování potřeb od vojáků přes Generální štáb, co doputuje na Ministerstvo obrany. Jde o ty potřeby, které se musejí zmapovat.

Zadruhé. Přijdu si tady trochu jako mlýnské kolo. Nastoupila jsem na Ministerstvo obrany před pěti týdny. Pět týdnů tam zkoumám, řeším všechny záležitosti, které mi tam leží na stole. A chtěla bych také vědět, zda za čtyři roky zde bude jakýkoli poslanec za jakékoli politické uskupení, který řekne, že pokud já budu podepisovat ty dané smlouvy, tak že možná budu stejně jako paní Parkanová. Ale aspoň ti vojáci budou mít výstroj, budou mít výzbroj a budou mít techniku, kterou v tuto chvíli nemají. Máme ruská děla. Máme radary, které jsou 15 let po své životnosti. A proč se to neřešilo? V tuto chvíli mi leží na stole hodně věcí. Já to řeším. Já to vyřeším. A budu doufat, že za ty čtyři roky tady bude někdo stát, kdo řekne, že to bylo správně vyřešeno a že jsme rádi, že to Šlechtová podepsala.

Ministerstvo obrany, Armáda České republiky má dlouhodobý plán, který se nazývá Koncepce výstavby Armády České republiky. Je to plán výstavby Armády České republiky do roku 2030. Schválila to Sobotkova vláda. Prošlo to výborem pro obranu. Čili plán existuje. Tento plán obsahuje různé důležité akviziční projekty, které vycházejí i z našeho závazku členství v Severoatlantické alianci. K tomuto takzvanému KVAČRu existuje střednědobý plán, který už rozebírá ty velké věci do opravdu plánů i harmonogramů a samozřejmě cenového odhadu, jakým způsobem armáda ty potřeby vůbec bude realizovat prostřednictvím akvizičních procesů na

Ministerstvu obrany. V tuto chvíli mohu sdělit, že ne vše sedí, ale já doufám, že za možná rok, rok a půl se nám podaří, aby opravdu všechno bylo řádně plánováno a aby to sedělo na střednědobé cíle KVAČRu, což jsme samozřejmě také posílali do NATO, protože tím jsme dali najevo, že se zavazujeme k těm dvěma procentům.

Mým opravdu velkým cílem je zajistit potřeby vojáků – od posledního vojáka přes samozřejmě naše vojáky v misích, Generální štáb apod. Jenom abyste věděli, jak to funguje. Ministerstvo obrany v podstatě má, já to nazývám, další sekci, což je Generální štáb Armády ČR, která řídí Armádu ČR, to znamená vojáky. Generální štáb je odpovědný za to, že na Ministerstvo obrany přijdou tzv. specifikace podle potřeb, které by měly navazovat na střednědobé cíle, které by měly navazovat na KVAČR. Ty specifikace chodí, ale ty specifikace často, občas nebývají reálné. Pak probíhá marketingový průzkum dva roky, což je ukázka například víceúčelových vrtulníků. A zde mohu sdělit veřejnou informaci, kde já v tuto chvíli disponuji výsledkem marketingového průzkumu po dvou letech. Po dvou letech nikdo neprošel. Takže v tuto chvíli jsem zadala Generálnímu štábu, že do 31. ledna chci přesnou reálnou specifikaci na pořízení víceúčelových vrtulníků, které budou použitelné pro Armádu České republiky, a samozřejmě následně je budeme zadávat. Chci urychlit, ztransparentnit a zefektivnit akviziční procesy.

Zákon o zadávání veřejných zakázek. Když se zpracovával, Ministerstvo obrany mělo spoustu připomínek, chtělo spoustu výjimek. Výjimky tam jsou. Zadávat se dá, dá se to zjednodušit, dá se to urychlit. Ale tady vás chci ještě upozornit na jednu záležitost. Vzhledem k tomu, že mnoho akvizičních procesů vyžaduje prověrky uchazečů na pořízení právě například techniky nebo dalších věcí, ne všichni uchazeči toto splňují. V tuto chvíli se stalo, že již například dva velké akviziční procesy jsme museli vrátit s tím, že nesplňují technické parametry. Čili ty procesy netrvají dlouho jenom kvůli tomu, že to nelze naplánovat, ale trvá to i kvůli tomu, že se uzavírají, protože nikdo nevyhrál danou zakázku, a soutěží se to nanovo, což je samozřejmě pro mě velká výzva to opravdu změnit.

Další věc. Rok 2017 znamenal, že Ministerstvo obrany nevyčerpalo 4,5 mld. To je fakt. Když jsem si zjišťovala, co v těch 4,5 mld. je, koneckonců vy, především rozpočtový výbor, to určitě od nás dostanete, tak v tom jsou často běžné výdaje, například na servisy. Jsou v tom běžné výdaje na servisy letadel a samozřejmě mé otázky vedly k tomu, kde jsem se ptala, proč jsme to tedy predikovali na rok 2017, když víme, že například oba dva naše airbasy půjdou v roce 2018 čtyřikrát do opravy. Takže v tuto chvíli chci nastavit správně i plánování, které nám následně odpoví na to, že jsme schopni čerpat rozpočet. V tuto chvíli nejsme a není to vina jenom mého předchůdce, je to chyba mnohých dalších ministrů, kteří seděli na tom ministerstvu a kteří se obávali ty akviziční procesy spustit, a proto je tam opravdu spousta nevyřešených záležitostí.

Co se týká roku 2017, čerpáno v procentech vůči požadavku HDP bylo 1,07. Za rok 2018 tím, že máme rozpočet 58,9 mld., ten odhad je 1,13 % za podmínky, že všechny akviziční procesy, které jsou plánovány na rok 2018, budou realizovány. Já teď v lednu stojím před Parlamentem ČR, před Poslaneckou sněmovnou, a sděluji vám, že nebudou. Nebudou, protože některé musíme upozadit, některé budou dlouho trvat a některé se budou muset posunout do roku 2019. Ale to nevadí, protože jsem

schopna s tím rozpočtem něco dělat. Tady padl návrh například na rozšíření vzdělávání. To jsem navrhla na rok 2019, kdy už jsem navštívila střední vojenskou školu, kde chceme otevírat pobočky v jiných krajích, například v Karlovarském kraji v roce 2019. Chci to samé učinit i s Univerzitou obrany, kterou jedu navštívit v pátek, kde studujeme obory, nebo vojáci studují obory, které v tuto chvíli považujeme za již celkem irelevantní pro potřeby Armády ČR. Takže chci úplně i jinak nastavit školství pro naše vojáky.

Další věc, co zde padlo. A teď se vrátím k zákonu, který zde předkládáme, prostřednictvím pana předsedajícího. Státní rozpočet, který navrhuje ministr jakéhokoli ministerstva, následně schvaluje vláda ČR, projednává ho s Ministerstvem financí. S tím rozpočtem jdeme za vámi do Poslanecké sněmovny. Takže vy, vážení poslanci, poslankyně, v podstatě mně můžete pomoci, že každoročně v tom návrhu rozpočtu budou například ta 2 %. Nicméně vás chci požádat o jednu věc. Já teď nezaručím, že za rok 2018 se vyčerpají 2 %. Řekla jsem vám odhad 1,13. Na rok 2019 to bude možná trochu více, nicméně v tuto chvíli vyčerpat 2 % není reálné právě z důvodu toho, že nejsou nastartovány mnohé akviziční procesy. A to není vina jenom pana ministra Stropnického, já ho zde musím samozřejmě trochu i hájit, je to vina i ostatních ministrů, ať už tam byli za různé politické strany, a nebudu komentovat například vyjádření pana Vondry k červenému tlačítku. On možná ani nevěděl, že nějaké existuje, protože ho dával náměstkům.

Další věc. Chci zde sdělit, že s tímto návrhem, který zde přišel, já ho i vítám, ale vzhledem k tomu, že vím jako ministryně obrany v tuto chvíli na základě všech čísel, podkladů, dokumentů, plánů, KVAČRu, akvizičních procesů my nejsme schopni to naplnit. Čili já vás žádám o zamítnutí tohoto návrhu, ale s tím, dejte mi prosím rok a za rok, pokud budeme vědět, že se nám zlepší akviziční procesy, Ministerstvo obrany samo připraví případně návrh novelizace zákona nebo nový návrh, který toto bude obsahovat. Jinak z obecného pohledu mít v zákoně to, k čemu jsme se přihlásili vstupem do NATO, je nadbytečné. Čili v tuto chvíli se zde můžeme bavit i o smysluplnosti toho, abychom ten závazek měli.

Vy jako vážení poslanci a poslankyně jste odpovědní za to, že zde schvalujete státní rozpočet. Budu velmi ráda, pokud i na výboru pro obranu se budeme bavit o právě těch potřebách, akvizičních procesech a možném čerpání za jednotlivé roky z Ministerstva obrany. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Ještě bych se chtěl zeptat, paní ministryně, jestli to mám brát jako návrh na zamítnutí, protože on nezazněl v rozpravě. Ten zazněl ve zprávě zpravodaje, nikoliv v rozpravě, takže zatím ho nemám. Dobře, tak zatím ne. V tom případě tady mám tři faktické poznámky. První je na řadě pan poslanec Černý.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Já se k tomu proč asi hned tak nedostanu, protože musím logicky reagovat na to, co řekla paní ministryně. Jednak je evidentní, že se podílela na té vládní zamítavé zprávě, a tím pádem by se s ní dalo souhlasit, ale zdaleka ne ve všem. Je škoda, že ten rok, o který nás žádá, je

věc velice relativní. Čert ví, jak to bude s tím rokem. Možná by vláda v demisi měla počítat na dny, možná maximálně týdny, a jak to bude s další vládou, to teprve uvidíme. Takže s tím rokem nevím, jak to bude.

Můžu jenom konstatovat ve shodě zase určitě s paní předsedkyní výboru Černochovou, že pan předchozí ministr obrany měl ne rok, ale čtyři, že to byl ministr, který měl bezkonkurenčně nejlepší podmínky ze všech ministrů obrany, co já tedy pamatuji, a už jich tady pár pamatuji, měl navíc napříč politickým spektrem podporu ve věci výdajů, dokonce jsme mu nabízeli několikrát, že mu pomůžeme zvýšit výdaje na obranu, a co je snad nejdůležitější, pracoval v podmínkách, kdy se začala projevovat konjunktura, to znamená, kdy se oživovala ekonomika a peníze prostě byly. Ruka Páně byla otevřena, ale nebyl nikdo, kdo by dokázal ten nástroj uchopit a smysluplně ho využít. Já jsem byl častým kritikem pana ministra obrany a doufám, že budu mít komfortnější pozici v tomto volebním období a že paní nová ministryně se zaslouží o to, abychom s tímto institutem, tedy s kritikou, se museli obracet jen na věcné případně dílčí problémy (upozornění na čas) a ne generálně na rezort. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Nyní tady mám s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Maška.

Poslanec Jiří Mašek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych rád zareagoval prostřednictvím pana předsedajícího na pana Stanjuru, kde bylo řečeno: 0,2 % HDP ročně, vždyť to není problém. Včera jednat o zrušení daně z nemovitosti 12 miliard ročně, vždyť je to drobtina, není problém.

Já bych s tím samozřejmě z hlediska bojeschopnosti naší armády také neměl problém, kdybych byl přesvědčen, že ty peníze se v bojeschopnost přetaví. Velmi si vážím našich polních nemocnic, s nimi mám osobní zkušenost. Jsem rád, že se podařilo nezrušit takovou investici, jako je Těchonín, ač se o tom uvažovalo. Vážím si chemiků. Tohle všechno bychom asi měli v rámci NATO umět prodat. Ale dávat 10 miliard bílých šeků ročně, aniž bychom ty akvizice měli opravdu připravené a jen roztáčeli spirálu delaborace staré munice, což znám také z osobní praxe v Poličce, kde jsem byl v minulosti na návštěvě, a zase pořizování nové munice, vyzbrojování našich aktivních záloh, které mají v současnosti zachránit armádu a její početní stavy – já si myslím, že tady chybí opravdu dlouhodobá koncepce.

Není to věc našeho ministra, samozřejmě naší paní ministryně vůbec ne, protože to se táhne už z minulosti. Čili v té armádě je opravdu třeba se bavit o koncepci. Myslím si, že je možné tam skokově dát a schválit tady i více peněz, ale až v okamžiku, kdy to bude mít smysl, a ne, jak tady říkala paní Černochová prostřednictvím pana předsedajícího, prostě tam leží 5 miliard a my jsme je nedokázali utratit. Já jsem rád, že jsme je nedokázali utratit, když bychom to nedokázali smysluplně. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Mám tady opět tři faktické poznámky. Prosím opět pana poslance Černého.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane předsedo. Neustále se bavíme o penězích. Dovolte mi jednu otázku. Proč vůbec chceme vydávat jakékoliv peníze na zajištění obrany? Asi proto, že se o něco bojíme, odpovídám si sám. Bojíme se, že nás někdo může ohrožovat, ani ne tak že nás ohrožuje už teď, to už by bylo pozdě teď se bavit o obraně. Je to koncepční záležitost, musíme myslet dopředu. Takže máme obavu z toho, co by mohlo přijít. Jinak nemá smysl armádu budovat. A musíme to dělat s předstihem, protože vybudovat armádu ze dne na den, jak nám paní ministryně před chvílí plasticky ukázala, je prostě nesmysl, to vůbec nepřípadá v úvahu. Musíte vycvičit lidi, musíte si ujasnit, co vlastně potřebujete pro ty lidi, aby mohli tu funkci vykonávat. A to všechno jsou velmi, velmi dlouhodobé procesy.

Čas nevidím, takže budu pokračovat.

Ve chvíli, kdy to uděláte a naplánujete si to, tak zjistíte, že vám nikdy nebude dostačovat rozpočet. Prostě vždycky narazíte na nějaké bariéry. A v tu chvíli se začnete zabývat tím, jak to tedy udělat, abych přesvědčil minimálně těch 200 nebo 100 poslanců, kteří by měli zvednout ruku pro rozpočet, že do resortu armády je třeba nalít – zatím jsme tam dávali ubohých 40 miliard v minulých letech, 42, 43, teď se to trochu zvedlo, takže se motáme po těch vratkách kolem 50 miliard reálně. Přitom jsme slyšeli, správně jsme slyšeli, že některé výdaje by vůbec do toho rozpočtu zakomponovány být neměly, tedy skutečná částka, kterou lze použít na obranu, je ještě menší.

Když to takhle pěkně shrnu, tak se dostanu do situace, že musím najít důvod, proč mám žádat tuhle ctěnou Sněmovnu, aby mi dala tolik peněz. My uvažujeme do budoucna, že by to mělo být dramaticky víc, hodně přes 100 miliard, a to si zaslouží odpovět na otázku (upozornění na čas), kdo nás to vlastně ohrožuje.

Takže v příští faktické vám řeknu, proč de facto tak moc zbrojíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní tu mám s faktickou paní poslankyni Černochovou.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla reagovat na pana kolegu poslance Maška vaším prostřednictvím. Pokud mu je jedno, že zůstalo v rozpočtu skoro 5 miliard za minulý rok, tak proč ten rozpočet tady schvalujeme? Mimochodem, nebylo to poprvé, co tam zůstala takováhle částka. Jak už jsem řekla, v roce 2014 to bylo něco přes 4 miliardy, v roce 2015 něco kolem 2,5 miliardy jenom proto, že se předplatily gripeny mimo ten cyklus, kde by se normálně měly předplatit, v roce 2016 to bylo také přes 4 miliardy a v roce 2017 4,5 miliardy. Přejde vám to normální, kolegové, že si tady z rozpočtu děláme trhací kalendář?

Nemluvě o tom, že když se schvaloval rozpočet pro rok 2018, tak tam jsem společně s mými kolegy poukazovala na to, že naopak hovoříte o tom, že chcete více vojáků vysílat na mise, ale finanční prostředky tam máte nižší než v minulých letech. Upozorňovala jsem na to na výboru pro obranu, ať ještě pozměňovacími návrhy někdo ten návrh změnit, že nemůžete tvrdit, že chcete více vojáků někam vysílat, a zároveň finančních prostředků dávat méně.

Takže skutečně bych položila otázku prostřednictvím pana místopředsedy panu Maškovi, k čemu tedy děláte vůbec nějaké vládní prohlášení, ve kterém ta 2 % máte, když je druhým dechem zpochybňujete. Skutečně ta věta o 2 % v programovém prohlášení je a včera dokonce to i na tom summitu zmiňoval váš šéf, pan premiér Babiš.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní je přihlášen opět pan poslanec Černý s faktickou poznámkou. Dvě minuty.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Skončil jsem u toho, proč vlastně máme dávat desítky, možná dokonce stovky, nebo více než stovky, na zajištění obrany. Pochopitelně proto, že nás někdo ohrožuje. S tím ohrožením je to ale pochopitelně složitější. To by bylo příliš jednoduché, kdybychom řekli ano, je tady hrozba, na našich hranicích stojí král Kazisvět, a proto se musíme připravit na obranu. Král Kazisvět to není, takže začneme hledat důvody. Páni předřečníci se o tom zmiňovali hojně, takže se teď rozhodně neodchýlím od faktické poznámky, když se pokusím nad těmi hrozbami trochu zamyslet.

Kdo je tou největší hrozbou pro Českou republiku, že potřebujeme potenciálně přes 100 miliard ročně na obranu? Ať přemýšlím jak přemýšlím, tak ho mezi okolními státy ať už Evropské unie, nebo těsně za hranicemi prostě nevidím. Víím, že existuje potenciální hrozba Ruskem.

V této souvislosti mi dovolu je ještě jeden fakt. My se nepřipravujeme jen na klasickou válku. Kolegové Pirátí tady už několikrát velmi správně upozornili na to, že to není jen o tancích a letadlech. O hybridní válce se koneckonců mluví už léta, a když říkám léta, tak to myslím smrtelně vážně, protože první zmínky o hybridní válce pocházejí někdy z období šestého století. To jsme nevymysleli my tady v Evropě, ale naši čínští předchůdci mluvili už v šestém století o hybridní válce a velmi dobře už tehdy věděli, o čem mluví. Taková hybridní válka, to je vám docela zajímavá věc. Bez ní se v dnešní bezpečnostní strategii neobejdeme, ale to až příště. Děkuji zatím za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní mám s faktickou pana poslance Maška.

Poslanec Jiří Mašek: Pane předsedající, dámy a pánové, byl jsem vyzván paní poslankyní Černochovou prostřednictvím pana předsedajícího. Otázka byla, jak je to s těmi 2 %. Tak o tom tady mluvil pan poslanec Hájek a řada dalších. Ano, na 2 % do roku 2024, ale neznámá to ten bíancko šek každý rok 0,2 %. Je to o tom, až budou ty akvizice připravené, tak je realizujeme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Bohužel nyní mám paní ministryni Šlechtovou přihlášenou s faktickou. Dvě minuty.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, ctěná Poslanecká sněmovno, já musím reagovat na slova pana poslance Černého. Nevím, jak dlouho ještě bude využívat faktické poznámky prostřednictvím pana předsedajícího, abychom v podstatě slyšeli až závěr. Já jsem tady jasně řekla, že pracuji na tom, aby akviziční procesy byly připraveny. Jsem tam pět týdnů. Vzhledem k tomu, že mnoho let se nic nepodepisovalo, a tady jsme slyšeli, aby nikdo náhodou nebyl jako paní Parkanová, evidentně já tu odvahu mám. Já to prostě podepíšu, protože ti vojáci na útvarech to prostě potřebují. Já bych nerada, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, abyste zpochybňoval, proč chceme vybavit Armádu České republiky. Naši vojáci tady mají chránit naši zemi. A chcete to všichni prostřednictvím všech politických uskupení v této Poslanecké sněmovně. A vy zpochybňujete, ptáte se proč, jaké hrozby nám hrozí. Víte, vám nevadí, že tady máme ruské radary patnáct let staré, z toho patnáct let po životnosti, respektive ne patnáct let staré, ty jsou tady asi možná sto let. Patnáct let po životnosti, z toho tři roky už úplně po životnosti životnosti. Mně ano. Proto se tady řeší nákup těch nových radarů od – nebudu říkat jaké strany.

Další věc: děla. My máme spoustu ruských děl. Máme je schované. A chceme je opravovat, když máme požadavky na ta právě v rámci těch 2 %, abychom nakoupili nová děla, protože ti naši vojáci umí střílet jenom z těch ruských, ale možná neumějí střílet z děl NATO? Já chci koupit více NATO děl a nechci opravovat už ta ruská děla. Ale jenom z toho důvodu, že máme hodně munice? Tak se bude delaborovat. Umíme to. Armáda to umí. Takže prosím nezpochybňujeme, proč vůbec máme Armádu České republiky. Protože k tomu vy míříte prostřednictvím pana předsedajícího.

A jenom bych možná doporučila jako poslanec této Sněmovny, jestli by šlo nějak nezneužívat ty faktické poznámky a slyšet celou story. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní je opět s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Černý, potom paní poslankyně Černochová.

Poslanec Alexander Černý: Omlouvám se, kolegové, stále se ještě nedostanu k tomu, co jsem vám chtěl sdělit, protože musím faktickou poznámkou reagovat na to, co řekla paní ministryně. Paní ministryně, pokud jste pochopila moje vystoupení jako projev nějakého bezmezného pacifismu, tak vás ujišťuji, že tak to není. Já jsem zastánce toho, aby každý suverénní stát – nedovedu si vůbec představit, jak by mohla Česká republika naplňovat základní svoje povinnosti, které jí vyplývají z Ústavy, bez toho, aby garantovala svoji obranu. A velmi mě znepokojuje, paní ministryně, že česká armáda toho není schopna v mnoha případech.

Ve vašem programovém prohlášení vlády v demisi, tedy vlastně už se bavíme o mrtvém dokumentu, je zmínka o tom, že například armáda s policií bude chránit naše hranice. Já bych byl nesmírně rád, kdyby to šlo, ale ono to nejde, paní ministryně. I kdybyste použila Hradní stráž a všechny policisty, tak ani tak nebudete schopni tento úkol ve vašem programovém prohlášení obsažený zajistit. Zkrátka a dobře, pláčete dobře, ale na špatném hrobě, paní ministryně. Já jsem nebyl minulě

volební období ministrem obrany zodpovědným za to, že Česká republika je suverénním státem se vším všudy. Mluvit totiž o nějaké suverenitě bez schopnosti zajistit obranu nelze.

Když už se bavíme o té suverenitě, tak chci jenom sdělit, že v rámci prostředí, v jakém se pohybujeme, si pochopitelně i uvědomujeme, jak významnou složkou je právě protivzdušná obrana a schopnost zajistit alespoň náš vzdušný prostor, a s velkým potěšením kvitujeme, že v rámci projektu NATINAD jsme schopni plnit alespoň tyto úkoly. Takže to, že jsme se dokázali se Slováky konečně po deseti letech dohodnout na něčem – (Předsedající: Čas, pane poslanče.) Na čem, to vám řeknu později.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Nyní mám s faktickou paní poslankyni Černochovou a pak bychom se mohli dostat k rozpravě.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem musela reagovat na pana kolegu poslance Maška vašim prostřednictvím, protože já chápu to, že on je záchranář, lékař, není ekonom. Ale skutečně pokud nějakým způsobem chcete garantovat finanční prostředky, tak je v tom rozpočtu, pane kolego prostřednictvím pana místopředsedy, musíte fakticky mít. Nemůžete tady říkat, že vás překvapuje a že se obáváte zvyšování o 0,2 %. Mimochodem, rozdíl mezi mým návrhem a tím, co vy máte v programovém prohlášení, jsou dva roky. A dva roky, de facto, s ekonomickou predikcí, která je teď, ta může být úplně jiná, takže skutečně není to nějaké horentní číslo, přistupovali jsme k tomu velmi odpovědně, aby to nebyl skok ze dne na den, ale jiným způsobem toho nedocílíte.

Mimochodem, za ministrování pana Stropnického v roce 2014 jsme byli na 0,95 % HDP, v roce 2015 na 1,04 % HDP, v roce 2016 0,97 % HDP, 2017, tam ještě jsme závěrečný účet neschvalovali. Předpokládám, že to budeme mít na výboru někdy po březnu, a myslím si, že tam se skutečně pod to 1 % opět dostaneme. Takže ony jsou dva ty údaje. My jsme se o tom bavili na tom minulém výboru, že jsou dvě statistiky, které se vedou a jsou svým způsobem trošku nefér, protože ta jedna z nich je zkreslovaná, ale o tom se tady bavit nechci. Jenom jsem chtěla vysvětlit panu kolegovi Maškovi, že skutečně bez finančních prostředků v rozpočtu (upozornění na čas) k navyšování rozpočtu docházet nemůže.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Nyní se mi s faktickou přihlásil ještě pan poslanec Králíček. Prosím.

Poslanec Robert Králíček: Dobrý den. Pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych chtěl jenom zareagovat krátce na paní předsedkyni Černochovou, a sice je pravda, že se neshodujeme hlavně v čase. Já se domnívám, že schválit tuto novelu je předčasné. Ať armáda přijde s konkrétními projekty vyzbrojování, přezbrojování, s konkrétním detailním harmonogramem, kdy a jak chce nakupovat, ať promítné přesun hrozeb do kybernetického prostoru, protože jak zmínila třeba paní ministryně

prostřednictvím pana předsedajícího, máme možná několik desítek děl či stovek techniky, kterou nepoužíváme, ale nutně ji potřebujeme, protože ty hrozby se dnes přesouvají do kyberprostoru a útočí se jinde. Tak pokud armáda bude mít konkrétní projekty i v této oblasti, tak rád to podpořím, ale v současné době se domnívám, že je to opravdu schválení bílomošanky, a předčasné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a nyní se opět přihlásil pan poslanec Černý. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji, pane místopředsedo. Já se omlouvám pochopitelně všem kolegům, kterým takto vstupuji do jejich záměrů, ale ujišťuji vás, že ve chvíli, kdy budete konstatovat, že není nikdo přihlášen s faktickou, tak ji okamžitě stáhnou. Chtěl jsem tedy pokračovat v tom, co jsem začal. Doufám, že jsem přesvědčil přítomné, že nejsme pacifisti a rozhodně nechceme poškodit obranyschopnost České republiky, ale stále si klademe otázku, kdo je tedy ta hrozba, jak ji definovat, abychom dospěli k tomu, že můžeme s klidným svědomím souhlasit s tím, že budeme na obranu vydávat tak obrovské prostředky.

Ta hrozba je dnes docela fiktivní. Dostali jsme se do situace, kdy se téměř všichni něčeho bojíme. Někdo se bojí o práci, někdo se bojí o zdraví, bojíme se kybernetických útoků, surovinové, energetické a já nevím jaké krize, která může přijít, nebude voda nebo čert ví co nebude, a pochopitelně se už pomalu připravujeme na to, že v rámci těch strachů, které nás opanovaly, se bojíme i o život ve smyslu: ano, může přijít válka. Může být válka a my se musíme bát, protože ta válka, to je opravdu strašná věc, ta si mnohdy nevybírá, před ní jen tak neutečete. A na to se musíme připravit.

Jaká je tedy ale reálná hrozba takové válečné eskapády pro Českou republiku? To je to, o čem tu běží. Musel jsem se trochu více zahloubat do čísel, abych na tuto otázku dokázal odpovědět, ale za dvě vteřiny to nestihnou. Takže zatím děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čas, pane poslanče! A nyní se mi ze sálu hlásil s faktickou pan poslanec Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Mně to připadá, že občas v rozpravě zaznívá, jako kdyby v armádě pracovali hlupáci, kteří vlastně nevědí, co potřebují, kteří nevědí, co mají nakoupit, kteří nevědí, že existuje kybernetická hrozba atd. Buďte si vědomi toho, že armáda velice dobře ví, co potřebuje. Myslíte si, že vrtulníky si vymysleli jen tak, že radary si vymysleli jen tak, že nevědí, že se dějí kybernetické hrozby, že neplánují nákupy? To není otázka armády, to je otázka vedení rezortu, schopnost vysoutěžit a zrealizovat nákupy. To, jakým způsobem se zde vyjadřujete, to pouze svědčí o tom, že s rezortem armády jste se neseznámili, nevíte, že armáda má určitý plán, že ho realizuje a že je to spíš otázka politické reprezentace, jak je schopná tomuto vyjít vstříc.

A ještě další věc. Je potřeba si uvědomit, že jsme součástí NATO, že to je naše bezpečnost a že plníme alianční závazky. Jestliže neplníme to, k čemu jsme se zavázali, znevěrohodňujeme sami sebe. A já odmítám komunistickou demagogii, že budeme mít nějaký přechod od NATO kamkoliv. Je potřeba si uvědomit, že buď budeme součástí NATO jako pevného spojení našeho prozápadního směřování, anebo budeme pouze jednou z dalších kolonií Ruska. Tady není třetí cesta. O tom se zde dnes bavíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní se mi s faktickou přihlásil opět pan poslanec Černý. Prosím k věci.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji. Je mi moc líto, že nemůžu pokračovat tam, kde jsem skončil, protože musím ve smyslu jednacího řádu reagovat na předchozího řečníka. Takže mi dovolu, abych konstatoval, že jsme nikdy ani na vteřinu nepochybovali o tom, že ti, kteří vymýšlejí akvizice, tedy ti vojáci, že by snad nevěděli, co potřebují a co by pro ně bylo užitečné. Dokonce si vzpomínám na velmi zajímavé eskapády kolem nákupu cas, kdy vojáci v čele s náčelníkem Generálního štábu nám říkali, co potřebují, a stejně jsme koupili něco jiného. A takových příkladů bych mohl uvádět víc. S těmi tanky to taky není tak úplně jednoduché. Je dobré si zajet do Jičína nebo se zeptat lidí, kteří s tím opravdu přicházejí denně do styku, a oni vám taky vysvětlí, v čem je např. výhoda tanků při bitvách, které se odehrávají v tomto století, tedy v posledních letech, a jaký je obrovský rozdíl, když jedete jiným dopravním prostředkem, anebo když jedete silně pancéřovaným tankem, kde balistická ochrana jednotlivce je zajištěna téměř stoprocentně proti pěchotním zbraním. Zkrátka a dobře to jsou věci, které mě vedou k tomu, abych nepochyboval vůbec o vojácích a o jejich schopnosti vybrat si tu správnou techniku. Musím ale docela a zřejmě efektivně bych dokázal argumentovat, že můžeme pochybovat o těch, kteří o tom v konečném důsledku pak rozhodují, co se vlastně nakoupí, za jakých podmínek, od koho apod.

Takže v tuto chvíli musím zase bohužel konstatovat, že teď už vás nestihnou seznámit s tím, jak to je vlastně s tím ohrožením, a musím počkat na další faktickou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji a nyní se mi přihlásil pan poslanec Řehounek s faktickou. Mezitím vám přečtu omluvu. Omlouvá se pan poslanec Poul, a to od 15.00 do konce jednání z pracovních důvodů. Dvě minuty, pane poslanče.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nechtěl jsem se hlásit, ale prosím vás, pojďme se opravdu posunout. Předpokládám, že kromě pana kolegy Černého, prostřednictvím pana předsedajícího, všichni jsme tady zavnímali to, že je připraven takový rozpočet, který reflektuje potřeby armády, to znamená ten rozpočet na roky 2018, 2019 a 2020 je výrazně progresivní. Paní předsedkyně Černochová, prostřednictvím pana předsedajícího, tady citovala

programové prohlášení vlády, že je tam závazek opravdu se dostat k těm 2 %. Já bych tady navázal na kolegu Králíčka, který říkal, pojďme opravdu nejdřív najít ty projekty. Víme, že se připravují vrtulníky, VVP radary. Pojďme se prosím posunout a opravdu neřešme tady všechny tyhle věci. Už v minulém období tehdejší ministr financí, stávající předseda vlády, říkal: přijďte s konkrétními projekty, vláda na ně prostředky vyčlení a dostaneme se opravdu k těm 2 % do roku 2024. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nyní se tedy posuneme v rozpravě. S přednostním právem se mi zase ohlásil pan zpravodaj Hájek. Zeptám se, jestli to trvá. Trvá.

Poslanec Josef Hájek: Kolegyně a kolegové, nechci to prodlužovat, každopádně musím trošičku reagovat na dnešní rozpravu. Já chci využít toho, co tady říkala paní ministryně, že opravdu je nutné se zaměřit na věci, ne na financování v tuhle chvíli, ale podívat se na to, jak zefektivnit ten akviziční proces. To znamená, opravdu v téhle chvíli Ministerstvo obrany má peníze a není schopné je čerpat.

Já chci využít toho, co tady říkal pan místopředseda Sněmovny Fiala. Nedívejme se zpátky, to tady můžeme každý na sebe útočit, jestli bylo a nebylo. Prostě situace je taková, že chceme bránit naši Českou republiku, chceme zefektivnit, střednědobý výhled hovoří o tom, že skutečně trend je stoupající. Vláda v demisi dala svůj závazek, chce do roku 2024 dát 2 % HDP. Bavme se tedy skutečně o tom, jak účelně tyhle prostředky čerpat.

Každopádně chci tady na mikrofon říci, chci tedy oficiálně navrhnout zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, já zaznamenám ten návrh. A nyní tedy je do rozpravy přihlášen písemnou přihláškou pan poslanec Černý.

Poslanec Alexander Černý: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, členové vlády, dámy a pánové, teď už jsem tady v úplně jiné situaci, v jiné pozici. Byla zahájena rozprava po dvou hodinách, a můžeme se tedy ponořit do problému trochu hlouběji. Pro jistotu, protože předpokládám, že když bylo to moje vystoupení roztříštěno do několika dílčích fragmentů, tak by bylo asi vhodné, abych vám to všechno zopakoval v ucelené podobě, takže se teď pokusím o velmi stručnou rekapitulaci, ale v heslech a komplexně.

Vycházím z jedné zásadní teze. Ta teze zní, a ještě vám ji zopakuji potom nakonec: za mír se musí bojovat, válka přijde sama. To je heslo, které jsem pochopitelně nevymyslel já, to není žádná novinka, ale zkuste si to párkrát zopakovat. Za mír se musí bojovat, válka přijde sama. Tak to prostě docela reálně v moderních dějinách společnosti – a když mluvím o moderních dějinách, tak se pohybují někde od Říma – tak to prostě funguje. Hrozby, které nás potenciálně ohrožují, i v předkládací zprávě autorů tohoto návrhu je řečeno, že je to např. Rusko.

Stockholmský ústav pro strategická studia zveřejňuje poměrně pravidelně čísla o tom, jak kdo je na tom s obrannými výdaji. Podle tohoto ctihodného institutu, všeobecně ve světě i v Alianci uznávaného, jsou výdaje Ruské federace v přepočtu asi 70 mld. amerických dolarů ročně. To mimochodem, také podle tohoto institutu, tvoří jen 27 % výdajů evropských členských zemí Severoatlantické aliance, tedy bez Spojených států a Kanady. Když říkám bez Spojených států, tak se dopouštím v případě, že mluvím o Alianci, velmi fatálního zjednodušení. Aliance je – celá Severoatlantická aliance – ze dvou třetin a možná i větším procentem, větším podílem tvořena Spojenými státy a pak zbytkem světa.

Díky tomu, že Spojené státy dlouhodobě vydávají na obranu a na vojenské výdaje několikanásobně větší částky v procentech HDP než my, dostaly se postupně do situace, kdy technologická převaha americké armády vůči ostatním členským zemím Severoatlantické aliance je tak velká, že jsou ty prostředky mnohdy až nekompatibilní a nasadit do jedné společné operace americkou armádu s armádami dalších členských zemí bývá někdy docela problém.

Všimněte si, že téměř každé vojenské operaci Aliance velí americký důstojník, až na velmi čestné výjimky. Je to dáno tím, že ani komunikace na úrovni všech není tak jednoduchá. A dává nám obrovský problém dosáhnout takového stavu, abychom byli alespoň s těmi elitními jednotkami na úrovni, která bude umožňovat komunikaci.

Jistě jste si všimli, že prezident Donald Trump jednorázově zvýšil výdaje na americkou obranu zhruba o 25 miliard amerických dolarů v tomto roce 2018, jednorázově, a počítá se s tím, že výdaje Spojených států v roce 2018 se budou pohybovat kolem 639 miliard amerických dolarů. To jsou čísla stará několik málo týdnů. Těch 639 miliard amerických dolarů za Spojené státy plus vojenské výdaje členských zemí evropských dohromady dává částku, která už překračuje docela jistě jeden bilion amerických dolarů.

Zopakuji – ruské výdaje na obranu se pohybují v řádu 70 miliard amerických dolarů. Trochu jinde je dnes Čína, ale ta je tak daleko a má tak odlišné zájmy, že tu jsme ani my doposud za hlavního protivníka a nepřitele neoznačili, takže odtud asi bezprostřední nebezpečí hned nehrozí.

Máme tady ale ještě dalších pár čísel. Země Severoatlantické aliance, a to není omluva pro našeho ministra obrany, nebo protože my jsme se víc nesnažili, které jsou na tom ekonomicky neporovnatelně lépe než my, např. Lucembursko nebo Belgie, vydávají na svou obranu zhruba tolik co my, někteří dokonce ještě méně. Není tedy žádným znamením, že musíme, nutně musíme, zvyšovat výdaje na obranu proto, abychom se zalíbili někomu v Bruselu nebo ve Washingtonu. My jsme dnes v situaci, kdy si naopak můžeme úplně klidně dovolit se zamyslet nad tím, kolik opravdu naše armáda je schopna absorbovat. Kolik tam můžeme nalít, aby to mělo smysl.

Paní ministryně tady velmi správně naznačila, jak složité jsou akviziční procesy, jak snadné je dostat se do obrovských skluzů, když se pořádně nepracuje na ministerstvu, ale současně nám také řekla, a koneckonců vyplývá to např. z programového prohlášení vlády, jaké jsou naše cíle. My chceme, aby Armáda ČR měla, nebo aby se přiblížila, alespoň v programovém prohlášení jsem si to čísítko přečetl, k 30 tisícům mužů. To znamená, že ještě pár lidí musíme nabrat.

Pani kolegyně Černochová učinila v uplynulém volebním období nesmírně záslužnou práci, když se postarala a opravdu svou houževnatostí a pílí přinutila výbor pro obranu a následně i ministra a Generální štáb, aby věnoval daleko větší pozornost aktivním zálohám, než tomu bylo v minulosti. Díky tomu se situace dramaticky změnila. Dramaticky proti tomu, co předcházelo její snaze, ale je to stále nedostatečné. To přece všichni víme. Pokud se bavíme o 5 tisících lidech, kteří by měli být v aktivních zálohách, tak to v žádném případě není ta číslovka, která by mohla suplovat onen fatální nedostatek lidí pro zajištění naší obrany.

Dámy a pánové, teď mi dovoluťte několik údajů, které hovoří opravdu o obraně naší země. My potřebujeme na zajištění obrany teritoria České republiky, tak jak nám to ukládá konec konců Ústava, o to bychom se měli starat, rozhodně víc než 100 tisíc lidí. Ty reálné údaje jsou kolem 150 tisíc mužů, které bychom potřebovali. Pochopitelně, že tak velkou armádu nemá nikdo, stát našeho rozměru nemůže mít 150 tisíc lidí ve zbrani, ale měl by mít připraveno zhruba 100 až 150 tisíc lidí, kteří, bude-li to nezbytně nutné, budou schopni ony úkoly, které souvisejí s obranou republiky, plnit.

Narážím na to, že v České republice už několik let neexistuje systém, který by něco takového umožňoval. Díky tomu, že jsme před léty poměrně neuváženě a rychle zrušili vojenskou základní službu, tak přes všechny výhrady, které jsme k ní kdy měli, jsme se připravili o to, abychom měli možnost povolát na obranu vlasti lidi, kteří mají alespoň elementární znalosti o tom, co to armáda, chcete-li třeba disciplína a podobné věci jsou. Bez toho to prostě nejde. My jsme se dostali do tak skvělé situace, že když jsme připravovali před čtyřmi lety zákon, který by mohl v této oblasti něco udělat, tak pan ministr Stropnický nenašel odvahu k tomu, aby se smřskly požadavky toho zákona alespoň na to nejnižší minimum, že bychom chtěli mít evidenci o tom, kdo je pro případnou službu v ozbrojených silách schopen, a ani to dnes nevíme. My pouze víme, že Česká republika má k dispozici přibližně 800 tisíc lidí, nejen mužů, ale i žen, které by mohla teoreticky použít, kdyby ale měla alespoň minimální znalost o tom, co je to za lidi, a kdyby alespoň tušila, kteří z nich mají například nějaké zdravotní nebo kvalifikační omezení a jsou použiti pro tu či onu činnost v armádě.

Dovolím si připomenout, že z těch lidí, kteří prošli nějakým způsobem vojenské přípravy, je dnes k dispozici jen malá hrstka, protože většina z nich už se věkově dostává do situace, že jsou nepoužitelní. Jsou příliš staří, byli by fyzicky málo odolní. A ti mladí – tedy nejlepší bojovník je pochopitelně člověk tak ve věku od 20 do 30 let – to jsou lidé, kteří jsou použitelní pro potřeby armády univerzálně, tak tihle lidé nemají absolutně ponětí o tom, co to obrana vlasti je a co by to znamenalo.

Dovolte mi ještě zmínit jeden aspekt, a to je ten – já si dovolím teď tu zkratku udělat proto, že bych byl také rád, kdybychom se už dostali k hlasování, ale to musím říci. Ta 2 % mají ještě jeden oříšek, docela zakuklený. Chápu postavení Američanů, ti si mohou dovolit leccos, a když Donald Trump přišel s tím, že Amerika first, tak fajn, a nebude brát ohled na ostatní, a tím pádem my musíme zvýšit výdaje na zbrojení, my všichni ostatní. Kromě Spojených států nikdo nedosahuje požadovaných parametrů. Velká Británie se vzdáleně blíží, pak už jsou tam jenom řečneme z hlediska rozpočtu možná Řekové, ale ti mají zas trochu jiné problémy, takže to asi také nebude ten správný příklad.

Zkrátka, když Donal Trump přišel s tím, že už nás nebude financovat a že se musíme postarat sami, tak nás všechny vyzval k těm dvěma procentům, a my jsme to paušálně vzali, prostě jak jsme zvyklí – ano 2 %. Vůbec nebereme na vědomí, že armády jednotlivých členských zemí Aliance se poněkud liší, že mají jiné požadavky, jiné potřeby, a zatímco některé armády například budují pobřežní válečné loďstvo, použitelné teď dejme tomu v boji proti pašerákům uprchlíků ve Středozezemním moři, my takovou povinnost našťěstí nemáme. Možná si taky někdy nějakou ponorku pořídíme, ale mezitím třeba stihneme vybudovat kanál Dunaj-Odra-Labe a tam by se mohla prohánět. Zatím ji ale nepotřebujeme. Proč tedy máme vydávat na zbrojení stejná 2 % jako státy, které kromě klasické vševojskové armády musí budovat například i námořnictvo? Proč se nás netýká třeba 1,75 %? To by nebyla žádná velká úleva, protože ekonomové by jistě dokázali okamžitě vyčíslit, jaké jsou komparativní výhody těch, kteří mají moře pro tvorbu jejich hrubého domácího produktu, a tedy i dejme tomu pro vyšší výdaje na obranu.

To všechno víme. Ale já se chci zeptat. Co budeme dělat s 30 tisíci muži a více než 110, v době, kdy by se to mělo realizovat, si troufnu odhadnout, že to bude takových 130, možná i 150 miliard za deset let. Co s tím budeme dělat pro 30 tisíc mužů? To je naprostý nesmysl. Dnešní armáda v tom stavu, v jakém je, při těch počtech, jaké má k dispozici, disponuje s částkami, které se dlouhodobě pohybují mezi 40 a 50 miliardami reálně. A my ji najednou chceme zvýšit prostředky téměř o 200 %, ale počet lidí, kteří se o techniku budou starat, kteří s ní budou cvičit, kteří ji budou obsluhovat, zvýšíme o několik málo lidí. Prostě armáda, která by měla utratit sto a více miliard, by nutně potřebovala minimálně 40, ale pravděpodobně ještě více než 40 tisíc mužů ve zbrani.

A teď už to poslední, co vám chci sdělit. Když přistoupíme na ona 2 % a když se to stane opravdu pravidlem ve většině členských zemí Severoatlantické aliance, tak to bude okamžitě znamenat zvýšení vojenských výdajů v Evropě minimálně o 300, ale pravděpodobně o 350 miliard amerických dolarů. Německá ministryně obrany a další ministři, kteří si uvědomují, co by to dělalo v těchto zemích, které mají poněkud větší rozpočet než my, ti se prostě vyděsili, když si to spočítali, do té míry, že se dokonce ozvali. To je u ministrů obrany docela vzácný jev. Od českých ministrů před paní Šlechtovou jsem nikdy nic takového nezažil, takže neočekávám, že se ministři obrany někdy na zasedání Rady vzbouří. Ale jen pro dokreslení situace.

Vážení, ministři obrany zpravidla realizují to, na čem se dohodnou vrcholné orgány Aliance, a ty tvoří prezidenti a premiéři. Ne ministři obrany, ti tam obvykle sedí, ale rozhodující slovo mají jiní. A proto je nezbytně nutné si uvědomit, že jestli přistoupíme na tuto nebezpečnou hru a způsobíme další obrovské kolo horečného zbrojení – jak jinak tomu chcete říkat, když chcete zdvojnásobit vojenské výdaje v době, kdy je relativně okolo klid? Říkám relativně, já jsem si vědom těch rizik a nebezpečí, která jsou jinde ve světě, ale my se bavíme o skokovém, násobném zvýšení výdajů na obranu. A v takové atmosféře se pak dostaneme do onoho paradoxu, že budeme mít tolik lidí ve zbrani, budeme mít tak vyspělé technologie, tak dokonalou obranu, tak dokonalou armádu, že budeme svým způsobem sami sobě nebezpeční. A zase se to zacyklí. Ano, platí zákony, které říkají, že při překročení určitého uzlového bodu míry dosáhneme takového stavu, že už nebudeme

kontrolovat, co bude dál. A to je to, oč tu běží. Může se nám velmi dobře stát, a teď se to netýká pochopitelně jenom České republiky, ale i Evropy a potažmo tedy západní civilizace, že budeme sami sobě potenciálním nebezpečím.

A vrátím se k tezi, se kterou jsem začínal. Tvrdím, že za mír se musí bojovat, válka přijde sama. A jestli existovala možnost, že v roce 2010 podepisovali prezidenti Spojených států a Ruska tady v Praze, kousíček od nás, něco jako dohodu, která měla restartovat vzájemné vztahy, tak se vás ptám, kolik času uplynulo od roku 2010. I v návrhu zákona se mluví o roce 2024, tedy téměř stejné období nás ještě dělí od deadlinu, kdy bychom měli dosáhnout takových výdajů na zbrojení, že budeme sami sobě nebezpeční. A kde máte jistotu, že se náhodou do té doby nedokáže opravdu opět restartovat vztah řekněme mezi Ruskem a Spojenými státy prioritně, ale mezi ostatními hlavními bezpečnostními hráči na politické scéně? Já jsem optimista a věřím spíš ve druhou variantu. Tím ale vůbec neříkám, že nebudu vždycky hlasovat pro posilování výdajů na obranu, protože ty jsou dnes žalostné, a nebudu velmi vehementně usilovat o to, aby naši vojáci byli vybaveni dokonalou balistickou ochranou jednotlivce, aby jezdili v takové technice, která odolá výbuchu střední ráže, aby prostě byli připraveni na to, že když už budou někde nasazeni, tak tam nepůjdou vlastně na porážku. To je to, oč tu běží. A budu vždy upřednostňovat zájmy této země a obrany teritoria našeho území před tím, abych například posílal lidi do Afghánistánu nebo do jiných podobných misí, o jejichž smysluplnosti dnes už pochybují dokonce i ti, kteří tuto eskapádu spustili.

Dámy a pánové, omlouvám se za to, že jsem vás dnes zdržel trochu více, než mám obvykle ve zvyku. Děkuji vám za pozornost. Pochopitelně se přihlašuji k tomu, co řekl pan zpravodaj. Budeme podporovat jeho návrh, tedy na zamítnutí tohoto zákona, protože ten základní problémy zatím neřeší. Děkuji vám. (Potlesk z řad poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. V tuto chvíli nemám žádné písemné přihlášky, ani neregistruji nikoho, že by se mi hlásil ze sálu, takže bych ukončil obecnou rozpravu a přistoupil bychom k závěrečným slovům. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Ještě prosím, pane místopředsedo, neukončujte obecnou rozpravu.

Když jsem tady pečlivě poslouchala všechny své předřečníky, tak to cítím tak, že u pravicové části našeho spektra, do které nepočítám Piráty, je vůle nějakým způsobem koncepčně řešit obranu naší země. ANO, přestože ve svém programovém prohlášení má, a dovoluji mi citovat: Obranná politika Armáda České republiky – budeme aktivní v NATO, Evropské unii, OSN a dalších organizacích v souladu se zájmy České republiky. Budeme prosazovat rovnoprávnou spolupráci mezi státy a zapojení do úsilí čelit mezinárodnímu terorismu a kyberterorismu pro ochranu občanů České republiky. Budeme aktivně přispívat do zahraničních operací NATO, Evropské unie či OSN, které budou v souladu s mezinárodním právem a definovanými bezpečnostními a obrannými zájmy České republiky. Členství v NATO je pro zajištění obrany naší země klíčové a nemá alternativu. Bezpečnostní záruky

kolektivní obrany ale nejsou samozřejmostí. Chceme být našim spojencům spolehlivými partnery, proto budeme věrohodně vytvářet své vlastní obranné kapacity a aktivně přispívat ke kolektivní alianční obraně. – Prosím, zpozorněte. – Postupně navýšíme rozpočet na obranu s cílem dosáhnout 2 % HDP v letech 2024, jak zní náš alianční závazek.

Mohla bych pokračovat, kolegyně a kolegové. Skutečně vám přijde, vážená vládo, normální, že jedním dechem tady něco slibujete a druhým dechem tady někteří z vás vystupují a pouze a jenom se vymlouvají?

Ráda bych reagovala třeba na kolegu Králíčka, který je se mnou ve výboru pro obranu a v hodně věcech se s ním shodují, ale prostřednictvím pana místopředsedy pane kolego, vy možná nevíte to, že ty koncepce, o kterých jste hovořil, ty projekty, ty tady dávno jsou. On to částečně říkal kolega Bartošek. Říká se tomu KVAČR, pane kolego. Určitě jste to slovo už někdy slyšel. Pro ty z vás, co jste jej neslyšeli, tak je to Koncepce výstavby Armády České republiky. Stejně tak tady máme Bílou knihu o obraně, kterou mimochodem dělal ještě náš ministr obrany pan Alexandr Vondra, a mrzí mě, že se od jeho odchodu nenašel nikdo z ministrů, kdo by tuto bílou knihu nějakým způsobem updatoval, kdo by tam dal informace, které by se mohly v čase, i vzhledem k proměnlivosti bezpečnostního prostředí, které by se tam mohly upravit. Myslím si, že možná je to nějaký úkol, který si, doufám, třeba vytkne nová paní ministryně obrany.

Takže strategické dokumenty jsou a jsou strategické dokumenty i vašeho ministra obrany, dokonce i paní současná ministryně obrany Šlechtová v té naší nedělní debatě, kdy obhajovala pana ministra Stropnického, říkala, že jestli tam něco dobrého pan ministr zanechal, tak to jsou ty strategické dokumenty. Já s ní v tomto ohledu moc nesouhlasím, protože ty strategické dokumenty mají starší datum než nástup pana ministra obrany Stropnického, na druhou stranu je to jedno, nebudeme se o tomto dohadovat.

Každopádně ty dokumenty, projekty, plány tam jsou, takže se prosím nevymlouvejte na to, že byste nevěděli, za co by se ty finanční prostředky daly utratit. Přece jsme se už dávno, a myslím si, že snad s většinou z vás jsem jako lídr pražské kandidátky ODS byla na téma obrana v různých sdělovacích prostředcích, tak většina z nás se shodla v tom, že chceme vševojenskou armádu, že chceme, aby Česká republika měla vojáky, kteří mají různé dovednosti, od těch zmiňovaných lékařských přes chemiky po tankisty, po piloty, po skutečně různé experty, kteří i kopírují, ano, ty nové hrozby, umí je řešit, které se týkají 21. století, a těmi jsou kybernetická bezpečnost. Na druhou stranu i v tom kyberprostoru, už to tady zmiňoval kolega Pavel Žáček, že pokud nějaký konflikt, nějaký útok začne v kyberprostoru, tak kolegyně a kolegové, ať děláte co děláte, tak pokud jste třeba viděli aspoň deset minut Hvězdných válek, tak víte, že i útoky v tom kyberprostoru vyžadují reakci v reálném prostoru. A reakce v reálném prostoru se dá udělat dvojím, trojím způsobem: buď ze vzduchu, ze země anebo z vody, zpod země. Takže ať se bude dít co se bude dít, vždycky budete potřebovat oblečené vojáky, vojáky vybavené technikou, technikou, která odpovídá 21. století, vojáky, kterým se nebudou rozlepovat boty, vojáky, kteří si nebudou za své vlastní prostředky opatřovat balistickou ochranu, když je vysíláme na mise, tak jak tady o tom hovořil kolega Saša Černý.

Myslím si, a jsem za to ráda, že v tomhle snad panuje shoda, že možná, a teď tady nechci rozpoutávat další kolo dlouhých debat, ale nikdo z vás tady neřekl, že by v budoucnu usiloval o to, abychom byli součástí tzv. evropské armády, aby Česká republika byla i tou zemí, která by chtěla nějakým způsobem být aktivní při konstituování evropské armády. Nevidím tady pana bývalého premiéra Sobotku... vidím. Ten ještě předtím, než skončil jako premiér České republiky, bohužel tento signál do Evropy vyslal, že Česká republika je připravena participovat na evropské armádě. Milé kolegyně a kolegové, umíte si spočítat, kolik by nás stálo tohle? Nemluvě o tom, že to považují za naprostou utopii. Tady vidíme, jak se ty státy nejsou schopny dohodnout na věcech a problémech, které jsou spojené s migrační krizí, které jsou spojené s nějakými hotspoty, s nějakým režimem na vnějších hranicích, natož aby společně bojovaly pod jednou korouhví Evropské unie. Takže doufám, že alespoň v tomto ohledu se tato Poslanecká sněmovna většinově shodne, že tohle by nebyla cesta tím správným směrem.

A jak už tady bylo také řečeno, není jiná alternativa v tuto chvíli než být součástí kolektivní obrany v rámci NATO. A ty projekty, koncepce skutečně tady jsou, jsou schvalovány vaším ministrem, takže se nevymlouvejte na to, že není kam sahat. Já i rozumím tomu, a paní ministryně by měla mít právo se s těmi projekty seznámit, udělat si na ně nějaký svůj názor, na druhou stranu skutečně neměňme a nezaměňujeme roli vojáků a roli politiků. Na nás politikách je zajistit finanční prostředky, o což se já tady před vámi už tři hodiny pokouším, a na těch vojácích je to, aby určili, jakým způsobem a na co ty finanční prostředky potřebují, využijí, k čemu se tyto finanční prostředky a na co utratí. Jak říkám, vševojskovost naší armády tady také nikdo nezpochybnil, takže si myslím, že je nesmysl spoléhat na to, že v budoucnu by těch finančních prostředků do rozpočtu plynulo méně. Opak je pravdou. A bavíme-li se tady o těch hrozbách, tak samozřejmě že veškeré ty konflikty se pak skutečně odehrávají tváří v tvář případně z toho leteckého prostoru, ale odehrávají se tak, že tam ti aktéři fyzicky jsou a ten prostor není až tak virtuální... promiňte... (kašle) ... jak bychom si možná představovali. (Jde se napít.) Už se chýlím k závěru.

Vzhledem k tomu, že skutečně mám pocit, že je jistá naděje v této Poslanecké sněmovně, že kolegové z ANO myslí slova i svého předsedy, pana premiéra, i slova obou ministrů vážně, tak si myslím, že by bylo férové, kdybyste dneska nehlasovali a stáhli návrh na zamítnutí tohoto návrhu, kdybyste postoupili tuto normu do dalšího čtení, klidně upravili ty roky, které tam navrhuji já, klidně si to prodloužili podle vašeho programového prohlášení na rok 2024, jak jsem vám tady z něj citovala. Pak by to byl váš návrh, váš pozměňovací návrh, a mohli bychom jako Česká republika být zase o krůček dál.

Nechci, a paní ministryně to tady řekla, že žádá o nějaký čas, abychom takto činili pod nějakým tlakem, pod nějakou... byť jak říkám ráda, není čas v armádě ztrácet čas, protože skutečně na tu modernizaci už ho moc nemáme. Hrozí nám blackouty u MADRů, resp. u radiolokátorů, hrozí nám výpadek naší techniky, ať už té pozemní, nebo letecké. Mimochodem, v roce 2012, jestli se nemýlím, paní ministryně, mají jít na repase oba airbusy. To jsem zvědavá, čím bude vaše vláda létat. Možná ještě budete rádi za to, že máme casy, a možná by i toto stálo za nějakou větší míru vaší

pozornosti jako vlády, protože když jsem si poctivě pročítala harmonogram akvizic, tak tam na mě zablikalo velké červené světlo, protože jsme v roce 2018.

Takže kolegyně a kolegové, vzhledem k tomu všemu, co tady zaznělo, já navrhuji – bývá takovým zvykem, že se tady navrhuje zkrátit lhůtu, my jsme to dokonce měli v původním návrhu jako devadesátku, kterou vy jste vetovali, čemuž rozumím. Naopak já tady navrhuji jako navrhovatelka tu lhůtu k projednání prodloužit tak, aby tam mohlo zaznít to všechno, co jste tady řekli, že považujete za důležité, aby se ještě ukázalo, aby se paní ministryně nebo někdo, kdo bude řídit ten resort, aby měli dostatek času se seznámit s těmi projekty a takřkajíc se aklimatizovat a možná i se nějakým způsobem zeptat bývalého pana ministra Stropnického, co některými plány básník chtěl říct. Navrhuji z tohoto důvodu prodloužení lhůty na 120 dnů. Jsou to čtyři měsíce, s tím, že pokud by paní ministryně nebo její nástupce ani to nestíhal, a přijde sem v nějakou chvíli po těch čtyřech měsících s žádostí o prodloužení této lhůty, tak to samozřejmě v tom druhém čtení možné je. Není to žádný problém. Ale budeme jako Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky mít před sebou stále tu připomínku, stále to memento toho, že tyto věci jsou pro nás důležité, že na ně nezapomeneme. A svým způsobem vám tímto svým, řekla bych, velmi vstřícným návrhem dávám i prostor uvnitř struktur Severoatlantické aliance říkat ano, Česká republika má v jednání v Poslanecké sněmovně návrh zákona, který by toto měl ošetřit. Takže si myslím, že bychom, pokud projde můj návrh, byli schopni splnit to, co si přejete vy, že na to máme rok času o tom diskutovat, seznámit se s tou koncepcí případně změnit KVAČRY, změnit strategické dokumenty, pokud k tomu paní ministryně dojde, ale že to nespadne pod stůl úplně a budeme se o tom v nějakém časovém horizontu zase bavit.

Děkuji vám za pozornost a budu doufat, že skutečně ten můj vstřícný návrh, který si myslím, že nikdy se Poslanecké sněmovně nestalo, že by něco takového velkorysého navrhovatel tady říkal a žádal vás o to, abyste jeho návrh podpořili, tak prosím tedy o vaši podporu a budu doufat, že to, co jste říkali před volbami, budete říkat i v tomto volebním období. (Potlesk některých poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji navrhovatelce za její závěrečné slovo, protože rozpravu jsem již ukončil. A nyní prosím o závěrečné slovo zpravodaje.

Poslanec Josef Hájek: Pane předsedající, kolegyně, kolegové, pan Faltýnek třikrát posunul brýle, abych nehovořil, ale přece jenom jsem zpravodaj a věnovali jsme tomu skoro tři hodiny, takže si dovolím ještě pár slov na závěr, abych reagoval na bohatou diskusi, která tady určitě byla.

Nejprve se omlouvám. Asi jsem se možná překlil ve vazbě Evropská unie – NATO. Určitě jsem chtěl hovořit o NATO.

Pak tady byla otázka, jaký je můj vztah k ženám. Samozřejmě jsem od přírody ostýchavý a nesmělý, ono to také je z toho titulu, že jsem pracoval desítky let v kolektivu, kde na tisíc horníků byla jedna žena, takže z toho to samozřejmě pochopíte.

Z té diskuse tady vyplynula pro mě další věc. Zajímavé náměty. Tady kolega Farský, se kterým v řadě věcí nesouhlasím, zmínil třeba otázku vojenských škol. Já jsem toho živým důkazem. Kdyby nebyly vojenské školy, tak jsem nevystudoval. Já jsem pocházel z rodiny, kde byla maminka samoživitelka, tři děti, a pro mě jediná možnost, jak vystudovat, byla vojenská škola. Takže tenhle nápad určitě vítám. Není to jako recept, aby všichni ze sociálně slabých rodin šli studovat vojenské školy. Ale je to určitý námět, který samozřejmě může pomoci vzdělávání.

Co se týká těch konkrétních věcí, ještě jednou zrekapituluji. To znamená, jsme dneska v situaci, kdy za prvé minulá vláda tady stanovila určitý koaliční závazek, že do roku 2020 bude zvyšovat výdaje na obranu na 1,4 % HDP. Ano, je pravda, že ve střednědobém výhledu zatím toto neplníme. Ale z hlediska částek, které jsou jinak v rozpočtu, letos, zopakují, 59 mld., příští rok 66 mld., v roce 2020 77 mld. A jenom pro představu, pokud bychom se chtěli bavit o 2 % HDP, tak je to 126 mld.

Takže já si myslím, a navážu ještě na závěr na slova paní ministryně, která řekla: Dejte mi rok času, napřed to musím zařídit tak, abychom skutečně mohli efektivně tyto prostředky čerpat. Pro mě je velmi důležité, že jsme na začátku tohoto volebního období, a kolegové z výboru pro obranu ta slova potvrdí, že jsme probírali Zprávu o obraně a bezpečnosti České republiky za rok 2016. Samozřejmě bylo konstatováno, že není to úplně optimální. Ale na druhé straně bylo konstatováno, že je garantována ochrana a bezpečnost České republiky. To znamená, přesto, že neplníme, nebo armáda nedostává tolik prostředků, jako bychom si všichni přáli, tak to, co je pro naše občany podstatné, plníme, nebo naše armáda je schopna, samozřejmě v součinnosti s NATO, zabezpečit obranu naší republiky. A to je pro mě důležité.

Takže ještě na závěr jednou: Navrhl jsem tady, abychom zamítli projednávání této novely již v prvním čtení. Není to o tom, že nechceme řešit výdaje na armádu, určitě chceme řešit. Ale navážu ještě jednou na slova paní ministryně – vraťme se k této otázce příští rok. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za závěrečná slova a nyní se přesuneme k hlasování o návrzích. Zazněl návrh na zamítnutí, takže já vás ještě jednou svolám do sálu a odhlásíme se, protože tady byl pohyb. Pro příchodí zopakují, že budeme hlasovat o zamítnutí předloženého návrhu. Počkám, až se ustálí počet přihlášených.

Zahajují hlasování o zamítnutí návrhu. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Zdrželi se? Děkuji.

V hlasování číslo 48 bylo přítomno 159 poslanců, pro hlasovalo 110, proti 39. Návrh byl přijat, takže jsme návrh zamítli a projednávání bodu tímto končí. Děkuji navrhovatelé a zpravodaji.

Otevřeme další bod, kterým je

12.

Návrh poslance Jana Chvojky na vydání zákona o změně některých zákonů upravujících počet členů zvláštních kontrolních orgánů Poslanecké sněmovny /sněmovní tisk 24/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Nemám tady v tuhle chvíli zamítnutí. Je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 24/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl navrhovatel poslanec Jan Chvojka. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, dámy a pánové. Já tady mám návrh zákona na vydání zákona o změně některých zákonů, které upravují počet členů zvláštních kontrolních orgánů v Poslanecké sněmovně... Vůbec neslyším, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím o klid v sále. Projednáváme poměrně zásadní zákon.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji vám za zřízení pořádku. Tak ještě jednou, hezké dopoledne, dámy a pánové, ještě dopoledne. Mám tady návrh zákona na vydání zákona o změně některých zákonů upravujících počet členů zvláštních kontrolních orgánů Poslanecké sněmovny. Ano, je to trošku krkolomný název, ale myslím si, že to meritum věci je celkem jednoduché.

My jsme tady někdy před měsícem a půl nebo dvěma měsíci volili komise Poslanecké komise. Určitě to všichni pamatujete. Komise pro GIBS, pro FAÚ a další kontrolní komise. A je tady jeden problém, že šest z těch komisí, které máme, konkrétně řeknu jaké – komise pro FAÚ, pro BIS, NBÚ, Vojenské zpravodajství, cyber a úzina – mají ze zákona sedm členů. Doposud to nedělalo problémy, protože za prvé nikdy nebylo ve Sněmovně tolik stran a hnutí, jako je dnes. A těch sedm stran, když bylo, nebo míň, se vždycky každá do té komise nějak vešla. Teď máme problém ten, že máme devět stran a máme tady jednu stranu, která vyhrála volby masivně, a bohužel v těch komisích, které mají sedm členů, má zastoupení tři čtyři lidí a některé jiné strany, např. ČSSD nebo KSČM, v těch komisích vůbec nejsou.

Já to nepředkládám proto, že je jediným problémem, že tam není zastoupeno ČSSD nebo KSČM, byť je to samozřejmě problém, ale ono to v podstatě, když si vezmeme nějakou představu do budoucna, že tady budeme mít stranu, která získá – já věřím, že se tomu tak nikdy nestane – např. 40 % hlasů, bude mít nárok podle poměrného zastoupení na obsazení těch komisí např. čtyř nebo pěti členů v komisi, která je sedmičlenná, a pak tady budeme mít např. jiných šest nebo sedm stran, tak to znamená, že na většinu ostatních stran zastoupení nevyjde. Já si myslím, že je to špatně. Koneckonců když si to přetavíme v nějakou realitu, tak strana může získat 40 %, bude mít více než sto poslanců, bude mít většinu, bude mít vládu a potom ty komise, které jsou velmi důležité. Když ta vláda a jedna strana bude mít např.

spravedlnost, vnitro a další, tak kontrola těchto komisí je v podstatě k ničemu, protože masivní zastoupení členů v konkrétních komisích bude právě z té strany, která bude zároveň řídit vládu a která bude mít zároveň většinu ve Sněmovně. Takže to v podstatě nemá žádnou logiku.

Já navrhuji velmi jednoduchou věc, aby u těch šesti už jmenovaných komisí bylo zastoupeno to – a je to v každém zákoně, který upravuje tu konkrétní komisi – že se tento kontrolní orgán skládá nejméně ze sedmi členů, tzn. jako teď, ale nejméně ze sedmi členů, a Poslanecká sněmovna stanoví počet členů tak, aby byl zastoupen každý poslanecký klub ustavený podle příslušnosti k politické straně nebo politickému hnutí, za nějž poslanci kandidovali ve volbách. Počet členů je vždy lichý. Znamená to tedy to, že v každé komisi do budoucna, kterou zde v Poslanecké sněmovně máme, bude každý poslanecký klub zastoupen minimálně jedním členem.

Včera jsem na tiskové konferenci jednoho hnutí slyšel, že jdu s tím svým návrhem proti poměrnému principu. Ono je to přece naopak. Poměrný princip je to, že tady máme dneska devět stran a hnutí, ale v té konkrétní komisi není právě např. zastoupena některá strana nebo hnutí. Takže já si myslím, že to dávám do pořádku, že komise by měly být takové, aby tam bylo zastoupeno opravdu celé široké spektrum Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Jenom doplňuji, že předkládám návrh tak, aby byl schválen ve zrychleném čtení v § 90. A děkuji za kladné stanovisko vlády.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení poslanec Jakub Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji, pane předsedající. Já to vezmu opravdu velmi stručně, protože mi to přijde jako technikálie. Ten tisk navazuje na dohodu předsedů klubů, nebo já jsem to tak vnímal, že jsme se dohodli, že vzhledem k tomu, že těch stran je tady devět, nejenom sedm, tak zvýšíme počet členů komisí tak, aby tam měly zástupce i ty velmi malé politické strany, TOP 09 a Starostové. Myslím si, že to je celkem velkorysý od těch větších politických stran, že jim tam dají tento prostor.

A co se týče toho schvalovacího procesu, bylo to na vládu, a pokud vím, vláda k tomu zaujala souhlasné stanovisko.

Takže myslím, že to je čistě technikálie, že ani není potřeba k tomu vést nějakou dlouhou rozpravu a zkrátka se dá o tom rozhodnout hlasováním. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které se mi nikdo nepřihlásil v tuhle chvíli. Ještě se podívám, jestli se někdo nehlásí ze sálu... Nevypadá to tak. Tedy obecnou rozpravu končím. A ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. (Není.) Takže nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 24 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení." (Žádost z pléna na odhlášení.) Ještě svolám kolegy zvenku a chceme se odhlásit. Dobře, tedy vás všechny odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu. A hlasování zahájíme ve chvíli, kdy se počet přihlášených ustálí... Už. Dobře.

Tedy zahájím hlasování číslo 49. Hlasujeme o tom, jestli má být v jednání dále pokračováno podle § 2. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Kdo se zdržel?

Hlasování číslo 49, přihlášeno bylo 145 poslanců, pro se vyslovilo 127, proti 16. Bylo to přijato. Budeme tedy pokračovat v jednání tak, abychom návrh schválili již v prvním čtení.

Zahajuji tedy podrobnou rozpravu, do které také nemám přihlášky. Rozhlédnu se, jestli se někdo nehlásí ze sálu. Není tomu tak. Tedy podrobnou rozpravu končím a ptám se na závěrečná slova k podrobné rozpravě. Asi o ně není zájem. (Není.) V tom případě přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslance Jana Chvojky na vydání zákona o změně některých zákonů upravujících počet členů zvláštních kontrolních orgánů Poslanecké sněmovny podle sněmovního tisku 24." Máme tady dostatečnou přítomnost.

Zahajuji hlasování číslo 50. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 50 bylo přihlášeno 146 poslanců, pro hlasovalo 128, proti 16. Usnesení bylo přijato. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Končím toto projednávání. Děkuji zpravodaji a navrhovateli.

Než se posuneme dál, mám tady jednu omluvenku. Omlouvá se pan poslanec Kováčik na 24. ledna 2018 od 12 hodin do konce ze zdravotních důvodů. A nyní předám předsedání.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Přikročíme k projednávání bodu

13.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 388/1991 Sb., o Státním fondu životního prostředí České republiky, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 45/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec. Prosím, pane předsedo, ujměte se slova.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec:

Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tento návrh zákona zde už také byl v minulém volebním období, bohužel svůj ze začátku nadějný život ukončil ve druhém čtení a nedokončil tedy legislativní proces. Proto si dovoluji ho sem předložit opětovně.

Dovolte mi ve stručnosti představit základní změny, které jsou v této novele, a zároveň vlastně i důvod předložení.

Především novela napravuje nedostatečnou implementaci rámcové směrnice o vodách, což je článek 4.7, tím, že zakotvuje konkrétní způsob udělování výjimek vodoprávním úřadem v případě, že realizací určitého záměru dojde ke zhoršení stavu vodního útvaru povrchové nebo podzemní vody. Uvedená změna reaguje na aktuální řízení EU Pilot, v němž Evropská komise České republiky vytýká, že není zcela zřejmé, v jakém okamžiku schvalování projektů mají příslušné orgány použít § 23a vodního zákona upravujícího cíle v ochraně vod, a právě toto ustanovení provádí článek 4.7. Úprava tedy nově stanoví dvoufázové hodnocení, zda záměrem nedojde ke zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru, a vodoprávní úřad na základě dostupných podkladů v rámci vydávání souhlasu či závazného stanoviska zhodnotí možnost zhoršení záměrem dotčeného vodního útvaru a v případě důvodného podezření na možnost zhoršení stavu dotčeného vodního útvaru vodoprávní úřad následně poučí žadatele o nutnosti požádat si o výjimku ze zhoršení stavu. Dosud to bylo tak, že vodoprávní úřad do toho rovněž vstupoval, takže není to nové ustanovení, ale zdaleka nebylo jasné, jak má v této věci dále postupovat.

Dalším bodem je výrazné omezení administrativy v oblasti poplatků. Novela vodního zákona naplňuje konkrétní opatření plynoucí z takzvaného ekoaudit, kdy dochází k významnému omezení administrativy v oblasti poplatků, kdy je v rámci novely upuštěno od povinnosti podávat poplatková hlášení u obou typů poplatků. To je takzvané zrušení záloh. A dále byla omezena povinnost ohlašování údajů přes elektronický systém plnění ohlašovacích povinností, tzv. systém ISPOP, až na zdroje s povoleným vypouštěním větším než 6 tisíc kubiků odpadních vod za kalendářní rok, což se projeví na snížení administrativy u desítek tisíc malých zdrojů znečištění, což jsou především malé obce a malé domovní čistírny odpadních vod.

Kromě toho novela upřesňuje definice odpadní vody a upravují se další ustanovení s ohledem na dosažení větší ochrany jakosti vody, včetně vyjasnění způsobů likvidace odpadních vod akumulovaných v bezodtokových jímkách. Rovněž se zavádí možnost vypouštění odpadních vod do vod podzemních pro soubory staveb, například část obce, v případech, kdy je tento způsob z hlediska ochrany vod vhodnější než vypouštění do vod povrchových. Možnost limitovaného vypouštění odpadních vod ze souborů staveb pro bydlení umožní vybudování centrální čistírny odpadních vod i v některých oblastech bez vhodného recipientu povrchových vod.

V neposlední řadě je navržena i změna správy poplatků, kdy novelou dochází k přenosu správy poplatků za odebrané množství podzemní vody a poplatků za vypouštění odpadních vod do vod povrchových z České inspekce životního prostředí na Státní fond životního prostředí a ke změně systému administrace ze správního na daňový řád. Mimo zjednodušení systému, které plyne z aplikace daňového řádu

namísto správného řádu, a centralizace celého procesu je pozitivem tohoto řešení také snížení administrativní zátěže České inspekce životního prostředí, která je a měla by samozřejmě primárně být orgánem kontrolním.

Jak už jsem řekl, tento zákon byl vládou schválen již v roce 2015, následně byl předložen do Sněmovny, kde v druhém čtení, včetně načení několika pozměňovacích návrhů, které samozřejmě nejsou předmětem tohoto návrhu, tento návrh je identický s návrhem, který šel do vlády a do Sněmovny v roce 2016, s tím, že byly pouze zapracovány pouze legislativně technické úpravy, jejichž potřeba vyvstala zejména v důsledku změny některých právních předpisů, například stavebního zákona.

To je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj pro první čtení pan poslanec Karel Tureček. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Karel Tureček: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně a kolegové, chtěl bych jenom upřesnit úvodní slovo pana ministra, kdy v minulém volebním období již výbor pro životní prostředí tento návrh zákona projednal a doporučil Poslanecké sněmovně schválit v navrženém znění. Dále se tímto návrhem zákona zabýval zemědělský výbor, který přijal dva pozměňovací návrhy, a sice k § 30 v problematice pásem – hospodaření v pásnu hygienické ochrany povrchových vod, a dále k § 67, co se týče záplavových území. Jinak také doporučil schválení.

Potvrzuji, že tento návrh zákona je identický s původním návrhem v minulém volebním období, a dále se ztotožňuji s návrhem organizačního výboru, aby garančním výborem byl výbor pro životní prostředí, a dále, aby tento návrh zákona projednal také zemědělský výbor.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než zahájím obecnou rozpravu, konstatuji, že z jednání Poslanecké sněmovny se omlouvá pan místopředseda Jan Hamáček od 10 do 16 z důvodu účasti na pietním aktu.

Nyní můžeme přistoupit k obecné rozpravě, kterou zahajuji. Je do ní přihlášen pan poslanec Jan Zahradník. Pane poslaneče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, už potřetí v téhle schůzi se hlásím o slovo k návrhu zákona, který vlastně prošel prvním čtením v minulém volebním období, byl projednán výborem a nedostal se na pořad jednání ve druhém ani ve třetím čtení, takže zákon, který vlastně nám sem přechází z minulého volebního období.

Souhlasím s tím, co říkal pan ministr, že ten zákon je potřeba v rozumné míře rychlosti projednat, protože opět nám v podstatě hrozí, že bychom mohli být žalováni pro neplnění smlouvy, neboli mohli bychom být postiženi tím infringementem.

To, co pan ministr říkal o snižování byrokracie, to je samozřejmě v pořádku, je to pravda. Chtěl bych tedy zmínit jen některé připomínky k jednotlivým paragrafům postupně tak, jak v zákoně přicházejí.

V § 7, který se týká užívání povrchových vod k plavbě, jsou v odst. 3 definována speciální servisní zařízení jako součást toku, součást vodní cesty, která mají povinnost jednak sloužit při doplňování energie do plavidel, jednak pro odčerpávání odpadních vod tak, aby při jejich odčerpávání nebyl vodní tok znečištěn. Vzhledem k tomu, že dnes na našich vodních tocích významně narůstá turistická plavba, je tohle opatření velmi potřebné.

K tomu, co zmiňoval pan ministr, k souhlasu vodoprávního úřadu, se chci vyjádřit ve dvou bodech. Jedná se tedy o § 17. Tam je doplnění do odst. 1 písm. i), které říká, že ke geologickým pracím spojeným se zásahem do pozemku, jejichž cílem je následně využití průzkumného díla na stavbu a jímání podzemní vody nebo pro vrty pro využívání energetického potenciálu podzemních vod. Tam je třeba říci to, že v současné době není zanedbatelný počet lidí, kteří průzkumné vrty trvale využívají jako zdroje vody. Tak to prostě je. Je tedy v pořádku, že se napraví ten stav a průzkumné vrty budou brány jako průzkumné, a tedy bude evidováno, kdo pak následně používá tyto vrty pro svoji potřebu jako zdroje vody. Lidé tím budou mít jistotu, že jejich vrt, který používají, je skutečně legální. Je možné, že dojde ke zdražení vrtů.

V téže § 17 odst. 5 se mluví o tom panem ministrem zmiňovaném ekoaudit, tedy o tom, že vodoprávní úřad bude vydávat rozhodnutí. Tady samozřejmě dochází ke zpřesnění pozice vodoprávního úřadu a je definován postup, jak žádat o výjimku, ovšem pravdou je, že zde přibývá další stupeň při už tak velmi složitém procesu povolování staveb, je zde vlastně další komplikace. Novela stavebního zákona, která byla tady schválena v minulém volebním období, tam jsme asi tuhle věc promeškali, jestli se nepletu, takže při nějaké další novelizaci nebo při tvorbě další podoby stavebního zákona určitě by bylo dobře, kdyby se všechna tato řízení sjednotila.

Otázka akumulace odpadních vod v jímkách a povinnost majitelů těchto jímek nechat si vodu z jímek odčerpat a vyčistit v čistírně odpadních vod je samozřejmě v pořádku. Nikdo nemůže, nebo neměl by, nakládat s odpadními vodami jinak. Otázka je, zdali je pro tento postup vybudována dostatečná kapacita čistíren odpadních vod. Existují obce, které čističku nemají a kde tedy zřejmě tento postup bude vyvolávat určité problémy, zejména tedy z pohledu kapacitního. Stejně tak mi v tom návrhu chybí, že není ani v důvodové zprávě vyčísleno, jaký finanční dopad bude mít tato povinnost na vlastníky jímek. Už vzhledem k tomu, že se jedná vesměs o místa, malé osady, malá sídla, kde žijí lidé, kteří nemají velký ekonomický potenciál, tak to zvýšení ceny za likvidaci odpadu pro ně může znamenat zvýšené finanční náklady.

Chci zmínit i to, co je v závěru samotném uvedeno, tj. změna příjemce různých poplatků, tj. namísto České inspekce životního prostředí to bude Státní fond životního prostředí. Já tomu rozumím. Byl jsem vlastně v minulém období členem řídicího výboru SFŽP, takže ty problémy znám. Víím, že postupem času, zejména tedy s ukončením tohoto programového období, kdy je možné, že ČR nebude již

příjemcem, ale bude pouhým plným plátcem, to pro tento fond bude zkrácení příjmů z evropských fondů, a tady je možné, že se tedy hledá cesta, jak tu bilanci příjmů a výdajů pro Státní fond životního prostředí napravit.

Pak bych chtěl zmínit jednu celkem významnou věc, která se týká § 88, kde se osvobozují od poplatku odběry, které podle nového znění nepřekračují roční objem 6 000 metrů krychlových. Ve stávajícím znění zákona je taková určitá slovní rozdílnost. Mluví se tam o odběru podzemní vody z jednoho zdroje, který je menší nebo rovný 6 000 metrů krychlových za rok. V takovém případě odběratel poplatků za odběr podzemní vody neplatí. Ministerské úřady někdy vykládaly v minulosti právě tenhle limit tak, že ten, kdo má odběr pod 6 000 metrů krychlových, což je zhruba tak 150 domů, nebo 150 obyvatel řeknu, ne domů, ale 150 lidí, těch domů je samozřejmě méně, tak neplatí, ale jakmile odběr převyší 6 000 metrů krychlových, tak zde bylo vyžadováno platit poplatek za celý odebraný objem. Přitom logika věci naznačuje, že by měl být limit do 6 000 metrů krychlových bez poplatku a to, co je nad to, to bude zpoplatněno, tedy ten rozdíl odebrané množství minus 6 000 metrů krychlových. Tedy aby ten, kdo odebere 6 100 metrů krychlových, platil poplatky za 100 metrů krychlových. Takhle to vysvětluji. Budu se o tom snažit také s panem ministrem, s panem zpravodajem na výboru mluvit a případně bychom se mohli shodnout na nějakém pozměňovacím návrhu, který by to upřesňoval, anebo tedy na tom, že ministerstvo a Česká inspekce budou na to hledět tak, že to je prostě chápáno tak v té logice věci, jak jsem zmínil, tedy z hlediska toho rozdílu.

Ještě bych chtěl zmínit jednu věc, kterou pan ministr pominul a kterou pan zpravodaj ale zmínil, a je to § 67, omezení v záplavových územích, konkrétně tedy taková troška podružná věc. Odstavec 2 říká, co je v aktivní zóně záplavového území zakázáno. Je tam mimo jiné zakázáno zřizovat tábory, kempy a jiná dočasná ubytovací zařízení, což se významně týká těch, kteří stavějí letní tábory – Junák, různé turistické oddíly, kterým to způsobuje problémy. My jsme se při minulém projednávání na výboru dohodli s tehdy přítomným náměstkem pana ministra a také s panem zpravodajem, který tlumočil stanovisko zemědělského výboru, že ten paragraf upravíme tak, aby bylo možné vyjmout z tohoto zákazu dočasné stanové tábory sestávající pouze ze stanů a příslušenství, které lze v případě povodňového nebezpečí neprodleně odstranit, tedy to, co ve skautském táboře všichni známe – stany, nějaká kuchyně z celt, ze stanů, která se dá, když se blíží povodeň, zlikvidovat. Případně vtělit tato omezení, tuto výjimku, z § 67 odst. 2 do přechodných ustanovení. Možná když ta dohoda tady byla celkem jasná, tak se to mohlo do toho znění zákona napsat a bylo by to v pořádku, byl by pokoj. Takhle opět vzniká – budu si na výboru dávat pozor, abychom tam případně ten pozměňovací návrh výboru zemědělského, pokud se jedná o něj, přijali a tu situaci i pro pořadatele dětských táborů tímto vyřešili.

Takže dámy a pánové, podporujeme propuštění do druhého čtení a samozřejmě pak ve druhém čtení se budu snažit nějak dohodnout na předložení pozměňovacích návrhů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Dále je do obecné rozpravy přihlášen pan poslanec Holomčík. Jenom si dovoluji upozornit, že na 12.30 máme pevně zařazený bod 27 a následující. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já budu stručný. Postoj pirátského klubu je pustit tento zákon do druhého čtení a v rámci druhého čtení bychom rádi podali bod na novelizaci § 28, který se týká ochrany oblastí přirozené akumulace vod. Já bych vás, kdo se tady chcete věnovat oblasti ochrany vod, prostřednictvím pana předsedajícího rád požádal, ať se připojíte a můžeme na tom spolupracovat. To je všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Hlásí se pan zpravodaj. Prosím.

Poslanec Karel Tureček: Pane předsedající, s ohledem na implementační charakter této novely i s ohledem na skutečnost, že ve výboru pro životní prostředí tento návrh zákona byl projednán bez připomínek, doporučuji zkrátit lhůtu k projednání na dobu třiceti dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je ještě nějaká přihláška do obecné rozpravy? Pokud není, tak končím obecnou rozpravu.

Nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro životní prostředí jako výboru garančnímu. Navrhuje prosím někdo přikázání jinému výboru jako výboru garančnímu? Pokud ne, přistoupíme k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno 155 poslanců, pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro životní prostředí jako garančnímu výboru.

Organizační výbor navrhl přikázat tento návrh zemědělskému výboru jako dalšímu výboru. Budeme o tom hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zemědělskému výboru jako dalšímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 159 poslanců, pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že dalším výborem, kterému byl tento návrh přikázán k projednání, je zemědělský výbor.

V rozpravě zazněl ještě návrh na zkrácení lhůty k projednání v délce třiceti dnů. Je to tak, pane zpravodaji? Takže budeme hlasovat i o tomto návrhu na zkrácení na dobu třiceti dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s tímto návrhem na zkrácení, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, přihlášeno 159 poslanců, pro 85, proti 48. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že končíme první čtení projednávaného zákona.

Nyní jsme v situaci, kdy bychom měli projednávat body 14, 15, 16 a 17, ale nemůžeme je projednávat, protože zde chybí navrhovatel. Vládou byla pověřena uvedením předloženého návrhu paní ministryně financí Alena Schillerová, která není přítomna. Jak jsem již konstatoval, tato situace se týká bodů 14, 15, 16 a 17. Netýká se bodu 18, který uvede pan ministr Ťok, takže tento bod můžeme zahájit.

Zahajuji projednávání bodu

18.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb.,
o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně
zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou
provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů
(zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona
č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 51/ - první čtení**

Jak jsem již oznámil, z pověření vlády předložený tisk uvede ministr dopravy Dan Ťok. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Dan Ťok: Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, cílem předloženého návrhu zákona je zejména implementace práva Evropské unie, a to především tří směrnic upravujících oblast pravidelných technických prohlídek vozidel, silničních technických kontrol užitkových vozidel a přípustných rozměrů a hmotnosti vozidel.

Nejrozsáhlejší jsou vstupy do zákona č. 56/2001 Sb., v němž bude nejpodstatnější změnou začlenění měření emisí vozidla jako jedné ze skupin kontrolních úkonů do pravidelné technické prohlídky vozidla. Návrh zákona současně počítá s tím, že měření emisí bude možné provést i ve stanici měření emisí před provedením ostatních kontrolních úkonů ve stanici technické kontroly. Bude na rozhodnutí provozovatele vozidla, zda své vozidlo podrobí technické prohlídce pouze ve stanici technické kontroly, nebo bude tato prohlídka provedena ve stanici měření emisí a následně ve stanici technické kontroly.

Protokol o celkovém výsledku technické prohlídky bude vždy vystavovat kontrolní technik, jehož odborná způsobilost bude zahrnovat i měření emisí. Současně však bude umožněna existence dílčí kategorie kontrolních techniků, jejichž oprávnění

bude omezeno pouze na měření emisí. Zůstane tedy do jisté míry zachován dvoukolejný systém provádění technických prohlídek prostřednictvím stanic technické kontroly a stanic měření emisí, avšak v unijně konformní podobě.

Do zákona č. 56/2001 Sb. je dále doplňována úprava pro ztížení přetáčení tachometrů a zjednodušováno je povolovací řízení pro stanice měření emisí.

Přijetím návrhu zákona bude rovněž dosaženo implementace dvou nařízení Evropské unie upravujících schvalování vozidel.

Do zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, vstupuje návrh zejména v oblasti kontrolního vážení. Úpravy povolených hmotností a rozměrů vozidel se týkají rovněž vstupu do zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, kde se navrhuje koncepční změna spočívající v přesunutí části úpravy v této oblasti z prováděcího předpisu na zákonnou úroveň. V zákoně o silničním provozu se dále navrhují dílčí změny v úpravě technických silničních kontrol.

Návrh zákona byl připraven již na jaře minulého roku, avšak s ohledem na končící volební období minulé Poslanecké sněmovny bylo jeho projednávání pozastaveno.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji si vás tímto požádat o podporu předloženého návrhu zákona, neboť zejména s ohledem na závazky vyplývající z členství České republiky v Evropské unii je nezbytné jeho co nejrychlejší přijetí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Zuzana Ožanová, ale máme na to již jenom minutu a půl. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Zuzana Ožanová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr řekl v podstatě vše, co obsahuje navržená novela zákona. Já bych to pouze doplnila, že v zákoně č. 361/2000 Sb. se dále doplňuje ustanovení k řídičským průkazům například v tom smyslu, že soudy a státní zastupitelství budou mít přístup do evidence řidičů, a tím pádem dojde ke snížení administrativy.

To je vše. Doporučuji, aby byl návrh zákona postoupen do dalšího čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, paní zpravodajko. Přerušuji projednávání tohoto bodu. Bod jsme přerušili před zahájením obecné rozpravy.

Na 12.30 hodin máme pevně zařazeny body 27, 28, 29, 30 a 35, jejichž projednání za okamžik zahájíme. Mezitím vás seznámím s omluvou. Z dnešního jednání Poslanecké sněmovny se omlouvá pan ministr Robert Plaga od 14.30 hodin z důvodu naléhavé pracovní záležitosti.

Je 12.30 hodin. Zahájíme projednávání pevně zařazených bodů tak, jak bylo stanoveno. Prvním bodem je

Návrh na odvolání členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Na lavice vám bylo rozdáno usnesení volební komise č. 38 ze dne 10. ledna 2018. Prosím, aby se slova ujal předseda volební komise pan poslanec Martin Kolovratník. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Pane předsedající, já děkuji za slovo. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, přeji dobré odpoledne, a jak bylo avizováno, provedu vás sérií volebních bodů. Nejdříve to budou čtyři veřejná hlasování aklamací, která se budou týkat Dozorčí a Správní rady VZP, a pak nás čeká ještě jeden bod k provedení tajnou volbou ve Státních aktech. Jak řekl pan předsedající, tím prvním bodem je návrh na odvolání členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Podle § 20 odst. 2 a 7 zákona č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně, se do 90 kalendářních dnů po ustavující schůzi nově zvolené Poslanecké sněmovny koná volba 20 členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny. Ty členy volíme v souladu se zákonem podle principu poměrného zastoupení politických stran ve Sněmovně, ale předtím je nutno stávající členy Poslaneckou sněmovnou odvolat.

Volební komise k tomuto bodu přijala 10. ledna 2018 své usnesení per rollam č. 38 s tím, že odvolání je možné provést, a tak to přes všechna volební tady vždy probíhalo, pomocí hlasovacího zařízení en bloc. Usnesení je v tomto znění – a teď se omlouvám a prosím o vaši trpělivost, pro stenozáznam musím to usnesení, o kterém budeme hlasovat, načíst. Je to tedy usnesení volební komise č. 38 ze dne 10. ledna k návrhu na odvolání členů Správní rady VZP.

Volební komise Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. bere na vědomí, že Poslanecká sněmovna Parlamentu v souladu s § 20 odst. 2 a 7 zákona č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky,

zvolí do 90 kalendářních dnů po ustavující schůzi nové Sněmovny 20 členů Správní rady volených Poslaneckou sněmovnou, a to podle principu poměrného zastoupení

politických stran v Poslanecké sněmovně. Vzhledem k tomu, že všem členům Správní rady VZP ČR skončí volební období až dne 5. února 2018, je třeba před volbou nové

Správní rady tyto stávající členy odvolat;

II. pověřuje předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu

1. s návrhem na odvolání těchto stávajících členů Správní rady VZP: Adámková Věra, Běhounek Jiří, Bidenko Georgi, Braný Petr, Dernerová Alena, Fassmann Martin, Heger Leoš, Janulík Miloslav, Koskuba Jiří, Krákora Jaroslav, Marková

Soňa, Opálka Miroslav, Plzák Pavel, Roithová Zuzana, Skalický Jiří, Sojka Michal, Svoboda Bohuslav, Vyzula Rostislav, Zimmermann Petr a Ženíšek Marek

2. s tím, že volební komise navrhuje provést odvolání veřejně pomocí hlasovacího zařízení.

Nyní, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, otevírám rozpravu. Do ní se přihlásil pan poslanec Petr Třešňák. Prosím, pane poslanče. Máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Děkuji. Hezké odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Vážený pane předsedající, já se možná trochu omluvím, že jsem se přihlásil již k bodu 27, který se týká odvolání. Očekával jsem tu souhrnnou obecnou rozpravu právě i pro ty následující body.

My zde dnes vlastně rozhodujeme o složení orgánů Všeobecné zdravotní pojišťovny, která hospodáří se 170 miliardami a je garantem bezplatné zdravotní péče pro 6 milionů svých pojištěnců a my jako vždy jsme považovali za slušnost představit naše nominanty, nicméně protože zde na plénu nemohou vystoupit, tak jsem vám do e-mailu rozeslal jejich krátké medailonky.

My samozřejmě respektujeme i návrhy všech ostatních poslaneckých klubů, nijak nepochybujeme ani odbornost jejich kandidátů, spíše jsme chtěli upozornit na to, že – a nevím, jestli to bývalo zvykem i v předchozím období Sněmovny – je mnoho těchto nominantů v permanentním střetu zájmů. Jedná se většinou o ambulantní specialisty, kteří mají přímý smluvní vztah s Všeobecnou zdravotní pojišťovnou anebo jsou členové statutárních orgánů různých zdravotnických zařízení. Nebudu zde konkrétně číst nebo jmenovat, z paměti bych to určitě nedal a číst je to zbytečné. Já však pevně věřím, že to všichni dotyční uvedou do souladu s legislativou a napraví takovým způsobem, aby mohli v těchto orgánech fungovat. Také považuji za samozřejmost, že to uvedou tedy v registru oznámení a podpoří například návrhy našich nominantů, aby zápisy ze správních rad byly veřejně přístupné.

Tímto děkuji, byť se to týká až těch bodů 30, tedy 29 a 30.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Běhounek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně a kolegové, musím reagovat na kolegu Třešňáka. Prostudujte si zákony. Správní rada vedená mnou a složená z odvolávaných členů řešila tuto záležitost a žádný střet zájmů tam není.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pokud se nikdo další do obecné rozpravy nehlásí, nikoho nevidím, tak končím obecnou rozpravu a předávám opět slovo panu předsedovi Kolovratníkovvi.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Konstatuji, že v rozpravě nebyly podány žádné návrhy, a jenom zrekapituluji: Ted' tedy tento bod a bod 28 je odvolání, jak říkal správně pan poslanec z klubu Pirátů, body 29 a 30 se právě budou tedy týkat pak těch nominací.

Takže já nyní, pane předsedající, prosím, abyste nechal hlasovat o odvolání členů Správní rady VZP, Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, en bloc pomocí hlasovacího zařízení v souladu s návrhem usnesení, které jsem přečetl.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

Hlasování číslo 59, přihlášeno 162 poslanců, pro 148, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Já tedy konstatuji, že Poslanecká sněmovna odvolala k dnešnímu dni všech 20 členů Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, a prosím, pane předsedající, abyste zahájil další volební bod.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, konstatuji, že jsme ukončili projednávání bodu číslo 27. Zahajuji projednávání bodu

28.

Návrh na odvolání členů

Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Opět konstatuji, že na lavici vám bylo rozdáno usnesení volební komise č. 39 ze dne 10. ledna 2018, a znovu předávám slovo panu předsedovi Kolovratníkovi.

Poslanec Martin Kolovratník: V tomto případě postupujeme podle stejného zákona, ale podle § 21, a postup je stejný. I u Dozorčí rady, kde se volí 10 členů, musí Sněmovna konat do 90 dnů a nejdříve tedy musíme členy stávající Dozorčí rady odvolat. Bude to v souladu s usnesením č. 39, které opět pro stenozáznam načtu. Je to usnesení 39 volební komise ze dne 10. ledna k návrhu na odvolání členů dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny.

Volební komise

I. bere na vědomí, že Poslanecká sněmovna v souladu s § 21 odst. 3 písm. b) a odst. 5 zákona č. 551/1991 Sb., o VZP, zvolí do 90 kalendářních dnů po ustavující schůzi nové Sněmovny 10 členů Dozorčí rady volených Poslaneckou sněmovnou, a to podle principu poměrného zastoupení politických stran v Poslanecké sněmovně. Vzhledem k tomu, že všem členům Dozorčí rady skončí volební období až dnem 5. února 2018, je třeba před volbou nové dozorčí rady tyto stávající členy odvolat;

II. pověřuje předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu

1. s návrhem na odvolání stávajících členů dozorčí rady. To jsou tyto členové: Bendl Petr, Hnyková Jana, Hovorka Ludvík, Maršíček Zdeněk, Michalík Alfréd, Novotný Josef, Plíšek Martin, Stupka Rudolf, Štekl Václav a Zejdl Vladimír

2. s tím, že volební komise navrhuje odvolání veřejně pomocí hlasovacího zařízení.

Nyní, pane předsedající, prosím, abyste otevřel rozpravu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji rozpravu. Není nikdo přihlášený a ani nevidím, že by se někdo hlásil, takže rozpravu opět končím. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. A já, pane předsedající, prosím, abyste nechal hlasovat o odvolání členů Dozorčí rady VZP v souladu s usnesením, které jsem právě přečetl.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 55 přihlášeno 162 poslanců, pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a konstatuji, že Poslanecká sněmovna odvolala k dnešnímu dni všech deset členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, a prosím, pane předsedající, abyste přešel k dalšímu volebnímu bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, končím projednání bodu číslo 28. Zahajuji projednání bodu 29, což je

29.

Návrh na volbu členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Na lavici vám bylo rozdáno usnesení volební komise číslo 40 ze dne 10. ledna 2018 a slova se opět ujímá pan předseda volební komise Martin Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Je to návrh na volbu členů a náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky. Konstatuji, že volební komise 10. ledna neprodleně po skončení vyhlášené lhůty k doručení nominací projednala návrhy poslaneckých klubů na volbu 20 členů

Správní rady VZP a přijala své usnesení per rollam číslo 40, které obsahuje také jména devíti náhradníků, tedy za každý poslanecký klub tady ve Sněmovně jeden člen, který nahradí v případě potřeby zvoleného člena za stejný poslanecký klub. Je to usnesení číslo 40, které vám opět přečtu, abych vás – i pro stenozáznam musím, jsem o to žádán organizačním oddělením, takže budu respektovat požadavky, které jsou na mě kladeny:

Volební komise pověřuje předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu

I. s návrhy poslaneckých klubů na volbu dvaceti členů Správní rady. V abecedním pořadí: Adámková Věra – navržená ANO, Běhounek Jiří – sociální demokracie, Brázdil Milan – ANO, Dvořák Jaroslav – SPD, Farhan Kamal – ANO, Hříb Zdeněk – Piráti, Janulík Miloslav – ANO, Kasal David – ANO, Marková Soňa – KSČM, Novák Jaroslav – SPD, Páral Jiří – Piráti, Pastuchová Jana – ANO, Philipp Tom – KDU-ČSL, Plzák Pavel – ANO, Svoboda Bohuslav – ODS, Vyzula Rostislav ANO, Zácha Michal – ODS, Zimmerman Petr – ODS, Zitterbart Karel – STAN a Ženíšek Marek za TOP 09;

II. s návrhy poslaneckých klubů na volbu devíti náhradníků Správní rady: Arenberger Petr – Piráti, Brzobohatá Andrea – ANO, Krákora Jaroslav – sociální demokracie, Maříková Karla – SPD, Opálka Miroslav – KSČM, Pávek Petr – STAN, Polák Ferdinand – ODS, Roithová Zuzana – KDU-ČSL a Skalický Jiří – TOP 09.

III. Volební komise navrhuje provést volbu veřejnou pomocí hlasovacího zařízení.

Nyní, pane předsedající, prosím o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Otevírám rozpravu. O slovo se přihlásil pan poslanec Martínek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, jenom v rychlosti bych chtěl zmínit, že jsme za Piráty pořádali na ty pozice otevřené výběrové řízení a já jsem vlastně k tomu zpracovával metodiku, takže pokud byste se chtěli vy jako poslanecké kluby inspirovat pro nějaké budoucí volby, tak jsem k dispozici a rád vám ji pošlu potom, až bude zpracovaná. Stačí se na mě obrátit. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou je přihlášen pan předseda Stanjura. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: My jsme uspořádali uzavřené výběrové řízení, protože nominuje poslanecký klub, takže jsme to projednali na poslaneckém klubu, ale protože jsem měl avizováno, jak máte to otevřené výběrové řízení, tak zcela překvapivě vyhrál pirát. To byste nečekali, že, když se mohl přihlásit kdokoli? Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, máme zde faktickou poznámku pana poslance Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Jenom faktická poznámka. My jsme vybírali dva lidi a z nich je jeden pirát a jeden nepiráť a i u piráta si můžete ověřit, že má pro danou pozici velice dobrou kvalifikaci. Obávám se, že o všech kandidátech, kteří jsou navrženi, se to říct nedá. Myslím si, že třeba tiskový mluvčí pana Okamury je zajímavá volba.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Hlásí se prosím ještě někdo do obecné rozpravy? Pokud ne, tak obecnou rozpravu končím a prosím opět pana předsedu Kolovratníka.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za příspěvky do diskuse. Uvedu, že realizaci dnešní volby dodržíme zákonnou lhůtu, podle které je tedy nutno do 90 dnů po ustavující schůzi Poslanecké sněmovny zvolit členy a náhradníky Správní rady. Jak jsem řekl, volební komise navrhuje veřejnou volbu en bloc pomocí hlasovacího zařízení a já nyní prosím, pane předsedající, abyste zahájil hlasování v souladu s usnesením, které jsem přečetl.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Zahajují hlasování. Kdo souhlasí s návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování číslo 56 přihlášeno 160 poslanců, pro 151, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji a konstatuji, že Poslanecká sněmovna zvolila dvacet členů a devět náhradníků Správní rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky podle usnesení volební komise číslo 40. Prosím pana předsedajícího, aby přešel k dalšímu volebnímu bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, končím projednávání bodu 29. Zahajují projednávání bodu číslo 30, což je

30.

Návrh na volbu členů a náhradníků Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky

Usnesení volební komise číslo 41 máte opět na lavicích a já předávám slovo panu předsedovi Kolovratníkovi,

Poslanec Martin Kolovratník: Snažím se být maximálně stručný. Tady jen zopakuji – budeme teď volit deset členů Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny v souladu s vašimi návrhy a se zákonem a zároveň budeme volit také náhradníky, kde jsme obdrželi šest návrhů poslaneckých klubů. Volební komise k tomu přijala usnesení per rollam číslo 41 a tam pouze konstatuje, že podle tabulky poměrného zastoupení by mělo být sedm náhradníků, ale poslanecký klub KSČM neposlal nominaci, proto jich je šest. Nyní přečtu rychle to usnesení číslo 41.

Volební komise pověřuje předsedu komise Martina Kolovratníka, aby vás seznámil

I. s návrhy poslaneckých klubů na volbu deseti členů Dozorčí rady VZP. V abecedním pořadí: Bendl Petr – ODS, Juříček Pavel – ANO, Klaška Jaroslav – KDU-ČSL, Maršíček Zdeněk – KSČM, Mašek Jiří – ANO, Okamura Tomio – SPD, Paris Marek – Piráti, Sklenák Roman – sociální demokracie, Stupka Rudolf – ANO a Špičák Julius – ANO;

II. s návrhy poslaneckých klubů na volbu šesti náhradníků Dozorčí rady, kdy za každý poslanecký klub jeden člen kromě (klubu) KSČM, který nepodal nominaci: Hovorka Ludvík – KDU-ČSL, Janek Adam – Piráti, Matyášová Eva – ANO, Podal Zdeněk – SPD, Valtr Ladislav – ODS a Váňa Roman – sociální demokracie.

Volební komise opět navrhuje volbu en bloc pomocí hlasovacího zařízení s tím, že funkční období členů je čtyřleté a začíná dnem volby.

Nyní prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajuji rozpravu. Do rozpravy je přihlášen pan předseda Radim Fiala. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, vážená vládo, dovoluji mi, abych na základě žádosti pana poslance Tomia Okamury a na základě rozhodnutí klubu SPD požádal o stažení jeho kandidatury do Dozorčí rady VZP a požádal také volební komisi o vyhlášení náhradní lhůty na nominaci do VZP.

Ještě mi dovoluji krátkou noticku k vystoupení pana Ferjenčíka prostřednictvím předsedajícího. Máte špatné informace. Nejedná se ve věci Správní rady o tiskového mluvčího, ale o poradce pana Tomia Okamury, který má zpracovanou celou koncepci na práci VZP, a věřím, že se s touto koncepcí vaši odborníci z veřejného výběrového řízení budou schopni seznámit a že budete spolupracovat.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jsme v rozpravě. Je zde faktická poznámka pana poslance Ferjenčíka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Jenom se stručně vyjádřím ke kolegovi Fialovi prostřednictvím pana předsedajícího. Pan Jaroslav Novák je český výtvarník, spisovatel, novinář a sběratel světových pív. Já jsem velice rád, že má připravenou

koncepti, my se s ní určitě seznámíme, ale stejně nejsem přesvědčen o tom, že je skutečně kvalifikovaný pro tuto pozici. (Slabý potlesk z řad Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou? (Poslanec R. Fiala). Elektronicky je přihlášen pan poslanec Janulík, tak mu musím dát přednost. Prosím o pochopení. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Jenom krátce. Děkuji za slovo. Já bych na margo kolegů Pirátů, že to tady není a nebylo zvykem, že bychom si komentovali napříč svoje kandidáty. Já bych prosil, abychom to tady nezaváděli. Je to volba SPD, je to jejich volba. Vy jste si zvolili své. Ale prosím vás, není to zvykem, nedělejme to, nezavádějme to. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou nyní pan předseda Fiala.

Poslanec Radim Fiala: Já už na to také nechci reagovat a nebudu, ale pan předseda volební komise mě upozornil, že v souvislosti se stažením kandidatury našeho nominanta do Dozorčí rady je potřeba také stáhnout jeho náhradníka, abychom tuto nominaci mohli udělat celou. Takže pro stenozáznam: na základě rozhodnutí klubu SPD stahují i nominaci na náhradníka Dozorčí rady VZP.

Místopředseda PSP Petr Fiala: S další faktickou poznámkou je přihlášená paní poslankyně Richterová. Po ní s faktickou poznámkou pan předseda Kalousek. Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Stupínek, super!

Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych jenom chtěla velice stručně zdůraznit, že to, o čem teď rozhodujeme, je obsazení nesmírně důležitého orgánu a že to, že bylo zvykem volbu provádět úplně bez komentáře, nijak nezakládá důvod, proč teď něco neříct, když je nějaké jméno opravdu trošičku podivnější. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana předsedy Kalouska. (V sále je neklid.) Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, jenom stručnou reakci na pana poslance Janulíka. Spousta věcí tady nebyla zvykem. Trestně stíhaný premiér, to máme taky poprvé. Prostě doba vykloubena z kloubů šílí a spousta věcí, která nebyla zvykem, stává se dnešní praxí. Tak to prostě je.

Místopředseda PSP Petr Fiala: K faktické poznámce je přihlášen pan poslanec Běhounek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Běhounek: Děkuji za slovo. Já se omlouvám. Volbou nezjistíme, jak se bude pracovat, až pak v těch orgánech.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Jsme stále v rozpravě. Dívám se, jestli se ještě někdo do rozpravy hlásí. Není tomu tak, rozpravu končím. Předávám opět slovo panu předsedovi volební komise Martinu Kolovratníkovi.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Eviduji tady žádost poslaneckého klubu SPD o stažení nominace. SPD tedy do usnesení a pro naše hlasování stahuje nominaci Tomia Okamury jako člena Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny a zároveň stahuje i nominaci náhradníka, aby to bylo logické, ruku v ruce, pana Zdeňka Podala jako náhradníka.

Za volební komisi avizují, byl jsem o tom informován, že toto místo v souladu se zákonem a poměrným zastoupením náleží nominaci SPD. My ve volební komisi vyhlásíme lhůtu, abychom doplnění, tuto nominaci, mohli provést na únorové, respektive nejbližší schůzi Poslanecké sněmovny.

Nyní tedy, pane předsedající, prosím, abyste nechal hlasovat o návrhu na obsazení členů a náhradníků Dozorčí rady VZP, jak to bylo v usnesení a doplněno v rozpravě.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, myslím, že je to srozumitelné.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí s předloženým návrhem, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 57 přihlášen 161 poslanec, pro 154, proti nikdo, návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Konstatuji, že Poslanecká sněmovna v tuto chvíli zvolila devět členů a pět náhradníků Dozorčí rady VZP podle usnesení volební komise č. 41. Prosím, pane předsedající, o zahájení dnešního posledního volebního bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Končím projednávání bodu 30. Zahajuji bod

35.

Návrh na volbu předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace

Prosím pana předsedu volební komise, aby se ujal slova.

Poslanec Martin Kolovratník: Jak víte, kolegyně a kolegové, tuto komisi jsme ustavili a zároveň naplnili členy během tří dnů v minulém týdnu. Volební komise hned v pátek 19. ledna projednala i vaše návrhy na předsedu této komise. Je to usnesení per rollam 45.

Konstatuji, že jsme obdrželi pouze jednu nominaci v souladu s politickými dohodami na plénu Sněmovny, a je to nominace poslaneckého klubu ODS, který nominoval na předsedu stálé komise pana poslance Pavla Blažka. Zákonná lhůta 24 hodin mezi nominací a volbou je v tuto chvíli splněna.

Podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny se předsedové poslaneckých komisí volí většinovým způsobem a tajným hlasováním. Volba ve Státních aktech je v tuto chvíli připravena. Prosím, pane předsedající, abyste ještě otevřel rozpravu. (V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě poprosím paní poslankyně a pány poslance o klid, ať slyšíme všechna data a časy a vše, co je potřebné. Zahajuji rozpravu. Nemám nikoho přihlášeného, žádnou přihlášku zde nevidím. Rozpravu opět končím a předávám slovo panu předsedovi.

Poslanec Martin Kolovratník: O způsobu volby se nehlasuje, bude tedy tajná. Já dám na vydávání hlasovacích lístků deset minut, takže do 13.06 bude otevřena volební místnost a výsledek tajné volby by oznámil pověřený předseda volební komise ve 14.30 hodin na začátku odpolední schůze Sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: To je srozumitelné. Přerušuji jednání, současně konstatuji, že organizační výbor se sejde v místnosti č. 106 ve 13.10 hodin. Prosím pány poslance a poslankyně, aby umožnili členům organizačního výboru přednostní hlasování. – Opravuji, organizační výbor se sejde už ve 13.05.

Tím končím dopolední jednání naší Poslanecké sněmovny. Jak již bylo ohlášeno, sejdeme se ve 14.30 hodin a budeme pokračovat pevně zařazeným bodem týkajícím se léčiv.

(Jednání přerušeno ve 12.57 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, členové vlády, budeme pokračovat v našem přerušném jednání.

Nejdříve mi dovoluje konstatovat omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Omlouvá se ministr kultury Ilja Šmíd na celý dnešní den, dále se omlouvá od 12.30 do 19 hodin pan poslanec Karel Schwarzenberg, omlouvá se také pan ministr zemědělství Jiří Mílek od 11 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Hyťhová od 13 hodin z osobních důvodů.

Nejdříve, než začneme pevně zařazené body a budeme pokračovat v bodě přerušeném, mi dovolu, aby, bych vyzval místopředsedu volební komise pana Vojtěcha Munzara, který je členem volební komise, aby nás seznámil s výsledkem voleb. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Dámy a pánové, dobrý den. Dovolte mi, aby, bych vás z pověření volební komise seznámil s výsledky volby předsedy stálé komise Poslanecké sněmovny pro kontrolu činnosti Úřadu pro zahraniční styky a informace.

Počet vydaných hlasovacích lístků byl 141, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků byl 140 a počet neodevzdaných hlasovacích lístků tedy byl jeden. Pro Pavla Blažka bylo odevzdáno 132 hlasů. Konstatuji, že v prvním kole byl zvolen předsedou stálé komise. Gratuluji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane poslanče. Ještě asi lhůty. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ještě bych vás rád informoval o tom, že volební komise vyhlásila tři lhůty. Poslanecké kluby o tom budou samozřejmě písemně informovány.

První lhůta se týká podání návrhu na člena a náhradníka Dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky, a to do úterý 13. 2. 2018 do 12 hodin.

Druhá lhůta se týká volby tří členů Rady České tiskové kanceláře, zase úterý 13. 2. 2018 do 12 hodin.

Poslední lhůta se vyhláší na změnu ve složení orgánů Poslanecké sněmovny do pondělí 26. 2. do 12 hodin. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vojtěchu Munzarovi. Můžeme přejít k pevně zařazeným bodům. Prvním pevně zařazeným bodem je bod číslo 5, potom budeme pokračovat body 43 a 39.

Bodem číslo 5 je

5.

Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 70/2013 Sb., kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 183/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich a zákona o některých přestupcích, ve znění zákona č. 370/2017 Sb.
/sněmovní tisk 27/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Postupujeme tak, že jsme před rozhodnutím. Protože bylo podáno veto 23. ledna 2018 na postup jednání podle § 90 odst. 2, tak budeme postupovat řádným způsobem.

Předložený návrh z pověření Senátu uvede senátor Vladimír Plaček, kterého zde vítám. Než se ujme slova, ještě konstatuji, že zpravodajem pro prvé čtení je pan poslanec Bohuslav Svoboda, kterého požádám, aby zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Plaček: Pěkné odpoledne, vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně poslankyně, vážení kolegové poslanci. Jak pan předsedající sdělil, projednáváte senátní návrh zákona o léčivech, který měl řešit jeden základní a zásadní bod, a to oddálit všeobecnou povinnost vydávání elektronických receptů pro všechna zdravotnická zařízení kromě výjimek vyhláškou daných, a to o dva roky. Tento senátní návrh Senát přijal v minulém roce již 6. prosince, 7. prosince byl postoupen do Poslanecké sněmovny a 8. prosince jste měli možnost se s ním seznámit.

Pro naléhavost řešení této problematiky Senát požádal o projednání podle § 90 odst. 2, i když jsme teď slyšeli, že vetem už toto neplatí. Nicméně předpoklad byl ten, že se zákon projedná v době prosincové, jelikož návrh účinnosti tohoto zákona byl navržen od 31. prosince 2017. To datum nebylo náhodné, bylo stanoveno právě proto, aby ta povinnost, o které hovořím, vůbec k 1. 1. 2018 nenastala. Sněmovna tento návrh neprojednala a je teď tedy otázkou, zda tedy vůbec projednávat tento senátní návrh právě kvůli tomuto datu, nicméně pokud zase podle § 90 odst. 2 nebylo schváleno, takže se projednává běžným způsobem, a je otázkou, jestli by někdo nenačetl pozměňovací návrh, který by toto datum oddálil.

Kolem elektronických receptů máte určitě neskutečné množství informací. Každý je dostáváte od lékařů z vašich obvodů. Já je samozřejmě dostávám také a veskrze jsou bohužel negativní. Já bych s dovořením na začátek, než vás seznámím s tím, proč Senát přistoupil k tomuto návrhu, vás seznámil s takovými dvěma ohlasy. Budu citovat dva nejmenované lékaře, jakým způsobem funguje Státní ústav pro kontrolu léčiv:

Přes opakované pokusy za účasti operátorů firmy Medicus jsme se snažili zprovoznit eRecept marně. Systém hlásí, že máme vše v pořádku, ale tiskne jen čisté recepty. Operátoři na to nejsou schopni odpovědět a informují nás, že chyba je v SÚKLu. Byli jsme vyškoleni k léčení pacientů, mám tři atestace, ale kouzlit s profesionály ohledně softwaru neumím. Pokud to tak půjde dál – cituji – nedávám bolševikovi rok, ale tak maximálně týden, a to ještě s forenzními následky. – Opět cituji, omlouvám se. – Takový bordel ve zdravotnictví nebyl ani za éry komisí účelné farmakoterapie.

Druhý ohlas: Moje žádost na SÚKL je od listopadu, kdy nám bylo slíbeno, že budou rozhodně včas vyřízeny. Při setkání s náměstkem ředitele SÚKLu na celorepublikovém setkání praktických lékařů v Milovech bylo vše řečeno, vysvětleno, včetně obtíží s nefungujícími telefonními linkami atd. Naprosto bez odezvy. Prý "my za nic nemůžeme a vše funguje správně".

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Senátu je naprosto jasné, že elektronizaci se zřejmě zabránit nedá. Tady se nezpochybňuje samotná elektronizace

jako taková, ale bohužel nepřipravenost toho všeho, co předvedl SÚKL v minulém roce.

Všeobecná povinnost všech lékařů až na výjimky z vyhlášky a všech pacientů je také samozřejmě k diskusi. Je otázkou, zda by to tak vůbec být mělo. Když například pacient nedá souhlas s vystavením elektronického receptu – samozřejmě ne v letošním roce, když budu předjímat, že se přijme varianta nesankcionování lékařů, tak v příštím roce – když bude odmítat takovýto elektronický recept, jak bude ten lékař postupovat?

Mimochodem, včera proběhlo docela zajímavé setkání za účasti asi sta návštěvníků. Pořádal to Občan, zapsaný spolek, a tam údajně zaznělo na tuto otázku, jak bude postupovat ten lékař, od pana Krále, tuším, z Ministerstva zdravotnictví, že se má přejít k jinému lékaři. Ale i ten druhý lékař v příštím roce bude mít tu povinnost. Anebo že má odmítnout tu péči. Něco jako revers. V každém případě toto dořešeno není.

Elektronický recept ve stávající podobě nic lékařům nenabízí. Ani lékové záznamy, ani kontrolu interakcí, kontraindikací předepsaných léčivých přípravků, nic. Jenom je opravdu zbytečně zatěžuje. Zatěžuje je časově a i obtížností celého systému. Lékaři samozřejmě po spuštění celého systému po novém roce si dali tu práci a ten čas začali sledovat. Ambulance diabetologa: jeden recept při čtyřiceti lidech v čekárně, asi 45 receptů za tu ordinační dobu znamená plus půl hodiny navíc. Jeden recept 40 sekund. Praktici si to spočítali, že to je jedna celá ordinační hodina navíc prakticky ztracená, protože se jenom čeká na odezvu systému. Ať si myslíme o evidenci tržeb cokoliv, tak ta tedy šlape opravdu v řádech já nevím, jestli mikrosekund. Tady toto prostě nepracuje tak, jak by mělo. Opravdu to lékaře zatěžuje.

Občas samozřejmě ten systém má také výpadky. Mám potvrzeno, že některý ten den to bylo třeba dvě hodiny. Co jsme vytýkali v Senátu, bylo také to, že neproběhl plánovaný pilotní projekt, kde by se vyzkoušel celý ten systém, vychytaly chyby, opravily a pak teprve celý ten systém spustil naostro. Dokonce ten náš návrh oddálení o dva roky směřoval i v souladu s usnesením vlády z roku 2016, z podzimu, listopadu, který plánoval spuštění tohoto pilotního projektu elektronického receptu k 1. lednu 2019 s tím, že bude probíhat půl roku do 30. června 2019 a systém se spustí naostro 1. ledna 2020, naprosto v souladu s naším návrhem. On ten pilotní projekt vlastně de facto probíhá teď. Teď se vychytávají chyby, teď teprve se rozhoduje, co bude dál a kdy vlastně všechno se podaří časově zvládnout.

Je zcela zřejmé, že ve chvíli, kdy poskytovatelé zdravotních služeb, lékaři, se dozvěděli o návrhu, že se nebude sankcionovat tento rok, tak je pochopitelné také to, že se všichni do tohoto systému od 1. ledna nezapojili. Že ten systém nějakým kostrbatým způsobem funguje, to samozřejmě víme, nicméně všichni lékaři tam určitě nejsou, a někteří dokonce ani být nemohou. Přibližně asi 7 000 lékařů do dnešního dne nemá ty přístupové kódy ze SÚKLu dodány. Takže i kdyby chtěli, tak se do tohoto systému zapojit nemohou. Tvrdí se, že to jsou většinou lékaři jako odbornosti radiolog, patolog, mikrobiolog. Není to pravda. Jsou to i lékaři, kteří

poskytují primární péči i v ambulancích specialistů. Někteří čekají od listopadu, někteří čekají dokonce od října.

Jeden z dalších důvodů, a můžete si o tom myslet, co chcete, opravdu, starší osoby obecně, platí to i o starších lékařkách i starších lékařích, k elektronice prostě příznivý vztah nemají. Prostě to nejsou schopni zvládat. Někteří to řeší tím, že požádají firmy, aby jim toto všechno zprovoznily, což je velké riziko, protože ty firmy v tu chvíli mají přístupové kódy, které jsou těm lidem SÚKLe poskytnuty. A je také zřejmé, že možná i tito starší se nezapojili do tohoto systému, vydávají recepty v papírové podobě, že nebudou sankcionováni a možná skončí své praxe jenom o rok později. Při personální devastaci zdravotnictví je to opravdu velký vykřičník, kdo je nahradí. Jsou to samozřejmě většinou provozovatelé ambulantních zdravotních služeb, dá se předpokládat, že své praxe budou prodávat, koupí si je lékaři z nemocnic. A kdo pak bude v nemocnicích?

A konečně možná poslední bod. On ten celý systém je možná ohrožen ještě i z jiného důvodu. Nejsem ajťák, ale podle informací, které jsem obdržel, je snad problém v tom, že informace, které jsou na receptu, to znamená informace o pacientovi a informace o tom předepisovaném léčivém přípravku, se nějakým způsobem musí překódovat do toho čárového kódu nebo QR kódu a údajně právě tento způsob překódování je chráněn patentem. Je otázkou, jestli to tak opravdu je, či není, a je také možné, že o tomhle bude rozhodovat soud. A pak bude rozhodovat de facto o celém systému elektronických receptů. Je pak také možné, že vůbec nebude stačit ani ta doba dvou let, která Senát v tom senátním návrhu zákona navrhoval.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji vám za pozornost a rád si vyslechnu samozřejmě vaši reakci na svůj projev. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Vladimíru Plačkovi a nyní žádám, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení, pan poslanec Bohuslav Svoboda. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Hezké dobré odpoledne všem. Jsme tady ve zvláštní situaci, protože máme předložený zákon ze Senátu, který časově je pozdě, protože už by musel řešit věci retroaktivně, protože zákon už byl přijat a platí a toto je jeho změna. A ten návrh senátní říká řadu věcí, se kterými já mohu souhlasit, a můžeme souhlasit všichni, protože bohužel elektronický recept se připravoval deset let a díky neschopnosti SÚKLu v současné době neplní žádnou z funkcí jinou, než kterou plní běžný papírový recept.

Jsme teď ale v situaci, kdy máme zdravotním výborem prošlý návrh změny, kterou předkládá ministerstvo, nebo respektive ministr, s tím, že sankce za předepsání receptu papírového se na dobu jednoho roku ruší. Co to znamená? Ze zákona je povinná lékárna na papírový recept vydat lék. To, že to je na papírovém médiu, může, nebo měl trestat jenom SÚKL, s lékárnou to nemá nic společného. Čili tento návrh, který předložilo ministerstvo, říká, že po dobu jednoho roku vedle sebe mohou běžet papírové a elektronické recepty. Je to velmi zásadní věc, protože jsem přesvědčen, že za tu dobu jednoho roku dojde vlastně k vyzkoušení elektronického receptu praxí.

Ministerstvo by také mělo ve spolupráci se SÚKLeM a jeho novým vedením zajistit to, aby všechny ty funkce, které by měl mít, od toho, co říkal pan senátor, možnosti psát opíaty přes možnost vstupovat do léků, které pacient bere, po odstranění celé řady technických závad, které tam jsou a o kterých se hovoří, za tu dobu jednoho roku by mohlo dojít k tomu, že by elektronický recept byl lékařskou společností akceptován.

Jsem dokonce přesvědčen, že na konci toho jednoho roku, když toto všechno proběhne, bude tak většinové psaní elektronických receptů, že se budeme moci stát evropskou zemí na úrovni a kulturní a říci: pro nás je psaní elektronického receptu dobrovolné, stimulované nějakou bonifikací, tak jako to je teď, a bude 99 % lékařů psát. A ti, co nebudou psát, je to jejich rozhodnutí. Jsem přesvědčen, že svobodu v této věci mají mít i ti lékaři, ale je otázka, jak to po tom roce bude vypadat a jestli ta situace bude taková, že budeme moci říci ano, jako Německo, jako Francie, jako Holandsko, my jsme země, kde se to píše dobrovolně, ale všichni to píší. Je to stejné jako v britském království. Nemají povinnou lékařskou komoru, ale žádný lékař si nedovede představit, že by provozoval praxi, aniž by byl člen The British Medical Association.

Proto, že to řešení, které máme teď na stole, tak jak ho předložilo ministerstvo, je řešení, které dává prostor pro to, aby všechny chyby elektronického receptu byly odstraněny, umožňuje souběžné psaní papírových a elektronických receptů a umožňuje i úvahy s odstupem času o tom, že by ta povinnost, a každá povinnost je špatná, nemusela být formulována, navrhuji, aby tento senátní návrh byl zamítnut v prvním čtení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevírám rozpravu, kde mám přihlášeného pana poslance Milana Brázdila, ale s přednostním právem se hlásí ministr zdravotnictví. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení hosté, dovoluji mi pouze k tomuto materiálu uvést, že skutečně, jak bylo již řečeno, tento tisk je obsolentní, protože není hlasovatelný vzhledem k tomu, že počítal nebo počítá s tím, že se zruší povinnost, která již nastala 1. 1. 2018 účinností zákona 70/2013 Sb. To znamená, skutečně z mého pohledu ten návrh není hlasovatelný, to tady už bylo řečeno.

Já bych se však chtěl vyjádřit k té věcné podstatě, protože tady byla řečena spousta věcí, se kterými já úplně nemohu souhlasit, ač sám nejsem nějakým zastáncem předchozího postupu Státního ústavu pro kontrolu léčiv, potažmo Ministerstva zdravotnictví. Já jsem opakovaně řekl, že ten systém má jisté zpoždění, že skutečně nebyl připraven tak, jak bych já třeba předpokládal, nebo asi pravděpodobně odborná i laická veřejnost, že ne všichni v tom systému jsou zaregistrováni. Na druhou stranu neplatí ta čísla, co tady byla řečena. Skutečně počet lékařů, kteří jsou v tom systému – dnes máme vyřízeno zhruba 40 800 žádostí, zpracováváno je 5 336. Na lékařské komoře je v ověření asi 4 000 žádostí. Pokud máme nějaká čísla, a vlastně dneska bohužel nikdo neví, kolik máme přesně u nás

lékařů, ale odhad je někde kolem 43 000 lékařů, tak vidíme na těch číslech, že skutečně prakticky všichni lékaři jsou v tom systému zaregistrováni. To znamená, podstoupili proces registrace a na ty elektronické recepty se připravili a já jim za to v tomto směru děkuji.

Ostatně když se podíváme na čísla předepsaných receptů, těch elektronických – a je to dostupné na stránkách Státního ústavu pro kontrolu léčiv, ta informace je veřejná, jsou tam grafy za každý den, kolik léků bylo předepsáno, resp. kolik receptů bylo předepsáno –, tak vidíme, že to číslo stabilně stoupá. Především byl rekord, bylo to 245 000 elektronických receptů za jeden den. Celkově jsme někde tedy na číslu přes milion elektronických receptů za týden. Pokud máme odhad, že celkově je receptů předepsáno asi 6 až 7 milionů měsíčně, tak vidíme, že jsme někde na 70 % všech receptů, tedy že 70 % je předepsáno elektronicky.

To znamená, ten systém funguje. A já mám pocit, že to, co jsem tady slyšel, to byly právě takové ty argumenty některých zástupců, zdůrazňují některých zástupců lékařské veřejnosti reprezentovaných především Českou lékařskou komorou, kteří opakovaně varovali, jak to zkolabuje, jak zkolabuje české zdravotnictví od 1. 1. 2018 apod. Prostě katastrofické scénáře, které se zcela zjevně nenaplnily. A to bych tady chtěl říci. Ten systém skutečně má možná určité chyby, určité porodní bolesti, když to tak nazvu, ale neznamená to, že by české zdravotnictví jakkoli zkolabovalo a ten systém nefungoval a pacienti nedostávali své léky. Tak to není a vidíme to skutečně na těch datech. To jsou ta tvrdá data. Takže z mého pohledu je to skutečně spíše nějaká taková pocitová diskuse, nebál bych se to nazvat trošku i demagogická, protože vidíme, že lékaři se do toho systému zaregistrovali, systém funguje.

Samozřejmě to, co jsem já říkal, že celý ten proces je trošku se zpožděním, tak to je ten důvod, proč jsem navrhl, aby se odložily vlastně ty sankce. Ten návrh bude projednáván ve třetím čtení, dnes prošel garančním výborem pro zdravotnictví a budeme mít o něm možnost v brzké době hlasovat. To si myslím, že je to řešení pro nás jako pro Ministerstvo zdravotnictví, potažmo pro Státní ústav pro kontrolu léčiv, abychom udělali to, co máme udělat, a s tím souhlasím, skutečně ten systém vylepšili, abychom do něj implementovali ten tzv. lékový záznam, k čemuž je opět třeba změnit zákon o léčivech. Ale my jsme na to připraveni, máme v legislativním plánu, že v květnu by ten zákon měl jít do vlády, takže jsme na tom začali skutečně intenzivně pracovat. Pak samozřejmě bude záležet na dalším procesu, ale já věřím, že se ta změna podaří zvládnout tak, aby tam lékový záznam od 1. 1. 2019 byl implementován.

Na druhou stranu pokud se tady bavíme o povinnosti nebo nepovinnosti, tak pokud má mít lékový záznam nějaký smysl, a to je samozřejmě – ještě abych vysvětlil, ten lékový záznam, to je sdílení dat o preskripci léků mezi jednotlivými poskytovateli. To znamená, pacient jde k lékaři, lékař mu předepíše určitý lék a pak jde pacient k jinému lékaři a ten jiný lékař vidí, co mu bylo předtím předepsáno, a vidí, že např. mu nemůže předepsat ten určitý lék, který je v nežádoucí interakci, to znamená, mohl by pacienta poškodit na zdraví, nekuli ho připravit o život. Samozřejmě ty případy se dějí, je to v řádu stovek případů ročně, kdy pacienti zemřou v důsledku špatné preskripce, v důsledku toho, že jsou jim předepsány léky, které jdou navzájem proti sobě. A to ten lékový záznam má odhalit. Ale aby měl smysl, tak

tam musí být data o těch lécích. A ta data tam budou pouze ve chvíli, pokud ten systém bude povinný. To znamená, skutečně budou všichni lékaři do toho lékového záznamu přispívat a bude to tak tím pádem mít smysl pro pacienty a samozřejmě i pro lékaře, protože tím pádem lékař bude mít přehled a nemůže se stát, že předepíše lék, který prostě pro toho pacienta může být poškozující. Takže si myslím, že i ta povinnost elektronického receptu skutečně v tomto směru má smysl.

Ani bych nesouhlasil s tím, že dnes elektronický recept nepřináší žádnou přidanou hodnotu. On ji přináší. Například když se podíváme na ty klasické listinné recepty, tak dnes lékař, pokud vám předepíše lék na listinném receptu a vy s ním jdete do lékárny, tak často se stává, že lékárník zamění ten lék za nějaký jiný se stejnou účinnou látkou a lékař se o tom vůbec nedozví. A samozřejmě tam už můžou být určité rozdíly. Takže lékař vlastně dneska neví, když předepíše určitý lék pacientovi, jestli pacient si skutečně ten lék vyzvedl a jestli je to ten lék, který lékař předepsal. To neví. S tím elektronickým receptem se to už dneska dozví. Pak je tam další otázka, to, že skutečně u nás máme velké množství chronicky nemocných pacientů, kteří v zásadě jsou nevyléčitelní, jsou pouze léčitelni, to znamená, jsou jim pravidelně předepisovány určité léky na jejich nemoc, a pacienti – praxe tak funguje – prostě chodí pravidelně k lékaři pouze a jenom za účelem předepsání léku. To znamená, jdou, tráví tím několik hodin času, když jdou do té ordinace, tam opět tráví hodinu dvě v čekárně, než na ně přijde řada, aby jim lékař za minutu předepsal recept a pak šli domů. Myslím si, že pro některé pacienty, kteří jsou třeba ekonomicky aktivní a musí si kvůli tomu brát dovolenou a podobně, je ten elektronický recept obrovským přínosem, protože v této chvíli skutečně ten pacient, ten chronik, může požádat lékaře a on mu ten recept pouze pošle esemeskou nebo e-mailem, ta funkce už funguje, nebo přes mobilní aplikaci, která taktéž funguje. Pacient s touto esemeskou, s e-mailem, s tím kódem jde do lékárny a lék mu je standardně vydán. Já si myslím, že i pro pacienty v tomto směru je to obrovský přínos, zejména pro ty chroniky, kterých je velké množství. Takže nesouhlasím s tím, že elektronický recept nemá jakoukoli přidanou hodnotu, resp. že elektronický recept je úplně stejný jako dnes recept listinný. Tak to prostě není.

Takže za sebe, skutečně si myslím, že celý ten systém, byť jsem k němu byl kritický a jsem kritický a myslím si, že by mohl umět více už dnes, a bylo to slibováno a nebylo to dodrženo – já jsem bohužel u toho nebyl – tak to je samozřejmě kritizovatelné, to chápu. Ale nekritizujeme samotný ten systém, resp. ten projekt, protože ten projekt má svůj smysl. Když se podíváme vůbec na elektronizaci zdravotnictví v České republice, tak skutečně v rámci Evropy jsme na chvostu. Za námi je možná Rumunsko v nějakých průzkumech. Když se podíváme na země na západ od nás nebo na sever od nás, tak skutečně elektronizace zdravotnictví je tam na mnohem vyšší úrovni, sdílení dat mezi poskytovateli funguje. Já si myslím, že elektronický recept prostě je prvním nástrojem pro skutečnou elektronizaci českého zdravotnictví, pro sdílení dat o preskripci léků, pro zajištění kvalitní a bezpečné péče pro pacienty. A samozřejmě i jisté jistoty pro lékaře při předepisování léků pro jejich pacienty.

Takže z mého pohledu skutečně plěduji za to, aby tento návrh byl zamítnut a aby skutečně byla šance dána tomu návrhu mému, to znamená odložení sankcí s tím, že

prosim dejte nám jako Ministerstvu zdravotnictví a SÚKLu šanci, abychom ten systém vylepšili. My jsme na to připraveni, jsme připraveni i na to, abychom dělali osvětovou kampaň v rámci tohoto roku. Začínáme, už máme jasné termíny, každý měsíc budeme v jednom kraji, budeme tam mít velké semináře pro lékaře zaměřené především na ty starší lékaře, na ty lékaře na venkově, budeme jim ukazovat, jak elektronický recept funguje, budeme se jim snažit skutečně jednoduše ukázat, jaký to pro ně má smysl, jak ten systém funguje, tak abychom je na to připravili. Ale pokud ten systém dnes schválíme, že bude nepovinný, tak si myslím, že celý padá pod stůl, padá pod stůl vůbec ta myšlenka, protože si myslím, že pokud bude nepovinný, tak prostě lékaři ho používat nebudou, pravděpodobně z určitých důvodů, možná jenom nějakého pohodlí často. Myslím si skutečně, že bychom ten návrh měli zamítnout a dát tomu systému šanci.

Takže děkuju za pozornost, dámy a pánové.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví České republiky Adamu Vojtěchovi, a než budu pokračovat – nejdříve bude faktická poznámka pana poslance Davida Kasala, pak přihlášený pan poslanec Brázdil, poté pan senátor za navrhovatele. Nejdříve omluvy. Pan ministr dopravy Dan Ťok se omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne a od 16.30 potom do konce jednacího dne pan Mikuláš Peksa.

Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec David Kasal: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se chci prostřednictvím předsedajícího obrátit na pana kolegu Plačka ze Senátu, protože mě překvapuje jedna věc. Na to, že máme ten systém spuštěný v tuto chvíli 24 dnů, tak praktičtí lékaři a specialisté už mají vyčísleno, že jim trvá hodinu, ztratí hodinu psaním receptů. Druzí kolegové 40 minut. Myslím si, že za tak krátkou dobu se to opravdu nedá poznat. To je jedna věc. Protože mám tu výhodu, že předepisuji ty recepty do toho systému taky, a otázka je, že nám ten systém funguje dobře. My jsme během – já mám vybavený recept během tří sekund.

A druhá věc je, že ve chvíli, pokud bychom tedy měli zůstat u psaní receptů rukou, pomínu to, že řada z nás lékařů píše tak nečitelně, že lékárník často neví, co vydává, ale druhá věc je, a tady to bylo zmíněno také, pokud máme pacienty chroniky, kterým píšeme tři čtyři recepty nebo tři čtyři léky, tak v tu chvíli, kdy je máme v seznamu v počítači, tak to je vytisknuté jedním stisknutím.

Takže já opravdu bych polemizoval o tom, jestli ta doba, která tady byla zmíněna, jestli to je opravdu pravda, a kde jste eventuálně k těm číslům přišel, jestli to tedy bylo udané odbornou společností nebo kým. Ale po 24 dnech mít takto sofistikované údaje, si myslím, že ani není možné. A otázka je opravdu, jaké je připojení internetu, protože to dělá většinou největší problém v tom, aby to dobře fungovalo. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce panu poslanci Kasalovi. Nyní vystoupí pan poslanec Milan Brázdil v rozpravě, připraví se pan senátor Plaček.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Brázdil: Hezký dobrý večer, pardon, dobré odpoledne, dámy a pánové. Už mám večer, je to tady dlouhé. Nebudu to prodlužovat. Přihlásil jsem se k nějaké obecné rozpravě, ale tady bylo řečeno už téměř všechno. Já bych snad jenom řekl, že tím, že to nebudeme projednávat v devadesátce, a dokonce je tady návrh na zamítnutí, neznamená, že vám bude jaksí zamezeno, abyste se vyjádřili, a to zítra. Vypadá to na zítřek ráno, na pátek ráno, kdy bychom měli projednávat ten vládní návrh zákona, kde je možné ho odsunout ad acta tím, že bude nepovinný. Takový návrh tam je, ale je tam taky jenom to "pardon" na ten rok. Jestli můžeme, zkrátme to, bylo tady řečené hodně, pojďme hlasovat o zamítnutí v prvním čtení a v pátek to rozhodneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Brázdilovi, nyní pan senátor Plaček, připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane senátore, máte slovo.

Senátor Vladimír Plaček: Děkuji za slovo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážený pane předsedající, vážená vládo. Já se musím ohradit proti slovům pana ministra. Já jsem také lékař. A je třeba říct, že ten systém neklekl právě proto, že lékaři jsou maximálně vstřícní ke svým pacientům. Prosím, uvědomme si jednu věc. Od 1. ledna 2018 jsou povinné elektronické recepty. A ti, kteří je vydávají v tuto chvíli ve prospěch pacienta v papírové podobě, oni de facto porušují zákon. A to, že se ta změna nesankcionovat bude projednávat až v tomto roce, teď jsem zaslechl někdy v květnu – dovedete si představit nějakého zdivočelého úředníka, který začne pracovat? Já chápu, že tam je potom ta obezlička, že se to řízení zastaví, ale prosím, uvědomme si, v jaké situaci ti lékaři jsou.

Pak bych rád odpověděl, vašim prostřednictvím, pane předsedající, panu poslanci Kasalovi. Ty informace mám samozřejmě z praxí, ptal jsem se cíleně, je to opravdu diabetologická ambulance v Opavě, kterou jsem citoval, a praktiky mám přes sdružení – tu informaci zprostředkovanou.

A prosím ještě jednu poznámku. Pan ministr říkal, ano chápu, ten systém opravdu bude perfektní, fantastický, pokud tam budou zařízení opravdu úplně všichni lékaři. Ale tam přece vždycky nebudou, a za všech okolností. Dovedete si představit praktického lékaře, který jede na návštěvní službu a tam bude vydávat a všechno zapisovat v elektronické podobě? Tak to potáhne kabelu zdravotnickou, k tomu ještě tedy nějakou další elektroniku, nebo já si to dost dobře nedokážu představit. Takže nikdy ten systém nebude mít sto procent. A jiný příklad. Lidé v pobytových zařízeních sociálních služeb. V naprosté většině tam nejsou ambulance lékařů, tam ti lékaři dojíždějí. Ti lékaři to budou také vydávat v papírové podobě.

Je to prostě nereálné. Ten systém prostě stoprocentní nikdy nebude, ale pokud bude alespoň trochu umět to, co se všechno říkalo, tak chápu, že některým to bude opravdu velice vyhovovat. Abych řekl naopak pravdu, už před několika lety na našem srazu lékařů můj kolega alergolog si to chválil. Už tehdy. Ano, protože má chronické pacienty a ty elektronické recepty mu práci ulehčovaly. Takže pokud to bude něco přinášet lékařům a bude jim práci ulehčovat, tak se k tomu samozřejmě rádi připojí. Ale prosím znovu, na zvážení je to, zda má být povinný pro všechny lékárny, pro všechny lékaře i pro všechny pacienty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi a jeho vystoupení vyvolalo faktické poznámky. Mám čtyři. Požádám tedy o strpení ještě pana poslance Klause, který je řádně přihlášen. První faktická poznámka – pan ministr zdravotnictví, poté pan poslanec Vyzula, poté pan poslanec David Kasal a poté pan zpravodaj. Tak. Prosím, pane ministře, máte slovo k faktické poznámce.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Faktická poznámka – ten květen. To nebylo, že v květnu nebudou sankce. Květen jsem říkal, že je v legislativním plánu naplánována novela zákona, která bude zavádět ten lékový záznam. Ty sankce, ty jsou právě řešeny v tom vládním návrhu, který budeme tento týden projednávat ve třetím čtení a pak půjde do Senátu, a já věřím, že bude podpořen tak, aby skutečně odložení těch sankcí bylo co nejrychlejší.

A pokud jde o ty lékaře, kteří třeba jsou na návštěvních službách, já bych znovu chtěl připomenout panu senátorovi prostřednictvím pana předsedajícího, že ta otázka je irelevantní, protože tady existuje vyhláška, prováděcí vyhláška k tomu zákonu, která jasně stanoví několik výjimek, kdy není třeba recept předepisovat elektronicky, a mimo jiné je to ta výjimka, kdy lékař jde do domácího prostředí pacienta, to znamená, to je ta návštěvní služba, kdy samozřejmě je absurdní, aby s sebou nosil počítač a tiskárnu. V takovém případě může předepsat recept listinnou klasickou formou. Další výjimka je, pokud například předepisuje recept pro sebe nebo svoje příbuzné, v tom případě taktéž může předepsat listinnou formou. A jsou tam další výjimky v případě výpadku internetu, v případě výpadku elektřiny, atd. Takže skutečně tou vyhláškou je pamatováno podle mého názoru na všechny případy, kdy by to bylo neúměrně zatěžující pro toho lékaře předepsat recept elektronicky. Děkuju.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Další faktická poznámka pana poslance Rostislava Vyzuly. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Poslanec Rostislav Vyzula: Děkuji, pane předsedající. Dobré odpoledne. Faktická poznámka k panu senátorovi Plačkovi. Týká se to toho, o čem tady mluvil už pan ministr.

Bylo tady řečeno, že lékaři, kteří napíší recept v listinné podobě, porušují zákon. To je velmi závažná věc! My nechceme, aby byl zákon porušován. Proto jsou

tady určitá opatření, která vedou k tomu, že ti lékaři nebudou nějak postihnuti. Jedno je právě ta vyhláška, o které bylo řečeno. Lékař prostě na zadní stranu napíše – z technických důvodů podle § 11 odst. d) – a je z obliga.

A druhá věc je, že v navrhovaném pozměňovacím návrhu teď do zákona o léčivech je i přechodné ustanovení, kdy všechna event. správní řízení přestupková proti tomuto zákonu se pozastavují. Takže lékaři nemusí mít strach, že by porušovali zákon. To je jedna věc.

A druhá věc. Pan senátor Plaček nás tady strašil v tom smyslu, že většina lékařů se systémem nesouhlasí a mají proti tomu výhrady. Dokonce citoval některé příklady. Prosím vás, bylo tady řečeno zcela jasně, to jsou informace ze SÚKLu, že k dnešnímu dni, k 24. lednu, za 24 dní máme 70% úspěšnost elektronických receptů. Když jsme jednali s Dánskem, jak se to vyvíjelo u nich, tak nám řekli, že jim to trvalo deset let, než se dostali na 90% úspěšnost. A my máme za 24 dní 70 %. Já děkuji moc všem lékařům, kteří k tomu přistoupili, nedělají problémy a věří, že to je dobrý systém. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní pan poslanec David Kasal s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Já jsem rád, že mi pan kolega Plaček odpověděl. Jestli to je jenom jeden příklad, tak tam to opravdu může být tím připojením. Já jsem sice mluvil o sobě, ale mluvil jsem explicitně o celé chrudimské nemocnici, kde je 90 lékařů a funguje to na všech odděleních bezproblémově. Samozřejmě ty nemocnice mají asi trochu výhodu, že tam je IT oddělení atd. atd., ale z tohoto pohledu systémově to je opravdu zajištěno dobře. Takže nemůžeme zobecňovat z jedné ambulance pro všechny specialisty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní faktická poznámka pana Bohuslava Svobody, připraví se k faktické poznámce pan senátor Plaček. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Ono vlastně v těch technických poznámkách zaznělo už všechno, co bych říkal. Já řeknu jednu jedinou věc. My lékaři jsme tady prezentováni jako nějaká skupina osob, která brzdí elektroniku v této zemi. Já bych chtěl konstatovat, že 90 % nás píše recepty elektronicky. Prostě je píšeme na počítači, ten počítač tam doplní jméno, adresu, datum, všechno ostatní. A když potřebuji ten recept opakovat, tak ho už rovnou vytiskne se vším vsudy, i s razítkem.

Problém, proti kterému my protestujeme, je to, že tento elektronický recept nepřináší nic nového. To, co já dělám, budu teď dělat a vyleze mi jiný papír. A já bych chtěl, aby ten papír něco přinášel. Ale on nic jiného nepřináší. A proto mi vadí, že to stálo stovky milionů a je to totéž, jako když já na svém počítači napíšu recept, vytisknu ho a dám ho pacientovi. Já ho nepíšu, píše to ten počítač. Pro nás to není

žádný technický problém. Pro nás je problémem to, že to neplní funkce, které to mělo dělat. A to by ta roční doba měla napravit, ty funkce by se tam měly dostat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo panu senátoru Plačkově také k faktické poznámce, požádám sněmovnu o klid! (Velký hluk v sále, vzápětí dochází ke ztišení.) Kdo diskutuje o něčem jiném, než je novela zákona o léčivech, prosím v předsáli.

Máte slovo, pane senátore, k faktické poznámce.

Senátor Vladimír Plaček: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci, děkuji za slovo. Já vašim prostřednictvím, pane předsedající, k panu poslanci Vyzulovi. Já jsem prosím nehovořil o žádném čísle, kolik lékařů to odmítá. Já jsem pouze hovořil o tom, v jaké jsou situaci. Opatření se provádějí, ano, ale bohužel pozdě. Probíhají v době, kdy už je zákon účinný.

Hovořím ještě vašim prostřednictvím k panu poslanci Kasalovi. Další ohlasy, prosím, v dalších médiích najdete. Já jsem vybral pouze dva, které mě zaujaly, které říkaly vlastně to nejdůležitější, jakým způsobem ten systém reaguje. A možná pro tuto chvíli asi vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní řádně přihlášený pan poslanec Václav Klaus v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Vážené dámy, vážení pánové, hezké odpoledne. Já se omlouvám, že jsem první nelékař, který tady bude hovořit k tomuto tématu, ale moje dcera, která má maturitní ples teď ve čtvrtek, se hlásí na lékařskou fakultu, takže mě když tak tady nevyžehňte od pultíku. Týká se to samozřejmě nás všech, přesto ale samozřejmě můj pohled bude velice laický. Já vám řeknu tři případy, které se mi touto novinkou toho EET pro lékaře dostalo za poslední dobu.

První příklad. Dětská doktorka, pediatrička, naší Elinky mi říkala – prosím vás, odložte to nebo zrušte to, je to šílené. Dobře.

Druhý příklad. Moje přítelkyně byla u lékaře, profesora kliniky, byla vyšetřena. Poté pan profesor asi třicet minut za pomoci lapiducha a tří sester tiskl elektronický recept a za velice nedůstojného nadávání. Moje přítelkyně odešla nakonec s tím receptem do lékárny a tam jí to nevydali, že to nelze. Horko těžko telefonovala, pak poslali esemeskový recept a ten z nějakého záhadného důvodu prošel. Desítky minut lidi, kteří se věnují pacientům nebo kteří si chtějí vyzvednout léky, byli šikanováni.

A třetí příklad. Píše mi předseda České lékařské komory, která sdružuje všechny lékaře. Píše: Nezodpovědný experiment s povinnými elektronickými recepty uvrhl naše zdravotnictví do chaosu. K poškození pacientů nedošlo pouze díky tomu, že lékaři jsou ochotni vystavovat i nadále recepty klasickým způsobem atd. atd. atd..

Takže tak jako my nelékaři, 99 % populace, asi vnímám tyhle ty vládní novoty – elektronizovat všechno, zase lidem něco nařídít a ono to v jádru nefunguje a vy v terénu si s tím nějak poradíte. Čili já velice podporuji senátní návrh a podpořte ho také. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Klausovi. Nyní dvě faktické poznámky – pan poslanec Jakub Michálek a poté pan poslanec David Kasal. Prosim, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem na to chtěl navázat, protože jsem měl úplně stejné problémy, jako měli známí mého předřečníka. Opravdu si myslím, že se to nasazení úplně nepovedlo. A chtěl bych vás poprosit všechny, až budeme příště nasazovat – a není to stranická věc, připomeňme si, že ODS má za sebou projekty jako Opencard nebo registr řidičů, takže občas se něco nepovede. (Šum v sále.) Ale pojďme se snažit, aby ten příští projekt, který budeme dělat v oblasti digitalizace, byl opravdu úspěšný a aby se zaváděl postupně a nedocházelo k tomu, k čemu docházelo teď u toho eReceptu. Protože za mnou potom taky chodí doktoři a říkají: proboha zastavte to, protože tím strávíme 20 minut opravdu v té ordinaci, kdy čekáme.

Já si myslím, že to rozhodnutí, které přijal pan ministr zdravotnictví, je správné, že to odložení sankcionování je dostatečné řešení. Ale byl bych rád, abychom nediskreditovali celý proces digitalizace. Protože používání nových technologií tam, kde to má místo a kde je to užitečné a přináší to úspory, je správné. Ale musíme si opravdu vyčíslit, že to ty úspory přináší a že to lidi nebuzeruje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Davida Kasala, poté pan poslanec Stanjura, potom pan ministr zdravotnictví. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec David Kasal: Děkuji, pane místopředsedo. Vaším prostřednictvím bych k panu kolegovi Klausovi. Asi měl zrovna smůlu, i když teď kolega Michálek říkal, že s tím měl taky problém. Nicméně bych chtěl říct, že ten elektronický recept už je podle zákona z roku 2008. A my ho zavádíme deset let. A povedlo se to v minulém období. Tak jsme byli rádi, že jsme to aspoň dotáhli tímhle způsobem.

Může to být kritizováno. Ale tady zaznívají dvě kritiky: na jednu stranu, že to není kompletní, a na druhou stranu, že to nefunguje. Já jsem z tohoto pohledu velmi rád, že prošla v uvozovkách ta jednoduchá verze, že to plní funkci toho připojení a monitorace receptů v tuto chvíli asi, a i to, že i řada lékařů, kteří psali ručně, budou tisknout na tiskárně nebo přes počítač. A jestliže to ještě nemá ty funkce na lékový záznam, tak si myslím, že to je dokonce i dobře, protože samozřejmě čím složitější systém, tím víc chyb a tím by ty doby prodloužení byly ještě delší. Takže naopak si myslím, že jestliže to bude zavedeno takhle ve dvou krocích, že první krok je vůbec

plošné nasazení a zavedení a v druhém kroku tam přidávat jako puzzle jednotlivé záležitosti, tak to vůbec nebude špatně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou. Stahuje. Dobře. Děkuji. Pan ministr zdravotnictví to nestahuje, ten řekne svoji faktickou poznámku. A mám přihlášku pana poslance Válka. Prosím, pane ministře, máte slovo k faktické poznámce.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Myslím si, že se tady zobecňuje z nějakých jednotlivých zkušeností. Tak já tady taky můžu říct, můžu citovat z dopisu, který mi poslal pan prezident České lékařské komory, který mi poslal reakce lékařů, které přišly jemu, a kupodivu ne všechny byly negativní, byla tam i řada pozitivních. Můžu tady přečíst jednu z nich od jednoho gynekologa: "Elektronické recepty používám již druhým rokem bez jakýchkoli potíží. Sám jsem s tím nad míru spokojen. Ušetří mi to kromě jiného množství času, který tak mohu věnovat pacientkám. A ženy z ordinace si to velmi chválí. Divím se tedy, že je řada kolegů, kteří je odmítají." Tak jenom můžeme říci, můžeme se tady bavit o tom, kdo jakou má zkušenost. Ale skutečně není to černobílé s tím, že já říkám, že skutečně to možná má nějaké porodní bolesti.

My jsme potřebovali ten systém podle mého názoru spustit tak, abychom byli schopni ho zatížit a vidět, jestli bude fungovat. Musím říci, že před tím 1. 1. řada lékařů varovala, že to celé zkolabuje, a já bych to tady skutečně nechtěl srovnávat s registrem vozidel, který skutečně zkolaboval a nefungoval zásadním způsobem. Tady na těch číslech, která už jsem řekl několikrát – milion receptů týdně –, vidíme, že to není ten případ. Takže prosím nezobecňujeme tady na základě nějakých jednotlivých zkušeností. Dejme tomu čas. Dejme tomu šanci skutečně těmi porodními bolestmi si projít, možná vychytat ty chyby. My jako ministerstvo a SÚKL jsme na to připraveni, budeme na tom tvrdě pracovat celý tento rok. A podívejme se na to třeba na podzim, jak to bude fungovat. A pak se můžeme třeba bavit dále. Ale prosím, dejte nám šanci, abychom měli možnost skutečně všechny ty chyby vychytat a ten systém byl funkční a byl ve prospěch jak pacientů, tak lékařů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo k další faktické poznámce panu poslanci Ferjenčíkovi, konstatuji omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Mezi 15 hodin a 15.45 se z důvodu jednání omlouvá pan poslanec Lukáš Kolářík.

Pan poslanec Ferjenčík – faktická poznámka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl jsem se zeptat pana ministra, zda si je jistý, že ten dopis nepsal Marek Prchal.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Válek v řádné přihlášce v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já jsem lékař na rozdíl od kolegy Klause, ale tak jako všichni, co jste tady, jsem taky pacient. Teď zrovna ne, ale před týdnem jsem byl a zase brzo budu, protože postupně, jak mi přibývají léta, tak je velmi pravděpodobné, že častěji budu pacient než lékař. Předpokládám, že každý z vás byl aspoň jednou v životě pacient. A myslím si, že není dobře, že se tady celou dobu bavíme o lékařích. Pevně věřím tomu, že žádný z ministrů, co se na tomto podivném zákonu podílel, ho nedělal kvůli lékařům, ale dělal ho kvůli pacientům. Ten zákon měl prospět pacientům, měl jim zjednodušit život, měl jim snížit komplikace s tím, že mají předepsané léky od různých lékařů, měl ten systém zjednodušit, měl umožnit nahlížet do centrální databáze. A nic z těch výhod, které by z něho pacienti měli mít, zatím nemá.

Teoretická výhoda, která by mohla být, že napíšu pacientovi recept elektronicky, nebo že já jako pacient dostanu recept elektronicky, ten mi bude zaslán na nějakou e-mailovou adresu nebo nějakým takovým postupem, pokud jsem chronický pacient, nebudu muset navštívit toho lékaře, zvlášť ty léky, které opakovaně dostávám předepisovány, a tuto výhodu tento systém zřejmě má. Ti, kteří z vás jsou tady praktici, ti, kteří z vás jsou tady specialisté, gynekologové, vědí, že antikoncepce a další takhle fungují. Byl bych rád, abychom se bavili především o tom, co s tím zákonem uděláme, aby byl opravdu co nejužitečnější pro naše pacienty, resp. pro nás všechny, protože my všichni jsme pacienti, buďto jsme, nebo budeme, nebo jsme byli.

Zadruhé bych velmi rád slyšel odpověď na svoji otázku, kterou jsem několikrát položil, jakým způsobem si bude moct lékař sobě a svým rodinným příslušníkům napsat elektronický recept. Já vím – písemně. Ale já bych chtěl slyšet, jestli si někdy budu moct napsat sám sobě elektronický recept. Já jsem se registroval, stejně jako dalších 52 radiologů na mé klinice, stejně jako dalších 170 lékařů SVL z Fakultní nemocnice Brno. A je to naprosto na nic, protože nemůžu nijak využít elektronický recept. Já si ho sám sobě nemohu napsat. Tak bych rád slyšel odpověď na tuto otázku, kdy to půjde, zda se o tom uvažuje.

A potom je třetí věc, která není nedůležitá. Ta třetí věc jsou lékárny. To znamená, chtěl bych dostat uklidnění a ujištění, že tak jak budeme myslet na tu první stranu, na ty, kteří recept předepisují, aby to předepisování bylo co nejjednodušší a aby to co nejvíc usnadnilo život pacientům, že také budeme myslet na tu druhou stranu, na ty, kteří ten lék vydávají, aby i tady to fungovalo dobře a aby i tady to fungovalo rychle. Moje představa je, pokud tedy dojde k plné elektronizaci receptu, všechno bude fungovat, tak že výdej léků v lékárnách se dramaticky zrychlí, zjednoduší. Ale ta realita je zatím opačná, naprosto opačná. Nevím, jestli někdo z vás má zkušenost s jakoukoli lékárnou a ta lékárna nebo v té lékárně mu řekli ano, ano, u nás ten elektronický recept provoz zjednodušil, zkrátí fronty, všechno šlo snadněji, rychleji. Tak nezapomínejme na to, že toto je taky součást elektronického receptu.

Ten elektronický recept je jeden celek. Dobře. Pokud sankce nebudou platit, tak doufám, že bude ministerstvo teď konečně intenzivně pracovat na elektronickém receptu. Ale nevěřím úplně tomu, že se dá během roku všechno vyladit. Mně by se daleko víc líbilo, kdyby ten elektronický recept byl nepovinný. Pro mě může být povinný, jak chce, já si ho stejně nemůžu napsat, je to zbytečné, jsem doktor, fakt jsem medicínu studoval. A navíc by se mi daleko víc líbilo, kdybychom přece jenom ještě rok dva zjišťovali, kde jsou všechna tato slepá místa, o kterých zřejmě ti, co to řeší deset let, vůbec netuší, že existují. Tak prosím, jde nám hlavně o pacienty. Nejde nám o ty lékaře. Jde jenom hlavně o ty pacienty. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi. Ještě je tady faktická poznámka pana poslance Davida Kasala. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Já se, pane předsedající, vaším slovem obrátím jednak na pana kolegu Ferjenčíka a odpověděl bych mu: Ne, určitě to nepsal Marek Prchal, protože to přišlo přímo z lékařské komory všem lékařům a patrně si pan prezident nepřčetl celý obsah, protože tam bylo několik dopisů za sebou. Na začátku byly negativní, v druhé půlce byly pozitivní. Takže proto to patrně přišlo – pozitivní i negativní.

A k panu kolegovi Válkovi prostřednictvím pana předsedajícího. My si musíme říct, co ten systém má dělat. Teď jsem o tom před chvílkou hovořil. Jestliže tam budeme mít lékový zápis a budou tam nějaké kontraindikace, tak určitě ten systém bude pomalejší, protože ve chvíli, kdy to ten lékárník zjistí, tak to tomu pacientovi sdělí a bude to muset sdělit tomu lékaři. Samozřejmě že tím, že budeme zjišťovat víc informací, tak se ten systém bude chovat trochu jinak. S tím musíme počítat. Takže nejenom že zavádíme bohapustou elektronizaci, ale ta elektronizace přinese nějaké informace, s kterými jak ta lékárna, tak i ten lékař budou muset pracovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Válka. Pokud nebude žádný další přihlášený, budu mít ambici uzavřít rozpravu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Dámy a pánové, já bych ústy pana předsedajícího chtěl kolegovi, a fakt je to kolega, oba jsme doktoři, Kasalovi poděkovat za vysvětlení. Nicméně trochu mě děsí, že se připravuje něco deset let. Já tady v parlamentu minule neseděl, ani jsem nebyl ve vládě. A my pořád ještě nevíme, co od toho chceme. Já bych si myslel, že se první vymýšlí, co od toho chceme, a pak je zákon, a ne že je zákon platný tři měsíce nebo kolik, a pak se zjišťuje, co od něho budeme chtít. (Potlesk z řad poslanců TOP 09.) Já myslím, že to byla nadsázka, že to takhle úplně není, ale i proto mám trošičku obavy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Protože nemám žádnou písemnou přihlášku, tak se ptám, jestli se někdo hlásí z místa. Nikdo se nehlásí, takže mohu uzavřít rozpravu. Ptám se na závěrečná slova. Pane senátore? Vaše závěrečné slovo. Prosím. (V sále je veliký hluk.)

Senátor Vladimír Plaček: Vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně a kolegové, já jsem velice rád, že jste vyslechli to, co senátní návrh zákona chtěl, aby bylo projednáno zde ve vaší Sněmovně. Děkuji za vaše vystoupení, která byla samozřejmě podnětná. Jak vidíte, zkušenosti mají všichni své vlastní. Někteří mají maximálně pozitivní, někteří maximálně negativní, někteří mají zkušenosti někde uprostřed. Jinak to samozřejmě ukazuje to, že bohužel systém připraven dokonale nebyl, ačkoliv už fungoval delší dobu, ale využívalo ho strašně málo lékařů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane senátore, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid! Blížíme se k závěru jednání, prosím vyslechněte závěrečná slova navrhovatele a zpravodaje, ať můžete rozhodnout podle návrhů, které tady padly. Děkuji. Můžete pokračovat.

Senátor Vladimír Plaček: Děkuji. Už budu opravdu stručný. Chtěl jsem jenom říci, že ti, kteří ho využívali v minulosti, si ho většinou chválili, protože věděli, proč ho využívají, a něco jim přinášel. Ale těch bohužel negativních zpráv je více než těch pozitivních. Proto byl právě návrh na oddálení všeobecné povinnosti, aby se všechny chyby vychytaly a opravy, a pak by případně systém byl použitelný přesně tak, jak bylo na začátku předpokládáno.

Ještě jednou děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu senátorovi Plačkovi. Ptám se pana zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo. Nemá zájem. V rozpravě a od zpravodaje padl návrh na zamítnutí návrhu v prvním čtení. Je tomu tak, pane zpravodaji?

O tomto návrhu rozhodneme v hlasování pořadové číslo 58. Já vás nejdříve všechny odhlásím, požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. Zagonguji, aby se kolegové a kolegyně, které jsem požádal, aby diskuse na jiné téma vedli v předsáli, mohli vrátit. Jakmile se ustálí počet přihlášených, zahájíme hlasování o návrhu na zamítnutí tohoto návrhu v prvním čtení.

Je to hlasování pořadové číslo 58 a ptám se, kdo je pro návrh na zamítnutí. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 58 z přítomných 148 pro 81 poslanec, proti 39. Návrh byl přijat.

Návrh je tedy zamítnut a nebudeme tedy pokračovat příkazání tohoto tisku. Děkuji panu senátorovi Plačkovi, děkuji panu zpravodaji. Končím bod č. 5.

Pokračovat budeme bodem

43.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody

Na 2. schůzi Poslanecké sněmovny dne 30. listopadu loňského roku jsme usnesením č. 34 přerušili projednávání tohoto bodu a odročili jej do doby projednání mandátovým a imunitním výborem. (V sále je stále neklid a hluk!)

Mandátový a imunitní výbor žádost o vyslovení souhlasu projednal a dnes vám bylo doručeno na lavice jeho usnesení č. 43 ze dne 23. ledna letošního roku. Žádám předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Stanislava Grospiče, aby nám podal zprávu o projednání žádosti Městského soudu v Praze o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody. Pan kolega Gazdík jako zpravodaj už zaujal místo u stolku zpravodajů. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji, abych vás seznámil s průběhem projednávání žádosti Městského soudu v Praze o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody, která byla dne 24. listopadu 2017 doručena předsedovi Poslanecké sněmovny a téhož dne byla předána mandátovému a imunitnímu výboru za účelem zjištění, zda jsou imunitní věci dány podmínky pro trestní stíhání výše uvedeného poslance.

Žádost Městského soudu v Praze obsahuje v souladu s příslušným ustanovením jednacího řádu Poslanecké sněmovny vymezení skutků, o které jde, a jejich předpokládanou právní kvalifikaci. Současně s touto žádostí byl doručen i dosud nepravomocný rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. září 2016. Projednávání žádosti výbor zahájil na 3. schůzi konané dne 30. listopadu 2017, na které byl určen zpravodajem výboru poslanec Petr Gazdík, a usnesením č. 18 bylo projednávání přerušeno z důvodu vyžádání si kompletního trestního spisu a pozvání dalších osob na jednání výboru. Trestní spis byl výboru doručen a členové měli možnost do něj nahlížet v prostorách sekretariátu mandátového a imunitního výboru. V souladu s jednacími řádem Poslanecké sněmovny byla žádost Městského soudu v Praze zařazena na pořad 2. schůze Poslanecké sněmovny jako bod č. 32, usnesením č. 34 pak Sněmovna projednávání tohoto bodu přerušila do doby projednávání věci mandátovým a imunitním výborem.

Na 6. schůzi konané dne 9. ledna 2018 mandátový a imunitní výbor stanovil postup projednávání žádosti a jednání ve věci přerušil usnesením č. 34. Včera, tedy 23. ledna 2018 výbor pak vyslechl vyjádření státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze Mgr. Tomáše Lejnara jako zástupce obžaloby a vyjádření pana poslance Bohuslava Svobody i jeho právního zástupce, kteří zodpověděli otázky položené členy výboru. Po přednesení poslanecké zprávy poslance Petra Gazdíka a po rozpravě pak výbor projednávání žádosti Městského soudu v Praze ukončil a jednomyslně přijal usnesení č. 43, které vám jako podklad bylo rozdáno na lavice.

První poslanecký mandát Bohuslava Svobody pak vzešel z voleb konaných ve dnech 25. a 26. října 2013 a první žádost policejního orgánu o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody byla předsedovi Poslanecké sněmovny doručena dne 28. listopadu 2013. O této žádosti rozhodla Poslanecká sněmovna 5. února 2014 a vyslovila souhlas s vydáním poslance Bohuslava Svobody k trestnímu stíhání. Mandát poslance 8. volebního období Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky nabyl poslanec Bohuslav Svoboda ve volbách konaných 20. a 21. října 2017. (V sále je stále velký hluk!) Trestní stíhání bylo přerušeno pro zákonnou překážku zakotvenou v článku 27 odst. 4 Ústavy České republiky a z tohoto důvodu byla podána výše uvedená žádost Městským soudem v Praze, o které dnes jednáme.

Mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny pak svým usnesením č. 44 zaujal stanovisko k výše uvedené žádosti a s tímto stanoviskem vás seznámím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane předsedo, já vás přeruším a znovu požádám sněmovnu o klid! Je tady nesmírný hluk. Přestože tady mám odposlech na reproduktoru, tak neslyším předsedu mandátového a imunitního výboru. Pokud diskutujete něco jiného, než je tento tisk, tak prosím v předsálí. Děkuji. Pokračujte.

Poslanec Stanislav Grospič: Já už budu jenom stručný. Mandátový a imunitní výbor k usnesení č. 43, které vám bylo rozdáno na lavice, zaujal své stanovisko, stanovisko výboru č. 44. S tímto stanoviskem mandátového a imunitního výboru vás potom k této žádosti Městského soudu v Praze seznámí zpravodaj výboru pan poslanec Petr Gazdík. To je z mé strany všechno, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi mandátového a imunitního výboru panu poslanci Stanislavu Grospičovi a požádám zpravodaje výboru pana poslance Petra Gazdíka, aby přednesl zpravodajskou zprávu. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré odpoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámil se zpravodajskou zprávou k žádosti o vyslovení souhlasu s trestním stíháním Bohuslava Svobody.

Městský soud v Praze požádal Poslaneckou sněmovnu 23. listopadu 2017 o vydání pana poslance Bohuslava Svobody k trestnímu stíhání pro zločin porušení předpisů v pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 věty druhé a odst. 4 písm. a) a b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, dále za zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1 a 3 trestního zákoníku.

Činnosti spadající do období dubna 2012 se měl dopustit jako primátor hlavního města Prahy tím, že jako člen Rady hlavního města Prahy hlasoval pro nabídku firmy Haguess, a. s., na poskytnutí podpory programového vybavení kartového centra provozujícího kartu Opencard za 73 milionů 763 tisíc 747 korun na dobu dvou let, přičemž podle obžaloby členové rady věděli, že nabídnutá cena výrazně přesáhla

plánovanou hodnotu veřejné zakázky, pominuli provedení kvalifikované analýzy situace alternativ řešení, a tím porušili pravidla zadávacího řízení stanovená zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách.

Ve věci proběhlo hlavní líčení u Městského soudu v Praze mezi zářím 2015 a zářím 2016. Soud vynesl dosud nepravomocný rozsudek, kterým shledal Bohuslava Svobodu vinným z toho, co mu obžaloba kladla za vinu, a uložil podmíněný trest odnětí svobody 2,5 roku. Bohuslav Svoboda se proti rozsudku odvolal.

Připomínám, že se jedná o opakovanou žádost o vydání. Poslanecká sněmovna Bohuslava Svobodu zbavila v této věci imunity v roce 2014, mezitím případ dospěl k soudu, k nepravomocnému rozsudku. A nyní ve fázi odvolacího řízení není další projednávání možné bez opětovného souhlasu Poslanecké sněmovny.

Státní zástupce Městského státního zastupitelství Mgr. Tomáš Lejnar informoval mandátový a imunitní výbor o tom, že je vhodné, aby byl proces v této fázi dokončen, že je to vhodné i pro samotného poslance podle názoru státního zástupce, a žádal mandátový a imunitní výbor, aby doporučil vydání. Podle státního zástupce dostatečně radní nevyužili čas, a tudíž se dostali do časové tísně, přestože se dostali do situace, kterou sami z velké části nezavinili. Státní zástupce neznal spis Opencard 1, a nemohl tudíž řešit odpovědnost předcházející politické reprezentace, která celou situaci způsobila. Nebyl schopen komentovat jinou kauzu. Dále informoval, že doručení rozsudku ze září 2016 se stalo až v červenci 2017. Kauza podle něj není politicky motivována.

Pan doktor Bohuslav Svoboda sdělil mandátovému a imunitnímu výboru, že je pro to, že nějak hlasoval v Radě hlavního města Prahy, je přesvědčen, že hlasování odpovídalo informacím, které v té době měli, měli také veškeré posudky a byl přítomen tomu jednání i právník, který před hlasováním dosvědčil právní nekonfliktnost rozhodnutí. Rozhodnutí zajistilo, že veřejná doprava nezkolabovala a že nevyhodili miliardu oknem.

Právní zástupce pana docenta Bohuslava Svobody dr. Petr Toman na celou trestní kauzu sdělil mandátovému a imunitnímu výboru, že na celou trestní kauzu je potřeba pohlížet v širších souvislostech v době snahy o kriminalizaci komunálních politiků. Zdůraznil negativní roli paní státní zástupkyně Dagmar Máchové, shrnul dosavadní dlouhý proces stíhání, přestože pan poslanec vycházel z právních posouzení dvou advokátních kanceláří a doporučení přítomného právníka. Pan poslanec Bohuslav Svoboda je obviněn, že spáchal úmyslný trestný čin, že někdo jiný mohl onu zakázku realizovat o 60 milionů korun levněji, nikdo jiný než dotyčná firma ale onu zakázku vzhledem k předchozím smlouvám a licencím realizovat nemohla. Naše rozhodnutí je politické jako mandátového a imunitního výboru, informoval pan obhájce, a vysíláme podle něj signál veřejnosti.

Pokud to mám shrnout, případ se táhne už šestý rok, přičemž mohu konstatovat, že Poslanecká sněmovna průtahy rozhodně nezpůsobila. Věc mezitím dospěla k rozsudku první instance, čin spadá do přelomu března a dubna 2012, tedy do doby, kdy Bohuslav Svoboda nebyl poslancem.

Dovolte mi, abych vás také seznámil s usnesením mandátového a imunitního výboru k této věci: "Mandátový a imunitní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

České republiky po úvodním slově předsedy výboru poslance Stanislava Grospiče, po vylechnutí vyjádření státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze Mgr. Tomáše Lejnara, poslance Bohuslava Svobody a jeho právního zástupce, po zpravodajské zprávě pana poslance Petra Gazdika a po rozpravě nedoporučuje Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance docenta doktora Bohuslava Svobody, narozeného 8. února 1944."

Já bych k té věci dodal, že mandátový a imunitní výbor nedoporučil vydat pana docenta Svobodu, je to věcí svědomí každého poslance. Každý se rozhodne, ať vydat, nebo nevydat, na základě svého svědomí, nicméně dovoluji si upozornit, že součástí diskuse na mandátovém a imunitním výboru bylo také to, že tím, ať dnes rozhodneme jakkoli, naše odpovědnost jako Poslanecké sněmovny rozhodně nekončí. Naším úkolem jako parlamentu je zajistit, aby další tisíce těch, kteří v samosprávách veřejně denně rozhodují, podobně jako tak učinil pan docent Svoboda, nebyli kriminalizováni na základě nesmyslných posudků či nesmyslných obvinění k trestnímu stíhání. Mandátový a imunitní výbor proto také požádal pana předsedu Stanislava Grospiče, aby požádal předsedu ústavněprávního výboru, případně ministra spravedlnosti, aby se touto věcí zabýval, aby k podobným excesům v případě tisíců dalších komunálních politiků nedocházelo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pan zpravodaj bude sledovat od stolku celou rozpravu. Ještě než ji zahájím, přečtu omluvu pana poslance Tomáše Kohoutka od 15.31 do 20.00 hodin z důvodu návštěvy lékaře.

Otevírá rozpravu. První je pan poslanec Marek Výborný. Mám tady faktickou poznámku, která může reagovat tak leda na vystoupení předsedy a na zpravodaje, to je trochu složité, protože nevím... Přihlaste se, pane kolego, buď k faktické poznámce po vystoupení v rozpravě otevřené, nebo řádně. Tak nyní pan poslanec Marek Výborný v otevřené rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, vážení kolegové, rád bych vám sdělil důvody, které mě vedly ke změně mého původního stanoviska coby člena mandátového a imunitního výboru. Přiznám se, že poté, co jsem prostudoval – a protože oba dva ty spisy, to předešlu na úvod, týká se to i následujícího bodu č. 39 pana kolegy Růžičky, popravdě řečeno, jsou si ty případy velmi podobné v mnoha ohledech, i když jsou v jiném stadiu v tuto chvíli. Budu hovořit za oba a nebudu se potom hlásit už do rozpravy k bodu číslo 39.

Poté co jsem prostudoval oba dva spisy, tak jak přísluší členům výboru, tak jsem se domníval, že by bylo vhodné doporučit Sněmovně oba poslance vydat a nechat rozhodnout nezávislé soudy. Po čtyřhodinovém jednání našeho výboru a poté, co tam zazněly i věci, které nechci opakovat, protože tady je před chvílíčkou řekl ve své zprávě pan zpravodaj, tak jsem dospěl k názoru opačnému a hlasoval jsem proti doporučení vydat. A sdělím několik důvodů, které mě k tomu vedly.

Chci na úvod jasně předeslat, nerad bych tady rozpoutal nějakou vášnivou debatu, která by začala srovnávat věci nesrovnatelné, a to kauzu kolegů poslanců Babiše a Faltýnka z minulého týdne, s těmito případy. Opravdu jsou diametrálně odlišné,

protože zde se jedná o činy, které se odehrály v rámci politického působení obou dvou kolegů. Nejedná se o skutky, které se odehrály v rámci soukromých podnikatelských aktivit. Nerad bych opravdu tady začal diskutovat na této rovině anebo byl napadán pro nějaké pokrytectví. Opravdu se nedomnívám, že by to z naší strany a nakonec i ze strany dalších kolegů poslanců z hnutí ANO byl nějaký pokrytecký postoj.

Celá ta kauza jak pana doktora Svobody, tak pana starosty Růžičky je postavena na trestním stíhání za činy, které učinili v rámci kolektivního rozhodnutí – opakují, kolektivního rozhodnutí – v rámci výkonu svého mandátu zastupitelů. Ano, je pravdou to, že to byly skutky, které se odehrály mimo výkon mandátu poslance, ale byl to výkon jejich politického mandátu v rámci zastupitelů. A tak jak včera probíhal mandátový a imunitní výbor, tak na mě skutečně obě ty kauzy působí jako nepřipustná kriminalizace komunálních politiků, kdy to možná je nějaký výsledek, a teď možná budu poněkud nekorektní, výsledek nějaké protikorupční hysterie, která tady v minulých letech byla nastavena a kdy často, jak to nakonec je i třeba v případě kolegy Růžičky, pokud se jednomu ze zastupitelů něco nelíbí, tak prostě podá trestní oznámení, které samo o sobě je zjevně zcela nesmyslné. Ale orgány činné v trestním řízení, a já jsem rád, že to tady zaznělo i ze strany pana zpravodaje, že je třeba se zabývat s ohledem na komunální politiky, na desítky, stovky starostů a zastupitelů tou otázkou, do jaké míry tady skutečně za rozhodnutí v rámci kolektivních orgánů samospráv mají být tyto osoby kriminalizovány. Jenom jedno konkrétní číslo: od roku 2013 ze 350 trestně stíhaných zastupitelů bylo odročeno 85 % kauz. Tak já myslím, že toto konkrétní číslo také o něčem svědčí.

Chtěl bych říci na závěr, že pokud se Sněmovna rozhodne přiklonit k doporučení mandátového a imunitního výboru, že to v žádném případě neberu jako signál, že je zde cokoli beztrestné nebo že chceme někoho vymanit z rozhodování nezávislých soudů. Imunita u nás není doživotní, končí výkonem mandátu. Ale zároveň bych toto rozhodnutí považoval za důležitý signál, abychom začali řešit otázku kriminalizace těch, kteří působí ve funkcích starostů, zastupitelů, protože to by mohlo ohrozit i budoucí fungování samospráv. Já si myslím, že to je signál, který k tomu může pomoci, a není to snaha udělat rozdíl mezi těmi dalšími, kteří v těch kauzách jsou nebo dnes čelí trestnímu stíhání, a kolegy poslanci.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Marku Výbornému. Nyní je faktická poznámka pana poslance Ferance a potom přednostní právo pana poslance Jaroslava Faltýnka. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, reakce na vystoupení kolegy, který byl přede mnou. Já jsem taky člen mandátového a imunitního výboru. On řekl, že nechce srovnávat ty případy před týdnem a tento týden. Řeknu dvě věci pro srovnání. První věc je – a já tedy nebudu hlasovat pro vydání pana Svobody, protože rozhodoval nějakým způsobem. Ale ten rozdíl je v tom, on rozhodoval o něčem. Minulý týden jsme řešili případ, kde vydali jsme, ti

pánové ne že nic nepodepsali, o ničem nerozhodovali ani neměli šanci to ovlivnit. To je první rozdíl. A druhý rozdíl je v tom, že dneska, doufám, budeme rozhodovat věčně. Minulý týden to bylo jenom politické rozhodování. Děkuji. (Potlesk části poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní s přednostním právem pan předseda klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Přípraví se pan poslanec Jakub Michálek. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, dámy a pánové, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane předsedající. Mně se tady dneska vystupuje celkem špatně ve vztahu k té debatě, která tady byla minulý týden. Nicméně to určitě nějakým způsobem zvládnou a překonám.

Chtěl bych v první řadě omluvit kolegu Růžičku, o kterého tady dneska jde, protože je nemocen. Já jsem s ním ráno hovořil, poslal mi nějaké své stanovisko, které bych tady rád přečetl pro nečleny mandátového a imunitního výboru, aby se dostali i oni do obrazu, o co vlastně v té jeho konkrétní kauze šlo. Má horečku přes 38, takže prosím omluvte jeho neúčast. A současně... Prosím? (Poslankyně Válková upozorňuje řečníka, že se projednává jiný bod. Předsedající prosí o klid.) Aha, teď jsme u pana docenta Svobody, dobře. Tak já se omlouvám. Nezlobte se, já jsem dorazil z jednání. Omlouvám se.

Ale pokud se týká pana docenta Svobody, tak já jsem tady minule při tom svém vystoupení řekl, že budu hlasovat proti jeho vydání se znalostí věcí, které mám od členů mandátového výboru, a to je i stanovisko celého našeho klubu.

A pokud se týká pana kolegy Růžičky, tak to potom poprosím ještě jednou o vystoupení. Nezlobte se, omlouvám se.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Faltýnkovi. Nyní pan poslanec Jakub Michálek. Přípraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím, pane poslane, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Zaznělo tady, že Opencard 2 je výsledek jakési protikorupční hysterie. No já si myslím, že Opencard 2 je především výsledek toho, že bylo potřeba najít nějakého viníka, nějakého obětího beránka za kauzou Opencard. V kauze Opencard jednak to byli úředníci, kteří byli odsouzeni, byť jeden z nich se na tom nepochybně podílel, ale nebyli odsouzeni ti lidé, kteří to celé spáchali, kteří to schválili, odsouhlasili, připravili. A to si myslím, že byl zejména primátor Pavel Bém a jeho náměstek Petr Hulinský, který přesvědčoval i pražské zastupitelstvo, že to je úžasně výhodný projekt, který, když schválí, tak tím přinesou Praze miliardu korun, že to bude hrozná výnosná a všichni si to budou kupovat. Takže to se samozřejmě ukázalo, že to byl naprostý nesmysl. A vycházelo to z toho, že chtěli vlastně zotročit Pražany, aby každý platil pětistovku ročně za to, že

vůbec má kartičku v kapse. Nikoliv za kupon. Jenom za to, že má tu kartičku a že mu bude přinášet úžasné výhody.

Takže já si myslím, že to je jenom snaha hledat obětího beránka, a viděli jsme to i na mandátovém a imunitním výboru, což je obrovská chyba státního zastupitelství, že státní zástupce vůbec o kauze Opencard 1, tzn. o tom, jak vznikla Opencard, jak byly nastaveny podmínky, ze kterých se Rada snažila vysvobodit, tak o tom vlastně vůbec nic nevěděl. Dostal ten případ jeden měsíc předem a pak zastupoval hned obžalobu u soudu.

Já si myslím, že tohle je jeden velký historický omyl na půdě Poslanecké sněmovny. Už se to projednávalo, když tady byla vyšetřovací komise k Opencard, kde vlastně bylo podáno trestní oznámení na paní Máchovou, která figurovala jako státní zástupkyně i v případě pana Svobody. Myslím si, že to je opravdu velká chyba a že možná, že se stalo, že pan Svoboda a další radní něco pokazili. Možná že teď, když se na to díváme ze zpětného pohledu, tak samozřejmě je spousta času a ta věc už je vyřešená. Ty papírové kupony se nakonec vytiskly. Já jsem u toho byl, když jsme to prosadili, že se vytiskly papírové kupony. A takhle zpětně se to hodnotí velice jednoduše. Ale v porovnání s tím, za co by měli být zodpovědní původní aktéři kauzy Opencard, mi to přijde naprosto nepřístojné, že k tomu trestnímu stíhání dochází.

Takže já ten pohled nevydání chápu. Já osobně tedy budu hlasovat pro vydání, protože si myslím, že by to měl rozhodnout soud. A že to určité podezření tam je. Byť je mnohem, mnohem, neporovnatelně menší než to, za co by měli býti odpovědní pan bývalý primátor Bém a jeho náměstci.

Myslím si, že kdyby státní zastupitelství vážně zkoumalo to, co uvedl soudce soudu prvního stupně doktor Sotolář ve svém rozsudku, to, že se podívoval, že na lavici obžalovaných nesedí skutečně politická reprezentace, která to odsouhlasila a která ten projekt iniciovala a prosadila, protože ti úředníci to neudělali sami od sebe, ti to udělali na základě toho, což je zmapováno i v rozsudku, že dostali zadání od politické reprezentace. To si myslím, že je zásadní dluh, a považoval jsem za základní slušnost, aby tady toto konstatování v souvislosti se žádostí o vydání pana poslance Svobody zaznělo.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Jakubu Michálkovi. Ještě než udělím slovo paní poslankyni Heleně Válkové, došla omluva pana poslance Jana Čížinského od 16 hodin do konce jednacího dne.

Nyní tedy paní poslankyně Helena Válková se svým vystoupením, připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, mám spíš takovou morální než právní povinnost tady vystoupit a vlastně se vrátit ke svému projevu, který jsem zkrátila a který, přestože tady bylo jedním z předřečníků upozorněno na to, že neexistují souvislosti, pro mě ty souvislosti existují, totiž když jsme hovořili o vydání poslanců pana Andreje Babiše a Jaroslava

Faltýnka. Jedná se o institut imunity a její vnímání, které často ve veřejnosti se posouvá do takového kontextu, že je to něco nežádoucího, že jde o vybočení ze zásady rovnosti, a to jak všichni víme, máme v Listině základních práv a svobod – rovnost všech lidí – hned v prvním článku zakotveno.

Nejenom já si to myslím, ale i výklad Ústavy, tak jak ho najdete v různých komentářích i judikátech Ústavního soudu, vychází ale z toho, že imunita chrání samotnou instituci parlamentu. A smysl imunity kromě jiného právě vidím, jak jsem tady už minule i naznačila, v určitém vyvážení nerovného postavení poměrů sil mezi mocí zákonodárnou a výkonnou. V tom případě, o kterém tady právě hovoříme, je to zvlášť zřetelné, k jakému výkyvu může dojít, a zřejmě všichni můžeme vidět, kam může vést výkyv na tu jednu stranu, konkrétně mám na mysli v tomhle případě na stranu státních zástupců a policie, v případě, kdy dojde tedy k trestnímu stíhání zastupitelů v souvislosti s jejich hlasováním, když oni při vědomí rizika možných trestních postihů se pojistí i tím, že si nechají zpracovat znalecké posudky, a dokonce že v průběhu jejich jednání o této věci je přítomen i právní zástupce, který jim uděluje odborné pokyny. Přesto státní moc zde reprezentovaná státními zástupci, a v tomhle konkrétním případě už dokonce i soudem, byť to rozhodnutí je zatím nepravomocné, nakonec ten verdikt přijme a označí je za obžalované, posléze nepravomocně odsouzené.

Já si myslím, že je velmi smysluplné na tomto místě upozornit, že i statistické údaje, které nám byly předloženy v rámci projednání tohoto konkrétního případu obhájcem nepravomocně odsouzeného pana poslance Svobody, panem doktorem Tomanem za Unii obhájců, kterou znám, a je to instituce, která neoperuje s údaji, které by nebyly prověřené a ověřené, já jsem si je ještě ověřovala do dnešní schůze, jsou více než výmluvné.

Obviněno bylo v kauze Opencard v letech 2013–2014, která reprezentují vlastně největší koncentrovanou pozornost právě na tento typ trestních věcí ze strany státního zastupitelství, takže obviněných bylo celkem 81 a 2014 82. V roce 2017 se smrškl jejich počet na pouhých pět. V letech 1995–2017 bylo vedeno celkem 93 trestních stíhání proti 357 zastupitelům. To teď hovořím obecně. Od té kauzy pana poslance Svobody a dalších obžalovaných a odsouzených v Opencard se dostávám tedy na tu rovinu obecnější. K 19. 1. 2018 bylo pravomocně ukončeno pouhých 67 trestních řízení vedených proti 181 zastupitelům. Z celkového počtu 67 pravomocně ukončených trestních řízení bylo 23 trestních řízení ukončeno výrokem o vině obžalovaného zastupitele, 44 bylo ukončeno zastavením, zrušením usnesení, zproštěním obžaloby apod. To znamená, že 65,6 %, čili dvě třetiny ukončených trestních řízení, bylo vedeno neoprávněně.

V letech devatenáct set devadesát... Nebudu vás už raději zatěžovat těmito konkrétními čísly, udělám takové shrnutí. Z celkového počtu 29 trestních řízení, v nichž nebyl obsažen korupční prvek a v nichž bylo podáno dovolání, to znamená mimořádný opravný prostředek, který se podává za splnění přísně stanovených, taxativně vypočítaných a velmi pečlivě Nejvyšším soudem kontrolovaných podmínek v trestním řádu, takže z těchto 29 trestních řízení vedených proti 93 zastupitelům byla Nejvyšším soudem zrušena rozhodnutí soudu nižších stupňů v 15 trestních řízeních vedených proti 56 zastupitelům. A poslední číslo. Znamená to zhruba 52 %

nesprávných pravomocných rozhodnutí obecných soudů týkajících se 60 % členů zastupitelstev obcí.

Já jsem došla k závěru, že je třeba, abyste znali tato čísla. Víím, že tím nedělám propagaci pro nadcházející komunální volby, nicméně je to velký apel na to, abychom se zamysleli nad tím, jestli v současné době opravdu nedošlo k neodůvodněnému výkyvu moci výkonné a moci zákonodárné v neprospěch té zákonodárné, a i proto budu samozřejmě jako ostatní, jak zde bylo řečeno panem předsedou našeho klubu, hlasovat proti vydání, aby to byl určitý signál, který vysíláme, a říkáme: máme tady imunitu, která je nástrojem, který má opodstatnění a který umíme používat, pokud dojdeme k závěru, že se zneužívá prostředků trestního práva.

Úplně na závěr bych chtěla jenom říci, že tento případ je i smutným dokladem toho, jak se trestní řízení táhne v současné době, jak mnoho potřebujeme nový trestní řád, jak například jenom odůvodnění rozsudku trvalo tuším více než rok, takže ten již odsouzený se nemohl ani bránit opravným prostředkem, protože neznal odůvodnění, ten rozsudek nebyl doručen. A je vůbec otázka, jak v této věci bude dále postupováno. Ani nevzpomínám toho výroku pana doktora Sotoláře, předsedy senátu, který soudil pana poslance Svobodu, což je smutný důkaz toho, jaký je obrázek v oblasti justice, když zmínil něco v tom smyslu – já ho nedovedu citovat, ale pochopila jsem ten význam stejně jako můj předřečník pan poslanec Michálek, že vlastně ti, kteří by měli stát před trestním soudem, jsou jiní než ti, kteří před ním stojí zejména. Takhle bych to parafrázovala.

Děkuji za pozornost. A je to pro nás velká výzva, abychom se stavem naší trestní justice něco minimálně na té zákonodárné úrovni udělali. Děkuji. (Potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji paní poslankyni Válkové za vystoupení. Přeji hezké odpoledne. Předtím, než udělím slovo dalšímu přihlášenému panu poslanci Kalouskovi, tak tady mám jednu omluvu. Z dnešního jednání se od 16.30 do 17.30 z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Ondřej Benešík.

Takže poprosím pana poslance Miroslava Kalouska ve všeobecné rozpravě. Máte slovo. Prosim, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, nejprve mi dovolu, abych zareagoval na stanovisko pana poslance Ferance, který řekl, že dnes budeme rozhodovat věcně, zatímco minulý týden jsme rozhodovali ryze politicky. Já mám za to, že naše rozhodování je vždycky politické. Sněmovna je politický orgán a její usnesení je zcela zásadním politickým rozhodnutím. Někomu z nás se vždycky může to rozhodnutí po věcné stránce líbit nebo po věcné stránce nelíbit, ale jedná se výlučně o politické rozhodnutí, jednalo se o ně minulý týden a bude se o ně jako o politické rozhodnutí jednat i dnes.

Já jsem ten minulý týden, když jsem tady byl tak hojně citován panem předsedou Faltýnkem, že někdy jsem pro vydání a někdy ne a kde že mám tu hranici, tak jsem se snažil vysvětlit, kde mám tu hranici. Tou hranicí je rozdíl mezi individuálním činem,

který jsem udělat mohl nebo nemusel podle svého vlastního rozhodnutí, a politickým rozhodnutím učiněným ve sboru, zejména tedy v případě obecních zastupitelstev nebo obecních rad. Uvedu nějaký primitivní příklad. Když budu podnikat, přitom budu poslanec, požádám banku o úvěr a do té žádosti uvedu nějaké nepravdivé informace, poskytovatele úvěru uvedu v omyl, tak budu pravděpodobně, když to na mě praskne, stíhán za úvěrový podvod a není jediný důvod, abych nebyl vydán, protože to bylo mé rozhodnutí a mé jednání mimo moji veřejnou funkci.

Zastupitelé obecních a městských zastupitelstev či rad v takové situaci nejsou. Ti musí řešit nějakou konkrétní situaci, nesou svoji odpovědnost, kterou získali se svým mandátem, a velmi zhusta nemají šanci rozhodnout mezi ideálním a špatným, velmi často musejí rozhodovat mezi špatným a ještě horším v okamžiku, kdy minimalizují škody. A i když vyberou to nejméně špatné rozhodnutí, to znamená, minimalizovali škodu, tak to pořád není rozhodnutí ideální, a pak přichází výkonná moc, přichází státní zástupce a řekne všechny ty důvody, proč to bylo špatně, a stíhá.

Já si přitom velmi snadno umím představit při této logice a při této trestní politice, že kdyby rada, které primátoroval pan docent Svoboda, nerozhodla tak, jak rozhodla, ale rozhodla se prostě uspořádat výběrové řízení, které v dané situaci uspořádat nešlo, alespoň podle všech odborných posudků, které měl k dispozici, tak že by pak přišel státní zástupce a stíhal by to pro škodu, kterou způsobili svou nečinností nebo svým jiným špatným rozhodnutím. Úplně stejně si to umím představit, promiňte, že v obecné rovině se vyjádřím teď i k dalšímu bodu, protože případ pana poslance zastupitele Postoloprte je stejně absurdní, ne-li ještě absurdnější z mého pohledu jako případ docenta Svobody, že kdyby aktivně neřešili ten baráček v Postoloprtech, tak by pak někdo mohl přijít a stíhat je za porušování povinností při správě cizího majetku, protože by ten barák spadl.

Já bych opravdu velmi nerad, a ono to někdy i tak hrozí, aby při celé řadě případů, kdy musí obecní zastupitelé a svým způsobem i vláda, krajská zastupitelstva, kdy rozhodují ve sboru a dělají politické rozhodnutí, které už... v té situaci nemohou udělat nic jiného než minimalizovat škodu, ale nemohou té škodě úplně zabránit, tak aby nad nimi viselo memento státního zastupitelství "rozhodněte, jak chcete, ať rozhodnete jakkoliv, stejně vás čeká trestní stíhání".

Já prosím, abychom se zejména zamysleli nad tím – škoda, že tu není pan ministr spravedlnosti, ale myslím, že by si to zasloužilo svoji samostatnou diskusi – prosím, abychom si uvědomili, jak tahle politika, která skutečně začala zahájením takzvané velké protikorupční revoluce, protože ta obvinění, ty případy se odehrávaly zejména v letech 2012, 2013, 2014, jak zásadním způsobem ovlivnily a ovlivňují personální kvalitu kandidátek, a tím i personální kvalitu obecních zastupitelstev, a tím ve svém důsledku i kvalitu praktické politiky a aplikované demokracie.

Každý z nás, pokud se věnujeme komunálním kandidátkám – já jako bývalý předseda strany jsem s tím měl bohatou zkušenost a určitě tu nejsem sám, že jsme obcházeli své obce, svá města a významné osobnosti vyzývali k účasti na kandidátce, k účasti na samosprávě města, tak řada mimořádně kvalitních lidí říkala "nezlobte se, ne, my vás rádi podpoříme, ale v žádném případě nepůjdeme na kandidátku a už vůbec ne do rady, protože si nebudeme kupovat vstupenku do kriminálu". Prostě

tohle odstrašující memento způsobilo, že celá řada kvalitních lidí se neúčastní na správě věcí veřejných, protože má prostě strach, že při této aplikaci trestní politiky vůči kolektivním politickým rozhodnutím to na padne také. A to je vážná věc. To není jenom o tom jednom individuálním případě, ale to je skutečně o personální kvalitě aplikované politiky, a tím i o personální kvalitě realizované demokracie, dovolíte-li mi tyhle termíny.

Myslím si, že bychom se tím měli zabývat. Jednou z věcí, jak se tím budeme aktivně zabývat, je, že v obou těchto případech, jak v případě pana docenta Svobody, tak v případě pana poslance Růžičky, dáme jasný signál, že ne, že tohle se nám nelíbí, nepokládáme to za správné, nepokládáme to za fér a že své kolegy nevydáme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Kalouskovi. S faktickou poznámkou jako prvního mám přihlášeného pana poslance Ivo Vondráka, připraví se do obecné rozpravy pan poslanec Pavel Blažek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivo Vondrák: Dobré odpoledne, dámy a pánové, logická dedukce toho, co jsem teď tady slyšel, je ta, že vydání poslanců Babiše a Faltýnka bylo politickým rozhodnutím. Děkuji. (Potlesk z lavic poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Mám tady dvě přihlášky do obecné rozpravy. Jako první pan poslanec Pavel Blažek a do obecné rozpravy se připraví pan poslanec Leo Luzar. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý den, děkuji za slovo. Já bych úvodem chtěl poděkovat paní kolegyni Válkové za tu statistiku, která je významná a měla by se tady opakovat velmi často, abychom si uvědomili, jak opravdu ta soustava orgánů činných v trestním řízení v tomto úseku veřejného života probíhá a jak nekvalitně a špatně probíhá. To je potřeba zdůrazňovat pořád.

K případu pana docenta Svobody řeknu také jeden údaj. Víte, ta imunita, pokud nebude dnes pan poslanec vydán, vlastně znamená jenom jediný vzkaz orgánům činným v trestním řízení: pan poslanec má imunitu a vy si, orgány činné v trestním řízení, musíte teď jenom počkat na to, až ta imunita zanikne, a můžete pokračovat dál. To znamená, že to jakoby zdržíme.

Jenomže v tomto případě, když, je to asi dva roky, se mě pan docent Svoboda zeptal, že čeká rok na rozsudek, na písemné vyhotovení, a jestli je to normální, tak já jsem mu říkal, že to tedy asi není normální. A pak jsem se informoval, a když jsem se informoval, tak mi na Městském soudu v Praze řekli "ano, to je normální". Tak já tedy nevím, jestli je to pro vás normální. A teď to volně přeložím. Pan docent Svoboda a další obžalovaní v této věci čekali třináct měsíců na to, aby obdrželi písemné vyhotovení rozsudku, aby se mohli hájit.

Když dnes se rozhodne o tom, že pan poslanec vydán nebude, tak bavit se o tom, že my zdržujeme nějak orgány činné v trestním řízení, je pod tíhou těchto faktů úplně lichá argumentace. Oni sami nespěchali a já myslím, že opravdu – a teď se začnu obracet na hnutí ANO, protože má dnes svou vládu – tento stav není možné dále tolerovat. Já tady nechci rozebírat, kdo za to může, nemůže, prostě holt teď je vláda jednobarevná a důsledky jsou velké. Vy často pocházíte z prostředí manažerských funkcí, z podnikatelského prostředí, tak já nevím, jestli někdo z vás si dokáže představit, že by písemné vyhotovení čehokoli trvalo třináct měsíců. Asi ne. Dost pravděpodobně byste toho pracovníka, který by to takto zpracovával, nějakým způsobem postihli, dokonce byste se ho pravděpodobně asi zbavili.

A dovolte mi říct obecnou poznámku, teď toho využiji a obrácím se na členy vlády: Víte, my jsme si tak nějak navykli pod tlakem asi nějakých různých článků a celkové atmosféry na to, že existuje nějaký do sebe uzavřený svět státního zastupitelství a soudnictví, kam vlastně vůbec nikdo nemůže. Když se o tom něco řekne, tak je to málem nemorální trestný čin, málem demokracie spadne. Jenomže pokud vláda nese odpovědnost za státní zastupitelství, tak selským rozumem to přece nemůže být tak, že se do toho nemůže plést.

Stávající právní úprava poskytuje mnoho možností, jakým způsobem se do toho prostřednictvím Nejvyššího státního zastupitelství, ale i vládními usneseními, jakým způsobem může vláda korigovat trestní politiku i v této soustavě. Problém je v tom, že to chce politickou odvalu, protože vždycky se objeví někteří, co budou říkat: on je to nějaký zásah. Není. V Rakousku, například, tam došlo k tomu před několika lety, kdy schválili něco, co bychom se u nás asi divili. Dokonce ministr běžně může v Rakousku volat na státní zastupitelství a ptát se jich, jak to je, jak to není, proč to dělá tamten státní zástupce, když mu to trvá tak dlouho, ať to dělá jiný. Tak v Rakousku v rámci toho, čemu se říká transparentnost, udělali jedinou věc: už to musí dávat písemně. Ale ne že se o tom nesmí bavit s těmi státními zástupci.

A já bych vás chtěl vyzvat, protože máte velmi slušný volební výsledek, máte jednobarevnou vládu, k jakési odvaze tu trestní politiku začít na tomto úseku dělat. Za sebe – teď to říkám za sebe, ale jsem opoziční poslanec – mohu vlastně dopředu slíbit, že pokud to bude v mezích zákona a bude to děláno rozumně, tak já určitě nebudu ten, který toho bude v politickém boji zneužívat. Naopak bych byl rád, aby se tou situací pan ministr spravedlnosti, ale i předseda vlády a vláda jako celek zabývali. Pokud to totiž neuděláte, tak my vás budeme muset hnát k odpovědnosti za to, co se tam děje, protože ta vláda odpovědná prostě je. A znovu říkám a zdůrazňuji to, když jsem za na něco odpovědný, tak to nemůže znamenat, že do toho nemohu zasahovat. To prostě selský rozum nemůže nikdy vzít. A ten zákon takový není. To je mýtus, který prostě vznikl. A já bych dokonce někdy... abych to řekl, to slovo nezávislost, mně se tam spíše líbí, abych tak řekl, nestrannost. Nic nemůže být nezávislé v jakémkoli státě. A pokud jsme republikou, tak voliči rozdají nějakým způsobem mandáty, vy máte odpovědnost a je vyloučeno, aby jakýkoli státní orgán – opakují, jakýkoli státní orgán – byl nezávislý na tom, jak dopadnou volby, co rozhoduje tato Sněmovna a co rozhoduje tato vláda.

Takže já jenom prosím vládu, aby se tím někdy nějak zabývala. Protože naprosto chápu některé kolegy z hnutí ANO, když viděli některé věci zvnějšku, mám teď na

myslí, viděli něco v televizi, četli o tom něco, tak jim některé věci připadaly, teď to řeknu obecně, určitým způsobem. Teď to vidí zevnitř a začínají zjišťovat, že některé věci, které si mysleli, některé dojmy, které měli, mohou být trochu posunuté směrem, který vám třeba vytvořila média. Takže já bych tady sám za sebe nabízel pomocnou ruku v té obecné rovině, aby se tím vláda opravdu zabývala a aby se ta trestní politika dělala.

Dovolte mi ještě, já to dělám nerad, ale musím připomenout, že když se tady mluví, a pan kolega Kalousek to říkal krásně a říkala to krásně paní kolegyně Válková, o tom, že nám trochu a příliš ty trestní orgány zasahují do práce samosprávy. Víte, ono to vzniklo tím, že naše bývalá kolegyně, kdysi nejvyšší státní zástupkyně, před mnoha lety vlastně tehdy vydala rozhodnutí a řekla: orgány činné v trestním řízení, vrhněte se na samosprávu, tam se dějí nekalé věci. To není nic jiného než politické zadání pro státní zastupitelství. V širším ohledu to byla tzv. akce Čisté ruce, což bylo také politické zadání pro orgány činné v trestním řízení. I když si o tomto já mohu myslet své, tak musím uznat – a to je to, o čem jsem mluvil před chvílkou –, takovéto zadání ta vláda dát může. Ne že nemůže, prostě může. To, že to tehdejší státní zástupkyně řekla a nasměrovala orgány činné v trestním řízení, to také může, problém je v tom, že to má po letech své důsledky. A ty důsledky jsou ty, že dneska je lepší nerozhodovat vůbec nic, protože nikdy nevíte, který státní zástupce či policista si jakýkoli váš krok vyloží způsobem, který vás dopředu nenapadne. Dohromady řečeno, je to stav právní nejistoty v orgánech, které rozhodují o docela podstatných věcech.

Nebudu vás dále nudit, ale jenom bych opravdu, a teď to říkám naprosto kolegiálně a prosím, abyste o tom v hnutí ANO a ve vládě přemýšleli, jakým způsobem se zabývat výkonem (s důrazem na slovo výkon) trestní politiky. Protože my neděláme jenom zákony, ale vláda má odpovědnost i za tu soustavu a paradoxně a přeneseně vlastně i za soudy. V momentu, kdy se stane něco na soudech, na koho budeme křičet? Na ministra spravedlnosti. Tam ale chápu, že to je samostatná moc, a tam se nedá mluvit o tom, že vláda měla určovat tam nějakou soudní politiku apod. Ale u těch státních zástupců nepochybně, a pokud to neudělá, tak je za to odpovědná.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Pavlu Blažkovi. Jenom abych to zrekapituloval, tak tady mám tři přihlášky na faktické poznámky a dvě přihlášky do obecné rozpravy. Než začneme faktickými poznámkami a připraví se pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal, tak tady přečtu dvě omluvy. Pan profesor Vyzula se omlouvá od 16.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec David Kasal se omlouvá od 16.00 hodin do konce jednání z osobních důvodů.

Začneme faktickými poznámkami. Pane místopředsedo, máte slovo. Vaše dvě minuty. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já jenom musím zareagovat na to nadšení, které tady v rozpravě zaznělo nad tím přiznáním, že se jedná o politické

rozhodnutí. Samozřejmě že se jedná o politické rozhodnutí. Jsme politický orgán, jsme složeni z politiků, a tedy děláme politická rozhodnutí. Každé hlasování v této Sněmovně, v jejích orgánech, je politické rozhodnutí. Výjimky jsou opravdu vzácné. Pokud si mám nějakou vybavit, tak to bylo rozhodnutí o změně zpravodaje. To bylo možná nepolitické rozhodnutí, ale jinak děláme politická rozhodnutí, samozřejmě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane místopředsedo. Jako dalšího s faktickou poznámkou mám přihlášeného pana poslance Ferjenčíka. Prosím. A než se dostavíte k pultu, tak přečtu jednu omluvu. Dnes mezi 13. a 19. hodinou se omlouvá z důvodu nemoci pan poslanec Petr Beitl.

Takže pane poslanče Ferjenčíku, máte slovo. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Mně trochu přijde smutné, že dva bývalí ministři spravedlnosti se tady pozastavují nad stavem české justice a nad tím, jak strašně dlouho se táhnou soudní kauzy. To byla jejich práce s tím něco udělat. Každopádně to, že justice funguje špatně, přece nemůže být argument při posuzování poslanecké imunity. My posuzujeme, jestli to splňuje nějaké náležitosti, podle svědomí každého poslance. Podle naší představy, k čemu ta imunita slouží? Podle mě její smysl je, aby chránila poslance před nějakými politickými nebo hospodářskými nebo lobbistickými útoky ať už ze strany vlády, nebo ze stran nějakých korporací, ale rozhodně nemá sloužit k tomu, abychom zastavovali soudy, které vyšetřují kauzy, kde aspoň já jsem se v tomto případě nesetkal s tím, že by někdo zpochybňoval, že justice koná prostě proto, že si to myslí. Ale pan Svoboda není u soudu proto, že by na něj konkurenční strana dala nějaké udání. Tady prostě státní zástupci došli k tomu, že to řešení té situace s Opencard bylo natolik špatné, že má být trestně stíháno. A tohle podle mě má rozhodnout soud.

Myslím si, že vysíláme velmi špatný signál občanům, když říkáme, že politici jsou nad nimi, a protože se jim nelíbí, jak funguje justice, tak oni se jí nepodvolí a budou státní nad ní. Proto budu hlasovat pro vydání.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A další s faktickou poznámkou prosím paní poslankyni Pekarovou, připraví se s faktickou poznámkou pan poslanec Stanjura. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Už mi to trochu vzal pan místopředseda. Já jsem chtěla vašim prostřednictvím, pane předsedající, k panu poslanci Vondrákovi, protože se tady pokusil o vrcholnou manipulaci. Tak pokud jste si toho ještě nevšiml, tak my jsme politici. Poslanec je politik. Takže všechna rozhodnutí, která tady činíme, jsou opravdu politická. Maximálně tak jestli se v bufetu rozhodujete, jestli si dáte zrovna smaženku, nebo chlebiček, tak to asi politické rozhodnutí není, ale tady to hlasování, ať už se týká čehokoliv, tak je politické. Je to politické rozhodnutí naše.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní poslankyně. Další s faktickou poznámkou pan poslanec Zbyněk Stanjura a připraví se místopředseda sněmovny Petr Fiala s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já volně navážu. Pan kolega, pan docent Svoboda, je stíhán za politické rozhodnutí a já jsem přesvědčen, že za politické rozhodnutí máte nést politickou odpovědnost. Ano, voličům se to nemusí líbit, mohou říct: rozhodli se špatně, nebudu je volit. Ale ne trestněprávní odpovědnost.

Já bych chtěl opravit pana poslance Ferjenčíka. To nebylo rozhodnutí pana poslance Svobody. To bylo rozhodnutí Rady hlavního města Prahy, jestli se nepletu. A když se podíváte na ten průběh, tak najednou i ten soud – a je nezávislý, ale mohu se snad kriticky vyjádřit – řekne, že některé radní zbavil odpovědnosti a vlastně je vyvinil a některé ne. To mi přijde úplně absurdní. Úplně absurdní!

Takže já budu, a postupoval jsem tak i v minulosti, pokud je někdo stíhán za politické rozhodnutí, tak já hlasuji proti vydání. Máme dostatek jiných politických prostředků, abychom vedli polemiku na úrovni města, kraje, státu, zda to bylo dobře, nebo špatně, můžeme nabízet jiná řešení, můžeme i kritizovat, ale ne kriminalizovat. A to je kriminalizace politického rozhodnutí. A to není tím, že jsme nad občany. To tak přece vůbec není. Pokud máme pochybnost – a pro mě je to systémový přístup. Za politická rozhodnutí se nemá vést trestněprávní odpovědnost. Jinak to vede k alibismu, k nerozhodování, ke stagnaci a nakonec k úpadku města. Já trávím pracovní život v Praze, doma jsem v Opavě a úplně někde jinde, ale dnes a denně vidím tu stagnaci a úpadek a jedním z důsledků je ztráta odvahy rozhodovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče, i za dodržení času. Poprosím, faktickou poznámku, pan místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, také reaguji na vystoupení pana poslance Ferjenčíka, vašim prostřednictvím. Hodně toho řekl už pan předseda našeho poslaneckého klubu, ale ještě jednu věc bych podtrhl. Tím naším rozhodnutím a výrokem, ke kterému třeba Sněmovna dospěje, nechráníme jenom politiky. My právě chráníme občany, protože vážně bude narušena demokracie v České republice, pokud připustíme, aby se kriminalizovala politická rozhodnutí, a k tomu už delší dobu v tomto státě spějeme. A je naší odpovědností se tomu postavit všemi silami.

A pro ty, kteří si myslí, že kriminalizace politických rozhodnutí, no tak dobře, však ti politici riskují a dobře těm politikům tak, však kdo jde do politiky, tak je špatný, tak těm chci říct, že ono to má další a další důsledky na společnost. Jestliže kriminalizujete politické rozhodnutí, kdo za chvíli bude chtít být starostou? Odvážá se ten starosta o něčem rozhodovat? A jde to dál. Kdo bude chtít být ředitelem zoologické zahrady, bude se bát vypsát nějakou veřejnou zakázku. Kdo bude chtít být ředitelem knihovny, ředitelem školy? Takto nemůžeme postupovat. Není možné

kriminalizovat manažerské a politické rozhodnutí, které je uděláno v dobré vůli, bez osobního obohacení, na základě stanovisek úředníků, na základě právních posudků, jenom proto, že se to o dva tři roky později někomu prostě nelíbí. Jestli tohle v téhle zemi připustíme, tak vůbec nechráníme občany, ale naopak likvidujeme kvalitu naší demokracie.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu místopředsedovi Fialovi a na další faktickou poznámku prosím o vystoupení pana poslance Ivo Vondráka. Připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Ivo Vondrák: Děkuji. Já bych k tomu chtěl říct jediné. Politika je proces rozhodování a já bych chtěl říct, že více hlasů neznámá více pravdy. Tak abychom si uvědomili, když vydáváme lidi a rozhodujeme o osudech lidí, tak bychom toto měli mít nějakým způsobem na paměti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Další faktická poznámka, pan poslanec Marek Výborný. Připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Já jsem chtěl vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, reagovat na kolegu Ferjenčíka. Respektuji, je to vaše rozhodnutí, jak budete hlasovat, to samozřejmě je možné, ale domnívám se, že institut imunity, tak jak ho máme definovaný v naší Ústavě, v našem ústavním pořádku, tak je přesně pro tyto skutečnosti, kdy tady na základě politického rozhodnutí dochází k omezení mandátu těch, kteří jsou součástí parlamentu, a přesně proto to tam je. On to tady řekl pan místopředseda přede mnou a další velmi správně. Měli bychom toto zvažovat. A připomínám, že imunita tady není definována doživotně. To znamená, ta věc neskončí automaticky, bude pokračovat po skončení výkonu mandátu, ale my teď vydáváme nějaký signál a říkáme, že tady není možné omezovat politický mandát, který tady vznikl volbami. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče, a poslední zatím přihlášený do faktických poznámek je pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Chtěl bych reagovat na pana předsedu Fialu prostřednictvím pana předsedajícího. Myslím, že problém naší společnosti je spíš v tom, že právě politici nejsou odpovědní za svá rozhodnutí. A ten váš argument, že by se lidé nehlásili do těch veřejných funkcí, je zcela mylný. Rok od roku kandiduje víc stran, víc lidí v komunálních volbách. Zájem o veřejné funkce nikdy nebyl tak velký, jako je v posledních letech. Takže to tvrzení, že v reakci na občasnou – a skutečně občasnou – kriminalizaci některých rozhodnutí, a musím zdůraznit, že ta rozhodnutí jsou podle státních zástupců protizákonná a to je ten

důvod, proč oni je napadli, tak to, že čas od času nějaký politik stojí před soudem, skutečně nevedlo v České republice k tomu, že by se lidé přestali hlásit do veřejných funkcí nebo by se báli rozhodovat. V některých případech je to naštěstí odradilo od toho, aby udělali nějaké velmi špatné rozhodnutí.

Piráti prosazují odpovědnost politiků za jejich rozhodnutí, a když poruší zákon, tak mají být odpovědní i soudně, ne jenom politicky. Já vím, že ODS má historii, kdy jejich poslanci se třeba vzdali mandátu výměnou za to, že pak udělali nějaké politické rozhodnutí, ale to je tradice vaší strany. My rozhodně takové věci dělat nechceme. A myslím si, že ta vaše vystupování obráceným směrem, že jsou politici nějakí chudáčci, které tady justice šikanuje, je naprosto nepřiměřené v té reálné situaci, která v naší zemi panuje, což ostatně dokládá, že pan Bém před tím soudem nikdy nestál.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji za přesné dodržení času. A teď tady mám smršť faktických poznámek. Takže jako prvního mám přihlášeného pana poslance Pavla Blažka, připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Takže vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Já jenom stručně reakci na pana kolegu Ferjenčíka. Vy jste říkal větu, že vlastně politici tu odpovědnost nemají a měli by ji mít. Jenomže když se na ty (nesrozumitelné) podíváte, tak jsou to vlastně jenom politici, kteří mají nějakou odpovědnost. Jednou za čtyři roky nebo za pět, podle toho, jaké je období, jsou hodnoceni voliči, a když to dělají špatně, tak končí.

Ta debata je celá o tom – a teď řeknu jednoduchý příklad. Paní profesorka Válková tady řekla nějaká čísla. A ten problém je v tom, že čísla jsou docela děsivá, kolik bylo zproštěno obžaloby. A já vám garantuji, že ti, kteří tyto lidi vládli celé ty roky, těm se nestane vůbec nic, tam není žádná odpovědnost. My máme aspoň nějakou. Máme omezený časový mandát. Ti ostatní nemají a vůbec nebudou nijak postiženi za to, že někomu doslova zničili život, protože u těch politiků je to i medializace. A koneckonců to nemusí být jenom politik, může to být nějaká firma, zbrojař třeba. Když to zajímá média, úplně ho vyřídíte tím, když bude trestně stíhaný, pak zproštěný, to už je jedno, zakázky nedostane, lidi se s ním přestanou bavit atd. Těm se nestane nic. Ale my za tři roky, už za tři roky nejpозději budou nějaké kampaně, a odpovědnost máme mnohem větší než tyhle orgány. Ty jsou nepostižitelné. A v tom je ten problém.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji, pane poslanče. Takže teď o faktickou poznámku prosím pana Jana Zahradníka, a paní poslankyně Válková, jste teď pátá v pořadí ohledně faktické poznámky. Takže pane poslanče, prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já jsem tady vystupoval k tomuhle tématu vydávání poslance docenta Svobody již před těmi čtyřmi nebo třemi a půl lety, a když si vzpomínám, co jsem

tehdy říkal, tak popravdě na tom nemusím nic měnit. Upozornil jsem tenkrát na případy jihočeských starostů, starosty města Český Krumlov opakovaně stíhaného za rozhodování, které v těžkých dobách povodní 2002 učinil. Na starostu obce Lipno, který byl opakovaně stíhán za rozhodování, které jako člen rady a zastupitelstva učinil. Samozřejmě oba ti mužové byli zproštěni svých obvinění, byli shledáni nevinými, ale na jejich životech to zanechalo nepopíratelně významné stopy.

Co se ale změnilo? Já jsem pořád členem zastupitelstva v Českých Budějovicích. Přibýlo takových vyjádření, která zaznívají v diskuzích k jednotlivým materiálům. Mnozí kolegové zdůvodňují svoji nevělu hlasovat pro ten který materiál ne proto, že by nesouhlasili s tím samotným záměrem, ale říkají, že mají obavu z toho, že by jejich hlasování mohlo pak být podrobováno trestnímu stíhání. S tím upozorněním tedy se zdržují hlasování, případně odcházejí, a té povinné většině ze všech zastupitelů – to není kворum jako tady u nás přítomných, ale ze všech – pak způsobují nízký počet hlasujících pro daný materiál. A navíc kolegové nebo kolegyně, kterému se dané rozhodnutí nelíbí, se často stane, nebo stalo se to, že podají trestní oznámení na ty zastupitele, kteří pro daný materiál hlasovali, a ti jsou pak minimálně tedy zatím podrobováni podáním vysvětlení, což je takový první stupeň (upozornění na čas) před případným trestním stíháním. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Takže další v pořadí pan poslanec Zbyněk Stanjura, připraví se pan Petr Gazdík, pan poslanec, na faktické poznámky. Prosim.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych chtěl požádat pana poslance Ferjenčíka, aby vážil slova. Pan docent Svoboda není žádný chudáček politik. Je to člověk s úctyhodnou životní kariérou. Skvělý lékař, skvělý pedagog, Pražany hodnocen jako výborný primátor. Nemůžu přijmout tu revoluční tezi, že když se kácí les, tak lítají třísky. Není to žádný chudáček. A je kriminalizován, vláčen po soudech a třináct měsíců čekal na vyhotovení rozsudku.

A když už saháte do nějakých... a kritizujete Občanskou demokratickou stranu, tak to řekněte celé. Ano, mi bývalí kolegové byli vzati do vazby, nezákonně stíhání, stát se jim za to musel omluvit a vyplatit milionové částky. Zničené kariéry minimálně politické. Co se stalo těm, kteří to spískali? Ivo Ištvan. Pamatujete si tu tiskovku poté, co je uvrhl do vazby? Co se stalo jim? Kde je odpovědnost těchto lidí?

Tak nepoužívejte tak hloupé příklady. Zrovna jste použil příklad, kdy se stát omluvil, vyplatil odškodnění a je to rozhodnutí nezávislého soudu. Za prvé to není pravda, argumentujete stejně jako ti státní zástupci, kteří se tohoto protizákonného jednání dopustili. A podotýkám, opakuji, konstatoval to soud, že to bylo protizákonné jednání státních zástupců. Volal jste někdy po odpovědnosti těchto lidí? My všichni jsme zaplatili jejich chybu, protože to platilo Ministerstvo spravedlnosti z příslušné kapitoly. Já jsem neslyšel to volání po odpovědnosti. Pokud se pletu, tak se omlouvám. Mohl byste třeba dneska volat k odpovědnosti ty, kteří provedli nezákonné stíhání takovou metodou, že se stát musel omluvit a vyplatit odškodnění.

(Pane poslanče, čas.) Takový hloupý příklad skutečně nepoužívejte! (Potlesk poslanců ODS).

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji a s další faktickou poznámkou pan poslanec Petr Gazdík a připraví se pan poslanec Marek Výborný. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Já bych chtěl také reagovat na pana poslance Ferjenčíka prostřednictvím pana předsedajícího. Pane poslanče, prosím, důkladně prostudujte ty dva případy, které dnes tady máme na stole. To jsou přesně příklady, které mluví proti tomu, co jste řekl. Ale Rada hlavního města Prahy, kdyby tehdy neudělala nic nebo kdyby rozhodla jinak, tak velmi pravděpodobně prošustruje miliardu, a dále je tady veřejný zájem, že by milion Pražanů musel začít používat papírové kupony, nehledě na ztrátu důvěry toho, že si koupili nějakou kartu, do které investovali a která je zklamala. A patrně by také mohli být stíháni za to, že prošustrovali miliardu svým rozhodnutím nebo že nekonali. Oni nějak konali,

a v tom spise je nesmysl už v tom, že oni jsou viněni za to, že údajně měli uzavřít smlouvu s někým, kdo by to udělal levněji, podle tržní ceny. Určitě by to někdo jiný udělal levněji tržní cenou. Ale oni nemohli. Oni předchozími smlouvami byli vázáni, že to může dělat jenom ta jedna společnost. A to jen ten omyl, to zásadní, co svědčí proti tomu, co jste říkal. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji, pane poslanče, a nyní prosím na faktickou poznámku Marka Výborného a připraví se paní poslankyně Válková. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji, jenom velmi krátce, Vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, ke kolegovi Ferjenčíkovi. Možná by opravdu bylo dobré, abyste si případně sehnal informace od členů mandátového a imunitního výboru z vaší strany. Pak byste skutečně nemohl tady bagatelizovat a útočit na starosty našich obcí, na komunální politiky a říkat, že pár starostů, možná někde chudáčků, apod. To prostě není pravda. To jsou desítky, resp. stovky komunálních politiků. A pokud potom slyšíte, že tady nebyla způsobena škoda, že tady nebyl prokázán úmysl a že jenom mám dojem, pocit, že by jako tady něco mohlo být a že se mi to nelíbí, a na základě toho běží trestní stíhání, tak já skutečně tvrdím, že toto je výsledek tady vytvořené protikorupční hysterie, která byla dohnána ad absurdum. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji, a nyní na faktickou poznámku paní poslankyně Válkové. Prosím. A připraví se pan poslanec, pan místopředseda Sněmovny Fiala.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Předřečníci naštěstí, takže to budu mít docela lehké a snad i krátké, řekli většinu těch věcí, já bych tady jenom podtrhla to, co řekl pan kolega Výborný, pan poslanec Výborný.

Prosím vás, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, pane Ferjenčíku, máte zástupce v mandátovém a imunitním výboru, a právě proto jsme i my relativně – moc to tady nezaznělo dopodlehne – k naší chybě hnutí ANO velkoryse souhlasili s tím, že se navýšily počty členů těch kontrolních výborů právě v těchto citlivých věcech. Čili chce to konzultovat vaše kolegy a oni by vám jistě řekli, jak to probíhalo a jak s odpuštěním nesmyslná je ta vaše kritická, nebo rádobý kritická připomínka vůči nám politikům. Ten případ sám o sobě stojí za to si ty informace opatřit.

Potom, pokud jde o odškodnění, to jsem ráda, že pan poslanec Stanjura, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, to zmínil, protože tady chybí jakýkoliv regres v podobě – po těch letech samozřejmě ani to nelze jako kárnou odpovědnost, když to trvá třeba tři, čtyři, pět roků, za ta rozhodnutí, a jsou to milionové částky, které se stále zvyšují. Tu statistiku z Ministerstva spravedlnosti k dispozici máme.

A poslední replika na to, co řekl, aby to bylo všem jasné, pan poslanec Blažek. S tím naprosto souzním, stejně jako on jsem bývalá ministryně spravedlnosti a vím velice dobře, že trestní politika se dá zaměřit vždycky na určité téma. Minulé období to byly oběti. Oběti mají teď velmi dobré postavení trestných činů. Předtím to bylo něco jiného. Samozřejmě to nebyla jenom tato tematika. Nechci zneužívat čas k faktické poznámce, ale chci říci, že je na čase změnit trestní politiku, a to dělá... (Paní poslankyně, čas.) Je za to odpovědný ministr spravedlnosti. Takže my mu to určitě řekneme. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, paní poslankyně, a na faktickou poznámku pan místopředseda Sněmovny Petr Fiala a připraví se pan poslanec Jakub Michálek. Rušíte faktickou poznámku. Takže pan poslanec Jakub Michálek. Prosím. A připraví se na faktickou poznámku pan poslanec Roman Onderka.

Poslanec Jakub Michálek: Já musím říct, že mě opravdu hodně pobavil výrok, že oběti trestných činů teď mají velmi dobré postavení. To si myslím, že je skvělý vzkaz pro všechny, komu se stane nějaká újma trestným činem.

Já jsem chtěl tady jenom věcně reagovat na tu mylnou informaci, a je to opravdu jenom faktická poznámka, o prošustrované miliardě. V té době už to byly utopené náklady. Opravdu neopakujeme tady ten argument, protože není platný. My jsme tam seděli v roce 2014, když jsme tam přišli, s paní primátorkou Krnáčovou jsme to řešili, taky jsme udělali nějaké kroky, nasadili jsme papírové kupony, udělala se Lítačka, dalo se to zvládnout, ale chtělo by to, aby tam opravdu seděl někdo, kdo té věci rozumí. Není to hra na pískovišti. A bohužel v té době se k tomu přistupovalo ledabyle. To je prostě fakt a ten výsledek tomu odpovídá.

Mikuláš Ferjenčík tady reagoval na argumenty typu, že nikdo nebude kandidovat v komunálních volbách. Jenom prosím, zdržme se těchto argumentů, které prostě

nedávají smysl, a věnujme se zpátky té věcné diskuzi, jestli tedy někdo k ní vůbec ještě má. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji, pane poslanče, za vaše vystoupení. A na další faktickou poznámku pan poslanec Roman Onderka. Prosim, pane poslanče, a je to zatím poslední faktická poznámka.

Poslanec Roman Onderka: Pane místopředsedo, dámy a pánové, nacházíme se v Poslanecké sněmovně, která je svým způsobem výjimečná. Máme tady exprimátora Prahy, exprimátora Brno, máme tady exprimátora Plzně, exprimátora Karviné. A strašně mě udivuje a bavím se, když pan poslanec Ferjenčík a další nám vysvětlují, jakým způsobem trvá odpovědnost či mandát primátorů statutárních měst v České republice. Primátor není volen na čtyřleté období, jestli si to náhodou neuvědomujete. Primátor je volen a možnost jeho odvolání zastupitelstvem je každý měsíc. Třicet dnů odpovědnosti. Za třicet dnů nemusí na té nejvyšší židli sedět. A bavíme se o tom, že tento primátor je odpovědný za kolektivní rozhodnutí zastupitelstva a rady. Vždyť je to nesmysl. Primátor musí podepsat každý dokument, který zastupitelstvo či rada odsouhlasí, pokud nemá podezření z trestné činnosti a nezdůvodní na příštím zasedání zastupitelstva daného města. Je potřeba si uvědomit, že primátor je v nejméně výhodné situaci ze všech zastupitelů jednotlivých měst.

A co se týče pana Svobody, já jsem s ním jednal několikrát. Bavili jsme se koneckonců i o tomto systému, protože každé z větších měst má problémy s dopravou, s městskou hromadnou dopravou a musí ji řešit. A musím říct, že jsem přesvědčen o tom, že nemůže Poslanecká sněmovna vydávat Policii České republiky lidi, aby byli kriminalizováni za kolektivní rozhodnutí orgánů svých měst. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. To je poslední faktická poznámka v tuto chvíli, takže se vrátíme zpět do obecné rozpravy. A tady mám přihlášeného jako prvního pana poslance Milana Ferance a připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já jenom skutečně tři krátké poznámky. První k tomu, co to je politické rozhodování. Skutečně se o tom můžeme bavit nekonečně. V případě, který teď řešíme, se jednalo o to, že rada schválila použití JŘBU v případě, kdy dle názoru policie to neměla udělat. Toto je ta věcná stránka. A pokud jsme se rozhodovali jako členové mandátního výboru, tak jsme došli k závěru, že nemůžeme spravedlivě požadovat od primátora, aby rozhodl jinak, než mu doporučily všechny odborné orgány, právníci, advokáti atd., on neměl jinou možnost rozhodnout. Co to ale znamená? Znamená to, že jsme to vyhodnotili jinak, než to udělaly orgány činné v trestním řízení. Vyhodnotili jsme to jinak! A celý minulý týden jsme tady slyšeli – my nejsme soud, nesmíme nic

hodnotit, nemůžeme, od toho je někdo jiný. Tak jenom se vracím k těm rozdílům dneška a minulého týdne.

Jedna věc ale tyto dva případy spojuje – Čapí hnízdo a Opencard 1. Dneska řešíme Opencard 2. Ta by nebyla, pokud by nebyla Opencard 1. A spojují ji některé osoby. Opencard 1 – státní zástupkyně Máchová, která to řešila, až to nevyřešila. Čapí hnízdo – vyšetřovatel pan Nevτίpil. Co mají společného? No šli se v jiném případě, tzv. tunelování firmy Neograph, kde rukou společnou nerozdílnou odstíhali, dovedli k rozsudku pana Sittu staršího, pana Sittu mladšího, až vrchní soud je zprostil – ne vrátil zpátky, zprostil obžaloby a konstatoval, že orgány činné v trestním řízení pochybily opakovaně, špatně to vyhodnotily. A dokonce konstatoval, že trestní oznámení na tyto dvě osoby bylo z kruhů pana Rittiga a spol. a mělo být mstou za to, že oznámili tunelování dopravního podniku. Stačí se podívat na stránky Národní fond proti korupci, tam ten rozsudek je, tam je to přímo konstatováno, rozhodnutí vrchního soudu. Děkuji. (Potlesk poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A jako posledního do obecné rozpravy mám přihlášeného pana poslance Leo Luzara. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, nevyužil jsem svého přednostního práva, počkal jsem v řadě diskutujících a myslím si, že to bylo dobře, protože jsem vyslechl hodně názorů na tu věc. A chtěl bych říci svoji zkušenost.

Jsem od roku 1990 zastupitelem městské části. A věřte mi, zažil jsem strašně lumpáren. Vážím si všech poctivých starostů, místostarostů, primátorů, ale bohužel jsem zažil i ty, kteří tu funkci využili ke svému osobnímu prospěchu, ať hmotnému, nebo nehmotnému – teď si nebudu hrát na soudce a rozlišovat. Až to bylo tak do nebe volající, že už se to prostě nedalo před společností zakrývat, co se všechno v těch samosprávách děje, tak se nastolila vlna – a ono to tady také v té diskusi zaznělo – vlna očisty bych to nazval. A ta vlna zvedla určitou aktivitu orgánů, která pomohla této společnosti ukázat nepravosti a ukázat ty věci v té právě nahotě. Pomohla taky různým hnutím, stranám popř. iniciativám se dostat k určité politické moci. Protože ta vlna tu společnost měla za úkol očistit.

My tady můžeme diskutovat o tom, jestli ta vlna měla charakter tsunami, anebo to měla být jenom taková ta očištná mořská vlna související s odlivem a přílivem. Ale co tady tato zákonodárná Sněmovna měla udělat, je, nastavit mantinely. To byla naše úloha. To byla úloha této Sněmovny. Proto mě taky mrzí, že zde není ministr spravedlnosti, který by měl slyšet tyto názory a měl by iniciovat správné návrhy zákonů, které by usměrnily jak činnost státních zástupců, tak ale i soudců. Ono už to tady také zaznělo, že to nejsou lidé bez zodpovědnosti, jak my je vnímáme. Jenom proto, že někoho jmenuje prezident, není přece bez zodpovědnosti za výkon své práce. Jak dlouho se tady bavíme o nějaké té soudcovské zodpovědnosti, o nějaké samosprávě v jejím vnitřním uspořádání, ať nezasahujeme jako zákonodárci do moci soudní. To jsou všechno věci, které tady dlouhodobě jsou, ale jakmile skončí ty

debaty ohledně vydávání, a většinou se to vždycky točí kolem vydávání někoho, tak to se usne, protože se nám příliš nechce do té zastavěné oblasti neboli minového pole práva vstupovat.

Já tady chci hovořit o tom, a tady to také zaznělo – je obrovské množství starostů, zastupitelů, kteří jsou trestně stíháni. Možná mají tu smůlu, že nemají imunitu. A prostě to martyrium musí projít. Sám jsem byl svědkem v x případech, dokonce tady můžu říct, že i zákon byl zneužíván k očerňování. A účelově trestní stíhání jsem také zažil, podání podnětu, aby orgány činily a mohly diskreditovat někoho, aby se musel očišťovat. Tyto věci asi tady všichni známe. Ale my tady máme rozhodovat o dvou případech, každý je trochu jiný, ty markanty tady jsou zřejmě, jedno statutární město, hlavní město, druhé malá obec se svými problémy. Ale kde si my osobujeme právo vzít tady tyto dva příklady jako ty markanty, jako ty názorové, jasné, na kterých tady provádíme ústní souboje, co je správné, co není správné? A všichni ti ostatní zastupitelé, řadovní starostové, prostě mají smůlu a to martyrium si museli projít. A měl jsem možnost se bavit se starosty, kteří si to prošli. Zase vyčítám ministru spravedlnosti, že běžný případ trval pět šest let. To nebyl rok, to nebylo jedno volební období. To obvykle trvalo těch pět šest let. Jeden osvobozující rozsudek, popř. když už opravdu nevěděli jak, tak nějaké podmíněčné rozhodnutí většinou na nedostatku důkazů. Ono je to docela problém prokazovat tyto záležitosti.

Mířím k tomu, že je pro mě těžké jako právnímu laikovi posoudit konkrétní případy. Když jsem se ptal, jak tady zaznělo, kolegů a ptal jsem se na názor kolegů napříč spektrem, kteří jsou členy mandátového a imunitního výboru, samozřejmě mi nemohli říci detaily, ale řekli mi svůj názor, názor – teď ho volně parafrázuji – ježíšmarjá, v tom byl takový, s prominutím za to slovo, nepořádek, když nepoužiju ten vulgární výraz, jak to ten vyšetřovatel, jak to ten státní zástupce mohl.

Zase mířím k ministru spravedlnosti. Jak vlastně oni mohli něco takového vůbec udělat, zvláště když vědí, že míří na osoby, kde to půjde do mandátového a imunitního výboru, který se tím bude zabývat, tam nechat v uvozovkách do očí bijící nesrovnalosti. Není to taky o tom, že si navykli, že jsou bez kontroly? Není to taky o tom, že to zdůvodňování odbývají? Že prostě spoléhají na kolegiální soudcovskou, kolegiální státních zástupců, že se navzájem nebudou propírat, kdo odvádí kvalitní a nekvalitní práci? A zase je to o nás. Je to o nás, jaké zákony schvalujeme a jak se na to díváme a jak se snažíme tady tuto věc napravit.

Byl bych strašně rád, a zase říkám, kdyby tu byl ministr spravedlnosti, kdyby si vzal z dnešního dne osobní úkol, že nebude honit, jak se říká, holuby na střeše, ale vezme ty vrabce v hrsti, které jsme mu tady naskládali, a začne řešit tady tento problém. Protože už se to ukazuje jako velký problém, dlouhodobý problém. A teď mi opravdu vůbec nejde o ty případy nás tady ve Sněmovně, ale o ty desítky starostů a místostarostů a zástupců radnic, kteří jsou dnes a denně v tom, co bude zítra, co ten policista a jak. A teď vůbec neříkám, že jsou nevinní.

Pro mě jako dlouholetého zastupitele je obecně největší problém těch lidí, když jsem se s nimi bavil, ta nejistota. A přiznám se, přivítal jsem vždycky tu šanci těch, kteří tady byli vydáváni předtím, říci, co si o tom myslí. To je obrovská výhoda, kterou normálně máte až u soudu, kdy můžete veřejně říci – v té kanceláři

vyšetřovatele sice ten názor zazní, je někde nařukán do stroje, ale tím to asi končí – moci říci, co si o tom myslí ten člověk. Tady tu možnost ti, kteří jsou vydáváni, mají o to větší, protože je to mediální možnost svůj názor říct. Ale není nakonec jednodušší a lepší nechat proběhnout tu mašinerii? Protože té neutečou. Bohužel jí neutečou. Nebo bohudík? Byla doba, kdy ji utekli. Historie České republiky z před 20 lety, 25 lety zná ty případy, kdy to byly viditelně kriminální činy, a přesto díky imunitě tito lidé utekli zodpovědnosti doživotně.

To omezení, které tady je, ano, kolegové na návrhy mandátového a imunitního výboru nemusejí být vydání. Ale ještě tři roky budou mít ten cejch na svém čele vypálený, že jsou nepravomocně odsouzeni. Budou tři roky s tím cejchem běhat po světě a nebudou mít šanci posunout ten případ k tomu zdárnému zakončení.

Nechci tady apelovat a nepřisluši mi to, ale dávám to na zvážení, jestli nakonec není lepší to mít za sebou, protože ta nejistota, ve které žijí, a myslím si, že ta nejistota je, protože jsem zažil ty případy, kdy prostě bezesné noci nad tím, co vlastně bude, žene k tomu, že nakonec chtějí k tomu soudu. A to jsou dvě možnosti. Buď počkám o ty tři roky, možná o další volební období, nechci předjímat, ale nakonec tomu soudu stejně neuteču. Paradoxně se můžu dostat maximálně do situace, že můj případ bude vyňat z těch ostatních, ty ostatní budou nějak řešeny, nějak odsouzeny nebo osvobozeny, ale to stejně ještě neříká nic o tom, jak ten můj konkrétní případ bude. Protože už jsem zažil případy, kdy za stejný trestný čin ve stejné věci byli tři lidé obžalováni, jeden se přiznal, dostal podmínku, ale byl vyňat z toho případu a řešen zvlášť, protože se přiznal, ti ostatní byli nakonec osvobozeni, protože byl nedostatek důkazů, byť ten se přiznal. Je to záhada. Soudy tak rozhodly. On se nakonec ani neodvolal, protože říkal, já беру tu podmínku, já chci mít hlavně klid, protože to, co jsem zažíval, to martyrium, to už nechci opakovat.

A znovu říkám, nechci apelovat. Říkám svůj názor na tu věc, že někdy je možná jednodušší a lepší to mít za sebou a spolehnout se na tu světskou spravedlnost, byť jim nemusím věřit, byť to může být zdlouhavé, byť to může být naopak mediálně zneužíváné. Ale je tu šance, že to jsme schopni posunout vpřed. A zase apeluji na nepřítomného ministra spravedlnosti, že bych rád, aby si to vzal za své a řešil tyto případy a řešil to, co tady všichni asi cítíme, že je problém. Jako laik se spolehnu na nějaký názor kolegů mandátového a imunitního výboru, spolehnu se na své svědomí a spolehnu se na své zkušenosti. Ale ten určitý pocit pachuti v ústech zůstane.

Byl bych rád, a nechci zase předjímat, kdyby tady zazněla slova těch, kterých se to týká, jako to bylo v případě pana Babiše a pana Faltýnka, aby řekli svůj názor, abychom taky věděli, jak se na to oni dívají. Ale přesto bych rád, kdyby se to nemuselo opakovat a kdyby orgány, které činit mají, tak činily, ale činily tak, abychom nemuseli zpochybňovat, abychom neměli ani stín pochybnosti nad kvalitou jejich práce, zvlášť když musejí moc dobře vědět, že je to věc, která bude prověřována. A mně to připadá, že si z nás někdy dělají legraci.

Děkuji vám za pozornost a omlouvám se, že jsem tak zdržoval.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Přibyla mi tady ještě jedna přihláška do obecné rozpravy, poslední, a je to pan poslanec Marek Benda.

Prosím, pane poslanče, máte slovo. Zatím tedy nevidím žádnou další faktickou poznámku ani přihlášku do rozpravy. Děkuji. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, přihlásil jsem se teď v průběhu rozpravy. Myslím, že je k tomu třeba říct ještě několik poznámek.

Zprvė v příběhu, který projednáváme teď, bylo teoreticky obviněno deset členů rady za kolektivní rozhodnutí, odsouzení k trestům byli čtyři a státní zástupce si do žádného z těch osvobozujících rozsudků nepodal odvolání. To znamená, ti čtyři jsou tak nějak zřejmě vinnější než těch zbývajících šest. Už to samo o sobě ve mně budí velikánskou pochybnost.

Zadruhé tady zaznívá hodně o vině, zavinění. Cítil bych, že lidé mají být souzeni, a zejména v těch politických funkcích, za to, když se pokusí se nějakým způsobem neoprávněně obohatit, nějak si přilepšit, něco podobně, ale ne když udělají špatné rozhodnutí. Prosím pěkně, kolikrát jsme tady v minulosti hlasovali a za měsíc, za pět, za dva roky přijímali novelu, která nějaké naše rozhodnutí napravovala? A jenom díky tomu, že jsme kryti z hlasování úplnou imunitou, tak po nás ještě někteří státní zástupci neskočili. Ale jinak si buďme jisti tím, že bychom už tady mnoho z trestních stíhání měli. Prostě v politickém životě podle mého názoru nemá být trestáno jinými než politickými prostředky, prostředky trestního práva nemá být trestáno chybné rozhodnutí. Pokud tam není žádná další vina, obohacení, něco podobného, tak přece chybná rozhodnutí... Základní manažerská poučka říká: z deseti rozhodnutí je sedm správných a tři špatná. A je zbytečné ta tři kriminalizovat. To si myslím, že je úplně nejzoufalejší.

Třetí poznámka. Myslím, že tato Sněmovna také svým rozhodováním vysílá nějaké signály do společnosti, nějakým způsobem říká, co si myslí, říká to, co občas nemá odvahu říct ministr spravedlnosti a vláda: státní zastupitelství, chovejte se tak či onak. A my máme v tuto chvíli říct: pokládáme stíhání zastupitelů, kteří jsou teď náhodou členy Sněmovny a kteří jsou stíhání jenom za to, že nějak rozhodli, za špatné a chybné, a my nenecháme členy této Sněmovny za takové rozhodování v době výkonu jejich mandátu popotahovat. Je nepochybné, že pak se s tím budou muset holt vypořádat. Myslím si, že většina těch případů, do té doby padnou osvobozující rozsudky závěrečné a že pak to bude čistá formalita. Ale to už je jiná věc, co už si o tom myslím já. Ale dáváme tím signál: poslanecký mandát nemá být narušován jenom pro to, že někdo předtím v politické pozici udělal politické rozhodnutí, které mu je kladeno za vinu.

A poslední na to, co říkal zejména pan poslanec Luzar. Jedna z věcí, na které se mandátový a imunitní výbor podle mého názoru dohodl celkem jasně, byla právě na základě všech statistik, které nám předkládala Unie obhájců, které tady četla částečně paní poslankyně Válková, bylo to, že se pokusíme na půdě ústavněprávního výboru zabývat zejména paragrafem 221 trestního zákoníku, to jest porušením povinností při správě cizího majetku z nedbalosti ve vztahu ke kolektivním orgánům. Vyžádáme si nepochybně zprávu od ministra spravedlnosti a státního zastupitelství o tom, v kolika případech dochází k zahájení trestního stíhání, v kolika případech dochází k podání

obžaloby a kolik takových případů je na závěr odsouzeno. Myslím, že jsou to naprosté zlomky, ale potřebujeme nejprve statistiku ze spravedlnosti. A myslím, že se budeme muset i zamyslet nad tím, jestli tento paragraf v tomto znění je správně vykládán, správně užíván, anebo je orgány činnými v trestním řízení, a bohužel mnohdy na základě žalování, trestních oznámení různých politických konkurentů, různých aktivistů a jiných, nevím, jak to nazvat, městských oportunistů, využíván jenom k tomu, aby likvidoval jejich politické soupeře.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci Bendovi. Podívám se tedy po plénu, zdali mám nějaký zájem o účastníka v rozpravě. Nemám, faktickou poznámku taky nevidím, takže končím obecnou rozpravu.

Dovolte mi tady přečíst ještě jednu omluvu: mezi 17. a 21. hodinou se z důvodu jednání ve volebním kraji omlouvá pan poslanec Vít Rakušan.

Zeptám se pana předsedy mandátového a imunitního výboru a pana zpravodaje, zdali mají závěrečné slovo. Nemají chuť na závěrečné slovo, takže pokročíme. Přistoupíme k rozpravě podrobně. A tady bych požádal pana zpravodaje Petra Gazdika, aby nás ještě jednou seznámil s usnesením, nebo odkázal na usnesení, které již četl. Prosím.

Poslanec Petr Gazdík: Děkuji, pane místopředsedo. Jak již ve svém úvodním vystoupení uvedl předseda mandátového a imunitního výboru na závěr projednávání Městského soudu v Praze o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání Bohuslava Svobody, mandátový a imunitní výbor přijal usnesení č. 43, které vám bylo rozdáno na lavice. V hlasování budeme rozhodovat o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Bohuslava Svobody.

Dovolte, abych usnesení přednesl jako návrh: "Poslanecká sněmovna podle článku 27 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance doc. MUDr. Bohuslava Svobody, CSc., narozeného 8. února 1944."

Celý návrh usnesení Poslanecké sněmovny je obsažen v usnesení mandátového a imunitního výboru č. 43, který vám byl rozdán na lavice. Domnívám se, že celý text ohraničený uvozovkami není třeba číst. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jestli se dívám dobře, byla to jediná přihláška do podrobné rozpravy. Já tedy končím podrobnou rozpravu. Je tady žádost o odhlášení. Odhlásím vás. Pro jistotu zagonguji, abychom tedy svolali všechny poslance a poslankyně na hlasování. (Poslanec Faltýnek žádá z místa o opětovné přečtení usnesení.) Takže ještě jednou je tady zájem o přečtení návrhu. Takže pan zpravodaj Petr Gazdík ještě jednou.

Poslanec Petr Gazdík: S dovoláním přečtu ještě jednou návrh usnesení. Usnesení zní: "Poslanecká sněmovna podle článku 27 odst. 4 zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 12 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance doc. MUDr. Bohuslava Svobody, CSc."

Více v textu na lavicích. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu zpravodaji. Všichni rozumíme návrhu usnesení, o kterém budeme hlasovat. Už nebudu otálet.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení, zmáčknete tlačítko ano a zvedněte ruku.
– Pardon, já se omlouvám. Já jsem zapomněl zmáčknout tlačítko o zahájení hlasování, protože jsem sledoval usnesení. Ještě jednou, já vás vynuluji.

Zahajuji hlasování teď. Kdo je pro usnesení, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku. Kdo je proti usnesení, zmáčknete tlačítko a zvedněte ruku.

Bod číslo 43. Hlasování pořadové číslo 59. Přihlášeno 147 poslanců, pro 49, proti 88, zdrželo se 10. Výsledek je, že usnesení bylo zamítnuto. Tímto máme tento bod vyřešen.

Přistoupíme k dalšímu bodu, a tím je... Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, jak už jsme zaslechli v minulém bodě od pana předsedy Faltýnka, pan poslanec Růžička je dnes omluven. Já pokládám za fakt ne úplně správné a rozumné, abychom rozhodovali bez jeho přítomnosti. Já jsem dal jasně najevo, jakým způsobem se zachovám. Doporučení mandátového a imunitního výboru je jednoznačné, ale myslím si, že je správné, aby tady mohl být, a proto doporučuji, abychom tento bod přerušili a projednali ho, až bude obviněný pan poslanec přítomen. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Teď tedy s přednostním právem dávám slovo předsedovi poslaneckého klubu ANO poslanci Faltýnkovi.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Mám opačný názor. Nestrávil jsem v sále celou dobu, nicméně jsem nezaznamenal, že by pan docent Svoboda, o kterém jsme tady hovořili a jednali, vystoupil. Myslím, že nevystoupil, takže je to v podstatě podobný případ. Já jsem tady navíc řekl, že je nemocen, má teplotu. Mám tady jeho stanovisko, které bych chtěl jeho jménem přečíst, až bude možnost. Ale určitě budeme hlasovat o návrhu, za náš klub říkám, že bychom chtěli tuto záležitost dneska projednat, ať to máme za sebou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já jsem si původně myslel, že otevřu bod a potom řeknu, že je tady návrh na přerušení, a pakliže by nebyl žádný odmítavý návrh, nicméně tady zase máme návrh, že se tedy má pokračovat.

Otevřu tento bod

39.

Žádost o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Pavla Růžičky

Mandátový a imunitní výbor žádost o vyslovení souhlasu projednal a na lavice vám bylo dnes doručeno jeho usnesení č. 45 ze dne 23. ledna 2018. Já tedy poprosím předsedu mandátového a imunitního výboru pana poslance Stanislava Grospiče. S přednostním právem, pojďte, pane poslanče. Dáme tedy hned potom procedurálně hlasovat o návrhu.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem chtěl formálně po otevření tohoto bodu navrhnout, ať to rozhodneme. Protože pokud rozhodneme, že budeme pokračovat, pak je logické, aby vystoupil předseda mandátového a imunitního výboru a pak to běželo. Pokud rozhodneme, že to přerušíme, tak myslím, že by to musel přistě opakovat znova. Formálně vznáším procedurální návrh na přerušení tohoto bodu do přítomnosti pana poslance.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: O tom budeme hlasovat neprodleně. Budeme hlasovat o procedurálním návrhu na přerušení tohoto bodu do přítomnosti poslance Pavla Růžičky. Myslím, že není potřeba odhlašovat. Dal bych hlasovat ihned.

Kdo je pro tento procedurální návrh? Pardon, ještě jednou. Kdo je pro tento návrh, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskněte tlačítko a zvedněte ruku.

Hlasování pořadové číslo 60. Přihlášeno 148, pro 45, proti 76, zdrželo se 27. Návrh na přerušení tohoto bodu byl zamítnut.

Přistoupím k projednávání, takže to dočtu. Mandátový a imunitní výbor žádost o vyslovení souhlasu projednal a na lavice vám bylo dnes doručeno jeho usnesení č. 45 ze dne 23. ledna 2018. Prosím tedy předsedu mandátového a imunitního výboru poslance Stanislava Grospiče, aby nám podal zprávu o projednání žádosti Okresního soudu v Chomutově o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Pavla Růžičky. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dovoluji, abych vás tak jako v předchozím bodu seznámil s průběhem projednávání žádosti, tentokrát Okresního soudu v Chomutově, o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání

poslance Pavla Růžičky, která byla dne 13. prosince roku 2017 doručena předsedovi Poslanecké sněmovny a téhož dne byla předána mandátovému a imunitnímu výboru za účelem zjištění, zda jsou v imunitní věci dány podmínky pro trestní stíhání výše uvedeného poslance.

V souladu s příslušným ustanovením jednacího řádu Poslanecké sněmovny obsahuje žádost Okresního soudu v Chomutově vymezení skutku, o který jde, a jeho předpokládanou právní kvalifikaci. Kompletní trestní spis vedený u dožadujícího soudu byl mandátovému a imunitnímu výboru na vyžádání doručen a členové výboru měli možnost se s jeho obsahem seznámit v prostorách sekretariátu výboru.

Projednávání žádosti výbor zahájil na 5. schůzi konané dne 20. prosince 2017. Za zpravodaje byl určen pan poslanec Marek Benda a jednání bylo přerušeno usnesením číslo 28. V souladu s jednacím řádem Sněmovny bylo projednávání žádosti Okresního soudu v Chomutově zařazeno na program 6. schůze Poslanecké sněmovny. Na 9. schůzi výboru, která se konala dne 23. ledna 2018, se projednávání žádosti Okresního soudu v Chomutově zúčastnil pan poslanec Pavel Růžička v doprovodu své právní zástupkyně a k důvodnosti trestního stíhání se rovněž vyjádřila i státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Lounech Mgr. Radka Pavlišová jako zástupce obžaloby. Všichni pozvaní také zodpověděli dotazy členů mandátového a imunitního výboru.

Po přednesení zpravodajské zprávy pana poslance Marka Bendy a po rozpravě výbor projednávání žádosti Okresního soudu v Chomutově ukončil a jednomyslně přijal usnesení č. 45, které vám bylo rozdáno na lavice. Následně výbor zaujal v usnesení č. 46 své stanovisko mandátového a imunitního výboru k dané žádosti Okresního soudu v Chomutově a s tím vás seznámí zpravodaj výboru pan poslanec Marek Benda. To je z mé strany vše.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane předsedo, děkuji a prosím zpravodaje výboru pana poslance Marka Bendu, aby se ujal slova. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, mandátový a imunitní výbor přijal své usnesení č. 45, které máte všichni před sebou na svých lavicích, kde na základě návrhu Okresního soudu v Chomutově navrhuje Poslanecké sněmovně, aby hlasovala o usnesení, kterým vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance Ing. Pavla Růžičky, nar. 3. 4. 1970, který se měl dopustit přečinu porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti podle § 221 odst. 1 trestního zákoníku, a dále máte v usnesení popsán skutek, tak jak jej vidí Okresní soud v Chomutově.

Já jsem lehce opatrný na to, že ve zpravodajských zprávách tady podle mého názoru zaznívají stanoviska jak dotčené osoby, dotčeného poslance, tak jeho advokátů, tak ale státních zástupců, kteří je říkají na půdě mandátového a imunitního výboru zbaveni mlčenlivosti. Jestli mi tedy odpustíte, tak nebudu rekapitulovat průběh jednání mandátového a imunitního výboru, protože to pokládám za hraniční, jakým způsobem zatím tady bylo referováno o těch jednotlivých kauzách, a sdělím

vám jedině, že mandátový a imunitní výbor přijal na závěr svého jednání, tak jak bylo řečeno panem předsedou Grospičem, usnesení, ve kterém nedoporučil Poslanecké sněmovně vyslovit souhlas k trestnímu stíhání poslance Ing. Pavla Růžičky, nar. 3. dubna 1970. Mandátový a imunitní výbor nedoporučil Poslanecké sněmovně.

Dále bych jednání neveřejného výboru nekomentoval. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a já tedy poprosím pana zpravodajem, aby spolu se mnou sledoval od stolku zpravodajů všeobecnou rozpravu, ale tady se s přednostním právem hlásí o slovo pan poslanec Faltýnek. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dneska tedy již potřeť k této věci. Ještě jednou bych chtěl omluvit kolegu Pavla Růžičku z důvodu nemoci a s dovolením bych vám přečetl jeho stanovisko, které velmi stručně vlastně popisuje tu absurdní kauzu, ze které je obviněn.

Cítuji: Nestojím před vámi jenom jako Pavel Růžička poslanec, ale také jako zastupitel, který rozhodoval ve sboru zastupitelstva města. Jedná se o 15členné zastupitelstvo a deset zastupitelů hlasovalo jako já pro prodej, jsme společně obžalováni, tři byli omluveni, jeden se zdržel a jeden byl proti.

Postoloprty je městečko s pěti tisíci obyvateli v Ústeckém kraji. Jedná se o sociálně vyloučenou lokalitu.

Chci zde upozornit, že nejsem jediný zastupitel, který čelí šikanóznímu trestnímu stíhání. S podivem je, že 85 % zastupitelů, kteří byli obviněni nebo obžalováni, jsou za pět až deset let zproštěni a stát jim vyplácí nemalé náhrady. Myslím si, že to není normální. Necítím se vinen, rozhodoval jsem se jako zastupitel, který zná místní podmínky, a plně v souladu se zákonem o obcích. Zastupitelstvo města rozhodovalo pouze o jedné podané nabídce, a to nemovitosti, která se nemohla od roku 2008 prodat z důvodu špatného technického stavu. Nikdo jiný nenabídl za tuto nemovitost více jak jeden milion korun. Pokud bych hlasovat znovu o prodeji této nemovitosti, hlasoval bych naprosto stejně.

Naše jednání a způsob prodeje nemovitosti posoudil odbor veřejné správy, dozoru a kontroly Ministerstva vnitra České republiky, kde jsme o to 9. 3. 2017 požádali. V tomto stanovisku je uvedeno, že prodej nemovitosti proběhl v souladu se zákonem o obcích a zákon jsme neporušili. Je zarážející, že státní zástupkyně toto stanovisko nebrala vůbec v potaz. Jsme první případ, který za kladné stanovisko a přesné splnění dílce zákona stojí před soudem. Jediný důkaz státní zástupkyně je znalecký posudek na nemovitost, který byl policií účelově zadán na cenu vyhláškovou a ne na cenu obvyklou v místě, za kterou jsme prodali nemovitost my, tak jak hovoří zákon o obcích. Naše odhady a následně znalecký posudek za cenu v místě obvyklou, která byla ve znaleckém posudku 1 milion 100 tisíc korun, také státní zástupkyně účelově neakceptovala.

Ještě chci upozornit, že znalec v uvedeném objektu vůbec nebyl a částka 500 tisíc, za kterou nás stíhají, přesáhla o 2 840 korun, tak aby nás mohli začít stíhat podle

vyšší sazby. Dále byl proveden dohled Ministerstvem spravedlnosti, odboru justičního dohledu, který říká, že zadaný znalecký posudek Policie ČR vykazuje vady. Státní zástupkyně také tento dohled nebrala vůbec na vědomí.

Ještě jednou sděluji, že se cítím absolutně nevinný. Tolik stanovisko Pavla Růžičky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu předsedovi. Já tedy otevírám všeobecnou rozpravu a nemám přihlášené žádné poslance. Mám, ano, tak počkejte, takže postupně. Pan poslanec Adamec. Hlásíte se na faktickou do všeobecné? Tak pojďte, tedy řádná přihláška. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Dámy a pánové, nedá mi to, abych tady k tomuto případu nevystoupil, protože nevím, jestli to většina z vás víte, já jsem dvacátým rokem starostou okresního města Trutnova a prožil jsem vlastně tu éru, kdy nejvyšší státní zástupkyně nás prohlásila za gubernátory, pak ve Sněmovně se tady staly věci, nad kterými mi zůstal rozum stát, klasický, ne to minulé, ale předminulé volební období, kdy se tady schválil zákon o zadávání veřejných zakázek takový, že se podle něj nedalo soutěžit, a všichni tady na závěr hlasování stáli a tleskali, jak s tou korupcí zatočili, tak mám dostatek zkušeností za těch dlouhých dvacet let ve vedení města právě s takovými případy a problémy. A musím konstatovat, že většinou ty podněty dává neúspěšná opozice, aktivisté a strany, které jsou neukotvené, které si myslí, že trestním stíháním prostě vyřeší svůj politický problém. To se nevyřeší. A ať je to případ tady ve Sněmovně a týká se kohokoliv, tak žádné trestní stíhání žádný politický problém podle mě nikdy nevyřešilo a ani nevyřeší. Prostě politický problém se musí řešit politicky, nikoliv trestním stíháním. To říkám zcela odpovědně z tohoto místa ze svých vlastních zkušeností, ač nejsem právník, ale mám k tomu co říct.

Tento případ prodeje nemovitosti, jak bylo řečeno, zanedbané, já ho konkrétně neznám, ale tady nám do toho spadá ještě další problém a to je problém tzv. ceny obvyklé. A na to já chci upozornit, že to je takový trošku zádrhelíček, který samozřejmě přišel tak nečekaně, neznám vstupem České republiky do Evropské unie, kdy se k nám vloudilo evropské právo, kde oni to mají zakotveno. A samozřejmě při prodeji nemovitosti pod cenou obvyklou musíte udělat další úkony tak, abyste mohli případně, pokud není zájemce za cenu obvyklou, prodat nemovitost pod cenou. Někdy k tomu stačí celostátní inzerát, aby všichni věděli – já říkám, nejlépe celoevropský v několika jazycích, aby všichni věděli, anebo se to musí nabízet opakovaně tak, aby se skutečně prokázalo, že ta cena obvyklá je špatná.

To znamená, já jsem zaregistroval 1 100 000 – a prodali za milion. Rozumím tomu, Postoloprty, a teď je nechci urazit, zřejmě není velké město, kde samozřejmě zkušenosti s takovými prodeji asi nejsou každodenní. Nicméně já si myslím, že to je jenom technikálie. A ten státní zástupce by k tomu měl přihlížet podle mě, pokud už dostane to oznámení. Nevím, kdo podal to trestní oznámení, jestli někdo, kdo si myslel, že ten dům dostane za polovičku nakonec. Ale většinou to tak bývá. Myslím si, že spíš to byla trošku neobratnost vedení městečka, možná zastupitelů. A rozhodně

si nemyslím, že toto by mělo způsobit to, že zastupitelstvo bude trestně stíháno za to, že prodalo něco za tuto cenu.

Musím říct, že to vytváří až paradoxy. Když o něčem hlasujete v radě, tak dneska se stává naprosto běžnou praxí, že se radní bojí rozhodnout, tak jeden z radních nehlasuje. A protože je to hlasování neveřejné, tzn. tajné, tak ten státní zástupce je v koncích, protože neví, koho má obvinít a koho nemá, když se mu to nezdá. U zastupitelstva je to horší. Zastupitelstvo je veřejné, a dokonce řada zastupitelstev, aby byla transparentnější, si pořídila elektronické hlasování. Tam je přece už vidět, kdo tu ruku zvedl a kdo ji nezvedl, tak je jasné, že pak je to velmi jednoduché. Přijde státní zástupce, vytáhne si sjetiny a už jede. Myslím si, že skutečně i procenta úspěšnosti státních zástupců říkají to, že vlastně něco není v pořádku. A mně jako člověka, který se angažuje léta v komunální politice, a mohu kolegům z Pirátů klidně sdělit, že řada lidí, které bych rád viděl v zastupitelstvu, odmítá z těchto důvodů kandidovat, a řada lidí, o kterých si myslím, že by v tom zastupitelstvu být neměli, pak kandiduje, ale je to samozřejmě právo každého občana, to nemohu tady zpochybňovat, tak si myslím, že úroveň zastupitelstev zrovna neroste.

A já osobně si myslím, že hlavním účelem těchto jednání tady ve Sněmovně není konkrétní vydání toho kterého poslance, ale je to signál do veřejnosti a státním zástupcům, ať už toho nechají. Proto já vždycky v těchto případech, kdy se jedná o samosprávu, pokud nejsem přesvědčen o tom, že tam došlo k obohacení, lidově řečeno, že kradli, ty dámy a pánové v zastupitelstvu, tak nikdy pro vydání hlasovat nebudu. Ať je to člověk z jakékoliv politické strany. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Dobrý večer, podruhé dneska. A nyní mám s faktickou poznámkou paní poslankyni Válkovou. (Ze sálu se hlásí poslankyně Černochová s normálním vystoupením.) Tak jestli s normálním, tak já vás zařadím. (Smích z levé části sálu.) Faktická má přednost! Už ano.

Poslankyně Helena Válková: Já musím být stručná, pane předsedající. Chtěla jsem dvě poznámky. Jednak že od svých kolegů vrstevníků soudců vím, že nejsou vůbec nadšení ani zněním té skutkové podstaty, ze které je podezřelý a již i obviněný pan poslanec Růžička. Opravdu to porušení povinnosti při správě cizího majetku z nedbalosti, paragraf 221 je velmi, velmi takový gumový a myslím si, že bychom se měli, pane poslanče Bendo, vaším prostřednictvím, pane předsedající, i v ústavněprávním výboru případně zamyslet nad jeho novelizací.

A druhá poznámka se týká toho, snad nic neprozradím jako členka mandátového a imunitního výboru, velmi nepřesvědčivého výkonu – dovoluji mi, abych to takhle trochu ironicky řekla – státní zástupkyně v tomto případě, která nás přesvědčila o pravém opaku toho, o čem se nás přesvědčit snažila. A to si troufnu říci, protože po jejím vystoupení a vysvětlení jsme dospěli k téměř jednomyslnému závěru, že takhle to opravdu nejde. Další důvod pro to trochu se tomuto problému věnovat v širších souvislostech. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A než se posuneme dál, mám tu nějaké omluvy. Omlouvá se nám pan předseda vlády Andrej Babiš od 14 hodin do konce jednání Sněmovny z pracovních důvodů. Pan místopředseda Hamáček z dnešní schůze Sněmovny od 16 hodin do konce jednání z pracovních důvodů. A pan poslanec Farský 24. ledna mezi 18. a 19. hodinou z důvodu jednání ve volebním kraji.

A nyní tedy nám dříve dorazila písemná přihláška do rozpravy, která má přednost. (Poslankyně Černochová namítá, že se hlásila stejně s poslancem Adamcem.) Já vím, ale písemné přihlášky mají přednost. Příště písemně, doporučuji. Pan Feranec dává přednost? Pan Feranec vám dává přednost, tak prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Džentlmeni nevymřeli.

Dámy a pánové, já myslím, že dneska si tady zase zažíváme něco, co jsem nepamatovala, že bychom tady v minulosti měli. Máme se bavit o vydávání jednoho z kolegů, proti jehož vydání já budu hlasovat. A bavíme se o něm bez něj. Skutečně si myslím, že jsou nějaké věci v naší politické kultuře, které bychom měli respektovat, které bychom měli ctít. Protože, víte, já nejsem členka mandátového a imunitního výboru. A členové mandátového a imunitního výboru mně tady veřejně nemohou sdělovat nějaké informace. Na rozdíl od pana poslance, od kterého bych očekávala, že vystoupí se svou obhajobou a některé věci, které nám nemohou sdělovat členové mandátového a imunitního výboru, tak nám sdělí on.

Rovněž se mi nelíbí, že tady projednáváme už druhý bod, který se týká věci spojených nejenom s policií, ale zejména s naší justicí, a v těchto lavicích nesedí ministr spravedlnosti.

Pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, prosím o informaci, jestli byl ministr spravedlnosti z dnešního jednání omluven, co je důvodem i jeho nepřítomnosti. Takže není tady ministr spravedlnosti, není tady ten, o kom se bavíme. Pan Faltýnek tady řekne prostřednictvím pana místopředsedy: Hlavně ať už to máme za sebou!

Připadá vám to důstojné? Mně to nepřijde důstojné ani vůči panu Růžičkovi. Protože jak říkám, shodují se s názorem svých předřečníků, že skutečně různá obvinění na komunální politiky běží jako na běžícím pásu a může se to stát komukoli z nás. Teď tady vůbec nehovořím proto, že bych chtěla hlasovat pro vydání pana Růžičky. Ne. Ale chci, abychom tady dodržovali nějakou úroveň jednání Poslanecké sněmovny, protože skutečně tohle jsou zásadní věci. Zásadní věci, které se dotýkají životů nejenom kolegů v Poslanecké sněmovně. Ale bylo tam více obviněných? Už nějakým způsobem ti obvinění vystupují před policií? Máme o tom nějaké informace? Těch dotazů je celá řada. A já nejsem členka mandátového a imunitního výboru a mám tady o něčem hlasovat. O něčem, kde ani není člověk, kterého bych se na to mohla zeptat. Ano, můžu k tomu přistoupit tak, že důvěřuji svým kolegům z ODS, kteří tam jsou, budu respektovat to doporučení. Přesto si myslím, že zachovat nějakou úroveň toho jednání musíme.

A to, co jsem tady říkala před malou chvílí, že tady není přítomen ministr spravedlnosti, to vám také nevadí? Že tady se ozývá kritika vůči orgánům činným v trestním řízení, vůči naší justici a není tady někdo, kdo by na to nějakým způsobem reagoval? Opět to je něco, vůči čemu se tady chcete promlčet, kolegyně a kolegové?

Víte, já jsem se dokonce i ohledně pana Růžičky v médiích dočetla poměrně rozporuplných informací. Jedna informace před volbami byla ta, že chce vydat, pak jsem si v médiích... (Posl. Černochová se rozkašlala.) Ano, nemocných je nás tady vic, pane kolego Faltýnku, prostřednictvím pana místopředsedy. Přesto tady jsme! Chce pan Růžička vydat? Nechce pan Růžička vydat? Já to nevím. Četla jsem nějaké jeho prohlášení, že on vydat chce. Prosím, řekněte mi, co je tedy na tom pravdy. A když už tady tedy pan Růžička není, tak bych poprosila, aby mě aspoň jeho obhájce, který tady za něj četl nějakou zprávu, poslouchal, protože... (J. Faltýnek hovoří s T. Okamura.)

Pane Tomio Okamuro, nezlobte se, pane místopředsedo, ale já mluvím vůči panu Faltýnkovi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím, klid v sále, a aby se ti, kteří nejednají v dané věci, přesunuli případně ven.

Poslankyně Jana Černochová: Takže aby mi na tu otázku někdo odpověděl, jestli pan Růžička vydat chce, nebo nechce. V médiích jsou ty informace různorodé. Něco jiného říkal před volbami, něco jiného po volbách. Nevím, co včera říkal na mandátním a imunitním výboru. Myslím si, že tohle je také informace, kterou bychom měli vědět.

Takže pokud tu informaci pan předseda klubu ANO od pana Růžičky nemá, já bych tedy poprosila, abychom procedurálně hlasovali o přerušení do přítomnosti ministra spravedlnosti, protože jak jsem tady řekla několikrát, myslím si, že ministr spravedlnosti by měl být přítomen při projednávání takovýchto věcí. Nejsou to pouze formality! Stejně tak jako apeluji na všechny kolegy, aby v případě, že se budeme dostávat do této situace my, tak abyste tady byli přítomni, protože skutečně je to věc, která by měla mít nějakou politickou kulturu, a ne abychom tady jednali o někom bez něho!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Dovolím si podotknout, že pan ministr Pelikán je omluven na celý den a důvod tu nemám.

A nyní mám tady nějaké faktické přihlášky, ale zaznamenal jsem návrh, abychom procedurálně hlasovali o přerušení rozpravy do přítomnosti pana ministra, takže asi svolám kolegy a zahájil bych hlasování, pokud nechceme odhlásit. (Požadavky z pléna.) Odhlásit, dobře, takže vás odhlásím. Prosím, přihlaste se. Počkáme, až se počet přihlášených ustálí. Pro ty, co dobíhají, zopakuji, že budeme procedurálně hlasovat o přerušení bodu do přítomnosti ministra spravedlnosti. Myslím, že jsou tady už všichni. Ještě se nám přihlašují kolegové. Tak.

Zahajuji tedy hlasování o přerušení. Ptám se, kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Kdo se zdržuje? Děkuji.

V hlasování číslo 61 bylo přihlášeno 141 poslanců, pro bylo 16, proti 83. Návrh byl zamítnut, takže budeme pokračovat.

V tuto chvíli děkuji a mám tady tedy s faktickou poznámkou jako prvního pana poslance Nachera. Prosím, pane poslanče, dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, já jsem myslel tedy, že nebudu k tomuto bodu vystupovat, ale předchozí projev paní kolegyně Černochové mě tedy nadzvedl. Tak my jsme tady celou dobu diskutovali, pan ministr spravedlnosti tady nebyl a žádný takový požadavek tady vznesen od vás nebyl. Pokud jsem si dobře vzpomínal, tak téměř celý klub byl proti vydání pana docenta Svobody. Pan docent Svoboda tady sedí, také se k tomu nevyjádřil. Pokud si dobře vzpomínám, mandátový a imunitní výbor v obou dvou případech nedoporučil a předpokládám, že to projednal velmi důkladně. Takže já tomuto vůbec nerozumím! Mně to přijde teď jako dejte nám prst a my chceme celou ruku. Teď tady prošlo nějaké hlasování a teď vám tady pan předseda Faltýnek přečetl, že kolega Růžička je nemocný. Kdyby na tom trval, že chce u toho být, tak to zřejmě v tom dopise je uvedeno. Všechno bylo projednáno. Jestli jsou nějaké otázky, tak to měli vznést vaši poslanci v mandátovém a imunitním výboru a já teď tomuto opravdu deset minut po nevydání pana docenta Svobody skutečně nerozumím! (Bouřlivý potlesk poslanců hnutí ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Nyní je s faktickou přihlášen pan poslanec Okleštěk. S faktickou. A potom paní poslankyně Černochová.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já jsem chtěl vystoupit s tím samým, co přišel Patrik, protože mám pocit, že pan ministr tady nebyl, ani když jsme projednávali případ pana docenta Svobody, a nikdo s tím problém neměl. Myslím si, že bychom měli měřit stejným metrem.

A co se týče projednávání na mandátovém a imunitním výboru, jsem členem, projednali jsme všechno, co bylo potřeba, a dokonce jsme se vzácně shodli. Takže si myslím, že není vůbec důvod přerušovat toto jednání. (Potlesk poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní paní poslankyně Černochová s faktickou. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Jestli panu Nacherovi není něco jasné, tak ať se zeptá některých zkušenějších kolegů. Já nejsem tady od toho, abych ho tady já něčemu vyučovala. Rozdíl mezi tím, kdy tady jsme projednávali věc, která se týká pana Svobody, a velmi mě tedy překvapuje, že vy to spojujete. Vy jste tedy očekávali, když jste nevydali Svobodu, že vám tedy nebudeme vydávat Růžičku? Uvědomujete si, pane Nachere prostřednictvím... (Projevy silného nesouhlasu – bouchání do lavic, pískot, pokřik – poslanců ANO 2011.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím klid! Prosím klid, nebo přeruším jednání!

Poslankyně Jana Černochová: Uvědomujete si, pane Nachere prostřednictvím pana místopředsedy, k čemu jste se tady vlastně přiznal? Stejně tak pan kolega Okleštěk? Tohle skutečně spojujete? Já to tak tedy nemám. Já jsem v první větě řekla, že jsem připravena hlasovat proti vydání pana Růžičky. Ale pan kolega Svoboda tady celou dobu seděl. Vy tady nemáte ani pana Růžičku, ani pana ministra spravedlnosti a to je tedy mezi projednáváním těch dvou záležitostí dost zásadní rozdíl! Nemluvě o tom, že pan kolega Svoboda už tady v minulém volebním období, ano, byla tady jiná Sněmovna, tak tato žádost tady byla projednávána a on tady několikrát vystupoval. Několikrát. Vy jste vlastně pak hlasovali pro to, aby byl vydán v minulém volebním období. Takže na půdě této Poslanecké sněmovny již pan Svoboda v této věci velmi podrobně hovořil. Takže skutečně jsem velmi nemile překvapena z toho, že tyto dvě kauzy vy spojujete a máte pocit, že to je něco za něco.

Nezlobte se na mě, hovořila jsem tady o nějaké politické kultuře. Nejde mi o nic jiného (upozornění na čas), aby člověk, kterým se máme zabývat, tady fyzicky byl. O nic víc.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jen než pozvu dalšího řečníka, tak mi byla doručena omluvenka pana ministra Pelikána ze včerejška, kdy se omluvil z dnešního jednání ze zdravotních důvodů, abychom věděli.

A nyní tedy prosím s faktickou pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně a kolegové. Já doufám, že to nebude tak strašné, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího. Já bych nepodezíral z toho hnutí ANO, že tady má nějaký kalkul v těch dvou případech, to tedy opravdu je i na mě silná káva, tomu nevěřím. Nevěřím tomu, nevěřím tomu.

Ale chtěl jsem tady reagovat na něco jiného. Chtěl jsem reagovat na pana kolegu poslance Nachera, kdy tady říkal, že vlastně jsme si mohli na ten mandáták dojít, nebo imuniták, a že jsme se tam mohli zeptat toho dotyčného pána, kolegy poslance. Já bych vás chtěl upozornit, že mě nezajímá jednání – (hlasitě reakce ze sálu) Nechte mě domluvit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím o klid!

Poslanec Ivan Adamec: Já si myslím, že máme právo se tady ptát, ostatní, co nejsme členy toho výboru. Máme právo se ptát i pana kolegy Růžičky. Máme. To nám nemůžete zpochybňovat, tohle to.

Já možná jsem smířlivější k tomuto případu. Já chápu, když má někdo 38, že nedorazí do Sněmovny. Mně ten případ je natolik jasný, že jsem vám hned na začátku

říkal, jak se budu chovat v tomto případě, stejně jako v jakémkoliv jiném případě podobného typu, ale prosím, pojďme dál a zkusme si to takhle nevyčítat. Někdo je možná impulzivnější, já to tak nevnímám, ale rozhodně je prostě právo této Sněmovny a všech členů Sněmovny se ptát, právo kritizovat, právo přednášet návrhy. Tak prosím vás, nevyčítejte si to.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Okleštěk a pak mám další tři přihlášky.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážená paní kolegyně Černochová prostřednictvím pana předsedajícího, hrušky s jablky mícháte vy. Já tady mluvím o dvou věcech. Jedna věc je stejný přístup k tomu, jestli při projednávání vydání či nevydání poslance je přítomen ministr spravedlnosti. To je první věc.

Spojování těchto dvou kauz a obchod, nebo ten kalkul, který vy jste nazvala, mi připadá tak nízký, že bych se k tomu téměř nechtěl vyjadřovat. Ale ani kolega Nacher nic takového neřekl. To je vaše dedukce a já mám obavu, jestli se tady neprojevuje třeba i zvýšená teplota. (Smích a potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní prosím pan poslanec Nacher s faktickou poznámkou, dvě minuty. Prosím o klid v sále!

Poslanec Patrik Nacher: No tak dámy a pánové, já tedy – já nestačím zírat. Já jsem tady nový poslanec, to máte pravdu. Já jsem nic nespojoval. To si pusťte. Já jsem nic nespojoval. Já bych byl proti vydání docenta Svobody a on to ví, protože jsme se o tom bavili i na zastupitelstvu, kde se mě na ten názor ptali novináři už před rokem, a já jsem zastával totožný názor. Takže podle sebe soudím tebe. Já tady nic obchodovat nepotřebuji.

A jestliže platí slova vašeho předsedy, který řekl, že bude vždy proti vydání lidí, když to bude na základě nějakého politického rozhodování, což je i tento případ pana kolegy Růžičky, tak nějak asi budete hlasovat, to je na vás, a já slibuji, jak vy budete hlasovat, tak je mi to skutečně jedno. Já se tím neřídím. Já jsem byl proti vydání pana docenta Svobody, budu proti vydání kolegy Růžičky. Já to nespojuji. A považuji za skandální mi tohle vkládat do úst. Opravdu za skandální. Kdyby demagogie nadnášela – nebudu originální – tak by tady někteří poletovali u stropu. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Nyní pan poslanec Hájek. Máte dvě minuty, pane poslane.

Poslanec Josef Hájek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych tvrdě zkritizoval práci zástupců hnutí ANO v organizačním výboru, kteří nedokázali

to, aby předřadili před projednávání pana docenta Svobody případ kolegyně Růžičky. Kdyby tohle udělali, tak bychom nebyli svědky těchto trapných scén! To opravdu si myslím, že nám stačí jednou, jednou poradit, máme tady řadu nových poslanců, oni si tu lekci, kterou se tady nám snaží dávat kolegyně Černochová, zapamatují. A bohužel někdy každá akce vyvolá reakci. Já jsem osoba, která dokáže být velmi korektní k ženám, mám to vrozené, ale tady to, milá kolegyně, bylo skutečně přes čáru, a to razantně!

Děkuji. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní paní poslankyně Válková s faktickou poznámkou.

Poslankyně Helena Válková: Milé kolegyně, milí kolegové, tak takhle se mi to tady opravdu nelíbí a myslím si, že právě k ženám patří spíše to, aby se snažily ohladit případné hrany takových už nad rámec jdoucích osobních výpadů. Ale já jsem si tady nevzala faktickou poznámku kvůli tomu, abych tady někomu kázala, jak by se měl chovat. To musí vědět každý z nás sám za sebe.

Chtěla jsem tady ale upozornit na jednu věcnou nesrovnalost. Za prvé tady paní poslankyně Černochová, vaším prostřednictvím, pane místopředsedo, říkala, že pan poslanec Svoboda už v minulosti několikrát vystupoval. Zapomněla přitom, že zhruba dvě třetiny Poslanecké sněmovny jsou noví poslanci, takže oni neměli možnost ho slyšet, aspoň tady já jsem to takto pochopila.

Za druhé já sama jako členka mandátového a imunitního výboru jsem slyšela jeho vyjádření a myslela jsem, že dnes vystoupí, a když nevystoupil se svým vyjádřením – které teď nebudu říkat, jak se k tomu postavil, protože on to sám neřekl, já to naprosto respektuji –, tak jsem samozřejmě na rozdíl od ní nevystoupila a neřekla jsem "já bych ještě chtěla tady na téhle půdě slyšet vyjádření pana poslance Svobody, jak on se k tomu staví". Bylo to jeho vnitřní rozhodnutí, akceptovala jsem ho a myslela jsem si, že to přispěje i k určité klidné pracovní atmosféře, která se teď začala rozvíjet třeba v ústavněprávním výboru, jehož předsedou je pan poslanec Benda, který dnes ukázal, že to jde, když se jedná o konkrétních věcných záležitostech bez emocí.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní paní poslankyně Černochová s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Kolega Hájek vždycky rozsvítí jednání Poslanecké sněmovny. Nevím, jestli na něj chce reagovat pan kolega Nacher vaším prostřednictvím, protože slyšeli jsme, co tady kolega Hájek řekl. Přiznal tu moji domněnku, takže nevím, proti čemu se kdo tady ohrazuje, čím je pobouřen, co ho posouvá o dva stupínky výš, jak to tady řekl pan kolega Nacher, když vlastně tady zaznělo z úst kolegyně Hájkové jasné stanovisko.

Víte, kolegyně a kolegové, co se mělo stát a vůbec jsme to tady nemuseli řešit? Jestli pan Růžička je nemocný, asi ne onemocněl ve čtyři hodiny odpoledne. Asi je nemocný už od rána. Ani nevím, jestli byl čtený mezi omluvenými. Kdyby váš pan předseda poslaneckého klubu Faltýnek dneska ráno vstal a řekl "kolegyně, kolegové, máme na programu dnes vydávání dvou poslanců, pan poslanec Růžička je marod, přesuňme tento bod na čtvrtek, na pátek" – namítal by někdo něco? Ne.

My jsme se to, že tady pan Růžička není přítomen – ptala jsem se kolegy Bendy jako zpravodaje, ani on to nevěděl, že tady nebude. A to je zpravodaj mandátového a imunitního výboru. Vy se tady hroutíte z toho, že tady někdo vystupuje ve smyslu "kdybychom to věděli, otočili bychom projednávání těch bodů v opačném pořadí", a nevádí vám to, že tady pan Růžička by se třeba i rád sám chtěl obhájit a chtěl nám k tomu něco říci, a vy mu berete tu možnost. Doted' mi pan Faltýnek neodpověděl na to, jestli vydat chce, nebo nechce, které z těch jeho stanovisek je tedy aktuálně správné.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já si dovoluji podotknout, že z omluv na jednání Poslanecké sněmovny, které, předpokládám, byly čteny na začátku jednání, je pan Růžička uveden jako zdravotní důvody na celý den.

Nyní jsme tedy vyčerpali faktické poznámky, věřím, takže do obecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Feranec.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Asi po půl hodině, co jsem dal přednost, ale udělám to příště znovu. Já jenom po těch vzrušených debatách bych se trochu vrátil k té podstatě, k věcné stránce. Jsem člen mandátového a imunitního výboru, tak řeknu ty důvody, proč já jsem nehlasoval ve výboru a nebudu ani dnes hlasovat.

Já tvrdím, že ten případ je identický jako případ pana docenta Svobody. Identický. Úplně identický. Rozdíl je jediný, že při rozhodování rady hlavního města jsou tam k dispozici tlupy právníků, když to řeknu takhle, odborných poradců, kdežto v obci, v městečku, 5 tisíc obyvatel, asi takový podpůrný aparát není. A ten princip, ten zločin, který měl spáchat pan Růžička, je to, město, kde je 5 tisíc obyvatel, sociálně vyloučená lokalita, asi víme, co to znamená, jaký to má vliv na cenu nemovitostí, roku 2008 se snažil prodat nemovitost. Neúspěšně. Několik záměrů. V roce 2014 vyhlásili záměr, (nesrozumitelné), zveřejnili ho, je to nějaká soutěž, když to řeknu, veřejná nabídka, přihlásil se jediný uchazeč. Nabídl milion. Odsouhlasili. Den poté přišel zastupitel, který je v nějakých politických sporech, a řekl: já dám nabídku milion a tisíc korun. Fajn. Tak podal trestní oznámení, řekli "máte smůlu" a policajti po čase řekli "no ale náš znalec říká, že by to mohlo být milion pět set tisíc, ta cena". No ale ten znalec se tam nepřihlásil, nekoupil si tu nemovitost. Takže pro mě, jaká je cena obvyklá? To je tržní. To, co si řekne ten trh. Takže pro mě je skutečně ten případ absurdní a skutečně nesvědčí, minimálně v tomto případě, o kvalitní práci orgánů činných v trestním řízení v tomto případě.

A ještě dvě poznámky. Co kdo prohlašoval z těch poslanců? Oba postupovali úplně stejně včera na jednání výboru. Řekli: my budeme hlasovat pro svoje vydání. I jeden, i druhý. Pan Růžička to řekl s problémem, protože byl hodně nemocný.

Každou chvíli odkašlával. Ani jeden z nich neřekl, že chce, že požaduje svoje vydání. Ani jeden. Úplně stejné. A pokud tedy tady říká, jestli něco se obchoduje, já bych se naivně domníval, že když jsou dvě věci úplně stejné, že k tomu přistupujeme úplně stejně, rozhodujeme. Ale jsem vyveden z omylu jako nováček, protože asi to je to politické rozhodování. Takže pro mě jsou to úplně identické případy a nerozumím tomu postupu ODS – pardon, já se bojím, že mu rozumím, ale zdráhám se tomu věřit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A nyní mám dvě faktické poznámky. První je pan poslanec Bělobrádek.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já budu při hlasování rozhodovat politicky a to znamená úplně stejně jako v případě pana kolegy Svobody. To znamená, myslím si, že nejsou ty případy identické, ale jsou si v mnoha směrech podobné, a myslím si, že právě u komunálních politiků v tomhle směru bychom měli vyjádřit aspoň tímhle způsobem svoji neochotu kriminalizovat za rozhodnutí kolektivního orgánu. Ono v některých případech, v podstatě i teoreticky by starosta měl podepsat, pokud něco je usnesením, i když on s tím nesouhlasí. A myslím si, že to je jedna z věcí, nad kterou bychom se měli zamyslet, jestli nezměnit i legislativu, která se týká právě zodpovědnosti komunálních politiků.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Snad už naposledy, pane místopředsedo, ale zřejmě si kolega vašim prostřednictvím sedí na uších. Protože já jsem tady řekla, že jsem rozhodnuta hlasovat proti, aby nebyl pan Růžička vydán, to znamená shodně jako u kolegy Svobody. Že jediné, co mi vadí a co by se nemělo stát tradicí a zvyklostí, aby člověk, o kterém tady máme jednat, tak aby tady prostě nebyl. Všechno se dá vyřešit slušně dohodou. Kdyby ráno vstal pan Faltýnek a řekl: pan Růžička bude nemocný, nebude dnes na jednání, přesuňme to na jiný den. A celou tuto debatu jsme si mohli ušetřit.

Mimochodem, Občanská demokratická strana není stranou, která by měla v případě v uvozovkách vydávání poslanců nějaké závazné hlasování. Neměli jsme ho nikdy, nemáme ho ani v tomto případě. To nás liší od vás, od kolegů z ANO. My se skutečně můžeme jako každý jeden poslanec svobodně rozhodnout o tom, jakým způsobem chceme o vydání kolegů hlasovat či ne. Takže tady skutečně zase vy obviňujete mě z něčeho, nebo Občanskou demokratickou stranu, co vůbec tak není. A říkám to tady celou dobu a od začátku. A jediné, co mi nepříjde šťastné, že se v historii této Sněmovny, co já pamatuji, stává poprvé, že tady ten člověk fyzicky není. Fyzicky tady není. Docent Svoboda tady fyzicky přítomen je. A ministr spravedlnosti ANO, to je zvláštní bonus pro to, co tady padalo z úst i vašich kolegů, i našich kolegů, že skutečně se děje něco (upozornění na čas), co není úplně standardní.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní pan poslanec Třešňák s faktickou ještě.

Poslanec Petr Třešňák: Hezký večer, vážení kolegové. My v těchto dvou bodech, v tomto i předchozím, opravdu skoro až absurdně debatujeme nad tímto vydáním a nevydáním dvou poslanců k trestnímu stíhání, na které dopadlo to jejich rozhodnutí, politické rozhodnutí z komunální sféry. Já možná jenom v rychlosti, a využiji té faktické, zareaguji na pana poslance Adamece, když to vždycky tak směřoval i k Pirátům jako těm nezkušeným. Mezi Piráty i zde z poslaneckého klubu je mnoho politiků, kteří s tím mají zkušenosti, a jak zmínil i pan poslanec Luzar, tak skutečně ta podstata našich poslanců, kteří zde mluvili, byla o tom, a zmínil to i pan poslanec Luzar, že je mnoho, řekl bych několik tisíc, komunálních politiků, na které dopadá podobný problém a bohužel nemají to štěstí, že by byli chráněni poslaneckou imunitou.

Pro to, abychom se začali bavit – já kouknu, jaký mám čas – abychom se začali bavit do budoucna věcně a předešli tomu a této šikaně, protože v tomto případě pana poslance Růžičky jde evidentně o šikanu ze strany české justice. Já to neumím jinak nazvat. Ale co na tom vylepšit? Pojďme se tedy bavit, jak můžeme jako zákonodárci například vylepšit zákon o obcích tak, aby nebyl pro ty komunální politiky takto šikanózní. A paradoxně jsme v bodě 39, tak zrovna je to § 39 zákona o obcích, který řeší prodeje obecního majetku a právě tu cenu obvyklou. Takže to by mělo být to gros, byť vím, že nesouvisí přímo s projednáváním body. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní se mi ještě přihlásil s faktickou poznámkou pan poslanec Adamec.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, tak přísloví o potrefené huse prostě asi platí. Já jsem tady nejmenoval Piráty. Fakt ne. Tak prosím nepoužívejte to takto na mě.

Já jsem chtěl reagovat na to, co ale říkal pan kolega Třešňák jako poslední, to bylo naprosto správně. My už jsme se tady o to pokoušeli, mám pocit, při minulém volebním období. A já jsem to nazval takové drbání pravou rukou za levým uchem, protože podle mě to funkční není v praxi a varoval jsem starosty, ať se podle tohoto návrhu zákona moc neřídí, respektive té části, která se týkala ceny obvyklé. Jinak cena obvyklá: ano, měl by ji určovat trh. Ale ono to není přímo cena tržní. Cena obvyklá se musí prokázat, že to je ta cena tržní. A to je ten problém. A to nám dělá ty problémy, které tady jsou. A já znovu říkám, není to pro ty dva kolegy tady, je to právě pro ty stovky starostů, stovky, tisíce zastupitelů, které tímto můžeme ochránit, že dáme jasný signál do veřejnosti i do těch státních zástupců, že takto nemají konat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Tím jsme vyčerpali faktické poznámky, také nemám v tuhle chvíli žádné přihlášky do rozpravy a ani nevidím nikoho, že by se mi hlásil z místa. Tak pan poslanec Kupka, z místa.

Poslanec Martin Kupka: Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já v té věci nabídnu také pohled komunálního politika, starosty malé obce. Sám na úvod říkám, že budu rovněž hlasovat proti vydání pana poslance Růžičky, a to z toho důvodu, že jsem přesvědčený, že je špatně, že se v České republice tady rozmohl takový nešvar v podobě laviny trestněprávních stíhání samosprávních rozhodnutí. Proč je to špatně? No protože je opravdu ve hře smysl a role samosprávy jako takové.

Jeden konkrétní praktický příklad. Statutární město Kladno před lety prodalo za jednu symbolickou korunu objekt kasáren. Nepochybně by to bylo možné kriminalizovat tak jako ten dnešní příklad, nebo dnešní příklady, ale z hlediska rozhodnutí samosprávy to bylo naprosto namístě, protože ten objekt prodali Českému vysokému učení technickému a učinili ze statutárního města Kladna univerzitní město a ten objekt velmi dobře slouží. To samosprávné rozhodnutí v tomhle směru nesmí být dotknutelné, to je přece smysl samosprávy a smysl demokracie. A pokud dopustíme, že proběhne eroze tou cestou laviny trestněprávních stíhání, pak opravdu přispíváme k tomu a může se snadno stát, že jeden z dalších důležitých pilířů demokracie bude rozvíklán a zpochybněn. Tak to je také jeden z podstatných důvodů, proč budu hlasovat, jak budu hlasovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. V tuhle chvíli opět nemám žádné faktické poznámky, ani nemám nikoho přihlášeného do rozpravy. Ještě jednou zkontroluji sál, ale nevidím, že by se mi někdo hlásil, tedy všeobecnou rozpravu končím a chtěl bych se zeptat zpravodaje a navrhovatele, jestli mají zájem o závěrečné slovo. Ne. Žádné návrhy předneseny nebyly, takže přistoupíme k rozpravě podobně, do které nemám žádné přihlášky, ani se mi... Ano, hlásí se pan zpravodaj. Takže prosím pana poslance Bendu.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, jak již ve svém úvodním vystoupení uvedl předseda mandátového a imunitního výboru, na závěr projednávání návrhu Městského soudu v Chomutově o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance... Obvodního soudu v Chomutově o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Pavla Růžičky mandátový a imunitní výbor přijal usnesení číslo 45, které nám bylo rozdáno do lavic. Doufám, že ho všichni máte před sebou.

Hlasováním budeme nyní rozhodovat o vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny k trestnímu stíhání poslance Pavla Růžičky. Já bych k tomu rád uvedl, protože se tato debata dlouze vedla i na mandátovém a imunitním výboru – vždy hlasujeme jen o souhlasu, aby bylo jasné, jak hlasování Poslanecké sněmovny dopadlo. Stanovisko mandátového a imunitního výboru je vám sdělováno v tom, jakým způsobem se

k tomu souhlasu postavil. Pokud souhlas není dán, je splněn příslušný článek Ústavy České republiky a souhlas Poslanecké sněmovny nebyl vysloven.

Čili nyní bychom měli hlasovat o návrhu: "Poslanecká sněmovna podle čl. 27 odst. 4 zákona číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a podle ustanovení § 12 zákona číslo 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, vyslovuje souhlas k trestnímu stíhání poslance Ing. Pavla Růžičky, narozeného 3. dubna 1970."

Zbytek návrhu máte v usnesení mandátového a imunitního výboru číslo 45, který vám byl rozdán na lavice. Domnívám se, že tento text není potřeba číst, protože ho všichni znáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Znovu se podívám, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy. Není tomu tak, tedy podrobnou rozpravu končím. Zeptám se navrhovatele a zpravodaje, jestli mají zájem znovu o závěrečná slova. Nemají, takže budeme hlasovat. Já svolám kolegy do sálu. Když vidím prořídle lavice, tak navrhu, že se odhlásíme, takže prosím všechny, aby se znovu přihlásili. Hlasovat budeme, až se počet přihlášených ustálí.

Pro později příchozí opakuji, že nyní tedy hlasujeme o vyslovení souhlasu k trestnímu stíhání poslance Růžičky. Tak, vypadá to, že už se počet ustálil.

Takže zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Zdrželi se hlasování? Děkuji.

Hlasování skončilo. V hlasování číslo 62 bylo přihlášeno 143 poslanců, pro bylo 18, proti 98. Usnesení bylo zamítnuto.

Děkuji a tím projednávání tohoto bodu končím. Tím jsme skončili předřazené body a vrátíme se k pořadu ostatních bodů. Takže tady mám bod číslo

18.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 51/ - první čtení

Tento bod byl již dnes otevřen a byl přerušen po vystoupení zpravodajky. Rozprava nebyla otevřena. Takže já nyní při této příležitosti otevírám obecnou rozpravu k tomuto bodu. V tuhle chvíli nemám žádné přihlášky. (Hluk v sále.) Prosím o klid v sále.

Vidím, že se hlásí pan kolega Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážená vládo, dámy a pánové, máme před sebou zákon provozu na pozemních komunikacích, jehož valná většina textu se týká problematiky, která v této Sněmovně v minulosti již byla obsažena. Slovy volně parafrázuji pana ministra: je to problém, je to problém, je to problém, ale nejsme ho schopni v nějaké rozumné době řešit. Vracíme se zpět ke stanicím technické kontroly a snahám regulovat, popř. uvolňovat problémy, které způsobují tyto stanice, popř. jejich vazby a rozdělení mezi stanice technické kontroly a emisní stanice, které jsou v této novele navrženy.

V rámci seznámení se s prvním návrhem, který jste dostali na stůl, jsem se rozhodl připravit některé pozměňovací návrhy, které budou samozřejmě potom projednávány v rámci výborů a ve druhém čtení je budu načítat, ale chtěl bych vám aspoň v základu říci, čeho se budou týkat, a přivítám samozřejmě potom i podněty, které by byly z praxe. Co mě k tomu vedlo, ač nejsem příliš odborník a stejně jako vy všichni přicházím do styku s STK jednou za dva roky, když mi končí TK, a vnímám zvýšenou kvalitu těchto stanic ať technickým vybavením, tak přístupem. Přesto jsem narazil na problém, který se ukázal jako stávajícím systémem neřešitelný. Pripadalo mi to jako paradox. Předpokládal jsem, že je to už tak v praxi zaběhlé a přesunuté v rámci zodpovědnosti na kraje, že i kraje jsou si schopny v tom systému STK prosadit a najít si své místo.

Narazil jsem na problémy, kdy se na mě obrátili podnikatelé, kteří mají zájem budovat, vznešeně to nazvu a přiznám se, nevím, jak bych to technicky přesně nazval, ale něco jako zkušební stanice nebo výzkumné centrum týkající se automobilové dopravy. Je to pojem od autonomních vozidel, který se dneska hodně skloňuje, až po řekněme běžné technické záležitosti týkající se běžného provozu vozů a zjišťování dat z těchto vozů v rámci možností vývoje a výzkumu v oblasti automobilové dopravy.

Jednou z podmínek, aby mohli získat licenci např. na nákladní vozy a testování nákladních vozů v provozu, to je speciální licence, která se uděluje, součástí toho ale je, že musí mít tu licenci spojenou se stanicemi technické kontroly jako takovými. Tyto stanice se dneska přidělují formou, řekněme, licenci ve složitém matematickém přepočtu podle výtečnosti okresů, potřeby vozidel, kolik v roce přibude nebo ubude vozidel, se určují parametry. Ta situace v České republice je momentálně v tom stavu, že tam, kde se uvolní stanice, je docela hodně zájemců o tu stanici, popř. tam, kde se uvolní prostor, jinými slovy stoupne kapacita vozidel, tak stávající stanice využívají zákona a budují další linky a nepouštějí konkurenci. Je to takový stav hledání kompromisu mezi tím, aby ziskovost těchto provozovatelů stanic byla zachována a z druhé strany aby ta kapacita byla ještě únosná a lidé nečekali dvě tři hodiny na vyřízení STK.

Ale tento konkrétní problém, ke kterému se vrátím, je právě spojen s tím, že tito lidé, kteří chtějí investovat v řádech možná milionů nebo desítek milionů do tohoto projektu ve spolupráci s vysokými školami, narazili na to, že nejsou schopni překonat tuto zákonnou možnost. Já jsem vycházel z toho, že z každého zákona je nějaká výjimka, že zohlednit se dá, že se jedná o nějaký obecně přínosný prvek, který je možno uplatnit. Ale zjistil jsem, že v tom stávajícím zákoně ani v tom návrhu, který je před námi, žádná taková výjimka neexistuje. Čili můj první postřeh se bude týkat právě toho, aby se do zákona ta výjimka třeba v těch výzkumných nebo školských

záležitostech dostala, aby i tito v tomto řeknu-li bohu liběm výrazu mohli využívat a používat, dostali licenci na provozování na STK stanic z tohoto důvodu výzkumných účelů.

Druhá věc, která vůbec není řešena ve stávajících technických stanicích a ani v tomto zákoně, je situace, kdy čím dál víc na trh v Evropě přicházejí ta autonomní vozidla. Dneska se bavíme o elektromobilech, což je úplně zvláštní situace. A teď nemluvím o hybridech, ale hovořím o plně elektromobilech, které již jsme schopni na našich trzích koupit, a jsou již takoví fandové, kteří si to koupili, ale paradoxně stanice technické kontroly na tato vozidla vůbec nejsou připraveny. My nemáme v zákoně nikde ošetřeno, že by měly být technicky vybaveny, aby mohly správně technicky hodnotit tato vozidla. Ted' se nebavím o provozních podmínkách, brzdy a tyto záležitosti, ale opravdu je to specifická forma vozidel, ty elektromobily, ale hlavně ta autonomní vozidla, že nejsme vůbec připraveni na to, že vozidla s částečným autonomním provozem jsme schopni kontrolovat. Vy si už dneska koupíte vozidlo, které za vás parkuje samo, ale stanice technické kontroly není schopna zkontrolovat, jestli to parkování samo opravdu funguje tak, jak by fungovat mělo. My se tady spoléháme na výrobce, že vám předal vozidlo, které samo parkuje, ale kde máme jistotu, že za dva tři roky provozu ještě bude plně funkční a budou ta čidla, která jsou, a ty zabezpečující systémy funkční? My to v tomto zákoně ani v tom návrhu ošetřeno nemáme. To je další oblast, ke které bych se chtěl v rámci tady tohoto zaměřit.

A třetí věc, která mi v té připravované novele jakoby chybí, možná že tam je skrytá, ale přiznám se, nevím, a tady budu žádat potom pomoc Parlamentního institutu, je situace v rámci Evropské unie. Mám zkušenost, a nemám to ověřeno, budu to žádat v Parlamentním institutu o prošetření, jak vychází uznávání stanic technické kontroly, jejich protokolu, v rámci Evropy. Jinými slovy jestli protokol, který byl učiněn v České republice, má platnost např. v Polsku, nebo naopak, jestli stanice technické kontroly v Polsku uplatní tu možnost v České republice. Mě by zajímalo, jak je to v rámci Evropy. Říkám, možná jsem to přehlédl, ale zajímá mě, jak je to v rámci Evropy obecně. Jinými slovy, žiji v pohraniční oblasti na česko-polském pomezí, Ostrava je 50 km vzdálená od Polska, a s těmito problémy se docela často setkáváme v rámci spolupráce s polskou stranou a občané taky využívají rozdílných cen vozidel mezi polskou stranou, českou stranou. Tyto věci možná vyžadují i podrobnější náhled. Pokud to v tom zákoně je, mám ušetřenou práci, popř. se podívám, jak je to řešeno konkrétně. Přesto mám v poznámkách, že to byla oblast, ke které jsem se chtěl v tomto vyjádřit.

Každopádně vítám snahu ministerstva, že tento zákon připravila. Pokusím se své pozměňovací návrhy zformulovat do nějakého parafovaného (?) znění. Pokud budu moct využít možnosti ministerstva, budu rád, abychom došli ke společnému kompromisu. A pevně věřím, že v dalších čteních se nám podaří tento zákon úspěšně pronést Poslaneckou sněmovnou až do závěrečného schválení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Než se posuneme, mám tady dvě omluvenky. Omlouvá se nám pan poslanec Jan Richter od 18.30 do konce

jednání z pracovních důvodů a omlouvá se nám ministr zdravotnictví Adam Vojtěch dnes od 18.15 do konce jednání z neodkladných pracovních důvodů.

Jsmo v obecné rozpravě. Nemám faktické poznámky, nevidím další přihlášku do rozpravy v tuto chvíli, takže obecnou rozpravu končím a ptám se, jestli budou závěrečná slova. Nevypadá to. V tom případě, pokud vím, nezazněly návrhy na zamítnutí nebo vrácení, takže se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu. Navrhuje někdo přikázat jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Takže budeme hlasovat. Já si dovolím svolat kolegy. Vzhledem k tomu, jak jsou prořídle lavice, tak odhlásím. Pro ty, co přicházejí nyní, budeme hlasovat o přikázání tisku 51 hospodářskému výboru jako garančnímu. Čekám, jestli se nám počítadlo ustálilo. Vypadá to, že ano, nicméně poslanci stále přicházejí... Už to vypadá, že jsme asi všichni.

Já si dovolím zahájit hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání. Kdo je proti?

V hlasování číslo 63 bylo přihlášeno 125 poslanců, pro bylo 125, proti nebyl nikdo. Usnesení bylo přijato. Přikázali jsme to hospodářskému výboru jako garančnímu.

A dále předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru nebo výborům k projednání? Není tomu tak. Tím tedy projednávání končím. Děkuji a uvidíme se nad tímto textem později.

Dovolím si otevřít ještě jeden bod, to je

14.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb.,
o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů, a zákon
č. 136/2011 Sb., o oběhu bankovek a mincí a o změně zákona
č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů,
ve znění pozdějších předpisů, a kterým se zrušuje zákon č. 76/1976 Sb.,
o ražbě československých dukátů
/sněmovní tisk 46/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosim, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi, abych stručně uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění zákon o České národní bance a zákon o oběhu bankovek a mincí. Důvodem předložení návrhu zákona je potřeba doplnit do zákona novou pravomoc České národní banky vydávat pamětní bankovky a obchodní mince, tzv. české dukáty. Doplnění této nové pravomoci je žádoucí v krátkém

horizontu, aby ji Česká národní banka mohla využít především u příležitosti 100. výročí československé měny v roce 2019. Proto si dovoluji i navrhnout zkrácení lhůty pro projednání návrhu zákona ve výborech na 30 dnů. (Hluk v sále.)

Dovolte mi, abych vám řekla něco málo k tomuto návrhu. Jsou navrhovány nové pravomoci centrální banky v oblasti emise bankovek a mincí. Zaprvé se jedná o oprávnění centrální banky vydávat pamětní bankovky –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím o klid v sále!

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: – jejichž režim je analogický jako u stávajících pamětních mincí vydávaných centrální bankou. V praxi však hodlá Česká národní banka vydávat pamětní bankovky pouze při příležitostech mimořádného významu. Česká národní banka zamýšlí takto připomenout, jak už jsem řekla, 100. výročí národní měny a na rok 2019 připravuje emisi stokorunové bankovky, která se bude od běžné stokoruny lišit. Česká národní banka s Ministerstvem financí usiluje předkládaným návrhem o to, aby zmíněná bankovka měla status bankovky pamětní, neboť společně předpokládáme, že laická a zejména odborná veřejnost bude k této bankovce přistupovat jako k numismatické hodnotě.

Co se týče mincí, jejich podstata se od pamětních mincí bude lišit zejména v tom, že se nebude jednat o zákonné peníze a nebudou mít korunovou ani jinou nominální hodnotu, neboť budou vydávány jako jeden český dukát nebo jeho násobek. Možnost emise obchodních mincí navazuje na historickou tradici v našem státě a nepochybně bude vítána ze strany odborné numismatické i laické veřejnosti. A navíc v této oblasti dojde ke zrušení platného, ale v praxi již neaplikovatelného zákona z doby socialistické federace.

Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že byl tento zákon připraven ve spolupráci s Českou národní bankou, za což jim děkujeme, předkládám vám ho a prosím o jeho posouzení a případné schválení.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Mám informaci, že je tady žádost o změnu zpravodaje, ale to musíme hlasovat. Tedy paní předsedkyně (rozpočtového výboru) žádá, aby byl změněn zpravodaj z poslance Jiřího Dolejše na ni, to znamená na paní předsedkyni Vostrou. Dovolím si – kolik nás tady je? – svolat kolegy do sálu. Je nás tady málo? Já nás odhlásím. Prosím, abyste se přihlásili. Budeme hlasovat o změně zpravodaje – pro ty, co přicházejí pozdě.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro změnu zpravodaje. Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování číslo 64, přihlášeno 124 poslanců, pro bylo 124, proti nebyl nikdo. Usnesení bylo přijato. Změnili jsme tedy zpravodaje a já prosím paní zpravodajku, aby vystoupila se svým úvodním slovem.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené členky vlády (z vlády jsou přítomny jen ženy), kolegyně, kolegové, dovolte,

abych vás seznámila se zpravodajskou zprávou k tisku 46, což je vládní návrh změny zákona o České národní bance.

Součástí měnového monopolu České národní banky je výhradní právo vydávat bankovky a mince, jakož i mince pamětní. Návrh tedy pouze doplňuje oprávnění České národní banky vydávat pamětní bankovky a obchodní mince vedle již existujícího oprávnění vydávat pamětní mince vydávané například při výročí významných událostí národních dějin. Pamětní bankovky vydává řada emisních bank, v Evropské unii například polská a švédská, centrální banka a skotské emisní banky, mimo Evropu pak například kanadská, australská, novozélandská, singapurská, thajská a filipínská centrální banka.

Zvláštní příležitostí bude například 100. výročí československé měny v roce 2019, které by bylo možné si vedle pamětních mincí připomenout i pamětní bankovkou. Konkrétně u příležitosti tohoto jubilea hodlá Česká národní banka vydat pamětní minci v nominální hodnotě 10 000 Kč a též pamětní bankovku, jejíž nominální hodnota bude 100 Kč. Dále se doplňuje možnost České národní banky emitovat obchodní mince – české dukáty.

V návaznosti na úpravu zákona o České národní bance se upravuje i zákon č. 136/2001 Sb., o oběhu bankovek a mincí.

Jako zpravodaj doporučuji propustit návrh tohoto tisku do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které v tuhle chvíli nemám žádné přihlášky. A tam se hlásí pan poslanec. Prosím.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající. Mám konkrétní dotaz, který se týká vydávání pamětních mincí a pamětních bankovek. Pamětní bankovky jsme doposud nevydávali. Vydává je například sousední Polsko, pokud vím. A mě by zajímalo, jestli se ta bankovka bude prodávat ve své nominální hodnotě, to znamená v hodnotě 100 Kč, protože pamětní mince se prodávají za cenu vyšší, než je jejich nominální hodnota. Je to dáno samozřejmě cenou kovu, z kterého jsou raženy, protože jsou většinou ze zlata, nebo ze stříbra.

Ivane... (K vyrušujícímu poslanci Adamcovi.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Prosím klid v sále.

Poslanec Pavel Plzák: Pardon. A druhá věc. Myslím, že v roce 1953 byly naposledy raženy dukáty a bylo to jenom pro arty a pro vývoz do zahraničí jako obchodní artikl. Od té doby se obchodní mince zvané dukáty u nás nerazily. Víme, že Česká národní banka se postupně zbavuje svých zlatých zásob, a to tím, že razí naše pamětní zlaté mince, které mají nominální hodnotu, na rozdíl od obchodních mincí dukátů, které nominální hodnotu nemají a mají v podstatě cenu zlata, to znamená, ta hodnota je daná cenou zlata, která se pohybuje na trzích a na aukcích v zahraničí.

Zajímalo by mě, kolik vlastně Česká národní banka má ještě zlatých zásob, protože jsem se to nikde nemohl dozvědět. A pokud víme, tak většina našeho zlata se již prodala. Na jak dlouho tedy naše zásoby na ražbu těchto zlatých obchodních mincí asi tak vydrží?

Děkuji za odpověď. Možná že nebudete vědět úplně přesně, ale třeba nám to zodpoví i někdy guvernér České národní banky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli nemám žádné faktické přihlášky ani žádné přihlášky do rozpravy. Ještě zkontroluji sál, jestli se někdo nehlásí. Nevypadá to tak. Dovolím si upozornit, že někde zazněl požadavek na zkrácení projednávací lhůty a tento požadavek musí zaznít v rozpravě, nebo si ho musí osvojit nějaký poslanec. Jestli se někdo přihlásí. Ano, prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovoluji si navrhnout zkrácení na projednávání ve výborech o 30 dní na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji za tento návrh. A nyní se tedy snad posuneme dál, pokud nejsou žádné další přihlášky. Obecnou rozpravu končím a chtěl bych se navrhovatelky a zpravodajky zeptat, jestli mají zájem o závěrečná slova. (Ano.) Prosím.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Dovolím si reagovat na vznesené dotazy. Ano, je to tak. Česká národní banka má právo prodávat pamětní bankovky za cenu, která převyšuje jejich nominální hodnotu.

A pak, jestli jsem pochopila dobře tu druhou otázku, tak obchodní mince se liší od medailových dukátových ražeb realizovaných komerčními subjekty, které mohou být i nadále těmito subjekty vydávány, jsou z drahých kovů, ale nepodléhají puncovní kontrole. Tu nominální hodnotu ražby, rozměry, hmotnost, materiál, vzhled na tom vydání, jiná úprava bude řešena potom vyhláškou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Tím bychom vypořádali závěrečná slova a nyní se budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Není tomu tak. Já tedy svolám kolegy do sálu.

Pokud nikdo nemá požadavek na odhlášení, zahajuji hlasování pořadové číslo 65 o přikázání výboru. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 65 bylo přihlášeno 130 poslanců, pro bylo 125, proti nikdo. Návrh byl přijat, takže konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Má někdo návrh na přikázání dalšímu výboru, nebo výborům k projednání? Není tomu tak.

V tom případě ještě v rozpravě zazněl návrh na zkrácení lhůty podle § 91, a to návrh na zkrácení o 30 dní.

Budeme hlasovat o tomto návrhu. Zahajuji hlasování pořadové číslo 66. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 66 bylo přihlášeno 132 poslanců, pro bylo 113, proti 4. Návrh byl přijat. Děkuji. Tím končím projednávání tohoto bodu.

Dívám se na čas. (Hlasy z pravé části sálu: Času je dost.) Otevřu bod

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že bylo navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, ujměte se slova. (V sále je velký hluk!)

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedla návrh novely daňového řádu a některých dalších zákonů, kterou se do právního řádu České republiky transponuje takzvaná směrnice DAC 5 neboli novela evropské směrnice o správné spolupráci v oblasti daní. Tato směrnice požaduje zajistit správcům daně přístup k vybraným údajům, které dnes o klientech a obchodních transakcích shromažďují banky a jiné finanční instituce a řada dalších ekonomických subjektů v rámci boje proti praní špinavých peněz. Podle směrnice DAC 5 mají být tyto údaje správcem daně využity v rámci výměny informací při mezinárodní spolupráci při správě daní. Předložený návrh zákona kromě toho předpokládá získávání a využití těchto údajů též v rámci tuzemské správy daní. Důvodem je snaha nečinit v otázce přístupu k informacím potřebným pro zamezení daňových úniků rozdílu mezi tuzemským a zahraničním správcem daně.

Považuji za velice nutné zdůraznit, že návrh nezakládá správcům daně žádné nové kontrolní kompetence a nestaví je do pozice orgánů, které by měly řešit problematiku boje proti praní špinavých peněz. Návrh pouze implementuje požadavek evropské směrnice na to, aby měl správce daně možnost získat údaje, které povinné osoby o svých klientech shromažďují na základě vybraných článků směrnice upravující problematiku boje proti praní špinavých peněz. Přístup k drtivé většině těchto údajů má správce daně už za současné legislativy. Navrženou změnu je tak možno vnímat spíše jako doplněk stávajících pravomocí. Nadále bude platit, že správce daně může získávat pouze ty údaje, které si nemůže opatřit sám z evidencí a registrů, do kterých má přístup, typicky centrální evidence účtů, klasický příklad, anebo od jiných orgánů veřejné moci. Navíc může požadovat pouze údaje potřebné pro správu daní, jimiž

povinné osoby reálně disponují. Údaje budou poskytovány na žádost správce daně, nikoliv ve formě automatické oznamovací povinnosti. Nikdo tak nebude nucen shromažďovat o svých klientech cokoliv nad rámec současných povinností.

Diskutovaným tématem v rámci legislativního procesu byl dopad návrhu zákona na příslušníky profesí, které se mimo jiné podílejí na poskytování právní pomoci, tedy na advokáty, daňové poradce, notáře, auditory a soudní exekutory. Také na tyto osoby se směrnice DAC 5 vztahuje, a nelze je tedy z návrhu zákona vyloučit. Dopad směrnice je však omezen pouze na činnost těchto osob, která nemá charakter právní pomoci. To bych obzvlášť chtěla zdůraznit. Návrh zákona navíc v případě těchto profesí nerozšířil dopad směrnice DAC 5 na oblast tuzemské správy daní a omezil se tak pouze na nezbytné naplnění požadavku evropské legislativy. Vliv návrhu zákona na uvedené profese je tedy velmi omezený a nemůže vést k ohrožení Ústavou garantovaného práva na právní pomoc.

S ohledem na časové zdržení vyvolané zejména volbami do Poslanecké sněmovny v loňském roce byla už překročena transpoziční lhůta směrnice DAC 5, která uplynula 31. prosince 2017. Proto se v návrhu doporučuje, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s návrhem zákona v prvním čtení.

Děkuji vám za pozornost. (V sále je hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní se mi s přednostním právem hlásil pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Byť rozumím tomu, co zde přednášela paní ministryně financí, celou problematiku považujeme za natolik složitou, že si myslíme, že je škoda uspěchat celý proces, a doporučujeme naopak řádně projednat ve třech čteních, takže jménem dvou klubů KDU-ČSL a ODS vznášíme veto na § 90.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za veto. Nyní by se tedy měl ujmout slova zpravodaj. Jako zpravodaj byl původně určen pan poslanec Jan Volný, ale ten je omluven. Mám tady návrh, aby se zpravodajem stal pan poslanec Karel Rais. O této věci budeme hlasovat. Svolám poslance.

Zahajuji hlasování pořadové číslo 67 o změně zpravodaje. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 67 bylo přihlášeno 132 poslanců, pro hlasovalo 116, proti nikdo. Rozhodnutí bylo přijato, takže zpravodajem se stává pan poslanec Karel Rais a já ho prosím, aby se ujal slova zpravodaje pro prvé čtení.

Poslanec Karel Rais: Přeji všem dobrý den. Nerad bych se opakoval, protože pokud jste to poslouchali pozorně, tak si myslím, že podstatné věci jsme tady z úst paní ministryně slyšeli. Jde v podstatě o implementaci směrnice Rady Evropy. Jde o to, aby byl umožněn přístup daňovým orgánům k informacím v rámci boje proti praní špinavých peněz. Umožňuje to v podstatě správci daně přístup k vybraným

údajům včetně údajů o způsobu shromažďování těchto údajů získaných povinnými osobami na základě legislativy v boji proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu. Podstatné věci paní ministryně řekla. Takže jsme slyšeli veto, které bylo řečeno dopředu.

Bylo by docela užitečné, abychom zkrátili projednávání tohoto zákona, ale to není povinnost zpravodaje, nýbrž spíš poslance. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za úvodní slova a otevírám obecnou rozpravu, do které mám nějaké přihlášky, ale předtím bych rád přečetl omluvenku pana poslance Okamury, který se nám omlouvá z pracovních důvodů do konce jednání.

Nyní tedy nejdřív s písemnou přihláškou do rozpravy mám pana poslance Feriho.

Poslanec Dominik Feri: Dobrý večer, dámy a pánové, ono už zde bylo veto zmíněno, ale rád bych tu ještě náдавkem přidal námitku poslaneckého klubu TOP 09, aby byl tento návrh projednáván podle § 90 odst. 2 jednacího řádu.

Když se podíváte na příslušný sněmovní tisk č. 47, konkrétně a nejlépe to lze vidět na rozdílové tabulce v samém závěru, tak se nejedná o nějaké drobnosti. Jsou to poměrně důležité věci, které se vlastně vlamují do povinnosti mlčenlivosti např. v exekutivním řádu, zákonu o advokacii, v notářském řádu atp. Myslím si, že to je opravdu věc, kterou bychom měli projednávat zcela standardně, a myslím, že se s tím dokážeme ve výboru, resp. ve výborech, nějakým způsobem vhodně poradit. Věnujme tomu prosím patřičnou pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní tady mám nějaké faktické poznámky z dřívějšíka, které bych teď mohl vypořádat. Chtěl bych se zeptat, jestli platí faktická poznámka pana poslance Plzáka? Ne. A pana poslance Výborného? Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já jsem se chtěl připojit k tomu, co už tady říkal kolega Feri. Také se nedomnívám, že by šlo o pouhou technicistní normu. Respektuji samozřejmě, že je nějaká transpozice, nicméně myslím, že tady dochází k neúměrnému navyšování pravomocí Finanční správy a bylo by vhodné tu věc, která se pohybuje na hraně, tak jak o tom tady bylo řečeno, projednat ve standardním jednání, ve třech čteních, a je to i v rámci ústavněprávního výboru. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a nyní prosím s přihláškou do rozpravy pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Klub Pirátů se také připojuje k té námitce proti tomu § 90 jednacího řádu. My si také myslíme, že problematika

prolamování bankovního tajemství a mlčenlivosti notářů, exekutorů atd. si zaslouží důkladné projednání v této Sněmovně. Ten zákon rozhodně není jenom nějaká slepá transpozice, ale Česká republika má nějaké mantinely, v jakých se může pohybovat u implementace této směrnice, a myslím si, že je potřeba to prodiskutovat ve výborech. A především je potřeba prodiskutovat, jaké budou kontrolní mechanismy ve vztahu ke správci daně, protože ty pravomoci jsou velké a vzhledem k tomu, že to budou vlastně třetí osoby, co budou poskytovat ty informace, kdy prostě banka bude sdělovat informace o svých klientech, tak samozřejmě banka není příliš motivovaná ty informace odpírat i v případě, kdy by měla pocit, že daňová správa postupuje v rozporu s těmi usneseními, která zmiňovala paní ministryně. Já si myslím, že je velmi důležité, že to řádně projednáme, a prosím, abychom nezkracovali lhůty, ať je na to čas. Víím, že jsme v prodlení, ale to prodlení nezpůsobila tato Sněmovna.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji a nyní mám přihlášku do rozpravy pana poslance Bendy.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy a pánové, myslím, že se můžeme v klidu rozejít domů, protože těch osm minut bych typoval, že hovořit budu. Tohle vůbec není žádná jednoduchá, triviální transpozice, jak je nám tady tak předkládáno. Ono to všechno tak poběží, nic se neděje, jenom se na tom tak tímto způsobem dohodla Evropa.

Za prvé bych měl jeden dotaz na paní ministryni, až se dostaneme k její odpovědi, kolik z evropských zemí už má opravdu tuto směrnici transponovanou do svého právního řádu. Podle mých informací to zdaleka nejsou všechny.

Druhý problém ale, který pokládám za mnohem zásadnější. Směrnice DAT 5 směřuje k tomu, aby si správní orgány jednotlivých zemí vyměňovaly informace, kterými disponují. Tato směrnice má ulehčit jednotlivým správním orgánům zemí, aby si navzájem informace poskytovaly, kdežto, tak jak to bohužel bývá mnohdy v českém prostředí, tady je tzv. transpozice této směrnice použita k něčemu ale úplně odlišnému. Tady směřuje k tomu, aby správní orgány mohly začít od třetích osob zjišťovat informace, které zatím k dispozici nemají nebo u kterých není tak jednoduché, aby k nim dospěly, a to je obrovský rozdíl. To nejsou informace, které drží ty správní orgány a mají si je případně vyměnit se zahraničím, ale jsou to informace, které správní orgány v mnoha případech nemají, a náhle by k nim měly začít mít přístup.

Teď vůbec nemluvím – a budeme se tím zabývat a já samozřejmě posléze navrhu, aby tento návrh zákona byl projednáván i v ústavněprávním výboru – nemluvím o tom, v jakých případech dochází k prolamování mlčenlivosti, v jakém rozsahu dochází k prolamování mlčenlivosti a zda opravdu to, co tady říkála paní ministryně, že tam, kde jsou právními zástupci, je opravdu zabezpečeno. Já si tím tedy vůbec nejsem jistý. A to se týká jak advokátní mlčenlivosti, tak bankovních tajemství, tak dalších věcí.

Ale hlavní problém je, že my máme nějaký speciální úřad na ochranu této země před praním špinavých peněz, na boj proti terorismu a praní špinavých peněz, který

má možnost, ale právě jenom za těmito účely, vyžadovat od bank, a dokonce i od subjektů, které jsou vázány mlčenlivostí, poměrně zásadní průlom do bankovních tajemství, advokátní mlčenlivosti, notářské mlčenlivosti a tak, ale má to sloužit k tomu, abychom bojovali proti praní špinavých peněz a proti financování terorismu. Tam jsme všichni připraveni takoveto zásadní prolamování respektovat, také máme zřízen speciální orgán Poslanecké sněmovny, který má za úkol kontrolovat Finanční analytický útvar (úřad) Ministerstva financí. Tento Finanční analytický útvar (úřad) Ministerstva financí je oddělen od Ministerstva financí, nespadá pod ministra financí, jak jistě víme, a dává zprávy Poslanecké sněmovně, v jakých případech si vyžádal informace o bankovních účtech, o ukládání peněz, o tom, kdo je vlastníkem dané společnosti atd. Ale všechno to má sloužit proti těm nejzávažnějším trestným činům, které jsou páčány ať už v České republice, nebo na území Evropské unie. Rozumím tomu, že tyto informace můžeme a máme sdílet se správnými orgány obdobné úrovně v jiných zemích. Ale ten pokus o transpozici, který zde probíhá, alespoň tak jak já ho čtu, ale jak jsem na něj upozorňován zvenčí, říká něco úplně jiného. Každý daňový úřad, každý správce daně má možnost zjistit si tyto nesmírně citlivé informace, pokud o ně je požádán ze zahraničí.

Mimochodem, není nic složitějšího, nebo není nic jednoduššího, bych řekl, než požádat nějaký finanční úřad v zahraničí, aby se mě dotázal. A ten původní návrh dokonce byl tak, že je to pro běžnou správu daní, že dochází k tomuto prolamování. Dochází k prolamování pro každého správce daně. Každý správce i obecního poplatku z popelnice má možnost se najednou začít ptát, kdo je vlastníkem takové společnosti, kdo je vlastníkem účtu, jaké pohyby na tom účtu proběhly atd., jenom proto, že se bude tvářit, že to je pro nějakou spolupráci se zahraničím. Já to pokládám za nesmírně nebezpečné. Myslím si, že se opravdu musíme zásadním způsobem zamyslet nad tím, jestli tato směrnice je transponovaná tak, jak se od nás chce, nebo jestli je to znovu jeden z pokusů klasických. A teď to skoro ani nekladu za vinu paní ministryni, to vím, že jsou to mnohdy úředníci z podřízených pater, kteří si rádi píšou takové: my bychom rádi na všechno, a když můžeme použít evropskou směrnici, která nám něco přikazuje, tak ji použijeme, abychom měli co nejjednodušší přístup.

Já tento přístup vidím jako velmi nebezpečný. Pokládám za nezbytně nutné, abychom udrželi onu hranici, kde na vyšetřování nejzávažnějších trestných činů nebo i činů proti, řekněme, veřejné morálce, jako je právě financování terorismu, jako je praní špinavých peněz, mají být určeny speciální mechanismy. Ale tyto speciální mechanismy nemůžu používat na to, abych vybíral poplatky ze psů nebo zjišťoval každý správce daně, jestli mi daný subjekt zaplatil správně, nebo nesprávně. A to dokonce ani v této vazbě, že se tváříme, že to je jenom pro zahraniční spolupráci, protože upřímně řečeno, tato zahraniční spolupráce se bohužel dá také objednávat.

Myslím si, že tento návrh zákona máme přikázat kromě rozpočtového výboru – a nenavrhují, abychom garančním výborem byli my, protože pokládám hádky o garančním výbor za zbytečné. Ale navrhuji, abychom přikázali tento návrh zákona kromě toho ještě –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já si vás dovolím přerušit, pane poslanče. Je 19 hodin a nebylo žádné rozhodnutí o tom, že bychom pokračovali po 19. hodině. Takže to vypadá, že pro dnešek bod přerušíme a budeme pokračovat někdy jindy. Pravděpodobně zítra.

Dovolím si tedy všem připomenout, že zítra se začíná v 9 hodin. Na pořadu jsou pevně zařazeny body 19, 20 a 21, což jsou mezinárodní smlouvy. Písemné interpelace v tuhle chvíli nejsou. Ale pokud chcete podat ústní interpelaci, tak opět to bude možné, předpokládám, že tady bude pracovník až do 11 hodin. V 11.30 proběhne losování pořadí ústních interpelací za přítomnosti ověřovatelů a s ústními interpelacemi budeme pokračovat ve 14.30.

Začínáme zítra v 9 hodin, ještě jednou pro jistotu pro všechny. Já vám děkuji za dnešní den a dobrou noc.

(Jednání skončilo v 19.02 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

25. ledna 2018

Přítomno: 141 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajují další jednací den 6. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás tu vítám.

Poprosím vás, abyste se již usadili na svých místech a přihlásili se svými identifikačními kartami, případně mi sdělili, kdo bude hlasovat s kartou náhradní. Pan poslanec Okleštěk bude hlasovat s náhradní kartou číslo 4.

O omluvení z dnešního jednání požádali tito poslanci: Hana Aulická Jírovcová z pracovních důvodů, Dana Balcarová ze zdravotních důvodů, Martin Baxa bez udání důvodu, Jiří Běhounek z pracovních důvodů, Jan Birke z pracovních důvodů, Petr Dolínek z pracovních důvodů, Lenka Dražilová ze zdravotních důvodů, Milan Feranec od 9.00 do 11.00 z pracovních důvodů a poté od 14.00 do 18.00 z pracovních důvodů, Mikuláš Ferjenčík z pracovních důvodů, Petr Fiala od 11 hodin z pracovních důvodů, Jaroslav Holík z rodinných důvodů, Tereza Hyťhová z osobních důvodů, Ivan Jáč od 15 hodin z pracovních důvodů, Monika Jarošová ze zdravotních důvodů, Pavel Jelínek z rodinných důvodů, Marian Jurečka z pracovních důvodů, David Kasal od 9.00 do 13.00 z pracovních důvodů, Jiří Kobza z důvodu zahraniční cesty, František Kopřiva z důvodu zahraniční cesty, Jaroslav Kytýr z důvodu zahraniční cesty, Jan Lipavský ze zdravotních důvodů, Taťána Malá z pracovních důvodů, Karla Maříková od 9.00 do 14.30 z pracovních důvodů, Radka Maxová z rodinných důvodů, Jiří Mihola bez udání důvodu, Patrik Nacher z pracovních důvodů, Miroslava Němcová z důvodu zahraniční cesty, Roman Onderka z pracovních důvodů, Petr Pávek od 9.00 do 11.00 z pracovních důvodů, Markéta Pekarová Adamová od 9.00 do 10.00 z osobních důvodů, Věra Procházková od 9.00 do 12.00 z pracovních důvodů, Pavel Růžicka ze zdravotních důvodů, Jan Řehounek z pracovních důvodů, Antonín Staněk bez udání důvodů, Pavel Staněk z důvodu zahraniční cesty, Julius Špičák z osobních důvodů, Petr Třešňák od 9.00 do 16.00 z pracovních důvodů, Ondřej Veselý z pracovních důvodů, Radovan Vít z pracovních důvodů, Jana Vildumetzová z pracovních důvodů, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Petr Vrána z pracovních důvodů.

Z členů vlády se omlouvají: Andrej Babiš z důvodu zahraniční cesty, Tomáš Hüner z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Lubomír Metnar z důvodu zahraniční cesty, Jaroslava Němcová z pracovních důvodů, Robert Pelikán z důvodu jednání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci v Bulharsku od 14.30, Robert Plaga do 15 hodin z pracovních důvodů, Ilja Šmíd od 9.00 do 14.30 z pracovních důvodů, Dan Ťok ze zdravotních důvodů.

Dále dorazila dodatečně omluva paní poslankyně Jany Krutákové mezi 10.30 a 12.00 z důvodu pracovního jednání.

Dnes bychom měli pokračovat pevně zařazenými body z bloku smlouvy, to jest body 19, 20 a 21. Poté bychom měli případně pokračovat dalšími body schváleného pořadu schůze. Připomínám, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a v 11.30 hodin proběhne jejich losování.

Vzhledem k omluvám, které jsem četl, v této souvislosti bych vás chtěl informovat, že ověřovateli 6. schůze Poslanecké sněmovny byli určeni poslanci František Kopřiva a Jiří Míhola. Oba páni jsou dnes omluveni, proto je nutno odhlasovat nové ověřovatele, aby právě v 11.30 mohlo proběhnout losování přihlášek k ústním interpelacím.

Navrhuji proto, abychom ověřovateli pro losování ústních interpelací 6. schůze Poslanecké sněmovny určili pana poslance Jiřího Valentu a pana poslance Tomáše Vymazala. O tomto samozřejmě budeme muset rozhodnout v hlasování.

Já tedy zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro změnu ověřovatelů, tak jak jsem ji načetl. Kdo je proti?

Hlasování číslo 68. Přihlášeno je 110 poslanců, pro 106, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovateli pro losování ústních interpelací na 6. schůzi Poslanecké sněmovny určili pana poslance Jiřího Valentu a pana poslance Tomáše Vymazala.

Dále tu mám žádost o vyřazení z pořadu schůze bod 37, sněmovní tisk 28, Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2016. Je ta žádost z důvodu nepřítomnosti pana ministra. Žádá o to pan ministr. Ptám se, jestli bude ještě nějaký návrh... Myslím, že o tom rozhodneme hlasováním až v 11 hodin? Nebo uděláme to teď? Uděláme to teď. Výborně.

Takže jestli není další návrh na změnu pořadu jednání dnešní schůze, tak budeme hlasovat pouze o této jedné změně – o vyřazení bodu 37, sněmovní tisk 28.

Já zahajuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 69. Přihlášeno je 112, pro 95, proti 13. Návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Budeme tedy pokračovat dle schváleného pořadu a já otevírám bod

19.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Vietnamské socialistické republiky o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 7. června 2017 v Hanoji
/sněmovní tisk 37/ - první čtení**

Předložený návrh uvede pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážené poslankyně, vážení poslanci, dovoluji mi, abych nejprve omluvil toho, kdo to tady měl původně předkládat, což je můj kolega Metnar. On je právě v Bulharsku na Radě ministrů, kde ho střídám já dneska večer, takže zatím s dovolením vezmu za něj toto pěkné téma.

Smlouva, kterou vám zde předkládáme, vyslovení souhlasu s ratifikací, vznikla mimo jiné v reakci na současný nárůst drogové kriminality ve vietnamské komunitě. Oblast policejní spolupráce není v současné době ve vzájemných vztazích smluvně upravena. Účelem smlouvy je poskytnout bezpečnostním orgánům potřebný právní rámec pro efektivní spolupráci v boji proti nejzávažnějším formám trestné činnosti, stanovit základní pravidla pro jejich kontakty a zásady nakládání s předávanými informacemi.

Smlouva obsahuje standardní ustanovení o rozsahu a formách spolupráce v orgánech příslušných k jejímu provádění, náležitostech žádostí o spolupráci, možnostech odmítnout spolupráci, vysílání styčných důstojníků, předávání a ochraně osobních údajů a utajovaných informací a hrazení nákladů. V neposlední řadě dává české straně možnost sdílet informace poskytnuté vietnamskou stranou s dalšími členskými státy Evropské unie nebo schengenského prostoru bez dodatečného souhlasu.

Na výslovnou žádost vietnamské strany je smlouva sjednávána jako mezivládní, ale z hlediska vnitrostátního právního řádu se jedná o smlouvu prezidentské kategorie, která je po podpisu předkládána oběma komorám Parlamentu k vyslovení souhlasu s ratifikací a následně bude předložena k ratifikaci prezidentu republiky.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, kterým je pan poslanec Robert Králíček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Robert Králíček: Dobré ráno, vážený pane předsedo, vážená vládo, vážené poslankyně, vážení poslanci. Předkládaná smlouva je standardní úpravou oblasti policejní spolupráce s nesousedním státem. V současné době není oblast policejní spolupráce s Vietnamem upravena žádnou dvoustrannou smlouvou. Tato smlouva je v souladu s vnitrostátním právním řádem, s mezinárodním právem i s právem Evropské unie. Provádění smlouvy si nevyžádá zvýšené požadavky na státní rozpočet.

Organizační výbor navrhl přikázat smlouvu k projednání zahraničnímu výboru. Smlouva byla současně předložena Senátu, který příslušný návrh projednává jako senátní tisk číslo 220.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Pane zpravodaji? Neení.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Neení tomu tak. Budeme tedy hlasovat. Já pro jistotu ještě přivolám kolegy do sálu.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 70, přihlášeno je 119 poslanců, pro 110, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento vládní návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Tím jsme vyčerpali tento bod. Já vám děkuji a bod končím.

Dovolte mi přečíst další omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Margita Balaščíková z dnešního jednání do 10 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Ivo Vondrák od 14.30 do 23.00 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan ministr Jiří Mílek z důvodu služební cesty do zahraničí z celého dnešního dne, omlouvá se paní poslankyně Helena Válková dnes od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Vlastimil Válek z pracovních důvodů a konečně se omlouvá pan poslanec Jan Čížinský z dnešního jednání z důvodu jednání.

Otevírám další bod, kterým je

20.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Trestněprávní úmluvě o korupci (Štrasburk, 15. 5. 2003) /sněmovní tisk 43/ - první čtení

Úvodní slovo přednese ministr spravedlnosti Robert Pelikán. Prosím, pane ministře.

Ministr spravedlnosti ČR Robert Pelikán: Děkuji, vážený pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, tentokrát již sám za sebe a za vládu předkládám k souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Trestněprávní úmluvě o korupci. Ten protokol už je poměrně starý, je z 15. května 2003. My jsme k němu ovšem přistoupili až 21. srpna 2017, což je trochu ostuda, ale tu ostudu právě teď napravujeme.

Jeho obsah je jednoduchý. V samotné úmluvě o korupci se členské státy zavazují kriminalizovat korupční jednání vůči úředním osobám a soudcům atd. a tento protokol to rozšiřuje také na rozhodce. To je jediné, co dělá. Český právní řád je

v souladu s ustanoveními protokolu, ratifikace bude tedy spíše politickým vyjádřením podpory této iniciativy.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane ministře. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení pan poslanec Jiří Strýček. Prosím.

Poslanec Jiří Strýček: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážená vládo, vážené kolegyně, vážení kolegové. Jak již bylo uvedeno panem ministrem, předkládaný dodatkový protokol doplňuje Trestněprávní úmluvu o korupci, která vstoupila v platnost dne 1. července 2002. Tento protokol rozšiřuje okruh osob, u kterých je potřeba kriminalizovat aktivní a pasivní korupci tuzemských a zahraničních rozhodců a porotců, v našem právním řádu přisedících.

Jinak vše, myslím, bylo tady panem ministrem v dostatečné míře předneseno. Možná ještě jenom pro zdůraznění – všechna tato kriminální jednání jsou již dnes v České republice postihována trestním zákoníkem, takže z toho pohledu je předkládaný protokol v našem právním řádu již proveden.

Na základě výše uvedeného doporučuji tento sněmovní tisk k projednání v zahraničním výboru. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím. Obecnou rozpravu končím. Ptám se na případná závěrečná slova jak pana ministra, tak pana zpravodaje. Nemají zájem.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh na přikázání garančnímu výboru? Nikoho nevidím. Přistoupíme tedy k hlasování.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 71, přihlášeno je 121 poslanců, pro 113, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Žádný jiný návrh k hlasování nepadl, takže tím jsme vyčerpali tento bod, který končím a děkuji.

Otevírám bod

21.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Japonska o vízech k pracovní dovolené, podepsaná v Tokiu dne 27. června 2017
/sněmovní tisk 44/ - prvé čtení

Prosím, aby úvodní slovo přednesl ministr zahraničních věcí Martin Stropnický.
Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády ČR a ministr zahraničních věcí ČR Martin Stropnický: Děkuji, pane předsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dobrý den. Cílem Dohody mezi vládou České republiky a vládou Japonska o vízech k pracovní dovolené, dále jen dohoda, která byla podepsána loni v červnu v Tokiu, je umožnit mladým lidem ve věku od 18 do 30 let, aby nejen uskutečnili až roční poznávací pobyt na území druhé smluvní strany, ale aby si v jeho průběhu mohli i přivydělat na náklady s tím spojené. Jedná se tedy o smlouvu, která je orientována jednoznačně a výrazně na mladé občany obou států, a domníváme se, že z tohoto pohledu je jasným přínosem.

Dohody tohoto druhu má Česká republika sjednány například s Novým Zélandem a Kanadou, s Korejskou republikou, s Izraelem, s Chile. V praxi se ukazují být velmi prospěšné, a to zejména, jak už jsem řekl, pro naše mladé občany, jejichž zájem na uskutečnění takových pobytů v cizině značně převažuje. Na nesmluvní bázi pak takový program funguje ve vztahu například k Tchaj-wanu a v nejbližší době začne fungovat rovněž ve vztahu k Austrálii.

Tolik tedy ve stručnosti úvodem. Věřím, že vládní návrh na vyslovení souhlasu s ratifikací této dohody podpoříte, a děkuji vám za vaši pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane ministře. Poprosím, aby se slova ujal pan poslanec Vít Rakušan, který je zpravodajem pro prvé čtení. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak už podrobně popsal pan ministr, skutečně se jedná o smlouvu, která je prospěšná především pro mladé lidi ať už z České republiky, nebo i naopak z Japonska. Každopádně je hodná podpory.

Japonský vzdělávací systém, jak jistě víte, je považován za jeden z nejlepších, nejpropracovanějších ve světě. Japonští studenti dlouhodobě mají nejlepší výsledky, jedny z nejlepších výsledků vůbec ve srovnávacích testech mezi jednotlivými státy na světě. Japonský trh skýtá řadu exportních příležitostí pro české firmy a vyznačuje se trvalým zájmem o inovace, nová, sofistikovaná řešení a i toto může být zásadním způsobem inspirativní pro mladé lidi z České republiky, kteří právě do Japonska vyrazí na roční studijní pobyt. Je tedy jistě záhodno jim umožnit, aby si v rámci svého studijního pobytu v Japonsku měli možnost na své studium i přivydělat. Proto tuto smlouvu rozhodně doporučuji ke schválení. A měla by být dále projednána zahraničním výborem.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Ptám se, zda má někdo zájem o vystoupení v obecné rozpravě.

Nikoho nevidím, obecnou rozpravu končím. Ptám se pana ministra nebo pana zpravodaje, zda mají zájem o závěrečná slova. Není tomu tak.

Budeme se tedy zabývat příkázáním výborům k projednání. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání zahraničnímu výboru. Má někdo jiný návrh? Nikoho nevidím. Budeme tedy hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru? Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 72. Přihlášeno je 123 poslanců, pro 113, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání zahraničnímu výboru. Žádné další návrhy v tomto bodě nepadly, tento bod končím a všem děkuji. Tím jsme se vypořádali s celým blokem pevně zařazených bodů smluv a budeme tedy pokračovat prvními čteními.

Na řadě je bod číslo 15, který byl přerušen ve středu 24. 1. 2018, a jedná se o

15.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 47/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Tady byl navržen postup podle § 90, odst. 2 a bylo zde už v průběhu jednání podáno veto dvou klubů, KDU-ČSL a ODS. Budeme tedy pokračovat standardně v procesu prvního čtení. V tuto chvíli je do rozpravy přihlášen pan poslanec Marek Benda. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, já jsem včera své hlavní výhrady sdělil. Paní ministryně slibovala, že na ně zareaguje, takže bych možná teď vytvořil prostor pro možnou reakci paní ministryně a případně pak povedu dále polemiku. Myslím, že to, že chci navrhnout přikázání tohoto návrhu zákona ještě ústavněprávnímu výboru, zaznělo včera jasně. Spíše bych teď nechal šanci paní ministryni zareagovat na to, co bylo včera řečeno. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. A paní ministryně má zájem o vystoupení. Prosím, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolím si zareagovat na pana poslance Bendu. Pokud jsem si dobře poznamenala včera ty podněty a otázky, tak odpovídám následovně. Implementace DAC 5 už je k dnešnímu dni provedena zhruba v polovině zemí Evropské unie, přičemž Francie a Slovensko, jen tak pro zajímavost, se vydaly stejnou cestou jako my, to znamená cestou obecnějšího procesního předpisu.

K dalším reakcím a poznámkám. DAC 5 vyžaduje, aby přístup správců k datům měli všichni správci daně, tedy nejen Finanční nebo Celní správa. Čili potvrzují to, co tady včera bylo řečeno panem poslancem, že to samozřejmě může dopadat i na správce místních poplatků, protože to je také správce daně. To je samozřejmě bezesporu pravda. Nicméně z povahy věci oni budou z této možnosti vyloučení, protože by museli prokázat, že to potřebují pro svoji konkrétní agendu. Například obce, které spravují poplatek ze psa, určitě drtivou většinu těchto dat nepotřebují a těžko by byly schopny prokázat, že u nich probíhá správa daně právě pro tuto oblast, takže je ani nesmí získat z povahy věci. A v podstatě týká se to převážně mezinárodní spolupráce při správě daní a tu de facto vykonává pouze zcela malý a nepatrný zlomek správců daně, je to zejména Finanční a Celní správa. To znamená, v praxi vůbec nemůže nastat situace, že by obce, které řeší například poplatky, to je klasický příklad správy daně, požadovaly nějaké informace, nebo mohly vůbec požadovat informace od povinných osob, například advokátů.

Co se týče kontrolních mechanismů, tak jak tady byly včera zmíněny, to není žádná novinka. Správci daně dnes běžně nakládají s mnoha citlivými daty. Mají jich k dispozici nadstandardně a fungují zcela standardní mechanismy správy daní, to znamená vnitřní i vnější, ať už je to ochrana podle daňového řádu, soudní ochrana, kontrolní orgány typu Úřad na ochranu osobních údajů, daňová mlčenlivost. To znamená, že tady myslím je těch kontrolních mechanismů, které zachovávají a chrání tyto údaje, celá řada. Nevzpomínám si, že by někdy došlo k nějaké aféře a údaje byly zneužity. Argumentace typu – já netvrdím, že to bylo včera řečeno, ale zaznívalo to třeba i v rámci legislativního procesu, třeba při debatách na úrovni Legislativní rady vlády – že si správce daně objedná například mezinárodní dotaz ze Slovenska, to nelze akceptovat, protože to by byl jasný exces a zneužití pravomoci. Ten dotaz musí jasně odpovídat, mít vazbu na správu daní, funguje to dneska buď... Je to reciproční výměna nebo je to automatická výměna. To všechno podléhá přísným regulím, mnohdy ze strany Evropské unie, protože to jsou harmonizované zákony. Takže toto víceméně vylučuji.

Ještě bych si dovolila, jestli mohu, nějakým způsobem vysvětlit, zjednodušeně, protože připouštím, že moje úvodní slovo včera mohlo být komplikovanější a samozřejmě pro ty, kteří třeba nejsou úplně v míře detailu, nemuselo být úplně jasné, tak si dovolím jenom shrnout fakta. My jsme povinni implementovat DAC 5. Pokud bychom ho neimplementovali, vystavujeme se riziku infringementu. Znovu opakují, implementovala to už zhruba polovina zemí Evropské unie. My jsme dokonce už i po implementační lhůtě, která vypršela 31. 12. 2017. A byť jsme neměli v přípravě tohoto implementačního předpisu vůbec žádnou prodlevu, tak samozřejmě nám do toho vstoupil volební rok, takže to je tak, jak to je, za to v podstatě nikdo nemůže.

Co se týče implementace nad rámec, a já nepopírám, že jdeme v určité míře nad rámec implementace, tak jdeme u povinných osob, které ale nejsou zastřešeny žádnou profesní komorou, nejedná se o zástupce profesních komor. Jedná se o povinné osoby, kterými jsou třeba banky, další finanční instituce s bankovním tajemstvím, ostatní ekonomické subjekty. A ty už dneska jsou povinny sdělovat tento okruh informací Finančnímu analytickému úřadu. Nově je budou muset sdělovat správcům daně, tak jak jsem vysvětlovala před chvílí, o které správce daně by se jednalo, na

jejich žádost za předpokladu, že správce daně prokáže jednoznačně... musí mít ze spisu zřejmé, že se jedná o správu daní.

Co se týká ale zástupců profesních komor, to znamená, explicitně uvádím advokáti, notáři, daňoví poradci, soudní exekutoři, auditori, tam se držíme striktně pouze rozsahu implementace DAC 5, to znamená rozsahu, který už dneska stejně oni musí sdělovat Finančnímu analytickému úřadu, a rozhodně necílí ani stávající úprava AML směrnice ani DAC 5 na prolomení jejich tajemství vyplývajícího z právního vztahu s klientem, ale pouze se to týká informací – to je dokonce vyloučeno, tyto informace sdělovat, protože samozřejmě je považováno advokátní tajemství a tajemství těchto profesí za nedotknutelné, ale oni pouze jsou povinni sdělovat informace o klientech a obchodech, které nejsou právní pomocí, to znamená zprostředkování obchodů, správa cizího majetku. Podle statistik Finančního analytického úřadu jsou případy, které jsou sdělovány ze strany těchto profesí, jsou to skutečně jednotky, ta čísla jsou velmi, velmi nízká, takže nepředpokládám ani jejich nárůst z pohledu implementace DAC 5.

Děkuji za slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní ministryně, a do diskuse se hlásí pan poslanec Benda. A kroutil hlavou, takže asi bude mít nějaké připomínky.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy a vážení pánové, já jsem za prvé byl upozorněn, že včera jsem byl přerušen přesně v okamžiku, kdy jsem žádal o přikázání do ústavněprávního výboru, takže pro jistotu teď ještě jednou na stenozáznam: doporučuji, aby tento návrh zákona byl přikázán kromě garančního výboru, kterým respektuji, že je rozpočtový výbor, také ještě do ústavněprávního výboru. To je formální návrh.

Dále doporučuji, abychom nezkracovali lhůtu na jeho projednávání. To opravdu není vůbec žádná snadná věc. A já si myslím a musím říct, že mě paní ministryně úplně nepřesvědčila v tuto chvíli svým vystoupením. Říká: jsme po implementační lhůtě, ale z evropských zemí má implementováno polovina. To znamená, pravděpodobně polovina zemí je také po implementační lhůtě a zase nic tak hrozného se neděje.

Říká: stejnou cestou, jako jsme se vydali my, se vydaly další země jako Francie a Slovensko. No, nevím, kdo jaké máte zkušenosti, ale že by zrovna Francie a Slovensko měly být pro mě úplně příkladem zemí, podle kterých se máme řídit z hlediska vnitřní správy a z hlediska ochrany citlivých údajů? Tak u Francie jsem si tím téměř jist, Slovensko dejme tomu je nám relativně blízká země, ale i tam bych řekl, že míra citlivosti k ochraně soukromí je na jiné úrovni než v České republice. Takže to také nejsou země, kterými bych se já úplně chtěl řídit.

A všechno to, co tady zaznívá, ano, odpovídá tomu to, co jsem tady včera říkal. Dochází z nejasného důvodu k tomu, že místo toho, abychom řekli: prohloubíme správní spolupráci mezi správními orgány, které již mají možnost takové informace zjišťovat – a DAC 5 nevyžaduje nic jiného, než aby informace, které jsou uvnitř země

v nějakém systému, byly s jinými zeměmi vyměňovány. DAC 5 nenutí žádnou zemi, aby začala zjišťovat více informací pro svoje informační systémy. A tady dochází k situaci, kdy řekneme: kvůli tomu, že chceme mít DAC 5, tak všechny věci, které dnes má výlučně FAÚ pro nejzávažnější trestné činnosti, jako je praní špinavých peněz a boj s terorismem, náhle řekneme, že by teoreticky, potenciálně mohl mít každý finanční úřad, respektive dokonce každý správce daně, tak jak jsem tady o tom hovořil, že se to týká i místních poplatků. A říkáme: no, máme kontrolní mechanismy. Upřímně řečeno nemáme. Správa daní žádné efektivní kontrolní mechanismy nemá a je to velikánský problém, to, co se sbírá u správců daní.

Já tomu do jisté míry rozumím. Ale věřte mi, že jsem studoval mnoho spisů, respektive minimálně rozkladů, které se týkaly například Úřadu na ochranu osobních údajů, a že bych měl pocit, že zrovna správci daní jsou těmi orgány, které jsou pečlivě hlídány v tom, co si uchovávají o svých "klientech", respektive o těch, kterým spravují daně, co zůstává v těch spisech, je tam velký problém a žádné efektivní kontrolní mechanismy neexistují. Tyto mechanismy máme vytvořené vůči FAÚ, protože má takové enormní pravomoci a protože se obáváme, aby tyto enormní pravomoci nebyly potenciálně zneužívány. Ale vůči finančním úřadům jsou to jenom systémy jejich vnitřních kontrol. A věřte mi, že dostat se do svého vlastního spisu a zjistit si, co tam vlastně finanční úřad přechovává a na základě jakých žádostí si vyžádal některé vstupy, zdaleka jasné není. Takže já opravdu prosím, abychom se tím zabývali poměrně do hloubky.

Říct dneska, že jsou to jenom jednotky případů. No, možná že to dneska jsou jenom jednotky případů. Ale v okamžiku, kdy to prolomím, a takhle jsme to přece v této zemi zažili už x-krát, řekne se: No to je jenom na ty nejzávažnější věci, jenom to povolíme. Jenom to povolíme, oni si budou žádat rozumně. A pak najednou zjistíme, těch žádostí nejsou jednotky, ale jsou v prvním roce stovky a ve třetím roce desítky tisíc. Buďme opatrní.

Moc prosím, abychom se tím návrhem zabývali poměrně detailně i ve vztahu k prolomení povinné mlčenlivosti jednotlivých dalších subjektů, a moc prosím, abychom nezkracovali lhůtu a přikázali do ústavněprávního výboru. Myslím, že tu další odbornou debatu můžeme vést tam, případně na půdě rozpočtového výboru. Ale všechny, všechny upozorňuji, není to jednoduchá transpozice, je to potenciálně velký zásah do toho, co jsme zatím brali jako tajemství jednotlivých skupin, které poskytují právní nebo daňovou pomoc.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji. S přednostním právem paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak já jenom stručně. Pokusím se reagovat na pana poslance Bendu. Ještě jednou: To, že ty informace dostanou napříště podle DAC 5 správci daně, pokud samozřejmě bude právní úprava přijata a stane se účinnou, to vyplývá ze směrnice DAC 5. Ta přímo ukládá, že se napříště informace do této doby sdělované Finančnímu analytickému útvaru, nebo úřadu vlastně, dneska

samostatnému úřadu, že se budou poskytovat i správcům daně na základě jejich žádosti, pokud oni osvědčí právní zájem, to znamená probíhající správu daní. Takže o tom není pochyb, že to cílí na správce daně, to je prostě přímo v tom DAC. Co je nad rámec, a to já tady otevřeně znovu přiznávám, je to, že tyto informace – ten DAC říká, že ty informace mohou být vyžádány pro účely mezinárodní správy daní. A pro určitý okruh povinných subjektů, ty už dneska mají tu povinnost podle AML směrnice, mohou ji správci daně vyžadovat i pro tuzemskou správu daní. A to se týká bank, finančních institucí, ostatních ekonomických subjektů. Netýká se to advokátů, notářů, daňových poradců, soudních exekutorů, auditorů, tam skutečně se implementuje pouze v rozsahu DAC. To znamená, správci daní, a o těch mluví DAC 5, mohou požadovat informace, které potřebují ke správě daně a pouze v souvislosti s probíhající mezinárodní spoluprací při správě daní.

Co se týče počtu těch příkladů, co je samozřejmě spekulace. Nikdo nemáme věsteckou kouli. Já jsem pouze uváděla to, že informace, které se sdělují na FAÚ, jsou skutečně v řádech jednotek, a nejsem schopna říct, odhadnout to, ale nepředpokládám právě pro striktnost těch podmínek, že by tady došlo k nějakému rapidnímu nárůstu. Ale nejsme schopni ani jeden, ani druhý toto samozřejmě specifikovat.

O tom, že nejsou kontrolní mechanismy nad správci daně, o tom bych si dovolila vyslovit velmi, velmi velkou pochybnost a prosím nezpochybňujeme, nezpochybňujeme to, že Finanční správa nebo Celní správa nebo případně další správci daně nakládají s těmito daty s vysokou obezřetností. A znovu opakuji, nevzpomínám si za celou svoji profesní kariéru, a když tak mi osvěžte paměť, že by někdy něco uniklo. Daňová mlčenlivost je naprosto striktní záležitost. Ochrana dat je něco, co je absolutně nad všechny, systémy jsou budovány takovým způsobem, aby nic neuniklo.

Když jsme se tady bavili několikrát o datech, je to velký objem dat, která získává např. Finanční správa ať už z kontrolních hlášení, ať už z evidence tržeb – znovu opakuji, tato data jsou nadstandardně chráněna, přístup k nim má 20 úředníků v této zemi, všichni mají prověrku NBÚ. To je jeden z příkladů, který uvádím. Takže prosím, nezpochybňujeme to. Ta ochrana je skutečně velká. Uvědomujeme si, že Finanční správa např. má nadstandardní přístup k datům, využívá je ke své činnosti a musí s nimi takto nakládat.

Pokud vysíláme takovéto signály z úst členů zákonodárského sboru, může to vyvolávat určitou nejistotu. A já skutečně bych byla velmi nerada, protože ať už je to zákonná mlčenlivost, vysoké sankce, ať už je to ochrana IT systému, to všechno funguje tak, jak fungovat má, tzn. aby ta data byla chráněná, nedostala se do nepovolaných rukou. A znovu opakuji, nikdy se to nestalo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Marek Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, musím ocenit, že je osvěžující, že ministryně po dlouhých letech je schopna reagovat ve Sněmovně na vznesené námitky a že je vedena věcná

diskuse. To bych řekl, že je osvěžující. Nicméně si myslím, že potvrdila to, co jsem se snažil celou dobu říci. Nejedná se o čistou transpozici evropských předpisů. Jedná se o transpozici, ve které se státní moc snaží získat vyšší míru kompetencí.

To, co požaduje DAC 5, je pouze výměna informací mezi správními orgány, které ty informace již drží, aby k těmto informacím měli přístup i správci daní – myslí se zejména vněštátní. Myslí se zejména, když Finové tady vyšetřují, co provádí ten a ten, aby se mohli zeptat českého FAÚ: nemáte o něm poznatky o tom, že pere špinavé peníze nebo že má založených 15 účtů v České republice? Asi by se dalo vyložit, že jsou to i vnitrostátní finanční úřady, resp. správci daně, ale nevidím důvod, proč by se neměli ptát FAÚ a proč by se měli ptát dalších subjektů. A to je ten spor, o který podle mého názoru běží, jestli máme říct: každý správce daně má právo se zeptat kteréhokoli z dalších subjektů, nebo každý správce daně má právo zeptat se FAÚ, nad kterým panuje tato vysoká míra kontroly, o které se tady s paní ministryní bavíme. Proto si myslím, že by stálo za to detailní projednání ve výborech. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení v rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím. Není žádný návrh na zkrácení či prodloužení. Pan zpravodaj se hlásí.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Já tady reprezentuji skupinu poslanců, kteří mají zájem o zkrácení lhůty na projednání na 30 dní, čili tím pádem bych to dal jako oficiální požadavek, abychom hlasováním rozhodli můj názor a názor kolegy Bendy. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tedy na 30 dnů, aby byla zkrácena lhůta? (Poslanec Rais souhlasí.) Děkuji. Rozpravu k tomuto bodu končím.

Dovolte mi využít čas a přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Jaroslav Bžoch ve dnech 25. až 26. z důvodu nemoci. Omlouvá se paní poslankyně Olga Richterová mezi 11.00 a 12.10 z důvodu jednání. Omlouvá se pan poslanec Radim Fiala z dopoledního jednání do 12 hodin z pracovních důvodů. Omlouvá se pan místopředseda Tomio Okamura do 13 hodin ze zdravotních důvodů. To je vše.

Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova jak paní ministryně, tak pana zpravodaje. Ne, není zájem. Tak já zkonstatuji, že jsem nezaznamenal, že by zazněl jak návrh na vrácení či zamítnutí. Budeme se tedy zabývat příkázáním výborům. Nejprve rozhodneme o příkázání výboru garančnímu.

Organizační výbor navrhl příkazat předložený návrh k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo příkázání jinému výboru jako garančnímu? Nikoho nevidím. Já přivolám kolegy z předsálí. Budeme tedy hlasovat.

Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl příkázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru? Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Jedná se o hlasování číslo 73, přihlášeno je 128 poslanců, pro 115, proti nikdo. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání rozpočtovému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhл přikázat tento návrh dalšímu výboru. V rámci obecné rozpravy padl návrh ze strany pana poslance Marka Bendy, aby byl návrh přikázán ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru. Ptám se, zda je zde ještě nějaký další návrh na přikázání výboru. Nevidím zde nikoho, budeme tedy hlasovat o návrhu na přikázání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 74, přihlášeno 128, pro 81, proti 25. Tento návrh byl přijat. Konstatuji, že návrh byl přikázán k projednání ústavněprávnímu výboru jako dalšímu výboru.

Dále zde zazněl požadavek na zkrácení lhůty pro druhé čtení dle § 91 odst. 2 a 3 o 30 dnů, tedy na 30 dnů.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tento návrh. Kdo je proti?

Hlasování číslo 75, přihlášeno je 128, pro 65, proti 46. Tento návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi hlasováními v tomto bodu a já tento bod končím.

Dalším bodem je bod číslo

16.

Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede paní ministryně financí Alena Schillerová, které tímto dávám slovo. Prosím, paní ministryně.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, podruhé. Dovolte mi, abych představila vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění.

Návrh, který vám předkládám, představuje novou komplexní právní úpravu distribuce produktů v sektoru pojišťovnictví a zcela nahrazuje stávající zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích a likvidátorech pojistných událostí. Dovolte, abych se zaměřila na ty nejzásadnější body tohoto zákona.

Nejdříve se vyjádřím k transpozici tohoto zákona, protože obsahuje určité prvky národní úpravy. Jedná se o zákon transpoziční, kterým se implementuje evropská směrnice o distribuci pojištění. Návrh zákona však také obsahuje prvky národní úpravy, která reaguje na některé specifické problémy tuzemského pojistného trhu. Těmi jsou zejména poškozování klientů při sjednávání životního pojištění, problém nízké odborné kvalifikace distributorů pojištění a značně omezené dohledové nástroje České národní banky coby příslušného orgánu dohledu.

Co se týče sjednocení regulace distribuce pro celý finanční trh, to je další ze zásadních otázek, kterým se tento zákon věnuje. Koncepčním cílem je dovršení započaté integrace sektorových úprav poskytování a zprostředkování finančních služeb. Tam, kde tomu nebrání transponovaná směrnice nebo specifika pojišťovnictví, navazuje na úpravu, která již nyní platí na kapitálovém trhu a v sektoru spotřebitelských úvěrů. Toto mezisektorové sjednocení regulace spočívající především v použití stejných věcných a procesních institutů upravujících distribuci finančních služeb umožní zpřehlednit právní řád, zefektivnit výkon dohledu a rovněž snížit náklady regulovaným osobám.

Nyní mi dovolu, abych se podrobněji vyjádřila k nejdůležitějším částem navrhovaného zákona. Nejprve ke sjednocení ochrany spotřebitele pro různé způsoby sjednávání pojištění. Dosavadní zákon o pojišťovacích zprostředkovatelích pokrývá pouze činnost pojišťovacích zprostředkovatelů. Nová směrnice oproti tomu požaduje, aby kvalitativně stejné nároky, zejména v oblasti pravidel jednání se zákazníkem a požadavků na odbornost, plnily při sjednávání pojištění i pojišťovny a jejich zaměstnanci. Z hlediska koncepce ochrany spotřebitele na finančním trhu je tento prvek klíčový a plně odpovídá dlouhodobé snaze Ministerstva financí o uplatňování jednotného přístupu ke všem distributorům pojištění, aby tak byla zabezpečena stejná úroveň ochrany spotřebitelů.

Nyní se vyjádřím k pravidlům jednání se zákazníkem. Naprostá většina pravidel jednání distributora o pojištění se zákazníkem, která jsou obsahem zákona, je určena zněním směrnice o distribuci pojištění. Nad rámec požadavků směrnice je tato úprava doplněna ve dvou směrech: jednak přebíráme regulaci provizí a odkupného ze stávajícího zákona o pojišťovacích zprostředkovatelích, která vznikla zde na půdě Poslanecké sněmovny jako kompromis po obsáhlé diskusi v roce 2016. Obsahem této regulace jsou povinnost vrácení provize, kterou pojišťovna zálohově vyplatila pojišťovacímu zprostředkovateli při předčasném ukončení smlouvy o životním pojištění, a pravidla pro uplatňování nákladů pojišťovny na sjednání rezervotvorného životního pojištění pojišťovnou na zákazníkovi při předčasném ukončení pojistné smlouvy – to je regulace odkupného.

Druhým případem, kdy doplňujeme pravidla směrnice o tuzemskou úpravu, je povinnost poskytnout zákazníkovi podstatné informace týkající se nákladovosti sjednáváného životního pojištění na samostatném dokumentu ve formě přehledné tabulky. Cílem je vybavit zákazníka před podpisem smlouvy stručnou, přehlednou a srozumitelnou informací o tom, kolik zaplatí za sjednanou pojistnou dobu na pojistném, co z toho bude použito na úhradu nákladů pojišťovny a co na investice a jaká částka bude vyplacena zpět při nulovém zhodnocení. Zavedení této povinnosti je reakcí na případy, kdy zákazníci byli při uzavírání investičního a kapitálového pojištění uváděni v omyl a nedostávali správné informace o tom, jakou část zaplaceného pojistného dostanou v případě skončení pojištění zpět. Nejedná se tak o nově stanovenou informační povinnost, ale pouze se standardizuje forma informací, které má právo zákazník obdržet již nyní.

Nyní pár slov k odbornosti distributorů pojištění. V souladu s úpravou platnou pro spotřebitelské úvěry a kapitálový trh se uplatňuje i nový jednotný standard odbornosti včetně způsobů jejího ověřování. Zatímco stávající systém požadavků na odbornost

distributorů pojištění je postaven na formálním ověřování teoretických znalostí ze všech pojistných odvětví, nový zákon oproti tomu zdůrazňuje potřebu spíše hloubky než šíře potřebných znalostí a dále též souvisejících praktických dovedností nezbytných pro kvalifikované jednání se zákazníkem. Při vstupu do odvětví bude muset každý distributor úspěšně absolvovat zkoušku, kterou doloží svou odbornost, a tuto odbornost si bude muset dále prohlubovat následným vzděláváním.

Na závěr mi dovoluťe uvést, že předložený návrh zákona důsledně dbá na vyváženost a přiměřenost regulace. Tuto hypotézu si dovoluji podpořit jak odkazem na konkrétní ustanovení zákona rozlišující rizika spojená s pojistnými produkty určenými spotřebitelům na straně jedné a velkým společnostem na straně druhé, tak i velmi dlouhým procesem konzultací, které k nové právní úpravě Ministerstvo financí vedlo jak se všemi reprezentativními zástupci pojišťovacího trhu, tak i s Českou národní bankou coby orgánem dohledu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď by měl vystoupit pan zpravodaj. Ale s přednostním právem se hlásí pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jsem přesvědčen, že tento a další bod spolu souvisejí, tedy navrhuji, abychom sloučili rozpravu těchto dvou bodů a urychlili jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano. Tak to můžeme, samozřejmě. Teď bych nechal vystoupit pana zpravodaje a pak budeme hlasovat. Prosím pana zpravodaje – pana poslance Juříčka.

Poslanec Pavel Juříček: Pane předsedající, dámy, pánové, jedná se skutečně o dva sněmovní tisky – 48 a 49, které spolu opravdu souvisejí. Je to vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění. Jak říkala paní ministryně, nahrazuje platný zákon č. 38/2004 Sb., o pojišťovnictví, zprostředkovatelích, likvidátorech a pojistných událostech. Jedná se o předlohu transpozičního zákona, implementační směrnice 2016/97 o distribuci pojištění a zajištění, je to takzvaná Insurance Distribution Directive, a některá ustanovení směrnice 2009/138 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu.

Máme za povinnost tuto transpoziční směrnici uvést do 23. února 2018, což je evidentní, že nemůžeme v této chvíli stihnout. Ale nicméně podle dohody s paní předsedkyní rozpočtového výboru a s paní ministryní tyto dva tisky nejsou tak důležité jako ten předcházející, který jsme odhlasovali ve zkráceném čtení, tak si myslím, že tady můžeme udělat to, že necháme to projít do druhého čtení v běžné lhůtě.

Co se týká obsahu, tak hlavním cílem je posílení ochrany spotřebitelů, protože víte, že makléři a pojišťovací distributoři ne vždy byli plně v obraze. Je to především

orientace na odbornou péči, informaci o pojistném produktu, odpovědnost samotného distributora, předmět výkonu dohledu, veřejně právní sankce, odbornost, důvěryhodnost a školení. To jsou ty největší cíle tady těchto dvou tisků. Je zřetelné, že jde o potřebný zákon, který doporučuji tímto, abychom ho propustili do druhého čtení.

Organizační výbor, který zasedal 4. ledna, navrhl, aby garančním výborem byl samozřejmě rozpočtový výbor.

Prosím Sněmovnu, abychom tyto dva tisky – 48 a 49 propustili do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. V této fázi nechám hlasovat o sloučení rozpravy k bodu 16 a 17, jak to navrhl pan předseda Bartošek.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování má číslo 76, přihlášeno je 131, pro 107, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Já tedy prosím paní ministryni, aby uvedla i ten následující bod.

17.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 49/ - prvé čtení

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji, abych uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění.

Sněmovní tisk č. 49 představuje návrh souboru změn platných zákonů, které vyplývají ze sněmovního tisku č. 48, který jsem představila před chvílí, to znamená z vládního návrhu zákona o distribuci pojištění a zajištění, a konkrétně se jedná o změnu následujících zákonů: živnostenského zákona, zákona o pojišťovnictví a zákona o správních poplatcích.

Změna živnostenského zákona spočívá v tom, že kategorie samostatných likvidátorů pojistných událostí, která je nyní regulovaná zvláštním právním předpisem, se převádí do standardního živnostenského režimu jako živnost vázaná. Důvodem tohoto kroku je jednak formálnost stávající právní úpravy a dále pak skutečnost, že směrnice o distribuci pojištění ani jiný evropský právní předpis se speciální regulací těchto osob nepočítají.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Prosím pana zpravodaje k bodu 17.

Poslanec Pavel Juříček: Ještě tedy jednou. Jenom potvrzují to, co říkala paní ministryně, takže změna v živnostenském zákoně, změna zákona o finančním distributorovi, změna zákona o správních poplatcích, změna zákona o pojišťovnictví a změna zákona o občanském zákoníku. Závěrem návrh stejně jako předchozí v souladu s tím, co říkala paní ministryně, doporučujeme, aby do druhého čtení byl i tento tisk 49 propuštěn do běžné lhůty a garančním výborem, aby byl opět rozpočtový výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám tedy sloučenou rozpravu.

Sloučená rozprava k bodům 16 a 17 /sněmovní tisky 48 a 49/

Zeptám se, kdo se do ní hlásí. Pan poslanec Kubiček. (V sále je velký hluk.)

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji za slovo. Pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji si navrhnout k oběma tiskům zkrácení lhůty pro projednání ve výborech ze 60 na 30 dnů, to znamená o 30 dnů. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, nebudu snad v tomto bodě zdržovat tak dlouho jako v minulém. Přesto mi dovoluji přičinit asi dvě nebo tři poznámky. Nebudu tentokrát navrhopvat, abychom to projednávali v ústavněprávním výboru, ale spíše jsem poslouchal paní ministryni.

Nepochybuji, že jsou to zase dobré záměry různých evropských regulátorů. Nevím, jaké jsou vaše zkušenosti s tím, že vám stále při jednání s kterýmkoliv, zejména velkým domem typu banky, pojišťovny, operátora a dalších předkládají další a další stohy papírů, které vás mají informovat o tom, co všechno o vás vedou, jak je to všechno dokonale vedené, jakým způsobem je distribuováno... A teď jsem tady poslouchal, jak budeme mít nějaký další krásný papír, ve kterém to bude řečeno, v tom pojištění je to... Já jenom upozorňuji, že konečný výsledek je ten, že lidé nechtou už nic z toho, zaplňují se tím jenom kvanta potištěného papíru a nikdo z nás nemá kapacitu na to, aby to po nich studoval. Jsou to taková ta výborná páchnání dobra, nezamýšlené následky. Ale výsledek je ten, že když vám ke každé smlouvě dají podepsat šest papírů, kde je kvalifikovaný souhlas se zpracováním osobních údajů, kvalifikovaný souhlas s tím, že si to můžete spravovat externě, kvalifikovaný, kvalifikovaný, kvalifikovaný, jenom takhle podepisujete. Nikdo z nás už to nechte. Tak si jenom říkám, jestli bychom se neměli zamýšlet nad tím, jestli by nebylo lépe se občas řídit více zdravým rozumem a méně předpisy nějakých evropských

regulátorů, kteří mají pocit, že se spáchá strašně moc dobra, když budeme podepisovat více a více papírů. To je poznámka obecného charakteru. A teď nezpochybňuji ani směrnici, ani návrh paní ministryně. Dokonce si myslím, že je opravdu dobré, aby tam byli kvalifikovaní lidé a další věci, jenom říkám, že výsledek je posléze tento.

Jeden dotaz, který mám ke změnovému zákonu a který bych pak, protože byly rozpravy sloučeny, poprosil, jestli by mohl být na výboru důkladněji projednán. Změnový zákon předpokládá, že v případě mimosoudního řešení sporů se stane příslušným k řešení mimosoudního sporu z jiných než životních pojistek, z neživotního pojištění, finanční arbitr. Zatím je to tak, že je to finanční arbitr v případech životního pojištění a u neživotních pojistek je to Česká obchodní inspekce. Z důvodů, které říká směrnice, musíme mít mimosoudní řešení sporů, kterému rozumím, že se vším nechceme jít na soudy, protože dobře víme, jak soudy fungují dlouho, tak se tady z nejasného důvodu říká, že to musí být finanční arbitr, kde pokud já vím a mám informace, tak zkušenosti s finančním arbitrem a s délkou řešení sporů před ním nejsou úplně ideální i za situace, kdy má jenom jistou část trhu, a to tu část životního pojištění.

Doposud fungovala jako mediátor, respektive nesoudní řešitel sporů v oblastech neživotního pojištění, Česká obchodní inspekce a je to přesouváno na finančního arbitra. Já myslím, že by stálo za to ještě v průběhu projednávání na výboru zvažovat, jestli toto je rozumné řešení, jestli není lépe to ponechat na České obchodní inspekci. Myslím, že bychom minimálně měli mít do jednání výboru čísla, která by nás mohla přesvědčit o tom, že obchodní inspekce nefunguje tak, jak si třeba představuje ministerstvo, a finanční arbitr funguje o mnoho lépe, a když na něj celou tuto agendu navalíme, bude to mnohem lepší. Moje poznatky, které mám zatím z praxe, jsou obráceného charakteru a spíše mě varují před tím, že by mohlo dojít k prodloužení sporů a spíše k jejich zesložnění pro běžného klienta než k jejich zjednodušení. Takže toto prosím, aby bylo v rámci jednání o změnovém zákonu také ještě diskutováno.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane poslanče. Zeptám se, zda se ještě někdo hlásí do sloučené rozpravy. Pokud tomu tak není, sloučenou rozpravu končím.

Nyní je bod

16.

Vládní návrh zákona o distribuci pojištění a zajištění /sněmovní tisk 48/ - první čtení

Zeptám se paní ministryně, jestli chce v závěrečném slově odpovědět na to, co tadi padlo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já bych jenom stručně reagovala na pana poslance Bendu. Filozofická otázka administrativní zátěže samozřejmě je celospolečenské téma, věnujeme se mu ve všech oblastech. Zúžím to tady jenom věcně k tomuto návrhu. My jsme tam dali vše, co jsme byli povinni transponovat, a to, co vlastně tam je nad rámec, jak jsem to vysvětlovala ve svém poměrně dlouhém úvodním slově, vyplynulo z debat, diskusí a požadavků i vlastně ze strany subjektů, ze strany veřejností, že to jsou problémy, které je trápí. Snad se nám to nějak podařilo, budeme o tom dále debatovat.

K vašemu požadavku na upřesnění čísel. Čísla samozřejmě dodáme, zpracujeme do výborů, budeme debatovat. Jenom bych chtěla poznamenat, že i tady máme za sebou poměrně náročné připomínkové řízení a debatováno to bylo v této oblasti, ale samozřejmě určitě budeme debatovat i ve výborech a dodáme čísla a statistiky. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Pan zpravodaj si přeje závěrečné slovo? Ano.

Poslanec Pavel Juříček: Ještě jednou, pane předsedající, dámy a pánové. Vzhledem k tomu, že nakonec je to řekneme balík tří tisků, které jsme teď projednávali, tak mezitím si myslím, že je opravdu vhodné, abychom dodrželi zkrácenou třicetidenní lhůtu, a doufám, že paní předsedkyně rozpočtového výboru bude v tomto směru i pro. Děkuji ještě jednou.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. O tom rozhodneme hlasováním. Nepadl návrh na vrácení ani na zamítnutí, takže budeme hlasovat o příkázání. Nejprve tedy u tisku 48.

Budeme hlasovat o tom, abychom stanovili garančním výborem výbor rozpočtový. Je tady jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 77. Přihlášeno 133, pro 116, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Návrh na příkázání jinému výboru zde nepadl. Pro jistotu se ještě zeptám. Není tomu tak. Takže jsme přikázali tento tisk rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu.

Budeme hlasovat o zkrácení lhůty na 30 dní.

Zahajují hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování pořadové číslo 78. Přihlášeno 133, pro 58, proti 55. Tento návrh přijat nebyl.

Pokročíme tedy dále k hlasování o tisku 49.

17.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v souvislosti s přijetím zákona o distribuci pojištění a zajištění
/sněmovní tisk 49/ - první čtení**

Ten je navržen rovněž jako garančnímu výboru rozpočtovému. Zeptám se, zda chce někdo jiný garanční výbor? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí, aby garančním výborem byl výbor rozpočtový a tento tisk mu byl přikázán. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 79. Přihlášeno je 134, pro 112, proti nikdo. Návrh byl přijat.

I zde byl návrh na zkrácení na 30 dní... Omlouvám se. Ještě se zeptám, zda chce někdo přikázat jinému výboru. Není tomu tak.

Tedy teď rozhodneme pouze o zkrácení lhůty.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí se zkrácením lhůty na 30 dnů. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 80. Přihlášeno je 135, pro 57, proti 58. Tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme se vypořádali s body 17 a 16 a budeme pokračovat bodem číslo

36.

**Zpráva o životním prostředí České republiky 2016
/sněmovní tisk 16/ - první čtení**

Materiál uvede místopředseda vlády a ministr životního prostředí pan Richard Brabec. Prosim, pane vicepremiére, máte slovo. (V sále je rušno.)

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, já jsem si vzal takové kratší úvodní slovo, takže vás dlouho nezdržím. Mám především radost, že se v takto rekordním čase Zpráva o životním prostředí České republiky za rok 2016 dostala na program na rozdíl od minulé zprávy a že byla projednána a také jednomyslně schválena ve výboru pro životní prostředí.

Dovolte mi opravdu jenom krátce.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Kolegyně a kolegové, já vás prosím, abyste se usadili na svá místa a poslouchali pana vicepremiéra.

Místopředseda vlády ČR a ministr životního prostředí Richard Brabec: Všimněte si, že neokřikuji, nechám to na panu předsedajícím a věřím ve váš přirozený zájem o otázky životního prostředí. A doufám, že mě nezklamete.

Ta zpráva je tak jako každý rok důležitým zdrojem informací o stavu a vývoji životního prostředí v České republice, a to včetně mezinárodního srovnání. Navržená sada indikátorů, které jsou obsaženy v této zprávě, není statická, ale my ji průběžně přizpůsobujeme potřebám aktuální státní politiky životního prostředí a také problémům životního prostředí a v neposlední řadě i dostupnosti podkladových datových sad. Každý tematický celek zprávy je na rozdíl od předchozích let zpracování uveden krátkou informací poukazující na významnost tématu a také vyhodnocující možné dopady stavu a vývoje problematiky tématu na lidské zdraví a ekosystémy.

Na základě novely zákona č. 123/1998 Sb., o právu na informace o životním prostředí, jsou jako doplnění zprávy o životním prostředí České republiky každoročně zpracovány také zprávy o životním prostředí v jednotlivých krajích, které se pak detailněji zabývají charakteristikou stavu životního prostředí v krajích. Každá krajská zpráva za rok 2016 obsahuje celkem osm tematických celků a myslím, že jde o zajímavou informaci pro ty z vás, kteří se zajímají v rámci svých třeba volebních krajů o nějaký konkrétnější prvek životního prostředí, jeho vývoje. Soubor 14 krajských zpráv doplňuje pak souhrnná zpráva o životním prostředí, která obsahuje srovnání stavu napříč jednotlivými kraji.

Teď mi dovoluďte opravdu jenom krátký komentář k výsledkům. Vývoj stavu životního prostředí v loňském roce, pardon, vlastně už předloňském roce, byl ovlivněn ekonomickým růstem. Ekonomika České republiky je charakterizována, jak víme, vyšším podílem průmyslu. Jsme nejprůmyslovější země Evropy, pokud jde o podíl průmyslu na HDP, což samozřejmě také dlouhodobě ovlivňuje vývoj přímých zátěží životního prostředí. Pozitivním zjištěním je ale setrvalý pokles energetické a materiálové náročnosti ekonomiky, a tedy na vytvoření jednotky ekonomického výkonu je produkováno méně znečištění, než tomu bylo v minulosti. Můžeme říct, že i přes růst ekonomiky a také životní úrovně v roce 2016 zůstal stav životního prostředí stabilizovaný.

Dalším významným činitelem ovlivňujícím stav životního prostředí je vývoj hydrometeorologických podmínek, jejichž režim je v souvislosti se změnou klimatu více rozkolísaný, s častějším výskytem hydrometeorologických jevů. A tady je potřeba připomenout, že rok 2016 patřil mezi nejteplejší roky v měření od roku 1960. Byl to osmý nejteplejší rok a také, byť to byl rok srážkově normální, tak celkový vývoj srážek samozřejmě za to období 2014, 2015, 2016 byl kumulativně podnormální, takže tento rok byl ovlivněn suchem. Kvalita ovzduší stagnovala. Z pohledu vlivu na lidské zdraví byla kvalita ovzduší nevyhovující především v oblastech, kde dochází ke kombinaci více zdrojů znečištění, kterými jsou doprava, lokální vytápění domácností, průmyslová výroba a také přenos znečištění ze zahraničí, což, jak dobře víme, je především oblast Ostravska.

Jak už jsem říkal, vodní hospodářství bylo ovlivněno suchem, ale nebylo výrazně narušeno zásobování vodou. Jakost koupacích vod se trvale zlepšuje, tak jako v minulých letech, ale jakost vody v tocích kolísá samozřejmě právě v souvislosti se suchem.

Výměra orné půdy klesla v roce 2016 ve prospěch trvalých travních porostů, což je dobře z pohledu protierozní ochrany, nicméně celková výměra zemědělského půdního fondu v České republice dlouhodobě klesá především ve prospěch zastavěných ploch, a to i poté, co, jak si mnozí z vás pamatují, proběhla v roce 2015 změna zákona o ochraně zemědělského půdního fondu, která cílí na složitější uvolňování půdy, nebo povolování vynětí půdy ze zemědělského půdního fondu.

Celková výměra lesních pozemků v roce 2016 stoupla, což je určitě dobrá zpráva, a navíc druhová skladba lesních porostů se přibližuje trendu, přirozené struktuře lesů, tedy snižování podílu jehličnatých lesů a naopak zvyšování podílu listnatých lesů. Lesní porosty jsou však stále ohroženy především spárkatou a černou zvěří.

I přesto, že v roce 2016 vzrostla, jak jsem řekl, průmyslová produkce, dlouhodobě klesá výroba elektrické energie a také konečná spotřeba energie.

V roce 2016 došlo k poklesu produkce odpadů a v rámci nakládání s nimi jsou uplatňovány principy oběhového hospodářství s důrazem na materiálové využití.

Klíčovým předpokladem pro zlepšení stavu je samozřejmě financování jednotlivých složek životního prostředí, finanční podpora. Víme, že klíčovým zdrojem je operační program Životní prostředí a částečně samozřejmě i národní prostředky.

Závěrem, vážené kolegyně, vážení kolegové, bych si dovolil svůj osobní pohled nejenom samozřejmě na ten rok 2016, ale na aktuální stav a na budoucí vývoj, protože ono to jasně vyplývá i z té zprávy v roce 2016.

Největším problémem životního prostředí v České republice je a nepochybně bude v dalších letech především oblast vodního hospodářství, tedy dopady, klimatické změny a dopady sucha. Pokud se týká oblasti ovzduší, vidíme tam u řady i oblastí geograficky, možná kromě Ostravska, výraznější zlepšení a já jsem přesvědčen, že kombinace kotlíkových dotací, které by už tuto sezonu, případně příští sezonu, měly naplno zafungovat. Víte, že máme cíl, abychom vyměnili čtvrtinu těch nejvíce znečišťujících domácích kotlíků do roku 2019, takže bude mít významný dopad na zlepšení kvality ovzduší. Tím, co momentálně je asi největší blokací lepšího a rychlejšího zlepšování kvality ovzduší, je určitě automobilová doprava. A tady si řekněme, že se neobejdeme bez zásadně rychlejšího dokončování infrastrukturních staveb, především obchvatů měst.

Pokud se týká kvality a rozlohy lesa, tam musím upozornit na to, že v současné době, a obávám se, že to bude jedním z nejvýznamnějších témat v oblasti životního prostředí letošního roku, čelíme největší kůrovcové kalamitě od dob Marie Terezie. A není to už vůbec otázka debaty, kterou jsme vedli v uplynulých letech o národních parcích, ale jsou to obrovské rozlohy na Moravě, střední a severní Moravě, ve východních Čechách, jižních Čechách a samozřejmě je to dopad vysokého podílu smrkových monokultur, které máme v České republice, a dopad klimatické změny, která samozřejmě dramaticky oslabuje především jehličnaté lesy. Dokonce jsou škarohlídi, kteří tvrdí – a obávám se, že můžou mít i pravdu, protože mnozí z nich jsou renomovaní vědci –, že do 30 let nebude jediný smrk v nadmořských výškách pod 800 metrů. To je samozřejmě zpráva na první pohled katastrofická. Jsou ovšem indikace, že se musíme být schopni adaptovat na zásadní změnu klimatu, která

nepochybně bude tím prvkem, který bude nejvíce dramaticky ovlivňovat kvalitu životního prostředí v České republice v příštích letech.

Takže závěrem. Ve zprávě za rok 2016 vidíme celou řadu zlepšujících se faktorů přes pokračující vývoj ekonomiky, příznivý vývoj ekonomiky, růst ekonomiky. A to, abychom viděli nějaký revoluční vývoj v oblasti kvality ovzduší, tak věřím, že k tomu přispěje opravdu zásadně dokončený projekt kotlíkových dotací a v budoucnosti projekt elektromobility. A významné snížení fosilních paliv v automobilové dopravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro životní prostředí bylo doručeno jako tisk 16/1 a já prosím pana zpravodaje výboru pana poslance Jana Zahradníka, aby nás informoval o jednání výboru a také potom přednesl návrh usnesení.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, výbor pro životní prostředí se Zprávou o životním prostředí České republiky za rok 2016 zabýval na své třetí schůzi dne 11. ledna 2018 a přijal následující usnesení: "Po úvodním slově náměstka ministra životního prostředí Ing. Vladislava Smrže, zpravodajské zprávě poslance Jana Zahradníka a po rozpravě výbor pro životní prostředí za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby zprávu o životním prostředí České republiky 2016, sněmovní tisk 16, vzala na vědomí. Za druhé pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu. A za třetí ukládá předsedkyni výboru, aby toto usnesení předložila předsedovi Poslanecké sněmovny."

Vážený pane místopředsedo, já bych si ještě dovolil Sněmovnu seznámit se dvěma tématy, kterými se výbor zabýval, ale která po dohodě jak uvnitř výboru, tak i s panem náměstkem Smržem nebyla zapracována do návrhu usnesení. První téma vychází vlastně z jakéhosi časového sledu předkládání zpráv, který je daný zákonem o právu na poskytování informací o životním prostředí každoročně. Ta zpráva, kterou tady pan ministr předložil, vychází z velmi kvalitních dat a také reaguje na podle mého názoru kvalitní systém indikátorů. Čili je velmi podrobná, její rozsah je zhruba 300 až 350 stránek, jak jste se asi, ti z vás, kteří jste si ji prohlíželi, mohli seznámit. Vedle toho od roku 2015 její dodatek tvoří zprávy o životním prostředí v jednotlivých krajích vydávané v elektronické podobě.

Na základě diskuse, kterou navrhl pan náměstek Smrž, se zdá, že některé ty indikátory jsou natolik podrobné nebo natolik složité, že ten interval jednoho roku je podle jejich názoru krátký na to, aby změny v tom složitém systému životního prostředí, přírody a vůbec té části zeměkoule, kde je naše republika, byly zaznamenatelné. Pan náměstek navrhoval, zdali by nebylo vhodné, aby se v takto podrobné podobě ta zpráva vydávala jednou za čtyři roky, aby bylo možné zachytit určité difference v těch indikátorech, v jejich hodnotách, a případně pak na ně moci reagovat. My jsme na výboru zvážili, že by to znamenalo to, že by vlastně během volebního období poslanec, poslankyně tu zprávu zaznamenal jenom jedenkrát. To se nám vzhledem k tomu, že to je velmi důležitý dokument, zdálo málo, a tak jsme

dospěli k jakémusi kompromisu, že by zpráva v té podrobné podobě byla vydávána jednou za dva roky a v mezidobí, v tom roce mezi, by se předložila řekněme stručnější zpráva, možná reagující na některé věci, které v ten daný rok jsou významné, aby se učinilo zadost tomu zákonu 123, který mluví o právu na informaci o životním prostředí.

Nedali jsme to do usnesení záměrně proto, že chceme, aby o tom proběhla diskuse, ale abychom zvážili, zdali nemáme nikdo z nás k tomu nějakou zásadní připomínku. Pokud ano, tak možná je čas na to nevznášet ji tady, nějak tím neohrožovat schválení usnesení, ale případně vstoupit do diskuse s výborem. Já se nabízím jako zpravodaj, jako příjemce případných námitek proti tomu, a na nějakém další jednání výboru bychom mohli případně na ty námítky zareagovat.

Druhá věc, kterou jsme diskutovali s panem náměstkem a představiteli ministerstva a představiteli CENIA, která je zpracovatelem zprávy, je nová okolnost, která se objevila v národních parcích. Schválením novely zákona 114 o ochraně přírody a krajiny se zde objevuje vlastně jakýsi nový režim hospodaření nebo nakládání s národními parky. Konkrétně v preambuli našeho zákona je podmínka, že vlastně nadpoloviční většina území národního parku musí být podle zákona ponechána v bezzásahovém režimu. Podle našeho názoru – a výbor na to přijal, řekněme, shodné stanovisko – by bylo dobře, kdybychom byli schopni nějak reagovat na případné změny ve stavu životního prostředí v národních parcích v důsledku právě těchto změn zákona o ochraně přírody a krajiny. A tedy opět v diskusi s panem náměstkem ministra životního prostředí zaznělo, aby ministerstvo zvážilo zařazení další, nové kapitoly do té tradiční struktury zprávy o životním prostředí, která by se věnovala zhodnocení stavu životního prostředí, přírody v těch našich čtyřech národních parcích. Podle našeho názoru by mohla být tato kapitola zařazována v té rozsáhlejší zprávě, předkládané jednou za dva roky, s tím, že kdyby se stalo něco, co by zasluhovalo zvýšenou pozornost, mohlo by se to zmínit i ve zprávě předkládané v mezidobí.

Čili to jsou dvě věci, se kterými jsem vás chtěl seznámit a které výbor vlastně na svém jednání projednával, které ale nejsou předmětem návrhu na usnesení.

Tímto končím svoji zprávu, ale chtěl jsem se ještě pak přihlásit s nějakými dalšími připomínkami. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, pane zpravodaji. Ještě přečtu omluvu pana ministra Stropnického od 10 do 12 hodin. Paní poslankyně Pastuchová od 14.30 do konce jednacího dne. A paní poslankyně Levová asi na celý den z pracovních důvodů.

Otevírám rozpravu, zatím jediným přihlášeným... Pan poslanec Okleštěk fakticky? Ona rozprava ještě neproběhla, resp. ani nebyla zahájena, tak vzhledem k tomu, že faktická reaguje na průběh rozpravy, tak jestli dovolíte, nechť bych vystoupil pana poslance Zahradníka a potom máte prostor s faktickou. Prosím.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Já se vyjadřuji ke zprávě o stavu životního prostředí každoročně, učiním to i dneska. Pan ministr v podstatě, dá se říct, prošel ve svém projevu podobné body, jako tady mám já připraveny, a já bych se k nim chtěl vyjádřit jenom velmi stručně.

Jsem rád, za prvé, že se tady ujal zprávy o životním prostředí v krajích. Kolegové z pirátské strany už mají některou připomínku, kterou budeme řešit na výboru, ke zprávě z Moravskoslezského kraje. Jsem rád, že se té zprávě věnují a že zprávy o krajích slouží ať už nám jako poslancům, nebo pak samozřejmě samosprávě v krajích.

Pan ministr zmínil základní informaci, to základní sdělení: i přes růst ekonomiky zůstává stav životního prostředí stabilní. Je to asi třeba zmiňovat proto, že bývá takovým paradigmatem, zvykem, že prostě když se zvyšuje HDP, tak že se zhoršuje životní prostředí, což zaplat' pánbůh v našem případě nenastává.

Klimatický systém je velkým tématem našich debat a velkým tématem i médií, a dokonce možná i diskuzí mezi občany. Sledujeme dlouhodobý nárůst průměrné teploty. Loňský rok byl velmi teplý. Mediálně se tomu bylo věnováno velmi intenzivně. Lidé mohli nabýt dojmu, že ten rok byl prostě vrcholem nějakého oteplování a že už nic horšího být nemůže, ovšem pan ministr správně připomněl, že to byl osmý nejteplejší rok od roku 1960, což je dohledná doba. To jsme mnozí z nás už byli na světě v té době a bylo sedm teplejších roků v této celkem klimatologicky krátké době.

Co se týká ovzduší, tady je třeba zmínit, že imisní limity jsou samozřejmě překračovány, a pokud se tomu tak stane, tak jsou tématem diskuzí a komentářů. Průměrná koncentrace tuhých látek je překročena na 1,4 % území se 7,3 % obyvatel, ovšem roční imisní limity pro benzo(a)pyren, tu slavnou znečišťující látku, byly překročeny na 25,9 % území s 55,7 % obyvatel, což už je samozřejmě na potaz. Je tady třeba připomenout, a pan ministr zmínil automobilovou dopravu jako významný zdroj znečištění, náš výbor – já jsem členem ještě jednoho výboru, výboru pro evropské záležitosti, kde příští týden budeme projednávat první část balíčku čisté mobility, která přichází z Evropské komise na nás, která si klade jako svůj obrovský základní cíl pro EU být na špičce boje proti zvyšování globální teploty. Je tam samozřejmě hlavní téma elektromobilita, automobily poháněné jinými palivy, nežli je nafta nebo benzin – CNG, LNG atd. Limity pro spalovací motory jsou navrhovány významně zpřísnit o 30 %. V mezidobí mezi roky 2021 a 2030 musí jít u osobních automobilů limity emisí dolů, budou přísnější. Opět si sami sobě budeme klást velké překážky. Víme, k čemu to vede. Tak to se stalo u diesellových motorů a aféra dieselgate pak nám doložila, k čemu to vlastně všemu může vést ve světové ekonomice. (V sále je velký hluk.)

Vodní hospodářství. Tady musím říct, že je pozitivní, že na kanalizaci je připojeno stále větší a větší množství obyvatel –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Omlouvám se, pane poslanče. Kolegyně, kolegové, prosím o klid! Prosím o klid. Děkuji.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo, za váš zásah, ale já nějak jsem na tohle zvyklý.

Připomínám, že v tématu ochrana přírody a krajiny zmiňuje zpráva také to, že byla vyhlášena nová chráněná krajinná oblast Brdy poté, co jsme zrušili vojenský újezd na tamějším území. Já tedy osobně připomínám to, že NATURA 2000 zahrnuje více než 14 % území naší republiky.

Ano, lesy. Pan ministr zmínil masivní kalamitu. Tak máme tady pěstírnu kůrovce, jeho výchovnou takovou školkou na Šumavě. Tu jsme si sami udělali zákonem 114 a dalšími našimi neblahými zákony a zákroky.

Odpady. Stále, pořád skládujeme 45 %. Pan ministr zmínil téma boje se suchem, já zmiňuji téma odpadový zákon. Příští a naše období musí být ve znamení nového zákona o odpadech.

Dámy a pánové, já jsem doporučil klubu ODS, abychom zprávu vzali na vědomí. Připojuji se tedy ke své zprávě jako zpravodaje a doporučuji vzít na vědomí. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců ODS.)

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Teď má tedy slovo pan poslanec Okleštěk s faktickou poznámkou, nebo pokud si přeje řádnou přihlášku, může mít i řádnou.

Poslanec Ladislav Okleštěk: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Členové vlády, kolegyně, kolegové, já jsem chtěl z tohoto místa poděkovat panu zpravodaji i panu ministrovi za přednesené zprávy a podpořit myšlenku vydávání zprávy o stavu životního prostředí právě v tom formátu jednou za dva roky v té plné formě a v té průběžné formě jednou za rok, protože přece jenom meziročně ke změnám na životním prostředí zase tak zásadně nedochází, a z toho důvodu si myslím, že to má naprosté ratio, a chtěl jsem to z tohoto místa podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Také děkuji. Dál do rozpravy nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Zeptám se pana zpravodaje, jestli by byl tak laskav a ještě přednesl návrh usnesení.

Poslanec Jan Zahradník: Ano, pane místopředsedo, ještě jednou tedy. Výbor pro životní prostředí, za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby zprávu o životním prostředí vzal na vědomí. Tedy usnesení zní: Poslanecká sněmovna bere Zprávu o životním prostředí za rok 2016 na vědomí.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Ano, děkuji. Jiný návrh usnesení není, takže – ještě zazvoním – budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení, tak jak byl přednesen panem zpravodajem. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 81, přihlášeno je 139, pro 123, proti nikdo. Návrh byl přijat a já končím tento bod.

Budeme pokračovat bodem

38.

Účast ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 29/ - první čtení

Prosím paní ministryni obrany, aby nám tento tisk uvedla.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji vám předložit materiál Účast ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR v roce 2018. Materiál obsahuje přehled plánovaných vojenských cvičení se zahraničními partnery v roce 2018. Jedná se o 142 cvičení ozbrojených sil Armády ČR mimo území naší země a 69 cvičení ozbrojených sil jiných států v ČR.

Na základě politicko-vojenských priorit je tento plán cvičení účelně nastaven a sestaven ze čtyř oblastí, které jsou v materiálu detailně vysvětleny. Jedná se o přípravu k nasazení v operacích – první věc –

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Já se omlouvám, paní ministryně. Opět, jako v minulém bodě, prosím sněmovnu o klid. Usadte se prosím na místa a prosím, sledujte rozpravu. Děkuji.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Za druhé – pohotovostní síly, za třetí – bilaterální a regionální spolupráce, za čtvrté – výstavba schopností, to znamená zdokonalení výcviku našich vojáků se spojeneckými vojsky. Prioritním cílem tohoto cvičení se zahraničními partnery v roce 2018 je prověřit a zvýšit úroveň připravenosti našich ozbrojených sil ČR k jejich obraně v součinnosti se spojenci. Dále cvičení slouží jako příprava pro společné působení vojsk v operacích a pohotovostních silách mezinárodních organizací.

Součástí tohoto materiálu kromě výše uvedeného jsou i čtyři cvičení ozbrojených sil jiných států na území ČR, které budou uskutečněny bez přímé součinnosti s naší armádou. Jedná se například o výcvik jednotek ozbrojených sil Belgie ve vojenském výcvikovém prostoru Hradiště. Také příprava jednotek ozbrojených sil Rakouska a Nizozemí ve vojenském újezdu Březina, výcvikové zařízení Kamenná Chaloupka. Náklady na toto cvičení budou hrazeny konkrétními ozbrojenými silami. To znamená ne Českou republikou, ale jejich vlastními náklady.

Předpokládané náklady na zabezpečení účasti naší armády na mezinárodních cvičeních jsou zhruba 151,9 milionu korun. Částka se může samozřejmě měnit podle potřeb a také bezpečnostní situace v naší zemi, ale také v EU a dalších. Financování bude zabezpečeno prostřednictvím rozpočtu Ministerstva obrany.

Tento materiál schválila vláda České republiky 6. prosince, ještě naše bývalá vláda, a to svým usnesením č. 866.

Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, žádám vás, abyste vzali materiál Účast ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR v roce 2018 na vědomí. Tento materiál byl také probírán na výboru pro obranu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji, paní ministryně. Usnesení výboru pro obranu bylo doručeno jako tisk 29/1 a já prosím zpravodajku výboru paní poslankyni Janu Černochovou, aby nás informovala o jednání výboru a přednesla poté také návrh usnesení.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Děkuji, pane místopředsedo. Děkuji, paní ministryni. Jak již tady bylo řečeno, plán účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních je jedním z pravidelně předkládaných materiálů. Jenom pro nové kolegy. Tak jsou to obě komory Parlamentu, které tuto věc projednávají na základě čl. 43 odst. 5, písm. b) ústavního zákona a Ústavy ČR. Tento materiál je nám vždy předkládán jako informace na začátku nového roku, resp. na konci roku starého, ale v programu Sněmovny to bývá na začátku roku, a obsahuje přehled cvičení, kterých se v nadcházejícím roce naši vojáci zúčastní zejména ve spolupráci s našimi zahraničními partnery ať již v rámci Aliance, nebo v rámci bilaterální či regionální spolupráce. Zmiňovaná tady byla V4. Vystane-li v průběhu roku potřeba doplnit tento plán cvičení, může být tento materiál rozšířen o doplňky plánu vojenských cvičení. Stávalo se tak každý rok. Předpokládám, že tomu bude i letos, protože ano, život je vždycky pestřejší.

Jak již zmínila paní ministryně, cvičení plánovaná na rok 2018 můžeme členit do čtyř oblastí: příprava k nasazení v operacích, pohotovostní síly, bilaterální a regionální spolupráce a za čtvrté výstavba schopností. Součástí předkládaného materiálu je vždycky i příloha, v níž je detailní přehled všech cvičení, který obsahuje podobné informace o zúčastněných jednotkách, o počtu zúčastněných vojáků a zapojené techniky na jednotlivých cvičení a samozřejmě v neposlední řadě účasti zahraničních partnerů.

Výbor pro obranu se tímto tiskem zabýval na své 3. schůzi 11. ledna 2018 a přijal toto usnesení: Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po úvodním vystoupení ministryně obrany Ing. Karly Šlechtové, náčelníka Generálního štábu Armády ČR armádního generála Ing. Josefa Bečváře, zpravodajské zprávě předsedkyně výboru pro obranu Mgr. Jany Černochové a po rozpravě: I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby účast ozbrojených sil ČR na vojenských

cvičeních mimo území ČR a účast ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR vzala na vědomí. Zároveň samozřejmě usnesení výboru pověřilo mne jako zpravodajku vás s tímto usnesením seznámit, takže tak činím a žádám ctěnou Poslaneckou sněmovnu, aby tento materiál vzala na vědomí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které žádnou přihlášku nemám, tak ji končím. Prosím paní zpravodajku, aby se v podrobné rozpravě, kterou jsem teď otevřel, asi pouze odkázala na to usnesení, které... Paní zpravodajko... Paní zpravodajka! (Posl. Černochová v debatě u stolu zpravodajů.) Prosím, aby se v podrobné rozpravě pouze odkázala... Já jsem otevřel podrobnou rozpravu a prosím, abyste se odkázala na příslušné usnesení.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, já se omlouvám. To víte, dvě ženy vedle sebe, to je vždycky si o čem povídat. Takže odkazuji se tímto na usnesení, které jsem vám tady přečetla. Je to usnesení výboru pro obranu.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Tak, děkuji. Nikdo jiné usnesení nenavrhuje, předpokládám. Není tomu tak.

Takže zahájím hlasování a ptám se, kdo souhlasí s návrhem usnesení. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 82. Přihlášeno je 138, pro 112, proti nikdo. Tento návrh byl přijat a já končím projednávání tohoto bodu.

Tím jsme vyčerpali projednatelné body. S přednostním právem v zastoupení předsedy klubu pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, já navrhuji, abychom neprojednané body z této schůze vyřadili a přeřadili na schůzi příští. A v tuto chvíli, poté co budeme hlasovat o takovém usnesení, ukončili jednání. Samozřejmě s výjimkou odpoledních interpelací.

Místopředseda PSP Jan Hamáček: Pokud vím, tak jediným bodem, který není projednaný, je bod 22, což je třetí čtení zákona o léčivech. Takže bychom hlasovali o tom, že vyřazujeme z pořadu této schůze bod 22. Ano, všechny vás odhlásím. Prosím, o novou registraci. (Chvilku vyčkává.)

Jakmile se ustálí počet přihlášených, nechám hlasovat. Je to návrh o vyřazení bodu 22 z pořadu této schůze.

Zahájuji hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Je to hlasování číslo 83. Přihlášeno je 128, pro 38, proti 83. Tento návrh přijat nebyl.

V tom případě teď přeruším schůzi s tím, že schůze bude pokračovat ve 14.30, kdy jsou na pořadu ústní interpelace. Já bych chtěl upozornit všechny ty, kteří chtějí interpelovat členy vlády, že na pana premiéra, který je omluven, jsou čtyři interpelace. To znamená, ty budou načteny pouze do stenozáznamu, takže se dá předpokládat, že interpelace na členy vlády začnou relativně brzy. Takže prosím, buďte připraveni, abyste poté, co proběhnou ty čtyři interpelace na předsedu vlády, mohli využít svého práva a interpelovat členy vlády. Tolik asi z mé strany.

Já teď přeruším schůzi do 14.30 hodin a ve 14.30 budou zahájeny interpelace, nejprve čtyři na předsedu vlády a potom na členy vlády.

(Jednání přerušeno v 10.49 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Dalším bodem našeho dnešního pořadu jednání jsou

41. Ústní interpelace

kteří jsou určeny předsedovi vlády České republiky, potažmo vládě České republiky a ostatním členům vlády.

Dnes jsme za účasti ověřovatelů vylosovali pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky, poté i na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozděleny do lavic. Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Než dám slovo prvnímu vylosovanému poslanci panu Dominiku Ferimu, tak mi dovoluňte přečíst několik omluv. Pan poslanec Milan Chovanec se omlouvá z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Lucie Šafránková se omlouvá od 14.30 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Radek Rozvorál se omlouvá z odpoledního jednání z důvodu jednání podvýboru pro sport, kterého je členem, pan poslanec Aleš Juchelka se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Pavla Golasowská se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny od 14.30 do konce jednání a zítra na celý den, pan poslanec Jiří Kohoutek se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednání z pracovních důvodů a paní poslankyně Věra Adámková se omlouvá dnes mezi 14.30 a 22. hodinou z pracovních důvodů.

Nyní tedy dávám slovo panu poslanci Dominiku Ferimu, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše. Připraví se paní poslankyně Markéta Adamová Pekarová. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji velmi za slovo, pane předsedající. Je to pro forma, pan předseda vlády je omluven.

Vážené dámy a pánové, rád bych využil tohoto prostoru k otevření problému přípravy novely služebního zákona. Pan premiér ani pan ministr tu bohužel nejsou, aby nám vysvětlili, proč zákon, který sliboval stabilitu a profesionalitu státní správy, je měněn vládou, která nezískala důvěru této Sněmovny, navíc v pětidenním připomínkovém řízení se zúžením počtu připomínkových míst a navíc bez provedení hodnocení dopadu regulace.

Není zvykem zde diskutovat návrhy zákonů, které ještě ani neposvětila vláda, ale podřízení státního tajemníka přímo pod premiéra není věc, která by nás mohla nechat chladnými. Žijeme bohužel v době, kdy vláda rozhoduje o vyhazovu odborných náměstků na brzkých ranních schůzích bez předchozího avíza. Shodou okolností jde navíc o ty náměstky, kteří nemají stranické legitimace hnutí ANO.

Naivní je představa, že zřízení nového ředitelství nebude nic stát, a proto se raději neprovádí RIA. Řada problémů služebního zákona, na které bylo poukazováno, není v novele řešena vůbec nebo jsou navrhovanými změnami dokonce prohlubovány. Jiné problémy jsou adresovány a jistě toho bude využito jako argumentu, proč je nutné novelu schválit v předloženém znění.

Z širšího pohledu je situace kolem státní služby znepokojivá také v kombinaci s osekáváním vnějšího připomínkového řízení a odstraňováním řady dosud funkčních nástrojů kontroly kvality vládní legislativy. Jejich zhodnocení přenechávám rektorovi prof. Vladimíru Smejkalovi, který je na stránkách časopisu Právní rádce označil za nejhloupější legislativní aktivitu v roce 2017. A není úplně snadné se do tohoto výběru dostat, když na to má vláda jen čtrnáct dní. Ale zvládla to. Pro kontext si zaslouží zmínku v kuloárech diskutované obměny Legislativní rady vlády, která pro jistotu není v současnosti svolávána vůbec nebo se její zasedání ruší.

Vážené dámy a pánové, moje dotazy jsou možná předčasné, ale nic to nemění na jejich významu pro českou veřejnou správu a legislativní proces. (Čas, pane poslanče.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Předseda vlády je omluven a odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

S další interpelací vystoupí poslankyně Markéta Pekarová Adamová, která byla vylosována na druhém místě. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére v demisi, plánované převedení agendy protidrogové politiky z Úřadu vlády pod gesci Ministerstva zdravotnictví považuji za riskantní krok, který může mít celou řadu negativních dopadů. Protidrogová politika je mezíresortní záležitost. Koordinace několika ministerstev, která se problematikou zabývají každé z jiného úhlu pohledu, se velmi těžko bude dát řešit jen z jednoho z nich. Začne se dít přesně to, co vy tak

často kritizujete. Do problematiky se promítne boj mezi resorty, resortismus se pak logicky projeví na kvalitě řešení protidrogové problematiky.

Důsledky v tomto případě mohou být skutečně velmi negativní a dopadnout na celou společnost. Jedním z nich může být zvýšení rizika šíření infekčních onemocnění. Odbor protidrogové politiky v rámci své působnosti prosazuje všechny druhy prevence, včetně například principu harm reduction, jehož cílem je minimalizovat, omezit či zmírnit riziko život a zdraví ohrožujících infekcí včetně například AIDS nebo žloutenky typu B a C. Pokud například tato část protidrogové politiky nebude fungovat správně, hrozí riziko zvýšeného výskytu použitých injekčních stříkaček na veřejných prostranstvích a s tím spojené riziko šíření infekčních nemocí.

Vážený pane premiére v demisi, chci vás tímto vyzvat, abyste neboursal funkční systém, který zde byl přes dvě desetiletí budován. Zaštiťujete se efektivitou, nicméně systém je efektivní právě v této své stávající podobě a plní dobře svou funkci. Žádám vás o sdělení, jak se k této věci postavíte a případně, pokud jste rozhodnut přesun učinit, tak jak zajistíte, že bude fungovat koordinace ministerstev, že služby budou i nadále transparentně financovány a že zkrátka systém bude dobře fungovat.

Děkuji předem za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Předseda vlády je omluven, takže také vám odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

S další interpelací vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová a připraví se pan poslanec Ivan Bartoš. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, minulý čtvrtek jsem se vás dotazovala ve věci vašeho výroku na adresu pánů Mynáře a Nejedlého, kteří dle vás dělají byznys na hlavu pana prezidenta Zemana. Zeptala jsem se vás, co s tímto jako předseda vlády uděláte, ale bez adekvátní odpovědi, což je ze zpětného pohledu do sněmovních stenozáznamů patrné. Zřejmě došlo k nepochopení podstaty mé otázky. Přitom jste jedno možné opatření odmítl, nesouhlasné stanovisko s návrhem novely zákona o Kanceláři prezidenta republiky.

V první řadě by mě zajímalo, jaký je zdroj vašich informací ohledně toho, že pánové Mynář a Nejedlý dělají byznys na hlavu prezidenta Zemana, a dále mě zajímá také to, přesně jakého jednání se tito pánové podle vašich informací dopouštějí, resp. dopouštěli. Pokud by k tomu opravdu docházelo, vyvstává otázka, zda ve svém osobním zájmu dokonce také neovlivňují některé zahraničněpolitické či vnitropolitické kroky prezidenta Zemana. To by bylo v rozporu se zájmy České republiky a pochopitelně by se takovým jevem měla zabývat také vláda, která je vrcholným orgánem moci výkonné. V každém případě je zcela nezbytné, abyste vyjasnil, jakého problematického jednání se prezidentův kancléř a poradce podle vašich informací dopouštějí.

Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni Věře Kovářové. I vám předseda vlády, který je omluven, odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně.

S další interpelací vystoupí pan poslanec Ivan Bartoš a připraví se s poslední interpelací opět paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych chtěl ještě poděkovat paní poslankyni Pekarové Adamové, že toto téma spolu s námi zvedla.

Vážený pane premiére, v uplynulých týdnech jsme měli možnost zaznamenat některé radikální kroky, které jste společně se svým kabinetem začal konat. Nejviditelnějším příkladem je aktuálně plánovaný přesun odboru protidrogové politiky z Úřadu vlády pod Ministerstvo zdravotnictví. Z pohledu samotného fungování odboru, ale i z pohledu celé řady expertů z českého i zahraničního prostředí se jedná o naprosto kontraproduktivní a dle Pirátů dokonce účelový krok, který má za cíl degradovat a zcela oslabit českou protidrogovou politiku. Kromě mnohého dalšího navíc hrozí, že dojde k výraznému omezení finančních prostředků, které jdou do služeb, jež denně pomáhají lidem v terénu.

Obrátil jsem se na vás s dopisem, ve kterém jsem předložil relevantní argumenty hned ve čtyřech oblastech. Děkuji za vaši odpověď. Nicméně ta odpověď problémy spíše relativizuje a z mého pohledu je vaším cílem spíše zamést celou věc pod koberec. Žádám vás tedy touto cestou o skutečné zodpovězení mých otázek.

1. Konzultoval jste tento návrh na přesun odboru s nezávislými odborníky z praxe, tedy mimo vlastní tým lidí? Pokud ano, tak s kým a jaké uvedli argumenty? Měl jste čas se sejit s ředitelem odboru a vyslechl jste si jeho argumenty?

2. Jakým způsobem si představujete fungování tohoto mezirezortního odboru pod úzce profilovaným Ministerstvem zdravotnictví, zejména pak v oblastech týkajících se policie, legislativy, tvorby sítě služeb, spolupráce s věznicemi či dalšími tématy s přesahem na mezinárodní politiku. Úřad vlády dnes řeší politiku hazardu, tabáku, alkoholu spolu s drogami nelegálními. Myslíte si, že toto bude dál možné z pozice pouhého ředitele odboru MZ ČR, kterým se má dosavadní ředitel Vobořil stát?

3. Z jakého důvodu po mé intervenci následovala na odboru kontrola NKÚ, když na odboru byla nedávno a její závěr byl takový, že odbor funguje příkladně a je zcela transparentní? (Upozornění na čas.) Upustíte prosím od tohoto kroku a otevřete znovu debatu nad vaším původním záměrem. Vyslechněte si skutečné argumenty expertů.

Děkuji za vaši odpověď a váš čas.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A nyní s poslední interpelací, co se týče interpelací na pana premiéra, vystoupí paní poslankyně Věra Kovářová. A panu poslanci Bartošovi jenom sdílím, že předseda vlády je omluven a odpoví mu v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane premiére, díky ústavní změně, ke které došlo před pěti lety, není možné, aby hlava státu rozhodla o udělení takzvané aboliční milosti, která znamená konec trestního stíhání, bez kontrasignace premiéra nebo jím pověřeného člena vlády. Vyjádřeno srozumitelněji, prezident Zeman už nemůže sám o sobě rozhodnout, že něčí trestní stíhání bude zastaveno. Vždy k tomu potřebuje podpis některého z členů vlády. Prakticky jde o vyjádření odpovědnosti, kterou vláda za zastavení už zahájeného trestního stíhání přebírá. Vychází se z toho, že pokud už se odpověď na otázku, zda a kým byl spáchán trestný čin, nemáme dozvědět od soudu, pokud má být smetena se stolu práce policie a státního zastupitelství, musí se na zastavení trestního stíhání shodnout vláda s prezidentem. Takový trestně stíhaný se totiž vlastně postaví mimo zákon, mimo právo, nad právo.

A právě o něčem takovém se v poslední době hodně mluví a mluví se o tom v souvislosti s kauzou Čapího hnízda. K prezidentu Zemanovi máte blízko, to není tajemství, a riziko udělení milosti vám jako trestně stíhanému premiérovi a jeho nejbližším už není malé. V takovém případě by ovšem musela na sebe vzít odpovědnost za tento akt celá vláda. A jak jistě chápete, to není maličkost.

Já se vás proto ptám, pane premiére, jak byste v takovém případě hlasoval? Zda byste v kauze Čapího hnízda milost pro sebe a své nejbližší podpořil, nebo nepodpořil. A zajímá mě také, jaké důvody vás k převzetí nebo nepřevzetí odpovědnosti za udělení takové milosti vedou. Ve hře je přece zásada rovnosti před zákonem. Děkuji předem za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni také za perfektní dodržení času. Předseda vlády je omluven a odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

Tímto upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že byly vyčerpány všechny přihlášky na předsedu vlády, co se týče interpelací. Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Vyzývám tedy pana poslance Ondřeje Profanta, aby přednesl interpelaci na ministra zdravotnictví Vojtěcha Adama a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se paní poslankyně Olga Richterová a zároveň také paní ministryně Jaroslava Němcová. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Vážený pane ministře, já se vás chci zeptat na otevřená data. Otevřená data jsou fenomén moderní doby, který přispívá k transparentnosti veřejné správy. Vy jste to reflektovali v programovém prohlášení vaší vlády také. Ale jedná se i o prvek vnitřní kontroly a spolupráce mezi institucemi, který je velmi důležitý. Je důležitý pro zpětnou kontrolu, pro srovnávání pracovišť, pro práci novinářů a tak dále.

Já vím, že vy osobně jste se ve svém minulém působení open daty zabýval okolo zdravotních pojišťoven. Nicméně v rámci vašeho rezortu je Ústav zdravotnických a informačních statistik České republiky, který poněkud žije v minulém století. Myslím si, že jeho statistická práce je poněkud špatná. A i oni sami přiznávají, že v mnoha ohledech mají data nepřesná, což uvádějí jako jeden z argumentů, proč je

nezveřejňují. Myslím si, že je namístě, abychom měli data přesná, aby tento ústav plnil svou činnost, to znamená, shromažďoval přesná data a zveřejňoval je v dané kvalitě. Proto se vás chci zeptat, jaké máte plány v této oblasti ve vašem rezortu a pak ještě a přihlédnutím k tomu ÚZISu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, děkuji. Slovo má ministr zdravotnictví, ministr Vojtěch. Prosím pane ministře, máte vašich pět minut. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, skutečně musím souhlasit s panem poslancem, že problematika otevřených dat je velmi akcentována i v programovém prohlášení vlády. Myslím, že to je velmi důležitá oblast, a dělám vše pro to, abychom ta otevřená data publikovali. Asi je třeba je rozdělit na několik částí.

Jsou data, která skutečně není problém zveřejňovat, a už jsem zahájil vlastně hned po svém nástupu práce na tom, abychom to dělali, a to jsou data o hospodaření rezortu, ministerstva, data o jednání nejrůznějších komisí, kterých je celá řada, přístrojové komise, která rozděluje přístroje, tak aby bylo zřejmé, na základě čeho, na základě jakých dat rozděluje tyto přístroje v rámci republiky a podobně. Já jsem působil několik let na Ministerstvu financí, kde jsme open data poměrně výrazně používali, respektive zveřejňovali, a chci se inspirovat právě ve spolupráci s kolegy z rezortu financí na tom, abychom to vytvořili podobným způsobem. Ostatně Ministerstvo financí za toto dostalo i několik cen v rámci transparentnosti. Takže já určitě toto chci zavést i na Ministerstvu zdravotnictví.

Pak jsou data, která se týkají různých registrů, jsou to různá epidemiologická data, data o zdraví populace, výkonnosti a stavu sítě poskytovatelů a podobně. To jsou ta data, která spravuje ÚZIS, tedy Ústav zdravotnických informací a statistiky. Tam už v minulosti nějaké kroky byly učiněny tak, aby tato data byla také dostupná, sloužila občanům, případně nějakým subjektům, které se zabývají výzkumem a hodnotí zdravotní péči v České republice. Vznikla celá řada portálů, které mají nějaká validovaná data plošně zveřejňována, publikována. Uvedl bych například nový portál Národního registru poskytovatelů zdravotních služeb, nový portál mapující paliativní péči a data o péči na konci života pacientů, portál, který je připravený pro každý region České republiky publikující otevřená data o zdraví obyvatel, výkonnosti poskytovatelů zdravotních služeb a stavu sítě, rozsáhlý portál o epidemiologii nádorů, a pak jsou to otázky hlukových map a podobně. Takže něco se udělalo, není úplně pravda, že by se nic neudělalo, těch on-line platforem aktuálně je více než deset a s těmito platformami ÚZIS do konce roku fakticky nahradí ten zastaralý formát publikací nejrůznějších tabulkových přehledů a ročenek.

Tady v tom směru souhlasím s panem poslancem, že skutečně ta předchozí činnost byla jak z minulého století, byla to velmi primitivní data, která se nedala příliš používat pro ten záměr otevřených dat, aby se s nimi dalo pracovat. Ale tady na tomto místě mohu slíbit, že do konce roku skutečně tyto on-line platformy s open daty nahradí ten zastaralý systém formátu publikací nejrůznějších tabulkových přehledů a ročenek, jak jsem již řekl.

A pak jsou samozřejmě citlivá data, to jsou ta primární data, která vlastně vycházejí ze statistických šetření rezortu a ze zdravotnických registrů, která bohužel nejde podle platných zákonů, zejména podle zákona o ochraně osobních údajů nebo zákona o státní statistické službě, zveřejnit. Ale v tuto chvíli připravujeme věcný návrh zákona o elektronickém zdravotnictví, taktéž věc, kterou jsem zahájil bezprostředně poté, co jsem nastoupil na rezort zdravotnictví, protože si myslím, že potřebujeme elektronizovat, potřebujeme skutečně ta data sdílet a sdílet i některá data, pokud je to možné a odpovídá to zákonu zejména na ochranu osobních údajů, tak je sdílet s veřejností. Myslím si, že na základě tohoto zákona skutečně to bude možné, tato data bezpečně publikovat, ale je k tou nutná změna legislativy.

Takže myslím, že to není, že bychom nic nedělali. Jsem na resortu krátce, to určitě víte, ale chci se inspirovat, říkám, jednak tím, co dělaly ostatní resorty třeba v minulých letech, a jednak skutečně chci tlačít ÚZIS k tomu, aby ty on-line platformy s otevřenými daty byly, a byly přístupné. Byly přístupné jak veřejnosti, tak různým třeba organizacím, které se zabývají výzkumem ve zdravotnictví, a bude to tak skutečně do konce roku 2018 s tím, že samozřejmě k tomu pracujeme i na různých dalších projektech v rámci pracovní skupiny pro otevřená data při Radě vlády pro informační společnost. Například budeme zveřejňovat informace obsažené v evidenci registrovaných léčivých přípravků nebo v národním registru poskytovatelů zdravotních služeb a registru zdravotnických prostředků, který spravuje Státní ústav pro kontrolu léčiv a podobně.

Takže pracujeme na tom a dejte nám trošku času. Ale doufám, že splníme očekávání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, pane ministře, děkuji za dodržení času. A já se ptám pana poslance Ondřeje Profanta, zdali má zájem o doplňující otázku. (Domluva mimo mikrofon.) Nemáte zájem o doplňující otázku. Takže vyzývám tedy další, druhou v pořadí, paní poslankyni Olgu Richterovou, která bude interpelovat ministryni Jaroslavu Němcovou, a připraví se pan poslanec Jakub Michálek. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Já bych se ráda zeptala na fungování Úřadu práce, je to tedy na paní ministryni Němcovou, s tím, že je to správný úřad, který má celostátní působnost, a jak dneska funguje, tak my jako Sněmovna jsme jediné místo, které skutečně může přispět ke zlepšení toho fungování. Já jsem členka výboru pro sociální politiku a věřím, že se tam tomu budeme věnovat. Ale ty věci se dějí právě teď, tak využiji tuhle příležitost, abych se zeptala, jestli paní ministryně ví, že dneska nejsou dávky vypláceny v termínech, že v situaci, kdy my jako lidé, jako běžní občané musíme dodržet každou lhůtu ve vztahu ke státu, tak právě třeba Úřad práce ty lhůty nedodržuje velice často a lidé pak mají velké problémy. Nemají z čeho platit. Dneska o tom byla velká reportáž na Radiožurnálu, o tom, jak v důsledku nevyplácených dávek od října minulého roku vlastně dluží pak klientky třeba v azylových domech, a ten azylový dům se pak dostane do obrovských potíží. Je to systémový problém. Nejedná se o jednu nějakou pobočku třeba v nějaké

jedné městské části Prahy, je to po celé republice. Ozývají se mi lidé z Liberce, ozývají se mi lidé z Hradce Králové. Evidentně je všude systémově podstav. A jde přitom o rodiče malých dětí, kteří tam čekají v hodinových frontách, často od brzkých ranních hodin. Jde o pěstouny, jde o lidi se zdravotním postižením, o lidi v hmotné nouzi, jak už bylo řečeno.

Takže moje otázka je, jaký je důvod. A ten dlouhodobý podstav také má nějakou kořenovou příčinu, to není příčina sama o sobě, že to nikdo nechce dělat. Tam musí být důvod, proč to nikdo nechce dělat. Jak je to systémově nastaveno, jak ti zaměstnanci mají šanci komunikovat s vedením, jaká probíhá komunikace. Já věřím, že se tomuhle budeme věnovat na výboru pro sociální politiku, ale prosím i o odpověď, co vy s tím jako paní ministryně budete dělat. Je to velký problém. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji, paní poslankyně. Slovo má ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová. Paní ministryně, prosím, vašich pět minut.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Dobrý den, vážená paní poslankyně, vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, pánové poslanci. Já moc děkuji za dotaz, paní poslankyně. Ano, je pravda, úřady práce jsou v mé gesci. Abych vám to přiblížila, tak jedná se celkem o 350 pracovišť, která vyplácejí, administrují nepojistné dávky. V těchto 350 pracovištích v celé republice pracuje 5 184 zaměstnanců. Měsíčně tito zaměstnanci administrují jeden a půl milionu dávek. Pro vaši informaci, je to asi v průměru 300 dávek měsíčně – každý zaměstnanec, který je na prepážce, to znamená minimálně 14, 15 dávek každý den. To znamená, ty informace, které prozatím z Úřadu práce mám, že nějaká proměnlivá čekací doba, průměrná čekací doba je kolem půl hodiny, tak ta čísla zatím tomu odpovídají. Jinak ty dávky, jedná se o 6 miliard korun měsíčně.

Uvědomuji si možné problémy v souvislosti, teď přechodně v souvislosti s nabytím účinnosti nových legislativních změn od počátku letošního roku, a to zejména v oblasti například dávek státních sociálních podpor, příspěvku na bydlení a přídatků na dítě případně. Cílem těchto legislativních změn bylo reagovat na aktuální příjem rodin a na jejich životní situaci, kdy v současné době například v oblasti přídatků na dítě je nyní rozhodující pro výši příspěvku poslední čtvrtletí, nikoliv celý kalendářní rok, jak tomu bylo dosud. V této souvislosti však může dojít ke kumulaci klientů zejména v některých dnech na některých konkrétních pracovištích, jak říkala paní poslankyně.

Celou situaci velmi pozorně monitorujeme. Já jsem již několikrát od začátku ledna byla v terénu, byla jsem na klientských pracovištích, procházela jsem to s klienty. Takto fatální nedostatky – o nich nemám informace. Účastním se pravidelně, zároveň i náměstci, porad krajských ředitelů úřadů práce, generální ředitelka každý týden na poradě mojí. Jsme ale připraveni v průběhu prvního čtvrtletí vyhodnotit i dopad těch legislativních změn, které jsou účinné od 1. ledna, a určitě

přijmeme případně opatření. Nicméně se v tuto chvíli nedomnívám, že by to byly jakési systémové nedostatky.

Paní poslankyni poprosím, pokud má konkrétní zkušenosti nebo konkrétní dotazy z terénu, tak poprosím případně o písemný dotaz a zcela jistě prověřím a určitě se tomu budeme věnovat i na sociálním výboru, kde se setkáváme a budeme se velmi pravidelně vidat.

Děkuji moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já děkuji paní ministryni a táži se paní poslankyně Olgy Richterové, zdali má doplňující otázku. V případě, že ano, vaše jedna minuta. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Mě ještě napadla doplňující otázka, jestli se tedy kromě vyhodnocení toho, jak se teď promítají ty legislativní změny, jestli se také chystá vyhodnocení těch běžných úkonů, které se dělají teď, typu, něco, co znám já sama osobně, když se dává žádost o prodloužení rodičovské, což je jenom jeden podpis, kdyby se dalo komunikovat elektronicky, tak dneska to právě na těch přetížených pobočkách znamená desítky hodin čekání s těmi malými dětmi, tak jestli se chystá vyhodnocení toho, aby se digitalizovala, elektronizovala státní správa tímto vstřícným směrem, aby například žádost o prodloužení rodičovské šla podat datovou schránkou. Dneska opravdu, i když se člověk hodně snaží, je opravdu informovaný, tak zjistí, že to nejde.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji, paní poslankyně. Paní ministryně chce odpovídat, tak vaše dvě minuty. Ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová. Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Určitě ano, ještě odpovím paní poslankyni a vám všem. Takovou analýzu jsem zadala samozřejmě na úřadech práce a opravdu se tomu budeme věnovat. Víím, že legislativní úpravy můžou přijít až v nějaké době, další digitalizace ještě asi v delší době. Nicméně – a víím, že to lidi neuspokojí – to znamená, po nějakém prvotním vyhodnocení se budeme snažit třeba jako první určitě zavést případně na pobočkách nebo na klientských pracovištích, kde to bude nutné, třeba i organizační změny, případně třeba, já nevím, prodloužení časů vyhrazených pro klienty a tak dále. Takže určitě ano.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni. Nyní vyzývám pana poslance Jakuba Michálka, aby přednesl interpelaci na ministra dopravy Dana Ťoka, a připraví se pan poslanec Petr Gazdík, který bude interpelovat nepřítomného ministra Roberta Pelikána.

Promiňte ještě, pane poslanče, přečtu jednu omluvu. Od 15.05 do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Marek Výborný. Tak prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se chtěl ve své interpelaci věnovat otázce digitální ekonomiky. Digitální ekonomika je fenomén, který zasáhl spoustu oblastí lidského konání počínaje ubytováním. Týká se i takzvané sdílené přepravy, to znamená, že si lidé pomocí aplikací ve svém telefonu objednávají přepravu např. služeb, jako je Uber, Liftago, Taxify. Těch služeb je spousta a vzniká tam poměrně zajímavý nový ekonomický segment.

Já už jsem přibližně před rokem oslovil předsedu vlády pana Sobotku a ministra dopravy pana Tóka s tím, aby vláda se touto oblastí zabývala, připravila nějaká nová pravidla, protože když nám tady vznikne nový fenomén, tak by bylo absurdní, abychom se snažili ho natlačit do těch starých pravidel. To by bylo, jako kdyby se po vynálezu auta snažila vláda aplikovat na auta stejná pravidla jako na koňské povozy. To zkrátka nejde. Je potřeba připravit novou legislativu. A bohužel vláda pracuje na této legislativě velmi pomalu.

Já jsem požádal pana ministra. Obdržel jsem od něj výpisy z deseti pracovních schůzek, které měl se zástupci zájmových organizací, a tam je vidět, že se to točí pořád dokolečka, protože každá ta zájmová skupina si samozřejmě chce prosadit své zájmy. Tak to opakují pořád dokolečka a k ničemu to nesměruje. Já si myslím, že zodpovědnost za zákony České republiky mají politici, kteří jsou voleni ve volbách.

Chtěl jsem požádat pana ministra, aby vytvořil nějakou pracovní skupinu, abychom se na půdorysu této pracovní skupiny zabývali digitální ekonomikou a dali dohromady návrh novely zákona o silniční přepravě, který by upravoval tyto nové fenomény a který by byl schválen co nejdříve, protože každý další den (upozornění na čas), který nejsou dobré zákony schváleny, znamená, že tady dáváme prostor společnostem, které podnikají nelegálně a poškozují české podnikatele. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji, pane poslanče. Pan ministr není přítomen a odpoví vám v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

Takže nyní vyzývám pana poslance Petra Gazdika, aby interpeloval ministra Roberta Pelikána. Připraví se pan poslanec Jan Farský. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Petr Gazdík: Vážený pane nepřítomný ministře, podobnou interpelaci uplatnila moje kolegyně Věra Kovářová na pana premiéra Andreje Babiše, ale kvůli jeho nepřítomnosti bohužel nedostala odpověď. Já proto prosím o odpověď alespoň písemně a předem prosím, aby ta odpověď byla jasná, ano, či ne.

Ptám se vás. Před pěti lety se změnila pravidla udělení aboliční milosti a o konci trestního stíhání nemůže nyní hlava státu rozhodnout sama, ale jen se souhlasem premiéra nebo jím pověřeného ministra. Nyní se o této možnosti u některých členů vlády mluví, a proto se ptám. Pokud by se pro to prezident Zeman rozhodl,

spolurozhodoval by paradoxně sám obviněný premiér nebo ten, koho tím obviněný premiér pověří, a odpovědnost za tento akt by tak na sebe vzala celá vláda. Jak byste prosím v tomto případě hlasoval konkrétně vy, pane ministře? Pro udělení aboliční milosti? Pro, nebo proti? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, děkuji. A pan ministr Robert Pelikán, který je nepřítomný vám odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně. Tak.

Ted' vyzývám pana poslance Jana Farského, aby interpeloval pana ministra Roberta Pelikána, a připraví se pan poslanec Ivan Bartoš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený nepřítomný pane ministře spravedlnosti bez důvěry v demisi, dovoluji mi, abych se zeptal na vyjádření obviněného předsedy vlády, které pronesl v pátek 19. ledna na půdě Poslanecké sněmovny, kdy ohlásil, že v České republice si lze objednat stíhání, a tímto tak ne nepřímou, ale zcela přímo obvinil orgány činné v trestním řízení, a to v jeho případě minimálně policisty a dozorující státní zástupce dokonce z vrchního státního zastupitelství v tom, že jsou snad součástí mafie nebo mafií ovládání.

Jsem přesvědčený o tom, že i vy jste byl tím vyjádřením tak zaskočen, že jste ani nemohl reagovat, a v pátek jsme se vašeho vyjádření k tomu nedostali. Vzhledem k tomu, že už uplynulo od té doby šest dní, tak doufám, že už jste učinil nějaké kroky, aby tomuto bylo zamezeno. Aby buďto tato dezinformace, která měla být jenom součástí obhajovací řeči obviněného, abyste ji dokázal dementovat, případně abyste dokázal vyloučit, že něco takového se v České republice děje.

Ty základní důvody pro to, proč z mého pohledu musíte zakročit, jsou dva. Jeden je vnitrostátní. Ve chvíli, kdy druhý nejbohatší občan České republiky říká, že je si možné zaplatit trestní stíhání, tak je zřejmé, kdo nejlépe umí zaplatit a kdo si je může objednávat, a zároveň tím pádem je běžným občanům spravedlnost odepřena. A je důležité, abyste tuto odpověď dal i z pozice postavení České republiky v Evropě, protože aby Česká republika měla toto znaménko (upozornění na čas), je pro Českou republiku nesmírně škodlivé.

Děkuji za odpovědi, ve kterých shrnete, jaké kroky jste udělal. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Děkuji, pane poslanče. Pan ministr je omluven, takže vám odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

Nyní vyzývám pana poslance Ivana Bartoše, který bude interpelovat pana ministra Adama Vojtěcha, a připraví se paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová opět na pana ministra Vojtěcha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážený pane ministře, obracím se na vás přímo ve věci plánovaného kroku vlády, ve které jste ministrem. Jedná se o naprosto neodborný

zásah do fungování odboru protidrogové politiky, resp. jeho přesunu z Úřadu vlády na Ministerstvo zdravotnictví. Tento krok je dle názoru odborné veřejnosti i Pirátů nebezpečný. Já jsem v minulých týdnech komunikoval s předsedou vlády Ing. Andrejem Babišem, obracím se nyní i na vás. Na vládu jsem zaslal dopis a tam jsem zmínil čtyři relevantní oblasti, které jsou tímto plánovaným a hlavně již zahájeným krokem zásadně ohroženy. Věřím tedy, že můj dopis byl s vámi konzultován a s výhradami i rizikem dopadů jste již předem obeznámen. Žádám vás tedy o reakci na své následující otázky v této věci.

Za prvé. Jak vznikl záměr této restrukturalizace a kdo byl jejím iniciátorem a zda existuje záznam z nějakého jednání či důvodová zpráva k tomuto rozhodnutí.

Za druhé. Pokud by mělo nakonec k přesunu dojít, existuje nějaký plán začlenění veškeré agendy pod ministerstvo? Je možné opozičním poslancům tento dokument zpřístupnit ve specifickém režimu, popř. vyvrátit naše obavy?

Za třetí. Kromě rozpočtu odboru, který bude tímto krokem přesunut z ÚV na Ministerstvo zdravotnictví, a dojde tedy k naplnění optické potřeby šetřit na vládě, můžete sdělit konkrétní problémy v současném pozitivně hodnoceném nastavení, které přesuny řeší, a skutečné benefity, které přinese tato restrukturalizace?

A za čtvrté. Je známo, že se brzy bude připravovat draft nové národní strategie na příští desetiletí. Jak zajistíte za Ministerstvo zdravotnictví, že takto závažný dokument s dopadem na takto dlouhé období bude mít dostatečnou pozornost a bude garantovat moderní přístup, když máme bohužel zkušenosti s dlouhodobou neschopností Ministerstva zdravotnictví podobné problémy systémově řešit?

Děkuji za vaše odpovědi, které jistě zajímají jak mě, tak odbornou veřejnost, organizace, které s odborem protidrogové politiky pod Úřadem vlády spolupracují. (Upozornění na čas.) I naše mezinárodní partnery v této oblasti. Za odpověď děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, panu poslanci Bartošovi. Slovo má ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Pane ministře, vašich pět minut. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pane poslanče, v první řadě musím říci, že mám pocit, že se tady trošku odehrává bouře ve sklenici vody, protože skutečně zatím nepadlo žádné rozhodnutí o této věci. Nikterak vláda nerozhodla. Není zde žádné rozhodnutí, že se ten odbor skutečně přesune pod Ministerstvo zdravotnictví. Otevřela se zatím pouze diskuse, ta diskuse se vede. Příští týden proběhne několik jednání včetně jednání pana premiéra s panem Vobořilem a dalšími. Já sám se sejdou s Asociací neziskových organizací. Takže je to spíše myšlenka.

Ta myšlenka je vedena tím, že Úřad vlády by měl spíše fungovat jakožto určitá servisní organizace pro vládu, pro premiéra a že ty agendy, které jsou tam věcné, by měly jít na věcné rezorty. A já si nemyslím, že se protidrogová politika netýká zdravotnictví. Naopak, závislost je primárně nemoc, a proto musíme cílit skutečně primárně na ten zdravotní systém tak, aby fungoval, aby pak byla prevence těch negativních vlivů na kriminalitu, sociální dopady apod. Ostatně, když se podíváme

v EU, tak většina států má tuto problematiku řešenou pod ministerstvem zdravotnictví. Dělal jsem si analýzu. Sedmnáct států má protidrogovou problematiku pod ministerstvem zdravotnictví, pouze čtyři pod premiérem, resp. pod nějakým úřadem vlády. Takže není pravdou, že by to byla nějaká anomálie i v tom evropském kontextu. Tím já neříkám, že to dneska nefunguje nějak zásadně dobře. Ale nemyslím si, že to, že se ta... případně, neříkám, není to zatím vůbec potvrzeno, že by se ta agenda přesunula na Ministerstvo zdravotnictví, že by to mělo nějaký zásadní dopad.

Ostatně Ministerstvo zdravotnictví už dnes je koordinátorem např. oblasti tabáku a alkoholu. To spadá do sekce Ministerstva zdravotnictví a je tomu tak i v jiných státech. Jsme gestorem právních předpisů v oblasti protidrogové politiky a na Ministerstvu zdravotnictví jsou plně funkční i mezipřesortní skupiny k problematice alkoholu a tabáku, kde zasedá Ministerstvo školství, práce a sociálních věcí, dále vnitra atd. Takže už dnes vedeme určitou agendu protidrogové politiky, která má ten nadřesortní, meziresortní charakter, fungují tam tyto skupiny a nemyslím si, že by to fungovalo nějak zásadně špatně. Takže určitě nechceme nic bourat, chceme to spíše zefektivnit.

Pravdou je, že dneska skutečně ta protidrogová problematika má několik hlav. On ten odbor protidrogové politiky na Úřadu vlády skutečně není jediný. Je tady to Ministerstvo zdravotnictví, které má určitou gesci, má na to i peníze v rozpočtu, tzn. jsou alokovány prostředky na několik míst. A teď je otázka, co je efektivní, jestli by nebylo lépe skutečně řídit tu oblast z jednoho místa, tak aby to bylo efektivnější. Ostatně i ty dotační programy, které my spravujeme, a také spravujeme některé dotační programy v oblasti protidrogové politiky, tak fungují. My vypisujeme dotační programy a i v rámci hodnocení Nejvyššího kontrolního úřadu tyto všechny dotační programy k protidrogové politice na Ministerstvu zdravotnictví byly hodnocené jako transparentní a nebyl k nim vznesen žádný negativní komentář ze strany NKÚ.

Nemyslím si, že ta věc je černobílá. Jak říkám, znovu opakuji, bude probíhat diskuse. Příští týden je několik jednání a určitě nic není rozhodnuto. Co si ale myslím, je to, že by skutečně ta věc měla být řešena z jednoho místa, tak aby byla efektivní a ta protidrogová politika fungovala, a myslím si, že může fungovat velmi dobře jak v rámci Úřadu vlády, tak i v rámci Ministerstva zdravotnictví.

Pokud jde o ty konkrétní otázky, tak případně vám je mohu odpovědět ještě písemně, ale myslím si, že ten základ jsem řekl. Ale skutečně je třeba říci, že nic není rozhodnuto.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Já se táži pana poslance Bartoše, zdali má zájem o doplňující otázku. Ano. Pan poslanec Bartoš si přeje doplňující otázku, takže vaše jedna minuta. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Ivan Bartoš: Já jsem chtěl prvně poděkovat panu ministrovi, že je přítomen a že zodpověděl mé otázky. Já mu samozřejmě ten dokument pošlu. Předpokládám, že ten dopis má. A chtěl jsem se zeptat, a ta otázka na to směřovala, jestli na toto jednání nepůjde pouze pan premiér Babiš a pan Vobořil, ale skutečně jestli k tomu budou přizváni i lidé, kteří jsou relevantní v oboru, třeba i naši

zahraniční partneři. Protože Česká republika je sice jedna ze čtyř, jak jste tady zmínil, ale právě to umístění pod Úřad vlády je hodnoceno jako velmi pozitivní a funkční oproti úzkoprofilovému zaměření Ministerstva zdravotnictví.

Takže moje otázka zní, jestli do debaty budou začleněni odborníci v daném oboru, nebo to bude debata spíše politická, pouze mezi premiérem Babišem, příp. vámi a panem Jindřichem Vobořilem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu poslanci. Pan ministr si přeje reagovat. Takže pane ministře, máte dvě minuty. Prosim, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, myslím, že jsem to řekl. V pondělí mám jednání s asociací, která se jmenuje A.N.O., Asociace neziskových organizací. Vyžádali si schůzku se mnou. Takže tam budou organizace, které se taktéž zabývají protidrogovou problematikou, a budeme to řešit. Takže skutečně to není jenom na té platformě premiéra a pana Vobořila. Já si ani nemyslím, že to je o osobě pana Vobořila. Jsem spíš trošku zklamaný z toho, že on možná až příliš tu věc medializuje, říkám, ve chvíli, kdy ani není nic rozhodnuto, ale to je samozřejmě jeho věc. Ale skutečně se budeme bavit i s těmi, jak říkáte, odborníky nebo organizacemi, které se zaměřují právě na boj proti drogám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane ministře. Nyní vyzývám paní poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou, která bude interpelovat pana ministra Adama Vojtěcha, a připraví se paní poslankyně Věra Kovářová, opět to bude interpelace na pana ministra Adama Vojtěcha. Tak prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já volně navážu na své předřečníky, protože se ptám vlastně na totéž, proto mám i výhodu některých zodpovězených otázek a ty vzbuzují trošičku další.

Mě by totiž zajímal, pane ministře, skutečně váš názor. Jaký je váš osobní názor na to, jak by se tato problematika měla řešit. Vy jste tady říkal, že v mnoha zemích se jedná o problematiku, která spadá pod zdravotnictví, ale už tady správně pan kolega Bartoš poznamenal, že to je právě náš systém, který je i v zahraničí velmi chválen a považován za ten nejlepší možný. Protože protidrogová politika je opravdu záležitost mezioborová, meziresortní. Nejedná se pouze o problematiku zdravotní, ale především o problematiku sociální, výchovně vzdělávací, kontrolní nebo také represivní. Proto považuji krok, který je zamýšlen, za skutečně špatný a současný model naopak za ten, který bychom si měli chránit a měli bychom se snažit jej nebourat.

Koordinace různých ministerstev se z jednoho z nich dělá velmi komplikovaně, je-li to vůbec možné. Těžko si totiž představit, jak bude Ministerstvo zdravotnictví řešit např. problematiku prodeje drog přes internet, který se stává novodobým fenoménem a patří mezi stále častější způsob distribuce drog mezi mladými lidmi.

Nebo jak se může Ministerstvo zdravotnictví podílet na řešení vzrůstajícího počtu dětí a mladistvých, kteří hazardují a prohrávají peníze na internetu prostřednictvím různých sázkových her, problematiku distribuce drog mezi vězni atd. apod. Neuvážený přesun by pak mohl způsobit zhroucení toho systému a jeho významné poškození. Proto i na vás chci apelovat, stejně jako jsem apelovala na pana premiéra v předchozí interpelaci, abyste tuto věc pořádně promysleli. A chci se zeptat, protože jako zaklínadlo se používá slovo efektivita, v čem by to bylo tedy skutečně efektivnější, konkrétně. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Slovo má ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Já ještě mezitím, než dorazí k řečnickému pultíku, přečtu jednu omluvu. V čase od 15 do 16 hodin se omlouvá pan poslanec Ondřej Polanský. Tak, pane ministře, máte slovo. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, už jsem tady hodně řekl, zkusím něco z toho zopakovat, možná rozšířit.

Já si myslím, že ta meziresortní spolupráce možná je. Já jsem to říkal právě v souvislosti s tabákem a alkoholem, který spadá do Ministerstva zdravotnictví, a taktéž je to jistá meziresortní otázka. Říkám, i u nás fungují meziresortní skupiny k problematice alkoholu a tabáku, kde jsou zastoupeny všechny resorty, protože taktéž to není pouze otázka zdravotnictví, i když primárně ano, protože se jedná o závislosti, a jak říkám, závislost je primárně nemoc. Takže my primárně musíme cílit na to, abychom řešili prevenci závislosti, příp. léčbu osob závislých jak na alkoholu nebo tabáku, tak na drogách. Takže myslím si, že to možné je.

Efektivita spočívá v tom, že by to skutečně bylo řešeno z jednoho místa. Že dnes těch míst je několik, samozřejmě něco dělá Ministerstvo vnitra, dělá ale nejvíce právě Úřad vlády, ale i Ministerstvo zdravotnictví. Jsou tam alokovány prostředky zvlášť v rámci rozpočtu apod. Takže si myslím, že to řešení, kdyby se to centralizovalo právě na jedno místo, může být v tomto směru efektivnější.

Můj názor. Já si myslím, že můžou fungovat obě řešení – jak v rámci Úřadu vlády, tak Ministerstva zdravotnictví. Nemyslím si, že by zásadně došlo k nějakému rozbourání té agendy. Ostatně já jsem i sám komunikoval opakovaně v minulých letech, kdy jsem se věnoval právě oblasti zdravotnictví, s panem Vobořilem. Myslím, že i naše vztahy jsou poměrně na dobré úrovni, a také jsme o tom hovořili. On není úplně a priori proti tomu, že by se to přesunulo na Ministerstvo zdravotnictví. Pouze by tam byly nějaké podmínky, že by tam přešla ta agenda kompletně i s lidmi apod., což si myslím, že lze akceptovat, tam nemáme žádný spor. To je spíš otázka technická. Takže bavili jsme se o tom, ale jak říkám, je to stále ve fázi diskusí.

Nemám asi už víc, co bych k tomu dodal. Příští týden proběhne několik jednání a pak si myslím, že padne nějaké finální rozhodnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já děkuji panu ministrovi a zeptám se paní poslankyně... Ano, paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Takže máte minutu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Možná ani ne tak o otázku, jako spíš o poznámku k tomu, že vy často argumentujete tabákem a alkoholem, ale to jsou legální drogy, takže ona ta problematika přece jenom je trošičku jiná pak v řešení těch třeba nelegálních drog, kde už je opravdu trošku jiný i vliv vnitra. Myslím si, že opravdu v této věci by bylo velmi dobré se poradit právě s odborníky, kteří tu problematiku řeší, a dát na jejich doporučení, protože oni se v tom pohybují už třeba 20 let a jejich názor, pokud vím, je zřejmě jednotný, a to ten, že by nemělo docházet k té změně. Takže mělo by to zůstat tak, jak to je dnes. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano. Zeptám se pana ministra, jestli má zájem reagovat. Nemá zájem reagovat. Děkuji.

Posuneme se dále. Nyní vyzývám paní poslankyni Věru Kovářovou, která bude interpelovat pana ministra Adama Vojtěcha, a připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, díky ústavní změně, ke které došlo před pěti lety, není možné, aby hlava státu rozhodla o udělení takzvané aboliční milosti, která znamená konec trestního stíhání, bez kontrasignace premiéra nebo jím pověřeného člena vlády. Vyjádřeno srozumitelněji – prezident Zeman už nemůže sám o sobě rozhodnout, že něčí trestní stíhání bude zastaveno. Vždy k tomu potřebuje podpis některého z členů vlády. Prakticky jde o vyjádření odpovědnosti, kterou vláda za zastavení už zahájeného trestního stíhání přebírá. Vychází se z toho, že pokud už se odpověď na otázku, zda a kým byl spáchán trestný čin, nemáme dozvědět od soudu, pokud má být smetena ze stolu práce policie a státního zastupitelství, musí se na zastavení trestního stíhání shodnout vláda s prezidentem. Takový trestně stíhaný se totiž vlastně postaví mimo právo, nad právo. A právě o něčem takovém se v poslední době hodně mluví a mluví se o tom v souvislosti s kauzou Čapího hnízda.

Prezident Zeman a premiér Babiš k sobě mají blízko, to není tajemství, a projevem jejich mocenského paktu je riziko udělení milosti právě trestně stíhanému premiérovi a jeho nejbližším, kteří jsou kvůli 50milionovému podvodu stíháni. V takovém případě by ovšem musela na sebe odpovědnost za tento akt celá vláda. Jak jistě chápete, to není maličkost.

Já se vás proto ptám, pane ministře, jak byste v takovém případě hlasoval. Zda byste v kauze Čapího hnízda milost pro premiéra Babiše a jeho nejbližší podpořil, nebo nepodpořil. A zajímá mě také, jaké důvody vás k převzetí nebo nepřevzetí odpovědnosti za udělení takové milosti vedou. Ve hře je přece zásada rovnosti před zákonem. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni a slovo má ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, musím říct, že nevím úplně, jak na tuto interpelaci odpovědět, protože si myslím, že interpelace mají sloužit především k tomu, aby ministr konkrétnímu poslanci nebo poslankyni zodpověděl dotazy týkající se aktuální problematiky a problémů souvisejících s resortem, který daný ministr řídí. Vy víte, že já jsem ochoten skutečně odpovídat na všechny dotazy a připomínky, které se týkají ministerstva a oblasti zdravotnictví, velmi poctivě a s maximální pokorou. Nejsem ale ochoten odpovídat, a myslím, že ani ne povinen, odpovídat na dotazy, které jsou skutečně bulvární, spekulativní.

Prostě nevím o žádném záměru pana prezidenta komukoli udělit aboliční milost. Nevím, že by to vůbec avizoval. Takže tady skutečně nebudu rozvíjet takovéto ničím nepodložené spekulace. A myslím si, že to je spíše někde do hospody, že se o tom můžeme bavit, můžeme spekulovat, ale nikoli na půdě Poslanecké sněmovny. Děkuju. (Potlesk poslanců hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi a táži se, zdali paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Ano, vidím, že má zájem. Paní poslankyně, vaše jedna minuta, prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Každopádně pokud by taková situace nastala a vy byste ji na vládě museli řešit, tak byste vládu a jednání vlády považoval za jednání v hospodě?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní poslankyni a táži se... Ano, vidím, že pan ministr má zájem reagovat. Pane ministře, máte dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jak říkám, toto jsou skutečně naprosto absurdní spekulace. Kdyby, coby kdyby. Prostě já nemám žádnou informaci o tom, že by se cokoli v tomto směru mělo dít, že by nějaká aboliční milost měla být udělena. Takže prostě tady se můžeme skutečně bavit o spekulacích, pokud jako máte o to zájem, tak skutečně to můžeme diskutovat hodiny. Ale myslím, že bychom měli řešit trochu věcnou problematiku. A myslím si, že ani vláda závazně neschvaluje ani neodsouhlasuje tuto aboliční milost. Tam kontrasignuje premiér nebo jím pověřený člen vlády. To znamená, o tom nerozhoduje vláda jako celek. Takže si myslím, že v tomto směru skutečně ta vaše otázka na ministra zdravotnictví je, mám pocit, spíše možná nějaká provokující, pravděpodobně se to asi někde bude vysílat, takže to chcete takto řešit. Ale já si myslím, že jsem odpověděl, a nechci to dále rozebírat. Je

to prostě spekulace. Chápu, že tady děláme politiku. Ale já bych se rád bavil o těch věčných problémech v oblasti zdravotnictví. Děkuju.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi. Vyzývám dalšího v pořadí, pana poslance Dominika Feriho, který bude interpelovat nepřítomného pana ministra Roberta Pelikána, a připraví se pan poslanec Radek Holomčík, který bude interpelovat paní ministryni financí Alenu Schillerovou. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, jistě si ještě vzpomínáte na minulý týden, kdy zde Andrej Babiš prohlásil následující: "Žijeme v zemi, kde si můžete objednat stíhání a dostat pravděpodobně někoho do vězení." Po pronesení tohoto výroku byl pan ministr spravedlnosti Pelikán dvakrát vyzván, aby se k tomuto výroku vyjádřil, to znamená, buď aby ho potvrdil, nebo aby ho dementoval. Pan ministr této příležitosti nevyužil. A myslím si, že jistě všichni víte také, co znamená mlčení.

Vážený pane ministře, pokud se opravdu domníváte, že žijeme v zemi, kde si můžete objednat stíhání, tak bych se vás velmi rád zeptal na ceník. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr spravedlnosti Robert Pelikán není přítomen, odpoví vám v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

Nyní vyzývám dalšího v pořadí pana poslance Radka Holomčíka, který bude interpelovat paní ministryni financí Alenu Schillerovou, a připraví se pan poslanec Jiří Valenta, který bude interpelovat pana ministra Tomáše Hünera. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážená paní ministryně, médií před pár dny proběhla informace, že Celní správa zabavila oblečení v hodnotě 6 milionů z důvodu padělání ochranné známky. Tyto případy jsou poměrně časté. Jen v roce 2017 zabavili celníci při celním řízení i na vnitřním trhu oblečení a doplňky v hodnotě přes 82 milionů korun, obuv v hodnotě přes 46 milionů korun či hygienické potřeby v hodnotě téměř 4 milionů korun.

A zde pokládám první dotaz. Kolik vlastně takto zabaveného zboží je zničeno? Protože tento údaj se mi nepodařilo dohledat na rozdíl od těch čísel, která jsem zde citoval.

Zákon č. 355/2014 Sb. totiž umožňuje za určitých okolností věnovat zabavené zboží na humanitární účely. Víím, že se nejedná o nejpálčivější problém současnosti, ale je to plýtvání, a to jak ekologicky – dochází ke spotřebě zdrojů bez jakéhokoli užítku –, tak i humanitárně. Toto zboží by mohlo pomoci například ohroženým dětem a rodinám. Samozřejmě ctím právo majitelů ochranných značek. Na druhou stranu bych rád vybidl k nějakému hledání elegantního řešení, které nepoškodí jejich právo a

zároveň zamezí zbytečnému plýtvání a umožní využít již vyrobené zboží k řešení humanitárních problémů.

A zde druhý dotaz na paní ministryni. Hodláte se touto problematikou vy, potažmo Ministerstvo financí zabývat?

A ať jenom nekladu otázky. Chtěl bych touto cestou, pokud se rozhodnete tento problém řešit, nabídnout pomocnou ruku pirátských poslankyň a poslanců. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. A slovo má paní ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejprve by bylo vhodné uvést, že Celní správa České republiky, která spadá do gesce Ministerstva financí, není jediným orgánem státní správy, který zajišťuje a následně ničí zboží porušující práva duševního vlastnictví. Čili resort Ministerstva financí není jediným kompetentním orgánem pro boj s padělkem. Dalšími jsou například Česká obchodní inspekce, Policie České republiky.

V oblasti celního dohledu vymáhá Celní správa práva duševního vlastnictví na základě nařízení Evropské parlamentu a Rady č. 608/2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady č. 1383/2003. Toto nařízení je koncipováno tak, aby maximálně rychlým a účinným způsobem poskytlo držitelům práv odpovídající právní ochranu, přičemž základním principem nařízení je zničení zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví, aniž je nutné soudně rozhodnout, zda bylo dané právo duševního vlastnictví porušeno. Zničení probíhá na základě souhlasu obou účastníků řízení, osoby, které bylo zboží zajištěno, a osoby držitele práva duševního vlastnictví. Tento průběh řízení lze zaznamenat prakticky ve sto procentech případů zboží zajištěného pod celním dohledem, neboť je to způsob, který držitele práv nejméně zatěžuje jak po stránce administrativní, tak po stránce finanční. Držitel práv je v tomto případě nucen vynaložit náklady na zpracování žaloby, uhradit poplatky spojené se žalobou a vyčkat rozhodnutí příslušného soudu. Samozřejmě je přípustná i varianta, kdy se o zboží rozhoduje soudně, ale zahájení takového řízení je na rozhodnutí držitele práva a ne na rozhodnutí orgánu Celní správy.

Nařízení č. 608/2013 umožňuje bez rozhodnutí soudu o tom, zda je zboží padělkem, použití zajištěného zboží pouze pro osvětové účely, odbornou přípravu a vzdělávání, a to pouze na základě souhlasu držitele práva, to bych chtěla podtrhnout. Přitom až na základě rozhodnutí soudu, zda je zboží padělkem, lze přistoupit k procesu předávání zboží na humanitární účely, a to za podmínek dále uvedených.

Základní principy nařízení 608/2013 – rychlost, účinnost, minimální administrativní a finanční zatížení účastníků – přejímá pro oblast vnitrostátního trhu i zákon č. 355/2014, o působnosti orgánů Celní správy v souvislosti s vymáháním práv duševního vlastnictví. I podle tohoto zákona lze zajištěné zboží zničit, a to i bez toho, aby bylo soudně rozhodnuto o tom, zda zboží porušuje právo duševního vlastnictví.

K rozhodnutí o zničení postačuje souhlas obou účastníků řízení. Jednoznačně se tím urychluje a administrativně zjednodušuje proces týkající se vyřazení zboží podezřelého z porušení práv duševního vlastnictví z obchodních toků, a tím i z nabídky na vnitrostátním trhu. V důsledku toho je opět prakticky sto procent případů zajištěného zboží zničeno v takzvaném zjednodušeném řízení.

Zákon č. 355/2014 umožňuje převod padělků k humanitárním účelům jak z oblasti celního dohledu, tak z oblasti vnitrostátního trhu, a to za situace, kdy se jedná o zboží propadlé či zabrané, což prvotně předpokládá podání žaloby držitelem práva duševního vlastnictví, což se nestává, protože je to pro držitele práva administrativně, finančně i časově náročnější.

Pokud by tedy byly naplněny podmínky pro propadnutí či zabrání zboží, může Generální ředitelství cel rozhodnout o převedení padělků pro humanitární účely. V rámci svého rozhodování však musí GRČ přihlédnout zejména k tomu, že humanitárními účely se rozumí zajišťování základních potřeb obyvatelstva, které se ocitlo v tíživé životní situaci nebo bylo postiženo mimořádnou událostí. Dále musí Generální ředitelství cel přihlédnout k podmínce, že k humanitárním účelům nelze převést padělky, které jsou zdravotně závadné či nebezpečné. V případě textilních výrobků by to zahrnovalo povinnost Generálního ředitelství cel k zadání příslušných rozborů či analýz, které by zajistily, aby dané výrobky neobsahovaly například spory plísní, ftaláty, nebyly obarveny barvivy, která by mohla způsobit alergickou reakci, případně zda například dětská obuv splňuje přísné zdravotní normy pro podporu zdravého růstu nohou. Toto vše by s sebou neslo poměrně vysoké náklady. K tomu lze i připočítat povinnost platby cla za případné padělky zadržené v celním řízení. Z praxe je známo, že poměrně vysoké náklady byly vynakládány i ze strany přejímacích organizací, a to v souvislosti se samotným odstraňováním chráněných označení z padělků.

Je třeba doplnit, že technologie výrobců padělků pokročila od prvotního pouhého našívání chráněných označení po sofistikovanější metody a ve velkém procentu případů, například se jedná o obuv, nelze chráněná označení z padělků sejmut jinak než porušením podstaty materiálu, a tedy zničením padělku. Důležitým faktem je také skutečnost (upozorňuje na čas), že k případnému převodu je potřeba souhlasu držitele práva.

Ještě poslední větu, dovoluji si. Přesto však je Generální ředitelství cel v současné době v kontaktu se zástupci organizací zastupujících zájmy například zrakově hendikepovaných osob ohledně případného zajištění padělků pro humanitární účely. V případě změny legislativy by bylo možné to potom převádět. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně, ale to už jsme opravdu hodně benevolentní nad rámec jednacího řádu. Určitě je prostor na doplňující otázku. Já se teď zeptám, jestli pan poslanec Holomčík má zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte svoji minutu.

Poslanec Radek Holomčík: Já si dovoluji poprosit paní ministryni, jestli by v tom čase mohla dočíst to, co si připravila. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Super, děkuji. Poprosím paní ministryni o reakci.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji. Pane poslanče, budu ráda.

Já bych samozřejmě především chtěla říct ten závěr, který je podle mě nejpodstatnější, že lze doplnit, že v současné době není ze shora uvedených důvodů, jak jsem tady teď přednášela, dostatek padělků vhodných pro převody pro humanitární účely, proto byla v loňském roce uzavřena pouze jedna smlouva o převodu majetku pro humanitární účely. Přesto však je Generální ředitelství cel v současné době v kontaktu se zástupci organizací zastupujících zájmy například zrakově hendikepovaných osob ohledně případného zajištění padělků pro humanitární účely. V případě změny legislativy u nařízení 608/2013 by se jednalo o přímé zavedení možnosti převodu zboží pro humanitární účely, nebo v případě zákona 355/2014 by se jednalo o změnu týkající se možnosti převedení zajištěného zboží pro humanitární účely i bez rozhodnutí soudu o tom, že zboží porušuje právo duševního vlastnictví, a tak by se zjednodušila situace pro převádění zboží pro humanitární účely.

Ještě k vašim dvěma otázkám. Neřeknu vám přesně objem zboží, ale jsem schopna vám to dodat písemně.

Jestli se tím budeme zabírat. Samozřejmě Celní správa řeší problematiku duševního vlastnictví velmi dlouhou dobu. Ono se o tom moc nemluví. Celníky vidíme buď na silnici, nebo je sledujeme u nelegálního hazardu nebo jiných věcí, ale neví se o tom, že oni vykonávají obrovské množství smysluplné práce, a myslím si, že velmi dobře a s velkou znalostí, protože je to velmi složitá problematika, která vyžaduje velkou znalost jak evropských předpisů, tak národních předpisů. Pomáhají takto likvidovat tento nelegální trh.

Každopádně na základě toho, co jsem tady řekla, se jedná z velké části, jestli ne z většiny, o harmonizovanou oblast. To znamená, museli bychom vyvolat zjednodušení těchto předpisů zejména na evropské úrovni (upozornění na čas), čemuž se samozřejmě nebráním – diskusi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vyzývám pana poslance Jiřího Valentu, který bude interpelovat pana ministra průmyslu a obchodu Tomáše Hünera, a připraví se pan poslanec Vít Rakušan, který bude interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí Jaroslavu Němcovou. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, je vidět, že evropská dotace ve výši 14 miliard korun na budování sítě vysokorychlostního internetu v České republice způsobila jen rozruch a samé starosti namísto toho, aby se reálně s tímto naším významným hendikepem nějakým způsobem pohnulo. MPO dlouhou dobu neumělo kvůli různým tlakům, ale i své neschopnosti ani výzvu vypsát. A když se to nakonec povedlo, tak v prvním kole s více než 11 miliardami korun se přihlásily celé tři firmy žádající o pouhých

50 milionů korun. A tak je skoro jasné, že se tuto dotaci vyčerpat nepodaří, což osobně považuji za obrovský šlendrián, který jde zejména za vašim ministerstvem, byť bez vaší osobní viny.

A nyní k mému dotazu. Co je pravdy na tom, že MPO připravuje nový plán, jak s těmito nevyčerpanými prostředky naložit, tedy kdyby o ně zcela nepřišlo? Chcete prý přesunout 7 miliard do dotačního programu ICT a sdílené služby, ze kterého se čerpají prostředky například na stavbu a provoz datových center, což je zcela něco jiného než plánované a nezbytné pokrytí vysokorychlostním internetem. Navíc v tomto programu je již alokováno přes 6 miliard, tedy peněz je dost. A navíc, aby bylo možno tam část dotace přesunout, musel by být vypracován návrh změny programu. Předmětem podpory by nově mělo být pořízení hardwarového a softwarového vybavení potenciálních žadatelů.

Zajímá mě, jak to tedy na monitorovacím výboru, který tuto operaci měl řešit, dopadlo a jak se k tomuto problému postaví Evropská komise. A v neposlední řadě jak hodnotíte fakt, že do roku 2020 nebude možná Česká republika pokryta rychlostí 30 megabitů za sekundu, jak je stanoveno v národní strategii České republiky, a to i díky takovému postupu a dřívější nečinnosti vašeho ministerstva. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Slovo má ministr průmyslu a obchodu Tomáš Hüner. Pane ministře, vašich pět minut. Prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, odpověď na dotaz č. 1. Na relokaci 7 miliard korun, což byl původní návrh, ale předběžně je monitorovacím výborem doporučeno relokovat 4 miliard za podmínky, že doložíme nereálnost vyčerpání 14 miliard na rychlý internet. Nyní probíhá přehodnocování posouzení reálných možností vyčerpání alokace s ohledem na konec programového období, jak tady bylo již zmíněno, v roce 2023. To znamená, že chceme reálně posoudit, kolik prostředků jsme vůbec schopni do té doby na vysokorychlostní internet vyčerpat, a to vzhledem k době přípravy a realizace nových projektů, pokud nepůjdeme určitě metodou pokus – omyl, tzn. vypíšeme projekty a pak zjistíme, že na 14 miliard máme za 50 milionů odezvu, a určitě chceme daleko promyšleněji a po předchozí komunikaci s potenciálními příjemci této dotace vypsát tady tyto projekty tak, aby se částka v maximální míře vyčerpala.

V současné době v důsledku toho, že hlavní hráči na trhu se nedokázali dohodnout a čerpání zablokovali odvoláním k Evropské komisi a tímto je ÚOHS nucen celou záležitost řešit, tak samozřejmě to celou záležitost komplikuje. Nicméně ale se všemi účastníky toho procesu, ať se jedná o Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, nebo nakonec Evropskou komisi, na to téma jednáme. Jsem přesvědčen, že po těchto nelehkých jednáních, když tady budu pronášet zprávu k této záležitosti nebo odpovídat na tento dotaz někdy ke konci roku, tak bude daleko méně tristní, než tomu je dosud.

A na otázku číslo 2, jestli do roku 2020 má být celé území pokryto vysokorychlostním internetem, a bylo tady vzpomenu 30 Mb/s, tady bych řekl, že my u vysokorychlostního internetu dneska považujeme za relevantní pro budoucnost vlastně 100 a více Mb, a to říkám z toho důvodu, protože právě rychlost 30 Mb/s v sítích 5 G můžou dosahovat po přidělení nových kmitočtů i mobilní operátoři jako dnes. Takže z tohoto pohledu je do roku 2020 reálné vlastně čerpat a vlastně nějakým způsobem realizovat ten vysokorychlostní internet v hladině těch 30 Mb/s. Samozřejmě u těch 100 to bude otázka trochu složitější, ale v současné době s operátory jednáme. A tak jak jsem vzpomenu při otázce číslo 1, pokud najdeme rozumnou společnou technickou, obchodní a ekonomickou shodu, tak výrazně určitě tuto situaci zlepšíme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, vaše jedna minuta.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za odpověď, pane ministře. Ano, máte pravdu, těch 30 Mb/s nebude určitě problém, ale národní strategie stanoví, že to má být 100 % domácností, 100 % přípojek. Ale pak ještě taky stanoví, že 50 % přípojek má do toho roku 2020 mít rychlost 100 Mb, a to bude obrovský problém. A já si myslím, že je třeba, aby se peníze, které na to jsou vyčleněny, i těch 14 miliard z Evropské unie, aby se nepřesouvaly, neodkláněly někam jina, než mají přijít, protože teď Hospodářská komora např. vydala zprávu ICT sektoru, ve které se tvrdí, že na tohle to kompletní pokrytí bude třeba vyčlenit až 150 miliard korun, takže každá miliarda, která bude odkloněna nějakým způsobem vedle nebo na vedlejší účely, pak tam bude chybět. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane ministře, máte zájem o odpověď? Tak prosím, máte slovo.

Ministr průmyslu a obchodu ČR Tomáš Hüner: Krátkou reakci. Naprosto souhlasím s tím, co bylo řečeno. Nejde o odklání finančních prostředků někam, kde by neměly smysl, z věci, která s tím úzce souvisí, jako je digitalizace, eGovernment apod. Čili my v současné době jsme v jednání s municipalitami, s regionálními, vlastně s kraji, a snažíme se, aby pro jejich potřeby, jako je třeba propojení internetem jejich sítí, nemocnic apod., čili není to uhnutí těch finančních prostředků někde mimo úplně tento obor. Ale souhlasím s vámi, že z hlediska té koncepce vysokorychlostního internetu je to věc, která do toho jako podmnožina zapadá, ale je to takové nouzové řešení, ale musím říct, že smysluplné. To je jenom krátce.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji panu ministrovi. Dalšího v pořadí vyzývám pana poslance Víta Rakušana, bude interpelovat paní ministryni práce a

sociálních sítí Jaroslavu Němcovou, a připraví se pan poslanec Jan Bartošek, který bude interpelovat pana ministra Roberta Pelikána. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji. Vážená paní ministryně, na začátek své interpelace bych chtěl říci, že se nejedná o nějakou politicky motivovanou oponentní interpelaci, ale o věcný problém vycházející skutečně z lokální starostenské praxe.

Žádal bych vás o vysvětlení týkající se praktických důsledků, které přinesla změna zákona o pomoci v hmotné nouzi, která nabyla účinnosti 6. července 2017. Podle této novely se stanovuje, že příjemce dávky, který pobírá dávku déle jak šest měsíců v posledních 12 měsících, bude dávka vyplácena tak, že nejméně 35 % a nejvýše 65 % dávky bude vyplaceno poukázkami opravňujícími k nákupu zboží ve stanovené hodnotě, a to bez možnosti odchýlení. Problém však nastává u pobíratelů důchodů, starobních, invalidních, opatrovanců a jiných velmi zranitelných osob, pro které pobírání dávek ve formě poukázek a způsobem jejich vyplacení osobně představuje nepřekonatelné problémy. Nejsou to jen problémy s dojižděním na příslušný úřad k plátcí dávky, vynaložené náklady na dopravu, uplatnění poukázek v místě bydliště. Mnohokrát se stává, že mnohé supermarkety, které třeba nabízejí výhodnější nabídky, dané poukázky vůbec neakceptují. Je zjevné, že novela u těchto osob má svůj původní cíl, a to omezit zneužívání dávek u specifické skupiny osob, a ukazuje se, že je pouhým bezzubým opatřením s nespočtem negativních dopadů na ty nejzranitelnější spoluobčany.

Vážená paní ministryně, můj dotaz je, jak plánuje Ministerstvo práce a sociálních věcí České republiky řešit uvedené aplikační problémy související s vyplácením poukázek v hmotné nouzi. Daný systém dopadá nejvíce na zranitelné osoby, které nikdy v minulosti dávky nezneužívaly, jsou v těžké životní situaci (předsedající upozorňuje na čas) a obstarávání základních potravin prostřednictvím potravinových lístků je pro ně doslova ponižující. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a nyní vyzývám paní ministryně Jaroslavu Němcovou. Máte svých pět minut, paní ministryně. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane poslanče, dovoluji odpovědět. Uvedená novela, které se týkal váš dotaz, je účinná od 1. 7. minulého roku, nicméně fakticky ovlivnila životy lidí a životy zaměstnanců úřadů práce také až od 1. 12., protože hovoří o tom, že lidé, kteří pobírají dávky v hmotné nouzi a vlastně pobírají ještě jednu z částí dávek v hmotné nouzi, příspěvek na živobytí, déle než šest měsíců, budou dostávat část této jedné části dávek v hmotné nouzi ve formě poukázek, a to ve výši 35 až 65 %.

Příspěvek na živobytí má sloužit na úhradu základních životních potřeb, tzn. na jídlo, na oblečení, na hygienické potřeby. Předpokládám, že impulsem k této legislativní změně bylo opakované zneužívání dávek, kdy opravdu zejména ve vybraných lokalitách tyto dávky nesloužily na základní životní potřeby, ale nakupoval se za ně alkohol nebo cigarety. Takže to asi k tomu, proč novela vznikla.

Z provedených statistik – protože jsem se tím samozřejmě začala zabývat hned od prvních dnů, máme teď možnost čerpat informace po prvním měsíci, to znamená po prosinci, kde byly dávky vyplaceny. A teď mi dovoďte pár čísel. Z provedených statistik vyplývá, že z 80 175 dávek, z 80 000, bylo ve formě částečně poukázek vyplaceno 1 840 dávek. Z toho bylo sociálním zařízením, protože někteří, kteří pobírají dávky, bylo z těch 80 tisíc 2 894 dávek, což je 3,6 % z celkového počtu, vyplaceno do zařízení pobytových, tzn. do zařízení sociálních či zdravotnických. Příspěvek na živobytí je celkem asi 92 000 Kč, z 1 480 dávek bylo vyplaceno ne konkrétnímu žadateli, ale zplnomocněné osobě, 553 dávek bylo vyplaceno a převzato opatrovníkem, 135 dávek zvláštním příjemcem a 633 dávek bylo zasláno poštou prostřednictvím cenného psaní. Ti, kteří jsou příjemci dávky, vědí, že mohou požádat, tzn. týká se to zejména zdravotně postižených nebo starých občanů. Celkem těch dávek v hmotné nouzi za měsíc prosinec, těch všech, bylo 144 tisíc.

Většina příjemců příspěvku na živobytí – ten příspěvek na živobytí je v průměru na jednu osobu 3 410 korun pro jednotlivce, což odpovídá částce životního minima – pobírá rovněž kromě tohoto příspěvku některou z dalších nepojistných dávek. Příspěvek na péči, příspěvek na mobilitu, příspěvek na zvláštní pomůcku a velmi často doplatek na bydlení v průběhu, který je v průměru 2 800 korun. Zároveň jsou poživateli starobního a invalidního důchodu a v případě mimořádné situace ještě můžou požádat o mimořádnou okamžitou pomoc. To znamená, je to jenom velmi malá část, cca 1 000 korun, v průměru 1 100 korun, která je vyplácena formou poukázek.

Úřad práce má uzavřeny rámcové smlouvy na dodávky poukázek od tří dodavatelů, kteří zajišťují zároveň síť smluvních prodejců napříč celou republikou. V celé republice je dnes těch smluvních prodejců 16 000, je přesná mapa, každý úřad práce ten seznam má. Každý, kdo si přijde pro dávku, ten seznam obdrží.

Cíl legislativní úpravy spočíval v zamezení zneužívání, jak jsem o tom hovořila v začátku. Smysl byl tento: My jsme zatím nezaznamenali nějaké četné výhrady k tomu, nicméně v určitých případech už teď po tom měsíci se jeví, že dopad je opravdu na lidi, kteří si to, jestli můžu říct lidově, nezaslouží, a je pro ně velmi těžké si dávky vyzvednout, anebo zejména pro pobytová zařízení je vůbec potom realizovat. Diskutovali jsme o tom v sociálním výboru a s některými poslanci připravujeme, a máme vlastně připravenou, já jsem jim předala návrh legislativní změny, který se velmi rychle dostane do kolečka (upozornění na čas) – jenom dořeknu – a bude se týkat pobytových zařízení a lidí s omezenou právní způsobilostí, kde bude možnost vyplatit tuto dávku, která byla poukázkami, rovněž v peněžité formě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji paní ministryni. Pane poslanče, nemáte zájem o doplňující otázku? (Nemá.) Takže než vyzvu dalšího v pořadí, tak mi dovoďte přečíst jednu omluvu. Mezi 16. a 22. hodinou z důvodu služební cesty se omlouvá paní poslankyně Lenka Kozlová.

A nyní vyzývám pana poslance Jana Bartoška, který bude interpelovat pana ministra Roberta Pelikána, a připraví se pan poslanec Jan Bauer, který bude

interpelovat paní ministryni práce a sociálních věcí Jaroslavu Němcovou. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Vážený nepřítomný pane ministře Pelikáne, dne 12. ledna letošního roku vznesl premiér Andrej Babiš na půdě Poslanecké sněmovny závažné obvinění vůči nezávislosti české justice, když prohlásil, že v České republice existuje možnost objednání trestního stíhání na zakázku. Vzhledem k tomu, že Andrej Babiš je od konce loňského roku premiérem této země, jako ministr financí se v uplynulých čtyřech letech významnou měrou podílel na chodu České republiky a byl členem Bezpečnostní rady státu s přístupem k tajným informacím, považuji tento jeho výrok za velmi závažný. Vzhledem k faktu, že vy sám jste se z pozice ministra spravedlnosti, jímž jste od března 2015, k tomuto výroku současného premiéra během uplynulých dvou týdnů žádným způsobem nevyjádřil, musím považovat vyřčená slova pana premiéra za konstatování skutečně existujícího jevu.

Vážený pane ministře, z toho důvodu vás nyní veřejně interpeluji, abyste potvrdil nebo vyvrátil tvrzení premiéra Andreje Babiše, konkrétně uvedl, kolik případů za dobu vašeho působení ve funkci vykazovalo známky objednaného trestního stíhání. Dále, jací konkrétní lidé skončili na základě takto objednaných trestných činů řízení ve vězení. Jaká konkrétní opatření byla přijata po zjištění objednání trestního stíhání ve všech těchto případech. Dále, komu byl zadán úkol, aby se tato situace v České republice změnila. A také, z jakého důvodu nebyly o těchto praktikách informovány příslušné sněmovní výbory a komise.

Vážený pane ministře, věřím, že stejně jako já a celá veřejnost velmi dobře chápeme význam slov, která pan premiér před dvěma týdny v Poslanecké sněmovně vyslovil. V případě, kdyby se totiž jeho slova nezakládala na pravdě, ale jednalo se pouze o domněnku či spekulaci, jedná se ze strany premiéra České republiky o hrubé znevážení nezávislosti soudní moci s veškerými možnými důsledky. Vyzývám vás proto k zodpovězení všech mých výše položených otázek. (Upozornění na čas.) V opačném případě pak vyvození osobní politické zodpovědnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Pan ministr není přítomen, proto vám odpoví v souladu s jednacím řádem do 30 dnů písemně.

Takže nyní vyzývám pana poslance Jana Bauera, aby přednesl interpelaci na ministryni práce a sociálních věcí Jaroslavu Němcovou, a připraví se pan poslanec Ondřej Profant, který bude mít interpelaci na paní ministryni financí Alenu Schillerovou. Pane poslanče, máte slovo. Prosim.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Vážená paní ministryně, problém, na který chci ve své interpelaci upozornit, tady byl před malým okamžikem již otevřen. Jedná se o aktuální znění zákona o pomoci v hmotné nouzi, § 43 tohoto zákona, dle kterého je možné určitou výši příspěvku na živobytí vyplácet prostřednictvím poukázek k nákupu zboží.

Víte, vážená paní ministryně, já rozumím tomu, že cílem tohoto opatření, které platí teprve krátce, je omezení zneužívání dávek v hmotné nouzi. Nesporně je snaha omezit zneužívání dávek, které se např. děje formou nákupu komodit, jako je alkohol nebo cigarety. Ale na druhou stranu se nemohu smířit s praxí a je pro mě nepřijatelné, že toto opatření evidentně dopadá na lidi, kteří se v sociálně obtížné situaci neocitli vlastním přičiněním. Je to případ lidí se zdravotním hendikepem nebo např. rodičů, kteří pečují o nemocné nebo postižené dítě. Chtěl bych také tlumočit velmi důrazné volání po úpravě jak ze strany Svazu měst a obcí České republiky, nebo Asociace poskytovatelů sociálních služeb v České republice.

V této souvislosti bych se vás chtěl zeptat, vážená paní ministryně, za prvé, zda a jakým způsobem Ministerstvo práce a sociálních věcí monitoruje novou praxi ve vyplacení příspěvku na živobytí. Za další, zda a jakým způsobem rozlišují úřady práce mezi jednotlivými typy příjemců dávek v hmotné nouzi a zohledňují jejich potřeby při rozhodování o tom, jaká část dávek jim bude vyplacena v poukázkách. A za další, zda a jakým způsobem ministerstvo hodlá reagovat na kritiku organizací zastupujících zdravotně znevýhodněné občany. A za poslední, zda ministerstvo plánuje legislativní změny anebo alespoň změny ve vnitřních předpisech a metodice. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, pane poslanče. Slovo má ministryně práce a sociálních věcí Jaroslava Němcová. Prosím, paní ministryně, máte pět minut.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Já se omlouvám, budu se asi velice opakovat, protože příspěvek pana poslance je téměř totožný s předcházejícím dotazem pana poslance Rakušana, jestli ještě jednou mám ve zkratce zopakovat to stejné.

Jedná se o příspěvek na živobytí, pouze o jednu část z příspěvku v hmotné nouzi, která je nově od prosince v případě, že člověk pobírá příspěvek na živobytí déle než šest měsíců, vyplácena částečně v poukázkách. Za měsíc je vyplaceno 80 175 příspěvků na živobytí a z toho 1 840 dávek je vyplaceno poukázkami. My jsme se zabývali i tím, kolik dávek bylo vyplaceno do pobytových zařízení. Byly to necelé 3 000 z těch 80 000. Komunikovala jsem s Asociací poskytovatelů sociálních služeb. Máme připravenou, je připravena, dostaly ji poslankyně ze sociálního výboru, paní poslankyně Pastuchová, už návrh legislativní úpravy, kdy pobytovým zařízením sociálním a zdravotnickým a také osobám, které mají sníženou právní způsobilost, budou vypláceny dávky na živobytí plně ve finanční formě. V případě osob zdravotně postižených anebo osob, pro které je velmi těžké se např. dostavit na úřady práce, platí to, co už jich 700 z těch 2 800 lidí využilo, a to je to, že si požádali o výplatu a o zaslání těch poukázek poštou.

Co se týká sítě a prodejců toho zabezpečení, teď připravujeme nové výběrové řízení a tam budeme ještě více trvat na tom, aby administrátoři nebo ti, kteří poskytují službu a dodávají poukázky, měli tu síť co nejširší, to znamená, aby se dostali i do prodejen a nasmlouvali i prodejny v menších obcích.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, paní ministryně, děkuji. A já se ptám – ano, pan poslanec Bauer má doplňující otázku. Prosím, pane poslanče, máte minutu.

Poslanec Jan Bauer: Vážená paní ministryně, samozřejmě děkuji za dotaz. Já jsem se ptal na některé legislativní věci. Přiznám se, že kdybych býval věděl, že se připravuje nějaká drobná legislativní úprava, tak bych možná tuto interpelaci ani nepodával. A vzhledem k tomu, že jsem místopředseda sociálního výboru druhé nejsilnější politické strany v tomto parlamentu a o ničem nevím, tak bych vás chtěl poprosit, jestli byste mi to, co připravujete, také nemohli zaslat, abych také mohl být informován. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, děkuji. A paní ministryně doplňující reakce. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jaroslava Němcová: Určitě ano. Děkuji za doplnění. Úpravu předešlou, tu novelu, iniciovala tenkrát paní poslankyně Pastuchová. Je také členka nebo místopředsedkyně sociálního výboru. S tou jsme to probírali a ta ode mě předešlým dostala první návrh znění. Ještě jsme konzultovali v tom jeden paragraf, takže když to bude, teď je otázka, v řádu opravdu velmi málo dnů a příští týden máme myslím sociální výbor, kde určitě budu také přítomna, tak tam vás budu informovat, že ten návrh má paní Pastuchová připraven. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A jako dalšího v pořadí vyzývám pana poslance Ondřeje Profanta, který bude interpelovat paní ministryni financí Alenu Schillerovou, a připraví se pan poslanec Jakub Michálek, který bude také interpelovat paní ministryni financí Alenu Schillerovou. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Vážená paní ministryně, minulý rok vstoupilo v platnost nařízení vlády 425, o seznamu informací zveřejňovaných jako otevřená data. Počátkem tohoto roku nabylo i účinnosti. Ministerstvo financí, toto je obsaženo v několika datových sadách, to splnilo, za což děkuji. Nicméně způsob zveřejnění, zvláště pak rejstříku ARES, je takový velmi spartánský. On plní to nařízení jenom tou nejminimalističtější formou, jakou může. Jsou data, která k němu logicky náležejí, dokonce v něm věcně jsou, ale nejsou zveřejněna jako otevřená data. Tím se ztrácí přínos těchto otevřených dat, resp. otevřená data jsou primárně o synergii mezi jednotlivými daty. Například chybí historie názvů obchodních společností. Jsou tam sice zveřejněny veškeré obchodní společnosti, přes veřejně dostupné webové stránky se dá naklikat na profily jednotlivých společností a najít i danou historii, ale v otevřených datech nejsou, což pokládám spíše za administrativní chybu, nicméně je velmi nepřijemná.

Vím, že jsou tam velmi složitá jednání s dodavatelem, ale to je koneckonců také vaše práce si toto vyřešit. Takže se vás chci zeptat, jestli pracujete... nebo uvažujete o rozšíření o tyto věci, které chybí, a jestli pracujete na vyplešení těchto dat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající, děkuji, pane poslanče. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedla stanovisko k interpelaci pana poslance Profanta ve věci implementace nařízení vlády číslo 425/2016 Sb.

V rámci plnění požadavků tohoto nařízení Ministerstvo financí uveřejnilo data z ARES, což je vlastně administrativní registr ekonomických subjektů, jako otevřená data v rozsahu stanoveném tímto nařízením a zákonem číslo 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících. Zároveň bylo toto splněno nejlepším technickým způsobem, který současně řešení systému ARES dovoluje. Současný systém má databázovou a aplikační část a velká část výstupů je tvořena v aplikační části. Z toho důvodu není možné pouze data vyexportovat z databáze a je nutné data vytahovat prostřednictvím aplikační části.

Ministerstvo financí si je vědomo této nevyhovující architektury systému ARES, a proto v současné době již pracuje na studii proveditelnosti, která navrhne možnosti postupu, které povedou jak k efektivnějšímu fungování ARES pro vnitřní potřeby státu, tak ke zkvalitnění publikace dat veřejnosti jako otevřená data.

Co se týče historie názvů společností, tak v současné době řešíme, zda by bylo možné do exportu tuto historii přidat jak z technického, tak z legislativního hlediska. Tato historická data jdou nad rámec jak zmíněného nařízení vlády, tak zákona o veřejných rejstřících, kde historie zmíněna není, zakotvena. Ministerstvo financí si je vědomo synergií plynoucích z otevírání dat, samo dokonce bylo první z ministerstev, které počátkem roku 2015 spustilo svůj katalog otevřených dat, a snaží se v otevírání dat pokračovat, za což jsme již také obdrželi různá ocenění. Samozřejmě nebráníme žádnému otevírání dat bezdůvodně. Děkuji. Nebráníme tedy.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Zeptal bych se pana poslance, jestli má doplňující otázky. Má, tak prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Já vám děkuji za odpověď. Doufám, že se bude i nadále dařit otevírání dat na Ministerstvu financí. A jenom jsem chtěl takovou poznámku. Já doufám, že studie proveditelnosti nebude trvat příliš dlouho, a následné kroky, protože systém ARES je sloučením asi pěti rejstříků, což není tak jednoduché jako jedna databáze, ale zase to není nic složitějšího, co by se nedalo zvládnout, za pár měsíců reimplementovat celé, kdyby bylo potřeba. Myslím si, že finanční prostředky, které se na to vynakládají, jsou dostatečné na to, aby i tato varianta de facto byla na stole. A myslím si, že je vidět při těchto zdoluhavých jednáních s dodavatelem, že to opravdu není příliš flexibilní, tak jak je ten smluvní vztah nastaven dnes.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní ministryně, prosím o odpověď, jestli máte zájem. (Ne, děkuji.)

Tak v tuto chvíli prosím pana poslance Michálka a další interpelaci má pan poslanec Bartošek, ale podle mé informace ji stáhl, takže se připraví pan poslanec Gazdík.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Předně děkuji paní ministryni, že si našla čas přijít na jednání naší slavné Poslanecké sněmovny.

A nyní bych se chtěl dostat k tomu problému, na který jsem chtěl upozornit svou interpelací. Když si vzpomeneme na dobu před volbami, tak všechny politické strany vystupovaly proti nadměrné byrokracii. A já jsem se už historicky zabýval jedním problematickým prvkem naší legislativy, a to duplicitou v zasílání účetních závěrek jednak finančním úřadům a jednak rejstříkovým soudům, které je zakládají a následně zveřejňují. Myslím si, že to je věc, která by se dala vyřešit poměrně jednoduše. Je k tomu závěr Nejvyššího kontrolního úřadu, který doporučil ve svých závěrech, aby byl finanční úřad zmocněn k zasílání dokumentů přímo rejstříkovému soudu, takže normální podnikatel by pak nemusel sám obesílat všechny ty instituce, ale udělal by to za něj ten úřad najednou, pravděpodobně pomocí počítačového programu.

Pokud se podíváme na to zakládání do veřejných rejstříků listin, jako jsou účetní závěrky, tak nám to tady moc dobře nefunguje. To procento naplněnosti se pohybuje někde kolem 20 %, takže 80 % podnikatelů tu zákonnou povinnost ignoruje, což samozřejmě potom komplikuje život i řekněme třeba jejich smluvním partnerům. Když jsem byl komunální zastupitel, tak často se přihlášily do výběrového řízení společnosti, které tam ani neměly založeny žádné výkazy, takže pak nevíte, co si o nich můžete myslet, jestli jsou to seriózní partneři. A samozřejmě na to upozorňují i různé protikorupční organizace, které dokladují příklady, kdy takové společnosti byly dost pochybné.

Já jsem tuto věc již zaslal panu ministrovi spravedlnosti Pelikánovi před rokem. Pan ministr mě informoval, že k tomu vznikla skupina, která bohužel nic nevyřešila. (Předsedající: Čas, pane poslanče!) Já jsem chtěl nabídnout podporu a pomoc k tomu, abychom dali dohromady pracovní skupinu, která by toto na úrovni rezortu spravedlnosti a financí vyřešila. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Prosím paní ministryni o reakci.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane předsedající, děkuji, pane poslanče. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedla stanovisko k interpelaci pana poslance Michálka ve věci zrušení duplicity při zasílání účetních výkazů.

Skutečně je pravda, že problematika Sbírký listin a účetních závěrek byla s Ministerstvem spravedlnosti řešena naposledy v roce 2016. Existovala pracovní

skupina ze zástupců Ministerstva financí, Ministerstva spravedlnosti a Finanční správy. V podstatě byly řešeny v roce 2016 následující otázky. Jednak nedostatečná naplněnost Sbírky listin u rejstříkových soudů a jednak existence duplicit, případných duplicit, při předkládání údajů z účetních závěrek vůči orgánům veřejné moci. V podstatě závěry z jednání této pracovní skupiny jsou následující. On samozřejmě k tomu existuje podrobnější dokument, já stručně shrnu závěry. Dosáhnout zlepšení – samozřejmě já otevřeně říkám, že to není ta úplně nejlepší cesta – naplněnosti Sbírky listin je možné samozřejmě důsledným uplatňováním existujících sankcí ze strany Ministerstva spravedlnosti.

Pokud jde ale o téma duplicit, tak ono to není tak úplně jednoduché, protože ta duplicita není plná, je pouze částečná. Ve většině případů jde ze strany správce daně o to, že správci daně vyžadují vlastně předkládat pouze vybrané údaje, nikoliv celé účetní závěrky, a ne všechny osoby, o nichž rejstříkové soudy Sbírku listin vedou, jsou povinny podávat daňová přiznání. To znamená, že každý daňový subjekt musí zveřejňovat celou účetní závěrku. Platí to od roku 2016 pro malé a mikroúčetní jednotky. Navíc platí, že daňové přiznání je subjekt povinen včetně příloh podat tři, resp. šest měsíců po skončení zdaňovacího období, zatímco povinnost zveřejnit účetní závěrku a výroční zprávu nastává obecně ve lhůtě dvanáct měsíců od rozvahového dne.

Nastíněná řešení, která se týkají odstranění zmenšení duplicit, není vhodné ani možné realizovat v tomto – bylo řečeno v tom minulém období, to byl závěr pracovní skupiny.

Zavedení nové povinnosti sdělovat údaje v požadovaném formátu a struktuře by mohlo být vnímáno – protože samozřejmě chtělo by to potom sjednotit, zavést nějaký jednotný formát, strukturu. Otázkou je, jak by to přijala veřejnost, protože veřejnost nelibě nese jakékoli zavádění nových formulářů. A jakékoli IT změny na straně finanční správy by bylo v tomto směru vhodné realizovat – k tomu dospěla, to bylo stanovisko Finanční správy – až se zavedením nového IT systému, který bude souviset s portálem Moje daně a další projekty, což jsou horizonty 2019 nejdříve, spíše 2020 a následujících let.

Samozřejmě toto téma i velice úzce souvisí s novým zákonem o dani z příjmu a dalšími doprovodnými změnami, které budou souviset se samovyměřením, s elektronizací, úpravami lhůt, takže budou vyžadovat určité legislativní úpravy. My na ně nerezignujeme, ale reálné budou zhruba kolem roku 2020.

Z interpelace nebylo úplně zřejmé, ale my jsme si to vyjasnili s panem poslancem v krátké pauze, zda interpeluje Ministerstvo financí, nebo Ministerstvo spravedlnosti. Dostala jsem odpověď, že obojí.

O tomto problému víme, existuje. Ta naplněnost listin je samozřejmě problematická, protože tam je velice krátká lhůta pro uložení sankce, a de facto Finanční správa se zase soustředí spíše na to, aby měla nezbytné přílohy u daňových přiznání. Tam je to podstatné, tam je to vynutitelné, samozřejmě potřebuje tyto přílohy k řádnému vyměření daňové povinnosti. A rejstříkové soudy pravděpodobně – nemohu mluvit za Ministerstvo spravedlnosti, ale tak jsem to vnímala z jednání pracovní skupiny – jsou zavaleny a v podstatě sankcionování úplně nestíhají.

Ale ten problém je hlubší. To znamená, máme tady sice relativně duplicitní předkládání, ale duplicitní není, protože Finanční správa vlastně vyžaduje jinou strukturu údajů než rejstříkový soud. Tím ale nechci říci, že ten problém neexistuje. Určitě bych se nebránila nějaké spolupráci na úrovni pracovní skupiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Zeptám se pana poslance, jestli má doplňující otázku. Má.

Poslanec Jakub Michálek: Já souhlasím s tím, co říkala paní ministryně, že cesta sankcí není v tomto případě efektivní, protože subjektů jsou stovky tisíc, tak posílat papír sto tisícům subjektů není úplně dobrý způsob, jak to vyřešit.

Čili chápu to dobře, že by bylo možné vytvořit nějakou pracovní skupinu, do které by se mohla třeba zapojit i opozice a podobně, abychom nějakým způsobem tento problém vyřešili? Protože důvody, které jste uvedla, se mě dají vyřešit nějakým sjednocením, třeba ty lhůty podle mě, to je spíše taková marginálie, a stačí jenom nastavit legislativu tak, aby občan podnikatel zasílal všechny výkazy ideálně v jedné struktuře na jedno místo. Myslím si, že to je ten princip, který po nás občané požadují a kterým bychom jim usnadnili život. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Paní ministryně chce reagovat.

Ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, budu jen stručně reagovat. Určitě, pracovní skupina je možná. Mně jde vždycky o věc a o věcné řešení, ale zdůrazňuji, že bude nutné přijmout legislativu. To je bezesporu a beze zbytku. Bude to znamenat, že vytvoříme – a to byl vlastně i závěr té poslední pracovní skupiny – budeme muset vytvořit nějakou jednotnou strukturu XML formát a budeme to muset podnikatelům pokud možno co nejlépe vysvětlit. To by bylo ideální, protože pak by to oni odevzdávali na jedno místo a mohl by z toho čerpat jak obchodní rejstřík, tak Finanční správa. To je možné, ale nebude to úplně... Otevřeně říkám – legislativa, technické řešení a velice dobře to vysvětlit, protože zase budeme zavádět něco nového. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Další interpelaci měl přinést pan poslanec Bartošek, který chtěl interpelovat ve věci nezvládnutí dopadů sněhové kalamity na silničním provozu v regionu jižní Moravy, ale ten ji stahuje a není přítomen, takže pozvu pana poslance Petra Gazdíka, který bude interpelovat ve věci digitalizace filmových děl pana ministra Ilju Šmída.

Poslanec Petr Gazdík: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, obrátila se na mě poměrně velká skupina filmařů ve věci digitalizování významných českých filmů. Navzdory vyvinuté metodice DRA, digitálně restaurovaný autorizát,

na které pracovali kvalifikovaní experti z Akademie múzických umění v Praze, brání Státní fond kinematografie a Národní filmový archiv proti vůli autorů uvedení v plném rozsahu užitě metody v titulcích digitálně restaurovaných filmů, například filmů Jiřího Menzela jako žijícího autora.

Skupina filmařů mě upozornila na zprávu expertní skupiny, kterou ustanovil váš předchůdce pan ministr Daniel Herman a která konstatovala, že digitalizace a restaurování filmů, jako jsou Starci na chmelu, Adelaide nebo Adéla ještě nevečeřela, vykazují závažné chyby ve výsledném digitálním záznamu, posun formátu, nazelenalá pleť herců apod., a navíc nedou uvést v České televizi, která pak digitalizaci musí digitalizovat znovu, což naprosto zbytečně zvyšuje finanční náklady. Filmaři se jakožto tvůrci digitalizovaných filmů proto vcelku logicky ohrazují proti – jak říkají – nemetodické vulgární digitalizaci filmů, při které se nezachovává původní vzhled filmu.

Pane ministře, zajistíte prosím, aby vámi řízené zmíněné instituce ctily autorská práva tvůrců filmových děl, a nařídíte jim, aby v souladu s požadavky ministerské komise zvaly k digitalizaci autory děl či jejich dědice? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr kultury ČR Ilja Šmíd: Vážený pane poslanče, vážený pane předsedající, ctihodné shromáždění, já bych rozdělil odpověď na dvě části. V první části bych chtěl říci, že problematika digitálního restaurování filmů má několik rovin. Především je třeba vycházet ze skutečnosti, že filmy vyrobené do roku 1991 jsou ve správě státu a právě práva výrobce k nim u filmů vyrobených do roku 1964 vykonává Národní filmový archiv a v případě filmů vyrobených od roku 1965 do roku 1990 Státní fond kinematografie. Samotné filmové kopie spravuje Národní filmový archiv, což je příspěvková organizace Ministerstva kultury.

Je třeba říci, že současné technologie, a je jich více, významně ovlivňují možnosti šíření a konzumace audiovizuálního obsahu. Jsou zde dostupné velkoformátové obrazovky s vysokým rozlišením, online šíření, digitální kina. A tyto technologie vyžadují prepis původních filmových pásů do digitálního formátu, a to buď zjednodušeně bez náročnějších úprav do HD formátu, nebo v restaurované podobě v nejvyšším rozlišení 4K. Tento druhý způsob směřuje k maximálnímu možnému přiblížení původní podoby díla s možnostmi distribuce prostřednictvím současných nejvyspělejších technologií, ovšem je finančně velice náročný. Cena jedné digitalizace je zhruba 1 milion korun a je třeba si uvědomit, že film je vlastně po naskenování všech dostupných a relevantních původních originálů – někdy je jich méně, někdy více – třeba zkontrolovat a políčko po políčku barevně a zvukově korigovat.

Právě finanční náročnost znamená, že k digitálnímu restaurování se přistupuje jednorázovými projekty. Od roku 2011 probíhala spolupráce Karlovarského filmového festivalu, nadace České bijáky a Národního filmového archivu a podařilo se například uvést restaurované filmy jako Markéta Lazarová a Všichni dobří rodáci. Dále je třeba zmínit spolupráci v rámci projektu Plzeň – hlavní město kultury 2015

nebo spolupráci s Muzeem Karla Zemana a konečně i jednorázové projekty z loňského roku, jako byly Obchod na korze a Černý Petr. Všechny tyto projekty se setkaly s kladnou odezvou. Ministerstvo kultury na řadě z nich finančně spolupracovalo a jsou příslibem dalších úspěšných projektů.

A teď vlastně k vaší otázce. Vedle těchto projektů je třeba samostatně zmínit projekt financovaný z podpory Norských fondů, v rámci kterého Národní filmový archiv digitálně restauroval 14 filmů, kdy celkové náklady činily 26,5 milionu korun. Výsledek se ale nesetkal s jednoznačně pozitivním ohlasem, kdy některé z restaurovaných filmů sice sklidily úspěch na mezinárodní úrovni, jako například Ikarie XB 1 v Cannes, avšak některé byly tuzemskou odbornou veřejností kritizovány. Můj předchůdce pan ministr Herman proto ustavil expertní skupinu, která identifikovala problémy provedené digitalizace a stanovila doporučení, která by mohla být institucemi provádějícími digitální restaurování do budoucna využívána.

Tenhle projekt byl vlastně vysoutěžen a zvítězila jedna skupina, jsou to maďarští tvůrci, kteří právě prováděli tuto digitalizaci. Současně s tímto projektem ovšem probíhal výzkumný projekt právě toho programu národní a kulturní identity, v rámci kterého vzniklo několik dalších metodik pod jednotným názvem metodika digitálně restaurovaného autorizátu, DRA. Dílčí metodiky technického charakteru jsou obecně použitelné, nicméně DRA jako celek je těžko aplikovatelná v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek. Výsledky práce, toho výzkumu byly totiž ministerstvu předloženy v polovině roku 2017, tedy v době, kdy už byl původní projekt NFA, který jsem zmiňoval, ukončen.

Čili problém je ten, že vlastně při té soutěži, která byla jako první, se postupovalo podle zákona o veřejných zakázkách. A já si myslím, že je to skutečnost, kdy je třeba se zamyslet nad tím, jestli režim zákona o veřejných zakázkách a to nastavení kritérií platí pro všechno. Jestli to platí pro stavby, ale zároveň i pro kulturní projekty, jako je digitalizace filmů. Měli bychom se zamyslet, jestli třeba právě u tohoto typu projektu, jako je národní kulturní poklad, projekty ochrany památek, ale třeba i ta digitalizace kulturního dědictví včetně filmového restaurování, zda má být vždy nezpochybnitelným kritériem nejnížší možná cena, což právě v tomto případě bylo. (Upozornění na čas.) Ministerstvo kultury to ve spolupráci se Státním fondem kinematografie řešilo a postup jiný není možné řešit, protože by to bylo obcházení zákona o veřejných zakázkách. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec chce položit doplňující otázku. Prosim.

Poslanec Petr Gazdík: Já se omlouvám, pane ministře. Samozřejmě neznám, jaký je režim zákona o veřejných zakázkách v tomto případě. Vím jednu věc, že ta digitalizace formou DRA, vy jste to sám řekl, je výrazně levnější než ta digitalizace. Vy jste sám říkal, že u jednoho filmu se pohybuje kolem milionu a u těch ne příliš vyvedených 14 filmů, některých z nich, to stálo 26 milionů korun, což je prostě více. Takže já jsem chtěl jenom poprosit, jestli byste to skutečně na ministerstvu zvážili, jestli neuvažovat ve spolupráci s Poslaneckou sněmovnou třeba o změně zákona a

o stanovení jasné metodiky. Protože mě přijde naprosto zoufalé a hloupé, když stát něco digitalizuje a zvlášť to z jiných, sice koncesionářských, ale také veřejných prostředků digitalizuje Česká televize. A když je to digitalizováno ve formátu pouze HD a ne 4K, který nás za pár let čeká. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan ministr chce reagovat.

Ministr kultury ČR Ilja Šmíd: Jenom stručná odpověď. Ještě v době, kdy jsem dávno nebyl ministrem, tak jsem opravdu viděl některé filmy, které se mi také hrubě nelíbily, ta digitalizace. Takže slibuji, že udělám vše, co bude v mých silách, abychom ten systém digitalizace změnili. Ale prostě projekt je vysoutěžen, tak nevím, z hlediska správního, zda se to dá ukončit nebo... Prostě budeme na tom pracovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní tady máme interpelaci paní poslankyně Věry Kovářové, která bude interpelovat ministryni Karlu Šlechtovou ve věci rozhodování členů vlády o případné aboliční milosti udělené prezidentem. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, dnes naposled na téma aboliční milosti.

Díky ústavní změně, ke které došlo před pěti lety, není možné, aby hlava státu rozhodla o udělení takzvané aboliční milosti, která znamená konec trestního stíhání, bez kontrasignace premiéra nebo jím pověřeného člena vlády. Prezident Zeman už nemůže sám o sobě rozhodnout, že něčí trestní stíhání bude zastaveno. Vždy k tomu potřebuje podpis některého z členů vlády. Prakticky jde o vyjádření odpovědnosti, kterou vláda za zastavení už zahájeného trestního stíhání přebírá. Vychází se z toho, že pokud už se odpověď na otázku, zda a kým byl spáchán trestný čin, nemáme dozvědět od soudu, pokud má být smetena se stolu práce policie a státního zastupitelství, musí se na zastavení trestního stíhání shodnout vláda s prezidentem. Takový trestně stíhaný se totiž postaví mimo právo, nad právo.

A právě o něčem takovém se v poslední době hodně mluví, a mluví se o tom v souvislosti s kauzou Čapího hnízda. Prezident Zeman a premiér Babiš k sobě mají blízko, to není tajemství, a projevem jejich mocenského paktu je riziko udělení milosti právě trestně stíhanému premiérovi a jeho nejbližším, kteří jsou kvůli 50milionovému podvodu stíháni. V takovém případě by ovšem na sebe musela vzít odpovědnost za tento akt celá vláda. A jak jistě chápete, to není maličkost. A já se vás proto ptám, paní ministryně, jak byste v takovém případě hlasovala, zda byste v kauze Čapího hnízda milost pro premiéra Babiše a jeho nejbližší podpořila, nebo nepodpořila. A zajímá mě také, jaké důvody vás k převzetí nebo nepřevzetí odpovědnosti za udělení takové milosti vedou. Ve hře je přece zásada rovnosti před zákonem. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, paní poslankyně. Nyní bude reagovat paní ministryně.

Ministryně obrany ČR Karla Šlechtová: Vážená paní poslankyně, vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení pánové poslanci, budu reagovat, a to z několika úhlů. Jednak už jsem tady dneska mnohokrát i na interpelacích slyšela, že kladete, respektive poslanci kladou dotazy na ministry bez důvěry a v demisi, takže budu odpovídat jako ministryně vlády v demisi a ministryně bez důvěry Poslanecké sněmovny a budu odpovídat ve třech rovinách. Já nebudu komentovat vůbec Čapí hnízdo, nebudu komentovat žádný pakt, to jsem učinila už mnohokrát. Nicméně budu komentovat Ústavu, jednací řád Poslanecké sněmovny a jednací řád vlády České republiky.

Já tady vůbec nebudu komentovat, a velice správně to řekl můj kolega pan ministr zdravotnictví, nějaký kdybysmus. Nicméně Ústava České republiky, máte pravdu, paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, umožňuje to, co je v článku 63 odst. 1 písm. j). Nicméně s čím nemohu ani souhlasit a podle práva je to velice sporné, a to že o aboliči hlasuje celá vláda, respektive to znamená, že se musí na aboliči shodnout celá vláda s prezidentem. Toto tvrzení je opravdu velmi sporné, protože z Ústavy, a to z té změněné Ústavy se jedná o to, že je sice dané, že k platnosti rozhodnutí prezidenta je nutné zajistit spolupodpis předsedy vlády nebo jím pověřeného člena vlády, nicméně za toto rozhodnutí, ať už je to premiér, nebo nějaký jiný člen vlády, odpovídá celá vláda – článek 63, odst. 4 Ústavy České republiky. Čili osobně bych očekávala, ať už to bude jakýkoli člen vlády či premiér, že bude nepochybně vhodné celou věc ve vládě projednat, i když Ústava nepředpokládá v této věci jednání celé vlády. Je nepochybné, že pokud má být každý člen vlády odpovědný za toto prezidentské rozhodnutí, pak je jisté fěr, aby se k ní mohl vyjádřit, a samozřejmě jako člen vlády bych toto vyžadovala a požadovala. Nicméně je však také věcí vlády, jak se bude uvnitř jednání vlády touto otázkou zabývat. To znamená řízení schůze, organizace jednání vlády, to je v působnosti premiéra.

A nyní mi dovoluje sdělit dvě věci. Jednání vlády České republiky je neveřejné a vláda České republiky rozhoduje ve sboru. To jsou dvě klíčové věci, kde odpovídám na vaši otázku.

A další věc – což jsem si nechala naposled, protože s paní poslankyní jsme strávily v minulém volebním období mnoho času ohledně věci Ministerstva pro místní rozvoj a nechtěla jsem odmítat reagovat na tuto odpověď. Nicméně každý poslanec podle jednacího řádu Poslanecké sněmovny – část šestnáctá Interpelace § 110 – každý poslanec má právo interpelovat vládu nebo její členy ve věcech jejich působnosti. Předpokládám, že má budoucí interpelace by mohla být v oblasti obrany, pokud samozřejmě zůstanu ministryní obrany, případně pokud již nebudu člen vlády, tak na interpelacích sedět nebudu.

Odpověděla jsem v souladu s vaší otázkou? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Chtěl bych se zeptat paní poslankyně, jestli má doplňující dotaz. Má. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Dotaz nemám. Každopádně, paní ministryně, děkuji za věcnou odpověď. Jsem ráda, že se mi dostalo odpovědi, která byla na rozdíl od odpovědi pana ministra v odbornějším duchu a nikoliv na téma hospoda či bulvár. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Paní ministryně asi nechce reagovat. Takže se posuneme dál.

Nyní bude pan poslanec Jakub Michálek interpelovat pana ministra Roberta Pelikána ve věci zrušení duplicity při zasílání účetních výkazů a pak bude vždy interpelovat paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení kolegové, já teď budu opravdu stručný. Odkazuji se na své předchozí vystoupení a prosím pana ministra, aby odpověděl na totéž jako paní ministryně financí Schillerová. A byl bych velmi rád, kdyby s ní spolupracoval na řešení toho problému, protože to je otázka, která vyžaduje součinnost obou dvou resortů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Jenom podotknu, že pan ministr není přítomen, je omluven a tedy odpověď zašle písemně. A nyní tedy poprosím tu následující interpelaci, to je duplicitní ten bod 21, tak ten prosím stáhnout. A dostáváme se k interpelaci číslo 22, kde bude paní poslankyně Kovářová interpelovat pana ministra Lubomíra Metnara ve věci veřejného opatrovnictví a ochrany opatrovanců s omezenou svéprávností.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, v roce 2017 obce poprvé obdržely příspěvek na výkon agendy spojené s veřejným opatrovnictvím, což je pozitivní změna. Obce se stávají veřejnými opatrovníky rozhodnutím soudu, které kromě jiného i omezuje svéprávnost opatrovance a určuje jeho rozsah práv a povinností. Z praxe mnohých starostů vyplývá, že i přes jejich nejlepší snahu se nedaří zajistit maximální ochranu opatrovanců, kteří jsou častokrát zneužíváni různými osobami, zejména v soukromoprávním styku, například jde o spotřebitelské úvěry. Navazujícími soudními spory přibývá obcím další agenda způsobená výkonem veřejného opatrovnictví na úkor jiných činností.

Dovoluji si proto vznést následující dotazy a podněty. Za prvé, bude Ministerstvo vnitra ve spolupráci s dalšími resorty přezkoumávat možnosti zvýšení ochrany opatrovanců v případech, že jejich svéprávnost je značně omezena, tak aby se dosáhlo prevence jejich zneužívání? A provede vaše Ministerstvo analýzu dvou navrhovaných opatření z právního hlediska a z hlediska jejich efektivity, a to a) vyznačení klíčové

informace v občanském průkazu, že obec byla ustanovena veřejným opatrovníkem, a v jakém rozsahu má opatrovanec omezenou svéprávnost a b) zavedení registru veřejných opatrovníků a opatrovanců, ke kterému by měly přístup vybrané subjekty, například poskytovatelé spotřebitelských úvěrů?

Uvedená jednoduchá opatření nemají za cíl omezovat osobnostní práva opatrovanců, ale naopak posílit jejich ochranu před nekalým jednáním osob a obchodních společností, které pravidelně zneužívají jejich omezené kompetence a schopnosti. Věřím (upozornění na čas), že v písemné odpovědi uvedete konkrétní kroky vedoucí k nápravě nevyhovujícího stavu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak ano, děkuji. Pan ministr není přítomen, takže odpověď bude zaslána písemně. A posuneme se dál, paní poslankyně Kovářová bude interpelovat pana ministra Adama Vojtěcha ve věci rušení lékáren, stanovení hodnot bodu dle vyhlášky na rok 2018. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci dlouhodobého podfinancování lékárenské péče, která není nijak zohledněna v aktuální podobě vyhlášky o stanovení hodnot bodu, výše úhrad hrazených služeb a regulačních omezení pro rok 2018. Vyhláška nereflektuje současnou situaci lékáren v menších městech. Několik desítek bylo z důvodu poklesu příjmů již uzavřeno a dalším asi šesti stům hrozí uzavření. Obyvatelé menších měst tak mohou čelit úplné absenci lékárenské péče.

Lékařnictví je jediný segment zdravotnictví, u něhož dochází dlouhodobě k poklesu příjmů ze zdravotního pojištění a u něhož zároveň nebyly plně kompenzovány zrušené regulační poplatky. Dochází tak k tomu, že narůstají náklady spojené s provozem lékárny, ale klesají příjmy lékárenského zařízení. Situace samozřejmě nenapomáhá ani narůstající administrativní zátěž spojená s EET či eRecepty. Vyhláška sice zohledňuje tyto nové povinnosti u lékařů, ale na lékárníky nebere zřetel. Je nepřijatelné, že zde dochází u koncových uživatelů lékárenské péče, tedy pacientů, k takzvané lékové turistice. Situace vzniká na základě systému tvorby koncové ceny léčiv na straně distributora a prodejce, kdy větší prodejci jsou díky systému marží a obrátových bonusů podstatně zvýhodňováni.

Žádám vás proto, aby váš úřad neprodleně projednal tyto konkrétní zkušenosti a přišel s návrhem pro obce a menší města, kterých se tyto problémy dotýkají nejvíce. Za možné řešení lze považovat sjednocení doplateků za léky hrazené z veřejného pojištění, v jehož důsledku by byla pacientovi garantována stejná cena v jakékoliv lékárně.

Vážený pane ministře, jaké budou vaše okamžité kroky v této záležitosti? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené dámy a vážení pánové. Vážená paní poslankyně, děkuji moc za tento věcný dotaz. Myslím si, že tato oblast je skutečně velmi důležitá. Já se problematikou dostupnosti lékárenské péče a odměňování lékáren zabývám právě od svého nástupu. Setkal jsem se s prezidentem České lékárnické komory panem doktorem Chudobou, zástupci Grémia majitelů lékáren a skutečně si jsem vědom, že ta situace pro ty lékárny je složitá, protože příjem lékáren z veřejného zdravotního pojištění je vázán na cenu léčiv, která v důsledku revizí Státního ústavu pro kontrolu léčiv dlouhodobě klesá, a tím pádem klesá i obchodní přírůžka lékáren.

Pokud jde o oblast cen a úhrad léků včetně odměňování lékárenské péče, tak ji považuji skutečně za jednu ze svých priorit. Máme to koneckonců i v programovém prohlášení vlády, kde jsme si vytkli za cíl revidovat tento systém. Z pohledu lékárenské péče to znamená prověřit možnost odpoutání odměny lékárny od jednotkové ceny léčiva, která právě klesá, a tím klesají i ty odměny. Již letos bych chtěl na ministerstvu tuto záležitost prodiskutovat, a to nejen se zdravotními pojišťovnami, ale i zástupci lékáren, se kterými tady už jsme se měli možnost na toto téma sejit. Důležité však je, aby úpravy v této oblasti byly v souladu s novou koncepcí cenové a úhradové regulace léčiv, aby dopady těchto změn byly řádně analyzovány, abychom předešli buďto masivnímu zvyšování doplatků u léků na jedné straně, anebo neúměrnému nárůstu výdajů zdravotních pojišťoven z veřejného zdravotního pojištění na straně druhé.

Dovolte mi však ještě se vyjádřit obecně k situaci týkající se lékárenství v České republice. Ve srovnání se situací před rokem 1990 se počet lékáren v České republice více než zdvojnásobil. Podle údajů Státního ústavu pro kontrolu léčiv bylo k 31. 12. 2017 evidováno celkem 2 544 lékáren a 240 odloučených oddělení výdeje léčiv. Oproti předchozímu roku došlo ke snížení tohoto počtu pouze o 15 lékáren, což je asi půl procenta. Takže i z nějakého časového hlediska vidíme, že zavírání lékáren není zase tak dramatické, i když nepochybně, že určité lékárny možná v těch odlehlejších oblastech zanikly. Jsem si vědom toho, že síť lékáren není v tomto směru rovnoměrná, že vyšší počet lékáren je zejména v lokalitách s vyšší koncentrací obyvatel, především ve velkých městech, v okolí nákupních center nebo v nákupních centrech, v okolí nemocnic a podobně. V menších městech nebo v horských oblastech je dostupnost horší, což se ovšem týká jen lékárenské péče. Vláda již v minulosti svým nařízením stanovila místní a časové dostupnosti zdravotních služeb a maximální dojezdovou vzdálenost, která v případě lékárny činí 35 minut. To, co však dosud nebylo ověřeno, je, zda tyto limity jsou v praxi dodržovány, což si myslím, že bychom měli udělat. A zda dostupnost lékáren v řídce obydlených místech koliduje s dostupností lékařské péče. Tedy zda má například pacient, který na malém městě byl od svého lékaře vybaven receptem, možnost si na něj v blízkém okolí vyzvednout předepsané léky. Tam by skutečně ta korelace měla být.

Podle úhradové vyhlášky hradí zdravotní pojišťovny stejně jako v předchozích letech lékárnám signální výkon ve výši 13 korun za vydání léčivého přípravku na recept. Jsou s tím spojeny limity a regulace, jejich oprávněnost je potřeba zrevidovat, stejně tak jako samotnou hodnotu tohoto výkonu.

Je pravda, že ta vyhláška byla tvořena ještě za mého předchůdce. My teď se budeme bavit o nové vyhlášce pro další rok, kde se chceme právě zaměřit i na oblast lékárenské péče. Chtěl bych se také věnovat komplexně tomu problému z pohledu lékárenské sítě na straně jedné a také z pohledu hospodářské situace lékáren na straně druhé. Jsem připraven podpořit i v rámci právě jednání o té nové úhradové vyhlášce na rok 2019 udržení lékáren právě tam, kde reálně chybí, například diverzifikaci té příjmové složky lékáren, tak aby bylo ze systému veřejného zdravotního pojištění lékárnám v regionech s menší dostupností této služby placeno více. To znamená, aby tam byla skutečně určitá bonifikace. O tomto jsme připraveni jednat. Myslím si, že tak by to mělo být nastaveno, že skutečně malé lékárny, nikoliv ty velké, které jsou v těch velkých městech, ale malé lékárny, které jsou v těch odlehklých oblastech, by měly mít právě určitou bonifikaci v rámci úhrad. A již teď v rámci dohodovacího řízení o úhradách na příští rok toto budu navrhovat, aby to bylo provedeno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní poslankyně, máte doplňující otázku? Máte. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď, pane ministře. Jsem moc ráda, že lékárny a síť lékáren je vaší prioritou. Možná že by bylo dobré, kdybyste svolal nějakou poradní skupinu pro dostupnost lékárenské péče, která bude složena také ze zástupců obcí, která by projednala a doporučila nejvhodnější legislativní změny.

Dále bych si dovolila apelovat na neméně důležité řešení problémů týkajících se eReceptů. A zde především si myslím, že by bylo potřeba reagovat na nemožnost výdeje léčiva při jakémkoliv výpadku v systému.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr chce reagovat. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážená paní poslankyně, vážení kolegové. Tak určitě, pokud jde o zástupce obcí, můžeme se taktéž s nimi bavit. My jsme tu debatu otevřeli prvotně se zástupci odborné veřejnosti, tedy s Českou lékárenskou komorou, grémiem lékáren apod. Takže chceme si teď nastavit právě ten nový systém odměňování lékárenské péče s těmito subjekty. A nebráním se určitě v jednání i s obcemi.

Pokud jde o ten elektronický recept, myslím si, že i z těch dat, která máme k dispozici, tak v zásadě všechny lékárny do toho systému jsou zapojeny a vydávají elektronické recepty. Samozřejmě pokud by došlo k nějakému výpadku systému nebo výpadku elektřiny nebo podobně, tak lékárny mohou vydat ten lék, když zavolají na speciální linku v rámci Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Byla zřízena právě speciální linka pro lékárníky, kdy například pokud pacient přijde, a to není jen případ výpadku toho systému, ale třeba pokud by přišel s receptem, který je nějakým způsobem nečitelný nebo je jiný problém s jeho načtením do toho systému, tak může na tuto linku zavolat a ověřit si v rámci centrálního úložiště elektronických receptů, že skutečně ten elektronický recept byl oprávněně vydán, a na základě tohoto vydat

lék pacientovi. Takže nemělo by se stát to, že pacient nebude mít svůj lék vydán. Tato možnost je tedy pořešena právě tou speciální telefonickou linkou.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. A posuneme se k poslední interpelaci, kterou bude paní poslankyně Věra Kovářová interpelovat ministra Lubomíra Metnara ve věci definitivního rušení tzv. dočasně uzavřených poštovních poboček. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, jako poslankyně vás vyzývám k aktivnímu řešení krizové situace vyvolané definitivním rušením tzv. dočasně uzavřených poboček České pošty.

V několika desítkách obcí napříč Českou republikou aktuálně existují tzv. dočasně uzavřené pošty, tedy pošty, kde se podařilo České poště v minulosti z nejrůznějších důvodů a pod nejrůznějšími záminkami přerušit provoz. Občané v těchto obcích provizorně dojíždějí za těmito službami např. pro uložené zásilky, doporučené dopisy apod. na pošty jiných určených obcí či měst. Řada z těchto dočasně uzavřených pošt se nachází v periferních územích v blízkosti státní hranice apod., odkud je dojížďková vzdálenost a spojení veřejnou dopravou velmi komplikované. I proto se občané dlouhodobě prostřednictvím svých obcí dožadují znovuotevření těchto pošt, a to v situacích, kdy jsou tyto pobočky zakonzervovány a připraveny k opětovnému provozu. Za všechny mluvím např. situace v obci Vojtanov v Krušných Horách. Pošta v této obci byla v roce 2010 dočasně uzavřena a tamní obyvatelé aktuálně předpokládali její opětovné otevření. Česká pošta však bez náznaku zájmu na zachování této pobočky před měsícem oznámila její úplné uzavření s lakonickým konstatováním, že zákonné povinnosti jsou plněny.

Uzavírání poboček České pošty komplikuje život stovkám lidí především v důchodovém věku, kteří se stávají obětmi systému a stále více závislími na svých blízkých. Vážený pane ministře, ptám se vás proto, zda jsou tito obyvatelé v malých venkovských obcích pro vás občany nižší kategorie bez nároku na přístup k základním službám státu. Jakým způsobem hodláte definitivně zamezit likvidaci dočasně uzavřených pošt? Nepovažujete tzv. dočasné uzavření těchto pošt za blamáž (upozornění na čas), kdy občané několik let čekají na opětovné otevření pošty, načež státní podnik škrtem pera tuto poštu klasifikuje z dočasně uzavřené na zrušenou? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan ministr tu není, takže odpověď bude zaslána písemně do 30 dnů.

Tím jsme vyčerpali dnešní interpelace a já tedy děkuji všem, kteří zůstali a vydrželi, a tento bod končím. Tím je také vyčerpán pořad na dnešní den. Nicméně na současně schůzi máme ještě jeden den na pořad na zítřejší ráno. Takže já přerušuji schůzi do zítřka do 9 hodin. Děkuji.

(Jednání skončilo v 16.47 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny

26. ledna 2018

Přítomno: 137 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.01 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobré ráno všem, prosím o klid. (Odminka.) Prosím o klid v sále, budeme začínat. (Šum v sále pokračuje, předsedající přijímá další omluvenky.)

Dobré ráno, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, dámy a pánové. Je 9 hodin a já zahajuji další jednací den šesté schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Juránek bude hlasovat s náhradní kartou číslo 2 a pan poslanec Kolovratník s náhradní kartou číslo 1. A pan místopředseda Hamáček bude hlasovat s náhradní kartou číslo 14.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslanci a poslankyně: paní poslankyně Dana Balcarová na celý den ze zdravotních důvodů, pan poslanec Bělobrádek z rodinných důvodů, pan poslanec Benešík na celý den z osobních důvodů, pan poslanec Birke z pracovních důvodů, pan poslanec Bláha bez udání důvodu, pan poslanec Bžoch ze zdravotních důvodů, pan poslanec Alexander Černý na celý den z osobních důvodů, paní poslankyně Dražilová ze zdravotních důvodů, pan poslanec Elfmarek z pracovních důvodů, pan poslanec Feri z pracovních důvodů, paní poslankyně Golasowská bez udání důvodu, pan poslanec Grebeníček z pracovních důvodů na celý den, pan poslanec Hájek z rodinných důvodů, pan poslanec Hanzel od 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Holík z rodinných důvodů, pan poslanec Klaus z pracovních důvodů, pan poslanec Kobza z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Koniček na celý den, pan poslanec Kopřiva na celý den z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Kytýr z důvodu zahraniční cesty.

Prosím klid. (Hluk v sále trvá.)

Pan poslanec Lipavský za zdravotních důvodů, paní poslankyně Majerová Zahradníková z osobních důvodů na celý den, paní poslankyně Malá z pracovních důvodů, paní poslankyně Matušovská z osobních důvodů, paní poslankyně Mauritzová z pracovních důvodů, paní poslankyně Maxová na celý den z rodinných důvodů, pan poslanec Míhola z rodinných důvodů, paní poslankyně Němcová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Okamura ze zdravotních důvodů od 13 hodin, pan poslanec Onderka z pracovních důvodů, pan poslanec Plzák ze zdravotních důvodů, pan poslanec Růžička ze zdravotních důvodů, pan poslanec Staněk Antonín bez udání důvodu, pan poslanec Staněk Pavel z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Stanjura bez udání důvodu, paní poslankyně Šafránková z osobních důvodů, pan poslanec Špičák z osobních důvodů, pan poslanec Vácha

František ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Valachová z pracovních důvodů, pan poslanec Ventruba z pracovních důvodů.

Klid! (Hluk v sále neustává, připomínka z pléna, že není slyšet předsedajícího.) Už jsme začali, já bych skutečně poprosil o klid. Víím, že jenom čtu omluvenky.

Ještě jednou, paní poslankyně Valachová z pracovních důvodů, pan poslanec Ventruba z pracovních důvodů, pan poslanec Vích z pracovních důvodů, pan poslanec Volný Jan od 12 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vondrák z pracovních důvodů, pan poslanec Marek Výborný na celý den z pracovních důvodů a pan poslanec Zahradník z osobních důvodů. (V sále silný hluk!)

Dále se nám omlouvají tito členové vlády: pan premiér Andrej Babiš z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Hüner Tomáš z pracovních důvodů, pan ministr Mílek Jiří z pracovních důvodů, paní ministryně Němcová Jaroslava na celý den z pracovních důvodů, pan ministr Robert Pelikán z důvodu zahraniční cesty v rámci jednání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci v Bulharsku, pan ministr Robert Plaga z pracovních důvodů a pan ministr Ilja Šmíd na celý den z pracovních důvodů.

Chtěl bych kolegý na levici požádat o klid! Děkuji. (Hluk trvá!)

Ještě se mi dohlásil pan poslanec Okleštěk, že bude hlasovat s náhradní kartou číslo 4.

A mám tady ještě dvě další omluvy, omlouvá se nám pan poslanec Jan Schiller z důvodu nemoci na celý den a pan poslanec Lukáš Kolařík od 13 hodin z důvodu jednání ve volebních kraji.

Dnes budeme pokračovat posledním bodem schváleného pořadu šesté schůze, to jest bodem

22.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 5/- třetí čtení

Znovu prosím o klid.

Nevypadá to, že by se někdo hlásil s návrhem na změnu pořadu, takže tenhle bod otvírám. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele ministr zdravotnictví Adam Vojtěch a zpravodaj garančního výboru, což je výbor pro zdravotnictví, pan poslanec Rostislav Vyzula. Pánové prosím. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 5/3, který byl doručen dne 18. ledna 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní... (Opět upozornění z pléna, že není slyšet pro šum v sále.)

Nejsem slyšet! Tak prosím ještě jednou o klid v sále. Já nebudu zvyšovat hlas, protože si nemyslím, že je to důstojné.

Ještě jednou: pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 5/3.

Prosím poslance z klubu SPD, kteří o něčem jednají, aby o tom jednali venku. Děkuji. (Sál se uklidňuje.) Tak. Můžeme důstojně jednat.

Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 5/3, který byl doručen dne 18. ledna 2018. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 5/4. Táži se navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Tak prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení hosté, cílem předloženého návrhu je provést transpozici směrnice Komise, kterou se mění směrnice, pokud jde o standardy, o specifikaci systému jakosti pro transfuzní zařízení. To je ten primární účel tohoto návrhu. Původně tedy šlo pouze o transpoziční novelu, jejímž cílem vytvořit předpoklady pro zezávací dosavadních pokynů pro správnou praxi uplatňování standardů a specifikací systému jakosti právě pro zařízení transfuzní služby, přičemž upozorňuji, že transpoziční termín uvedené směrnice uplyne 15. února 2018. V rámci druhého čtení ale byly načteny tři pozměňovací návrhy, o kterých se vedla největší debata, resp. zejména o návrzích týkajících se tzv. eReceptu.

Dovolte, abych vás seznámil se stanoviskem Ministerstva zdravotnictví k těmto návrhům.

Pokud jde o pozměňovací návrh, který je uveden pod písmenem A, tak to je můj pozměňovací návrh, který jsem navrhl jakožto poslanec. Tento návrh si osvojil i výbor pro zdravotnictví a doporučil jej ke schválení. Návrh zavádí po dobu roku 2018 tzv. bezsankční období pro lékaře, kteří by předepisovali léky v rozporu s § 80 odst. 1 zákona o léčivech, tedy předepisovali by léky na ten klasický listinný recept v případech, kdy jsou povinni předepisovat elektronicky. Tímto návrhem by taktéž byla zastavena veškerá sankční řízení, pokud by byla zahájena, i když musím znova opakovat, že žádná zatím zahájena nebyla. Je to spíše nějaká pojistka pro lékaře. Tento návrh považuji s ohledem na situaci kolem elektronické preskripce za potřebný a nezbytný, neboť fakticky vytváří další časové období pro to, abychom celý systém elektronické preskripce mohli v tomto roce zkompletovat a vylepšit. Tím zkompletováním myslím zejména vytvoření nové navazující aplikace tzv. lékového záznamu pacienta za účelem sdílení dat o preskripci léků napříč poskytovateli zdravotní péče. Prosím vás tedy tímto o podporu tomuto pozměňovacímu návrhu.

Další pozměňovací návrh je uveden pod písmenem B, podal ho pan poslanec Jaroslav Dvořák a jeho prostřednictvím se snaží celkově zrušit povinnou elektronickou preskripci, která nastala od 1. 1. 2018, tedy navrátit ten právní stav před 31. 12. 2017. Já osobně a Ministerstvo zdravotnictví považujeme tento návrh za krok zpět. Pokud se podíváme na ten systém, jak funguje od 1. 1. 2018, tak vidíme, že přes všechnu kritiku, která se odehrávala v posledních měsících, ten systém funguje. Lékaři elektronicky předepisují podle těch dostupných údajů, které máme, skutečně každý den přes 200 000 elektronických receptů je předepsáno. Systém je funkční. Samozřejmě jsou tam jisté porodní bolesti, na kterých pracujeme, ale myslím si, že

skutečně zde nedošlo k jakémukoli kolapsu v oblasti předepisování léků, neřkuli ke kolapsu zdravotnictví, jak bylo některými varováno.

Myslím si, že aby ten systém elektronických receptů skutečně měl svůj smysl, tak potřebujeme, aby ten elektronický recept byl povinný, a to zejména právě z důvodu zavedení nové modality, toho lékového záznamu, do kterého budou zapisovány veškeré léky předepsané pacientovi lékaři v rámci českého zdravotnictví, resp. všemi poskytovateli. Pokud právě by ten elektronický recept nebyl povinný, tak tento systém ztratí význam. Myslím, že to je největší benefit, na kterém teď pracujeme, a bude dokončen do konce tohoto roku, tak aby mohl být spuštěn v příštím roce. Myslím, že to je skutečně ten největší benefit elektronického receptu, který zajistí bezpečnou a kvalitní preskripci léků pro pacienty tím, že předejde nežádoucím interakcím léků, nežádoucím duplicitám. Má potenciál i ušetřit prostředky z veřejného zdravotního pojištění tak, aby dva lékaři nepředepisovali třeba stejný lék konkrétnímu pacientovi, abychom skutečně eliminovali tyto duplicity a zejména tedy abychom ochránili pacienta před špatnou preskripcí léků. Takže si myslím, že bychom měli zachovat povinnost té elektronické preskripce, a proto chci požádat, abyste tento pozměňovací návrh pana poslance Dvořáka nepodpořili.

Posledním pozměňovacím návrhem, uvedeným pod písmenem C, byla iniciativa pana poslance Patrika Nachera. Ten se snaží upravit stávající úpravu zákona o reklamě v oblasti léčivých přípravků, doplňků stravy, potravin pro zvláštní výživu a kojenecké výživy. Chce, aby byla zrušena společná odpovědnost šířitele a zadavatele takové reklamy. Po diskusi ve výboru pro zdravotnictví jak ministerstvo, tak výbor se shodly na nedoporučujícím stanovisku k tomuto návrhu s tím, že vnímáme potřebu řešit tuto problematiku. Dohodli jsme se, že ji otevřeme jakožto ministerstvo v rámci dalšího návrhu novely zákona o léčivech, který bude připravován právě v souvislosti s elektronickým receptem, s tím lékovým záznamem, ale měli bychom to skutečně řešit komplexně v diskusi s Ministerstvem zdravotnictví, a proto tento návrh v tuto chvíli nepodporujeme.

To je asi vše. Takže děkuji mockrát za pozornost. Rád bych vás požádal o podporu pro tento návrh zákona, a to ve znění mého pozměňovacího návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Než se posuneme dál, tak tady mám další omluvy. Za prvé bych se chtěl opravit. Pan poslanec Jan Volný se neomlouvá od 12, ale do 12 hodin ze zdravotních důvodů a dále se omlouvá pan poslanec Lubomír Zaorálek z dnešního jednání z pracovních důvodů a pan první místopředseda vlády a ministr životního prostředí Richard Brabec ze zdravotních důvodů. Děkuji.

A nyní otevírám rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášky, takže se ptám, jestli se někdo ještě hlásí do rozpravy. Nevypadá to, tedy rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Ne. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích.

Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosím.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, dovoluji mi, abych vás jenom krátce seznámil s tím, co se událo od posledního jednání, od druhého čtení. (Předsedající: Prosím klid v sále!)

Garanční výbor pro zdravotnictví se sešel 24. ledna a odhlasoval usnesení číslo 26, ve kterémžto usnesení jednak stanovil hlasovací proceduru v prvním bodě, ve druhém bodě potom zaujal stanoviska doporučující nebo nedoporučující, s tím bych vás seznámil později, a dále potom mě zmocnil, abych vás seznámil s oběma těmito body. Takže pokud souhlasíte, tak bych přečetl tu hlasovací proceduru. (Předsedající: Prosím.)

Takže pokud se týká hlasovací procedury, je velice jednoduchá. Je tam pět bodů. Za prvé je navrženo hlasování o případných legislativně technických úpravách – ty žádné nebyly načteny v rozpravě. Za druhé by se hlasovalo o pozměňovacím návrhu pod písmenem A, za třetí o pozměňovacím návrhu pod písmenem B, za čtvrté o pozměňovacím návrhu pod písmenem C a za páté by se hlasovalo o návrhu zákona jako celku. Jednotlivé návrhy tady byly sice předneseny, ale potom před každým hlasováním bych je jen krátce okomentoval.

Můžeme hlasovat o hlasovací proceduře.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vás přeruším, protože se mi tady ještě objevila přihláška do rozpravy od pana poslance Válka, ale rozprava již byla uzavřena, takže se zeptám pana poslance Válka, jestli na své přihlášce trvá. Netrváte. Děkuji, v tom případě to mažu a budeme pokračovat. Prosím.

Poslanec Rostislav Vyzula: Takže můžeme hlasovat o hlasovací proceduře. Prosím, jestli byste vyhlásil hlasování o hlasovací proceduře, tak jak byla přechtena.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, všichni víme, o čem budeme hlasovat? (Ano.) Dobře, v tom případě zahajuji hlasování číslo 84. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 84 bylo přihlášeno 136 poslanců, pro bylo 135, proti nikdo. Usnesení bylo přijato.

Prosím, abychom tedy pokračovali podle schválené hlasovací procedury.

Poslanec Rostislav Vyzula: Takže vzhledem k tomu, že nebyly navrženy žádné legislativně technické úpravy, můžeme hlasovat o prvním pozměňovacím návrhu, to je pozměňovací návrh pod písm. A, kterým je usnesení zdravotního výboru a zahrnuje pozměňovací návrh pana poslance Vojtěcha týkající se zrušení sankcí za eventuální

nepředepsání elektronického receptu. Stanovisko? (Ministr: Doporučující.) Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Zahajuji hlasování číslo 85. Ptám se, kdo je pro, ať stiskne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 85 bylo přihlášeno 137 poslanců, pro bylo 136, proti nikdo. Usnesení bylo přijato.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále je to pozměňovací návrh pod písm. B, to je návrh pana poslance Dvořáka, který se týká zbavení povinnosti elektronického receptu a navržení nepovinnosti. Tady je stanovisko? (Ministr: Nedoporučující.) Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Zahajuji hlasování číslo 86. Ptám se, kdo je pro, ať zmáčkne tlačítko a zvedne ruku. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 86 bylo přihlášeno 136 poslanců, pro bylo 48, proti 81. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Rostislav Vyzula: Dále je návrh pod písm. C, to je pozměňovací návrh pana poslance Nachera, který se týká té klamavé reklamy, kde zbavuje šířitele jeho určitých povinností. Stanovisko? (Ministr: Nedoporučující.) Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Zahajuji hlasování číslo 87. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 87 bylo přihlášeno 137 poslanců, pro 14, proti 106. Návrh byl zamítnut.

Poslanec Rostislav Vyzula: Pane předsedající, tím jsme se vyrovnali se všemi pozměňovacími návrhy a můžeme zahájit hlasování o návrhu jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. O všech návrzích bylo hlasováno. Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících předpisů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 5, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já zahajuji hlasování číslo 88. Ptám se, kdo je pro, ať zvedne ruku a zmáčkne tlačítko. Kdo je proti?

V hlasování číslo 88 bylo přihlášeno 137 poslanců, pro bylo 131, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Já vám děkuji. (Zpravodaj: Také děkuji.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, projednali jsme stanovený pořad 6. schůze Poslanecké sněmovny, kterou tímto končím. Ale než se rozutečeme, tak tady budu mít nějaké organizační poznámky. Poprosil pan předseda Benda.

Poslanec Marek Benda: Děkuji mnohokrát. Já jenom připomínám schůzi ústavněprávního výboru za pět minut u klavíru. Potřebujeme udělat jednu organizační věc.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Pokud nemá nikdo další organizační poznámky, které by chtěl přednést, tak já... Prosím. Pan poslanec Berkovec.

Poslanec Stanislav Berkovec: Hezký den dámy a pánové. I když naši členové to registrují, tak ještě také připomínám, u klavíru krátká schůze volebního výboru. Přeji vám krásný a úspěšný víkend.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také pěkný víkend všem a uvidíme se na 7. schůzi, která bude začínat, myslím, 27. února.

(Schůze skončila v 9.26 hodin.)